

Canan A. Düzgan - Bir Deniz Kızı Hikayesi

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Birinci Bölüm

Okyanus...

Yakıcı güneşin yavaşça kendini karanlığa bırakmasıyla, uçsuz bucaksız bir ışık huzmesi gibi görünüyordu.

İçinde olmak istiyordum...

Bu bunaltıcı sıcaktan kurtulup, serin suda benliğimi kaybetmek...

Dakikalardır konuşmadan okyanusu seyrediyordum. Dalgaların sesini dinleyip, bu muhteşem yerin dinginliğiyle huzur bulmaya çalışıyordum.

Gözlerimi Hadi amaaaa.... Nereye bakıyorsun? Dans edeliiiiiiiiim! diyen yanımdaki sarışın hatuna çevirdim. Sırnaşıp, ellerini vücudumdan alamıyordu. İsteddiği şeyi biliyordum. Onu yatağa atmamı ve sabaha kadar...

Ardından John'un Hey Walt... Neyin var dostum, kafan mı güzel yoksa? diyen sözlerine ve kahkahasına kit-lendim. Evet, başım dönüyordu ve kafam çok güzeldi. Saatlerce içiyorduk. Yanımızdaki kızlar ise bizden daha çok içiyorlar, dans edip edepsizce bize sokuluyorlardı.

John...

En iyi arkadaşım.

Ve Steve...

En iyi kötü arkadaşım.

Bu tatil üçümüze de iyi gelmişti. Karayipler'in özgür ortamında, bir haftadır yiyor, içiyor, her gün başka kızlarla eğleniyor ve zıvanadan çıkıyorduk. Dostlarımı seviyordum... İçlerinden en yaramazı ben olsam da, bugün aldığım hapların etkisiyle olduğunu düşündüğüm garip bir hal vardı üzerimde. Yine de buna rağmen bu iki serseri sayesinde bugün bile çılgınlıklarımızda sınır tanımıyorduk.

Çadırlarımızı almış, bir gece öncesinden tanıştığımız kızlarla beraber arabalarımıza atlamış, ıssız bir koya sınırsızca eğlenmeye gelmiştik.

Başımı iki yana sallayarak aklımdaki ve içimdeki duygusal adamdan kurtuldum. Evet, kesin Steve'in verdiği haplardan bu halde olmalıydım.

Elini şortumun üzerinde gezdiren sarışının ne anlama geldiğini bildiğim bakışlarına cevap olarak ayağa kalktım. John ve yanındaki kızıl çoktan öpüşmeye başlamışlardı. Steve ile yanındaki sarışın ise ellerindeki biraları birbirlerinin üzerine boşaltıyorlardı. Saçma olduğunu düşünerek kahkaha attım.

Neden kahkaha atıyordum ki?

Lanet! Bu haplardan ilk ve son alışım olacaktı.

Beynimi toparlamaya çalışırken, adını hatırlayamadığım sarışın elimden tuttu ve beni çekerek, kumsaldan okyanusa doğru koşmaya başladı. Elimi elinden kurtardıktan sonra bana doğru dönüp, aynı zamanda geri geri yürüyerek bikinisinin üstünü ve altını çıkardı.

Koca göğüsler...

Silikon olduğuna emindim; ama yine de güzel görünüyorlardı. Küçük göğüs sevmezdim. Ah Tanrım, ne düşünüyordum! Hadi Tyler, yumul kıza! İsteddiğini ver ve istediğini al...

Arkama bakınca çocukların bizim farkımızda bile olmadığına emin olduktan sonra şortumu çıkardım ve koca memeli isimsiz sarışına doğru koşmaya başladım.

Okyanusun serinliği, bacaklarımdan başlayıp tüm vücudumu kaplarken ve beni biraz da olsa kendime getirirken hava kararmıştı bile. Sarışın, ellerimi yakalayıp beni kendine çekti. Kollarımı boynuma dolayınca, ben de onu kucağıma aldım. Dudaklarıma yapışacakken, başımı geri çekip yüzümü buruşturdum. Ben kimseyle öpüşmezdim. Öpüşmektense işimi bitirmeyi seviyordum. Öpüşmek benim için çok saçma bir eylemdi.

Fazla romantik, fazla salyali gereksiz bir eylem...

Tiksiniyordum... Başka birisinin mikrop barındıran ağzındaki sıvılar, neredeyse bayılmama yetecek kadar iğrendiriyordu beni. Şaşkın bir şekilde bana bakışma aldırmadan, tam işimi yapacakken...

O sırada ne olduğunu anlamadığım, daha önce hiç duymadığım korkunç bir sesle ayaklarımm altındaki kum hareket etti ve dengemi kaybedip kucağımdaki sarışınla beraber okyanusun içine düştüm. Panikle, suyun üstüne çıkma çabalarım sonuç verdiğinde, sarışın sürtüğün endişe içinde kıyıya doğru çoktan yüzmeye başladığını gördüm. Ellerimle yüzümdeki ve saçlarımdaki suyu sıyırıp daha iyi bir görüş elde ettikten sonra arkamı dönüp okyanusa baktım.

Büyük bir dalga geliyordu! Tsunami? Tanrım!

Hayır, o kadar büyük değildi ama...

Aceleyle, korku içinde kıyıya doğru yüzmeye çalışırken; dalga benden daha hızlı davramp, beni de içine aldı ve kendisiyle beraber hızla kıyıya sürükledi. Çabalıyordum! Gözümün önündeki su kabarcıkları çok derinde olmadığımı anlamamı sağlıyordu; ama yine de sert

gelen dalganın basıncıyla dengemi kuramıyordum. Suyun üzerine çıkamıyor, gittikçe azalan nefesimle daha da panikliyordum.

Gözlerimi kapadım... Kendimi ve çabalamayı buaktım. Ölmek beni korkutmuyordu; ama saniyesinde aklıma gelen annem, sanki bana oradan çıkmamı emreder gibi beynimin içinde bağıırıyordu. Gözlerimi açtım ve tüm gücümü toplayarak suyun beni yüzeye çıkarmayan basıncından kurtulmak için defalarca hamle yaptım. Hamlelerim sonuçsuz kalıp, vücudumda tek bir parça nefes dahi kalmamasıyla kendimi tekrar bıraktım.

Walt! Hey, VValter! John'un sesi derinlerden geliyordu.

Tanrım! Öldü mü? Kaçmayı başaran sürtüğün de...

Bir şey olmaz o domuza, diyen Steve'in de...

II

Corleorvis Canan A. Düzgan

Ama kıpırdayanıyor ve gözlerimi açamıyordum.

Yüzümde hissettiğim dudakların verdiği nefesle gözlerimi açtım ve ciğerlerimden gelen suyu öksürerek burnumdan ve ağızımdan dışarı boşalttım. Yerimde doğrulmaya çalışırken, yarı baygın gözlerimle yanımda dizlerinin üzerine çömelmiş John'a bakmaya çalışarak Sakın bana beni öptüğünü söyleme! diye sert çıkaramadığım sesimle kızdım ve dudaklarımı elimle tiksindircesine silmeye başladım.

Steve kakhaha atarken, John ona sert bir bakış atarak Hayır tabii ki Walt! İğrençsin! Suni teneffüsü burnun varken neden dudaklarından yapıyıyım! Ama Steve'i engellemesem o dudaklarından yapacaktı, dedi ve parmağıyla göstererek Steve'e baktı.

Steve omuzlarını silkip, bana çıkardığım şortumu atarken Güzel dudakların var, dedi ve sırtıttı. Oturur pozisyona geçtikten sonra Gerçekten kusacağım lanet! Gey misin Steve? dedim ve cevabımı beklemeden, hızla şortumu giyip yavaşça ayağa kalktım.

Kakhaha atan Steve ikimize de alayla bakarken Dostum eğleniyordum. Şu esmerin dudaklarını tercih ederim. Sen iyi misin? dedi ve başımla onayladıktan sonra devam ederek, Ama yine de öpülesi dudakların var. Neden kızları o dudaklardan mahrum ettiğini anlayamıyorum, dedikten sonra kakhaha atıp esmerinin yanına doğru koşmaya başladı.

Sözlerinin üzerine yüzümü buruşturdum. Ardımdan Siktir git Steve! diye söylendikten sonra John Ne oldu? Sen iyi yüzersin. O dalganın seni bu hale sokacağını düşünmemiştim, deyince şaşkınlıkla ona baktım. Hissetmediniz mi? diye sorarken, John bana anlamayan bir ifadeyle bakıyordu.

Neyi dostum? Sadece büyük bir dalgaydı, dedi gülümseyerek.

Gözlerimi düşünceli bir şekilde okyanusta gezdirdikten sonra John'a baktım. Önce o korkunç ses ve... Kum... Aya-

12

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ğımın altında sarsıldı John. Dengemi kaybettirecek kadar! dedim ciddi bir tonda.

Kaşlarını havaya kaldırdıktan sonra yavaşça ayağa kalktı. Pekâlâ... Bir daha o haplardan almıyorsun. İlk kez almış olsak da sonuçları belli, dedi ve arkasını dönüp kızıl kızm yanına doğru yürüdü.

O sırada bizden biraz uzakta olan benim sarışın bana tuhaf, sanırım kaçmasmdan dolayı mahcup bir gülümsemeyle baktıktan sonra, o da çadırları kurduğumuz alana doğru yürüdü. Ellerimi saçlarımdan arasmdan geçirip tekrar okyanusa baktım.

Kendimdeydim. Gayet sağlıklı düşünabiliyordum ve ne içersem içiyim doğru hissettiğimden ve gördüğümünden emindim. Ya da gerçekten beynim bana oyun oynuyordu.

Çocukların yanına gitmeden önce, art arda gelen karanlık sakin dalgalara bakımdım. Sanki az önceki o sinirli okyanus değildi.

Kamp alanımıza doğru ilerlerken yaşadıklarımı unutup, daha fazla içmeden gecenin tadım çıkarmaya karar vererek yürüdüm.

Kahkahalar eşliğinde sohbet ediyorduk. John, Steve ve kızlar zil zurna sarhoştular. Arada saçma şarkılar sövle-yip, beni ve yanımda bana dokunmadan duran sanşm kızı -hâlâ adım hatırlamıyordum- güldürüyorlardı.

Yaşadıklarımızdan önce üzerime atlayan kızm, şimdi bu şekilde davranması garipti. Bakışlarımı ona çevirince, bana baktı ve gözlerini kaçırıp tekrar bizimkilere bakmaya başladı. Gözlerimi kıstım. Tuhaf bir şey vardı.

Neyin var? diye sorduktan sonra önündeki dolu bira şişesine gözüm kaydı. Hiç içmemişti. Sorumla tekrar bana döndüğünde gözlerinde korku vardı. Başını hızla iki yana sallayarak Hiçbir şey, dedi ve ardından avağa kalkıp ça-

13

Corleonis Canan A. Düzgan

dıra doğru yürürken Uykum var sadece, demesiyle ondan daha da şüphelenmeme neden oldu.

Hızla ayağa kalkıp, ona doğru yürüyerek kolundan tuttum. Sen de hissettin değil mi? diye sordum merakla. Gözlerini kaçırsa da korkusu titreyen vücudundan anlaşılıyordu. Cevap vermeyince Sarsımtıyı hissettin değil mi? diye sordum tekrar. Duymakta zorlanacağım kadar sessiz bir şekilde Evet, dedi ve kolunu elimden sıyrıp çadıra girdi.

Kafayı bulmadığımı ve yaşadıklarımın gerçek olduğunu bilmem beni rahatlatırsa da aslında daha çok endişelendirmişti.

Deprem miydi? Depremse neden karada hissedilmemişti?

Sarışmm ardmdan ben de çadıra girdim. Beni görünce kendi eliyle ağzım kapatarak çığlık atmasını engelledi. Karşıma oturduktan sonra Korkma benim, dedim sakince. Onu korkutmak istemiyordum.

Sorun ne? diye sordum. Sanırım saatlerce tuttuğu gözyaşlarını bırakmak üzereydi. Gözlerinde biriken yaşlar özgürlüğünü ilan etmeden başını eğdi. Ben... Ürktüm sadece, dedi ve elleriyle yüzünü kapattı.

Ona doğru yaklaşırken Sarsıntıdan mı? Dalgadan mı? diye sordum merakla. Ellerini yüzünden çekip, akan gözyaşlarını sildi ve başım olumsuz anlamda sallayarak Hayır... Senin kucağmdayken, arkada biraz ileride bir şey gördüm. Bilmiyorum... Gördüğümü sanmış da olabilirim... Emin değilim, diye söyledi.

Ne gördün söyle? dedikten sonra cevap vermeyince bağırdım. Söyle! Hemen!

Sinirlenmişim. Sabırsız biriydim. Beni bu şekilde meraktan kıvrandırması sinirlerimi bozuyordu. Bağırışımla yerinde sıçradı ve tedirgin bir şekilde gözlerime bakarak Tuhaf bir adam... Adam mı bilmiyorum aslında, yüzünde pul gibi şeyler vardı ve parlıyordu. Çok korkunç bakıyordu, dedi ve yine ağlamaya başladı.

14

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Söyledikleri mantık dışıydı. Gerçekten haplar ikimizde de oldukça etkili olmuş olmalıydı. Suyun içindeydim ve öyle bir şey görmemiştim. Ayağa kalktım ve onu o şekilde çadırda bırakırken Uyusan iyi olur, diyerek kamp ateşinin olduğu alana yürüdüm. Çiftlerin hararetli öpüşmelerini görünce Tanrım çadırlarınıza gider misiniz? diye bağırarak, düşünceli bir şekilde yerime oturdum.

Homurdanıp bir yandan da gülüşerek çadırlarına doğru yol aldılar. Doğru düzgün ayakta duramıyorlardı bile. Serseriler! deyip çadırlarına girişlerini izledikten sonra bitkin bir şekilde ateşin yanına yanaşım. Tanrım ne bahtsız bir geceydi ama! Onlar çadırlarında kızları götürürken, ben korkan, admı bile hatırlamadığım bir kız yüzünden burada oturmuş tek başıma taküyordum. İçimde eğlenmeye dair kırmı dahi kalmamıştı da zaten.

Bastıran uykuyla kumların üzerine uzandım ve gecenin sessizliğinde düşüncelerimle uykuya daldım.

İnleme sesleri kulağımı doldururken içimden küfrediyordum. Gözlerimi araladım. Karanlık, yerini aydınlığa bırakmak üzereydi. Geçirdiğim saçma sapan geceden sonra hâlâ uyum vardı ve sessizlik içerisinde uyumak istiyordum.

Başımı çadırlarm olduğu yöne çevirip Lanet olsun! Biraz daha sessiz olamaz mısınız? diye söylendim kendi kendime.

İnleme sesi ısrarla devam edince, sinirle yerimde doğruldum. Bu sesle uyumam mümkün değildi. Tekrar bir inleme sesi geldiğinde, sesin çadırlarm aksi yönünden geldiğini fark edip, o yöne baktım.

Ne olduğunu anlamak için ayağa kalkarak, çadırlara yürüyüp tek tek kontrol ettim. John ve kızıl, çıplak bir şekilde uyuyorlardı. Steve ve esmeri de avm şeklinde... Kendi

15

Corleonis Canan A. Düzgan

çadırıma baktığımda ise sarışın kıvrılmış bir şekilde uyuyordu.

Peki, bu ses?

Daha zayıf bir inleme sesi gelince hızlı adımlarla sesin olduğu yöne doğru yürümeye başladım. Ses gittikçe daha yakından ve yankılı geldiğinde ise küçük bir mağaranın önündeydim.

Kamp kurduğumuz yerin biraz ilerisinde, normalde önünden geçilince fark edilmeyecek bir şekilde yeşillikle sarmalanmış girişi olan bir mağaraydı. Yavaş adımlarla mağaranın girişine yanaştım ve sessiz bir şekilde dinlemeye devam ettim; ama ses kesilmiş, yerini su damlalarının düzenli bir şekilde taş vurma melodisi almıştı. İçeri girip girmemekte tereddüt etsem de bir inleme sesi daha duyduğumda mağaraya gireceğimden emindim. Ve birkaç dakika sonra gelen inleme sesiyle, hiç düşünmeden girişten geçtim.

İçerisi tahmin ettiğim gibi karanlık ve küçük değildi. Bir oda büyüklüğünde yosun ve nemle kaph tipik bir mağaraydı. Biraz daha ilerleyip mağaranın kör noktalara doğru yürüyor, aynı zamanda mümkün olduğunca sessiz hareket etmeye çalışıyordum.

Ses yoktu ve karşıma mağaranın bittiğini gösteren duvar çıkınca yanıldığımı düşünüp, çıkışa ilerlemek için arkamı döndüm. Bir iki adım attıktan sonra sağımdan gelen tıkırtıyla olduğum yerde kalarak, başımı yavaşça sesin geldiği yöne çevirdim.

Ve onu gördüm...

Şaşkınlığımdan öylece ona bakıyordum. Olduğum yerde kalakalmamın ve konuşamamamın sebebi neydi? Okyanus...

Dile getiremediğim ve aklımdan geçen tek şey buydu... Okyanus gibiydi gözleri... Okyanus bile bu kadar derin değildi belki...

Çaresiz ve yalvaran bakışlarıyla bana bakıyordu. Gözlerindeki yakarış, dudaklarından süzüldü: Yardım et...

16

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Sessiz... Güçsüz... Ürkek...

Siyah uzun saçları, okyanus gözleri, narin bedeni ve bembeyaz teniyle...

Cevap vermeden, aklımda oluşan sorularla onu inceliyordum. Üzerine sardığı eski ve pis havluya, bakışlarımdan rahatsız olurcasına daha da sarıldı. Ona doğru bir iki adım attıktan sonra, ne söyleyeceğimi bilemeyerek; ama bir şeyler söylemem gerektiğini düşünerek trans halimden kurtuldum.

İyi misin? diye sorarken sesim onunki gibi sessiz ve tereddütlüydü. Sanki konuşunca onu incitecekmişim gibi... Beni böyle düşündüren şu narin bedeni miydi? Yoksa yardım isteyen ürkek ve çaresiz bakışları mı?

Elimi yavaşça ona uzattım. Önce elime sonra yine gözlerime baktı. Yarı oturur vaziyette doğrulmaya çalışıp, vücudunu geri çekti. Olduğum yerde, yere eğilip onunla aynı hizaya geldim ve Sana zarar vermeyeceğim. Sadece yardım etmek istiyorum, dedikten sonra etrafıma

bakıp devam ettim: Burada ne işin var? Neden buradasın? Kayıp mı oldun? Ya da birileri sana zarar mı verdi? diye şaşkınlıkla sorularımı sıralıyordum.

Sadece gözlerime yine yalvarırcasına bakarak Yardım et... dedi, aynı çaresiz kısıp sesiyle.

Ne yapacağımı bilemeyerek mağaranın çıkışına baktım. Sanırım ondan başka kimse yoktu ve neden burada olduğunu bilmesem de onu bu şekilde burada bırakamazdım.

Birkaç adım daha yaklaşp, elimi tekrar uzattım. Hadi gel benimle. Merak etme sana zarar vermeyeceğim. Burada kalamazsm. Lütfen... Elimi tut, dedim gözlerine bakarak.

O kadar ürkekti ki titriyordu. Okyanus rengi gözlerinde su birikintilerini gördüm. Şimdi daha da okyanusa benziyordu... Ağlıyor muydu? Hayır... Ağlamasını istemiyordum. Ama ağlarken... Tanrım! Bir insanın göz rengi değişir miydi? Daha okyanus, daha yeşil, daha mavi...

Gözlerinin etkisinden beni yine o titrek ve sessiz sesi çıkardı. Yürüyemiyorum... dedi. Söylediğiyle bakışlarım

17

Corleonis Canan A. Düzgan

bacaklarına kaydı ve sesi mağaranın taştan duvarlarında yankılandı.

Yürüyemiyorum... Yürüyemiyorum...

Neden yürüyemiyordu? Yaralanmış mıydı?

Bacaklarına baktığımı görünce başını eğdi ve bacaklarım belli belirsiz kendine doğru çekti. Kafam karışmıştı. Yürüyemediğini söylüyor; ama bacaklarını hareket ettire-biliyordu. Dolandırıcı olabilir miydi? Ya da... Lanet olsun! Tecavüze falan mı uğramıştı? Kendi muhakememde bir türlü ne yapacağıma karar veremiyordum. Onu burada bırakabilirdim; ama hayatım boyunca ona ne olduğu düşüncesi beynimi kemirip duracaktı. Üstelik buraya bizim gibi gelen gençler onu bulup, kötü şeyler yapabilirlerdi. Hatta daha fazlasını da...

Siktir!

Bakışlarımı tekrar ona çevirdim. Yorgun ve bitik halde görünüyordu. Yerden destek alan elinin titremesiyle zorlukla oturabildiğim anlamıştım. Ben onu incelerken, başını kaldırıp bana baktı. Aynı anda gözleri kayarken, kendinden geçmek üzere olduğunu fark edip, aramızdaki kısa mesafeyi hızla kapatarak omuzlarından yakaladım. Başı arkaya düşmüş, çoktan bayılmıştı. Ve teni... Tanrım, buz gibiydi... Donuyordu...

Onu buradan çıkarmaz ve ısıtmazsam, belki de ölüme terk etmiş olacaktım.

Yavaşça vücudunu yere uzattım ve ardından hızlı hareketlerle tişörtümü çıkarıp üzerine giydirip, tişörtün altodaki vücuduna bakmadan havlusunu çektim. Her ne kadar serserinin teki olsam da, savunmasız bir kızıdan yararlanacak kadar şerefsiz değildim.

Tişörtüm ona umduğumdan da büyük olmuş, neredeyse dizlerine kadar uzanıyordu. Boynundan ve bacaklarının altodan kollarımı geçirdikten sonra ayağa kalkıp mağaranın çıkışına yürümeye başladım. Bir yandan onunla ne yapacağımı diğer yandan da ne kadar hafif olduğunu düşünüyordum.

18

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ve tanrım iğrenç kokuyordu! Tıpkı balık gibi!

Aklımdaki düşünceleri kovalayıp, kucağımda onunla mağaradan çıktım. Yol kenarına park ettiğim arabama kadar yokuş çıkmak zorundaydım; ama önce çadırdan arabamın anahtarlarım ve çantamı almam gerekiyordu. Onu mağaranın girişine yahrıp, kamp alanımıza doğru koşmaya başladım.

Çadırlarm yanma vardığımda hâlâ görünürde kimse yoktu. Steve'in horlaması her ne kadar güçlü olsa da kimse uyanmamıştı. Dün geceden sonra zaten erken kalkabileceklerini sanmıyordum. Çadırınım içine girdiğimde sarışın hatun hafifçe gözlerini araladı. Uykulu bir sesle Uyandın mı? diye sordu ve aynı şekilde yine gözleri kapandı. Uyanmamasına sevinerek ve çantamı alarak hızla çadırdan çıktım.

Çocuklar sabah beni göremeyince merak edeceklerdi; ama bu kızı acilen doktora götürmeliydim. Onların uyanmalarını ve kendilerine gelmelerini beklemek saatler alırdı.

Ah Tanrım! Dün akşamdan beri yakama yapışan uğursuzluk hâlâ devam ediyordu. Nereden geldiğini bilmediğim ve şansına benim bulduğum kızla uğraşmak yerine çadırımda uyuyor olabiliyordum.

Adımlarımı hızlandırıp, düşüncelerimi ve aklımdaki sorularımı beynimin bir köşesine fırlatıp, koşmaya başladım. Yanma vardığımda hâlâ bıraktığım şekilde bavgın yahvor-du. Çantamı omuzlarıma takıp, onu tekrar kucağıma aldım ve arabama doğru yürümeye başladım. Ağır bir kız olmadığı için arabama ulaşmam çok zor olmamıştı ve yorulmamıştım bile. Kapıları açıp, onu arkaya yatırdım. Teni hâlâ buz gibiydi. Çadırdan battaniye almadığımı için kendime küfrederek bagajı açtım. Onu ısıtacak bir şev bulamayınca, çantamda olan tüm kıyafetlerimi çıkarıp, üzerine örttüm ve nefesini kontrol ettim. Nefesi çok zavıftı.

Hızlı adımlarla arabaya girip çalıştırdığımda, önüme çıkan ilk hastaneye kadar dayanabilmesi için dua ediyordum.

19

inci J3\$âiim

inliyordu...

O arka koltukta baygın uzanırken, ben de onu bu hale getiren ihtimalleri düşünüyordum. Birilerinin elinden kaçıp, kimsenin bulamayacağı bir yere mi sığınmıştı? Ona işkence mi etmişlerdi? Ya da evinden, kötü bir aileden mi kaçmıştı? Tecavüz?

Cevaplarını alamadığım milyonlarca soru türetebilirdim. Sonuç ise benim açımdan iyi görünmüyordu. Kızım yanında çanta, cüzdan, kimlik dahi yoktu. Tanrım ne diyordum kızın kıyafeti bile yoktu. Daha önce kamp için gelenlerin aylar önce unuttuğunu ya da attığını sandığım eski ve pis havluyu bulmuş, sarınmış olmalıydı.

Başıma bela olacaktı. Polisle uğraşacaktım ve belki de iş daha da sarpa saracak, tüm her şeyi benim üzerime yıkacaklardı. Özellikle farklı bir ülkeden gelen turistin tekiysen... Araştırılacaktım. Sadece ben de değil, arkadaşlarım da. Lanet olasıca Steve'in buradaki satıcılardan hap aldığı ortaya çıkacaktı. Ve daha birçok şey... Belki de hapse atılacaktık!

Kahretsin!

Direksiyona vurduğum elimi saçlarımdan geçirdim ve kızım ne durumda olduğuna bakmak için arka koltuğa döndüm. Başım hafifçe sağa doğru oynattı ve ağzımdan duyamayacağım kadar kısık sesle ardı ardına kelimeler çıktı. Sanırım sayıklıyordu.

Önüme dönüp telefonumu aldım ve John'a oradan ayrıldığımı belirten kısa bir mesaj gönderdim. Aniden ortadan kaybolmam ikisini de endişelendirirdi. Kamp alanında telefonlar çekmiyordu; ama arabasının yanma vardığında mesajımı görecekti.

20

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yaklaşık kırk beş dakikanın sonunda şehir merkezinin tabelasını görmem biraz daha rahatlamamı sağlamıştı. Ancak aniden frene bastım. Arabadan indim ve arka kapıyı açıp, kızın durumuna baktım. Uyanması için seslenmeye başladım ve aynı zamanda yüzüne yavaş bir şekilde vuruyordum. Eğer bayılmışsa ayılabilirdi. Böylece kendine gelir ve ona ne olduğunu anlatabilirdi. Evi varsa ve evinden kaçtıysa ikna edip, onu evine götürebilirdim. Başma kötü bir şey geldiyse de onu karakolun kapışma bırakıp giderdim. Ancak, ayılmazsa ya da evi yoksa kendine gelene kadar kiraladığımız evde kalır, kendine geldiğinde ise nereye gidecek, ne halt yiyecekse yedi.

Kararımı vermiştim. Hastaneye götürmeyecektim. Kim olduğunu bilmediğim birisi yüzünden başıma bela almayacaktım.

Gözlerini hafifçe araladı. Gözlerini aralayınca yine anlamadığım bir şeyler mırıldandı ve tekrar gözlerini kapadı. Birkaç saniye ona öylece baktım. Yüzü o kadar kirliydi ki net görünen

tek şey okyanus rengi gözleriydi. Sanının güzel bir kızdı. Ama belaydı... Kendine gelmesi için son bir kez seslendim.

Hey... Uyan artık.

Durumunda herhangi bir değişiklik olmayınca kapıyı kapatıp tekrar direksiyonun başma geçtim ve eve sürmeye başladım.

Arabayı kaldığımız evin önüne park eder etmez arabadan indim ve etrafa bakındım. Saat çok erken olduğundan etrafta kimseler yoktu. Özellikle sürekli bizi röntgenleyen yan komşumuz.

Burada insanlar, güne geç başlıyordu. Bunda gece hayatının çok hareketli ve sabahın ilk ışıklarına kadar sürmesi, alkol ve uyuşturucunun sonuna kadar tüketilmesi çok büyük etkendi. Biz de onlardan biriydik. Bazen hiç güneşi

21

Corleonis Canan A. Düzgan

görmüyor, sürekli akşamı yaşıyorduk. Arka kapıyı açtım ve hâlâ baygın aynı zamanda çok pis görünen kıza baktım.

Tanrım, hâlâ kokuyordu. Bu kirli haliyle şimdiden onu nerede yatıracağımı düşünüyordum. Zaten kucağıma aldığım için sanki tüm kokusu üzerime sinmişti. Tabii ki arabama da...

Tiksinerek yavaşça kucağıma aldım ve arımdan bacağımla kapıyı kapatıp zar zor kilitledikten sonra evin kapışma yürüdüm. Bir yandan onu tutup diğer yandan bin bir uğraşla kapıyı açmak adeta işkenceydi. Sonunda evdeydim! Arımdan kapıyı kapatırken hâlâ bu pis haliyle onu nereye yatıracağımı düşünüyordum. Bir an aklıma onu yıkamak geldiyse de anında vazgeçtim. Bu kadar pisliğe katlanamazdım.

Odama baktım. Yatağım? Asla!

Steve'in odasına baktım. Steve'in yatağı? Evet! Çıldıracaktı!

Yüzümdeki hınzır gülümsemeyle kararımı verdikten sonra Steve'in odasına yöneldim ve yavaşça yatağa yatırıp, elimi alnına götürdüm. Hâlâ buz gibiydi. Arımdan koluna dokundum ve bacağına. Kız gerçekten donuyordu. Üstelik bu boğucu sıcaklıkta!

Dolapta üzerine örtecek, onu ısıtacak bir şeyler arasam da incecik battaniyeden başka bir şey bulamadım. Yatağm yanma dönüp onu battaniyeyle iyice sarmalayıp yanma oturdum. Yüzünü incelerken kim bilir başma ne gelmiştir diye düşünüyordum.

'Seni ilgilendirmez VValter!' diyerek ayağa kalktım. Tanm! Banyoya girmeliydim. İğrençtim, kokuyordum ve pistim.

Odama girmeden hızlıca banyoya ilerledim.

Duştan çıkıp üzerimi giyindikten sonra kızm durumuna bakmak için yeniden odaya girdim. Bacaklarını göğsüne

22

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

çekmiş, yan yatıyordu. Aklım karışmıştı. Bacaklarını oynatabiliyordu. Demek ki yürüyebiliyordu ya da yürüyeme-mesi bir nevi bitkinliktendi. Biraz daha ilerleyip, odanın köşesindeki koltuğu aldım ve yatağa yanaşıp oturdum.

Uyuyor muydu? Baygm mıydı? Hasta mıydı? Birden aklıma gelen şeyle alnıma vurum. Karnı açtı! Evet... Açlıktan bitkin düşmüş olmalıydı. Kim bilir kaç gündür hiçbir şey yemeden o mağarada saklanıyordu.

Tanrım ne kadar aptaldım!

Hemen yerimden kalkıp, bir şeyler hazırlamak için mutfığa girdim. Çocuklarla genelde dışarıda yediğimizden evde hiçbir şey olmadığını düşünsem de yine de dolapları ve çekmeceleri karıştırmaya başladım.

Sonunda bulduğum hazır makarnayı yapmak için tencereyi de bulunca hazırlanışını okuyup, işe koyuldum. Daha önce hiç yemek yapmamıştım ve ortaya ne çıkacağım bilmiyordum. Ama

annemin ben hasta olduğumda yaptığı çorbadan biliyordum ki aslında çorba içmesi gerekiyordu.

Umurumda mıydı? Hayır... Kamı doysa yeterdi değil mi?

Makarnayı yaptıktan sonra -ki yapabildiğimi düşünüyordum- tek sorun onu uyandırmamdı. Tepsie makarnayı ve bir de bir bardak suyu doldurup odaya girdim. Bıraktığım gibiydi. Tepsiyi komodine koyup, koltuk altlarından tuttum ve arkasındaki yastığı yükseltip biraz daha oturur pozisyona gelmesini sağladım. Kirden neredeyse görünmeyen yanaklarma vuracakken aklıma yüzünü silmek geldi.

Lanet! Bir hastabakıcı olmamıştım zaten!

Sinirle su dolu bardağı alıp, başını elimle tutarak yavaşça dudaklarından akıttım. Suyun çoğu dışarı akarken hafifçe dudaklarını araladı. Susadığım anlamıştım ve tekrar yavaşça suyu dudaklarından akıttım. Bu kez suyun hepsini yutabilmişti.

Aniden gözlerini kocaman açtı ve sesli bir şekilde daha önce almıyormuş gibi, ilk kez nefes alırcasına derin bir ne-

23

Corleone Canan A. Düzgan

fes aldı. Sanki elektroşok verilmiş biri gibi hayata yeniden dönmüştü.

Şaşkın bir şekilde geri çekilip, onun tamamen kendine gelmesini bekledim. Gözlerini karşısında bir yere sabit-lemiş, sık ve derin nefesler alarak, elleriyle sıkıca çarşafı kavıyordu ve bacaklarını bir şeyi itmiş gibi hareket ettiriyordu.

Tanrım! Bir çeşit kriz falan mı geçiriyordu?

Panikledim! Ne yapmalıyım? Açıkçası korkuyordum. Eğer bu lanet kız, bu evde ölürse başıma neler gelebileceğini düşünmek bile istemiyordum. Onu buraya getirdiğim için kendime kızmaya başlamıştım. Ne bok vardı sanki! Vicdanına lanet olsun Walt!

Nefesi düzene girmeye, çarşafı sıkıca parmakları gevşemeye başlayınca, ayağa kalkıp yavaşça yanma gittim ve omzundan tutup yüzüne eğildim. Başını bana doğru çevirdi ve beni ilk kez görüyormuş gibi kocaman, okyanus gözlerini gözlerime kilitledi. İrkilerek kendini yatağın diğer köşesine doğru çekmeye çalışarak, korkuyla gözlerime baktı.

İyi... İyi misin? Benden korkma. Sana zarar vermeyeceğim. Mağaradaydın. Hatırlıyor musun? Seni oradan çıkardım ve buraya getirdim. Baygındın, dedikten sonra ellerimi, ona zarar vermeyeceğimi anlaması için havaya kaldırdım ve bakışlarının beni kekeme yapmasma anlam veremeyerek cevap bekledim.

Ürkek ve şaşkındı. Bir süre sonra daha da sakinleşti ve Su... diye fısıldadı.

Sonunda biraz da olsa kendine gelmesine sevinerek mutfığa koşturdum. Dolaptan aldığım su dolu şişeye odaya geri dönüp, komodinın üstündeki bardağa boşalttım ve ona uzattım.

Kırılgan, pis olmasma rağmen hâlâ narin görünebilen elleriyle bardağı aldı ve kana kana nefes dahi almadan içti. Ardından bakışları su dolu şişeye kaydı ve uzamp onu da alarak kafasına dikti. Tanrım! Çok susamış olmalıydı! Kim

24

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bilir kaç gündür orada aç susuz yaşamaya çalışıyordu. Gözümde canlandırdığımda haline acımıştım ve her hareketini dikkatle izlemeye başladım.

Biten şişeyi ellerinin arasında tutarken odayı incelemeye başladı. Şaşkın ve tuhaf bakışları odanın her yerini dolaştıktan sonra bende durdu.

Durdu...

Durdu...

Durdu...

Gözlerimi birçok anlam taşıyan gözlerinden alamıyordum. Merakım, acımamın üzerine çıkmıştı. Tuhaftı... Aniden bir şey hatırlamışçasına başım çevirdi ve bacaklarına baktı. Ben de

onunla beraber bacaklarma baktım. Ayak parmaklarını oynatıyordu ve sonra bacağım kaldırdı. Ardmdan diğer bacağım da... Sanırım deliydi! Evet, deli!

Daha önce düşünememiş olduğum ihtimal onun davranışlarıyla aklıma gelince kendimi koltuğa bıraktım ve başımı koltuğa yasladım. Boşuna o kadar endişelenmişim. Yok evden kaçmış! Yok tecavüze uğramış!

Elimle alnımı ovaladım. Lanet olsun sadece nereye gittiğini bilmeyen, yolunu şaşırmış bir deliydi. Kendi kendime kıkırdadım ve tekrar ona baktım. Ayaklarına bakarak tebessüm etti ve bana baktı.

Olayı çözmemin ve iyi olmasının verdiği rahatlamayla komodindeki makarnayı alıp, Hadi ye, aç olmalısın, dedim ona uzatarak. Elimdeki tabağı aldı ve iştahla yemeye başladı. Tahmin ettiğim gibi çok açtı.

Ayağa kalktım. Sana temiz kıyafetler ve havlu getireceğim. Odada bir banyo var. Temizlenebilirsin, dedim ve o hâlâ yemeğini yiyip bir yandan da bana bakarken odadan çıktım.

Dolabımı açıp ona uygun bir tişört ve şort ararken düşünüyordum. Temizlenip karnını doyurduktan sonra bu deli kızı nereye götürecektim? Sanırım polise teslim etmem uygun olacaktı. Onlar, ona uygun bir yer bulurlardı.

Bulurlar mıydı?

25

Corleonis Canan A. Düzgan

Ah, şu vicdani duygular! Hep annem yüzündendi. Bana merhametli olmayı öğretmek için canımı dişine takan annem...

Kararımı verdikten sonra elimde kıyafetler ve havluyla yanına gittim. Çoktan makarnasını bitirmiş sağma soluna bakıyordu. Geldiğimi anlayınca bana döndü ve hafifçe gülümsedi. Elimdekileri yatağın üzerine bırakıp Bunları giyebilirsin, dedikten sonra beni anlayıp arılamadığını belirten bir tepki bekledim.

Kıyafetlere ardmdan bana baktı ve Tamam, dedi, eskisinden daha güçlü çıkan sesiyle. Deli olmasına rağmen beni anlamasını garip bulsam da başımı sallayıp odadan çıktım ve ardımdan kapıyı kapadım.

Salona geçip koltuğa oturarak, televizyonu açtım. Gerçekten yorucu bir gündü. Önce kumsalda yaşadıklarım, sonra bu kızla karşılaşmam. Her şey üst üste geliyordu.

Çocuklardan gelen herhangi bir mesaj ya da çağrı olup olmadığını kontrol etmek için sehpadaki telefonumu aldım. Hiçbir şey yoktu ve saat bire geliyordu. Henüz uyanmamış olduklarım ve üçe hatta dörde kadar da uyanmayacaklarım daha önceki tecrübelerimizden adım gibi biliyordum.

Ödadan duşun sesi geldiğinde duşa girdiğini anlamıştım. Sonunda o balık ve yosun kokusundan kurtulacaktım. Ve tabi pisliğinden de...

Bir süre koltukta otururken gözlerim ağırlaşmış ve karrum guruldamaya başlamıştı. O an sabahdan beri hiçbir şey yemediğimi fark ettim. Sanırım büyük boy pizza işimi görürdü. Pizzacının numarasına bakmak için mutfığa buzdolabının önüne giderken, duştan gelen su sesinin kesildiğini duydum. Nihayet temiz olacağımı düşünürken siparişimi verip, yeniden koltuğa oturdum.

Bir süre sonra uykusuzluktan gözlerim kapanmaya başlamıştı. Ne yazık ki odanın kapısının sesiyle tekrar gözlerimi açtım. Bir dakika bile uyuyamayacak mıydım ben!

26

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Sinirle sesin geldiği yöne baktım.

Uzun siyahı saçlar...

Yavaşça doğruldum.

Bembeyaz bir ten...

Oturduğum yerden kalktım.

Turkuaz gözler...

Tüm vücudumla ona doğru döndüm.

Dolgun dudaklar...

Olduğum yerden bir tek adım bile atamadan ona bakıyordum. Üzerindekileri çekiştirip incelerken varlığını fark edip bana baktı. Bense o pis kızm altından böylesine duru bir güzellik çıkmasının şaşkınlığıyla yerimden kıpır-dayamıyordum bile.

Gülümsedi... Tanrım! Ne güzel gülüyordu... Ne kadar masumdu...

Bana doğru yavaşça birkaç adım attı. Yürüyüşündeki zorlanmayı fark etmemle silkelenerek ben de ona doğru birkaç adım attım.

Gözlerime bakıp Elka, dedi. Ne demek istediğini anlamamıştım. Ne? diyebilirdim sadece.

Gülümsemesi yüzünde daha da büyüdü. Elini göğsüne koyduktan sonra Ben... Elka, dedi ve merakla gözlerime baktı.

Elka...

Elka...

İsmi Elka mıydı?

Bu nasıl bir isimdi böyle? Hangi ülkeye aitti?

Gülümsemesi, garip bakışlarım yüzünden azalınca, ben de elimi göğsüme koyarak cevap verdim: VValter... VValter Tyler. Kısaca Walt diyebilirsin.

Elimi neden göğsüme koyduğumu bilmiyordum. Sanırım görünüşündeki fazlaca değişim yüzünden beynime şok yemiş, şoktan dolayı hareket etmemi sağlayan hücrelerim beni umursamadan robot misali onun gibi hareket ettiriyordu.

27

Corleonis Canan A. Düzgan

Dolgun dudakları gülümsemesiyle gerildi. Hafifçe dizlerini kırıp eğilerek Tanıştığımıza memnun oldum/' dedi ve doğruldu.

Şaşkınca ona baktım. Evet, sanırım gerçekten deliydi. Yoksa kim tarihten kalma bir tanışma selamı verirdi ki? Ya da benimle oyun oynayan zeki bir kadm... Tanrım, neler düşünüyordum!

Ben de, derken aklımdaki karışıklığın ve karşımdaki her erkeğin başını döndürebilecek güzellikteki kızm gizemiyle çıldırmaya yakındım. Ama çözecektim...

Elka...

28

'üncü TSölüm

Güzeldi...

Gerçekten güzel...

Zil sesiyle gözlerimi, karşımda duran, nereden geldiğini ve kim olduğunu bilmediğim garip davranışlı kızdan kapıya çevirdim. Ve tekrar kıza baktım...

Hâlâ nasıl bu kadar değişebildiğim ve aynı zamanda iyileşebildiğini anlayamamıştım. Kapı zili tekrar çalınca, adının Elka olduğunu söyleyen bu kız, kapıya ve ardmdan bana baktı. Gözleri gözlerimden ayrıldığı an kendime gelerek, yavaşça yürüyüp onu süzerek yarandan geçtim.

Kapıyı açtığımda on yedi yaşlarındaki, şapkasından ve elindeki kutudan pizzacı olduğunu anladığım çocuk, kutuyu bana uzatmca aklıma gelmişti. Pizza... Evet, pizza sipariş etmişim değil mi?

Pizzayı alıp, parasım verdim ve Amerikan mutfağına doğru ilerledim. Az önceki davranışlarıyla ağır basan merakım yüzünden pizzayı mutfak masasına koyup, onun yarımaya gitmek için arkamı döndüğümde çoktan yanıma gelmişti bile.

Bir bana bir de masadaki kutuya baktıktan sonra mutfağı incelemeye başladı. Dolaplara doğru tezgâha tutunarak dikkatli adımlarla ilerleyip, dolapların kapaklarını açıyor, içindekileri inceleyip kapatıyordu. Arada bir yüzünde gördüğüm şaşkm ifadeye neyin sebep olduğunu ve

tanımadığı birinin, özellikle de bir erkeğin evinde bu kadar rahat davranmasmm nedenlerini sorgulamaya başlamışım.

Tam ne yapmaya çalıştığım sormak için ağzımı açacakken, çamaşır makinesinin önünde bağdaş kurup oturma -

29

Corleonis Canan A. Düzgan

sıru ve elleriyle makineye dokunup, düğmesine bastıktan sonra bip sesiyle yerinde sıçramasını hayretle izledim. Sanki daha önce görmemişti! Nasılsa deli deyip ve böyle bir güzelliğin deli çıkmasına üzülp pizza kutumu açtım ve büyük bir iştahla yemeye başladım.

Pizzam bittikten sonra onu karşıma oturtacak ve onunla konuşmaya çalışıp evden gönderecektim. Polis, hastane ya da akıl hastanesi... Hangisi uygunsa.

Bir süre sonra yanımda ayakta dikilip beni izlediğini fark etmem uzun sürmedi. Elimdeki pizzayı kutuya koyduktan sonra Ne var? Hâlâ aç mısın? diye sordum.

Başım olumlu anlamda salladıktan sonra utanmadan yanımdaki sandalyeye oturdu.

Tanrım, gerçekten hem utanmaz hem de rahattı!

Gözlerimi sinirle kapadıktan sonra pizzamı paylaşmanın üzüntüsüyle yeniden açtım ve elime aldığım bir dilimi istemeyerek önüne koydum.

Bu ne? diye sorup, parmaklarıyla pizzayı incelemeye başladı. Cevabımı beklerken, merakla bir bana bir de elindeki pizzaya bakıyordu. Bense pizzanın ne olduğunu bilmeyen birine ilk kez bakan bir adamın şaşkınlığımdaydım. Pizza... Daha önce yemedin mi?

Gözlerine bu kadar yakından hiç bakmamıştım. Gözlerinin içindeki karışık şekiller tamamen dikkatimi dağıtmıştı. Ona çok dikkatli bakmış olmalıyım ki o da bana doğru eğilip gözlerime dikkatle bakmaya başladı.

Yaptığının farkına varıp telaşla gözlerimi kırptım ve başımı başka yöne çevirdim.

Walter! Ne yapıyorsun lanet göt! Sen bakışlarım çekmezsın! Bakışlarını kızlar kaçıırır sen değil!

Pizza.

Gülümsedi ve söylediğimi tekrarladı. Ona bakmıyordum. Pizzama odaklanmaya çalışıyordum. Yemek biter bitmez onu sorgulamam ve buradan çıkarmam gerektiğini düşünüyordum.

Elindeki pizzayı yemeye başladığını göz ucuyla fark et-

30

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

miştim. Ardından şu sürtüklerin çıkardığı Mmmm sesi... Ama bu delinin çıkardığı seste daha çok şaşkm bir tim vardı.

Çok güzel, deyince ona baktım. İlk dilimi bitirmiş ve İkinciye almıştı.

Kahretsin! O benim pizzamdı ve hâlâ aç olduğu düşünülürse sanırım bu gidişle ben aç kalacaktım. Yeni bir dilim aldım ve gözlerine sinirle bakarak hızla ağzıma tıktırdım. Bana baktıktan sonra aynı şekilde yeni aldığı dilimi o da ağzıma tıktırdı. Gözlerim pörtlemiş sinirli bir şekilde ona bakarken, o da sanki daha büyüebilirmiş gibi gözlerini büyütüp ciddiyetle beni taklit etti.

Sinirlenmiş hm!

Deli olsa da hem yemeğimi yiyor, hem de beni taklit ediyordu. Ağzımdakini bitirir bitirmez arkama yaslandım ve Kimsin sen? diye sordum sert bir sesle.

Yavaşça ağzındakileri çiğnedikten sonra Elka, dedi sessizce. Başımı kaldırdım ve tanrıdan sabır diledikten sonra tekrar ona döndüm.

Evet Elka... Mağarada ne işin vardı?

Yüz ifadesi bir şeyler hatırlamaya çakşır gibiydi. Bir süre düşündükten sonra Bilmiyorum, dedi başım iki yana sallayarak.

Pekâlâ... Zor olacaktı.

Dirseklerimi masaya koydum ve Ailen nerede? Ya da bir ailen var mı? diye sordum. Sakin olmaya çabalıyordum.

Bakışları donuklaşmıştı. Başını eğdi. Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve tekrar bana baktı. Ben... Hatırlamıyorum, dedi ve salonda gözlerini gezdirdikten sonra üzerindeki tişörte baktı. Ardmdan ayağa kalkıp Steve'in odasına girdi.

Beni, onunla ne yapacağımı düşünür halde, kendi odasına girermiş gibi odaya girip, bıraktı. Sanırım gitmeye niyeti yoktu. Ayrıca az önceki oranınla daha rahat yürümesi de dikkatimi çekmişti.

31

Corleonis Canan A. Düzgan

Saate baktım. Çocukların gelmesine daha birkaç saat vardı ve onlar gelmeden bu kızıdan kurtulmak istiyordum. Tabi önce pizzamı yiyecektim. Pizzamı afiyetle ve yalnız bir şekilde yemiş ve kamımı doyurmuştum. Ayağa kalktım ve ne yaptığımı bakmak için odaya yürüdüm. Steve'in odasının kapısını açtığımda, onu dolabın önünde Steve'in tişörtlerinden birini eline almış incelerken buldum.

Odaya girdiğimi görünce gülümsedi ve elindeki mavi tişörtü gösterip Güzel, dedi ve tişörtü yatağın üzerine bıraktı. Ardmdan üzerindeki tişörtün eteklerinden tutup, yukarı doğru sıyırınca ne yapacağını anlamıştım. Evet, sapık değildim. Savunmasız bir kızıdan da yararlanmazdım. Üstelik bir de deli... Ama karşımda soyunuyordu lan!

Telaşlanarak hızla yanma koşarken Hayır! diye bağırdım.

Tepkime şaşkıncı bakıp, elleri hâlâ tişörtün eteklerinde öylece kaldı.

Tanrım! diyerek derin bir nefes aldıktan sonra, Ne yapıyorsun! diye kızınca bir adım geriledi ve kaşları ilk kez çatıldı.

Sinirli... Ama... Hâlâ güzel...

Taradığım tüm kadınlar sinirlenince çirkin ve şeytani görünüyordular. Özellikle yatıp ertesi gün hiçbir şey olmamış gibi davrandığımda.

Bu... Enteresan şekilde farklıydı...

Ben bu düşüncelerden sonra, kaşlarımdaki kırılganlığa ve sinirli, aynı zamanda sevimli mimiklerime dalmışken Bu çirkin, diye sitemkâr bir sesle üzerindeki beyaz düz tişörtü gösterdi. Ardından da yatağın üzerindeki mavi tişörtü göstererek Bu güzel, dedi daha masum bir sesle.

Hayretle ona baktım. Kıyafet bulmuş ve bir de beğenmiyordu, öyle mi? Üstelik...!

Tanrım, az önce gerçekten karşımda mı soyunacaktı?

Bu durum gittikçe tuhaf bir hal almaya başlamıştı artık. Evet! Evet, onu polis merkezinin önüne bırakacaktım.

32

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hemen!

Şimdi!

Kolundan tuttum ve Gel benimle küçük yaramaz! Gidiyorsun! deyip peşimden sürüklemeye başladım. Arada düşer gibi olsa da yine de önemsemiyor ve yürümeye devam ediyordum. Odadan çıkınca, masanın üzerindeki anahtarları alıp, tekrar kolundan tuttum ve hızla evden çıktım.

Hiçbir şey söylemeden peşimde sürüklenmeye devam ediyordu. Arabanın ön kapısına geldiğimizde kapısını açıp, şoför tarafına yöneldim.

Ağğğhhh! Tanrım! İğrenç kokuyordu! Katlanacaktım ve onu bırakır bırakmaz arabamı komple yıkatacaktım!

Hâlâ binmediğini ve arabayı süzdüğünü gördüğümde ise sabredemeyip Binsene! diye bağırdım.

Bir an bana bakıp, gözlerini yeniden arabama çevirince tekrar arabadan inip yanına gittim. Elimi uzatınca, kolundan tutacağımı ve onu arabaya bindireceğimi anlamış olacak ki endişeli gözlerle bana bakıp, geriye doğru birkaç adım attı.

Gitmek istemiyordu. Tahmin etmiştim! Evdeki hareketlerinden ne kadar utanmaz ve yüzsüz olduğunu çözmüştüm zaten.

Ona döndüm ve sakin olmaya çalışarak konuşmaya başladım: Bak... Burada kalamazsın, tamam mı? Ailen varsa onların yanına git ya da polislere anlat, olur mu? Üstelik ben... dedim ve elimi saçımdan geçirdikten sonra beni dikkatle dinleyip, gözlerimin içine masum ve ürkek bir şekilde bakan kıza döndüm yeniden.

Hayır! Yumuşamayacaktım!

Ben... Tek başıma değilim. Arkadaşlarım var ve zaten tek başıma da olsam burada kalamazsın. Sonuçta seni tanımıyorum, öyle değil mi? Ve sen...

Tanrım ne diyordum ben?

Kendimce vicdani açıklamamı yarıda kesip, saçmalamayı bıraktım. Sertçe kolundan tutup arabaya soktum ve

33

Corlconis Canan A. Düzgan

ardından kapıyı kapatıp şoför koltuğuna geçtim. Ona bakmayacaktım...Bakmayacaksın VValt! diye emrettim kendime.

Sadece evsiz bir deli... Dünyada milyonlarca evsiz deli var, öyle değil mi? Mutlaka bir yer vardır onları bakabilecekleri. En doğrusunu yapıyorsun VValt! Yerinde kim olsa aynısını yapardı.

Evet...

Arabayı çalıştırdım ve hızla polis merkezi yoluna saplım. Konuşmuyor ve ona bakmıyordum. Sonunda dayanamadım ve ne yaptığını merak edip göz ucuyla onun tarafına baktım. Ellerini birbirine kenetlemiş, teker teker parmaklarını sıkıp bırakıyordu. Yüzüne baktım. Gözlerini sımsıkı kapamış, başını eğmişti.

Bakışlarımı yola çevirdim.

Tuhaftı...

Gerçekten tuhaf...

Polis merkezinin karşı kaldırımında durdum. Elimle al-nımı ovaladım ve derin bir nefes alıp, ona baktım. Hâlâ yol boyunca nasılsa o şekilde durduğunu görünce, tereddütle omzuna dokundum. Hey... Geldik... Hadi, in arabadan ve polise git. Onlar sana yardım edecekler. Merak etme...

Gözlerini yavaşça açtı ve başını kaldırıp gözlerime baktı.

Korku ve hüznü...

İkisini birden kalbime akıttı. Kalbimi sanki onun İlişleriyle doldurdu. Korkusunu hissediyordum.

Bir korna sesiyle kendime geldim. O ise sanki tehlikedeymiş gibi etrafına bakınmaya başladı.

Gitmeliydi artık. Bu iş daha fazla uzamadan ve başıma bela olmadan gitmeliydi.

Uzanıp, kapısını açtığımda önce dışarıya sonra tekrar bana baktı. Ellerimle yüzümü ovaladım ve başımı direksiyona yasladım. Gitmeliydi... Daha iyi olacaktı...

Başımı direksiyondan kaldırıp İn şu lanet arabadan! diye bağırdım ona bakmadan.

34

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kolumda hissettiğim hafif dokunuşuyla sert bir şekilde ona çevirdim yüzümü. Kolumdaki elini indirdi ve hafifçe gülümsedi. Ardından arabadan yavaş ve ürkek adımlarla indi. Uzanıp kapıyı kapattım ve karşıya geçmesini izlemeye başladım. Arabalara baktı ve bir adım atıp, tekrar geri çekildi.

Tanrım! Yeşil ışık! Lanet olası kız, bekle!

Arabamın içinde çırpınıyordum. Onu örnek bir vatandaş gibi polis merkezine bırakmadığım için kendimden utanıyordum. Steve gelir gelmez onun aldığı haplar yüzünden ne hallere düştüğümü ona döverek anlatacaktım.

Yola doğru yürümeye başladı. Arabalar ani fren yapıp, kornaya basıyor ve sürücüler başlarını camdan çıkıp ona bağıryorlardı. O ise her ses gelen yere bakıyor ve çaresizce karşıya ulaşmaya çabalıyordu.

Bir an kapımı açtım. Yola atlayıp, hepsinin yüzünü dağıtabilirdim. Sonuçta yarım akıllı savunmasız bir kızdı ve vicdanımın beni öldürecek seviyeye ulaşmasına ramak kalmıştı. Sonunda karşıya geçtiğinde, panik halini buradan bile hissedebiliyordum. Yine ellerini kenetlemiş, kaldırımında durmuş şaşkın bir şekilde sağa sola, insanlara bakıyordu. Yanından geçenlerin kimisi ona çarpıyor, kimisi de kaldırımında öylece durduğu için tuhaf bir şekilde ona bakıp, gülüyordu.

Olduğum yerde ona çarpanlara küfrediyor ve gittikçe daha da sinirleniyordum. Ellerim direksiyonu sıkıca kavramış, adeta kendimi arabada durmaya zorluyordum.

Lanet olsun gir şu polis merkezine artık! diye bağırdım arabanın içinde. Sanki beni duymuşçasına arabaya baktı. O sırada bir adam onu itekledi ve yere düştü. Gördüğüm manzara karşısında ellerimi saçlarımdan geçirip, yüzümü ovaladım ve ani bir kararla, sinirle arabanın kapısını açıp arabadan indim. Ona çarpan pisliği kendi ellerimle dövüp kaldırıma yapıştıracaktım!

Tam kaldırımdan inip, ona doğru gidecekken bir polisin ona doğru yürüdüğünü görüp, olduğum yerde kaldım

35

Corleonis Canan A. Düzgan

ve polisin ne yapacağını görmek için bekledim. Kolundan tutup, binaya doğru yol aldıklarında ise içim rahatlamıştı. Sanırım artık güvendediydi.

Arabama dönüp, bir kez daha baktıktan sonra arabayı çalıştırdım ve hızlıca gaza basıp eve giden yola sürmeye başladım. Polis merkezine dikiz aynamdan bir kere daha baktığımda, polislerle beraber içeri girmişti bile...

Evet...

İyi yapmıştım... Güvenli ellerdeydi. Öyleydi değil mi?

İyi olacaktı... Daha iyi... Masumdu... Orada kimse ona zarar veremezdi.

Tanrım... Nereye götürürlerdi acaba?

Korkar mıydı?

Aklıma evdeki davranışları geldi. Uyanışı, masum ve kocaman turkuaz gözleri, şaşkın ve ürkek halleri... Karşımda neredeyse soyunacak olması... Ya başkalarının yarımında da üzerindeki çıkartırsa! Lanet! Güzel bir kızdı ve götürüldüğü yerde ondan yararlanacak çok erkek çıkabilirdi. Bir kimsesizler yurdundan ya da akıl hastanesinden çok daha iyi bir yeri hak ediyordu. Gerekirse ona, o iyi yeri kendi ellerimle bulmalıydım değil mi?

Dikiz aynasından tekrar baktım. Polis merkezinin görüşümünden çıkmasıyla içimi bir huzursuzluk kaplamıştı.

Siktir! Lanet olsun anne hep senin yüzünden! diye bağırp, direksiyonu hızla döndürdüm. Polis merkezinin kapısında ani bir frenle durup, arabadan inerek, koşar adımlarla içeri girdim. Girişte durmuş, sağıma soluma her yere bakıyordum. Biraz daha ilerleyip, bir grup polisin toplandığı yere doğru yürüdüm. Yanlarına geldiğimde Pardon, kuzenimi arıyorum. Akli dengesi yerinde değil. Birkaç arkadaşım buraya girdiğini görmüş. Uzun saçlı mavi gözlü bir kız, diye endişeli bir şekilde durumu anlatmca, önümde beni dinleyen polis memuru önümden çekildi ve Bu kız mı? diye sordu arkasındaki kıızı gösterirken.

Sandalyeye adeta sinmiş ve yine ellerini birbirine kenet-

36

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

lemiş teker teker parmaklarına bastırıyordu. Başı hafifçe yana ve önüne eğik duruyor, kimseye bakmıyordu.

Öyle savunmasız görünüyordu ki! Çok mu korkmuştu?

Önünde eğildim. Usulca Hey... Ben geldim, deyince başını kaldırıp gözlerime baktı. Gözlerindeki ışıldamayı gördüğümde ise, ben de gülümsedim. Elimi uzattım ve Hadi gel, dedim ayağa kalkarken.

Elini tereddütle elime doğru uzath. Önce parmakları sonra ise tüm elini avucuma koydu. Sıkıca elini tuttum ve polislere teşekkür ettikten sonra avucumdaki narin elle çıkışa yürüdüm.

Keyfim yerine gelmişti. Ancak bu yaptığımı inanamı-yordum!

Ve kesinlikle pişman olacaktım!

37

özdüncü JSöâim

-Elka-

Korkuyordum...

Garip elbiseli insanlardan, bana bakışlarından, bana bağırılarından...

Ne yapacaktım? Onlar bu kadar acımasızken, nasıl insan gibi yaşayacaktım? En önemlisi kime güvenecektim?

Gözlerim bulanıklaşıyordu ve elim acıyordu... Elimi neden bu kadar sıkıyordu ki?

Başka bir yere gitmeyecektim. Beni yine bırakmaması için sesimi dahi çıkarmayacaktım. Kalabileceğim ve yaşamayı öğrenebileceğim tek yer şu an için onun yamıydı.

Bu kaba adamın!

Her şey çok farklıydı. İki yüz yıl önce dünyaya gönderildiğimde ne bu kıyafetler ne de bu tekerlekli gürültülü şeyler vardı. Beni içine oturttuğunda ve hareket ettiğinde midem ağzıma gelmişti. Birdenbire heyecanım ve korkumdan bedenim öyle sıcak olmuştu ki... Derimin içinden eskiden olduğu gibi sular çıkmaya başlamıştı. Ne demişti bana Urel? Ah, insan sıvısı? Toz? Ter? Hatırlayamıyordum. Gözlerimi kapadım ve bu işkence durana kadar açmadım.

Korkmuştum... Ve korkuyordum da...

İnsanlar tuhafta. Davranışları, giyinişleri, yürüyüşleri ve konuşmaları... Ne yapacağımı bilemiyordum. Elimi sıkıca tutan bu adama güvenmeli miydim? Ne kadar çok soru soruyordu?

Başka çarem var mıydı? Ya şu giydiklerim? Kumaşları bile farklıydı. Evdeki ses çıkaran icat da neydi? Ne işe yarıyordu? Yediğim sebzeli börek? Pizzi miydi adı?

38

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Şaşkındım... Kaybolmuş gibiydim ve yüzyıllar öncesindeki gibi bana yardım eden kendi türümden kimse yoktu. Tek başıma olmam beni daha da korkutuyordu; ama bu kez şansımı iyi kullanmalıyım. Bir iki yüz yıl daha beklemek istemiyordum. Kötü insanlarla olmamalı ve iyi bir insan tanımalıyım; ama bu yenedünyada her şeyi anlayana ve çözene kadar, yanımdaki kaba adama güvenmekten başka çarem yoktu. Bana henüz zarar vermemişti. Hatta su içirmişti. Yemek vermişti. Mağaradan kurtarıp, iyileşmemi sağlamıştı.

Ve beni o kadar adam arasmda bırakmamıştı. Beni köle gibi satmaktan son anda vazgeçmişti? Ama ah! Okyanus aşkına! Yine de bu nasıl bir cinsti böyle! Bir iyi bir kötü! Geldiğim yerde hep iyiler vardı. Nadiren kötüler çıkar ve lanetlenip, uzaklaştırılırlardı. Ama bu adam hem iyiyi hem de kötüyü içinde barındırabilen biriydi.

Tehlikeli...

En tehlikeli tür demişti bana Urel... İnsanlar en tehlikeli tür...

Belliydi ki çok uğraşacakım bu türle ama sabretmeliy-dim... Ta ki insan oluncaya dek...

Arabaya bin, dedi yüzüme bile bakmadan.

Karşımdaki şeye araba mı diyorlardı? Yürümüyor ve bununla bir yerden diğer yere mi gidiyorlardı. Oysa biz hep yüzüyorduk. Kilometrelerce hızla, kilometrelerce uzağa yüzebilirdik. Birden okyanusta yüzmeyi özlesem de yapmak istediğim şeyden vazgeçmeyecektim. Bana verilen şansı kullanacaktım. Neye mal olursa olsun...

Araba denen şeye nasıl bindiğine bakmak için onu izledim. Lütfen benden önce binsin lütfen lütfen...

-Walter-

Onu eve götürecektim. Geçici bir süre de olsa bizimle kalması gerekiyordu; ama John ve Steve'in nasıl tepki vereceklerini bilmiyordum; çünkü buraya gelirken bir kızla

39

^ueorus canan A. Duzgan

bir iki günden fazla takılmayacağımızı kararlaştırmışta Ayrıca kaldığımız eve kız da getiriyorduk.

Arabaya bin, dedim. Sakindim ancak endişeliydi^ de... Hâlâ doğru yapıp yapmadığının savaşını veriyordum içimde. Kapımı açtığımda arabaya binmediğini ve dikkatle bana baktığını görünce Ne bakıyorsun? Atla şu arabaya, deyip arabaya bindim.

Yine binmeyince, arabanın içinden ona baktım. Kapının açma koluyla oynuyordu. Bense gittikçe sinirleniyordum. Uzanıp, kapıyı içerden açtım ve o koltuğa ürkek hareketlerle otururken sert bir şekilde söylendim.

Oyun oynamıyoruz ufaklık. Seni oradan çıkarmamın sebebi sana daha güvenli bir yer bulmak için, dedim ve arabayı çalıştırırken sözlerime devam ettim: Kısa bir süre bende kalacağım; ama iki arkadaşım daha var. Sana yatacak bir yer ayarlayacağım. Bizi rahatsız etmeyecek şekilde uslu olacağım. Anlaştık mı?

Yola girdiğimde ondan onay beklediğim için yüzüne baktım. Gözlerini kapatmış, parmakları birbirine kenetlenmişti. Parmak boğumlarının beyazlığından, kendini ne kadar sıkıldığını anlayabiliyordum.

Tanrı aşkına yine neyi vardı bunun!

Ah! Benimki de soru muydu? Bir akıl fakirinden ne bekliyordum?

Yol boyunca hareketsiz o şekilde durdu. Sonunda eve varıp, arabayı durdurduğumda gözlerini açtı ve parmaklarını gevşetip, etrafma bakındı. Arabadan mı korkuyordu bu deli?

Aşağı indim ve vakit kaybetmemek, aynı zamanda sinir olmamak için açmaya uğraştığı kapıyı açtım. Eve doğru yürürken arada arkama dönüp, beni takip edip etmediğine bakıyordum.

Nihayet eve girdiğimizde başka bir yere sapmadan direk koltuğa uzandım. Uyumamıştım ve uykusuzluktan ölüyordum. Ardmdan o da yan koltuğa oturdu. Gitmeyeceğini anlamıştım; çünkü nereye gitsem peşimden geliyor-

40

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

du. Ellerini koltuğun üzerinde gezdirip, koltuğu inceledikten sonra yerinde hafifçe zıplayıp ve emin olamadığım bir tebessümle bana baktı.

Ben de düşünceli bir şekilde ona bakıyordum. Gayet sağlıklı görünüyordu. Zayıf ve 1. 60 boylarında olmalıydı. Saçları çok uzun dalgalı ve koyu kahveydi. Bakımsız değildi. Tam tersi saçları parlıyordu. Cildi ise kuru ve pürüzlü değil, aksine pürüzsüz ve yumuşak görünüyordu. Tırnakları ve elleri bile bakımsız değildi. Üstelik teni bembeyazdı. Karayipler'de... Bu sıcakta... Bu kadar beyaz kalmayı nasıl başarmıştı? Bu kadar beyaz olması için günlerce güneşe çıkmaması gerekirdi. Hep mağarada kalmış olamazdı. Yoksa açlıktan ölürdü; ama dışarı çıksa bu kadar beyaz kalması mümkün olamazdı.

Ellerimle yüzümü ovalayıp kendi kendime söylendim. Tanrım! Çözumsuz bulmaca gibisin...

Konuşmamla bana baktı ve etrafı incelemeye son verdi. Bir kez daha şansımı zorlamaya karar verdim ve oturur pozisyona geçtim. O ise olduğu yerde kıpırdanıp başım eğdi ve benden biraz uzaklaştı. Sesimi, onu ürkütmek için sakın çıkmasına özen göstererek Kimsin sen? Nereden geldin? diye sorup cevap bekledim.

Cevap vermeden yüzüme baktı kocaman gözleriyle. Onun ağzından laf almalı ve bir şeyler öğrenip, ona göre onu nereye teslim edeceğimi bulmaya çalışmalıyım.

Benimle konuşmaz ve anlatmazsan bu duruma bir çözüm bulamayız. Sürekli burada kalamazsın. Ben en fazla bir ay sonra buradan ayrılacağım, dedim ve yine cevap vermesini bekledim. Gözlerine baktığımda sanki içinden bin bir düşünce geçiyordu; ama hiçbir şey söylemiyordu.

Lütfen cevap ver ve seni güvenli bir yere götüreyim, dedim içtenlikle. Çünkü gerçekten onu güvenli bir yere bırakmak istiyordum. O savunmasız bir kızdı ve ben insanlık görevimi yapmalıyım. Ama diğer vanım hâlâ onu kapının önüne koymayı istiyordu.

Ailemi hatırlamıyorum, dedi aniden.

41

Corleone's Canan A. Düzgan

Tüm dikkatimi ona verdim. O kadar üzgün geliyordu ki sesi. Gözlerini gözlerimden kaçırmadan Sanırım bir babam ve bir annem yok, dedi fısıldarcasına.

Bu beklediğim bir şey olsa da, kelimeleri onun ürkek sesinden duymak bir anda ona acıma duygularımı en derinlerden en yüzeye çıkarmıştı. Kaç yaşındaydı? On sekiz mi? Bu yaşta ailesiz kalmanın onu bu hale sokabileceği aşıkardı. Annesi ve babası yoktu. Belli ki kardeşleri de.. Benim bir annem olsa da onu bir nevi anlayabiliyordum Kardeşim yoktu ve her şeyin üstesinden annemle beraber gelmiştik. Annem olmasaydı belki de şu an çok kötü durumda olacaktım. Ya da çoktan ölmüş olurdu.

Bu kız da yaşamaya çalışıyordu. Kim bilir başma neler gelmişti ve akımı yitirmişti. Ürkek oluşu yaşadığı kötü şeyler yüzünden miydi?

Uzunca bir süre ona bakarak, düşüncelere boğulmuştum.

Senin için güvenli bir yer bulacağım. Merak etme, derken sesimin çatalı çıkmasına engel olamadığım için si-nirlenmişim. Daha fazla üstelemeyip, tekrar yerimde uzanırken kapının kilidinin çevrilme sesiyle kapıya baktım.

Pekâlâ... Birazdan soru yağmuru başlayacaktı.

VValt!

Seslenen John'du ve sesi meraklı geliyordu. Yerimden kalkarken Buradayım, diye bağırdım ve kapıya doğru birkaç adım attım. John görüş alanıma girdiğinde arkasından Steve çantasını kapının yanına bırakıyordu. Beni gördüğünde ellerini beline koyarak Nereye kayboldun lanet herif? diye sordu sertçe. John ise üzerindeki tişörtü çıkarırken Merak ettik dostum. Eğlenceye erkenden ara vermek zorunda kaldık, diye söylendi. Steve ise John 'u destekler gibi başım sallarken şortunu çıkarmaya başladı.

İçerdeki kızm varlığından habersiz soyunuyorlardı. Kızm buna dayanamayacağımı düşündüğümde, Soyunmayı keser misiniz? Gidin ve odalarımızda çıplak kaim!

42

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

diye bağırınca ikisi de garip bir şekilde bana ve sonra da birbirlerine baktılar.

Steve şaşkın; ama yaramaz gülümsemesiyle Ne o tahrir mi oluyorsun? deyip salona yürüdü. Ona sert bir bakış atıp, salona o şekilde girmesini engellemek için bir şeyler ararken, John'un sözleriyle John'a baktım.

Birbirimizi ilk kez çıplak görmüyoruz VValt. Çırlıçıplak da değiliz üstelik, dedi ve kızgın bir şekilde o da salonun yolunu tuttu.

Sanırım ben anlatmadan onların cardı kanlı onu görmeleri daha iyi olacaktı. Peşlerinden salona girdiğimde ikisi de olduğu yerde kalakalmış kıza bakıyorlardı. Kız ise oturduğu

koltuğun en sonuna gitmiş ve bacaklarım göğsüne toplamış, sanırım korkusundan onlara bakmıyordu bile. Yoksa bakamıyordu mu demeliydim?

Steve bana dönüp Seni adi piç! Eve bir kız attığım söyleyebilirdin! dedi ve çarpık gülümsemesiyle kıza baktı.

Düşündüğünüz gibi değil, derken bu kez sıra Jo-hn'daydı. Her şey açık bence VValt. Bir kız için bizi ve eğlenceyi bırakıp, geri dönmüş görünüyorsun, dedi sinirle ve armdan odasma girdi. Steve de odasma giderken Giyinip duş alm her şeyi açıklayacağım, diye söylendim sıkıntılı bir şekilde. Başıma bela olan, olmaya devam eden, daha da olacak olan kıza baktım ve Gerçekten belasın, diye mırıldandım.

Başımı kaldırıp, yine o ürkek bakışlarım yüzüme sabitle-di. Koltuğa oturdum.

Onlardan korkmana gerek yok. Onlar benim arkadaşlarım, dedim biraz daha rahatlamasını umarak.

Duyduğum küfürle Steve'in odasını gördüğünü anlamıştım ve dudağımı ısırıp, kıza bakarken İşte bu kötü oldu. Şimdi korkabilirsin, dedim.

Steve hâlâ küfrediyordu.

Tanrım! Bu berbat koku da neyin nesi? Ağğhhh, sanırım ölüyorum! Ya da hayır! Sadece bayılıyor da olabi-

43

Corleonis Canan A. Düzgan

lirim! diye bağırarak salona geldi. Suçlu ifademi görmemesi için yüzüne bakmadan televizyonu açtı ve hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi davrandım; ama gülmek için dudaklarımı ısırıyordum.

Steve Ne yaptın VValt? Odamda balık mı kestin? Tanrım yatağımdaki yosunlar da ne? diye kızdıktan sonra, belinde havluyla John içeri girdi.

Neler oluyor? deyip bir Steve'e bir de bana baktı. Kıza da göz ucuyla baktıktan sonra Onun neyi var? diyerek gözleriyle kıızı işaret etti.

İkisine de baktım ve John üzerine bir şeyler giy ve sen de Steve duş alıp giyindikten sonra salona gel. Konuşmamız gerek, dedim ciddi bir tonda. Onların onaylayan bakışlarından kurtulup, kıza döndüm. Tanrım senin yüzünden ne hallerdeyim!

On beş dakika dolmadan salonda oturuyorduk. Onlar gelmeden kızm korkmaması için ben onun yanına geçmiştim. Şimdi Steve de John da karşımda yan yana oturuyorlardı.

Steve arkasına yaslanırken Dökül bakalım prens, dedi ve konuşmamı bekledi. Aynı şekilde John da Bu kızm nesi var? Geldiğimizden beri tek kelime etmedi ve yerinden kıpırdamadı bile. Hap falan mı attınız? deyince gözlerimi kapadım.

Her şey zaten Steve'in aldığı haplar yüzünden başıma gelmemiş miydi?

Bakın çocuklar, bu sabah erkenden inleme sesleriyle uyandım, der demez Steve lafa atıldı. Evet, benim kız baya sesli çıktı, dedi pis pis sırtarak.

Gözlerimi devirip Hayır Steve! Sen daha sesliydin. Hayvan gibi horluyordun! dedim ve Steve'in karşı çıkmasına izin vermeden devam ettim: Sözümü kesmeden dinleyin.

Çadırlarınıza baktım ve sesin sizden gelmediğine emin olduktan sonra sesi takip ettim. Ses daha önce fark etmediğimiz bir mağaradan geliyordu. İçeri girdiğimde bu kızla karşılaştım, der demez ikisinin de kaşları şaşkınlıkla

44

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

havaya kalktı ve kıza bakmaya başladılar. Ben de kıza bakınca, başımı hiç kaldırmadan öylece bizi dinlediğini fark ederek, sözlerime devam ettim:

Üzerinde eski bir havlu vardı. Kıyafetleri yoktu ve hasta görünüyor. Yardım et dedikten sonra kendinden geçti ve acilen onu hastaneye götürmek için oradan aynl-mak zorunda kaldım. Siz de benim yerimde olsaydınız aynısı yapacağınızdan eminim, deyip onlardan bir tepki bekledim.

John, bir kıza bir de bana baktı ve Şimdi iyi mi? Orada ne işi varmış? diye sordu.

Evet, iyi ancak sanırım... Elimle deli işareti yapıp ... anlarsınız işte, diye söyledim hafifçe sırtarak.

Steve Eee ne yapacağız peki? Burada mı kalacak? diye söylenince onlara beni takip etmelerini söyleyerek ayağa kalktım ve odama doğru yol aldım. Sanırım bu konuyu onun yanında rahat konuşamayacaktık. İkisi de girince kapıyı kapatıp Bakın çocuklar kız sanırım deli ve çok korkuyor. Sadece benden değil, herkesten. Sanki yıllarca o mağarada kalmış ve hiç insan görmemiş gibi. Bugün onu polis merkezine götürdüm. Karşıdan karşıya geçene kadar ezilmemesi bir mucizeydi. Korkusundan titriyordu. Tanrım arabadan bile korkuyor! Ne yapacağıma karar veremedim. Sanırım ona iyi bakacak güvenli bir yer bulana kadar burada kalması gerekecek, dedim ve ikisinin yüz ifadelerinden ne düşündüklerini anlamaya çalıştım.

John başım kaşıdıktan sonra Bilmiyorum VValt... Yani deli taklidi yapan hırsızın teki de olabilir, dedi ve sorgulayan gözlerle bana baktı. Steve ise Dostum burada yemediğimiz bok kalmıyor. Evde korkak bir deli varken ne yapacağız söyler misin? Onu buraya getirirken akimdan ne geçiyordu? diye bağırdı.

Bakın benim gördüğümü görseniz emin olun siz de bu kararı verirdiniz. Lanet olsun! Psikolojime sıçtı, tamam mı? Gözlerinden korku saçıyor ve vicdanım... diverek ellerimi saçlarımdan geçirdim. Derin bir nefes aldıktan sonra Ça-Corleonis Canan A. Düzgan

maşır makinesini gördüğünde ve düğmesine bastığa korktu. Düşünebiliyor musunuz bana pizzanın ne oldu, 9 nu sordu. Arabaya binmeyi bile bilmiyor ve teni o kad beyaz ki bu Karayipler'de mümkün olamayacak bir şev Üstelik Steve, sen şu lanet olasıca hapları almasaydın onu bir hastaneye ya da polise bırakıp gidecektim; ama sonrasını düşünmek bile istemedim. Burada turistiz ve bize neler olabileceğini düşünebiliyor musun? deyince ikisi de durumumuzu anlayabilmek için düşünme havasına girdi.

Bir süre sonra John Pekâlâ dostum. Yanındayım ve seninle ona uygun bir yer bulmaya çalışacağım, dedi ve John ile beraber bakışlarımız Steve'e döndü.

Steve ikimize de bakarken gözlerini devirip Piç kuruları! Ne kadar sürecek? En kısa zamanda iyi bir yer bulmazsanız kolundan tutup onu sokağa atarım. Buraya tatil yapmaya geldik. Deli bakıcısı olup hayır işlemeye değil, lanet olsun! deyince ikimiz de gülümsedik. Ardmdan Steve de gülümsemesini bastırsa da dudaklarının kıvrımına engel olamadı.

Odadan çıkmaya hazırlanırken Onunla tanışma zamanınız. Ürkütmemeye çalışm ve üzerine fazla gitmeyin. Ayrıca şaşırmayın da... Tamam mı? deyip kapıyı açtım.

Steve Bir deliyle tanışmak ne kadar şaşırtıcı olabilir... diye alay etse de, onu gördükten sonraki halini dikkatle izleyecektim.

Salona geldiğimizde ona seslendim. Elka...

John sözümü kesip Elka? Bu ismi mi? diye sorunca ona dönüp başımla onayladım. Tekrar kıza dönüp Elka bunlar sana bahsettiğim arkadaşlarım. Onlarla ve benimle yaşayacağın için tanışmaktasınız. Korkmana gerek yok. Onlar da sana zarar vermeyecekler, dedikten sonra ondan bir tepki bekledim.

Bacaklarım yavaşça aşağıya indirip başım yukarı kaldırdı ve onayladıktan sonra hafifçe gülümsedi. O an ne kadar güzel olduğunu düşünmeye dalmışken, kimseden ses çıkmadığım fark ettiğimde çocuklara baktım.

46

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

John tek kaşını havaya kaldırmış, eliyle çenesini sıvazlayıp, ciddi bir şekilde onu süzüyordu. Steve ise ağzı beş karış açık, gözleri yuvalarından fırlamış bir halde ondan gözlerini alamıyordu.

Lanet herifler! Böyle olacağımı biliyordum. Birazdan yanına gidip onunla ilgilenmeye başlayacaklardı diye düşünmemle Steve ona doğru birkaç adım ilerleyip Tanrım... dedikten

sonra, kolumla onu durdurarak, önünü kestim. Sert bir bakış atıp Yavaş ol Kazanova! O normal bir kız değil, dedikten sonra gözlerini ondan zorlukla ayırıp bana bakmasını sağladım.

Boşluğumdan istifade eden John, kızmı yanma oturmıştu bile. Merhaba ben John, derken elini tokalaşmak için ona uzattı.

Kızım merakla ne yapacağımı ve tepkisini bekledim. Jo-hn'un eline baktı ve sonra yüzüne. Ardından Steve lafa karışıp Ben de Steve. Buraların en yakışıklısı, deyip salak sırtışını gösterdi. Kız ise ayağa kalkıp, ikisine de gülümsedikten sonra elini yine göğsüne koyarak Ben Elka, dedi ve yine yerinde eğilip bana yaptığı aynı selamı yaptı. Eski zaman İngiliz selamı...

Çocuklara baktığımda ise ikisi de çoktan aptal olmuş, tıpkı benim yaptığım gibi ellerini göğüslerine koymuşlardı.

Tanrım! En azından ben etkilendiğimden değil şaşkınlığımdan yapmıştım!

Değil mi? Neyse...

Düşüncelerimden uzaklaşıp, asıl beni şimdi nevin bekliyor olabileceği derdine düşmüştüm. Steve ve John... Özellikle Steve...

Hallerine bakılırsa büyülenmiş gibiydiler; ama ona zarar vermeyeceklerini bildiğim için içimi ferah tutmam gerektiğini de biliyordum. Sonuçta onu ilk kez gören bu tepkiyi veriyor olmalıydı. Benim de alıştığım gibi onlar da beş dakika sonra alışacaklardı. Öyle umuyordum...

Biz üç yaramaz adam ve bu masum deli aynı evde...

Enteresan olacaktı...

47

TSes in e i TSöüim

-Elka-

Bu adamlar...

Kocamandılar... Deniz adamlarımızın aksine geniş omuzları ve büyük bedenleri vardı. Bana zarar verirler miydi? Siyah saçlı daha zararsız görünüyordu; ama diğeri... Zararlı...

Acaba bana zarar vermeye çalışırlarsa adı VValter olan beni korur muydu?

John... Bana elini uzatırken benden ne istediğini anlamamıştım. Ayağa kalkıp onları selamlamış ve tanışma merasimini yapıp, onların da beni tanımalarmı izin vermiştim.

İyi insanlar gibi görünüyorlardı; ama şu an karar vermek için çok erkendi. Dikkatli olmalıydım. Tek başınay-dım...

Kurtarıcım konuşunca ona baktım. Kanım en çok ona ısınmıştı. O da kocamandı ve altın rengi saçları vardı. Büyük ve uzun bedenliydi. Hep bir şeylere kızmış gibi bakıyordu. Bana da kızırıyordu...

Hadi Steve tanıştığınıza göre git ve odanı temizle. Kızı oraya yatırmıştım. Temizlersen koku geçecektir, deyince sinirlenmişim. Sanki ben orada değilmişim gibi bahsediyordu benden kötü adam! Benim bir ismim var diye kızmak istiyordum ona; ama şimdilik susmalısın Elka dedim kendime.

Ah, sorun değil o şekilde de uyuyabilirim, dedi adı Steve olan. Gözlerini benden almadan konuşuyordu. Kendimi rahatsız hissedip, bakışlarımı başka yöne çevirdim.

48

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Gelen sesle tekrar ona baktığımda kurtarıcımın onun kafasına eliyle vurduğunu görünce şaşırıp bir adım geriledim ve gözlerim kocaman açılmış halde bir ona bir diğerine baktım. Biz kendi dünyamızda birbirimize vurmazdık.

Bunlar ne tuhaflılar!

-Walter-

Kıza hayran hayran, hatta yiyecekmiş gibi bakan piçin kafasına şaplağı yapıştırdı kendine geldi. Ama bu, kızı korkutmuş olacak ki bir adım gerileyip şaşkınca bana baktı. Yine mi

korkmuştu? Ama korkması iyiydi böylece bana hiçbir konuda zorluk çıkarmaz ve sözümü dinlerdi.

Steve şaplağın etkisiyle acıdığını belirten bir Ağğhh-h!tan sonra sinirle bana döndü ve Göt herif! Ne yaptığını sanıyorsun? diye bağırdı. John araya girerek Hey hev hey! Sakin olun baylar. Elka'ya yatacak bir yer bulsak iyi olacak, dedikten sonra, Steve Benimle kalabilir. Odamı hemen temizlerim, deyip odasına yöneldi.

Dalga geçer gibi bir kahkaha attıktan sonra Üzgünüm Steve, kurda kuzuyu teslim etmeyeceğim. Sen koltukta yatacaksın ve o da senin odanda, dedim sırtarak.

Steve kızgın bir şekilde birden yüz ifadesini değiştirdi ve Neden ben koltukta yatıyorum! Onu buraya getiren sensin! deyip kızı göstererek devam etti: Hem o vatak bana lazım. Tatilim bitmedi ve daha seviyeceğim çok kız var! Çok istiyorsan senin yatağımı ver Bay Kimsesizler Yurdu! Ama diyorsan ki seninle yatabilir, o zaman kabu-lümdür. Seve seve... dedi ve çapkın gülümsemesiyle kızı baktı.

Kan beynime sıçramıştı! Tanrım, bu hergeleyi bugün öldürmezsem bir daha öldürmezdim herhalde!

John'a yardım isteyen bakışlarımı gönderdim; ama hiçbir şey söylemeden başımı olumsuz anlamda sallayarak, o da bana sırt çevirdiğini göstermiş oldu.

49

Corleonis Canan A. Düzgan

Lanet olsun! Şimdi de yatağımdan mı olacaktım?

Kıza sinirli bir ifadeyle bakarken, o da bana mahcup bakışlarım gönderiyordu. Bir elim belimde diğer elimle saçlarımı çekip, elimi yüzümden geçirdikten sonra Tanrım! Tamam! Tamam baş belaları! deyip hepsine -kedi gibi bakan kimsesiz deli de dâhil- sinirli bakışlar attıktan sonra arkamı dönüp Odamı hazırlayacağım, dedim ve odama yürüdüm.

İçimden söyleniyordum. Acıma duygum yüzünden kendi tatilimi, kendi ellerimle mahvetmişim. Takılacağım kızlara elveda mı diyecektim yani!

Hayır, tabii ki gerekirse onu eve kilitler, yine dışarı çıkıp eğlenmeme bakardım. Tatilimi heba etmeyecektim.

Tam odama girecekken arkamı döndüm. Steve koltuğa oturmuş, kızı da kolundan tutup yanına oturtmuştu. Sağında Steve solunda John oturuyordu. Kız ise şaşkın ve ürkek bir Steve'e bir de John'a bakıyordu.

Elka! diye bağırdım. İstemeden ağzımdan kaçmıştı. Üçünün de gözleri bana odaklandığında neden bağırdığımı bilmiyordum bile.

Yatağını ben hazırlamayacağım di mi! Gel ve yatağını hazırla! diye son anda bir sebep bulmanın rahatlamasıyla, yerinden, çocukların bakışları arasında, yavaşça kalkmasını izledim. O bana doğru gelirken, arkasından bakakalan ve sonra da bana tuhaf tuhaf bakan arkadaşlarıma dalga geçer gibi sırttım.

Onu sizin gibi piçlere yedireceğimi mi sandınız?

Kız odama girip etrafa bakındı. Bense ona bakıp, ona yatağımı vermenin üzüntüsüyle dolaba yöneldim. Aynı zamanda çaktırmadan hareketlerini izliyordum. Odamın penceresine doğru yürüdü. Pencereden bakıp, gülümsedi. Ne düşünüyordu acaba?

Dolaptan yastık ve bir nevresim aldıktan sonra bana dönünce elimdekileri ona fırlattım. Zar zor tutup yastığı yüzünden çekti ve sinirle bana baktı. Gülümsemekten başka mimikleri de olduğuna sevinmişim!

50

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Sert bakışlarına aldırmadan, yatağımdan yastığımı ve nevresimimi alırken Maalesef yatağımda sen yatacaksın. Rahatımı nasıl bozduğunu görüyorsun değil mi? dedikten sonra elimde eşyalarımınla kapıya yürüdüm. Aklıma gelen şeyle tekrar ona bakıp Yatağını hazırla ve uyu. Ses çıkarma, rahatsızlık verme. Bu rahatlığa da alışma. En kısa zamanda seni buradan

göndereceğim, dedikten sonra arkamı döndüm ve çıkmak için odanın kapısını açtım. Tam çıkarken Kaba adam! dedi.

Sesiyle olduğum yerde durup ona dönmeden önce açtığım kapıyı geri kapadım. Ne dedin? diye tehditkâr bir tonla sorduktan sonra dönüp, gözlerine sertçe bakarak, cevabını bekledim.

Gözlerini gözlerimden kaçırsa da hâlâ kaşları çatıktı. Cevap vermeden dudaklarını büzüp, yatağa yürüdü. Eğilip elindeki yastığı yerleştirirken, tişörtümün ona oldukça bol gelen kolundan göğsünün yarısını gördüm. Biraz daha eğilse tüm göğsünü görebilirdim; ama bakışlarımı kaçırarak arkamı döndüm ve hızla odadan çıktım.

Küçüktü... Ben küçük sevmem... Hayır! Kesinlikle sevmem! Büyük göğüs en iyisidir. Avucumu doldurmalı değil mi?

Adamım neyin var yüzün maymun götü gibi kıpkırmızı, deyip kahkaha atan Steve'e baktım. John ise Yaramazlık yapmış çocuk gibi bakıyorsun. İçeride ne oldu? deyip o da benimle dalga geçip güldü.

İkisinin de sözleri sinirime dokunmuş bir halde, Kesin saçmalamayı! Ben arabamı yıkamaya götürüyorum, dedikten sonra dışarı çıkıp, ardımdan kapıyı sertçe kapadım.

-Elka-

Kötü adam!

Kaba tür!

Söylenerek elime verdiği şeyleri yatağa Yerleştirmeye

51

Corleone Canan A. Düzgan

çalışıyordum. Aradan çok uzum zaman geçse de hatırladığım tecrübelerle yatağı yapmaya çalıştım. Geri yürüyüp yatağa baktığımda sanırım doğru yapmıştım.

Bedenim>yorgundu ve bacaklarım ağrıyordu. Ellerimle sevinçten çığlık atmamak için dudaklarıma bastırdım.

Bacaklarım mı dedim! Okyanus aşkına! Bacaklarım vardı!

Şimdilik güçsüz de olsa iki tane bacağa sahiptim. Kendimi görmek istiyordum. Vücudumu, bacaklarımı görmeliydim. Odaya bakındım. Odanın içindeki diğer kapıyı açtım. Yıkanma yerindeki aynanın karşısına geçip, bacaklarıma bakmaya çalıştım; ancak o kadar büyük bir ayna olmadığından göremedim. Üzerine çıkabilecek bir şey arayıp bulamayınca, yıkanma yerinin basamağa çıkarak, dengemi zar zor sağladıktan sonra eğilip, aynaya baktım.

Ah... Bacaklarım...

Elimi bacaklarımda gezdirirken, güzel ve bir o kadar da tuhaf bir duygu olduğunu düşünüyordum.

Benimdi bunlar...

Yürümek mükemmeldi... Eskiden yürümüş olsam da bu duyguyu unutmuştum. Gülümsememe engel olama-yarak dikkatlice yere basıp aşağıya indim. Bu kez de üzerimdekini çıkardım ve vücuduma baktım. Akciğerlerimin ve göğüslerimin aşağısında her iki tarafta, sağda ve solda üç tane hafif kabarık, paralel izler vardı. Solungaç izlerim. Kapanıp kapanmadıklarını anlamak için yavaşça dokundum; ama açılmadılar. Tabii ki bu dünyada onlara ihtiyacım yoktu.

Keşke Urel de burada olsaydı diye düşünüyordum. Bana kızgındı. Bir önceki insan olma serüvenimde benim yüzümden başımıza gelenler için korkuyordu belki de. Ama o zamanla bu zaman arasında öyle büyük farklar vardı ki... O da görebilseydi belki o da insan olmak isterdi.

Üzerimi giyip, yatağın olduğu yere döndüm ve yumuşak yatağa uzandım. Kumlardan ve yosunlardan çok daha

52

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

rahatlı. Şu ana kadar gördüklerime dayanarak, insanlar eskiye nazaran daha kolay ve daha özgür yaşıyordu. Yavaşça anlıyordum. Pencereden baktığımda kadınları dışarıda özgürce ve

neredeyse çıplak dolaşırken görmüştüm. İki yüz yıl önce bu kıyafetlerle dolaşmak adeta ölüm demek olurdu. Ama şimdi biz deniz perilerinin yaşamına daha yakın yaşıyordu insanlar. Üstlerinde tek kumaş parçasıyla bedenlerini sergilemekten korkmuyorlardı. Biz de öyleydik... Kimimiz göğüslerimizi kapatır, kimimiz kapatmazdı. Ben de kapatmıyordum. Neden kapatmam gerekirdi ki zaten?

Yatakta uzanıp, bacaklarımı göğsüme doğru kıvırdım ve elimle ayak parmaklarıma dokundum.

1... 2... 3... 4... 5... 6... 7... 8... 9... 10...

Yerimde sevinçten kıpırdandım ve istemeden ağzımdan küçük bir sevinç çığlığı çıkmasına engel olamadım.

O sırada içeriden müzik sesi gelmeye başlayınca yataktan kalkıp, kapıyı araladım. Kimseyi göremememin rahatlığıyla odadan çıkarak, müzik sesinin geldiği yöne doğru yürümeye başladım. Bir yandan da etrafıma bakmıyordum. Müziğin beni getirdiği yer masada duran metalden küçük bir aletti. Işığı yarıyor ve müzik çalıyordu. Elime almca müzik sustu. Ne işe yarıyordu bu? Müzik aleti miydi?

Elimi cam olan kısmın üzerinde gezdirince, aletin üzerinde kendimi gördüm ve korkarak tekrar masaya bıraktım. Merakıma yenik düşüp, tekrar elime aldığımda bu aletin bir ayna olduğunu anlamıştım.

Hayranlıkla bakıyordum.

Müzikli ayna... İnsanlar gerçekten akıllıydı. Kimin aklına müzikli ayna gelirdi ki? Çok keyifli...

Müzikli aynayı bulduğum yere bıraktım ve odaya döndüm. Yatağa uzanıp, dünyaya gelmekle şimdilik başa çıkabileceğimi düşünerek kendimi uykuya teslim etmeden önce hâlâ gülümsüyordum.

53

-Walter-

Lanet olsun!

Telefonumu unutmuştum. John'u arayıp beni almasını isteyecektim. Buradaki taksiler çok pahalıydı ve para vermek istemediğimden değil, aptal yerine konmak istemediğimden binmeyecektim. Hepsi sahtekârdı.

Araba yıkama yerine gittiğimde temizlemenin bir gün alacağını söylemişlerdi. Koku öyle sinmişti ki haklılardı. Bir gün hatta bir hafta çıkmayabilirdi. Arabayı orada bırakıp, John'u arayabileceğim bir yer bulmak için yürümeye başladım.

Aklımı hâlâ onun, o küçük frikiği ve bana kaba adam deyişi meşgul ediyordu.

Pekâlâ, burada kadınlar üstsüz güneşlenirken, benim bir göğsün gördüğüm dörtte biri kısımma odaklanmam normal miydi tanrı aşkma? Hem ben kaba değildim. Kadınlar hep kibar olduğumu söylerlerdi. Nasıl davranacaktım! Tatilim, planlarım onun yüzünden perişan olmuşken, pamuklara mı saracaktım onu!

Yanımdan geçen yaşlı buruşuk teyzenin bana tuhaf bakışıyla sesli bir şekilde kendimle konuştuğumu fark edince durdum. Derin bir nefes alarak etrafıma bakındım. Mutlaka telefon edeceğim bir yer olmalıydı.

Market, kafe, mağaza...

Mağaza!

Hızlı adımlarla mağazaya girdim. Tezgâhtar kız bakışlarıyla beni süzerken -ki bu tepkilere alıştım- aldırmanın ne istediğimi söyledim. Frikik verilmeyecek bir elbise ya da onun gibi bir şeyler istiyorum.

Kız tek kaşını kaldırıp bana dalga geçer gibi bakarken Bir de iç çamaşırı olsun, dedim ve ne bekliyorsun der gibi suratına baktım.

Kız arkasını dönüp söylediklerimi hazırlamaya giderken ben de mağazada dolaşmaya başladım. Gözüme ta-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kılan mavi bilekliğin yanına yürüyüp elime aldım. Onun gözlerinin rengindeydi.

Tezgâhtar yanıma gelince bilekliği yerine koydum. Bana hazırladıklarını göstermeye çalışırken, ilgilenmeyip Tamam alıyorum, dedim hızlıca ve kasaya yürüyüp parayı ödedim.

Ardından John'a telefon etmek için markete girip, numarasını tuşladım. Ancak cevap vermiyordu. Küfredip Steve'i aradım. O da cevap vermeyince birkaç kez daha deneyip, belki benim telefonumun sesini duyabilirler umuduyla kendi telefonumu da aradım. Yine kimse cevap vermeyince mecburen aptal yerine konulmak için taksiye bindim.

Ne yapıyordu bu serseriler?

Eve giden yol boyunca birçok teori üretmiştim. Aklım adeta senariste bağlamış, senaryo yazıyordu. İlkinde, ikisi de Elka'nın yanına gidip, ona sırtlaşıyorlardı. Diğerinde John uyurken, Steve kızı duvara yaslamış öpmeye çalışıyordu. Üçüncüsünde ise... Tanrım! Düşünmek bile istemiyordum. Bu hayvanlar saçma bir şeyler yapıp, başımıza daha fazla bela almadan evde olmalıydım.

Taksiciye, Hızlı sür! diye bağırdıktan sonra eve varana dek aklım bana on senaryo daha hazırlamıştı. Nihayet eve vardığımda aceleyle yürürken yan komşumuz Stel-la'nın sesini duydum.

Siktir!

Bay Tyler. Merhaba nasılsınız?

Yalancı ve zoraki gülümsememle iyiyim Bayan Ma-rien. Siz nasılsınız? diye sordum. Bir an önce eve girip, endişelerimi gidermek ve kendi gözlerimle herkesi bıraktığım gibi bulmak istiyordum. Ama lanet meraklı vaşlı sürtük çenesini kapamıyordu.

Ah teşekkür ederim çok kibarsın. Genç olmadığımı yanıyordum doğrusu bu zamanda sen ve arkadaşların gibi kibar gençlerle tanışmak çok zor.

Benimle flört mü ediyordu bu müzelik!

Corleone's Canan A. Düzgan

Teşekkür ederim o sizin kibarlığınız. Şimdi gitmem gerek. Arabamı yıkamaya bıraktım ve taksiyle geldim Oldukça sıkışmış durumdayım. Tualete gitmem gerek Anlarsınız ya, diye sıralayıp merakımı giderdim ve konuşmasını beklemeden hızlı adımlarla eve yürüdüm. Kaçmamın tek yolu buydu.

Ah tabi. Arkadaşlarınıza selamlarımı iletin, diye arkamdan bağırınca dönüp el salladım.

Tanrım! Kesin bu kadma bir koca lazımdı. Ya da Steve'i onun önüne atabilirdim. Hakkından gelirdi. Hayal gücümün Steve ile yaşlı azgım teyzenin görüntülerini gözümün önüne getirmesiyle yüzümü buruşturdum.

Kapıyı hızlı hareketlerle açıp eve girince, koşar adımlarla salona vardığımda, salonda kimse yoktu.

Oda!

Odalar!

Steve'in odasına girdim. Steve yatağın altına uzanmış uyuyordu. Ayrıca koku falan da kalmamıştı. Temizlemekle uğraşmış olmalıydı. Kapıyı sessizce kapatıp John'un odasına yürüdüm. Kapısını açınca onun da uyuyor olduğunu görerek rahatlamıştım. Yorulmuş olmalıydılar.

Kendi odama geldiğimde kapıyı sessizce açtım. Elka'yı yatakta kıvrılmış gözleri kapalı görünce onun da uyuduğunu anlamıştım. Yavaşça odaya süzıldüm. Elimdeki poşeti yatağın kenarına bırakırken, gözüm tişörtün sıyrıldığı yerde, bedeninde olan ize takıldı.

Sanki özenle çizilmiş düz bir çizgi halindeydi ve sanırım gördüğümde daha uzundu. Merakıma engel olamayarak biraz daha yanaştım. Elimi tereddütle tişörtüne uzattım; ama uyanmasından korkarak geri çektim. Yavaşça yatağa oturup, masum yüzünde gezdirdim gözlerimi.

Güzeldi... Çok güzeldi...

Evet... Artık anlıyordum. Birileri ona zarar vermişti ve o da bu haldeydi. Böyle bir güzelliğe kim zarar vermek isterdi ki? Ona acıyordum. Tüm bu davranışlarım da ona acıdığım içindi zaten. Tekrar yara izine baktım ve bir cesa-

56

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

retle elimi uzatıp tişörtü biraz daha sıyırdım. Gördüğüm üç tane izle şok olmuş, ağzımdan çıkanlara engel olamamıştım.

Tanrım... Hangi hasta ruhlu... Sana nasıl bir işkence yapmışlar böyle!

Ben yara izlerine odaklanmışken, uyandığım fark etmem küçük çılgılığı sayesinde gerçekleşmişti! O toparlanmaya çalışırken, ben sadece korku dolu gözlerine bakıyordum.

Sanırım benim gözlerim de hislerimi yansıtıyordu.

Acıma ve şaşkınlık...

57

'KrÂûtıncL TSöâii/n

-Elka-

Çek ellerini üzerimden!

Uyanır uyanmaz elini solungaç izlerimde hissedince küçük çılgılıma engel olamamıştım. Gözlerindeki acı dolu bakışı görünce ve kendimi yakalanmış gibi hissedince ise tepki olarak sinirlenmiştim.

Daha doğrusu bir kısmı da sinirlenmiş rolüydü. Aksi halde bana sorular soracaktı ve ben henüz bu zamandaki dünyanın nasıl bir yer olduğunu tam çözmemişken, vereceğim cevaplar her şeyi altüst edebilirdi.

Şaşkıncı gözlerime bakan gözlerini, birkaç kez kırıp, kendine gelerek ellerini havaya kaldırdı ve Ah... Ben... Ben çok özür dilerim, diyerek ayağa kalktı.

Çok komik görünüyordu; ama istediğim ve beklediğim tepkiyi veriyordu. Gülmemeyi başarmıştım. Kapıya doğru geri geri yürürken konuşmaya devam etti: Şey... Neyse... Tanrım! deyip arkasını dönerken bir eli ensesinde, başını eğmişti. Adımlarını hızlandırıp, odadan çıktı.

Çıkar çıkmaz derin bir nefes alıp, sıkıttığım vücudumu gevşettim. Ardmdan tişörtümü düzeltmeden önce izlerime baktım.

Offfff! Sorarsa nasıl açıklayacaktım? En iyi cevap hatırlamadığımı söylemekti. Evet... Hatırlamadığımı söyleyecektim.

Kendimi dinç hissediyordum. Evi dolaşp, eşyaları incelemem gerekiyordu. Bilmediğim şeyleri ne kadar erken öğrenirsem, o kadar çabuk başkalarma muhtaç olmaz ve kendi başımın çaresine bakabilirdim.

58

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yataktan inerken, ayağıma takılan şeye baktım. Elime aldığımda içinde yumuşak şeyler vardı. Bakmak için içini açınca, siyah bir elbise ve ne olduğunu anlamadığım iki küçük kâse şeklinde, birbirine dantellerle bağlı, kancalan olan küçük bir şey vardı. Bir de giydiğim kısa pantolondan çok daha dar ve minik bir şey.

Tanıdık geliyorlardı. Bir yerden hatırlıyordum. Ah, evet diğer deniz perilerinin göğüslerine taktığı kabuklara benziyordu. Ben takmazdım ki... Ama elbiseyi giyecektim. Kurtarıcım mı almıştı bu elbiseyi? Bazen düşünceli olabiliyordu sanırım.

Elbiseyi havaya kaldırıp baktım. Askıları olan siyah renk desensiz bir elbiseydi. En azmdan bir önceki gelişimdeki gibi yırtık değildi. Oysa yüzyıllar önce kadınlar ne kadar ihtişamlı giyiniyorlardı. O kadımlara bakarak, defalarca onlar gibi olmayı, onlar gibi giyinmeyi hayal ederdim.

Ve bir de aşk...

Bu hiç bilmediğim duyguyu öğrenmek istiyordum. Yüzyıllardır...

Kısa bir zaman dünyada kalmış olsam da ve aradan iki yüz yıl geçse de eski anılarımı düşününce hâlâ içim acıyordu. Başarısız insan olma girişimim... Kocaman evde acımasızca çalıştırılmam ve hatalarım sonucu kırbaçlanmam...

İnsanların çok kötü varlıklar olduğunu düşünerek, okyanusa geri dönmüştüm. Daha doğrusu Urel tarafından dünyadan okyanusa kaçırılmışım.

Urel, en yakm arkadaşım. Onunla kilometrelerce yüzer, yarışlar ederdik. Bana hep en çok sevdiğim okyanus çiçeklerinden toplardı. Ben de onlarla, yattığım istiridyemin kenarlarını süslerdim. Onun deniz erkeği olması umurumda değildi. Kızlardan çok daha dürüst ve iyi biriydi. Aynı zamanda hep yanımdaydı. Ancak bu kez, yaşadıklarımın rağmen neden hâlâ insan olmak istediğimi sormuştu Urel; çünkü o, hiçbir zaman insan olmak istememişti.

Yüz elli yıl ben de vazgeçmişim. Fiziksel acılarım Kihan tarafından iyileştirilse de, insanların bu kadar kötü bir tür

59

Corleone's Canan A. Düzgan

olmasın hayal kırıklığını yüz elli yıl yaşamışım. Daha sonrasında, rüyalarımın sürekli insan olduğumu görmeye başlamış ve yeniden içime insan olma arzusu dolmuştu. Rüyalarımın nedenini bilmiyordum; ama sürekli içimde bir yerlerde insan olmam gerektiğini haykıran bir ses vardı.

Tekrar deneyeceğimi söylediğimde, Urel beni yalnız bırakacağı için korktuğunu biliyordum. Defalarca beni vazgeçirmeye çalıştı. İkna edemeyeceğini anlayınca öğütler vermeye başladı; ama korkularına rağmen yine de benimle gelmedi. Ta ki ben okyanus ülkemizin boyut kapısından çıkana dek...

Çıktıktan sonra ardına bakınca onu görmüştüm. Ardından bana yetişmek için hızla geliyordu. Yaklaştıkça sesini duyuyordum; Gitme...

Benimle geleceğini düşünerek sevinmiş; ama duyduğum kelimeyle aslında beni engellemeye geldiğini anlamışım.

Ve sahip olduğum tüm gücümle yüzmüştüm... Yeniden... Tüm cesaretimle... Deneyecektim... Ama biliyordum ki, bu kendi açımdan son şansım. Başaramazsam, cesaretimden eser kalmayacaktı ruhumda.

Anılarım... Hepsi teker teker aklımın derinliklerinden en üste çıkmak için direniyorlardı. Bu ruh halinden kurtulmak için ayağa kalktım ve kıyafetlerimi çıkardım. Elbiseyi üzerimden geçirip, diğer emin olamadığım kıyafetlere ise dokunmadım.

-Walter-

Gördüğüm izlerle ve yakalanmamın utancıyla odadan hızla çıkmış, salona gelmişim. Telefonumu masada görüp, aldıktan sonra koltuğa uzandım. Hâlâ izlerin etkisin-deydim. Sırt üstü yatıp tavana baktım ve kendi kendimle konuşmaya başladım.

60

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Acaba başka izler de var mıydı? Nasıl öğrenebilirdim ki? Onu baştan aşağı soyup, bakamazdım ya!

Ailesi mi yapmıştı? Ya da psikopat bir sevgili mi?

Koltuktan hızla kalkıp, oturdum. Poşeti de orada bırakmışım. Muhtemelen görmüş olmalıydı aldıklarımı. Saçlarımı karıştırarak tekrar uzandım. Uyumak istiyordum; ama uyuyamıyordum.

Sağıma dönüp gözlerimi kapattım.

Elbise üzerine olmuş muydu? Çamaşırlar? Tanrım aptal herif! Şunu keser misin?

Kendime kızıp, sol tarafıma döndüm bu kez de ve gözlerimi sıkıca kapatıp, kendimi uyumaya zorladım.

Bir çılgılık sesiyle uyanıp, aklıma gelen kötü düşüncelerle gözlerimi açtım.

Sağıma soluma baktığımda gözümün önündeki Elka, gözlerini dehşetle pörtletmiş televizyona bakıp, ellerini dudaklarına bastırmıştı. Steve ise mutfakın kapısında merakla Elka'ya bakıyordu.

Steve ile göz göze gelince, neler olduğunu soran bakışlarla başım salladı. Omuzlarımı bilmiyorum anlamda silktim ve tekrar Elka'ya döndüm. Ardmdan televizyonun ekranına bakınca, müzik kanalı olduğunu görüp, koltuktan kalkarak ona doğru yürüdüm. Sonuçta korku filmi değildi, değil mi?

Yanına gidip, omzuna hafifçe dokundum. Hey! İyi misin? diye sorarken ellerini dudaklarından çekti ve dehşetle bana baktı.

Bunu siz mi yaptınız? diye kızıp eliyle televizyonun ekranını gösterdi ve tekrar ekrana baktı.

Elka!

Steve!

John!

M

V^UİirviUJ* vaiianı JX.

Tepkisine şaşırmış bir şekilde kaşlarını çatıttım Vç Neyi? Televizyonu mu? diye sordum art arda.

Tele... Ne? Ben insanlardan bahsediyorum! Bu... Bu ne çeşit bir büyü? İnsanları neden oraya hapsediyorsunuz? dedikten sonra televizyona yanaştı ve elini ekrana koydu Zavallı insanlar...Kendi kendi mırıldandı.

Öyle üzgün görünüyordu ki... Sözlerinin şaşkınlığıyla Steve'e baktım. Şaşkınlıkla kalakalmış, bir kıza bir de bana bakıyordu.

Biz Steve ile birbirimize bakarken, o ise televizyonun etrafında dönüp eliyle televizyonun her yerini yoklamaya başladı.

Steve sessizce Tanrım! O gerçekten kafayı yemiş dostum, diyerek yanıma geldi. Bense ona aldırmadan, daha en fazla yarım saat önce gördüğüm izlerin etkisinden kurtulamamış bir şekilde acıyarak ona doğru yürüdüm. Elka... dedim. Sesim sakindi.

Hmm... diye cevap verdi hâlâ televizyonun her yerine dokunurken, sanırım insanları çıkartacak yer arıyordu.

Tanrım...

Gel benimle... Gel oturalım ha ne dersin? diye sordum.

O ise ellerini beline koyarak, sinirli bir şekilde Bu insanları çıkartın buradan! Onları çıkarmam gerek! diye bağırdı.

Onu ilk kez böyle görüyordum. Yani... Cidden sinirliydi ve ilk kez bu kadar çok konuşmuştu. Televizyondan insanları çıkarmaya çalışmasa, neredeyse normal insan olacak kadar sinirli.

Ses tonumu hâlâ sakın tutmaya özen göstererek O sadece bir televizyon. İçinde insanlar yok. Sadece bir yayın. Radyo gibi; ama resimli olarak... Radyonun ne olduğunu büyütürsün değil mi? dedim.

Gözlerini kırptırdı. Televizyonun arkasından çıkıp önüne geldi ve tekrar elini ekrana koydu. Radyo... de-

62

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

dikten sonra bana baktı. Tekrar ekrana bakarken, Hatırlıyorum, dedi sessizce.

Sakinleşmişti. Ekrandaki elini yavaşça tuttum ve onu koltuğa doğru yönlendirdim. Koltuğa oturup gözleri hâlâ televizyondayken, Onlar hareketli, dedi soru soran bakışlarla.

Ağğhh, Tanrım çok masumdu!

Yanına otururken, Evet hareketli resimler... Endişelenme oradaki insanlar şu an uzak bir yerde eğleniyorlar, deyip onu endişelerinden daha da arındırmak istedim. Elimde olsa ona küpteki gibi bir ortam yaratacaktım.

Lanet! Ne kadar iyi biri olmuştum böyle!

Ekrana baktı. Sonra da bana... Ardmdan gülümsedi. Başını iki yana sallayıp, gözlerini kapatarak Tamam. Endişelenmem, dedi. Sevimli haline neredeyse gülecektim ki odadaki Steve varlığını gösterince, son anda toparlandım.

Tanrım! Bebek gibisin Elka! Sen de bebek bakıcısı VValt! dedikten sonra dalga geçen bakışlarını bize atıp dış kapıya yönelirken devam etti: Ben kız avma çıkıyorum. John uyandığında Sky Bar'a gelsin. En seksi ve ateşü kızlar orada oluyor. Sana da gel demek isterdim; ama bakman gereken bir bebek var, deyip alayla gülümsedikten sonra ben tam ayağa kalkacakken hızla evden çıktım.

Arkasından Lanet piç! deyip Elka'ya baktım. Pembe dudaklarını büzmüş, sinirle dış kapıya bakıyordu. Dudakları o kadar pembeydi ki, elimle bir şey sürüp sürmediğini test etmek istedim bir an. Ben dudaklarma odaklanmışken, o birden ayağa kalktı ve dış kapıya doğru sinirli adımlarla yürümeye başladı.

Hey! Nereye? diye bağırırsam da durmayınca peşinden koştum ve tam kapıyı açacakken kolundan yakalayıp çektim. Onu komşumuz azgm teyze görmemeliydi. Aksi halde eve gelmemesi için uydurduğum erkek ev halleri bahanem kalmayacaktı.

Sanırım biraz fazla çekmiş olmalıyım ki, uzun saçları onu döndürmemin etkisiyle yüzümü yalayıp, bedeni ise

o?

Corleonis Canan A. Düzgan

sertçe göğsüme çarptı. Göğsüme çarpan bedeni, dudaklarından çıkan küçük bir çığlıkla beraber dengesini kaybet, meşine sebep olunca, geriye doğru düşmesine ramak kala onu belinden yakaladım.

Üzerine eğilmiş, bu pozisyona nasıl düştüğümüzü anlamazken, ikimiz de öylece birbirimize bakakaldık. O büyük şaşkın ve masum bakışlarla gözlerime, ben de önce gözlerine, ardmdan dudaklarma baktım. Ne yapacağın^ şaşırmış, onu kaldırmam gerekirken, panikleyip, ellerimi belinden çektim.

Ve sırt üstü yere düştü.

Lanet olsun!

Acıyla inledikten sonra toparlanmaya çalışırken buyandan da kaşlarım çatmış bana bakıyordu. Bu kez de yaptığım şeyden dolayı panik olup, şaşkıncı sağıma, soluma, saçma sapan yerlere görmediğim bakışlar attım ve hiçbir şey söylemeden hızla odama yürüdüm. Odamın kapısını kapatıp, bir süre durduktan sonra odada kendi kendime konuşarak hırlamaya başladım.

Baş belası kız! Steve'in ardmdan giderek ne yapmaya çalışıyordu ki? Zaten onu Steve gibi bir çapkmdan koruyarak, ona en büyük iyiliği yapıyordum! Tabi! Nereden anlayacaktı ki? Akli bir gidip, bir geliyordu. Ya sana ne demeli VValt! Tanrım, tam bir salaksın! Ellerini neden bırakıyorsun ki! Kızı kaldırmam gerekirken neden panikliyorsun?

Bir an durup, yatağa oturdum.

Tanrım! Yoksa deli olan ben miydim?

-Elka-

İnanannyordum!

Gerçekten bu kadar kaba olduğuna inanamıyordum! Beni tutmayı bırakmasmı geçtim, kalkmama yardım dahi etmeden odasma gitmişti. O gittikten sonra bir süre afallamış, şaşkın bir şekilde arkasından bakmıştım.

Ağrıyan sırtımla zar zor ayağa kalkıp, koltuğa oturdum.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hâlâ Steve denen adama ve Walter'a sinirliydim. Steve ne kadar terbiyesiz bir adamdı öyle! Kadınlar hakkında söyledikleri beni çileden çıkarmıştı. Üstüne bir de bana bebek demesi tamamen çıldırmama yetmişti. Peşinden gidip, ona bebek olmadığımı söyleyecektim. Eğer bu kötü adam beni beceriksiz bir şekilde durdurup, düşmeme sebep olmasaydı...

Karşımda duran televizyon dedikleri şeye baktım. Hâlâ içinde insanlar vardı. Bir de müzik... Umutsuzluk içinde derin bir nefes aldım. Keşke Urel de burada, yanımda olsaydı. O zaman her şey daha kolay ve anlaşılır olurdu. Beni korur, neyin ne olduğunu ve neyi nasıl yapmam gerektiğini anlatır, nasıl davranmam konusunda akıllar verirdi. Şimdi ise tek başıma bu adamlarla ve bilmediğim onlarca şeyle yalnız kalmıştım. Ama umutsuz olmamalıyım. Burada ne olursa olsun güvendedim. Bu adamlar her ne kadar kaba olsalar da bana zarar vermiyorlardı.

Odalardan birinin kapı sesini duyunca, o yöne baktım. Esmer olan... John odadan gözlerini ovalayarak yan çıplak bir halde çıkıyordu. Altında dar kısacık bir pantolon vardı. Önünde ise tıpkı insan olmaya çalıştığım zamanlardaki Urel'in bedeninde fark ettiğim şişkinlik... Ne kadar sorsam ve ısrar etsem de bana göstermemişti. Kadınlar ve erkekler farklı bedenlere sahip demişti.

John beni ve ona baktığımı görünce, vücuduna bakarak Siktir! deyip tekrar odasına girdi.

Ah... Bu insanların nesi vardı böyle?

Sıkılmıştım... İki gündür bu evdeydim. Dışarı çıkmam ve buradaki yaşamı öğrenmem gerekiyordu. Üstelik okyanusta yüzmeyi de özlemiştim.

Odama gitmek için bıkkınlıkla ayağa kalktım. O sırada John'un odasının kapısı açıldı. John, bu kez giyinmiş bir şekilde odasından çıkıp gülümseyerek Merhaba güzel bayan. İyi uyudun mu? diye sorunca sevindim. Nihayet benimle düzgün konuşan biri vardı.

CorJeonis Canan A. Düzgan

Gülümsemesine karşılık verdikten sonra Evet, teşekkür ederim, dedim içtenlikle.

Başım kaşıyıp, kaşlarını kaldırdı. Şey... Acıkmışsmdır Ben de acıktım gidip bir şeyler alacağım, diyerek eliy)e dış kapıyı gösterdi bana bakarak.

Başımı olumlu anlamda sallayıp gülümsedikten sonra evden çıktı. Ben de tekrar koltuğa oturup, sıkkm bir şekilde etrafı inceledim. Bir süre sonra geri geldiğinde elinde birçok şey vardı. Elindekileri mutfak masasına koyup, yu_rnurtta ve daha bir sürü şey çıkardı. Bense ayağa kalkmış onu izliyordum. En normalleri bu adamdı sanırım.

Onu izlediğimi fark edince bana bakıp gülümsedi ve Yardım etmek ister misin? diye sordu dolaptan tava çıkarırken.

Sevinerek yanına koşturdum. Ne yapmam gerekiyor? Tarif edersen yapabilirim. Hem sizin hizmetçiniz yok mu? Yoksa siz hizmetçi misiniz? diye nefes almadan sorularımı sordum.

Kafası karışmış bir ifadeyle yüzüme baktı. Küçük bir kahkaha atınca, ben de yanlış şeyler söylemediğimi düşünüp onunla beraber kahkaha atmaya çalıştım.

Elinde tavayla tezgâha yaslandı ve Hayır. Hizmetçimiz yok. Gerek de yok. Kendi işimizi kendimiz halledebiliriz, değil mi? diye söyleyip, sevincime dikkatle baktıktan sonra önümdeki masaya domates ve bıçak koyarak Hadi bakalım Bayan Hizmetçi Elka ve Bay Hizmetçi John iş başında, deyip gülümseyerek patatesleri soymaya başladı. Sevmiştim...

Bu adamı gerçekten sevmiştim. İyiydi, kibardı ve bana deli demiyordu. Ondandır çok şey öğrenebilirdim. Onunla Urel gibi olmasa da iyi arkadaş olup, belki bir gün hak-kımdaki gerçeği bile anlatabilirdim.

Az önceki kaba adamlardan sonra John'un bana iyi gelmesine sevinmiş bir halde, iki yüz yıl önce hizmetçi olarak öğrendiğim, ancak o zamanlardaki gibi güzel kokmayan bu domatesleri kesme işlemine başladım.

-Walter-

Ne zaman uyuduğumu anlamamıştım. Yataktan bir anda kalktım. Aklıma anmda yerde yatan şaşkın ve sinirli Elka geldi. Elimi alnıma vurdum ve ayağa kalktım.

'Aptal VValt git şu kıza bak. Kim bilir ne haldedir,' diye söylenerek odamdan çıktım.

Kapıyı arımdan kapatmamla, kulağıma gelen kıkırtı-ların peşinden mutfığa yürüdüm. John ve Elka...

Mutfakta gülerек ve eğlenerek yemek yapıyorlardı.

İçime dolan sinirle bir süre olduğum yerde sessizce yatışmayı bekledim. Aynı zamanda onları izliyordum. Beni fark etmeyecek kadar kendilerini kaptırmaları ise sinirimi yatıştıramamam için büyük bir sebepti.

John arada Elka'ya yanaşıyor, oldukça yanaşıyor, hatta kolu koluna sürtecek kadar yanaşıyor...

Tanrım! Sakin ol VValt!

Hızlı adımlarla yürüyerek, ikisi de bana bakıp bir şeyler söyleyecekken Elka'nın yanma gittim ve Elka'nın elinden, onun tuhaf bakışlarıyla bıçağı alarak, onu popomla sert bir şekilde itip, domatesleri kesmeye başladım.

Sen git otur! Bu yarım akıllı halinle bir yerlerini kesip, başıma bela olmanı istemiyorum! derken, onu iten popom yüzünden dengesini sağlamaya çalıştığını göz ucuyla görmüştüm.

John, ben domatesleri Elka yerine parçalarken, Abartıyorsun bence VValt. Ona öğretiyordum, devince sinirle John'a döndüm. Neden? Gerek var mı sence? En kısa sürede zaten bu evden gidecek! Gittiği yerde de bövle şevler yapmayacak nasılsa. O yüzden daha fazla sıkıntı çıkarmadan sessiz sedasız otursun! diye çıktım sertçe.

John mırıldanarak Tanrım gerçekten sorunlu biri olup çıktın, dese de aldırmadan ve Elka'ya bakmadan parçalama işime devam ettim. Baktığım anda üzgün koca gözlerini görmek istemiyordum.

t>7

Corleonis Canan A. Düzgan

Ben... Sıkılmıştım. Sadece yardım etmek istedim, diyen suçlu ve kırıgın sesiyle konuştu.

Yine ona bakmadan ve cevap vermeden, John'la beraber yemeğı hazırladık. O ise bizi sessizce mutfığın bir köşesinden izliyordu. Ortamı gerdiğimi biliyordum; ama böyle olması gerekiyordu.

Yemek masası hazır olduğunda ve biz sandalyelere oturduğumuzda, John bir bana bir de kıza bakıyordu. Amacını anlayıp sessizce, Söyle gelsin, dedim ve yemeğimi yemeye başladım.

John, yanındaki sandalyeyi çekerek Hadi gel bize katıl bir şeyler ye, deyip eliyle sandalyeye vurdu.

Arkama yaşlanırmış gibi yaparak, çaktırmadan bir saniye kadar ona baktım. Çekingen hareketlerle sandalyeye yürüyordu. Sonunda oturunca John Bakalım beğenecek misin? deyip gülümsedi.

Elka da ona gülümseyerek başım yukarı aşağı sallayıp Beğenirim, dedikten sonra çatalı eline aldı ve yemeğine odaklandı.

Tabü ki beğenir. Bulduğumda açlıktan ölmek üzereydi, diye ani bir cümle sarf ettim.

İkisi de yemeyi durdurmuş bana bakıyordu. Bense yemeğıme büyük bir iştahla devam ediyordum. Ne! Yalan mıydı?

Elka çatalım sertçe masaya geri bırakıp, Teşekkür etmemi bekliyorsan, evet teşekkür ederim. Ama beni kurtarmış olman bana istediğın her şeyi söyleyebileceğın anlamına gelmiyor bayım, diye kırıgın ve kızgın bir şekilde söylendi.

Bu kadar mantıklı cümleler kurabilmesi beni gerçekten şaşırtmıştı. Şaşkın bir şekilde ona bakarken, aniden dış kapıdan gelen sesle hepimiz o yöne baktık.

Steve ve bir kadın kahkahası!

Lanet olsun!

Johnia birbirimize bakıp, aynı anda ayağa kalktık ve kapıya doğru yürüdük. O da benim gibi düşünüyor olma-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

lıydı ki yüzünde endişe vardı. Steve ve kadını, Elka'ya göstermeden odaya sokmak! Ancak düşünemediğimiz ve sonradan fark edeceğimiz şey, seslerini nasıl kısacağımızdı!

Kapıya vardığımızda, Steve'in sarhoş bir halde kadını duvara dayayıp, ellemesine şahit olduktan sonra Steve'e yanaşıp tişörtünün yakasından tuttum ve bana ettiği küfürlerle aldırmadan onu zorla odasına soktum. Gün içerisinde bu kadar sarhoş olması, sapıttığının bir göstergesiydi! Bu kadar sarhoş olması için çok içmesi gerekiyordu.

Arkamda John sarhoş kadını belinden tutmuş, yürütmeye çalışarak odaya girdi. İkisini de kahkahaları eşliğinde yatağa fırlatıp geri döndüğümüzde, Elka'nın odanın kapısında durmuş, bizi izlediğini fark edince, anında kapıya yanaşıp, adeta etten bir duvar örerek, onun aramızdan bakmaya çalışmasına engel olup, kapıyı kapadık.

Bir John'a bir de bana baktıktan sonra Neden odada-lar? O kadın kimdi? Ben de tanışabilir miyim? diye safca sorularını sıraladı.

John bana yardım isteyen bakışlarını sabitlerken, ben de bir cevap düşünüyordum.

İuu... Şey... Onlar çok yorgunmuş. Yarın tanışmak istediğini söyledi, diyerek önüme başka bir sorun çıkarmıştım. Yarın tanışmayı beklediği bir kadın olacaktı şimdi de. Ve o zaman için de bir yalan uydurmam gerekecekti.

Pembe dudaklarını büzdü. Yaa... Tamam, dedikten sonra arkasını döndüğünde, odadan çıkış sesi geldi.

John, bana endişeli bir şekilde bakarak sessizce Tanrım! Lanet olsun ne yapacağız? Sessiz olamazlar mı? diye panikle sordu.

O sırada Elka çığlığı duyarak, geri döndü ve Kadına ne yapıyor? Neden bağırıyor? Ona zarar mı veriyor? diye merak ve korkuyla sorduktan sonra bir iki adım gerileyip Yoksa kırbaçlıyor mu? dedi ve elleriyle dudaklarını kapadı.

John'la birbirimize anlamayan gözlerle baktıktan sonra John, Sanırım onu dışarı çıkartsan iyi olacak, devince

69

Corleonis Canan A. Dürgan

doğru fikir olduğunu düşünerek kolundan kaptığım gibi peşimden dış kapıya sürükledim.

Kırbaç mı? Kırbaçı nereden biliyordu ki bu kız? Yoksa ona yaptıkları işkencelerde bu da mı vardı? Sadist cinsel istismar!

Beni düşüncelerimden çıkaran, Elka'nın sesi oldu. Ayaklarım acıyor, deyince durup, ayaklarına baktım. Etrafıma bakınca evin park kısmını çoktan geçtiğimi fark edince tekrar ona baktım. Neden ayakkabı giymedin? diye sert bir şekilde sorup, kolunu bırakınca, Benim ayakkabım yok ki... diye söylemesi aniden aklımı başıma getirmişti.

Ona ayakkabı almamıştım. Evde de ona uyabilecek herhangi bir ayakkabı yoktu tabii ki. Telefonum ve arabamın anahtarları ise evde kalmıştı.

Ne yapacaktım?

Bir an onu kucağıma alabilirim düşüncesine kapılsam da, başımı iki yana salladım ve aklıma gelen şeyle yan komşumuz olan teyzenin evine baktım. Yakalanmadan onun terliklerinden birini çalabilirsem, yürüyerek şehir merkezine gidebilir ve Steve ile fahişesi sızana kadar dolaşabilirdik. Sabah olunca da o orospu çocuğunu bir güzel benzetir, yaptığının hesabını sorardım.

Beni takip et, dedikten sonra yavaş ve sessiz adımlarla bela teyzenin evinin köşesine varmıştık. Elka dikkatle peşimden geliyor ve hareketlerimin aynısını tekrar ediyordu. Sırtımı duvara dayıyordum, o da dayıyordu. Sağ bacağımı öne atıyordum, o da atıyordu. Köşeden

başımı uzatıp teyzenin orada olup olmadığını kontrol ediyordum, o da başını uzatıyor, geri çekildiğimde o da çekiliyordu.

Eğleniyordum...

Sonunda ona dönerek sessizce Burada bekle. Hemen döneceğim, dedim ve teyzenin kapışma gelene kadar duvar boyunca eğilerek yürüdüm.

Gözüme kestirdiğim, kapıdaki tek terlik olan teyze gibi yıllanmış terliği uzandığım gibi aldım ve aynı yoldan geri

70

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

döndüm. Terlikleri Elka'nın giymesi için yere bıraktığımda, teyzenin ayakları aklıma gelince, terliği tutan elime bakıp öğürmememe engel olamadım.

Kusacaktım! Bu kez kesinlikle kusacaktım! Bu kız yüzünden ne hallerdeydim!

Elka gülümseyerek terlikleri ayağına geçirir geçirmez, Ah... Teşekkür ederim. Çok güzel... deyince elimdeki teyzenin ayak kokusunu unutup, kaşlarımı şaşkınlığımdan havaya kaldırdım ve elini tutarak, peşimden sürükledim.

Ne çabuk mutlu oluyordu bu kız? Sadece eski moda kullanılmış yaşlı kadın terliğiydi.

Kendi kendime gülümsedim.

Ona baktığımdaysa, hem bana yetişmeye çalışıyor hem de ayaklarına bakıp, gülümsüyordu. Az önce resmen hırsızlık yapmış olsam da, tuhaf bir şekilde keyifliydim.

71

y^ inci TSöüim

-Elka-

Dünyaya geldiğimden bu yana ilk kez eğleniyordum.

Bu adam bazen iyi olabiliyordu. Ayaklarım acıdığı için ayakkabı çalmıştı. Benim için... Ayaklarım acımasın diye...

Koşar adımlarla bu kasaba gibi yerden çıkmıştık. Yine elimi sıkıca tutmuştu. Şimdi ben de insanlarla aynı yerlerde ve yanımda kurtarıcımın mı yürüyecektim? Sevinçten ağzımdan küçük bir kıkırtı çıkınca, hırsızım, ne gülüyorsun dercesine bana baktı ve tekrar önüne döndü. Sinirlerimi bozmasma, keyfimi kaçırmamasına izin vermeden insanları inceleyecek, onlar gibi davranacaktım. İnsan halimin keyfini sürecektim... Bir süre sonra elimi bıraktı ve yavaş yürümeye başladı. Sanki benimle alakası yokmuş gibi ellerini cebine sokmuş, sağma soluna bakıyordu. Bense hem etrafıma hem de ona bakıyordum.

Bu taraftan... Beni takip et... deyince dikkatimi ona verdim ve peşinden yürümeye başladım.

Yeşillik bir alana gelmiştik. İnsanlar geziyor ve sebepsizce koşuyordu. Kimisi elinde köpekle dolaşıp, bazıları da oyun oynuyordu. Onları seyretmek bile eğlenceliydi. İnsanlara bakıp, ona yetişmeye çalışırken, etrafımda bir tur dönerek, her yeri, herkesi görmek istedim.

Tahtadan yapılmış, uzun koltuğa oturunca ben de yanına oturdum. Arkasına yaslanıp, gözlerini kapadı. Bense bu güzel yeri izlemeye devam ederken, karşıdan bize doğru koşan köpeği görünce heyecanlanarak yanıma gelmesini bekledim.

72

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Köpekleri severdim. Bana hep çok iyi davranırlardı. İnsanlardan farklı bir tür oluşumun kokusunu alıyorlar diye düşünürdüm. Ancak kediler beni hiç sevmez ve gördüklerinde saldırırlardı. Sanırım onlar da kokumu alıyor ya da hissediyorlardı.

Yanıma gelip ellerimi yalamaya başlayan köpeğin uzun tüylerini okşayarak, yüzümü yüzüne sürttüm. Çok geçmeden bir kadm sesiyle başımı kaldırdım. Duston'ı geri alabilir miyim izninle? diye sordu. Ses tonundaki tını hoşuma gitmemişti. Tıpkı daha önceki zengin kadınlar gibi küçümser bir konuşması vardı. Ellerimi köpeğin üzerinden çektim ve Tabii, diye cevap verdim.

Güzel bir kadındı. O da kısa dar pantolonlardan giymişti ve üzerinde sadece göğüslerini kapatmaya yetecek kadar kumaş vardı. Köpeğine sözünü geçiremiyor musun? Geçiremiyorsan bir tasma al. Onu alacak paran yoksa daha az makyaj yap ve kozmetik parandan artır! diyen VValt'a şaşkın bir halde başımı çevirdim.

Ardımdan kadmm tepkisini merak ederek kadma döndüğümde, kadmm sinirli bir şekilde bağırmaya başladı. Hah! İnanamıyorum! Sanane be terbiyesiz! deyip, köpeğini de alarak hızla geldiği yöne doğru yürüdü.

Tekrar VValt'a dönerek, uzunca bir süre yüzünü inceledim. O ise kadma söylediklerinden sonra ve kadmm tepkisine aldırmadan eski pozisyonuna dönmüştü. Kollan göğsünde bağlı ve gözleri kapalı...

Uzun kirpikleri vardı. Burnu güzeldi. Dudakları da biçimliydi. Aslında sinir bozucu derecede kaba ve uyuz olmasaydı yakışıklı diyebilirdim. Bizim deniz erkeklerimiz yakışıklıydı. Urel de öyle... Çoğu deniz perisi onunla arkadaş olmak isterdi. Hatta bir keresinde sonradan insan olmayı başaran deniz perilerinden biri, Urel'e dudaklarını değdirmişti. Hepimize garip gelmiş ve eline dokunmak varken neden böyle saçma bir hareket yaptığını sormuştuk. O ise gayet kendinden emin Dünyaya gittiğim za-

73

Corleonis Canan A. Düzgan

man bir kadınla bir erkek, dudaklarını değdirip, birbirlerine sevdiklerini söylemişlerdi, demişti.

Herkes gittikten sonra Urel'e nasıl olduğunu sormuştum. Güzel miydi? Nasıl hissettirmişti? Urel ise el ele tutuşmaktan ya da kuyruklarımızı dolamaktan farklı olmadığı söylemişti. Sevginin göstergesinin bu kadar basit bir şey olmasına üzülümştüm. El ele tutuşmak en mantıklısıydı o zaman.

Etrafı incelemeyi bırakıp, ona baktım. Yanımda oturan huysuz adam da elimi tutuyordu; ama onunki daha çok beni korumak içindi. Anlayabiliyordum... Beni arkadaşı gibi görmüyordu, hoşlanmıyordu. Sürekli başma dert oluyordum, rahatsız ediyordum onu. Benim yüzümden yatağında bile yatamıyordu.

Derin bir nefes aldım ve oturduğum tahta koltuktan kalkarak birkaç adım ilerleyip, yere oturdum ve çimlere uzandım. Şu an ağaçların ardımdan sadece gökyüzünü görüyordum. Biz önemli bir sebebimiz yoksa suyun yüzeyine çıkmazdık. Gökyüzünü hep suyun altından görürdük; ama şimdi... Gökyüzü öyle güzeldi ki... Hem de ağaçların arasından...

Gözlerimi kapadım ve rüzgârın, kuşların, ağaçların sesine odaklandım. Okyanustayken asla duyamayacağım seslerdi... Harikaydı...

insan olmak ne güzel şeydi... Yürümek, koşmak, konuşmak, oturabilmek, ayağa kalkabilmek... İnsanlar bu kadar şanslıyken, neden daha fazla gülümsemiyorlardı?

Yüzümdeki ıslaklıkla gözlerimi açtım. Kocaman ela gözleri ve uzun sarı tüyleriyle tatlı bir köpeğin yüzümü yaladığını anlayınca gülümseyip oturdum ve yanaklarından tutup, bu sevimli şey, bana onunla oynamam için çeşitli hareketler yapınca ayağa kalktım. Koşarak benden uzaklaşıyor ve sonra yine yaklaşıp, kuyruğunu sallayarak bana bakıyordu. Tekrar koşunca ben de peşinden koşmaya başladım. Kahkahalarım arasında onu yakaladığımda ise

74

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yerde yuvarlanmaya başlayınca ben de yere uzanıp, onu sevmeye başladım.

Daha önce dünyada hiç bu kadar eğlenmemiştim...

-VJalter-

Onu izlediğimin farkında bile değildi. Köpekler bile ona iyi davranırken, ben ona köpek gibi davranıyordum. Kendimi suçlu hissediyor muydum? Bilmiyordum...

Belki hissediyor olabilirdim... Tamam! Lanet olsun! Hissediyordum!

Koşuyor, kakhaha atıyordu. Köpeğin ardmdan her adım atışında saçları yüzüne dökülüyor, durup yüzüne dökülen saçlarını elleriyle geri atıyor ve tekrar gülümseyerek köpeklerle oynuyordu. Yaşadıklarına rağmen bu kadar mutlu olabilmeyi başarması, bilinçaltına atıp yaşadıklarını unutmak istemesinden miydi?

Şimdi de psikolog mu olmuştum, lanet!

Bankta öne doğru eğildim. Dirseklerimi dizlerime koyarak başımı ellerimin arasma almıştım ki, dikkatimi çeken şeyle tekrar başımı kaldırıp, ona baktım.

Köpeklerle beraber yere yuvarlandığında açılan eteğinden gördüğüm çıplak poposu muydu? Giymemiş olamazdı değil mi? Olabilir miydi? Konu bu kız ise her şey mümkündü!

Tanrım!

Ayağa kalkarak, parkta erkek olup olmadığma bakıp, olmadığı için sevinirken, hızlı bir şekilde yanma gittim ve Görüyorum ki çok iyi anlaşılmışsınız; ama gidiyoruz. Kalk ve üzerini silkele çok pis görünüyorsun, dedim yukarıdan ona bakarken.

Amacım ayağa kalkıp, toparlanmamı istememdi. Güneşten gözlerini kısıp, tek elini gözüne siper etmiş bana bakmaya çalışırken, ayağa kalktı. Ayağa kalkma arkamı dönüp, bazı geceler ayılmak için kahve içtiğim kafeye doğru yürümeye başladım. Arkamda ayak sesi duymayma

75

Corlfonis C.ınan A. Diizg.in

-ki o terliklerle duymamam mümkün değildi- başımı çevirip ona baktım. Eğilerek yanağını köpeğin yanağına dayayıp Sen çok güzelsin/" dedi ve üzerini silkeleyip peşimden yürümeye başladı.

O bu halde bu kadar mutluyken, ben neden değildim? Onu bir köpeklerle oynamak, eski bir terlik giymek gülümsetebiliyor ve eğlendirebiliyorken, ben neden eğlenemi-yordum? Benim için tek eğlence kadınlar, kulüpler, içki ve seks miydi? Beni ne kadar gülümsetebiliyordu tüm bunlar?

Hayır hayır! Geçici de olsa eğleniyordum. Gülümsüyordum... Ben böyle iyiydim...

Peşimden geldiğine emin olunca yürümeye devam ettim. Kaybolmasını istemiyordum; ama yanımda da yürütemezdim ya! Babaanne terliği giyiyordu! Hem de her yere vurduğunda şlap şlap diye ses çıkaranlarından!

Bir anda durdum. O da etrafa bakıyor olmalıydı ki sırtıma çarparak durdu. Ona döndüm ve az önce aklımda olan ve beni rahatsız eden şeyi sormaya cesaret ettim. Sana aldığım iç çamaşırlarını giymedin mi?

Anlamamış bir ifadeyle yüzüme bakarak, Neyi? diye sorunca, bu kez daha açık sorma ihtiyacı hissedip, kendi göğüslerini gösterdim ve Sütyen? diye sordum.

O da şaşkın bir şekilde ellerini kendi göğüslerinin üzerine koydu. Etrafıma bakıp, hızla iki elimle kollarını indirdim.

Tanrım!

Ve bu kez altımı gösterdim. Külot?

Eteğini sıyırmaya başlayınca, erken davranıp, kollarından tuttum ve anlamayan bakışlarıyla karşılaşınca onun iç çamaşırlarını giymediğini, kalbim tekleyerek anlamış oldum. Tanrım, bu kız kesinlikle kafayı yemişti!

Ah... Tasları diyorsun! diyerek gülümseyip, elini alnına koydu.

Kaşlarımı çatarak Ne tası? Ne diyorsun? diye sorun-

76

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ca, ellerini tas şeklinde yaparak, elbisenin üzerinden göğüslerine koydu.

Sutyen... Evet... Ben sütyen giymem, dedi gülümseyerek ve Göğüslerini ellemeyi keser misin? diye kızınca hızla ellerini indirdi.

Bakışlarımı, göğüslerine bakmamak için yüzünden almazken Giymelisin! Külot da! dedim ve kolundan çekerek, gözüme kestirdiğim en yakın mağazaya girdim. Satıcı yanıma

geldiğinde Şuna uygun iç çamaşırınız var mı? Çok küçükler! deyince satıcı bana tuhaf bir şekilde bakarak, Elka'ya gülümsedi ve onunla beraber çamaşırların olduğu kısma yürümeye başlayıp Elbette var! dedi sinirle.

Koltuğa oturdum ve satıcı Bayan Triple Elka'yı izlemeye başladım. Elka ten rengi saten bir iç çamaşırını satıcıya gösterirken, bu kadar eski bir model seçmesinin zevksizliğiyle gözlerimi devirdim. Satıcı onu giyinme kabinine soktuktan bir süre sonra yanıma gelerek, Bayan sizi çağırıyor. Gerçekten çok tatlı. Kız arkadaşımız mı? diye sorunca yerimden kalkarak Tabii ki değil, dedim ve kabine doğru yürürken arkamdan mırıldanan satıcının sözlerini kendimi tutarak duymazdan geldim.

Tanrıya şükür! Böyle bir kıza yazık olabilirdi. Mendebur!

Sinirlerime hâkim olmayı başararak kabinin önüne gelip Ne var? Beni neden çağırdın? diye sordum huysuz bir şekilde. Bana cevap vermeden aniden kapıyı açıp Bunu böyle mi takacağım? diye sorarak, yardım isteyen bakışları üzerimdeyken, benim bakışlarım da kancası takılmamış ve her an düşecek gibi duran sütyendevidi.

Yutkunarak etrafıma baktım ve o kabinden çıkmaya çalışırken, panikle onu içeri itip, kapıyı kapadım. Ne yapıyorsun? Bu halde dışarı çıkamazsın! İnsanların hem vücudunu hem de işkence izlerini görmelerini mi istiyorsun? Ya o izleri benim yaptığımı düşünürlerse!

Sessizce ve panikle yüzüne bakarak konuşuyordum. Söylediklerimle aklıma vücudunda başka iz olup olmadı-

77

Corieonis Canan A. Düzgan

ğına bakmak geldi. Merakımı giderecek başka şansım olmayacağından, küçücük kabinde bedenine baktım. Aynadan ise sırtına... Çok şükür ki başka iz yoktu.

Ben derin bir nefes verirken, o ise bana biraz ürkmüş bir şekilde bakarak İşkence mi? diye sordu.

Oradan bir an önce çıkmak için hızlıca omuzlarımdan tutup arkasını döndürdüm ve sütyenin kancasını bağlarken Evet işkence... Bu izler işkence yüzünden değil mi? diyerek aynada ona izlerini gösterdim.

Panikleyerek aynadaki yansımamızda gözleri gözlerimle buluştu. Gözlerindeki korku, ona dokunduğum andan itibaren vücudumu saran ateşi ve kıvılcım gibi yanan parmaklarımı bana unutturmaya yetmemişti bile.

Sessizce Ha-hatırlamıyorum... dedi kekeleyerek.

Üstelemeden, bu sıcak ve küçük kabinden bir an önce çıkmak istediğim için parmaklarımı vücudundan çekip, kabinden çıktım. Çıkar çıkmaz karşımdaki aynada gördüğüm kırmızı ve terlemiş yüzümü elimle silerken yanıma gelen satıcının tek kaşını kaldırmış manalı bir şekilde bana baktığım fark ederek, sert çıkarmaya çalıştığım bir sesle Burası çok sıcak! Klimalarınız çalışmıyor mu? diye sordum ve biraz evvel oturduğum koltuğa oturdum.

Hayatımda gördüğüm en utanmaz satıcı kadın Çalışıyor... Hem de en yüksekte! Hatta biraz daha soğuk olursa donarak ölebiliriz! Ama sizin yanınızda bu kız ve sizde de bu ateş varken sağ kalırsınız merak etmeyin, dedi ve ben cevap vermeden kabine doğru Elka'nın yanına gitti.

Bu kadını kovmalydılar!

Elka kabinden çıkıp, bana doğru geldiğinde kasaya yöneldim. Bir an önce parayı ödeyip bu mağazadan çıkmak ve kahvemi içmek istiyordum. Dışarı çıktığımızda satıcı kadına el sallayan Elka'ya bakıp, Hepsini giydin değil mi? diye sordum.

Bana döndü ve Evet altımdakini giymeme Sofia yardım etti, deyince durdum. Yüzüne bakarak hayretle Na-

78

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

sil olur da bir kız iç çamaşırını giymeyi bilmez? diye sordum.

Pembe dudaklarını yine büzerek, burnunu havaya kaldırdı. Ben giymekten hoşlanmıyorum, dedi ve yürümeye başladı. Biraz sinirlenmişti.

Ters yöne gittiğini bilmeden biraz yürümesine izin verdim. Benim gelmediğimi anlayınca durdu ve arkasına baktı. O bakınca da ben tam ters istikamette kafeye doğru yürümeye başladım.

Şlap şlap seslerinden bana yetişmek için koştuğunu anlayınca gülümsememe engel olamadım.

Şapşal kız!

-Elka-

Kafe dediği yere girerken çok heyecanlıydım, tik kez böyle bir yere geliyordum ve nasıl davranacağımı bilmiyordum. En iyisi yine onun yaptıklarını yapmamdı.

Peşinden yürüyüp, yumuşak koltuklara oturmasını izledikten sonra, ben de yanına oturunca garip bir şekilde bana baktı ve Karşıma otur. Bu şekilde yanlış anlaşılma-cak, deyince ne söylemek istediğini anlamayarak kalktım ve karşıdaki koltuğa oturdum.

Yammıza, önünde benim hizmetçiye giydiğim gibi önlük olan genç bir adam gelip VValter'a bakarak Ne alırdınız? diye sorunca VValter sert bir kahve dedi ve arkasına yaslandı.

Genç adam bana bakıp, bir süre bir şey söylemeden öylece durdu. Ben de ona gülümsedim. Sonuçta buranın hizmetçisiydi ve çok yoruluyor, hor görülüyor olmalıydı. Tıpkı bir zamanlar benim gibi.

Walt öksürünce, genç adam bir an ona arımdan tekrar bana baktıktan sonra Siz ne arzu ederdiniz güzel bayan? diye sordu.

Çok kibar. Gülümsedim ve Siz zahmet etmeyin. Kendim alabilirim, deyip ayağa kalktım. İkisi de bana tuhaf

79

CorJeonis Canan A. Düzgan

tuhaf bakınca Walt da ayağa kalkarak kolumdan tuttu ve genç adama İki kahve, deyip beni koltuğa geri oturttu.

Kendisi de oturduktan sonra sinirle ona bakarak Neden izin vermiyorsun? Ona yar d mı edebilirdim, dedikten sonra elimle kafenin içindeki insanları gösterip Tüm bu insanlara hizmetçilik yapmak zorunda. Bunun ne kadar yorucu olduğunu biliyor musun? diye sorup ellerimi göğsümde birleştirdim ve camdan dışarı baktım.

Walt Hizmetçilik yapmış gibi konuşuyorsun. Adam bunun için para alıyor. İşi bu! deyince ağzımdan bir şey kaçırmamak için yalan söyledim. Onu anlamak için hizmetçilik yapmama gerek yok. İnsan olmak gerek! dediğimde kendi söylediğime neredeyse gülecektim.

Tam bana karşılık verecekken, genç hizmetçi iki fincanla geldi ve fincanları masaya koyup, yanımdan ayrıldı. Walt ne yapıyorsa ben de aynısını yapıyordum. Masanın üzerindeki kâğıtlardan bir tane alıp açtı ve kahvesine döktü. Şeker olduğunu anlayınca sekiz tane alıp hepsini kahveye boşalttım.

Şekerleri küçük kâğıtlara koymaları çok şirindi. Eskiden cam, altın işlemeli kâselere koyardık. Çok şıktı; ama bu daha çok pratikti.

Öleceksin! Her zaman böyle şekerli içiyorsan, bu zamana kadar yaşamın şaşkıncısı!

Sözlerine gülümsedim ve kahvemle karıştırırken Tatlı şeyleri seviyorum. Siz insanlar tatlıyı keşfederek harika bir şey yapmışsınız, deyince, ağzımdan kaçan sözlerimi fark edip, anlamaması ya da yine deli olduğumu düşünmesini umdum.

Kahveden bir yudum alırken, göz ucuyla ona bakınca, kaşlarını kaldırmış alayla gülümserken bana baktığını gördüm. Biz insanlar... dedi ve gülmesini bastırarak arkasına yaslandı; ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın dudaklarının kenarları çoktan yukarıya kalkmıştı.

Bu iyiye işaretti. Yine benim deli olduğumu düşünecekti. Aslında gerçeği anlatmam şu anki halimden daha çok

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

deli yapardı onun gözünde beni. O yüzden benim hakkımda böyle düşünmesinden rahatsız olmuyordum.

Kahveleri içtikten sonra, VValt hizmetçi gence garson diye seslenerek Telefon açabileceğim bir yer var mı? diye sorup tarif edilen yere yürümeden önce bana olduğum yerden ayrılmamamı söyleyerek gitti.

Hizmetçi genç adam yanımda kalarak elimi tuttu ve elime bir kâğıt sıkıştırırken Aramanı bekleyeceğim. Çok güzelsin, adm ne? diye sordu.

Elimi geri çekip Ben Elka. Senin adm da Garson sanırım, deyince genç adam kakhaha atarak Tuhaf bir isim. Seninle çok eğleneceğiz. Kesin ara beni, dedi ve göz kırptıktan sonra arkasını dönüp mutfığa yürüdü.

O sırada VValt bana doğru geliyordu. Bir an garsona bakıp, ardmdan bana baktı. Ne kadar büyük ve uzun bir vücudu vardı bu adam! Kaşlarını çatmasından yine bir şeylere kızdığını anlamıştım. Yanıma gelince Yürü gidiyoruz, deyip elimden tuttu ve kızgın bir şekilde garsona baktıktan sonra kafeden çıktık.

Tıpkı Urel gibi elimden tutuyordu. Bazen Urel'le el ele tutuşur öyle yüzerdik. Çok eğlenirdim. Yine de ikisinin tutuşunda bir farklılık vardı ve ne olduğunu anlayamıyor-dum. Urel'in elimi tutuşu bana huzur verirken, VValt'unki tuhaf hissettiriyordu.

Ve izlerim... Sanırım onların işkence sonucu olduğunu düşünüyordu. Evet, işkence izlerine benziyorlardı; ama değillerdi. Geçmişte bana işkence yapıldığından öyle düşünmesini anlayabiliyordum. Bana iyilik yaptığı, bana kıyafet aldığı, beni gezdirdiği ve beni koruduğu için ona yalan söyleyerek kendimi kötü hissetsem de, şu an en doğru şekilde davrandığımı biliyordum.

-Walter-

O piçin ona bir şey verdiğinden emindim. Saf ve masum bir kızdan yararlanan her erkeğe sinirlendiğim gibi

Corleonis Canan A. Düzgan

tabii ki ona da sinirlenecektim. İç sesim bana'Sallama Walt! Sanki sen hiç yapmadın!' dese de iç sesime aklımdan bir yumruk geçirip, nakavt olmasımı izledim.

John'u aramıştım. Steve'i kendine getirmiş, kadını göndermesini sağlamıştı. Artık eve gidebilirdik. Terlikleri de tekrar teyzenin kapışma bıraktığım anda her şey yoluna girecek demektir. Öyle olmasımı umuyordum; çünkü bu kız hayatıma girdiğinden beri hiçbir şey yolunda gitmiyordu. Koşar adımlarla önüme geçtikten sonra hâlâ elini tuttuğumu fark edip elini bıraktım. Elini açtı ve avucunun içindeki kâğıdı göstererek Bunu bana garson verdi. Mektup yazmış sandım; ama sadece numaralar var. Nedir bu? diye sordu gözlerime bakarak.

Kâğıda baktım...

Elka'ya baktım...

Tekrar kâğıda baktım ve kâğıdı avucundan alırken kı-rarcasına dişlerimi sıktım. Lanet göt oğlanı! O kısacık, bir dakika bile almayan telefon görüşmemden fırsat bilerek, nasıl olur da ona telefon numarasını verir!

Elka yüzümün şeklinden sinirlendiğimi anlamış olacak ki, gözlerini kırptırıp Kötü bir şey mi? diye sordu.

Cevap vermeden tekrar elini tuttum ve eve doğru yürümeye başladım. O piçe cezasını sonra verecektim.

Hava kararırken eve yaklaştığımızda önce teyzenin bahçesine baktım. Her zamanki gibi bahçede çiçekleriyle ilgileniyordu. Bu kadar şanssız bir gün elbette böyle aksiyonla bitecekti.

Elka'ya döndüm ve Çıkar terlikleri, dedikten sonra tekrar teyzeye baktım.

Tanrım, yine o terliklere dokunmak zorunda kalacaktım. Gözüm istem dışı teyzenin ayaklarına kaydı. Buruşmuş ayaklarım görünce gözlerimi kapadım ve midemin boğazıma kadar gelmemesi için yutkundum. Koluma dokunan elle Elka'ya baktım. Üzgün görünüyordu. Terlikleri çıkarmış, yalm ayak kalmıştı. Ellerini birbirine kenetlemiş,

82

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kedi bakışlarıyla gözlerime bakıp, parmaklarıyla oynuyordu.

Sessizce Bende kalamazlar mı? Teyzeye vermek zorunda mıyız? diye sorunca, gözlerimi minik, kirlenmiş olmasına rağmen hâlâ sevimli görünen ayaklarma indirdim. Tekrar yüzüne baktığımda Bunlar bizim değil ve sahibine vermeliyiz. Zor durumda kaldığımız için ödünç aldık sadece, dedim. Eğilip, mümkün olduğunca az dokunmaya çalışarak parmaklarımla terlikleri aldım.

Bu berbat eski terliklerden ayrıldığına üzülmeleri sinirlerimi bozmuştu. Uzun bir süre ayakkabı giymemiş olmalıydı.

Beni takip et, deyip, yine gizliden eve doğru ilerlemeye başladık. Ağaçların arkasına saklanıyor, başımızı uzatıyor ve teyze arkasını dönünce gözümüze kestirdiğimiz başka saklanma yerine koşuyorduk. Arada Elka kıkırdıyor ve onun kıkırdaması beni de güldürüyordu.

Yaklaşmıştık... Son bir ağaç ve sonra John'un arabasının arkasına saklandığımızda eve girmek çocuk oyuncağıydı. Arkamda duran Elka'ya baktım ve gözlerimi kapatıp açarak koşacağımı anlamasını sağladıktan sonra eğilerek bizim otoparktaki ağacın arkasına vardım. Varır varmaz teyzenin bahçesine baktığımda çiçekleriyle konuşuyordu. Şu çiçeklerle konuşan insanları hiç anlayamıyordum. Neyse...

Elka'ya elimle işaret ederek gelmesini söylediğim anda o da eğildi ve koşmaya başladı. Ağacın yanına geldiğinde, bu ağacın gövdesi diğer ağaçlardan ince olduğu için saklanacak yer bulamayınca telaşlı adımlarla önce sağa sonra sola adım attı. Haklıydı... Ağaç ancak beni saklayabiliyordu. Ona yer kalmamıştı. O nereye saklanacağını şaşırırken, teyzeye baktım. Belki içeri girmişse saklanmamıza gerek kalmadan hızlıca eve girebilirdik; ama başımı ağacın arkasından uzatır uzatmaz teyzenin bizim otoparka doğru bakmak için başını çevirdiğini görünce, uzanıp Elka'yı kolundan tuttum ve hızla kendime çektim. Terlikli elim onun belinde, diğer elim ise kolunu sıkıca kavramış, onu göğsü-

83

Corleonis Canan A. Düzgan

me bastırılmışım. Elimde yıllanmış terliklerle teyzeye yakalanmayacak tim!

Çarpmanın etkisiyle Elka'nın ağzından küçük bir inleme çıkınca, kolundaki elimi bırakıp ağzını kapadım. Şşşş derken gözleriyle gözlerime bakıp başını salladı. Ağzından elimi yavaşça çektikten sonra da bana bakmaya devam ettiğinde ben de bakışlarımı gözlerinden çekememişim.

Ço-çok mu güzeldi?

Çok güzeldi Tanrım...

En son bakışlarım dudaklarma kayınca Öhö öhö! Artık ayrılabilirsiniz, tehlike geçti, diyen sese döndüm. Kapıda duran ve piç piç sırtan Steve'i gördüğüm anda hızla Elka'yı itip kendimden uzaklaştırdım.

Elka'nın dengesini sağlamaya çalışmasma ve sinirli bakışlarına aldırmadan, teyzeye baktığımda artık orada olmadığını fark edip rahatlayarak eve girdim. Arkamdan Steve ve Elka da...

Elimdeki terlikleri içeri girer girmez yere atarken John nerede? diye sordum ve ellerimi dezenfekte etmek için salonun banyosuna yürüdüm. Steve arkamdan Sıkıldığını söyleyip, dışarı çıktı, dedi ve ben banyodayken belli belirsiz Elka'ya söylediklerini duydum.

N'aber güzelim? Bu sevimsiz, huysuz adamla dolaşmak çok sıkıcı olmalı. Bir gün de benimle dolaşmaktır, deyince ellerimi kurulamadan hızla salona girdim. Elka bir an bana baktıktan sonra tekrar Steve'e baktı ve Çok isterim, dedi gülümseyerek.

Onun onaylamasıyla daha da köpürdüm. Acısım çıkarmak için Steve'in fahişesiyle eve gelmesini bahane ederek Steve odaya gel, dedim ve odasına yürüdüm.

İçeri girer girmez Ne bok yediğini sanıyorsun? Sarhoş bir halde sürtüğün tekiyle eve gelip, bir de çılgılık çılgılığa kadını bağırtıyorsun! Bu evde geçici de olsa yardıma muhtaç bir kız var Steve! Kadının çılgınlığını duyduğunda yüzündeki ifadeyi görmeliydin! diye bağırdım.

84

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve ise her zamanki gibi ciddiye almayarak İyi seks yapmam benim suçum değil dostum. Kadının ağzını tutamazdım ya... dedi ve sırıttı.

Yanma yaklaştım ve beni daha iyi dinlemesi için gözlerine bakarak ciddiyetle konuştum: Vücudunda işkence izleri var. Çılgılığı duyunca senin onu kırbaçladığını sandı, dediğimde, Steve'in kaşları çatıldı.

Nereden biliyorsun? Nasıl izler? diye sorup ciddileşince devam ettim:

Uyurken sıyrılan tişörtünden gördüm. Kaburgalarının biraz altında sağ ve solunda tam altı tane özenle çizilmiş yara izi var. Hangi psikopatsa çok acı çektirmiş ve bundan zevk almış olmalı. Muhtemelen tecavüz de etmiştir.

Steve yavaşça yatağa oturdu ve Tanrım... O yüzden kafayı yemiş... Bu kadar güzel olmasmın laneti bu, devince, onun da üzülüğünü anlamıştım.

İçeriden gelen telefonumun sesini duyar duymaz, Steve'i öyle şaşkın ve üzgün halde bırakıp, odadan çıktım. Salona gelip telefonu açmadan önce bluetooth kulaklığımı taktım. Arayan annemdi. Eminim ki uzun konuşacaktı.

Bir yandan Elka'nın ortadan kaybolması dikkatimi çekerken, kulaklığın düğmesine bastım. Efendim anne.

Evet, harika geçiyor. Sen neler yapıyorsun? Pencerenin önüne gidip, manzarayı izlerken, annemle konuşuyordum. Her zamanki gibi bir sürü soru soruyor ve bin bir nasihat ediyordu.

Tamam anne, merak etme.

Hayır, kızları üzmüyorum.

Ah Tanrım! Anne tabii ki korunuyorum! Artık liseli bir genç değilim yirmi yedi yaşmda yetişkin biriyim!

85

Corleone's Canan A. Duzgan

Pekâlâ... Ben de seni seviyorum, deyip annemle konuşmamı atlattıktan sonra üzerimi değiştirmem gerektiğini düşünerek arkamı döndüm.

Elka'yı görünce ödümlü patlasa da renk vermeyerek gözlerimi kapatıp açtım ve Ne var? Neden sessizce arkamdan yanaşıyorsun? diye sordum.

O ise gözleri dolmuş bir şekilde, üzgün yüzüme bakıyordu. Niye üzgündü? Nesi vardı? Yoksa Steve mi bir şey söylemişti? Parmaklarıyla oynayıp alt dudağı ve çenesi titrerken, onu avutma isteğime zor engel oluyordum. Sonunda konuşarak Sen hastasm... Ama seni iyileştireceğim merak etme... dedi ve burnunu çektikten sonra gözlerinden hızla damlalar düştü. Söylediklerini beynimde anlamlandırmaya çalışarak ona bakmaya devam ettim.

Ne hastası?

Ne hastalığı?

Ağzımı açıp soracakken devam etti: Kendi kendine konuşuyorsun. Bu hastalığın tek çaresi... dedikten sonra kollarım bedenime sardı ve parmak ucunda yükselerek, kulağıma, daha önce hiç duymadığım ve anlamam bilmediğim kelimeler fısıldadı.

Söylediği şeyler yüzünden miydi bilmiyordum; ama bedenim ürpermişti. Tek eli belime, diğer eli ise sırtıma bastırıyordu. Bedenlerimiz birbirine yapışık öylece ellerim havada kalakaldım.

O tuhaf sözleri kulağıma defalarca fısıldadıktan sonra ellerim bedenimden çekerek geri çekildi ve acıyan bir ifadeyle gözlerime baktı. Üzülme... Seni iyileştireceğim.

Yine aldı gitmişti samrım... Offfff, hâlbuki bugün gayet normal bir genç kızdı. Hem de çok çok normal... Aklıma kabindeki hali gelince vücudum yine ısınmaya başlamıştı ki, o şuada kapı çalarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Elka'ya orada beklemesini söyleyerek, kulaklığı kulağımdan çıkarıp, kapıya yöneldim. Gelen John olmalıydı.

Kapıyı açar açmaz karşıma çıkan teyzeye mal gibi bakıyordum. Ben bir şey söylemeden konuşmaya başladı: Ah

86

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

VValter tatlım. Sanırım etrafta hırsızlar dolanıyor. Düşünebiliyor musun, ölen eşimin bana aldığı ortopedik terliklerimi çalmışlar, deyince aklıma gelen ve kapının önüne bıraktığım terlikleri çaktırmadan ayağımla kapımm arkasına ittim.

Ciddi misiniz Bayan Marien? Ah çok üzücü... İnsanları artık tanıyamıyorum. Etraf kötü insanlarla dolu, dedim terlikleri görmediğini umarak.

Ah yakışıklı ne kadar düşüncelisin. Keşke herkes senin gibi olsaydı. Yeni bir terlik almam gerekecek şimdi; ama o terliğin anısı büyüktü anlıyorsun, değil mi? Tanrı aşkına benim mantarım var ve terlikten başka bir şey giymemem gerektiğini söylemişti doktorum, dedikten sonra kafama balyoz yemiş gibi gözlerimde şimşekler çaktı. O andan itibaren teyzenin söylediklerini hayal meyal duyuyordum. Şu an tek yapmak istediğim, terliği tutan parmaklarımı kökünden kesmekti!

Steve'in Kim geldi? Ah, merhaba Bayan Marien, diyen sesini duyar duymaz kendimi salona, ardından da banyoya attım. Elime geçirdiğim tüm temizlik malzemelerini ve bir de fırça alarak, elimin derisini yüzercesine yıkamaya başladım.

Tanrım! Mantar kapacaktım!

Aklıma Elka gelince, koşarak salona vardığımda Steve kapıyı kapatıyordu.

İnanabiliyor musun bu yaşlı bunak beni evine yemeğe davet etti, derken ona hiç aldırmadan bana şaşkın bir şekilde bakan Elka'nın koluna yapıştığım gibi peşimden sürükleyerek banyoya yürüdüm.

Ne oldu? İyi misin? diyen sorularma cevap vermeyip küvetin kenarına oturmasını söyledim. Otur şuraya. Lanet olsun yarın sana ilk işim bir ayakkabı almak olacak. O terlikleri de yakacağım. Hatıraşı umurumda bile değil, diye saydırırken, bir yandan da Elka'nın ayaklarına çamaşır suyu döküyordum.

Bana ayakkabı mı alacaksın? Bu vaizden mi ayaklarımı

87

Corleonis Canan A. Diizgan

yıkıyorsun? diye sorup küvete eğilmiş yüzüme, eğilerek heyecanla baktı.

Ayaklarını yıkıyordum!

Bir kadmm ayaklarını yıkıyordum!

Elimdeki fırçayı küvete attıktan sonra Neden ben yıkıyorum? Kendi ayaklarımı kendin yıkayabilirsin! diye sinirlenerek banyodan çıktım ve odaya girdim. Dolabımın önünde durarak kendi kendimle konuşmaya başladım: Walt sana neler oluyor? Sen böyle biri değilsin. Bir kadına elbise almak ve Tanrım... Ayak yıkamak da neyin nesi!

Kendime olan sinirimle tişörtümü çıkardım. Ardmdan şortumu ve baksırımı. Soğuk bir duş almalıydım. Sanırım çıldırıyordum. Havlumu alıp, belime saracakken odanın kapısı açıldı.

Elka!

Çıplak ben!

Çıplak ben!

Elka!

88

fci&inci TSödüm

-Walter-

Kısa bir an yaşadığım şokla hemen havlumu, belden aşağıyı örtecek şekilde belime sardım. Görmemiş olmasını umuyordum. Kesinlikle utangaç biri olmasam da, onun masumluluğu karşısında kendimi böyle davranmak zorunda hissediyordum. Böyle olması gerekiyor gibiydi. Sanki masumluluğu, saflığı hiç kaybolmamalıydı.

Gözlerini kırpıştırıp Bakabilir miyim? diye sorunca düşüncelerimden şimşek hızıyla uzaklaştım.

Ne dedi!

Bak... Ne bakacaktı? Nereye bakacaktı!

Afallayarak sordum: Ne... Neye?

Parmağıyla belimden aşağısını işaret ederek Ona, dedi masumca.

Tanrım! Bu kadar edepsiz bir şeyi bu kadar masum söylemeyi başarabilen tek kız olmalıydı. Sanki bakmak istediği şey aletim değil de, sıradan bir eşyaydı. Hem neden aletime bakmak istiyordu ki? Deliliğin farklı bir türü mü? Yoksa seks hastalığı mı?

Bir iki adım yanaşınca, ben de istemsiz bir şekilde iki adım gerileyerek havlumu sıkıca tuttum. Göstermeyecektim tabii ki! Onu korkutmanın âlemi yoktu. Yoksa ben mi utanıyordum?

Ne-Neden bakmak istiyorsun? diye sordum.

Tanrım! Kekeleyen ben miydim!

Başımı önüne eğdi ve parmaklarıyla oynarken Şey... Ben daha önce hiç görmedim, dedi ve tekrar bana, havlu-

89

Corleoneis Canan A. Düzgan

yu sıkıca tutan ellerime bakarak devam etti: Ah... İstemiyorsan sorun değil.

Hiç görmedi mi? O zaman tecavüz? Cinsel işkence? Bunları yaşamamış mı oluyordu yani? Daha önce görmedin mi? diye sordum emin olmak istercesine.

Başını sağa sola sallayınca aklımdaki tüm senaryolar, olasılıklar teker teker baloncuk gibi patlayarak kaybolmaya başladı.

Bizler neden farklıyız? Kadınlar ve erkekler... diye sorunca ne diyeceğimi şaşırmıştım. Sanki karşımda insan bedenlerini keşfeden küçük bir kız çocuğu vardı.

Havludaki elimin birini saçlarıma götürdüm ve yere bakıp, ne cevap vereceğimi düşünerek, elimi saçlarımdan geçirdim. İuu... Şey... Bize gerekli bir organ ve sizinkiler de size, dedim; ama biliyordum ki sözlerim saçmalamaktan da öte bir şey değildi.

Kaşlarını havaya kaldırarak Görevi nedir peki? diye sorunca, yutkundum. Boğazımı temizledim ve başka soru sormamasını umarak tek söyleyebileceğim şeyi söyledim. Tuvalete gitmek.

O sırada Steve odaya girdi ve Kıza eksik bilgi verme dostum. En önemli organımızın en önemli görevini atlıyorsun, deyince Elka ona doğru dönüp, heyecanla gülümseyerek Nedir o? diye atıldı.

Bana neden böyle gülümsemiyordu?

Steve sırtarak benim Hayır! Hayır, Steve; eğer konuşursan boğazını ke...! dememe aldırmadan konuya bodoslama girdi.

Zevk almak, dedi ve ellerini beline koyup, sırtarak bir Elka'ya bir de bana baktı.

Tahminimden daha iyi bir şey söylemiş olsa da, bu daha da çok soru demektir.

Elka, havluma bakıp, benimle kısa bir an göz göze geldikten sonra Zevk? Mutlu olmak mı? Bir organla nasıl mutlu olabilir ki insan? diye sordu ve Steve'e bakarak Nasıl bir şey? Sen bana gösterir misin? VValt göstermedi?

90

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

deyip bana bakarak dudaklarını büzdü ve tekrar Steve'e baktı.

Steve tek kaşı havada bana durum vahim bakışı gönderirken karşılaştığı sert bakışlarımla Eee... Samrım şimdi görmeden iyi olur/' dedi ve kaçarcasına odadan çıktı. Şimdilik yırtınıştım. Ama ya John'dan da isterse?

Tamam... Göstermek istemiyorsanız sorun değil. Ben sadece merak etmişim. Bir daha sormayacağım/' dedi ve odadan çıktı.

Çıktığı anda koşarak banyoya girdim ve lavaboya tutunup, aynada kızarmış yüzümle kendimle konuşmaya başladım.

Görmedi... Görmedi Walt! Eğer görseydi göster demezdi. Hayır görmedi...

Suyu açıp hızla yüzüme çarpmaya başladım. Ardından havluyu belimden çekip, küvete su dolması için banyonun suyunu açtım.

Ya banyoya da girerse?

Koşarak banyo kapısını kilitleyip küvete uzandım ve kara kara düşünmeye başladım.

Bu kız hiçbir şey bilmiyordu. Ona gerçekten güvenli bir yer bulamazsam başma neler gelebileceğini düşünmek bile istemiyordum. Önüne çıkan adamlara göster der miydi? Ah Tanrım! Tabii ki derdi! Onunla ne yapacaktım ben? O... O çok masumdu. Çok tecrübesiz... Kendi vücudunun bile farkında değildi. Herkesin içinde soyunur muydu?

Ona öğretmeliydim. Her şeyi... Nasıl zarar görmeden yaşayabileceğini... Aksi halde onu asla bu halde bırakamazdım.

Yapamazdım...

Hayatım boyunca 'Acaba iyi mi? Birileri ona zarar verdi mi? Ondan yararlandı mı?' diye düşünerek aklımın bir köşesinde bu sorularla yaşayamazdım.

Evet, şimdi uyuyup yarından itibaren ona hayatı öğretecektim.

91

Corleone's Canan A. Düzgan

-Elka-

Odanın çıkıp salona koltuğa oturdum.

Bu kadar gizli olan neydi ki kimse göstermiyordu? Herkesin bu kadar saklaması merakımın daha da büyümesine sebep oluyordu. Bense saklamıyordum. Ne önemi vardı ki? Bacaklarımın ağrısıyla, bacaklarımı önümdeki sehpa uzattım ve arkama yaslandım. Yorgundum. Uyumak istiyordum; ama Walt sinirlenir diye odaya girmeye korkuyordum. Gözlerim kapanmaya başlamıştı bile. Steve de ortalıkta gözüküyordu.

Hey... Neden odanda uyumuyorsun güzellik?

Sesin geldiği yöne bakınca John'un kapıdan girişini izledim. Sık sık bir şekilde Walt odasında. Onu rahatsız etmek istemiyorum, deyip tekrar önüme döndüm. Yanıma geldi ve koltuğa oturup Sıkıldın mı? dedi gülümseyerek.

Benimle tek düzgün konuşan adam o olduğu için, ben de ona hafifçe tebessüm edip başımla onayladım. Televizyonu açmama ister misin? Film izleyebiliriz. Ne dersin? dedi sehpasının üzerinde duran ve üzerinde numaralar yazan aleti alırken.

Hayır. Sevmiyorum onu, dedikten sonra gözlerine bakarak Okyanus adına yemin et. İçinde gerçek insanlar yok değil mi? diye sordum.

Küçük bir kahkaha atıp, elini kaldırarak Okyanus adına yemin ediyorum, dedi ve onaylamamla televizyonu açtı.

Her bir düğmeye basışmda insanlar değişiyordu. O zaman anladım ki gerçekten VValt'un söylediği gibi radyonun resimlisiydi bu alet. Düğmeye basmayı bıraktığında televizyonun içinde sarı saçlı güzel bir kadın ve esmer yakışıklı bir adam vardı.

Bu filmi izledin mi daha önce? What Happened in Las Vegas gerçekten çok sağlam bir romantik komedidir, deyince önce John'a sonra televizyona baktım.

Romantik kelimesi dikkatimi çekerken film diye adlan-

92

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

dırdığı şeyi tüm dikkatimle izlemeye başladım. Filmde kadınla adam, tıpkı okyanusta Urel'i öpen deniz perisi gibi birbirlerini dudaklarından öpüyorlardı; ama daha farklıydı. Dokundurup çekmiyor, dudaklarının her yerinde dudaklarını gezdiriyorlardı.

John'a dönerek Bu sevginin göstergesi mi? diye sordum merakla.

Belki Urel yamliyordur diye umuyordum; çünkü bu kadınla adam birbirlerini öperken Urel'den ve deniz perisinden çok daha farklı görünüyorlardı.

John bir süre aklı karışmış bir ifadeyle bana baktıktan sonra Aslında sevginin dışavurumu diyebiliriz. Yani aşkın... Ama aşk olmadan da insanlar öpüşebilir. Daha önce hiç öpüşmedin mi? diye sordu.

Başımı olumsuz anlamda salladım; ama aklıma el ele tutuştığım gelince birden gülümsedim ve Hayır; ama el ele tutuştum, dedim. Elimi gösterirken John'un bana zavallıymışım gibi bakışını gördükten sonra devam edip El ele tutuşmak sevginin göstergesi değil, değil mi? Walt da elimi tutuyor; ama beni sevmiyor, dedim sessizce.

Yüzyıllar boyunca yanılmıştım ve bunu bilgilerine en güvendiğim dostum söylemişti. Ya da biz, insanlardan gerçekten çok farklıydık.

VValt'un odasının kapısı açılınca, o yöne baktım. Üzerinde daha önce Steve ve John'un konuşmalarını dinleyerek öğrendiğim atlet ve şort dedikleri kısa pantolon vardı. Salona, bize doğru gelirken...

Elimi kalbimin üzerine koydum.

Kalbim...

Neden bu kadar hızlı atmaya başlamıştı?

-Walter-

Alçak herif!

Fırsatçı pezevenk!

Duştan sonra üzerime siyah atletimi ve şortumu geçirip,

93

CorJeonis Canan A. Düzgan

uyuma niyetiyle yatağa uzandım. İyice yatağa yerleştikten sonra gözlerimi kapamamla içeriden gelen televizyon ve konuşma sesini duyup yeniden açtım.

Ben burada yatıyorsam, Elka neredeydi?

Yataktan kalkıp, sessiz adımlarla kapıya yürüdüm ve konuşmaları dinledim. Bunu da mı yapacaktım? Kendimden utanıyordum!

Daha önce hiç öpüşmedin mi? diyen John'un sesine Elka'nın sesi cevap verdi: Hayır.

Konuşmanın yönü yavaşça kötüye gidiyordu. Asıl Ste-ve'den beklediğimi John'un yapmasıyla şaşırsam da, El-ka'yı bu piçlerden korumak için omuzlarımı dikleştirip kapıyı açtım. İkisi de bana dönünce, önemsemez tavırlarla bakışlarımı yakınlık derecelerini ölçmek için üzerlerinde gezdirip, televizyonun ekranına baktım.

Film izliyorlardı. Hem de romantik komedi... Akıllı piç! Tam kadınları kandırmaya uygun bir filmidi!

Film mi izliyorsunuz? diye gayet rahat tavırlarla sorduktan sonra yaklaşıp, koltuğun arkasında ayakta durdum.

Evet. Ne yapıyor görünüyoruz? diyen John'a Bu filmi çok severim, diyerek, koltuğun arkasından ortalarına atladım ve kalçalarımı oynatarak iyice yerleştim.

İkisinin de, benim aralarına girmemle daralan koltuktaki rahatsızlıklarına ve şaşkın bakışlarına aldırmadan bacaklarımı sehpaye uzatıp Patlamış mısırınız yok mu? diyerek bir Elka'ya bir de John'a baktım.

Şu an yüzüzlüğümün sınırı yoktu. Üstelik romantik komedileri de hiç sevmezdim. Beni bayacak derecede romantizm ve bol öpüşmeli oluşu midemi bulandırırđı. Düşüncelerimi okumuşçasma John Sen romantik komedi sevmezsin Walt! Git ve uyu! dedikten sonra ona baktım. Cevap olarak Patlamış mısır yapmayı biliyor musun? diye sordum.

John beni öldürecek gibi bakarken, Elka'nın yumuşak sesini duyup, bakışlarımı ona çevirdim. Nasıl yapıılıyor?

94

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Anlatırsanız hemen yaparım, deyip, heyecanla gülümseyen yüzündeki büyük gözlerini kırıştırdı.

Ben yanımdaki bu sevimli şeye bir süre daldıktan sonra kendime geldim ve başımı John'a çevirdim. John da ona bakmamla kendine geldi ve bakışlarım Elka'dan alıp Ben yaparım, diyerek mal olmuş bir şekilde hızlıca mutfağa yürüdü.

İçimden zaferimle gurur duyarak sinsice gülümsedim. Ha ha ha!

Bir süre sonra John, benim patlamış mısır kasemi sinirli ve imalı bakışlarla kucağıma atarken, Elca'ninkini kibarca eline vererek gülümsedi. Yamma oturduğunda onu takmadan mısırları onar yirmişer ağzıma atarak filme döndüm. Arada bir varlığımdan rahatsız olan ve Elka'va bakan John'a yalancı sırıtışlarımdan göndererek daha da uyuz olmasmın keyfini sürüyordum.

Elka ise John'la aramızdakilerin farkında bile değildi. Patlamış mısırları bir süre inceleyip, bana baktıktan sonra, o da benim gibi avucuna doldurup yemeye başladı. Ağzına atıp Mmm! diye ses çıkarttı ve John'a Bu çok güzee-eeel... deyip televizyona döndü.

Heyecanla filmi izliyor, arada filmde gördüklerine şaşıyor ve gülüyordu. Film izlemek hoşuna gitmişti. Bir gün onu sinemaya götürme düşüncesiyle tebessüm ettim. Büyük ekranı gördüğünde ne kadar sevineceğini tahmin bile edemiyordum. Tabii koca sinemanın ortasında Çıkan o insanları oradan! diye bağırma ihtimali de yüksekti; ama ne olursa olsun bir gün götürecektim. Onun şaşkınlığını ve keyfini görmeye değerdı.

Film bitmek üzereyken, hepimizin bakışları, birdenbire eve hayvan gibi dalan Steve'e dönmüştü. Heyecanlı bir şekilde Sanırım evimiz izleniyor, dedikten sonra John'la gözlerimizi devirerek tekrar filme döndük.

Hızlıca yürüyüp, televizyonun önüne geçti ve Duymuyor musunuz? Birisi evi izliyor dedim, dedikten sonra bizden cevap beklercesine yüzümüze baktı.

95

Corleoneis Canan A. Düzgan

John Bu sefer ne bok içtin Steve? Çekil televizyonun önünden! Odana git ve uyu! deyip Elka'ya bakh. Özür dilerim öyle demek istemedim. Ne içtin diyecektim/' dedi ve utanmış bir halde önüne döndü. Bense bu beyefendi hallerine tek kaşım havada baktıktan sonra başımı iki yana salladım ve Steve'in sesiyle Steve'e baktım.

Sadece birkaç bira içtim. Kendimdeyim, tamam mı? Park alanına geldiğimde genç bir adam eve bakıyordu. Şüphelenip bir süre izledim. Evin arkasına doğru biraz ilerledi ve ardmdan bir süre daha evin içine bakıp gitti. Şu hap aldığın adamlardan biri olabilir mi? diye sorunca, Hayır. Net göremedim; ama kesinlikle onlardan biri değildi, deyince ayağa kalktım. Çocuklara Hırsızın teki olmalı. Etrafı kolaçan ediyordur. Evin etrafında bir tur atalım. Belki hâlâ buralardadır. Kim bulursa iyi bir benzetip, arka bahçeye getirsin. Anlaştık mı? deyip dış

kapıya yöneldim. Son anda aklıma gelen Elka'ya dönüp Sen burada kal ve bizden başka birini görürsen VValt diye bağır. Tamam mı? diye sordum.

Başını tamam anlamında sallayıp, onun endişeli bakışları altında evden çıkarken, Steve arkasını dönerek Elka'ya Steve diye de bağırabilirsin, dedi ve kafasma yapıştırdığım şaplaqla beraber evden çıktık.

Dağılarak, evin etrafım ve tüm bahçeyi aramamıza rağmen kimseyi bulamayınca, pes edip eve geri döndük. Muhtemelen evde binlerinin olduğunu anlayıp, hırsızlık yapmaktan vazgeçen serserinin tekiydi.

Steve önde, ben arkasmda, benim arkamda da John eve girecekken VValt biraz konuşabilir miyiz? diye soran John'a döndüm.

Eve girmeden kapının önünde sorun nedir dercesine John'a bakıyordum. Sonunda kelimeler ağzımdan döküldü.

Derdin nedir? diye sorup ellerini beline koydu ve cevabımı bekledi. Neden bahsettiğini bilmediğim için ve aklım şu an içeride Steve'le yalnız olan Elka'da olduğu için bir an önce ne söyleyecekse söylesin istiyordum.

96

Bir Deniz Kızı Hikâvesi

Açık konuş, dedim ve ona bakarak kaşlarımı çattım.

Bak dostum. Tuhafılaştın. Garip davranıyorsun. Elka geldiğinden beri bize karşı çok kabasm.

Duymayı beklemediğim sözler olsa da hızla toparlanarak, ona doğru bir iki adım atıp cevap verdim: Onun nasıl bir kız olduğunu görüyorsun değil mi John? Karşısına çıkan her erkeğe gülümseyebilir! Her erkeğe aletini gösterir misin diye sorabilir! Ve olur olmadık yerde soyunabilir! Elka hayata ve insanlara dair hiçbir şey bilmiyor! Bunun farkında olabilecek kadar zeki birisin John ve ona nasıl baktığını görebiliyorum! Aynı şekilde Steve'in de! Bu yüzden onu etkilemek yerine bir şeyler öğretmeye çalış ki, o buradan gidince vicdanımız rahat olsun ve onun ne halde olduğunu düşünmeden tatilimizi rahatça yapabilelim. Şimdi... Bu söylediklerimi beynine kazı ve ona vılışma! dedikten sonra John afallamış bir halde yüzüme bakmaya devam etti.

Bu söylediklerini gerçekten yaptı mı!

Kesinlikle... dedikten sonra eve girecekken John kolumdan tuttu ve O zaman belki sen de elinden tutmamalısın. Akımı karıştırıyorsun, deyip yanımdan geçerek eve girdi.

Ne söylemek istediğini anlayana kadar kapıda durdum. Salona girdiğimde ise kimse yoktu. Sessizce odama doğru yürüyüp kapıyı araladım. Yatağa uzanmış, çoktan uykuya dalmıştı. İçeriden telefonumu alıp, nefes alışımı kontrol ettikten sonra odadan çıktım.

Öyle masum uyuyordu ki...

Salondaki koltuğa yastığımı atıp uzanırken, hâlâ John'un sözlerini düşünüyordum: Akımı karıştırıyorsun.'

Onun akımı ne konuda karıştırabilirdim ki? Ona iyi bile davranmıyordum. John'un her zamanki saçmalıklarıydı işte.

Düşünmeyi bırakarak, telefonumu elime alıp, arayabileceğim bir kız olup olmadığına baktım. Üç gündür kızlarla takılmıyor ve sevişmiyordum bile. Bu zaman bana

97

Corleonis Canan A. Düzgan

göre çok fazlaydı. Buraya tatil yapmaya gelmişim; ama bu saatte kulüpte olmam gerekirken, yatağımda bile değil koltukta uyuyordum.

Arına... Alexa Ramon... Cindy... Stella!

Evet Stella! Bu kız sarışındı değil mi? Hatırladığım kadarıyla göğüsleri de büyüktü. Mesaj kısmına geldim ve hiç düşünmeden Selam bebek. Neler yapıyorsun? diye yazıp gönderme tuşuna bastım.

Anında cevap geldi. Biliyordum ne zaman arasam koşarak gelirdi zaten.

Oteldeyim. Kaç gündür nerelerdesin? Sadece bir günlük mü takıldık? dedi sitem edercesine. En sevmediğim kısımlar!

Hızlıca cevap yazdım: Evdeyim. Bazı planlarım vardı. Üzerinde ne var? diye yazıp, asıl konuya girdikten sonra gönderdim.

Cevap gelmişti bile: Fotoğrafımı çekmemi ister misin;)?

Tanrım! Bu kız erkek dilinden anlıyordu.

Hemen... yazdım ve beklemeye başladım. Birkaç dakika sonra mesaj geldi. Onlarca fotoğraf çekip en güzel halini göndermiş olmalıydı. Mesajı açtım. Fotoğrafa bir süre baktım. Yatağın üzerinde uzanmış, dudaklarım büzmüş, yüzünde gecenin bu saatinde tonlarca makyajla bikinili fotoğrafım göndermişti. Evet, büyük göğüsler, ince bel falan filan...

Etkilenmemiştim...

Tanrım etkilenmemiştim!

Göğüsleri fazla mı büyüktü? Yoksa büzdüğü dudaklarında mı bir tuhaflık vardı? Anlayamıyordum; ama hoşuma gitmemişti. Bir mesaj sesiyle tekrar mesajlara girip, mesajı okudum: Ne düşünüyorsun? Nasılım?;) Şimdi sıra sende. Ben de fotoğraf istiyorum.

Ne mi düşünüyorum? Bilmiyordum...

Mesajlardan çıkıp, kamerayı açtım. Açar açmaz karşıma

98

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

çıkan, şaşkın iki iri mavi göz ve kocaman pembe dudaklar...

Elka!

Yattığım yerden bir hışımla doğruldum. Tanrım! Onun telefonumda ne işi vardı? Bu fotoğrafı nasıl ve ne zaman çekmişti?

Ekranı çevirince görüntü daha da büyüdü. Şimdi daha yakın ve şapşal görünüyordu... Ve de...

Gülümsedim...

Ne kadar duruydu... Ne kadar masum... Ne kadar doğal... Ne kadar güzel...

Tekrar mesaj sesi gelince bakmadım bile. Gözlerimi kırpmadan, bilinçsizce gülümseyerek, Elka'run fotoğrafını bir yakınlaştıırıp, bir uzaklaştırıyordum.

Bir şaşkın hali... Bir yakın şaşkın hali...

Kalbim hızlı mı atıyordu?

99

<: ^&u/cuzuncu TSöüitn

-Walter-

Kolumun acısıyla gözlerimi açtığımda, kahverengi parkeyle burun burunaydım. Uyurken koltuktan düştüğümü anlayınca tutulmuş kemiklerimle beraber yerden kalkarak, alamadığım uykuma devam etmek için, dar ama yatmak zorunda olduğum biricik koltuğuma uzandım.

Hava henüz aydınlanmıştı. Biraz daha uyuyabileceğim için sevinerek gözlerimi kapadım; ancak odamdan gelen konuşma sesini duyunca hızla gözlerimi açıp doğruldum. Elka'run sesiydi... Merak içinde sessizce yerimden kalkıp, odama doğru yürüdükten sonra yavaşça kapıyı araladım.

Yatakta bacaklarım aşağı yukarı sallıyor ve Daha hızlı! Daha hızlı! Yakalayacaklar! diye korkuyla uykusunda konuşuyordu.

Endişeli bir halde, gözlerimi ondan ayırmadan yatağın yanına gidip oturdum. Omzuna hafifçe dokununca yavaş yavaş sakinleşmeye başladı. Çatık kaşları ve endişeli yüzünün yerini yine o masum kız aldı.

Elimi omzundan çekip, kalkacakken eli elimi tutunca hareket etmeden öylece kaldım. Öyle sıkıyordu ki... Kâbus gördüğünü anlamıştım. Söyledikleri geçmişte yaşadığı şeyler miydi? Sanırım birisiyle kaçıyor. O kişi şu an neredeydi? Neden bu halde ve yalnızdı?

Aklımda cevapsız çok fazla soru vardı. Onunla ne yapacağımı bilmiyordum. Tek bildiğim ve içimden sürekli bana seslenen VValt, onu bırakmamam gerektiğini söylüyordu. Saçları, yatağın üzerine dağılmıştı. İlk gördüğümde saç-
100

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ları siyahtı; ama şimdi rengi açılmış, kahveye dönmüştü. Vücuduna baktım. İlk günkü gibi damarları görünecek kadar beyaz ve soluk değil, pembe ve daha canlı duruyordu. Sanırım güneşe çıktığı ve yemek yediği için biraz da olsa toparlanmıştı.

Eli gevşeyince, yavaşça elimi çektim. Bir süre daha yatakta oturup, onu izledim ve odadan çıktım.

Uyarımca onun için iyi bir şeyler yapacaktım.

-Elka-

Kendimi çok dinç hissederek gözlerimi açtım; ancak yapış yapıştım ve kötü kokuyordum. Tahmin ettiğim şey olduğunu düşünerek, sevinçle yataktan kalktım.

Ter... Terdi değil mi?

Terlemiştim... Tıpkı insan gibi!

Banyoya koşturdum ve aynaya baktım. Vücudum suyla kaplıydı ve parlıyordum. Daha önce hiç bu kadar terleme-miştim. Sevinçten yerimde birkaç kez zıplayıp, ağzımı kapayarak sessiz çığlıklar attım.

İki yüz yıl önce dünyaya geldiğimde hava o kadar soğuktu ki hiçbir yerim ıslanmıyordu. Tarlalarda çalışan köleler hep elbiseleriyle ıslak gelirlerdi. Terlemek... Terlediklerini söylüyorlardı. Öyle merak ediyordum ki insanın vücudundan bir sürü su çıkmasını, bir gün hizmetçi olduğum evden çıkıp tarlaya gitmek üzere evden ayrıldım. Ben de terleyecektim insanlar gibi. Ama daha varamadan evin sahibi kadın beni yolda yakalatıp, kaçtığım ve işimin başında durmadığım için on beş kırbaç cezası vermişti. Önceleri kırbaç ne olduğunu bilmiyordum. Ama elbisemın sırtını yırtıp, ilk kırbaç vurduklarında hissettiğim şey; büyük bir yanmayla beraber çok kötü bir acıydı.

Gözyaşıyla o gün tanışmıştım...

Altıncıdan sonrasını ise hatırlamıyordum...

Geçmiş düşününce, titredim. Aklımdan geçmiş çı-

101

Corleone's Canan A. Düzgan

karmaya çalışıp, bugünkü hayatın daha güzel olduğunu kendime söyleyerek, elbisemi ve içimdekileri çıkarıp küvet denilen yere girdim. Suyu açınca, başımdan aşağı akan suyun soğukluğu tenime değer değmez küçük bir çığlık atarak hızla küvetten çıktım.

Su çok soğuktu! Daha önce bu kadar soğuk olduğunu anlamamıştım; ama şimdi suyun soğukluğunu feci bir şekilde hissediyordum. Banyodaki havluya sarılarak hızla banyodan ve ardından odadan çıktım.

Su ısıtmalıydım; ama nasıl ısıtacaktım? Ateş mi yakmam gerekiyordu? Yemek pişirdikleri yerde ısıtabilir miydim? Salona vardığımda kimseyi göremeyince mutfığa doğru ilerledim. Mutfığa yaklaştıkça burnuma enfes kokular gelmeye başlayınca, karmımdan Gruuuk diye bir ses geldi. Durup karnıma baktım.

Neler oluyordu bana? Önce soğuk su sonra karnımdaki ses!

Adımlarımı hızlandırdım ve mutfığa varmca Walt, John ve Steve'in kahvaltı yaptığını görüp yanaştım. Üçü birden bana baktı ve hepsi birden gözlerini büyütüp, VValt'la John ağzındaki meyve suyu olduğunu düşündüğüm şeyi ağızlarından fişkırtırken, Steve ise göğsünü yumruklayıp, öksürmeye başladı.

Hasta mısınız? diye sorup, hiçbirinden ses çıkmayınca Şey... Ben su ısıtacaktım. Banyodaki su çok soğuk, dedim ve bana yardım etmeleri gerektiğini anlamalarını bekleyip, yüzlerine baktım.

Gözleri normale dönüp, beni süzdükten sonra Steve yerinden kalktı ve Bu işlerde çok iyiyimdir. Hemen yardım edi... derken VValt omzundan tutup, kızgın bakışlarıyla onu sandalyesine geri oturttu. Ardından ayağa kalkıp, yanıma gelerek, Gel benimle, dedi ve kolumdan tutarak banyoya sürükledi. Banyoya girer girmez Ne yaptığımı sanıyorsun? Evde üç erkek varken bu şekilde dolaşamaz-sın! diye kızdı ve sert bakışlarını gözlerime sabitledi.

Sesi o kadar yüksekti ki bir adım geriledim ve sinirli

102

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

gözlerine bakamayarak, bakışlarımı üzerimde gezdirdim. Üzerimde havlu vardı ve göğüslerimle yara izlerimi bile kapatmışım. Neden kızıyordu ki?

Ben... Her yerimi sakladım... dedim sessizce.

Elini saçlarının arasından geçirdi ve vücudumu göstererek Saklamış halin bu mu? Bu ıslak halin!

Bu damlaların vücudundan akan hali! Parmağıyla kendi vücudunda yukarıdan aşağıya hayali çizikler çizdi.

Bu ıslak kirpiklerin! Parmağıyla gözlerimi işaret etti. Ve... Ve bu... Sesi gittikçe azalarak Islak du-dudakla-rın... dedi ve dudaklarına bakıp, elini dudaklarına uzatarak gözlerini kırıştırdıktan sonra yavaşça aşağıya indirdi.

Islaklık kötü bir şey değildi ki. Ben hep ıslaktım zaten okyanusta. Bu saçma düşüncesine sinirlenip, ben de sesimi yükselterek Sen de duştan çıkınca ıslak olmuyor musun? Okyanusta yüzen insanlar da ıslak oluyor! dedim ve kollarımı yüzen insanlar gibi salladım.

Elini ve yüzünü yıkayan insanlar da! Hatta çamaşır yıkayanlar da ıslanıyor! Islanmadan nasıl banyo yapacağım söyler misin! diye bağırdım.

Şaşkın ve sinirli yüz ifadesiyle bir süre gözlerime baktı. Bayanlar ıslak olunca durum değişiyor, tamam mı? O havluyla ve ıslak vücudunla ne kadar seksi görüldüğünün farkında mısın! diye bağırınca, anlamayarak yüzüne baktım.

Seksi?

Sinirden kasılmış omuzlarımı indirerek Seksi ne demek? diye sordum sakın bir şekilde. Ne! diye sordu ve kaşlarını çatı.

Tekrarladım. Anlamı bilirim, onu anlamam daha kolay olurdu.

Seksi ne demek? diye sordum tekrar.

Şaşkın ama hâlâ sinirli Ne seksisi? O da nereden çıktı? dedi. Az önce söylediği şeyi unutmuştu. Sinirlendiği

103

Corleone Canan A. Düzgan

için miydi? Biraz önce söyledin ya... dedim havluma biraz daha sarınarak.

Başını iki yöne salladı ve Hayır öyle bir şey söylemedim/' dedi inkâr eden bir ses tonuyla. Hâlâ sinirliydi, ayn zamanda tedirgin.

Ne kadar seksi görüldüğünün farkında mısın diye sordun. Sesim, sabrımın taşıdığını yansıtı da hâlâ inkâr ederek, kendi kendine söylenerek ve ne demek olduğunu söylemeyerek suyu çevirip Şimdi sıcak, dedi ve bir hışımla banyodan çıktı.

Sinirli, tuhaf köpekbalığı!

-Walter-

Banyodan çıkar çıkmaz kapıyı kapatıp, kapının arkasında bir süre durdum. Ardmdan başımı karşımdaki duvara art arda vurarak Seksi ne ya! Seksi ne! Aptal ne seksisi! diye mırıldanıp, kendime kızmaya başladım. Böyle bir şeyi nasıl söylersin pislik! Geri zekâlı!

O sırada banyonun kapısı açılınca hemen tüm vücudumu kapıya çevirerek, normal halime döndüm beceriksizce. Tanrım! Görmüş müydü?

Elka Şey... Su çok sıcak oldu, deyince az önceki rezil halimi görmediğini anlayarak ve rahatlayarak tekrar banyoya girdim. Ona bakmamaya özen gösterip Bak. Burayı açarsan sıcak

su gelir ve bu tarafı açarsan soğuk. Böyle-ce suyu istediğin sıcaklıkta ayarlayabilirsin tamam mı? dedim ve cevabım beklemeden kendimi banyodan dışarı attım.

Artık bir şeyleri bilmemesine öyle alışmıştım ki tuhaf bile gelmiyordu. Tam tersi ona öğretmek keyifli olacaktı diye düşünüyordum. Ancak onun vücuduyla ilgili durumlar beni zorlayacağına benziyordu. Sonuçta o bir kızdı ve ben de bir erkek.

Ablası değildim ki lanet olası cinsel sorularına cevap vereyim!

104

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Aletime bakarak ve ellerimle orayı göstererek Bu! Bu ne! Bunu masumca nasıl açıklayabilirdim ki lanet olsun! diye kendi kendime söylendim.

Sütyen bağlamazdım. Sadece açardım. Duştaki kıza sıcak suyu öğretmek yerine onunla küvete girerdim. Bana aletini göster derse seve seve gösterirdim. Hatta işlevini uygulamalı olarak gösterirdim. Ve... Kimsenin elini tutmazdım.

Ben buydum. Ben erkektim.

Kendime söylene söylene salona geldiğimde Steve ve John kahvaltısını bitirmiş, koltuklara uzanıp televizyon seyrediyorlardı. Girdiğim anda ikisinin de sorgulayan bakışları yüzümde dolaşmaya başladı ve Steve'den beklediğim hamle geldi.

Banyoda yaramazlık mı yaptınız? Kıyafetlerin ıslak; yoksa su savaşı falan mı oynadınız? Tanrım, her ikisi de seksi, dedi salak sırtışıyla.

Seksi! Yine mi seksi! Tanrım, bir süre bu kelimeyi duymak istemiyordum!

Koltuğa oturmadan önce, koltuktaki yastığı aldım ve sertçe Steve'in kafasına fırlattım. Kes sesini göt! deyip oturarak üzerimdeki ıslak atleti çıkarttım.

John araya girip Bugün yüzmeye gidelim. Eve tıkıldık. Özellikle de sen Walt. Bence kız evde tek başına kalabür. Burada tatildegiz ve tadmi çıkarmamız gerek, dedi yüzüme bu durumdan hiç hoşlanmadığını gösteren bakışlarla bakarak.

Haklıydı ama onu nasıl evde bırakabilirdim ki? Ya eve teyze gelirse! Ya ocakla oynarsa! Ya televizyonu açmak isterken elektrik çarparsa! Ya eve yabancı bir adam gelir ve kapıyı açtığında güzelliğini görüp, sapığa bağlayarak ona tecavüz ederse! Ya suçlunun teki saklanmak için bu evi seçer ve onu rehin alırsa! Tanrım! Ya şansa yolunu şaşıran bir meteor bu eve düşerse!

Hayır! diye bağırdım. Bağırışınla ikisi de yerinde sıçradı ve John ellerini teslim olurmuş gibi kaldırarak Ta-

Corleonis Canan A. Düzgan

mam dostum sakın ol. Biz gidiyoruz/" dedikten sonra odasına yürüdü.

Steve de ardından hazırlanmak için odasına giderken Fikrini değiştirirsen Havana Beach'de olacağız. Hani son hatunları kafaladığımız yer/" deyip gitti.

Onlar hızla evden çıkınca, ben de Elka'ya sabah kahvaltı için dışarı çıktığımda aldığım babet denen ayakkabılan odama, yatağm üzerine koydum. Ses çıkarmayan bir şeyler olmamasını özellikle rica etmişim tezgâhtardan. Banyodan çıkınca görür, sevmir, gülümser ve bana teşekkür ederdi. Değil mi?

Suyun sesi kesilince odadan kaçır gibi çıktım ve onu beklemeye başladım. Kulağım odadaydı. Her an sevinçten kıkırdamasını ya da çığlık atmasını bekliyordum; ama ses yoktu. Neden yoktu? Görmemiş olabilir miydi? Hayır. Yatağm üzerinde kocaman kutuyu görmemiş olamazdı. Görmüştür adamım... Bekle...

Bekleyemedim ve sessiz adımlarla odanın kapışma doğru yürüyüp, kapıyı dinleyecekken ayak seslerini duyduğumda, koltuğa doğru uçtum. Evet, kesinlikle uçtum! Ve elime aldığım kumandayı zor zar tutmayı başarıp, sakın bir şekilde televizyon izleyen adam görüntüsüne büründüm. Sonunda odanın kapısı açıldı.

Televizyondaki programa öyle dalmış bir adamsın ki VValt, onu görmüyorsun bile. Hayır, odasından çıkmadı. Orada kimse yok. Yaklaşmıyor. Bakma VValt...

İçimden sakın bir sesle kendimle konuşarak konsantre olmaya çalışıp, ona bakmamak için büyük çaba sarf ediyordum.

Konuşmasıyla kaşlarını kaldırarak aniden ona döndüm. Bunları sen mi aldın? Bana mı aldm? dedi gülümseyerek. İşte beklediğim buydu... Gülümsemesi...

Boğazımı temizledim ve onun odadan çıktığım yeni fark etmiş edasıyla doğal konuşmaya çalışarak Şey...

106

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Imm, sabah karrum çok acıkmıştı. Evde yiyecek hiçbir şey yoktu. Ben de markete gittim. Markette dolaşırken şey oldu... Imm... Ayağıma takıldı. Rafların birinden düşmüş sanırım. Aklıma sen geldin. Ucuz bir şey. Öylesine yani... Aklıma geldiğinden değil aslında, dedim ve saçmalamamın Guinness'e gireceğinden emin olarak tekrar televizyona döndüm.

Neler söylüyorsun VValt? Sadece Evet, demen de yeterdi!

Sesiyle yine ona döndüm. Teşekkür ederim, dedi ve ayaklarına baktı. Gülümseyerek tekrar gözlerime baktığında gözlerinin dolduğunu görebiliyordum.

Bu bana ait ilk ayakkabı, dediğinde ise kalbimdeki duyguyu tarif edecek kelimeyi bulamadım.

Hüzün mü? Mutluluk mu? Acıma mı?

Öylece bir süre yüzünde gülümsemesiyle ayakkabıya bakarak yürümesini izledim. Sonunda bu ruh halinden kurtulmak için hızla ayağa kalktım ve Hadi bakalım bayan. Gidiyoruz, dedim odama yürürken.

Peşimden koşar adımlarla gelip Nereye? diye panikle sordu ve ben cevap vermeden odama girip üzerime bir tişört geçirdikten sonra, gözlüğümü de ahp dış kapıya yöneldim. Kapıyı açıp çıkınca, o da hızlıca kapıdan geçip sormaya devam etti:

O söylediğin bana uygun yere mi götürüyorsun beni?

Sesindeki panik çok net anlaşılıyordu. Gitmek istemiyor muydu? Hâlbuki daha rahat edecekti. Ama oraya gitmiyorduk ve bunu ona söylemeyecektim. Kıvrınması hoşuma gitmişti...

Tanrım! Gerçekten normal değildim!

Yoksa satacak mısın? deyip durunca, ben de durdum ve sözlerine şaşırarak Satmak mı? Tanrım! Elka seni neden satıyım? dedim ve endişeli, büyük, bana beklentiyle çevrilmiş gözlerine baktım.

Hiçbir şey söylemeden öylece gözlerine hapsetti beni. Bakışları, başından geçenlerin ne kadar kötü olduğunu ve

107

Corleonis Canan A. Düzgan

bunları hatırladığını arılamama yetmişti bile. Hatırlıyordu... O an anlamıştım. Ve ne kadar korktuğunu görebiliyordum bir çift kocaman okyanus renginde.

Elini tuttum ve Hayır. Güzel bir yere gidiyoruz/' dedikten sonra yola çıkıp bir taksi çevirdim. Biraz eğlenmeyi hak ediyordu. John'un ne dediği umurumda değildi. Aklını kanştırıyormuşum. Bir kızın akli, elini tutmakla karışır mıydı ki?

Taksiye binerken elimi daha da sıkıştı. Arabalardan korkuyordu evet... Araba yıkamaya gidip arabamı almca ilk işim arabadan korkmamasını sağlamak olacaktı.

Bay Tyler, merhaba, deyip elimi sıkın yıkama yerinin sahibi, yammda duran Elka'yı süzdükten sonra tekrar bana bakarak Arabanız hazır; ancak kokuyu çıkarmak için uğraşan adamlarım birkaç kez bayılma tehlikesi atlattı. Bütün yıkama balık kokusuyla dolunca, burayı duvarlarına kadar dezenfekte etmek zorunda kaldık, deyince; içimden Sen bir de beni görmeliydin, demek gelse de çenemi kapadım.

Bugün Elka'yı üzmeyecektim. Adamın ne demek istediğini anlamıştım zaten. Pislik herif abartmanın bokunu çıkararak, daha fazla para istiyordu.

Ödemem gereken ücretin fazlasını masaya atıp Arabam nerede? diye sordum sert bir şekilde. Pislik Şimdi getiriyorlar arabamızı efendim, diyerek paraları gülen, salak suratıyla sayıp, cebine tıktırdı. Bu süreç boyunca Elka'nın elini hiç bırakmamıştım. Adamların ona bakışları beni bile rahatsız etmişti. Elka ise farkında olmamış, merakla etrafı inceliyordu.

Arabam gelince Elka'nın arabaya binmesine yardım edip, oturmasını sağladıktan sonra kendi koltuğuma oturdum ve arabayı çalıştırmadan Korkma ve önüne bakıp,

Saçma!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

manzarayı seyret tamam mı? diye sordum. Bana bakmadan ön cama kitlenmiş bir halde başını olumlu anlamda sallayıp, ellerini birbirine kenetledi ve parmaklarıyla oynamaya başladı. Her korktuğunda yaptığı gibi...

Arabayı çalıştırdım. Ön camdan bakışlarını aldı ve hızlı bir şekilde başını çevirip, kontağın olduğu yere bakınca, elim anahtarda kaldı. Ona bakarak, yavaşça elimi çektim ve Sakin ol. Derin nefes al. Şimdi hareket edeceğim, dedikten sonra vitesi atıp, yavaşça gaza bastım.

Yıkama yerinden çıkarken, mümkün olduğunca yavaş kullanmaya çalışıyordum. Zaten korkusu bir kere geçerse, bir daha bu şekilde uğraşmak zorunda kalmayacaktım. Her şey, bu kadar uğraşmam, kendim içindi yani. Daha az uğraşmak için...

Gideceğimiz yere doğru sürerken, ona baktım. Gözlerini bile kırpmadan, hareket dahi etmeden, yine parmakları sıkıktan parmak boğumları beyazlamış bir halde öne bakıyordu.

Aklıma onu ilk gün polis merkezine bırakışım gelince kendimi kötü hissettim. Böyle bir kızı, nasıl insanlar olduğu belli olmayan adamlara bırakmayı nasıl düşünebil-miştim tanrım! Şimdi anneme binlerce kez teşekkür ediyordum bana insanlığı öğrettiği için... Aksini yapsaydım, insanlığımdan eser kalmayacaktı. Belki de vicdan azabından geberecektim!

Uzamp, elini tuttum. Anında bakışları beni bulunca zorla gülümsedi. Elini, diğer elinden ayırarak avucumun içine aldım. Gözlerime bakıp Korkmuyorum, dedi titrek sesiyle.

Gülümsedim. O beni sakinleştiriyordu sanki. Elim çektim ve biraz daha rahat olmasm bana da verdiği rahatlamayla sürmeye devam ettim.

Arabayı lunaparkın otoparkına çekerken, korkusunu çoktan unutmuş, etrafa kocaman gözlerle ve açık bir ağızla bakıyordu.

109

CorJeonis Canan A. Diizgan

Şirin şapşal şey...

Arabadan inip, lunaparka girince Burası... Nedir? diye sordu büyük lunapark oyuncaklarına bakarken kendi etrafında dönerek.

Şaşkınlığını izlemenin bu kadar eğlenceli olabileceğini tahmin etmemiştim. Kahkahamı bastırıp, keyifle elinden tuttum ve büyük oyuncaklara doğru yürümeye başladım. Her yere, herkese bakıyordu. Renkli dondurmaları ve pamuk şekerlerini görünce parmağıyla omzuma vurarak Onlar ne? İnsanlar yiyorlar. Tatlı mı? diye sordu.

Tanrım! Dondurmayı da mı bilmiyordu!

Elini bırakmadan dondurma standına gidip, hangi renklerden istediğini sordum. O ise sanki çok ciddi bir şey yapıyormuş gibi işaret parmağım dudağına vurmaya başladı. Dikkatimi dağıtıyordu... Her vuruşunda dudağı eziliyor sonra tekrar büyüyordu. Eziliyordu...

Büyüyordu... Eziliyordu... Büyü...

Sesiyle başımı iki yana salladım.

Hmm... Şu kadmm dudak renginde olandan, bir de... Bu okyanus renginde olandan, dedi ve çaprazımızda duran ve onun rujundan bahsettiğini anlayıp, bize tuhaf tuhaf bakan kadma aldırmadan, dondurmacıya bakıp gülümsedi. Dondurmacı amcaya baktığımda ise ona sevecen bir tavırla dondurmayı verişini seyrettim.

Dondurmacının yanından ayrıldığımızda durmadan elindeki külaha bakıyordu.

Anlamıştım...

Nasıl yiyeceğini bilmiyordu. Gülümsememi bastırarak, nasıl yiyeceğini keşfetmesini bekledim. Evirdi... Çevirdi... Ve sonunda parmağını dondurmaya batırıp, biraz aldıktan sonra ağzına attı. İşte bunu beklemiyordum! Tekrar biraz daha aldı ve yine ağzma götürdü. Üstüne Mmm diye ses de çıkarınca, dudaklarma ve dudaklarının arasındaki parmağının görüntüsüne takıldım.

Tanrım!

İç sesimle yine rounda çıkmıştık.

110

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O masum bir kız Walt! Seksi görünmüyor! Çok çocuksu! Tanrım! Yalamadığına şükret!

Böyle seks görümemeliydi! En azından bana seks gelmemeliydi! Ben sert kadımlardan hoşlanırdım! Lanet olsun!

Yutkundum ve dikkatimi başka şeylere vermek için başımı çevirdim. Kolumu tuttuğunda Bu çok güzel ama çok soğuk... Yine de güzel, deyince ona baktım. Tam parmağını dondurmaya bir kere daha batıracakken, dayanamayıp elinden aldım ve Daha fazla yersen hasta olursun. Bunlar ölümcül derecede hasta olmanı sağlarlar. Bir daha yeme, diye saçmalayarak, dondurmaya onun üzgün bakışları altında çöpe atıp, derin bir nefes aldım.

Pamuk şeker! Evet! Tanrım, pamuk şeker hayatımı kur-taracak! Gel benimle, deyip, onu da çekiştirerek, hızlı adımlarla pamuk şekerinin standına yürüdüm.

İkimize de birer tane alıp, onun bakışları altında yemeye başladım. Bu kez nasıl yemesi gerektiğini onun hayal gücüne bırakmayacaktım. Tahmin ettiğim gibi bana baktıktan sonra benim gibi kopararak ağzma atmaya başladı.

Şimdiyse sıra dönme dolaptaydı. Korkar mıydı? Sanmıyordum. Burayı daha önce kuşbakışı görmediğine emindim ve ona muhteşem manzarayı göstermek istiyordum. Ona baktım ve gülümsedim. Dudakları ve yanakları pamuk şeker doluydu. Kahkaha atarak Daha dikkatli yemelisin. Pis kız... dedim ve yanağındaki pamuk şekeri alıp, yere attım.

Yoksa ona yedirmeli miydim? Hayır, tabii ki!

Şensin pis... dedikten sonra dudağınım kenanna dokunup, eline aldığı pamuk şekerini bana gösterdi ve yere attı. Lanet olsun! Kesinlikle ona yedirmeliydim!

Ağghhh Tanrım, neler düşünüyordum böyle!

Kolundan tutarak dönme dolabın önüne getirdim ve biten şekerlerimizin çubuklarını çöpe atarken Buna bineceğiz. Manzarayı görmeni istiyorum, dedim sırtarak.

Corleone Canan A. Düzgan

Önce bana ve ardından kocaman dönme dolaba baktıktan sonra, Hayır... Hayır bu... Gökyüzüne çıkıyor, dedi ve yalvaran bakışlarıyla gözlerime baktı.

Evet ve kendini harika hissedeceksin, dedikten sonra onu sıkıca tutup, kaçma ihtimalini sıfıra indirdim ve zorla dönme dolabın kabinine soktum.

Korku dolu gözlerle etrafına bakıyordu. Biliyordum ki, manzarayı gördüğü anda tüm korkusu silinip, gidecekti. Ve başladı...

Dönme dolap yavaş yavaş yükseldikçe bana sokuluyor ve gözlerini kapamış Hayır... Hayır... diye sessizce sayıklıyordu.

Elini tuttum. Olanca gücüyle sıkarak, bana daha da yaklaştı. Lütfen... İndir beni lütfen, diye yalvarırcasına konuşunca kulağına eğildim ve Aç gözlerini, diye fısıldadım.

Tam tepede durmuştuk...

Nefesimin etkisiyle irkildi. Başım iki yana sallayıp, açmayacağım belirtince, neden yaptığımı kendim bile anlamadan, saçım yüzünden çektim ve elimle başım kaldırıp, usulca yanağından öptüm.

Yavaşça gözlerim açtı...

Ben... Bunu neden yaptığımı bilmeyen şaşkın bakışlarla gözlerine baktım. O ise benden daha şaşkın görünüyordu. Kalbimse... Yerinden çıkmak üzereydi!

:2

'/tuncu TSöliim

-Elka-

Çok korkuyordum. Öyle çok korkuyordum ki gözlerimi dahi açamıyor ve YValt'un ellerini bırakamıyordum. Sanki bırakırsam düşecekmişim gibi hissediyordum. Ben okyanustan gelmiştim. Yerin çok çok daha altımdan. Bu ise tam tersiydi. Yüksekli... Çok çok daha yüksek!

Kulağıma Aç gözlerini, diye fısıldayınca, nefesi boynumdan tüm bedenime tuhaf bir his yaymıştı. İnsan nefesi büyü müydü yoksa? Ve saçımda elini hissedince, kalbime yine bir şeyler olmaya başladı. Yavaşça hızlanıyor, korkumu unutturuyordu; ama yine de gözlerimi açamı-yordum. O sırada yanağımda hissettiğim yumuşak şey... Dudakları... Yanağımdan mı öpmüştü? Yanaktan da öpü-lebiliyor muydu? İnsanlar sadece dudaktan öpmüyorlar mıydı?

Şaşkın bir halde gözlerimi yavaşça açtım ve ona baktım. Onun da gözleri şaşkımdı. Öpüşüyle, kulaklarımın uğuldaması ve yüzümün ısınması da dudaklarımdan yayılan bir büyü müydü? Yüzlerimiz öyle yakındı ki daha önce hiç bir insana bu kadar yakından bakmamıştım.

Hızlı ve ani bir şekilde benden biraz uzaklaşarak, Bu... Şey içindi... Şey... Korkmaman. Yani... Sen gözlerini açmadın, deyince sanırım anlamıştım.

Ah anladım. Korktuğumuzda yanağımdan öpünce geçiyor, değil mi? diye sordum sessizce. Ama kalbim korktuğum zamanki atışından daha hızlı atıyordu. Neden bende işe yaramamıştı? İnsan olmadığım için miydi?

11?

Corleonis Canan A. Düzgan

O, tam bir şey söyleyecekken, arkasındaki manzarayı gördüm. Nasıl bu kadar güzel olabilirdi? Okyanus o kadar berrak görünüyordu ki, okyanusun içindeki her şeyi görebiliyordum. Ve sonra diğer tarafa baktım. İnsanlar küçücük görünüyorlardı. Evler... Ağaçlar...Çok güzeldi...

Yüzümü VValt'a döndüğümde, ne kadar beğendiğimi gözlerimden anlamış olmalıydı ki gülümsedi. Güzeldi... Gülümsemesi... Beni de gülümsetiyordu...

-Walter-

Gözleri gözlerimden ayrılıp, manzaraya baktığı anda kendimle savaşıma başlatmıştım.

Hayır! Bunu yapmış olamazsın! Hayır, lanet herif! Lütfen rüya olsun tanrım! Onu nasıl öpebildin, ah!

Yanağımdan öptüğüm anda pişman olmuş kendime kızıyordum. Hem de ne kızma! Elimde olsa kendimi aşağı atabilirdim; ama yaptığım her şeyi yapan Elka vardı ve onun da ardımdan atlama ihtimali beni durduruyordu.

Tamam... Kabul ediyordum. Aşağıya atlayacak kadar pişman değildim ve yine kabul ediyordum... Hoştu... Çok mu hoştu? Hayır hayır! Sadece hoştu...

Ama yapmamalıydın aptal! Bir de korktuğu içindi. Hah! Şimdi her korkan insanın yanağına yapışırsa ne bok yiyecektim?

Elimi alnıma çat diye vurunca, manzaradan gözlerini ayırıp bana baktı. Toparlanıp gülümsedim ve Hâlâ korkuyor musun? diye sordum. Sesimin, içimde bana bağırان adamla alakası yoktu.

Başını iki yana salladı ve kocaman gülümsedi. Hayır. Öpücük işe yaradı, deyince, az önce düşündüklerimin gerçekleşeceği ihtimalinin doğrulanmasıyla, başımın üstündeki, hayali kaynar su dolu kovanım ipini, kendi ellerimle çektim. Dönme dolap aşağı inerken, lanet olasıca senaryolarım başladı:

114

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve evde dolaşırken bir fare görüyor ve çığlık atıyor. Bunun üzerine Elka hemen koşup, Korktun mu? diye soruyor. Steve, alt dudağını sarkıtmış, ağlamaklı bir halde başını aşağı yukarı sallayıp, iğrenç bebek sesi taklidiyle Evet, diyor ve Elka uzanıp, onu yanağından öpüyor.

John, kötü bir kâbusla uykusunda çığlık atıyor. Bunu duyan Elka, üzerinde sadece gecelik John'un odasına girip, Korktun mu? Öpeyim de geçsin, diyor ve John, ağlamaklı gözlerle başını aşağı yukarı sallıyor. Elka yatağa yanaşıyor ve John'un uzattığı yanağı öpüyor. John, Elka'nın belinden tutup, onu yatağa çekerken, Elka o güzel kıkırdamasından gönderi---

Elka'nın gerçek kıkırdamasıyla korkunç, hatta korku filmlerinde başyapıt olabilecek senaryodan kurtulup, Elka'ya baktım. Hadi inelim artık, diyordu gülümseyerek.

Hızla elinden tuttum ve aşağıya indirdim. Yaptığım hatayı nasıl telafi edeceğimi düşünüyordum. Acaba sadece bu korku olayının bende işe yaradığını mı söylemeliydim? Ve onda da işe yarayıp, yaramadığını denediğimi?

Ah Tanrım, gittikçe batıyordum! Buna bir çare bulmalıydım ya da her an tetikte olmalıydım. Kimse ama hiç kimse hiçbir şeyden korkmamalıydı!

Lunapark işe yaramamış. Evet, belki o eğlenmişti; ama ben garipleşmişim. En iyisi buradan çıkıp Havana Beach'e gitmekti. Plajdaki kızlar aklımı başıma getirirdi.

Kesinlikle getirirdi...

Plaja doğru sürerken, bu kez arabada daha rahattı. Yanındaki camdan bile etrafa bakabiliyordu. Bakışlarım kıyafetine kaymca hâlâ siyah askılı elbiseyi giydiğini fark ettim. Sanırım ona bikini almalıydım ve başka kıyafetler de...

Bu arada hâlâ onu neden öptüğümü düşünüyordum. Hâlbuki aklımın ucundan dahi geçmiyordu. Anlık bir şey-

Corleonis Canan A. Düzgan

di. Pekâlâ, evet, dudakları güzeldi; ama zaten dudaktan kimseyi öpmezdim. Aslında yanaktan da öpmezdim.

"Tanrım o zaman niye öpmüştüm?" diye kendime kızıp, iki elimle direksiyona vurdum. Elka, hızla bana bakınca sakın görünmeye çalışsam da içim içimi yiyordu. Bu cevapsız sorularım bir gün beni delirtecekti. Sorumlusu da şu yanımdaki tuhaf kız olacaktı.

Küçük bir alışveriş merkezinin önünde birkaç dakika park yeri aradıktan sonra nihayet arabayı park edebilmiş ve alışveriş merkezine girmeyi başarabilmiştik. Girmemiz de sorun olmuştu tabii ki. Dönen kapıdan korkan Elka'yı oradan geçirmeye zor ikna etmişim.

Kapıya yaklaşınca Bu ne? diye sorup, durdu ve birkaç adım geriye yürüdü. Dönen kapı... dedim gayet sakin. O ise ellerini kenetledi ve Neden dönüyor? Bizi yutacak mı? Başka bir boyuta mı götürecek? Hayır... Ben burada kalmalıyım, deyip, arkasını dönerek ters istikamette yürümeye başladı.

Söyledikleri o kadar saçma şeylerdi ki, saçmalamasına şaşırıp kalmışım. Aynı zamanda acımıştım da... Ve o zaman onu bir çocukmuş gibi sevdiğimden öptüğümü de anladım. Gerçekten korkmaması içindi. Evet, dikkatini dağıtmak için...

Durumu çözmemin rahatlığıyla, hızlı adımlar atarak ona yetiştim ve kolundan tutup, kendime çevirdim. Bizi yutmayacak ve başka bir boyuta götürmeyecek. Eğer benimle gelersen sana bunu kanıtlarım. Hem elini de bırakmayacağım. Tamam mı? diye sorunca bir süre kapıya baktı ve sonunda başını sallayıp Tamam ama eğer söylediğin gibi olmazsa kaç yüz yıl geçerse geçsin seni bulur ve... Okyanusa atarım, dedi.

Tehdidinin tuhaflığıyla kaşlarımı havaya kaldırdım ve Tamam... Nasıl istersen, deyip elinden tutarak dönen kapıya yürüdüm.

Tanrım, gerçekten çılgındı... O nasıl bir tehditti öyle? Kapımm önünde durup, ona kapının arkasını ve kapı-

dan geçen insanları gösterince biraz da olsa rahatladı ve yine elimi sıkıca tutmaya başladı. Kapıdan geçerken, koluma da yapışmca, emindim ki iyice garip görünüyorduk.

Problemsiz bir şekilde alışveriş merkezine girdikten sonra ciddi bir yüzle yukarı baktı ve Burası kiliseye benziyor. Bir kere gitmişim. Onun da tavam böyle yüksekti; ama burası daha güzel, dedi. Kiliseyle alakası olmayan bu yere baktım ve asıl hayatı boyunca bir kez küiseye gitmiş olduğuna şaşırarak, ona baktım. Elinden gideceğimiz yöne doğru çekerken, Tanrıya inanmıyor musun? Neden bir kez kiliseye gittin? diye sordum.

O ise Hayır. Biz okyanusa inanırız, dedi ve anında durup, dudağını ısırdı.

Güzel dudağını... Dolgun dudağını... Isırınca bir tarafı şişen dudağım... Dişinin bıraktığı ve sallanarak yerine gelen dudağını... Gözlerimi kapattım.

Okyanus derken, yani taa insanlar çokook eski zamanda inanırlarmış. Bizim en eski atalarımız, deyip derin bir nefes aldı. Bense şu an o kadar hassastım ki, alışveriş merkezindeki onca sese rağmen nefes alışım duymuş, hâlâ az önceki görüntüyü düşünüyordum. Gözlerimi açtım.

Pekâlâ... Ne demişti? Okyanus... Ataları okyanusa inanıyorlardı. Olabilirdi, sonuçta öküze tapanlar daha tuhafı. Sözlerini umursamayıp, elinden çekiştirdim. Mağazanın birine girince ben ona uygun kıyafetler ararken, o da gözlüklere bakıyordu merakla. Elime aldığım beyaz bir tişört ve şort üe yanma gittiğimde Ben de bunlardan istiyorum. Sende de var. Bu çok güzel, deyip gülümsedi ve gözlüğü ters taktı.

Haline gülerek Gel şapşal şey. Ters takıyorsun. Böyle takılıyor, dedim ve elimdeki kıyafetleri onun omzuna atıp, gözlüğü yüzünden aldım. Takmam için gözlerini kapatıp, vücudunu ve yüzünü bana iyice yaklaştırdı bir iki adım geri çekildim.

Bu uzaklık iyiydi...

Gözlüğü yüzüne takmış olmama rağmen hâlâ gözleri

117

Corlt-onis Gınan A. Düzgan

kapalı duruyordu. Görüntüsüne gülümsedim ve omuzlarından tutunca, gözlerini açtı. Vücudunu aynaya çevirip Beğendin mi? diye sordum. Sanırım çılgık atmamak için iki eliyle ağzını kapattı ve birkaç kez yerinde küçük küçük zıpladı.

Çok güzel... Ama karanlık... Ama çok güzel, deyip bana baktı. Gözlükler gerçekten de yakışmıştı. Alacaktım. Buranın güneşi çok rahatsız ediciydi. Aynı zamanda UV ışını da kör edebilirdi, değil mi? Her şey sağlık içindi...

Gözlükleri çıkardım ve omzuna bıraktığım kıyafetleri de alıp, bikini reyonuna yürüdüm. Gözüme ilk çarpan mavi bikiniyi alır almaz bedenine, sonra da Elka'nın göğüslerine baktım. Mecburiyetten bakıyordum tabii ki. Zaten çok küçüklerdi...

Ona uygun bedenini de alınca, elinden tutup giyinme kabinine soktum ve elimdekileri göstererek Bunları giymeyi biliyorsun değil mi? diye sorduğumda başını olumlu anlamda sallayıp, gülümsedi ve elimdekileri alıp kabine girdi.

Kabinin önünde tedirgin bir şekilde volta atıyordum. O kabinden her şekilde çıkabilirdi. Bikiniyi kıyafetlerin üstüne giyme ihtimali olamazdı, değil mi? Ya da ipleri düzgün bağlamamış olamazdı...

İplerin çözüldüğünü düşünemiyordum!

Kabinin kapısı açıldı ve yavaşça üzerindeki bakarak kabinden çıktı. Beyaz bol yakalı tişörtün altından mavi bikinisinin ipleri görünüyordu. Ve şort... Ve bacakları... Bu kadar düzgün müydü?

Güzel bir genç kız gibi görünüyordu. Saçlarını omuzlarının arkasına attı. Ona toka almalı mıydım?

Oldu mu? deyince düşüncelerimden uzaklaştım ve elinden tutup kasaya doğru ilerlerken Fena değil, dediğim anda içimdeki Walt bana sağlam bir yumruk geçirdi. Pekâlâ, çok güzeldi Tanrım! Kabul ediyordum!

Kasaya ilerlerken aniden durunca ben de durup nedenini anlamak için ona baktım. Bakışları bir yere kitlenmiş,

118

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

öylece merakla bakıyordu. Baktığı yöne bakınca birkaç kadının makyaj reyonunda yüzlerine bir şeyler sürdüğünü gördüm ve istemeyerek de olsa Elka'yla beraber o yöne doğru yürümeye başladım.

Hemen gülümsemişti ama benim yüzüm gayet asıktı. Bir kadının alacak ne çok şeyi vardı. Hiç bitmiyordu. Erkekler öyle miydi? Birkaç parça bir şey ve alışveriş biterdi.

Elimi bırakıp, makyaj zımbırtılarının birini alıp inceliyor, ardından bırakıyor ve tekrar başka bir tane alıyor yine inceliyordu. Sonunda işin içinden çıkamayınca bana döndü ve dudak parlaticısını göstererek, Bunu nereye süreceğim? diye sordu çaresizce.

Ah tanrım! Beni sınırıyorsun! Kesinlikle bu bir imtihan olmalı! Cennete girmem için uğraşıyorsan, günahlarım daha ilk günkü balık kokusunda sıfırlanmalıydı!

Onu nereye süreceksin? Dudaklarına baktım ve de dudak parlaticısına. Çilekli...

Elimle dudağımı göstererek Imm şey... Buraya, diye söyledim ve etrafıma bakındım.

Sevinçle açmaya çalışıyordu ama başaramıyordu. Açmasını bekliyordum ama sonuç olumsuzdu. Sonunda dayanamayıp, elinden aldım ve çevirip Böyle çevirerek açacaksın, dedim ve parlaticıyı hızlıca eline tıktırdım.

Aynanın karşısına geçerken sürebileceğinden emin değildim. Kadınlık içgüdüğü bu konularda ortaya çıkmıyor muydu?

Ne yapacağını bilemeyerek yavru kedi gibi bana bakınca, tekrar etrafıma baktım. Neden bana öyle bakıyordu ki? Tanrım rezil olacaktım! Parlaticıyı elinden hızla alıp, karşısına geçerek, onun duvara yaslanmasını sağladım. Dudaklarımı uzattım ve Böyle yapmalısın, deyip dudaklarımı büzdüm.

Nasıl yaptığımı görünce dudaklarını büzüp, ileriye doğru uzattı. Derin bir nefes aldım ve tek elimle çenesinden kaldırarak, parlaticıyı zaten pembe olan dudaklarına sürmeye başladım. Çok mu yakındık?

İN

Corleonis Canan A. Düzgan

Önce alt dudağının ortasına dokundurdum. Dudakları hafifçe kıvrılınca Hareket etme bu iş konsantrasyon gerektiriyor, dedim kızarak. Ardından dolgun üst dudağına da dokundurunca, nasıl yaptığımı görmek için gözlerini açarak, aşağıya indirdi. Bu şaşa hali beni gülümsetse de kendimi tuttum ve biraz geri çekilip, ne yapmam gerektiğini kestirince tekrar yaklaştım. Hiç hareket etmeden öylece büzmüş dudaklarıyla duruyordu. Dudaklarının ortasındaki yapışkan sıvıyı dudaklarına yaydım ve başardığımı düşünerek tekrar geri çekildim.

Dudaklarımı birbirine bastırıp Mmmm... Mmmm... Mmmm... diye ses çıkararak Böyle böyle yapacaksın, dedikten sonrası benim için ağır çekimde izlediğim bir filme döndü.

Parlak ve ıslak görünümlü dudaklarım birbirine bastırıp tekrar açtım. Tekrar bastırdı ve tekrar açarken... Ve bu görüntüyle nefesim hızlanırken... Ve kalp atışlarımın hızını kontrol edemezken...

Merhaba efendim, nasıl yardımcı olabilirim? diyen tezgâhtarın sesiyle kendime geldim.

Aaa... Şey... Deniyorduk... Yani o deniyordu. Ben izliyordum. Hayır, yani izlemiyordum tabii ki. O anlamda değil. Yardım ediyordum ama zaten o biliyor. O bir kız tabii ki biliyor, dedim ve Elka'yı gösterdim.

Tanrım ne diyordum ben?

Saçma sapan sözcüklerimi de alıp, saçlarımı karıştırarak, biraz uzaklaştım; ama onları duyabileceğim şekilde konumlanmıştım. Kadına, herkesin bildiği bir şey için Bu nedir? diye sorabilirdi.

Kadm Gel bakalım tatlım. Sen ne kadar güzelsin böyle. Aslında makyaj yapmana bile gerek yok; ama yüzünü biraz renklendirelim ha, ne dersin? deyince, Elka kadına kocaman, tatlı gülümsemelerinden bir tanesini gönderdi. Ben de kadm ona makyaj yapmaya başlayınca ve ikisi arasındaki diyalog sifıra düşünce, koşar adımlarla yan reyona gidip bir toka aldım.

120

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Geri geldiğimde, kadın işini bitirmek üzereydi. Elka önce aynaya döndü ve kadına teşekkür ettikten sonra bana baktı.

Karşımdaki Elka... Yanakları pembeleşmiş, gözleri ve kirpikleri daha da belirginleşmiş, ıslak, dolgun dudaklarıyla bana gülümsüyordu.

Yutkundum.

Böyle olmaması gerekmiyor muydu?

Neden etkileniyordum?

Ben şaşkın bir halde ona bakarken, bana doğru yürüdü ve elimi tutup, gözlerime içten bir şekilde bakarak Teşekkür ederim, dedi sessizce.

Bu minnet dolu içten cümleyi ondan duymak çok güzeldi. O an gerçekten onu mutlu edebildiğimi anlayarak gülümsedim ve elini bırakmayarak, keyifle Havana Bea-ch'e gitmek için otoparka yöneldim.

-Elka-

Öyle mutluydum ki... Yeni elbiselerim vardı. Yeni ayakkabılarım, yeni rımm neydi adı? Sütyen! Evet, sütyenim vardı ve yüzüm de boyalıydı.

Tıpkı eski zamanda o zengin, güzel kadınların sürdüğü gibi. Ancak o zamanlar böyle kutuların içinde değildi boyalar. Bitkileri ya da meyveleri ezip renk çıkarıyorlardı ve yağ dedikleri bir suyla karıştırıp, yüzlerine sürüyorlardı. Hizmetçisi olduğum kadına her gün bunlar yapıldı; ama şimdi ne kadar rahatı. Walt bana yardım etmişti ve birkaç tane bile almıştı. Makyaj... Makyaj malzemesi deniyordu bunlara.

Nasıl süreceğimi öğrenmiştim bile... Her gün boy ayacaktım yüzümü!

Sevinçle VValter'ın adımlarına, adımlarımı uydurmaya çalışıyordum. Şimdi nereye gidiyorduk? Bir an panikledim! Acaba beni güzelleştirip, satmak mıydı amacı? Hayır hayır, beni satmayacağını söylemişti. Üstelik de şu ana dek

1:1

Corleonis Canan A. Düzgan

bu zamanda hiç köle görmemişim. Çok rahat bir yaşamları vardı insanların. İki yüz yıl önceki kıyafetlerimi düşündüm ve bir de şimdi giydiklerime baktım yürürken. Ne kadar farklıydı?

Araba aracından indiğimizde, okyanus kenarına gelmiştik. Okyanusa hasretle bakıp, gözlerimi kapadım ve kokusunu içime çektim.

Birkaç günde nasıl özlemiştim okyanusu...

Bir an tereddütte kaldım. Okyanus olmadan, Urel olmadan, su ciğerlerime dolmadan, bu dünyada hayatımı sürdürebilecek miydim?

VValt'un sesiyle düşüncelerimden uzaklaşıp, gözlerimi açtım.

Steve ve John buraya geleceklerdi, dedi ve cebinden müzikli aynayı çıkardı. Parmağıyla üstüne birkaç kez bastıktan sonra kulağına götürdü. Müzik mi dinleyecekti? Şimdi mi? Zamanı mıydı şimdi okyanusun sesi bu kadar muhteşemken!

Kendi kendine konuşmaya başlayınca durdum. Benim durmamla o da durdu. Ama durup, yüzüme baksa da hâlâ konuşuyordu. John diyordu bana bakarak.

Yine hasta mı oluyordu!

Tam ona sanlıp, büyümlü kelimeleri söylemeye hazırlanırken, aynayı kulağından çekti ve Neden durdun? diye sordu, müzikli aynayı yeniden cebine koyarken.

Onun bu halini görünce, adeta kırbaç yiyordum. Ona kötü hiçbir şey olmasın istiyordum. O benim kurtarıcım-dı... İyi olmalıydı... Hiç hasta olmamalıydı...

Elimi elinden çektim ve üzgün bir şekilde, Yine kendi kendine konuşuyorsun... Bana John dedin. Hastasm sen. Seni iyileştirebileceğimi söylemiştim ve izin verirsen iyileştirebilirim de, deyip, bana anlamayan gözlerle bakan gözlerine baktım.

Yüzünün ifadesi bir süre sonra yumuşadı ve gülmeye, ardmdan kakhaha atmaya başladı. Sinirlenmişim. Neden gülüyordu ki yani? Ben ona ciddi bir şey söylüyordum!

122

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ona ters ters bakıp, kollarımı göğsümde birleştirdim ve yanından geçerek hızla yürümeye başladım. Hangi yöne gideceğimi bilmesem de umurumda değildi. Onun tarafından kolumla arkaya çekilince dengemi sağlamak için ben de onun koluna tutundum.

Bu... Bu çok sertti. Bakışlarım sert olan koluna takılınca, elimle bir daha sıktım ve bıraktım. Kolunun sert olması hoşuma gitmişti. Güçlü hissettiriyordu. Bana baktığım hissedince başımı kaldırıp, yüzüne baktım. O da bir yüzüme, bir de kolunu sıkın elime baktıktan sonra yüzünün ifadesinden tuhaf bir şey yaptığımı anlamıştım. Ve ikimiz birden aynı anda çabucak ellerimizi birbirimizden çektik.

Ne var? diye sertçe sorup yine kollarımı göğsümde bağladım ve başımı dikleştirip başka yöne bakarak, ayağımı küçük küçük yere vurmaya başladım.

Hafif gülümsemesini duysam da sinirime engel oluyordum. Sonunda Bak... dedi ve tekrar güldü

Yüzüne bakınca yüz ifadesini ciddileştirmeye çalıştı; ama başarılı olamayınca Kendi kendime konuşmuyorum. Telefonla John'la konuşuyordum. Tanrım! Daha önce de bluetooth kulaklıkla konuşmuştum. O yüzden mi bana hasta diyorsun? dedi ve cebinden müzikli aynayı çıkardı.

Bana göstererek, Bu bir telefon. Bir iletişim aracı. Belli bir numarayla herhangi uzak biriyle konuşabilirsin, dedi ve tekrar cebine koydu.

Telefon... Bu nasıl güçlü bir aletti ki uzak yerdeyken bile sesimizi duyabiliyorduk. İçinde ne vardı? Peki, ben o aletin üzerinde neden kendimi görmüştüm?

Elimi başıma koydum ve gözlerimi kapadım. Akımı karışıyordu. Karmakarışık... Çok şey vardı öğreneceğim; ama bunları bugün bir kenara bırakacak ve özlediğim okyanusun tadını çıkaracaktım.

Okyanusa gidebilir miyiz? diye sorup, yürümeye başladım.

Kendimi tuhaf hissediyordum. Hassastım. Alingandım. Tek istediğim yüzmektir şu an. Elimden tuttu ve hiçbir şey

Corleone's Canan A. Düzen

söylemeden John ve Steve'in yanına yürümeye başladık. Ayakkabımın içine kum doluyordu. Kıkırdadım.

Güçlü Walt bana baktı ve Neden kıkırdıyorsun yine? diye sordu gülerken.

Bense ayaklarımı kuma daha çok batırarak, Ayakkabıma kum doluyor, dedim ve tekrar gülümsedim. Walt ise gözlerini devirerek, Buna sevinen ilk insan sen olmalısın, dedi ve önüne döndü.

İnsan... Ben bir insan gibiydim! Söylediği bu kelimeler keyfimi yerine getirmeye yetmişti bile. Gideceğimiz yere varana dek etraftaki insanları izlemeye ve ayaklarımı kumlara batırarak, ayakkabılarıma daha çok kum doldurmaya başladım. İnsanlar ise okyanusa girip, bağırıp, gülüp oynuyorlardı.

Burası çok eğlenceliydi.

Sonunda John ve Steve'i gördüğümüzde yanlarımızda iki kız daha vardı. Başka insanlarla da tanışacağıma sevinerek, yanlarına vardık.

Steve gözlüklerini çıkardı ve bacaklarımdan başlayıp yüzüme gelene kadar bana baktıktan sonra Vauv! Elka bu sen misin? dedi. Walt'a, Dostum ona ne yapmışsın? Yürüyen seks tanrıçasına dönüşmüş! deyince yanımdaki kız ona, ardından bana bakıp burnunu kıvırdı. Samrım beni sevmemişti.

Walt ise Steve'e daha önce görmediğim şekilde sert baktıktan ve çenesi oynadıktan sonra Kelimelerine dikkat et, yoksa önündekini kökünden keser, tatilini sana zehir ederim, deyip, uzun, yere yakm yatağa benzer tahtaya oturdu.

Oturur oturmaz da kolumdan tutup, çekerek beni de sert bir şekilde yanma oturttu. Steve gözlerini bizden almadan, Sakin ol evlat... Kızım almayacağım. Bende bir tane var zaten, deyince, Walt oturduğu yerden ayağına sert bir tekme geçirdi.

O sırada John araya girerek, Kesin saçmalamay. Hadi
124

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yüzelim artık yoksa buharlaşacağım, dedi ve yanındaki kızla beraber ayağa kalkıp koşarak okyanusa ilerledi.

Buradaki kızların hepsi sütyenliydi. Hatta sütyensiz olanlar bile vardı. Ben neden giymek zorundaydım ki? VValt'a baktım. Etrafma bakıyordu. Ben de insanları seyrediyordum. Steve'in sesiyle Steve'e baktım.

Çok sıcak değil mi Elka?

Başımı aşağı yukarı sallayıp, onu onayladıktan sonra Evet, dedim ve elimle alnımdaki teri silip, elimdeki ıslaklığa bakarak gülümsedim.

O zaman soyunsana, diyen Steve'e baktım tekrar. Aynı zamanda VValt da benimle beraber Steve'e bakınca, Steve'in yüzünün rengi değişti ve yanımdaki güzel kıza, Hadi biz de yüzelim, deyip kaçarcasma uzaklaştı.

Ardımdan VValt, sinirle tişörtünün uçlarımdan tutarak, tişörtünü çıkarmca, hayretle vücudundaki girinti çıkıntılara baktım. Karnında, kuma gömülmüş taşlara benzer alt alta şişikler vardı. Elimi uzattım ve Bunlar neden böyle? diye sorarken parmaklarımla karnına dokundum.

İrkilerek, Ne yapıyorsun? Bana dokunmamalıyım! Başka erkeklere de! Ve bunlara da kas deniyor. Karnı kası... dedi ve tişörtünü kenara koydu.

Karşımdaki kızla adamı göstererek, Ama o kadın yanımdaki adama dokunuyor, dedim merakla. Kötü bir şey miydi ki dokunmak? O zaman o kadın neden dokunuyor-du? Üstelik adam da ona dokunuyordu.

Ah...İnsanları anlamak ne kadar zordu...

-Walter-

Karnıma! Hem de kasığıma yakm bir yere! Tanrı dokunacak başka yer yok muydu?

Dokunmamalıydı! Kimseye dokunmamalıydı! Bana da dokunmamalıydı!

Karşımdaki adamla kadını gösterip, Onlar birbirine dokunuyor, deyince, ona ne cevap vereceğimi bilemedim

Corleone Canan A. Düzgan

ve ellerimle yüzümü ovalayıp, kısa bir süre düşünerek, gerçeği söylemeye karar verdim.

Bana merakla bakan gözlerine baktıktan sonra Çünkü onlar sevgililer, dedim ve devam edeceğini bildiğim sorularını bekledim. Ve ilk soru geldi:

Sevgili ne demek?

Tanrım! Bunu da mı bilmiyordu?

Derin bir nefes alarak, ciddiyetle ve sabırla anlatmaya başladım:

Birbirine âşık olan iki insanın bir araya gelmesi ve bir şeyler paylaşması demek. Bu insanlar birbirlerine dokunabilirler, beraber uyuyabilirler ve öpüşebilirler ve sevişer... Yani birlikte yaşarlar, dedikten sonra yine sorusunu bekledim; ama bu kez soru sormadı.

Biz de öpüştük. Bir de birlikte yaşıyoruz. Biz de sevgili mi oluyoruz? deyince donup kaldım.

Hayır!

Lanet olsun nasıl anlatacaktım şimdi?

Sakin olmaya çalışarak Hayır, Elka; biz öpüşmedik. Sadece dudağımı yanağına değdirdim. Yani dudağım yanağına dokundu. Kısacık. Küçük. Öpüşmek çok farklı bir şey olmalı. Onu ben de bilmiyorum, dedim ve devam ettim:

Aklının karmakarışık olduğunu görebiliyordum. Kadınla adama baktı ve tam bana döndüğünde ağzım açıp, som soracakken konuyu değiştirerek Hadi tişörtünü ve şortunu çıkar da okyanusa girelim. Çok sıcak... deyip ayağa kalktım ve kaprimin düğmelerini açmaya başladım.

O da hemen ayağa kalkmış, az önceki konuşmayı çoktan unutmuş bir şekilde şortunu çıkardı. Tişörtünün uçlarından tuttu ve yukarı çekecekken hızla ellerini tuttum.

Tanrım! İşkence izleri!

Sorun olur muydu ki? İnsanların dikkatini çeker miydi? Plaja göz gezdirdim. Çok kalabalık değildi ve genelde çiftler vardı. Onu bir şekilde kamufle edip ya da kucağıma alıp, okyanusa sokabilirdim.

En iyisi kucağıma almaktı...

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Şaşkın, onu neden durdurduğumu anlamamış bir halde yüzüme bakarken, ellerinden ellerimi çekmeden tişörtünü çıkardım ve gülümsedim.

Şimdi yüzme vakti bebek, deyip, onun o hafif bedenini kucağıma aldım ve kahkaha dolu çığlıklarıyla, okyanusa doğru koşmaya başladım.

Arada Ben bebek değilim... demeyi de ihmal etmemişti tabi.

Çok eğlenceliydi!

Okyanusa girer girmez aklıma gelen şeyle durdum ve yüzüne bakarak Yüzme biliyorsun değil mi? diye sordum.

Hiçbir şey bilmeyen bir kızım yüzme bilmiyor olma ihtimali neredeyse yüzde doksan olmalıydı. Doksan dokuz mu demeliydim? Aptallığıma kızmaya başlayacakken, Biliyorum, dedi kucağımda gülümseyerek. Gülümsemesine bir an kapıldıktan sonra, onu suya atıp, ben de tüm vücudumu ıslatmak için suyun altına daldım.

Okyanus derin ve dalgalıydı. Yüzme bildiğini söylemesine rağmen yine de endişeliydim. Hemen suyun üstüne çıkıp, elimle saçlarımı yüzümden çekerken, etrafıma baktım. Su belimin biraz üzerindeydi. Peki, o neredeydi?

Ve kıyıya yakm onu gördüğümde, yine ağır çekim filmim başladı.

Elleriyle uzun saçlarını arkaya atıyor ve su tüm vücudundan akarken, bikiinin izin verdiği sürece hatlarını daha da belirginleştiriyordu. Saçlarını sallayarak bana doğru koşmaya başlayınca, konuşmasıyla kendime geldim.

Hani dokunmak yoktu? Ama sen bana dokundun. Şimdi biz sevgili mi olmuş old— diye iniksek sesle bağırınca, hızla yanına gidip, ağzım kapadım. Elimi ağzından çekerken, Hayır biz sadece arkadaşız. Arkadaşlar da birbirlerine dokunabilir; ama arada fark var, dediysem de kendimi bile ikna edememişim.

Ona bu farkı nasıl anlatabilirdim ki?

Çok karışık... dedi ve pembe dudaklarını büzüp, ok-

127

yanusta daha da okyanusa dönen gözleriyle bana muzip bir şekilde bakıp, suyun altına daldı.

Benimle oyun mu oynuyordu yoksa baştan mı çıkarıyordu farkında olmadan, bilmiyordum; ama şu an kesin bildiğim bir şey varsa, o da şortumun içindeki hareketlilikti!

Lanet olsun!

Şimdi de bu mu, Tanrım!

-Elka-

Ah... Okyanus...

Ne kadar özlemiştim... Adeta vücudumun enerjisini en yükseklerle çıkarmıştı ve hâlâ suyun altında nefes alabiliyordum.

Ne!

Hâlâ suyun altında nefes alabiliyor muydum?

Elim hızla solungaçlarıma gitti. Açılmışlardı. Nasıl saklayacaktım?

Ah olamaz! Lütfen lütfen!

Suyun üstüne çıktım ve burnumla derin bir nefes aldım. Elimse hâlâ solungaçlarıma üzerimdeydi ve kapanmışlardı.

Ah... Okyanus aşkına...

Ancak bir terslik vardı ama ne olduğunu çözemiyordum. Olduğum yerde durmuş nefes alıyor ve solungaçlarıma iyice kapanmasını sağlamaya çalışıyordum.

Evet... Suyun altında nefes alırsam açılıyorlardı; ama suyun üstüne çıkıp, bir nefes almam kapanmaları için yeterli oluyordu.

Rahatlamıştım; ama hâlâ bir tuhaflık vardı...

VValt, kaşları çatılmış bana doğru gelerek, Bir şey mi oldu? Kendini kötü mü hissediyorsun? Hiçbir şey yemedin sanırım ondan böyle olmalısın... deyip, kolumdan tutarak beni kıyıya yönlendirdi.

Kıyıya varmak üzereyken durup, Havlu getireceğim.

128

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Böylece yara izlerini kimse görmeyecek. Burada bekle, dedi ve kıyıya gitti.

Yara izi...

Keşke yara izi olsalardı...

Elinde havluyla yanıma gelince, havluyu açıp, yara izi hatta işkence izi olarak adlandırdığı solungaçlarıma baktı. Ardından durdu ve kaşlarını çatıp, gözlerime baktığında bir şeylerin ters gittiğim anlamıştım.

129

(On 13 it Ltıcı TSöliim

-Walter-

Bir...

İki...

Üç...

Dört...

Beş...

Altıncı neredeydi? Sağında üç tane ve solunda da üç tane vardı.

Emindim... Kesinlikle emindim. Giyinme kabinindeyken, aynadan net bir şekilde görmüştüm. Altı taneydi yara izleri...

Peki, şu an neden beş tane vardı? Sağ tarafımda, alttaki iz yerinde yoktu.

Neden bana öyle bakıyorsun?

Konuşmasıyla yüzüne baktım. Kaşlarını havaya kaldırmış, yine gözlerini kocaman açmış bana bakıyordu. Düşüncelerimden sıyrılıp, hızla elimdeki havluyu vücuduna sararken, yakından tekrar baktığımda ise gerçekten de izin orada olmadığı ve böyle bir şeyin mümkün olamayacağı düşünmeye başladım.

Ben mi hayal görüyordum! Yoksa güneş başıma mı geçmişti? Yanılıyor olabilir miydim?

Havluya sıkıca sarılınca ellerimi çektim ve onu beklemeden kıyıya doğru yürümeye başladım. Onu beklemeyi akıl edemeyecek kadar tuhaf bir haldeydim şu an. Neredeydi o iz?

Şezlonga vardikten kısa bir süre sonra havluya sarınmış

130

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bir halde Elka da gelmişti. Karşımdaki Steve'in şezlonguna oturdu ve yüzüme bakmaya başladı.

Ben de ona bakıyordum.

Birbirimizden gözlerimizi kaçırmıyorduk.

Gözlerindeki tedirginliği görebiliyordum; ama neden tedirgindi? Tedirginliği bile masumdu... Hâlâ masumdu...

Ama neden tedirgindi?

Anlayamadığım başka bir şey vardı gözlerinde.

Ama neydi?

İkimizin de bakışları Hey... Suda neden çok az kaldınız? diyen ve bir yandan kurulanmaya çalışan John'a yöneldi.

Ardmdan Steve, biraz ileride yanındaki kızı boğarca-sma öptükten ve kalçasına şaplağı yapıştırdıktan sonra koşar adımlarla yanımıza geldi. Elka ise onlara büyük bir dikkatle bakıyordu. Steve yaramıza gelince Elka ona dönerek, parmağıyla kendi dudağım gösterdi ve Buradan öptün. Öpünce ne hissettin? Güzel miydi? Neden dudağından öptün? Sevgini göstermek için mi? Poposuna neden vurdun? Kötü bir şey mi yaptı sana? Ya da yaramaz bir kız mı? diye sorularımı gayet masum sıralayınca, hepimiz ona bakakaldık.

O ise hepimizin yüzüne masum ve ciddi bir şekilde, cevap bekler bir halde teker teker bakıyordu. Steve'in bana baktığını hissedince, ben de Steve'e baktım. Steve kaşlarını kaldırıp, benden onay istercesine Elka'yı göstererek Hepsini anlatabilirim. Ayrıntıya bile girebilirim, dedi ve aranda Elka'nın yanına oturdu. O oturur oturmaz, hızla bacağımın tekini uzatıp aralarına soktum.

Sinirli bir şekilde Eğer o koca çeneni açmaya yeltenirsen, bir daha kapayamamanı garantilerim! dedim ve bacağımla onu şezlongdan biraz itip, Elka'yı kolundan tuttum ve yanıma çektim.

Steve düştüğü yerden toparlanırken Kız merak edip sormuş, ben insanlık görevimi yapacaktım/' de)hp, yüzünü buruşturdu.

131

Corleonis Canan A. Düzgan

John araya girip, Bence bunları VValt anlatmalı. Kız onun himayesinde, deyip, bakışlarını Steve'den çekti ve Steve'in yanına otururken manalı bir şekilde bana bakarak devam etti: Değil mi VValt Tyler? Öpüşmenin ne hissettirdiğini sen anlatabilirsin mesela Elka'ya, deyince sessizce ona küfrettim.

Dudaklarımın şeklinden Sen tam bir ibnesin, dediğimi anladığına emindim.

Steve'in ve John'un alaylı ve galibiyet dolu bakışları bir bana bir de Elka'ya bakıyordu. Amaçları neydi lanet olsun? Daha önce öpüşmediğimi biliyorlardı. Bilmediğim bir şeyi nasıl anlatacaktım ki? Öpüşmek, salyalı bir şeydi işte!

Gördüğüm kadarıyla...

Derin bir nefes alarak, benden cevap bekleyen Elka'ya baktım. Dirseklerimi dizlerime dayadıktan ve sıkıntılı bir şekilde elimi saçımdan geçirdikten sonra Dudaktan öpmek, sevgililerin yaptığı bir şey. Hani anlatmıştım ya sevgililer beraber uyur, birbirine dokunur falan... deyince John ve Steve'e baktım.

Utaniyordum lanet olsun! Onların kaşları havada benim kıvranışımı hayretle izlemeleri ise utancımı daha da körüklüyordu. Gözlerimi devirerek tekrar Elka'ya bakınca, sözümü kesti.

Ama ben de sana bana dokunduğunu söylemişim ve sen de beni öptün, dedikten sonra Steve'den ve John'dan oldukça sesli bir, Oha! çıktı.

Ardmdan hemen savunmaya geçtim. Ellerimi onlara doğru sağa sola sallarken, Hayır! dedim ve Elka'ya dönüp Elka biz öpüşmedik! Sana kaç kere söylemem gerek? Biz arkadaşız. Arkadaşlar da birbirine dokunabilir ve öpebilir, dedim.

Karşımızda oturan piç kurularının işe yaramaz beyinlerinin içinde bulunduğu kafaları, bir bana bir Elka'ya dönüyordu.

Steve, Tanrım çok heyecanlı. Film gibisiniz... deyip/
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ona sertçe bakışıma omuzlarımı silkti ve dinlemeye devam etti.

Elka ciddi bir tonda, Evet. Söylemiştin. Zaten beni buramdan öptün. Eğer arkadaşım olmasaydın dudağımdan öperdin, deyip yanağma ve dudağına dokundu hafifçe.

Elka bunları anlatırken, bense şimdiden Steve ve Jo-hn'un benimle nasıl dalga geçeceklerini düşünüyordum. Hatta John kızabilirdi de!

Elka'nın sözleri üzerine Steve bir yandan kahkaha atarken diğer yandan konuşmaya başladı. Dostum kırk yıl düşünsem bir kızı yanağından öpeceğin aklıma gelmezdi. Genelde anlarsm ya hani direk o işi yaparsm! Ahahahah! Ah Tanrım, nefes alamıyorum galiba!

Piç!

Dişlerimin arasından, Kes şunu Steve! dedim ve Elka'ya dönüp, Anladın mı? diye sordum.

Başını olumlu anlamda sallasa da gözlerinden çözemediği belli oluyordu. Bakışları Steve'e dönerek, Peki neden kızm elinden tutmadın? diye sordu.

Tanrım pes etmiyordu...

Steve ise önce ne söyleyeceğini bilemeyerek şaşkın bir şekilde Elka'ya baktı ve ardından, Elini de tutuyorum ama başka yerlerini de... dedi.

Elka ise merakla, Nerelerini mesela? diye sorunca John ve benim ağzımdan, çıkarmayı son anda zapt ettiğimiz bir kahkaha çıktı. Bu kez ben alayla Steve'e bakıyordum; ama diğer yandan açık açık konuşması da korkutuyordu beni, ki bu yüksek bir ihtimaldi.

Sadece biraz zorlanmasını seyredecek ve saçmalamaya başlayınca ağzının ortasına tekme vuracaktım.

Evet... Susturmak için en kestirme yoldu...

Steve bir an Elka'nın vücuduna baktı. Ardından bana bakıp, tehditkâr bakışımı gördükten sonra, ellerini kendi göğüslerinin üzerine koyup Buralara... Ve bir de... deyip ellerini kalçalarına getirip gülümseyerek, Buralara...

133

Corleonis Canan A. Düzgan

dedi. Sansürlü bir şekilde anlatmayı başarmış gülümsemesiyle bir John'a bir de bana baktı.

Elka, tam bir şey söyleyecekken John, Yeter bu kadar. Saçmalamanızı dinlememek ve gidip duş almak istiyorum. Sonrasında güzel bir film aldım. Hep beraber izleriz. Akşam da klübe gideceğim. Siz de isterseniz gelirsiniz, dedi ve havlusuyla çantasını alıp, ayağa kalktı.

Steve de ayağa kalkarken İyi fikir. Klübe ben de geleceğim. Tüm fıstıklar kulüplerde oluyor. Özellikle de sarhoşlarken... deyince ben ve Elka da ayağa kalktık.

Elka havluyu üzerinden çıkarıp, bana uzattığında, John sessizce, Tanrım! diye fısıldadı Elka'ya bakarak. John'un bakışlarını takip ettiğimde, yara izlerini gördüğünü anlamıştım. Steve ise, Hangi orospu çocuğu... Tanrım! deyip, yara izlerinden sonra Elka'nın yüzüne baktı acı dolu yüz ifadesiyle. Bense hızla Elka'nın tişörtünü aldım ve Kollarını kaldır, dedikten sonra tişörtünü giydirip, çocuklara bakarak, susmalarını işaret ettim.

Elka bu konuda üzülün istemiyordum.

Arabalarımıza binerken, çocuklar hâlâ gördüklerinin etkisindeydi. Ciddi yüz ifadelerinden anlayabiliyordum. Steve bile, o şebek halinden eser kalmamış, düşünceli bir halde arabasına biniyordu.

Benimse aklımda hâlâ altıncı izin nasıl kaybolduğu vardı.

Nasıl?

-Elka-

Yine o araba denilen şeye binip, eve geldiğimizde banyo yapmak için odaya girdim. Okyanus öyle iyi gelmişti ki bana... Özlemiştim... Gerçekten özlemiştim. Kısa da olsa okyanusta olmak harikaydı. Ancak insanları anlamakta çok güçlük çekiyordum.

Sevgili tam olarak ne demekti?

Arkadaşlığı biliyordum. Arkadaşlık, Urel demekü be-134

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

nim gözümde. Urel'le eğlenirdik, el ele yüzerdik; ama birbirimizi yanağımızdan öpmezdik. Samrım bu insanlara özgü bir davranıştı. Korkunca yanağımdan öpmek... Walt haklıydı. Biz VValt'la arkadaştık.

Peki, ama bu neden beni üzüyordu?

Arkadaşım olması iyi bir şeydi hâlbuki...

Steve o kadının göğüslerine ve poposuna dokunuyordu. Bir de dudağımdan öpüyor ve sebebini bilmediğim bir şekilde ona vuruyordu. Vurmasma karşılık ise kız gülümsüyordu. Kızması ya da ağlaması gerekmez miydi?

Ah... Yine karmakarışıkım. Çözecektim ama yavaş yavaş çözecektim insanları...

Banyoya girdiğimde üzerimdeki yeni kıyafetlerimi çıkardım ve VValt'un öğrettiği gibi suyu açtıktan sonra aynaya baktım. Bugün solungaçlarım açılmıştı. Yani hâlâ deniz perisiydim. Yarı insan yarı deniz perisi... Nasıl insan olacaktım ki? Elimi kapalı solungaçlarımın üzerinde gezdirdiğimde, işte o an fark ettim!

Sağ alt solungaçlarımdan bir tanesi yoktu!

VValt'un okyanustaki bakışının sebebini şimdi anlamıştım. VValt da görmüş olmalıydı. Evet, okyanustayken dikkatli bir şekilde bakmasının sebebi buydu. Fark etmemiş olamazdı! İçimi korku sarmıştı. Neden yoktu? Eğilip, daha dikkatli baktım ama yoktu. Gerçekten yoktu! Hiçbir iz yoktu!

Ellerim solungaçlarımın üzerinde aynaya baktım. Ölüyor muydum yoksa?

Banyonun içinde endişeli bir şekilde dolaşmaya başladım. Urel'in ve Kihan'm bana söylediklerini hatırlamaya çalışıyordum ve bir de Axela'nın.

Axela da benim gibi bir deniz perisiydi ve o da insan olmak istiyordu; ama Kihan ona izin vermemişti, çünkü neredeyse bir denemesinde ölüyordu. Ne kadar sorsam da anlatmamıştı. Kihan, okyanusumuzun annesi, ona yasaklamıştı. Urel'in bildiğini biliyordum; ama ne kadar sorsam da o da bilmediğini söylemişti. Yüzyıllardır yaşıyorduk ve

135

Corleonis Canan A. Diizgan

ölme ihtimalimiz neydi? Bunların hiçbiri bize anlatılmazdı. Bu düşüncelerle küvete girdim. Elim ise hâlâ yok olan solungacımın olduğu yerin üzerindeydi.

Gerçekten ölüyor muydum?

-Walter-

Hızlıca duş alıp, salona geldiğimde John ve Steve çoktan filmi hazırlamış ve çerezlerle biraları sehpaye yerleştirmişlerdi.

Tam bir film gecesi ha? deyip, ben de koltuğa John'un yanına oturdum.

John direk konuya girerek Sana o izlerin nasıl olduğunu anlattı mı? diye sordu sessizce. Sıkıntılı görünüyordu. Olmamak mümkün müydü zaten? Aynı şekilde Steve de bana oldukça üzgün bakıyordu. İkisinn de bakışları, o an Elka'yı daha da sahiplendiklerini anlamama yetiyordu.

Elimle saçımı düzelterek Hayır anlatmadı. Hatırlamıyor, dedim sessizce. Konuştuklarımızı duymaması için aramızda anlaşmış gibi sessiz konuşuyorduk.

Steve araya girerek Lanet olsun böyle bir şeyi, böyle bir kıza nasıl yapabilmışler. Ah onları bir bulursam... dedi ve sinirle yumruğunu kendi avucunun içine vurup, dişlerini sıktı.

Bulursan bana da haber ver, diye mırıldandıktan sonra gözlerim Elka'yı aradı. Duştan çıkmış mıydı acaba? Çocuklara sormayacaktım. İkisinin de alaylı bakışlarından nefret

ediyordum. Neyse ki odamdan, yine benim şortlarımdan ve tişörtlerimden birini giymiş halde çıkıp, gülümseyerek yanıma oturdu.

İyi seçim... Aksi halde onu yanıma oturtmak için bir sürü plan yapmam gerekecekti.

John, kumandayı eline alarak Herkes hazırsa açıyorum, dedi ve düğmeye bastı. Filmin, ekranda beliren ismiyle, az önce ağzıma attığım çerezlerden birini dışarı fırlattım.

136

Bir Deniz Kızı Hikavesi

Kötü Ruh!

Lanet olsun!

Hızla yerimde doğrularak, panikle Elka'ya baktım. Ardından John'a bakarak, ekranı gösterdim ve Kapat şunu! diye endişeyle söylendim.

Tüm yüzler bana çevrilince John Neden? Korkuyor musun? Bu gençliğimizin hatta çocukluğumuzun korku filmi Walt. Biraz nostalji yapalım istedim. Bu filmi izledikten sonrasını hatırlıyor musun? dedi ve kahkaha attı.

Evet hatırlıyordum. Cadılar Bayramı'ydı ve daha on yaşlarında ya vardık ya yoktuk. Bu filmi izleyip, korkumuz tavan yapmca, heyecan olsun diye siyah pelerinlerimizi ve korkunç maskelerimizi takıp, gizlice evden dışarı kaçmıştık. Sokaklarda insanları korkutmak için saatlerce dolaşıyorduk; ama kimse bizden korkmamıştı. Şimdi düşününce Tanrım çok salaktık! On yaşındaki yüzünde maske olan çocuklardan kim korkardı!

Yapacak bir şey bulamayınca, Steve'den gelen bir fikirle, yan komşumuz Bayan Isabelle'in sinir olduğumuz çokbilmiş kızı Tara'nın odasına bahçeden gizlice girmiş, uyuyan Tara'nın yatağının etrafını sarmıştık. Ve bir, iki, üç diye birbirimize işaret edince atabileceğimiz kadar yüksek çığlık atıp, pelerinlerimizi sallamış, arada bir üzerine eğilip, korkudan dimdik olmuş saçlarına ve pörtlemiş gözlerine bakarak kahkahayı patlatmıştık. Ancak her şey, kız bayılmadan öncesine kadar çok eğlenceliydi. Tabii ki ebeveynleri de odaya gelene kadar... Sonrası cezalar, azarlar, harçlıksız günler, dışarıya çıkamamalar vs...

Geçmiş aklımdan atıp John'a döndüm.

Hayır! Korku filmi olmaz John.

Steve birasını yudumladıktan sonra Ne o, korkuyor musun koca adam? diye sorup sırtıttı. Bense bahanem hazır bir şekilde, yanımdaki Elka'yı gösterdim ve Elka korkabilir, dedim. Ancak sihirli kelimen ona yöneltmemin bir hata olduğunu ağzımdan çıkar çıkmaz fark ettiğim an Elka bombayı patlattı...

137

Corleone's Canan A. Düzen

Evet; ama o zaman sen beni öpersin, geçer. Merak ediyorum izleyelim, dedi ve bana bakıp gülümsedi.

John ve Steve'e baktığımda John'un bakışları gerçekten sinirliydi.

Steve, bana dönüp Dostum sen bu kızı durup durup neden öpüyorsun? diye sorarak, yüzüme baktı.

Elka bedenimden Steve'i göremediği için öne eğildi ve Steve'e bakıp Korktuğumda öpüyor sadece. Siz korkarsanız sizi de öpecek. Tabii ki sonuçta siz onun arkadaşlarısınız. Artık benim de arkadaşlarımsınız, tabii ki ben de öperim, dedi ve yerinde doğrularak Eğer arkadaşsanız el ele de tutuşuyorsunuz, öyle değil mi? diye sorunca, ellerimle yüzümü kapadım.

Tanrım! Tamamen karışmıştık! Her şey birbirine karışmıştı! Karmakarışık! Karış karışık!

Ve herkes bana bakıyordu!

Tek kurtuluşum Aç şu filmi John. Sadece filmi izleyelim. Açıklamamı sonra yapacağım, demekti. John sinirli ve Steve şaşkın bakışlarını üzerimden çekip, televizyon ekranına bakınca biraz da olsa rahatladım. Şu andan itibaren dikkat etmem gereken yegâne hedefim, John ya da

Steve, ikisinden birisi korkarsa bunu Elka'ya göstermemek, olur da görürse onlara ulaşmasını engellemekti.

Film başlamıştı ve herkes pür dikkat filmi izlerken, bense çocuklarda korku kırıntıları arıyordum. Arada ise Elka'ya bakıp, korkup korkmadığını anlamaya çalışıyor, ben ona bakınca, önce başım bana çevirip sonra ekrandan gözlerini zorlukla ayırıyor ve bana gülümseyip tekrar filme dönüyordu.

O sırada mezardan çıkan kötü ruhlar sahnesinde, aniden yüksek sesle toprağın altından çıkacak olan kötü ruhun elinin sahnesinde, küçükken olduğu gibi yine Steve yerinde sıçrayarak Ağğğhhh tanrım burası her seferinde ödümü patlatıyor lanet! Sanki mezardan çıkıp, üzerime geliyorlar gibi, dedi ve ardından John, Hâlâ korktuğuna

138

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

inanamıyorum Steve. Ödleğin tekisin, dedi ve sırtarak filme döndü.

Bense Elka'nın tepkisini bekliyordum. Öne eğildi ve Steve, korktun mu? diye sorup, tam Steve başını iki yana sallayacakken, Korktuysan öpebilirim, deyince, Steve'in gözleri açıldı ve sağa sola gitmeye hazırlanan o koca kafası öne arkaya sallanmaya başlayarak, korktuğunu onayladı.

Elka, ayağa kalkmaya çalışınca, onu omzundan tutarak yerine oturttum. Omzundan elimi çekti ve Arkadaşımız korkuyor. Ona yardımcı olmayacak mısın? dedi yan sinirli bir halde. Bense Elka'yı daha sıkı tutarak Kendi başının çaresine bakabilir. Hem korktuğu sahne geçti, deyince arkamdan Steve'in sesi geldi:

Ah Tanrım, çok korkuyorum. Bu korku beni öldürecek. Ah kalbim! Kalp krizi geçiriyorum sanırım, diye bağırarak Steve'e hızla dönüp, Yemin ederim seni geberteceğim piç kurusu! diye kızdıktan sonra üzerine atlayacakken Elka, boşluğumdan yararlanarak, ayağa kalkıp aramıza girdi. Ne yapıyorsun? O çok korkuyor görmüyor musun VValt? deyince, yine ağır çekim filmim başlamıştı.

Elka, Steve'e döndü ve eğilerek, dolgun dudaklarını Steve'in yanağına uzattı. Steve ise halinden gayet memnun ve aynı zamanda bana bakarak yanağım Elka'ya uzatınca, hızla atıldım ve Elka'yı kolumla belinden sanıp, üzerimden koltuğun diğer tarafına savururken, Steve'i yanağından ben öpmüş oldum!

Ve tüm görüntü... Her şey normal hızına döndü.

Steve, yanağını silerken Tanrım VValt! Beni öptüğüne inanamıyorum! Tipim değilsin, tamam mı lanet herif! Ben kadınlardan hoşlanıyorum! Benden uzak dur! dedi ve sanırım yanağım yıkamak için odasındaki banyosuna doğru koşar adımlarla yürüdü.

Başım önde, koltukta oturmuş ne yapacağımı düşünüyordum. Dudaklarımı sildim. Gerçekten zıvanadan çıkmıştım. Bu kız yüzünden... Başımı kaldırıp Elka'ya baktım.

139

Corleone Canan A. Düzgü

Gülümsüyordu...

Neden güldüğünü bile bilmiyordum, Tanrım ama hoşuma gidiyordu!

Arkama yaslandım ve ellerimle yüzümü ovalayıp, başımı koltuğa yasladım. John'un sesini duyunca, yavaş bir şekilde bakışlarımı ona kaydırdım.

Karışmak istemedim. Gerçekten çok eğlenceliydi; ama sen de biliyorsun ve farkındasın değil mi, seninle bir ara baya ciddi bir şekilde konuşmalıyız, deyip televizyonu kapadı. Ayağa kalkıp, eliyle omzuma hafif bir yumruk attıktan sonra, Steve'i de alıp, klübe gideceğim, dedi ve odasına girdi.

Elka bana bakıyordu. Sanırım ortamın gerildiğinin farkındaydı ve sesini dahi çıkarmadan yanımda oturuyordu. Beş dakika içinde John ve Steve evden çıktıklarında ona döndüm ve Ne yapmak istersin? diye sordum sessiz mahcup sesimle.

Filme devam edebiliriz. Ayrıca arkadaşım öpmen çok güzel bir davranıştı, deyip, eline çerez tabağıyla bir de bira almca gülümsedim.

Evet... Steve'i öpmek! Sakallı Steve'i! Bööööğğğğ! Elindeki bira bardağına gözüm takıldı. Ne yani bira mı içecekti? Biranın ne olduğunu sorsam ne derdi acaba?

Ayağa kalktım ve Elka'nın ne yaptığını merak eden bakışları altında, sehpayı ortadan çekip, çerezleri ve biraları yere koydum. Ardından dolaptan tekila, shot bardağı, limon, tuz alıp yere oturdum ve sırtımı koltuğa dayadım.

Elka'ya baktığımda ise koltukta oturmuş bana bakıyordu. Yeri, yanımı işaret ederek, Hadi gel. Bugün sana içmeyi öğreteceğim, deyip; o sevinerek yere otururken, ona bol gelen şortumdan açılan bacaklarına dikkat etmedim. Offf, tamam ettim!

Ona dar bir şort almahydım!

O da yerleştikten ve benim gibi sırtım koltuğa dayadıktan sonra, yeniden kucağıma çerez tabağını ve birayı alıp,

140

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ben tam filmi açacakken Dur/' dedi ve bana baktı. Ben de neden beni durdurduğunu anlamak için ona baktım.

Hiçbir şey söylemeden öylece bakmca Ne oldu? derken, uzandı ve dudaklarını belli belirsiz yanağıma değdirdi. Gelişi ve gidişiyle yüzüme değen saçım, dudaklarından daha çok hissetsem de yine de heyecanlanmışım.

O belirsiz dokunuş... Pamuk gibiydi... Masumdu...

Utancından yüzüme bakamayan yüzüne, gözlerine, dudaklarına bakıyordum donmuş bir halde. Heyecanım ise... Tarif edemiyordum...

Şey... Korkma diye, diyerek başını kaldırdı ve tereddütle gözlerime bakıp, hafifçe gülümsedi. Söylediğini algılamakta zorlanıyordum. Hâlâ sebepsiz bir şekilde beni öpmesini düşünüyordum çünkü. Ben konuşmayınca devam etti:

Korkabilirdin... Ben önceden öptüm... Korkunca izin vermezsin diye, dedi ve televizyonu gösterip, konuyu değiştirdi.

İzlemeyecek miyiz?

Utaniyor muydu?

Televizyona baktım. Evet film... Kumanda neredeydi? Sağıma soluma bakıp, gözümün önünde duran kumandayı görünce, aldım ve oynatma düğmesine basıp, sadece televizyona bakmaya başladım. Evet, sadece bakıyordum. Aklım... Tamamen Elka'nın az önceki beni öpüşündeydi.

Ağğğhhh Tanrım, kendime gelmeliydim!

Tekila! Evet, tekilaya ihtiyacım vardı!

Tekilayı açtım ve hızla doldurup, dikledim.

Elindeki birayı göstererek Bu meyve suyu değil mi? diye sordu ve açıklamama izin vermeden bir yudum aldı. İçtiği andaki yüz ifadesini kelimelerle anlatmam mümkün değildi. Ben kahkahalarla gülerken, o ise zorlukla aldığı yudumu yuttu ve Ah... Okyanus anne... Bu çok acı. Bunun içinde ne var? Zehir mi yoksa? diye sorup, yaşarmış gözleri ve buruşmuş yüzüyle bana baktı. Bense hâlâ kahkaha atıyordum. Tanrım çok şirin görünüyordu. Biranın

141

Corleonis Canan A. Düzgan

tadı acı geldiyse tekila nasıl gelecekti merak ediyordum ve bardağıma onun için bir tekila doldurdum. Sarhoş hali başıma bela olacaktı biliyordum; ama merakım tüm bunların üzerindeydi.

Tekila bardağım ona uzattım ve Bir de şunu dene bakalım/' dedim gülerek. Tekila bardağıma, ardından da bana bakıp Bu da acı mı? diye sordu masumca.

Yüzümü ciddi ve inandırıcı hale getirip Hayır ama tek seferde içmelisin. Ayrıca önce tuzu yalayıp, ardından bunu içip, sonra da limon yemelisin. Tamam mı? deyince gösterdiklerime ciddi bir şekilde sırayla bakıp, parmağıyla Önce tuz, sonra içecek, sonra limon, diye mırıldandı kendi kendine. Bana bakıp Tamam... Hazırım, dedi gülümseyerek.

Tanrım! Asıl film şimdi başlıyordu. Mutfağa gidip bir shot bardağı daha aldıktan sonra Önce izle, dedim ve tuzu yalayıp, tekilayı tek seferde içtim. Ardmdan limon yedim. Tabi yüzümü buruşturmamaya özenle dikkat ediyordum.

Merakla yaptıklarımı izledikten sonra bana döndü ve bağdaş kurup, sırayla hepsini önüne aldı. Ben de yüz ifadesini daha rahat görmek için ona dönüp, bağdaş kurarak, hazır olmasını bekledim.

Tamam, dedi ve tuzu yaladı. Ardmdan tekilayı tek dikişle içti.

Gözleri büyüdü...

Yüzü kızardı...

Yanaklarım şişirdi...

Öksürmeye başlarken, limonu ona uzatır uzatmaz alıp, yemeye başladı. Ancak limonu yedikten sonra konuşarak Ah... Boğazım yanıyor! Boğazım yanıyor! diye telaşla bağnmaya başladı.

Kahkahamı tutamadım ve Buna alkol diyoruz. Böylece bilmediğin bir şeyi bir daha içmezsin ve merak etme bir yerlerin yanmıyor birazdan geçer, dedikten sonra gülerек ona bakmaya devam ettim.

142

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ağzını açmış, dilini dışarıya çıkarmış eliyle rüzgâr yapıp serinletmeye çalışıyordu. Yanma biraz geçmiş olmalıydı ki ağzını kapatıp Bana acı olmadığını söylemişti. Gerçekten kötü adamsın sen, deyip dudaklarını büzdü.

Bir tane daha doldurdum. Ama iyiydi değil mi? İkinciye ne dersin? diye sordum gülerек. Yüzünü buruşturdu ve Çok yakıyor! dedi sitemkâr bir sesle.

Onu kandırmak için Beraber içeceğiz. Hadi, dedim ve bardağı eline verip tuzu yaladım. O da aynı şekilde yaptıktan sonra aynı anda dikledik ve hızla limonlara sarıldık. Bu kez hem gülüyor hem de yüzümüzü buruşturuyorduk. Keyifli olmaya başlıyordu ve o da ben de eğleniyorduk.

Bir kere daha içtik ve bir kere, bir kere daha...

Sonunda kahkahalarımızı durduramaz hale gelince, ikimizin de çoktan sarhoş olduğunu anlamıştım. Ve saçmalama evremiz başladı.

Elka bir yandan sebepsiz bir şekilde kahkaha atarken diğer yandan konuşuyordu.

Ah bir keresinde yüzüyordum ve karşıma bir köpekbalgı çıktı, deyince kahkaham büyüdü ve Köpekbalgı mı? diye haykırdım.

Başımı hızla sallayıp gülümsedi. Evet. Kocamandı, deyip büyüklüğünü göstermek istercesine kollarını açtı.

Beraber yüzdük. Onlarla yüzmek çok eğlenceli bir gün denemelisin, deyince sarhoşken nasıl bir ruh haline büründüğünü anlamıştım.

O, gerçekten saçmalıyordu. Seni yemedi mi? deyip biten tekila şişesini kenara koyup, kendime bir bira açtım. Başım felaket bir şekilde dönüyordu.

Söylediğim şeye katıla katıla güldükten sonra, Beni neden yesin ki? Ben bir deniz perisiyim, deyince şaşkınlıkla ona baktım. O da gülerек bana baktı ve ardından hıçkırdı.

Hıçkırmak bu kadar güzel bir olay mıydı? Yoksa hıçkırık sadece Elka'ya mı yakışıyordu?

Dikkatimi toplayıp, söylediğine gülerек, Deniz perisi ha! Tanrım Elka müthiş bir hayal gücün var. Ben de Hulk

143

Corleonis Canan A. Düzgan

olmak istiyorum/' dedim ve yine salakça gülmeye başladım.

Hulk da ne? diye sorunca, Yeşil dev. Hani filmdeki büyük güçlü yaratık ya da adam, diye açıkladım anlamayacağım bilsem de.

Yeşil hangi renkti? Hem sen de güçlüsün. Kolların kocaman, diyerek, kollarıma dokunup, sıktı ve bıraktı.

Dokunuşuyla ürperince, geri çekildim. Giydiği tişörtümün üzerindeki desende gördüğüm yeşil rengi ona göstererek Bu renk, dedim ve onun tişörtün üzerindeki desenlere bakmasını izledim.

Gülümseyerek bana baktı.

Yosun rengi, dedi ve ardmdan Ev mi dönüyor? Sen de dönüyorsun. Durur musun? diye söylendi alnıru tutarak.

Ayağa kalktım ve kolundan tutup, zorlukla onu da kaldırdım.

Şimdi yatma vakti bebek. İkimiz de sarhoşuz, deyip, yürümeye çalışarak onunla beraber odaya yöneldim. Ayakta duramıyordu. Kıkırdadı ve Yürüyemiyor muyum? diye sordu yüzüme yaklaşarak.

O kadar yakındı ki... Aramızdaki mesafe beni tedirgin etmişti.

Kollarımı boynuma dolayıp Beni istiridyeme taşır mı-sm? diye sorunca ben de küçük bir kahkaha atıp Tabii ki deniz perisi, dedim ve onun minik bedenini kucağıma aldım. Ancak düşmem an meselesiydi. Çok sarhoştum ve önümü zor görüyordum. Odaya girip, kapıyı ayağımla kapadıktan sonra yatağa ilerlemeye çalıştım.

Düşecektim... O ise sanırım çoktan sızmıştı. Onu yatağa yavaşça bırakmaya çabaladıysam da takatim kalmamıştı ve onunla beraber yatağa düştüm. Kalkmam gerektiğini bilsem de vücuduma söz geçirememiştim. Gözlerim ise kapanmak üzereydi...

OnJk inci ISöâiim

-Elka-

Gözlerimi açamıyordum. Gözlerim kapalıyken bile ev hâlâ dönüyordu sanki. Yatağımda hafifçe kıpırdandım.

Hmmm... Ama sanırım ayağımın üzerinde bir ağırlık vardı...

-Walt-

Gözlerimi açamıyordum... Yine koltuktan yere düşmekten korkarak, yerimde hafifçe kıpırdandım.

Zayıflamış olmalıydım. Koltuk büyümüş olamazdı değil mi?

Peki, bacağımın altındaki yükseklik neydi?

-Elka-

Kaç tane elim vardı? Göbeğimin üstüne koyduğum el ve yatağın üstüne.

Yanağımda dolaşan parmaklarımı, hareket etmesine rağmen neden hissetmiyordum?

Peki, yanağımdaki el?

-Walt-

Parmaklarımı kaşınan yüzümde dolaştırıyordum; ama yüzümde parmaklarımı hissetmiyordum.

Tanrım! Çok alkolden kısmi felç mi olmuşum yoksa?

145

Corleonis Canan A. Düzgan

Göbeğimde elimi hissettim; ama elimi hareket ettirme-miştim ki!

-Elka-

Popomu kaşıyordum. Elimini hareket ettirmeden nasıl yapabiliyordum bunu? Popom kaşınıyor muydu ki?

-Walter-

Bu baksır ne kadar sıkıştırıyordu böyle! Baksırımın lastiğini tuttum ve bıraktım. Hiçbir değişiklik olmamıştı sanki.

Hâlâ sıkıyordu...

-Elka-

Bu iç çamaşırı dedikleri kendi kendine hareket mi ediyordu?

Altımdakinin lastiği gerildi ve yine eski haline döndü.

Bu normal bir şey miydi?

-Walter-

Koltukta döndüm.

-Elka-

Yatakta döndüm.

-Walter-

Elimde hissettiğim uzun saçlar benim olamazdı değil mi?

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

-Elka-

Kesinlikle saçlarımla oynamıyordum!

-Walter-

Anlayamadığım bir terslik vardı.

-Elka-

Ağrıyan gözlerimi zorlukla açtım...

-Walter-

Gözlerimi araladım...

-Elka-

Karşımda... Burnumun dibinde... San saçlar ve yakışıklı bir yüz...

-Walter-

Birkaç santim uzağımda... Bir çift okyanus göz ve dolgun dudaklar...

-Elka-

Walter!

-Walter-

Elka!

Tanrım! Elka!

Nerede olduğumun farkına varınca gözlerimi kocaman

Corleone Canan A. Düzgan

açtım. Elka ise bir çığlık atarak, kolumun üzerinden kalktı ve yatakta doğruldu. Bense hızla birbirimize dolanmış bacaklarımızı ve kollarımızı ayırarak, oturur pozisyona geçtim.

Biz! Aynı yatakta! Olmaması gereken enteresan bir pozisyonda! Hem de sarmaş dolaş!

Ah... dedi ve iki elini kalbinin üstüne koyarak Korkuttun beni... deyip, bir an tereddüt ettikten sonra öpmem için yanağını bana doğru uzattı.

Onu öpmemi mi istiyordu yani? Üstelik bu halde yatakta!

Asla öpmeyecektim! Geri dönüşü olmayabilirdi! Tanrım, ne diyordum ben!

Başımı hızla iki yana salladım ve Korkacak bir şey yok... Bunun üstesinden öpülmeden de gelebilirsin, der demez Elka geri çekildi.

Tamam... Şey... parmağıyla poposunu göstererek Az önce benim popomdaki senin elin miydi? diye sorunca, aklımdan hızla çekiştirdiğim baksırımın lastiği, popomun kaşınması ve yüzümde hissetmediğim parmaklarım gelince gözlerimi kırıştıtırıp, başımı başka yöne çevirdim.

Lanet olsun! Kızı uyurken taciz mi etmişim yani?

Tanrım! Erkek olmak sınır tanımıyordu!

Başka yönlere bakarken, Hayır tabii ki... Elimin orada ne işi var? Rüya görmüş olmalısın, desem de sesim inandırıcılıktan kilometrelerce uzaktaydı; hatta okyanusu aşmıştı.

O zaman benim göbeğimdeki de onun eliydi. Elim istemsiz olarak göbeğime gitti. Bana dokunması hoş—

Hayır! Sonuçta hangi kız olsa aynı hissederdim! Her erkek böyle hissederdi!

Bakışlarım yeniden yüzüne çevrildiğinde, hâlâ uyku mahmurluğu olan gözlerinin ve şiş dudaklarının etkisine kapılmamak için neredeyse kendimle savaşa başlayacaktım ki, salonda John ve Steve'in sesini duydum.

Lanet olsun!

148

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Sanırım Elka'nın çılgınlığına uyanmışlardı. Telaşlanarak, panikle yataktan kalktım ve Elka'ya Sessiz ol! Tanrım buraya girerlerse rezil oluruz! dedim fısıldayarak ve saklanmak için, odada bir sağa bir sola yürüyüp, uygun bir yer aradım.

Elka ise bana şaşkın bir şekilde, ne yapmaya çalıştığımı anlamaya çalışarak bakıyordu.

Ne yapıyorsun? deyince, parmağımı dudağıma getirdim ve Şşşşş... Sessiz ol, diye sessiz ama panikle fısıldayıp, parmak ucumda sağa sola koşarak yer aramaya devam ettim.

Sonunda dolaba girmeye karar verdiğimde yine hızla Elka'nın yanına giderek sessizce İçeri girerlerse kâbus gördüğünü ve o yüzden çılgınlık attığını; ama şu an çok iyi olduğunu ve beni sorarlarsa burada olmadığını, nerede olduğunu bilmediğini söyle, tamam mı? diye sözlerimi sıralayıp, cevap bekledim.

Neden öyle söylemem gerekiyor ki? Sen buradasın, dediğinde kapının kolunun yavaşça çevrilme sesini duyar duymaz, dolaba atladım.

Koştum...

Uçtum...

Bodoslama girdim!

Kafa üstü çakıldım!

Şimdi tek yapmam gereken, Elka'nın yalan söylemesi için dua etmektir. Bir de dolabın içine vurduğum başımı ovalamak...

John'un sesini duydum.

Elka? İyi misin? Çılgınlık sesi duydum.

Hadi Elka hadi! Kâbus de!

Dolabın içinde sıkışmış, tedirgin ve iki büklüm bir halde Elka'nın bir şeyler söylemesini bekliyordum. Ama Steve'in sesi kulağıma gelince, daha iyi duymak için askılardan birine tutunup, kulağımı dolabın kapısına yapıştırdım.

Kötü bir şey yok di mi? Bu arada VValt nerede?

Tanrım! Steve klübe gitmemiş miydi? Sarhoş olmamış

Corleone's Canan A. Düzen

miydi? Sabahın köründe piçteki bu açık zihin, bu dikkat niyeydi?

Sonunda Elka Şey... Kâbus görmem gerekiyor, im-mmm... Bir de korktum. Ve... Bir de VValt burada değildi.

Kıvrılabilmiş miydi?

Pekâlâ... Sorun yoksa uyumaya devam et Elka. Hadi Steve başım çatlıyor, diyor John'un sesini duyduktan sonra Steve VValt nerede? Biz yokken Elka'yı yalnız bırakıp dışarı mı çıkmış yani? deyince, Elka'yı bu kadar düşünmesi ve yokluğumu bu kadar fark etmesi neredeyse gözlerimi yaşartacaktı. Sesleri gittikçe uzaktan gelince odadan çıkmak üzere olduklarını anlamıştım. Sevinçle çıkmalarını bekledim. Taa ki, tutunduğum askı kırılana ve ben dolabın içinde, o küçük ve dar yerde düşebilmeyi becerene kadar...

Ve gözlerimi kapatarak, pes edip, Azraillerimin dolabın kapısını açmalarını bekledim.

Lanet olsun!

Dolabın kapısı yavaşça açılınca, önce kapılarının gıcırt sesi kulağıma geldi. Sonra dolabın içine bir ışık huzmesi doldu ve ardından tereddütlü bir şekilde gözlerimi açtım.

John... Steve...

İkisi de kaşları havada şaşkın bir halde yüzüme bakıyorlardı ya da dolabın içindeki perişan halime...

Steve'in yüzü gittikçe piç bir şekil alırken, gülmesini bastırmaya çalışarak Yasak aşk yaşayan ve kadının kocası tarafından basılan bir adam gibi görünüyorsun, deyip kakhahayı bastı.

Bense hiçbir şey söyleyemiyordum. Zaten rezilliğim ortadaydı. Üstüne kendimi savunup, daha fazla batmayacak, söyleyecekleri her manalı ve alaylı cümleyi bağrıma basacaktım.

Yerimde pes etmiş, daha da yerleşerek onların sözlerim bitirmelerini bekledim.

John, İnanılmazsın! Gerçekten inanılmazsın Walt! Daha ne kadar kendini aşabileceğini düşünürken, tahminlerimin içine sığarak beni yine şaşırtmayı başardın. Bravo!

150

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

dedi ve sesini daha da yükselterek, Tanrı aşkına ne yapmaya çalışıyorsun? deyip, dolabın içine göz gezdirdikten sonra, ...bu... Dolapta? diye sordu sinirli bir şekilde.

Gözlerimi devirerek yerimde doğrulmaya çalıştım. Dolaptan çıkıp, bir şeyler söyleyecekken Elka da dolabın önüne gelmiş, halime bakıyordu.

Tanrım daha ne kadar rezil olabilirdim ki!

Şey... VValt, deyince John, Steve ve ben Elka'ya baktık. O ise beni tamamen yerin dibine gömen hatta üstüme toprak atan sorusunu sordu.

Biz sevgili mi olduk?

Steve ve John'un hızla başlarını bana çevirmeleri üzerine bitik bir halde gözlerimi kapadım. İçimden tekilaya lanet okuyordum. Aynı zamanda tüm bunların rüya olmasını ve gözlerimi açtığım anda, koltuğumda kıçım açık bir halde uyanmayı diliyordum.

Steve'in sesi beni gerçek dünyaya döndürünce gözlerimi açtım.

Siz... Siz ikiniz... Şey mi yaptınız? dedi ve uzanıp iki eliyle Elka'nın kulaklarını kapatarak Tanrım VValt, dostum onunla seviştin mi? diye güldü ve devam etti: Nasıldı? Seni şanslı piç kurusu! Biz kulüplerde yatağa kız atmak için bin bir oyun oynayalım; ama sen burada! Oturduğun yerde! Hem de en güzeli, lanet olsun! Ne bahtsız bir adamım ben!

Tam ona küfredip, o koca kafasma şaplağı yapıştıracaktım ki, benim yerime John sert bir şekilde vurarak Kes saçmalamayı Steve, dedi ve Elka'nın kulaklarından Steve'in ellerini çekti.

Kendimi toparlayıp, bize şaşkınca bakan Elka'ya Elka sen uyumaya devam et. Biz de çıkıyorduk, deyip sinirle John ve Steve'e baktım.

Elka hâlâ sorusuna cevap bekler bir halde bana bakmaya devam edince Yarın konuşalım Elka, olur mu? deyip, onaylamak için başını sallayınca, çocukları da aldım ve odadan çıktık.

151

Corleone's Canan A. Düzgan

Yarın nasıl açıklayacaktım ki?

Çıkar çıkmaz mutfaka yöneldim. Yaptığım şey çok ap-talcaydı biliyordum. Ona içmeyi öğretirken, ben bu kadar içmemeliydim. Yanlış ve geri dönüşü olmayan bir şey yapmış olabilirdim.

Seni dinliyorum VValt neler oluyor? diyen John'un ciddi ses tonuyla, bardağa doldurduğum sudan bir yudum aldım ve arkamı dönüp, sandalyeye oturmak üzere olan John'a baktım.

Bilmiyordum... Neler olduğunu bilmiyordum lanet!

Sandalyeye, karşıma oturdum ve arkama yaslanarak, John'a baktım.

Sessizce Bir şey olduğu yok, dediysem de üsteledi.

Nasıl davrandığımı farkında mısın?

Nasıl davranıyordum ki? Sadece normal insanların yaptığı gibi içmiş ve sarhoş olmuşum. Bunda tuhaf olan neydi?

Nasıl davranıyorum? diye sordum ciddi bir tonda.

O da arkasma yaslandı ve Ona bağlanıyorsun, dedi aniden gözlerimin içine bakarak.

Duyduğumla kaşlarımı çattım ve savunmaya geçtim. Tabii ki bağlanmıyordum!

Bu arada biz konuşurken Steve hayalet gibi odasından çıktı ve ayaklarını sürterek mutfığa yaklaşp, masanın üzerine eğildi. John'la benim yüzümün arasma girerek Evet bağlanıyorsun, dedi ve geri çekilip esnedikten sonra önümdeki suyu alıp, kışının arasma giren baksırımı düzelterek odasına yürüdü.

İkimiz de Steve'in arkasından bakakalmıştık. Kendime gelerek, ciddi bir şekilde John'a döndüm.

Böyle saçmalamaya başlayacaksan, bu konuşmayı hiç yapmamalıyız bence. Kimseye bağlandığım yok. Sadece ona merak ettiği için içmeyi öğretiyordum ve... deyip etrafıma bakarak, elimle sinirli bir şekilde saçlarımı karıştırdım. Bakışlarımı tekrar John'a yönelttiğimde dirseklerimi masaya dayayıp İçkiyi fazla kaçırdım, tamam mı? Ne

152

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

zamandır içmiyordum ve hata yaptım. Farkındayım. Tek hatırladığım onu odasına götürüyor olduğum. Ve sanırım orada sızdım. Annem gibi davranmayı kes. Emin ol, onu senden daha çok düşünüyorum/" diye devam ettim.

John ise bakışlarını benden bir an olsun kaçırmadan Hata yaptığımı fark etmen güzel. Buraya neden geldiğimizi unutma ve en kısa sürede ona bir yer bul. İki haftamız kaldı VValt. Biliyorum... O hiçbir şey bilmiyor ve iyi bir yer olmadan onu herhangi bir sığınma evine bırakmamız yanlış ve tehlikeli olur onun için. Başma neler gelebileceğini ben de tahmin edebiliyorum. Elimizden bundan daha fazlası gelmez. Tabi onu eve götürmeyi düşünmüyorsan... dedi ve bir süre gözlerimin içine baktıktan sonra sandalyeden kalkıp, odasına yürüdü.

Bakışlarım boşluğa dalarken, arkama yaslandım.

Haklı olması neden canımı yakıyordu?

-Elka-

Olanların ardından bu tuhaf üç adam birbirlerine kızarak odadan çıkmıştı. Bense uzun bir süredir tekrar uyumaya çalışıyordum. Başım, gözlerim... Kötü hissediyordum. Sanki kafamın içinde taş var gibiydi. Aynı zamanda düşünüyordum.

Steve ne demişti? Basılan kadın mı? John neden VValt'a kızmıştı? Walt neden onlardan kaçıyor? VValt'la aynı yatakta mı uyumuştuk? Bu bizi sevgili mi yapıyordu?

Bir sürü sorum vardı. Ve VValt'la aynı yatakta uyumak...

Onunla güzel olabilirdi. Bu yatak, benim istirdiyemle kıyaslanınca, kocamandı. İkimiz de sığabilirdik. Koltukta, o küçücük yerde yatmasına gerek yoktu ki. Hem iki \hiz yıl önce de yanlışlıkla gördüğüm bazı msnlar birbirlerine sarılarak yatıyorlardı.

VValt da bana sarılır mıydı?

VValt'a alışmıştım. Onunla eğleniyordum. Ona güveniyordum ve bana hep iyi davranıyor, bir şeyler öğretiyor-

153

Corieoris Canan A. Düzgan

du. Sanırım bana bir şey sormamasından solungacımın yok olduğunu da anlamamış olmalıydı.

Dün gece çok güzeldi. O alkol dediği acı sudan içmenin beni bu kadar güldürebilmesine şaşırmıştım. Ve tabii ki 0 da hep gülümsedi.

Yatakta sırtüstü döndüm ve gülümseyerek tavana baktım. Aklıma onun gülümseyişini getirdim. Çok güzel gülüyordu... Gülümsemesini hatırladığımda neden kalbim hızlı atmaya başlıyordu? Bunun nedenini VValt 'a soracaktım. Ama... VValt'a sorma anımı düşününce, yüzüme dolan sıcaklıkla vazgeçtim.

John'a mı sormalıyım? O da genelde sinirli oluyordu. Steve? Belki o cevap verebilirdi. Evet... O cevaplardı. O hep sorularıma cevap vermek istiyor; ama nedenini anla-yamasam da, hep VValt engel oluyordu.

Steve'i yalnızken yakalamalıyım.

Birden! Dün gecenin anıları, bölük pörçük gözümün önünden geçmeye başlayınca, hızla yatakta doğruldum! Kahkahalarımız...

Köpekbalığı!

Ben deniz perisiyim!

Hulk!

Hulk da neydi böyle?

Hayır! Ona söylemiş olamazdım! Olmamalıyım! Söylemiş miydim? İnanmış olabilir miydi anlattıklarım? Elimle dudaklarıma birkaç kez vurarak Adı... Aptal Elka! diye söylendim. Kendi kendimi ele vermişim.

Uyum kaçmıştı ve VValt'u görmeliydim. Belki biraz konuşsam, deniz perisi olduğuma inanıp inanmadığını çözebilirdim.

Hızlıca yataktan indim ve odadan çıktım.

Steve pencerenin önünde durmuş, VValt'un telefon dediği aleti eliyle yukarı doğru tutuyor ve alete gülümsedikten sonra telefonda elik sesi gelince dikkatle ona bakıyordu. Ne yaptığını anlamak ve öğrenmek için yanma gittim. Ne yapıyorsun? diye sorunca yerinde sıçradı ve

154
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ahğğ! Ödüm koptu! Tanrım Elka, neden arkamdan seri katiller gibi sessizce yaklaşıyorsun?

Seri... Ne? Söylediğini anlamamıştım. Zaten bu üç erkek arasında en tuhaf kelimeler Steve'e aitti. Sorumu yineledim: Ne yapıyorsun onunla? diye sorup parmağımla elindeki telefonu gösterdim.

Telefona baktı ve ardından bana bakarak, Aaa, fotoğraf çekmemi mi soruyorsun? deyip gülümsedi.

Hâlâ merakla ona bakınca, kolunu omzuma attı ve telefonu eliyle yukarı kaldırıp, Gülümse, deyince telefona baktım.

Clik!

O sesle gözlerime vuran ışık görüşümü bozmuştu. Elimle Steve'i bulmaya çalışırken, Steve! diye seslendim panikle.

Sadece flaş Elka. İyi misin? deyince gözlerimi birkaç kez kapatıp, açtım.

Görüşüm düzelince Steve'e bakarak, İyiyim. Çok güçlü bir ışıktı. Görüşüm tamamen kaybolabilirdi Steve. Bir daha dikkatli ol ve bana yapma, dedikten sonra Stere gülerek, Merak etme kör olmayacaksın. Bu ışıkla kör olun-saydı, dünyadaki herkes kör olmuş olurdu bebek,-' dedi ve iki parmağıyla yanağımı sıkıştırıp, tek gözünü kapadı ve açtı.

Onu seviyordum. İyi biriydi. İyi bir arkadaş olabilirdi.

Elimi yüzüne uzattım ve ben de iki parmağımın arasına onun yanağını sıkıştırıp, tek gözümü kapaman denedim; ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım tek gözümü kapata-mıyordum. Steve'in kahkaha atmaya hazır yüzüne karşı birkaç kez daha denedikten sonra pes ettim ve gülümsedim.

O sırada John'un sesiyle ikimiz de arkamıza baktık.

Kahvaltı hazır, gelin hadi.

Mutfağa yürürken VValt'un nerede olduğunu düşünüyordum. Odadan çıktığımdan beri ortada yoktu. Mutfakta olmasını umarak, mutfağa girdim; ama burada da yoktu.

Corleone's Canan A. Düzgan

Sandalyeye otururken, VValter nerede? diye sordum John'a bakarak.

John, kendi meyve suyunu da alıp, sandalyeye otururken Dışarı çıktı. Bir işi vardı sanırım, deyip yemeğine başladı.

John da iyiydi. Bu adamlarla olmak güvende hissettiriyordu; ama VValt olmayınca bir eksiklik vardı.

Sanki ev daha sessizdi...

Sanki daha sıkıcı...

Sanki hep onu görmek istiyormuşum gibi hissediyordum...

-Walter-

Evin otoparkına yanaşıp, arabayı durdurdum ve aldığım şeylerin poşetlerini koltuktan alıp, arabadan indim.

Evin kapısına varmak üzereyken VValter tatlım, diyen teyzenin yaşlı sesine döndüm.

Lanet olsun yine radarı yakalanmışım!

Yarımda sarışm, güzel fiziğiyle ve mini şortuyla duran kızla beraber yamma gelmek üzere olan teyzeye Merhaba Bayan Marien. Nasılsınız? diye sordum her zamanki gibi zoraki gülümsememle.

İyiym VValtcuğum, deyip, yanındaki kızı göstererek Bu torunum Suzanne. Dün tatil için yamma geldi; ama buraları hiç bilmiyor. Sen ve arkadaşların ona yardımcı olabilirsiniz diye düşündüm. Biliyorsun ben siz gençlerin eğlencelerine yetişemem; ama siz onunla ilgilenebilirsiniz, deyince kızı baktım.

Oldukça güzel bir kızdı. Elini uzattı ve Memnun oldum VValter. Bana yardımcı olursanız gerçekten çok minnettar kalacağım, dedi.

Uzattığı eline karşılık verip, tokalaşarak, Tabii... Elimizden geleni yaparız. Zaten çok büyük bir yer değil. Birkaç günde alışacaksınız, diye söyleyip, birkaç sohbetten sonra vedalaştım ve eve girdim.

156

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım bir bu eksikti!

İçeri girer girmez, ardımdan kapının zili çalmca tekrar geri yürüdüm ve kapıyı açtım. Kapıyı açar açmaz tevze ve torunu içeriye girip Diğerleriyle de tanışmasının iyi olacağını düşündüm VValter tatlım. Neredeler? dedi. İçeri geçin dememi dahi beklemeden salona yürüyen teyze ve torununa bakakaldım.

İşte o an aklıma Elka geldi!

Koşar adımlarla, Bi-Bi daki- dememe kalmadan, John, Steve ve Elka'yla mutfakta karşılaştılar.

Lanet olsun!

Herkes şaşkın bir şekilde birbirine bakıyordu. Ve şaşırtıcı olan Elka'nın hepimizden erken davranarak onlara, Merhaba, demesiydi.

John ve Steve'le endişe içinde bakıştıktan sonra John Bayan Marien hoş geldiniz. Kahve alır mıydınız? Salona geçin lütfen ayakta kalmayın, deyince ortam biraz daha normale dönmeye başlamıştı.

Hepimiz salona yöneldiğimizde lanet teyze Bu yavrucak kim? Sizinle mi yaşıyor? diye sorunca, hepimiz yeniden gergin bir şekilde birbirimize bakmaya başladık.

Ne diyecektik ki? Kimsesiz bir kızı evimize aldık, ona öpücüğü, sevgiliyi anlatmaya ve bu arada aletimizi saklamaya çalışıyoruz mu?

Hiçbirimizden ses çıkmayınca, teyzenin bakışları değişti ve şüpheli bir hal aldı. Tam ağzımı açıp, onun tıpkı polis merkezine söylediğim gibi kuzenim olduğunu söyleyecektim ki Steve elini Elka'nın omzuna attı. Steve'in .Ah, o benim kız arkadaşım Bayan Marien, deyişiyle, ani gelen bir öksürük krizine tutuldum.

Steve ise bir an, kısacık bir an bana alaylı bakışım gönderdiğinde ve ben onu orada öldürseye dövmek istediğimde, yaş bunak Öyle mi ne kadar güzel bir kız! Çok şanslı bir erkek olduğunu itiraf etmeliyim doğrusu yakışıklı adam, dedi ve Elka'yla tanışma faslı, torununu tanıştırma faslıma dönüştü.

Corleonis Canan A. Düzgan

Bense hâlâ Steve'in yediği bokun üzerinde düşünmektaydım.

Tanrım kız arkadaş mı!

Neden kız kardeş değil? Neden kuzen değil? Hatta neden arkadaş değil de kız arkadaş?

Lanet piç kurusu! Fırsatçı ibne!

Bu akşam klübe gitmeyi düşünüyoruz. Sen de gelmek ister misin Suzanne? diye sorduğunda ise düşüncelerimden uzaklaşıp, bu kez de onu öldürmenin bin bir çeşidini düşünmeye başlamıştım.

Kulüp mü? Kulüp de nereden çıkmıştı şimdi? Suzan-ne'a baktım ve içimden 'Suzanne eğer hayır demezsen emin ol seni Steve'e yem edeceğim!' diye söylendim.

Tabii ki çok isterim, deyince bu akşam olabilecekleri şimdiden tahmin edebiliyordum. Sonunda saate karar verilip, evden gittiklerinde hızla Steve'e döndüm ve Ne yaptığım sanıyorsun sen? diye bağırdım sinirle.

O ise gayet sakin bir şekilde Sakin ol dostum. Elka için endişeleniyorsan, emin ol hayatı öğrenmesi için en doğru yerde olacak, dedi.

Ellerimi sinirle saçlarımdan geçirdikten sonra En doğru yer öyle mi? Sarhoş piçlerin ve sürtük sarhoş kadınların olduğu ve birbirlerine dayadıkları, hatta öpüşüp seviştikleri, adeta striptiz yaptıkları yer! dedim ve ellerimi belime koyarak devam ettim: Kulağa ne kadar da doğru geliyor Steve, değil mi?

Biz tartışırken, Elka ve John sessizce bizi izliyorlardı.

Steve Evet en doğru yer. Ona öğrettiğin, daha doğrusu öğretemediğin yalan yanlış şeyleri görerek öğrenmesi için en doğru yer, dedi sakince.

Seni lanet piç! deyip üzerine yürüdüm. John göğsümden tutup Sakin ol VValt. Hepimiz orada olacağız. Ona bir şey olması mümkün değil, deyince durdum ve John'a baktım. John'un elini göğsümden iterken, birkaç adım daha yaklaşp, yüzüne Olmasa iyi olur! dedim ve hızla odama yürüdüm.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O sırada Elka, Steve'e Kız arkadaş ne demek ki? Kulüp denen yer neresi? Güzel bir yer mi? diye soruyordu.

Tanrım!

Elka ve kulüp!

Pekâlâ... Gitmek istiyorlarsa gidecektim. Biliyordum ki her şey ona bağlandığımı düşündükleri içindi. Beni zorlayıp, ona bağlandığımı itiraf ettireceklerdi; ama asla beklediklerini vermeyecektim onlara!

O zaman oynayacaktık!

Ardımdan odanın kapısı açıldı. Tişörtümü çıkarırken, gelenin kim olduğuna baktım. John ise kesinlikle onun anne nasihatlerini çekecek halde değildim.

Ama Elka'ydı.

Tişörtümü yatağa fırlatırken, beni izledi. Duşa girecektim ve dolaptan havlumu alıp, Elka'mn yanma gittim: Ne var?

Vücudumu süzdü ve sonra gözlerini kırıştırarak gözlerime baktı. Normal bir kız olsa, vücudumdan tahrik olabileceğini düşünebilirdim. Ancak Elka'mn değil...

Konuşmamı bekledim.

Biz... O sevgili denen şeyden mi olduk? Beraber uyuduk. Sen popomu kaşıdın, deyince havlumu omzuma attım ve ellerimi belime koydum. Bir süre yere bakıp, ne söyleyeceğimi düşündükten sonra derin bir nefes aldım ve ona baktım.

Hayır Elka. Biz sevgili değiliz. Asla da olmayacağız. Aslında biz arkadaş da değiliz ve iki hafta soma da yollarımız ayrılacak. O yüzden aklım karıştırıp, bana bir daha böyle şeyler sorma. Dün içtiğimiz şey yüzünden aynı yatakta uyuyakalmışız sadece. Alkol, insana

hatırlayamayacağı şeyler yaptırır. İkimiz de nerede uyuduğumuzu hatırlamıyoruz bile. Sen hatırlıyor musun? dedim ve bana bakan kocaman gözlerine bakmaya devam ettim.

Bakışlarını mdirdi ve oynadığı parmaklarına baktıktan sonra tekrar gözlerime bakarak Haklısın... Ben de hatırlıyorum.

159

Corleone Canan A. Düzgan

lamıyorum. Üzgünüm. Bir daha sormayacağım, dedi ve gülümsemeye çalışarak arkasını dönüp, odadan çıktı.

Olduğum yerde birkaç saniye kaldıktan sonra, banyoya girdim ve kapıyı sertçe kapatıp, havluyu yere fırlatırken Lanet olsun! diye bağırdım.

Akşam olduğunda kapının çalmasıyla, dar mavi kısa elbiseli Suzanne salona girdi. Biz hepimiz zaten hazırlanmış, kulüp saatinin gelmesini beklerken bira içiyorduk. Görünen o ki sadece ben gergindim.

Suzanne koltuklardan birine oturup Merhaba erken gelmedim değil mi? diye sorunca, John ona bir bira uzatarak, Hayır, burada kulüplerde eğlence geç başlıyor, dedi. Suzanne birayı aldığı anda arkasına yaslandı.

Suzanne gülümseyerek Tekrar teşekkür ederim. Açıkçası büyükannemle dolaşmak sıkıcı olacaktı, deyip birasını içmeye başladı.

O sırada Elka odadan çıktığında, hepimizin bakışları Elka'ya döndü. Ona aldığım şort ve tişörtü giymiş ve bir de makyaj yapmıştı. Sanırım Steve ona kulübü anlatmış olmalıydı ancak görünüşünde çözemediğim bir tuhaflık vardı.

Ama neydi?

Saçları?

Hayır hayır, her zamanki gibi dalgalı ve güzeldi.

Kıyafeti?

Klube göre değil sahile göre günlük bir kıyafetti. Başka kıyafeti olmadığından bu şekilde gelmek zorundaydı. Neyse ki bu sarışının giydiği gibi bir elbise giymiyordu. Aksi halde sağını solunu kapatmakla uğraşacaktım. Ya da piç Steve uğraşacaktı ki bu daha da beteri idi! Buna dayanabileceğimi sanmıyordum.

Makyajı?

Makyajı! Tanrım!

160

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yanağındaki kırmızılıklar allık mıydı? Gözünün üstündeki yeşil de neydi öyle?

Hepimizin, onun gülümseyen yüzüne karşın, garip bakışımız Suzanne'ı rahatsız etmiş olmalı ki, kalkıp Elka'run yanına gitti ve Tatlım sanırım makyajın bu gece için fazla olmuş. Biraz hafifletmeye ne dersin? Ve başka bir elbisen varsa istersen onlara da göz atabiliriz ha? deyince anlayışlı ve kibar tavrı hoşuma gitmişti.

Elka ise ona gülümseyerek masumca, Başka elbisem yok. Bu olmaz mı? diye sordu ve üzerindeki baktı.

Suzanne, O halde senin için kendi elbiselerimden bir tane alıp geleceğim, tamam mı? deyince, bu kez Suzan-ne'a sinir olma evrem başladı.

Nasıl bir elbise? Kendisinin giydiği gibi mi?

Kısa mı? Eğilince poposu görünecek kadar mini? Ya da göğüsleri?

Ayağa kalktım ve Gerek yok Suzanne. Teşekkür ederiz. Hadi çıkalım artık, deyip, tek engel olma şansımı kullandım. Ama ortaya atlayan Steve, bu şansımı da ortadan ikiye ayırmıştı.

Zamanımız var Suzanne. Açıkçası kız arkadaşım havalimanında valizini kaybetti. Giyecek bir şeyler almak için de vaktimiz olmadı. Anlarsın ya odamızdan hiç çıkmadık desem yeridir, deyince yüzüne atmak istediğim tekmeye, ancak sehpayı bacağıyla vurarak engel

olabilmişim. O ise gözlerimin içine bakıp, piç piç gülümsedi ve yayıldığı koltukta, bir elinde birayla, dizinin üzerine attığı ayağını sallamaya başladı.

Sınırlarımı zorluyordu! Dişlerimi sıkmaktan dişsiz kalacaktım! Sakin ol! Sakin ol VValt! Onu yalnızken de öldürebilirsin! Sakin ol!

Suzanne gülümseyerek Tamam çok sürmez hemen hallederiz, dedi ve evden çıktı.

Ben de yeniden koltuğa oturdum. Steve'e bakmak bile istemiyordum. O anlamlı bakışlaruu gördüğüm anda bacaklarını kökünden koparıp, ağzına ya da başka yerlerine

161

Corleonis Canan A. Diizgan
sokacaktım çünkü! Anlamadığımı mı sanıyorlardı. Elka'ya bağlandığımı düşündükleri içindi tüm bu yaptıkları. Sırf bana itiraf ettirip, ders vermek için! Ama bilmiyorlardı ki, ben Elka'ya zaten bağlanmamıştım! Ve planları asla düşündükleri gibi bir durumla sonuçlanmayacaktı...

Sıkıntılı bekleyişimin ardından Suzanne çoktan dönmüş ve yarım saattir Elka'yla odada hazırlanıyordu. Bizden ise çıt çıkmıyordu.

Sonunda odadan çıktıklarında, başımı çevirip kapıya baktım. Önce Suzanne çıktı ve ardından...

Elka...

Beyaz elbisesi ve ten rengi topuklu ayakkabıları, hafif makyajı...

Ben öylece ona bakakalıp, ayağa kalkarken John yanımdan geçip Nefes al VValt! diye fısıldadı sessizce kulağıma. John'a baktım ve sonra tekrar Elka'ya.

Tanrım! Bu kadar güzel olması normal miydi? Sanki bu dünyadan olmayan bir peri gibi ışıldıyordu...

Onun da söylediği gibi...

Deniz perisi...

Ben onun etkisinden kurtulmaya çalışırken, Steve de yanımdan geçerek bana göz kırptı. Şanslıyım ha? diyerek, Elka'nın yanma gidip, benimle dalga geçer gibi Elka'ya kolunu uzattı ve Sen topuklu ayakkabıya alışkın değilsin. Koluma gir güzellik, deyip gülümseyerek bana baktı.

Sinirimi zapt etmek için ellerimi sıkmış, çene kemiğimi ise kırmak üzereydim. Bakışlarımı onların üzerinden çekerek ayağa kalktım ve zoraki bir şekilde gülümsedim. Ama Steve'in yanımdan geçerken ona 'Seni öldüreceğim' bakışımı atmayı ihmal etmeden dış kapıya yöneldim.

İşte başlıyorduk!

Bu gece çok zor geçecekti...

On lAç üncü TSûûüm

-Walter-

Elka, Steve'in kolunda evden çıkarken, Suzanne ise benim koluma girdi. Tabii ki koluma girmesine severek izin vermiştim. Böylece Steve'in karşısında sap gibi kalmayacaktım. Hem onlara Elka'ya bağlanmadığımı göstermem için iyi bir araçtı bu kız. Hem güzeldi de... İşime yarardı yani.

Arabaların yanma geldiğimizde bakışlarım ister istemez Elka'yı buldu. Arabalardan, ne kadar alıştırsam da yine de korktuğunu biliyordum. Steve'in arabasının yanında durup, ellerini birbirine kenetledi ve hiçbir şeyin farkında olmayan Steve'e baktı. Steve ise arabaya bindikten sonra dikiz aynasını kontrol ediyordu. Elka, elini arabanın kapı koluna uzatıp, endişeli bir şekilde açmaya çalıştı.

Suzanne arabama çoktan binmişti ve ben de arabamın kapısını açmış; ama binmeden Elka'nın ne yapacağını izliyordum.

Yanma gitmeli miydim?

Hayır gitmemeliydim. Steve bu kadar kaba biri değildi. Açamadığım görüp içeriden kapıyı kesinlikle açardı. Pis serseri! Beni md deniyordu yoksa? İnadına mı yapıyordu?

Bakışlarımı Elka'dan Steve'e, ardmdan tekrar Elka'ya çevirdim. Ve çevirdiğim anda o da bana yardım isteyen bakışlarla bakınca, bir adım atmaya yeltendim; ama sonunda kapıyı açtığımda olduğum yerde kaldım. O ise gülümseyerek bana baktı. Ancak yüzündeki gülümsemesi hızla silinip, başını eğerek arabaya binince, ben de arabama atladım. Neredeyse gidip ona yardım edecek ve tüm her şeyi

163

Corleone's Canan A. Düzgan

mahvederek, haklı olduklarını düşünmelerini sağlayacak bir koz daha verecektim ellerine.

Tanrım! Bu kadar mı dirençsizdim ona karşı?

Elka bugün umurumda olmamalıydı!

Asla! Ne olursa olsun onun için kılımı kıpırdatmamı-lıydım!

Klübün yolunu tuttuğumuzda Suzanne Elka iyi bir kıza benziyor. Çok... Immm değişik. Steve'le nasıl tanışmışlar? Ne kadar süredir beraberler? diye sorunca zaten sinirden gergin olan bedenim daha da gerilerek, ellerime kan gitmeyinceye kadar, direksiyonu sıkabildiğim kadar sıktım.

Ona hiç bakmadan Bilmiyorum. Yani emin değilim. Ona sorsan daha iyi olur, desem de bir yanıma Bugün ya Steve Elka'yı kandırır ve gerçekten beraber olmaya başlarsa? diye düşünüyordu.

Olabilir miydi? Mümkün müydü?

Suzanne ise gayet rahat bir şekilde Birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Onunla arkadaş olmak istiyorum. Çok tatlı bir kız, deyince uzanıp radyoyu açtım.

Duymak istemiyordum! Steve ve Elka mı? Tanrım! Sıcak ve soğuk kadar farklılardı! Ateş ve su kadar!

Yakışmak mı? Şeytan görünümlü Steve ile melek görünümlü Elka mı?

Ama ya Suzanne'm dediği... Hayır hayır, olamazdı! Elka ondan hoşlanmazdı ki! Steve ise hiç hoşlanmazdı. Elka onun tipi bile değildi!

Düşündüklerime rağmen, her zamanki gibi lanet beynim, çoktan gözümün önünde görüntüleri belirtmeye başlamıştı.

Steve Elka'yla dans ediyor. Elleri belinde, sırtında dolaşıyor ve onu hızla kendi bedenine yaslıyor. Elleri yavaş yavaş daha da tehlikeli yerlere giderken, Elka kıkırdarak, o da ellerini Steve'in geniş sandığı ama geniş olmayan kollarında gezdiriyor ve ona cilveli bir gülümseme bahşedip, sarılıyor. Yüzleri birbirlerine gittikçe yaklaşırken, Steve gözlerini kapatıp, dudaklarını

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

öne doğru uzatıyor. Aynı şekilde Elka da Steve'e doğru gözlerini kapatıyor ve dudaklarını uzatıyor. İkisi de yaklaşıyor... Yaklaşıyor... Yaklaşıyor... Ve aniden Steve'in kafası, gelen çerez tabağıyla Elka'nın dudaklarının alanından çıkıp, tamamen başka bir yöne savruluyor! Öpüşme gerçekleşmiyor! Steve toparlandıktan sonra şaşkınlık ve sinirle atan kişiyi görmek için sağma soluna bakıyor. Sonunda kaslı kollarını geniş göğsünde bağlamış, dev gibi kurtarıcı Walt'un dalga geçen bakışlarıyla karşılaşılıyor! EVET!

EVET! diye istemsizce bağırınca, kendi sesimle rüyadan uyanır gibi kendime geldim. Etrafıma baktığımdaysa Suzanne'in garip bakışları üzerimde, çoktan klübün önüne varmışük.

Arabadan inip, hemen arkamdaki Steve'in arabasına baktığımda ise Steve, Elka'nın kapısını açmış, inmesine yardım ediyordu.

Elka olanca güzelliğiyle, yavaşça saçlarını dağıtan rüzgâr eşliğinde arabadan indi. Bu kadar zarif ve güzel görünmesi, kimsesiz ve hiçbir şey bilmeyen bir kıza göre ne kadar tezattı...

Suzanne koluma girdiğinde, bakışlarımı klübün kapısına yönlendirip, klübe girdim. Kulaklarım müziğe alışmaya çalışırken, arkama bakıp, onların da girip girmediğini ve Elka'nın kalabalıktan korkup korkmadığını merak ediyordum.

Kendine gelmelisin VValt! Hadi eğlen... Sen busun... Buraya eğlenmek için geldin, diye sessizce mırıldandıktan sonra omuzlarımı dikleştirerek, Suzanne'a bakıp, gülümsedim ve koluma girmiş Suzanne ile bize oturacak yerimizi gösteren görevlinin ardından yürüdüm.

Altı kişilik bir kokteyl masasına, kalabalıktan zar zor varınca Suzanne, yüksek tabureye oturup, eteğini düzeltti. Sonunda Steve ve koluna girmiş Elka, arkalarından da John masaya gelince, gayet neşeli ve umursamaz görünmeye çalışarak, Güzel değil mi? Bu gece çok eğleneceğiz.

165

Corieonis Canan A. Düzgan

Süper olacak. Harika geçecek. Ne içiyorsunuz? diye sordum gülümseyerek.

Biraz abartmış mıydım?

Evet! Benden beklenmeyen bir iyimserlikti!

Yanımıza gelen garsona John ve Suzanne bira söylerken, Steve'e baktım. Elka'yı özellikle benden uzak tutmuş, aramıza kendi gereksiz bedenini sokmuştu. Umurumda mıydı ki! Şu anki tek endişem Elka'nın içmemesi gerektiği idi. Evet, özellikle de bugün yanında, kadınları havada karada götüren ve sevgilisi gibi davranan bir piç varken asla içmemeliydi. Elka içince hem saçmalıyor, hem de biraz tatlı oluyordu. Sadece biraz...

Steve bana bakıp, ardından sırtıarak, Biz de bira içelim di mi güzelim? diye sordu ve Elka'ya baktı.

Tanrım! Bir de tecavüzcü pezevenkler gibi güzelim demiyor muydu? Onu boğazlayacaktım! Parmaklarımla teker teker o piç, bana inat gülümsemesiyle ortaya çıkan otuz iki dişini sökecektim!

Elka Steve'in sorusuyla şaşkın bir halde etrafı incelemeyi bırakarak, önce Steve'e sonra bana baktı. Elka'yla bakışlarımız buluşunca, içme dercesine başımı iki yana, belli belirsiz salladım; ama bakışlarım benden kaçırıp Steve'e Evet lütfen, deyince gözlerimi kapatıp, başka yöne baktım.

Lanet olsun! Şimdi Steve'in saçmalıklarına Elka'nın ki-ler de eklenecek ve işim daha da zor olacaktı. Hatta Elka o kadar gülecek ve tatlı olacaktı ki etrafımızdaki her erkeğin dikkatim çekecekti.

Steve 'in kulağıma eğildim. Bu gece ağzınla içmeyi unutursan, o boş şişelerin nereye gireceğini biliyorsun Steve, dedikten sonra aramızdaki gerginliği fark edip fark etmediklerini anlamak için sohbete dalan Suzanne ve John'a baktım.

Bu kez Steve kulağıma eğilerek, Bu konuda senden daha iyiyim Bay Mükemmel. Peki, sen sapıtırın o şişeleri

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ne yapacaksın? deyince, neyi ima ettiğini anlayarak, sinirle ellerimi saçlarımdan geçirdim ve sustum.

Ne yani evimde sarhoş olamaz mıydım? Üstelik kötü bir şey bile yapmamıştım! Ve şimdi ise kesinlikle sapıtıp, Elka'yla ilgilenmeyecektim!

İnsanın adının çıkması ne rezil bir şeydi böyle!

Sinirli bakışlarım Steve'i bulduğunda Elka'ya gülümsüyor ve arada bana bakıyordu. Bu hareketlerinden sonra şüphesiz, tek hatasında o imalı bakışlar attığı gözlerini morartacak tim!

-Elka-

Geldiğimiz yer, hayatımda daha önce hiç görmediğim bir yerdi.

Çok fazla insan vardı. Kadınlar ve erkekler özgürce gülüyor, sohbet ve dans ediyorlardı. Eğlenceli ve insanların mutlu olduğu bir yerdi sanırım. Burası bana kadın ve erkeklerle ilgili çok şey öğretebilirdi. Bu gece her şeyi iyi gözlemlemeliydim.

Ve hep istediğim şeyi yapmalıydım... Dans etmek...

Birkaç kez görmüştüm; ama eskiden hizmetçilerin dans etmesi yasakü. Buna rağmen saklanabildiğim kuytu yerlerde hem dans edenleri izler, hem de dans etmeye çalışırdım. Evin

sahibesi hemen hemen her gün balo verirdi. Şimdi ise bir hizmetçi değildim ve özgürdüm. Dilediğim gibi saklanmadan, bu kadınlar gibi dans edebilirdim. Dans figürleri değişmiş olsa da, gözlemleyerek yapabilirdim değil mi? Zor olmamalıydı... Ancak bizden hiç kimse dans etmiyordu ve ben de cesaret edemiyordum.

Bir süre sonra adı bira olan yine o acı sulardan geldi. Benim önümde de üzerinde bir sürü köpük olan bir tane vardı. Kocaman bardaktan bir yudum aldım ve bardağı yerine koydum.

İğğğy... Yine çok acıydı. Ama susamıştım.

Yüzümü buruşturarak bardağı yerine koyar koymaz,

167

Corleonis Canan A. Düzgan

herkesin bakışları bana döndü. John, Suzanne ve Steve küçük küçük kahkahalar atarken, VValt ise gayet ciddi görünmeye çalışıyordu. Diğerleri hâlâ bana bakarken ben de teker teker onlara bakarak Ne oldu? diye sordum. Steve, dudaklarımı göstererek, Bıyıkların çıkmış, dedi ve kahkaha atıp diğerlerine baktı.

Bıyık mı!

Kadınlarda da çıkıyor muydu ki?

Ben şaşkıncı ona ve onunla beraber gülen VValt hariç diğerlerine bakarken; VValt, Steve'i itip yanıma geldi ve Steve'e bakarak Bu ükokul esprilerini hâlâ kullanıyor musun Steve? dedikten sonra, eline aldığı peçeteyle yavaşça dudaklarımı silmeye başladı.

Köpük olmuş, deyip peçeteyi dudaklarımda gezdirirken, ben ona bakıyordum. O ise gözlerini dudaklarıma kilitlemiş ve sürekli kırıpıştırarak, gözlerime bakmamaya inat ediyordu. Silme işlemi bitince, sertçe itildiği yerde duran Steve'e tekrar baktı ve yerine geçti.

Sadece şakaydı VValt... Çok komik görünüyordu... Neden kızılıyorsun ki? diyen sesleri boğuk bir şekilde duymaya başlarken, kalbimin tek bir atışını kulağımda duydum ve elimi kalbime götürdüğümde bakışlarım VValt'u buldu. O yakınımdayken neden bu kadar hızlı atıyordu ki? Neden John ya da Steve'de aynı tepkiyi göstermiyordu kalbim? Acaba bir insan hastalığı mıydı bu?

John'un sesiyle kendime geldim. Hadi dans zamanı millet. Benimle gelen arkama takılsın! diye bağırıp, birasının hepsini tek seferde içti ve yanımdan ayrılıp, kalabalığa karıştı.

Yine VValt'a baktım. Gülümseyip, John'a bakarak, başım iki yana sallıyordu. Hep ona bakmak istiyordum. Hoşuma gidiyordu... O gülünce ben de gülüyordum... Ama bana söylediklerini unutmamıştım. Biz asla arkadaş olmayacağız. Asla sevgili olmayacağız demişti. İki hafta sonra da beni bırakacaktı. İyi biri olduğunu sanmıştım. Beni bırakmayacağım... Sürekli bana uygun bir yer diyorlardı; ancak

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

o yerin neresi olduğuyla ilgili hiç bir fikrim yoktu. Beni nereye bırakıp gidecekti?

Kızgındım ona... Hem de çok... Onun inadına dans edecektim. Ya da bu çok mu aptalca olurdu? Neden inadına böyle bir şey yapmayı düşünmüştüm ki?

İyice garipleşiyordum. Sonumun ne olacağını bilmeden...

Steve'in elinden tuttum ve Hadi dans edelim, dedim gülümseyerek.

-Walter-

O köpüklerle mi sınıyorsun beni Tanrım! O köpüklerden çok daha zorlarıyla smadın beni... Başa çıkamayacağımı mı sandın...?

Bu da zordu elbette... Öpüşmeyi sevmemem ne büyük lütuftu böyle. Dudaklardan tek tahrik olmayan erkek olarak kesinlikle tarihe geçmeliydim.

Çilekli parlatıcı aslında zordu...

Ve dondurma... Tanrım!

Başımı iki yana salladım. Az önce gözlerine bakmava-rak büyük bir şey başarmıştım zaten. Şimdi bir de dudaklarım düşünmenin sırası değildi.

Ya da sırasıydı! Lanet olsun!

Bakışlarım ister istemez dudaklarına kaydı. Neden şimdiki gibi, arada bir ona yaklaşınca heyecanlanıyordum? Her zaman olmuyordu; ama yine de beni rahatsız ediyordu. Böyle bir şey daha önce hiç başıma gelmediğinden, tahmin yürütmem zordu. O yüzden düşüncelerimden uzaklaşıp, el ele piste gitmekte olan ve gülümseyen Elka v-la Steve'e baktım.

Ne oluyordu? Onlar neden piste gidiyorlardı ki şimdi?

Dans mı edeceklerdi yani? Elka dans mı edecekti? Tanrım, ya dans ederken Steve başka bir kadına kapılıp, onu orada yalnız bir halde kurtların içinde bırakırsa?

Evet, öyle yapacaktı kesindi!

169

Corlconis Cincin A. Diizgan

Lanet olsun sana Steve!

Olduğum yerde gözlerimi bile kırpmadan onları seyrediyordum. Steve, bir fahişe bulup, Elka'yı yalnız bıraktığı an Elka'nın yanına gidecektim.

Elka gülümseyerek etrafına bakıyor ve dans ediyordu. Daha doğrusu etmeye çalışıyordu. Hiçbir şeyi bilmediği gibi elbette dans etmeyi de bilemezdi ki. Etrafındaki kızlara bakıyor ve aynılarını yapıyordu.

Çaprazındaki kız kalçasını hızla öne arkaya sallıyor, Elka onu görünce, o da kalçasını hızla öne arkaya sallamaya çalışıyordu. Yanımdaki kız kollarını havaya kaldırıncı, aniden o da kaldırıyor. Tüm bunları yaparken, yüzü o kadar masum ve hareketleri o kadar tatlıydı ki, gülümsemeden duramıyordum. Sonra yanımdaki kız vücudunu erkek arkadaşı olduğunu düşündüğüm erkeğe yaslayıp, arkasını döndü ve yere eğildikten sonra önce kalçasını ardından bedenini havaya kaldırdı. Elka gözlerini kocaman açarak kıza baktıktan sonra aynı hareketi yapmak için, Steve'in önüne geçti ve Steve'e arkasını döndü.

Nasıl? Ne?

Steve'in arkası-ön-Hayır, Elka'nın poposu!

Telaşlanarak, önümdeki bira bardağını devirdim!

Hayır! Hayır! Neden Steve'in önü lanet olsun!

Tanrım! Uzaklaş ondan, oradan uzaklaş Elka!

Piste doğru ağır çekimde tüm gücümle koşmaya başlarken, iç çamaşırı giymiş olması için içimden bildiğim tüm duaları sıralıyordum!

Tanrım ya giymediyse!

O eğilmeden, zamanında yetişebilecek miydim?

Steve'in şaşkın bakışları arasında Elka vücudunu Steve'e yasladı. Steve, geri çekilmeye çalışsa da arkasında yığınla insan olduğundan geri gidemiyordu. Peki, neden Elka'yı itmek akıma gelmiyordu bu piçin? Elka tam eğilecekken, bu görüntünün bana verdiği aşırı gazla ayaklarımı yerden kestim ve Steve'e atladım!

170

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve Ağğğhhh! Kolum kırıldı! diye söylenirken, yerde, Steve'in üzerinde durarak Elka'ya baktım. Nereden çıktığım anlamadığım John, onu masamıza götürüyordu bile.

Akıllı piç!

Etrafımızdaki insanlara baktığımda ise, Steve'in üzerinde, hatta o yüzüstü kolunun üzerine düşmüş ben de aynı şekilde onun üzerindeyken, bana bakışları rezilliğin ta kendisiydi!

Göt! Tam bir götsün VValt! diye bağırdığımda, kulağımın dibine girerek Sen mi? Ben mi? Hiçbir şey bilmeyen bir kızdan sevgilisiyim diye yalan söyleyerek yararlanmana izin vereceğimi mi sanıyorsun? dedim. Üzerinden, kafasına bastırıp, ayaklarını bacaklarımla ezerek kalktım ve arkamı dönüp üzerimi silkelerken, masaya yürümeye başladım.

Kolumdan tutunca tekrar arkamı döndüğümde Steve, Bak geri çekilmeye çalıştım tamam mı? Arkamda bir sürü insan vardı ve geri gidemiyordum! Özür dilerim, lanet olsun VValt!

deyip tek elini saçından geçirdikten sonra bize bakanlara aldırmadan, Ben arkadaşlarımın hoşlan... deyip sustu. Sağa sola baktıktan sonra gözlerimin içine bakarak devam etti.

Sen... Gerçekten tam bir aptal götsün!

Yanımdan, omzunu omzuma vurarak geçerken, hiçbir şey söylemedim ve bir süre durduktan sonra onun arkasından masamıza doğru yürüdüm.

'Arkadaşlarımın hoşlan...'

Ne demek istiyordu?

Ve ben aptal bir göt değildim lanet herif!

Masaya varır varmaz, John ikimize de sert bakışların göndermeye başlamıştı bile. Bense umursamadan Suzan-ne'nin yanına oturmuş Elka'ya baktım. Suzanne ile sohbet ediyorlardı. Kim bilir Suzanne'a ne sorular soruyordur diye düşündüm ve sandalyeme oturdum.

171

Corleone Canan A. Düzgan

Steve'e neden uçtuğumla ilgili kimseden ses çıkmıyordu...

Bir süre sonra, masamıza sürekli, dolu gelip boş giden bira şişeleriyle gerginliğimizi unutmuştuk. Hepimiz masanın etrafına çember gibi dizilmiş, müziğin ritmine göre olduğumuz yerde kahkahalar atarak dans ediyor ve arada zıplıyorduk.

Elka karşımdaydı... Her zıplayışında saçları havalanıyor ve tekrar düzeliyordu. Gülüyor ve eğleniyordu. O eğlendikçe ben de eğleniyordum.

Belki de bunları bir daha hiç yaşayamayacaktı...

Suzanne kulağıma eğilip Yer değiştirebilir miyiz? diye sorunca önce şaşırırsam da sonra Tabii... deyip, onunla yer değiştirdim. John'un yanma geçip, John'la sohbet etmeye başlarken, ben de Elka'nın yanma gelmiş oldum.

Göz ucuyla, hâlâ yerinde kıpırdanan ve etrafı büyük bir dikkatle seyreden Elka'yı izlediğimde, Steve'in öksürüğüyle Steve'e baktım. Yerinde, ibneler gibi dans ediyor ve dalga geçen sırtışıyla bir bana bir Elka'ya bakıyordu. Tanrım! Elka'ya bakarken yakalanmış mıydım?

Hızla bakışlarımı başka kızlara yönlendirip, dikkatimi Elka'dan uzak tutmaya çalıştım. Aksi halde gerçekten Steve'in maskarası olup çıkacaktım. Hâlbuki o kadar aptaldı ki asıl amacım Elka'yı korumak olduğunu düşünemiyor-du bile.

Gecenin sonlarına yaklaşırken, her klübün yaptığı gibi artık yavaş şarkılar çalmaya başlamıştı ve hepimizin başının döndüğüne emindim. Bugün tekila içmesem de, biraya abartmıştım. Yani benim de başım az da olsa dönüyordu. Çünkü ne yapıp edip, Elka'nın önüne gelen biraları, o içmesin diye ya bir bahaneyle ya da gizlice alıp kafama dikmişim. Elka sadece bir tane içebilmişti sanırım ve hepimizden daha çok kendinde görünüyordu. Yine de alışkın olmadığı için etkilenmiş olmalıydı.

John, Elka'nın yanma gelerek Benimle dans eder misi-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

niz leydim? diye sorunca, kibarlığına gözlerimi devirdim ve Elka'nın cevabıyla, onların piste yürümelerini seyrettim.

Elbette lordum.

Ve tekrar gözlerimi devirdim.

John'a, Steve'e güvendiğimden daha çok güveniyordum. Bugün yaptıkları bile zaten Steve'i öldürmem için yeterliydi. John, onu Steve'in önünden kurtarmış ve güvenimi kazanmıştı. Yine de o da bir erkekti ve ikisine karşı gardımı indirmemeliydim; çünkü ikisini de kızlar konusunda benden daha iyi kimse tanıyamazdı.

Steve'in piç ve umursamaz tavırlarına karşın John, kızlara daha beyefendi yaklaşıyordu. İkisi de kız tavlama yöntemlerinde gayet başarılıydılar. Aslında bu davranışları onların kız tavlama yöntemi değil de, karakterlerinin ta kendisi diye düşünüyordum.

Her neyse... Ben mi?

Ben ortalık malıydım... İsteddiğimde piç, istediğimde beyefendi oluyordum. Her türlü gidiyordu yani...

Düşüncelerimden uzaklaşarak, onlara baktım. John'la Elka piste çıkmışlardı. John tek eliyle Elka'nın belinden tutarken, diğeriyle elinden tuttu ve adımları göstererek, Elka'nın da dans etmesini sağladı. Elka ise ondan beklenmeyen bir performansla anında kavrayarak, dans etmeye başladı.

Bu çocuğun bu kadar mükemmel olması bazen beni korkutuyordu. Şu an beyefendi hallerindeydi. Elka'yı tavlamaya mı çalışıyordu yani kıcımın beyefendisi?

Onları izlerken, sabırla bir an önce şarkının bitmesini ve dans etmeyi bırakmalarını bekliyordum. Klübün kalabalığı oldukça azalmıştı. Olduğum yerden rahatça onları dikizleyebiliyordum. Ancak John'un, Elka'nın gülmesine sebep olarak ona ne söylediğini de meraklan ediyordum.

Güzel sözler mi söylüyordu?

Bir tanem, canım, tatlım, güzelim, bebeğim... gibi şeyler miydi?

173

CorJeonis Canan A. Düzgan

Ya da yine leydim, kraliçem, prensesim gibi şeyler mi?

Ya da çok güzel görünüyorsun mu?

Ya da kız tavlama hikâyelerimizden birini mi anlatıyordu?

Hayır... Onu anlatsa Elka ağlamaya başlardı. Gülmezdi... Hepsi terk edilmiş erkek -ki terk edilen erkekler biz oluyorduk- hikâyeleriydi çünkü...

Merakımdan ölecektim. Yanlarına gitmek istiyor ama bir sebep bulup, gidemiyordum. Bir yandan Steve'in boş bir anını kollasam da, lanet piç bugün üstün bir performans sergileyerek, beni takip etmekten diğer kızlara bakmıyordu bile.

Bakışlarımı Steve'in bana bakan salak suratından çekip, Suzanne'a baktım ve ani bir kararla Dans edelim mi biz de? diye sordum. Hemen başını olumlu anlamda sallayıp, gülümsedi ve ayağa kalktı.

Piste ilerlerken, Elka ve John bizim farkımızda değildi bile. Bu durumun sinirlerimi bozmasına sinirlenerek, piste varınca Suzanne'ın belinden tutup dansa başladım. Ama gözlerim hep Elka'daydı.

Elka beni görünce, bir bana bir de Suzanne'a baktı ve hızla gözlerini kaçırıp, başka yöne bakmaya başladı. Aynı şekilde ben de bakışlarımı kaçırıp, Suzanne'ın anlattıklarına dikkatimi vermeye çalıştım. Tekrar Elka'ya baktığımda ise yine bize bakıyordu.

Yüzü mü asıktı? John moralini bozacak bir şey mi yapmıştı? Ya da ona kötü bir şey mi söylemişti? Elka'nın baktığı yöne bakınca John, bizi fark etti ve Elka'yla yanımıza yanaştı.

Eş değiştirelim, deyip, Suzanne'ı kollarımdan alarak pistin bir ucuna doğru dans ederek bizden uzaklaşmaya başladı. Bense onların ardından baktıktan sonra, karşımda bir bana bir yere bakan ve ellerini birbirine kenetlemiş Elka'ya döndüm.

Korkuyor muydu?

Neden yine ellerini kenetlemişti?

174

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Etrafıma baktığımda ise hemen hemen tüm erkeklerin Elka'ya bakmasını fark etmem normal miydi? Tüm gece boyunca kim bilir kaç erkek ona bakıp, hayaller kurmuştu?

Onu görmelerini, ona bakmalarını istemiyordum!

Paranoyam sınırları zorluyordu!

Ona yanaştım ve Bir şey mi oldu Elka? Bir şeyden mi korktun? diye sorunca başım kaldırıp Hayır... Şey... Sadece kalbim çok hızlı atıyor, dedi ve gözlerime baktı.

Ka... Kalbi neden hızlı atıyordu?

Hasta mıydı?

Omuzlarından tuttum ve Hasta mısın? İstersen hemen eve gidebiliriz, deyince gülümseyip Hayır kendimi iyi hissediyorum. Sadece... Dans edebilir miyiz? diye sorduktan sonra bakışlarım ellerine kaydı.

Tek elimle birbirine kenetlenen ellerini yavaşça ayırıp, avucumun içine aldım. O, diğer elini omzuma koyarken, ben de elimi beline kaydırdım. Narin beline...

Bakışlarımı kaldırıp gözlerine baktım. Büyük gözleriyle gözlerime bakarken, o an tek düşündüğüm bu kızı nasıl ve nereye bırakacağımdı. Ona gerçekten alışıyor muydum?

Gözlerini, gözlerimden çekerek başını omzuma yasladı ve Böyle durabilir miyim? diye mırıldandı.

Nefesim hızlanmıştı.

Heyecanlanmıştım...

Hı hı, derken neden böyle tuhaf hissettiğimi sorgulamaya başladım.

Ben... En son ne zaman heyecanlanmıştım ki? Şu an neden heyecanlanıyordum?

Bir hata vardı! Olmayacak bir durumdu!

Ya da olmaması gereken...

Gecenin sonlandığını belirten müzik bitince, Elka hâlâ başı omzumda duruyordu. Ne kadar süre dans ettiğimizi bilmiyordum. Hiç konuşmamıştık. Sadece sağa sola hareket ederek birbirimize sarılmıştık. Sallanmayı bırakıp, omuzlarımdan hafifçe hareket ettirdiğimde gözlerinin varı kapalı olduğunu fark ettim.

175

Corleonis Canan A. Düzgan

Sessizce Hey Elka, diye seslenince kedi gibi mırıldanıp Çok yorgunum. Gözlerim de yorgun, diye söyleyince, yapmam gerekeni yapıp, diğerlerinin bakışları altında onu kucağıma aldım. Anmda kollarımı boynuma sarmış, başını ise boynumla omzumun arasındaki boşluğa yerleştirmişti.

Kulüpten çıktığımızda Steve, Hey artık kız arkadaşımı alabilir miyim? diye sorunca, ona doğru bir adım atıp, kendimi Suzanne'm sözleriyle zorlukla durdurdum.

Hiç rahatsız etmeyelim bence Steve. VValt'un kucağında gelebilir. Ben arabayı kullanırım, deyince rahatladım ve Elka'mın başım vurmamaya özen göstererek, arka koltuğa oturup, onu da kucağıma aldım.

Suzanne da şoför koltuğuna geçtiğinde, eve doğru yol almaya başladık.

Bu gece tahmin ettiğim kadar zor geçmemişti. Evet... Belki Steve'in üstüne atladığımda incittiğim dirseğim acıyordu ama zaferim karşısında bu acının konusu dahi edilemezdi.

Kucağımdaki Elka'ya baktım. Uyumak üzereydi. Yorulmuştu tabii ki. Hem az da olsa alkol almıştı. Bu halde olması normaldi.

Ona balonca neden gülümsüyordum? Şapşal kız! O dans figürleri de neydi öyle?

Gülümseyerek içimden söyleniyordum ona... Dudaklarımın üzerine gelen birkaç tutam saç, kaşındırılmış olmalı ki, dudaklarımı şekilden şekle sokmaya başladı. Yüzündeki saç alabilirdim. Ama şu an öyle yiyilesi görünüyordu ki!

İçimden geçirdiğim cümle beni ürkütünce, bu kez de kendi kendime kızmaya başladım.

Yiyilesi de ne tanrım VValt? Elka'yı mı yiyeceksin? Başka kızları ye! Sürtükleri ye!

Gittikçe iğrençleşiyordum. Söylediğimle midem bulansa da, hepsi sözün gelimiydi... Durumun imkânsızlığını kendime anlatabilmem için... Kaim kafama sokabilmem...

176

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elka'run uyuyan masum yüzüne baktım.

Tanrım! Elka'yı değil... Onu nasıl yiyebilirdim ki o bu kadar masumken?

Dikiz aynasından Suzanne'ın bana bakışını hissettiğimde ben de ona baktım. Yanlış anlamaması için hiçbir şey yokmuş gibi gözlerimi kaçırıp, bakışlarımı cama çevirdim. O da

ayrı şekilde bakışlarını kaçırıp, yola bakmaya devam etmişti. Neden herkes gizlice beni izliyordu?

Bir süre sonra dayanamayıp, tekrar Elka'ya baktım. Saçını yüzünden alıp, arkaya attım ve parmaklarımla hafifçe dolgun üst dudağım kaşıdım. Hâlâ dudaklarım saçma hareketler yaparak kaşımaya çalışıyordu çünkü. Kollarım hareket dahi edemezken, kendisinin kaşımaya hali bile yok görünüyordu.

Kaşımamla dudaklarımı durdurdu ve kucağımda, tam oranm üstünde kıpırdanıp, başım boynuma soktu.

İşte şimdi tehlikeli yerlerdeydi...

Yerimde kıpırdanarak, biraz olsun kendine gelmesini sağlamaya çalışıyordum ama durum daha da kötü bir hal alıyordu. Daha fazla kıpırdanıyor ve ben eteğinin altındaki vücudunu hissediyordum. Hem de lanet olasıca aletimin üzerinde! Arabanın hareket etmesi ise halime tuz ,biber ne varsa boca ediyordu.

Vücudumun artan ısısı ve aşağımda hissettiğim hareketlilik hiç de yabana atılır boyutlarda değildi. Şimdiden eğer bir şeyler yapmazsam, arabadan nasıl ineceğimi düşünmeye başlamıştım bile!

Onu koltuğa bırakmalı mıydım?

Evet! Ne olursa olsun bırakmalı ve benden uzağa itmeliydim! Ardmdan gözlerimi kapamalı, onu görmeden aklımı başka şeylere verip, eve varmadan şu altımda gittikçe büyüyen canavarı sakinleştirmeliydim!

Yavaşça hareket edip, onu koltuğa bırakmak için hamle yaparken, Bence yapmamalısın. Eğer uyanırsa kusacaktır. Eve varmak üzereyiz zaten, diyen Suzanne'a baktım.

Kahretsin!

177

Corleoneis Canon A. Düzgan

Kahretsin lanet!

Aşağıya baktım ve yüzümü tuhaf şekillere sokarak, içimden onunla konuşmaya başladım.

Bana bak lanet olası ufaklık! Bıktım senin şu zaman probleminde! Tamam evet! Kabul ediyorum çok güzel ama kes şunu artık! Beni rezil edeceksin tanrım! Geldiğin yere dön!

Başımı kaldırdığımda yine SuzanneTa dikiz aynasında göz gözeydik. Tuhaf bir şekilde tek kaşım kaldırmış bana bakıyordu.

Acaba birazcık da olsa karizmam kalmış mıydı?

Ah lanet olsun!

Ben bir çözüm bulmaya çalışana dek araba durmuş ve evin önüne gelmiştik!

Ne yapacaktım? Ne yapacaktım?

Elka'yı kucağımda taşımaya devam ederek yürüsem, önümdeki şişkinlik tabii ki görünürdü. Elka'yı omzuma alırsam ve bacakları önümden sarkarsa... Ah hayır hayır! O zaman da onun poposu görünürdü.

Kapının camı tıkatılmasıyla çözüm üretme düşüncelerimden sıyrılıp, cama baktım.

Suzanne...

Kapıyı açarken... Yutkundum...

Sanırım, hayatımda en rezil olduğum an bu olacaktı!

i

On <2^* ncii TSöüilm

SNalter-

İnmeyecek misin? diye soran Suzanne'a baktım.

Walt düşün! Düşün! Düşün!

Aaaa... Hareket etmemeliyim, dedim ve gülümsemeye çalıştım.

Neden? diye sorup, yüzüme anlamayan bir ifadeyle bakınca, bakışlarımı arabanın içinde gezdirdim.

Neden? Neden acaba Walt? Şu lanet olasıca sebebi bul beyin!

Tekrar Suzanne'a bakıp Şey... Immm... diyerek zaman kazandıktan sonra yalanımı, tutsa da tutmasa da kaderime bıraktıktan sonra devam ettim.

Kusabilir... Arabamın kirlenmesini istemiyorum. Daha temizlemeden yeni aldım ve... Hem uyanabilir de. Uyanırsa daha kötü olur. Sen söyledin, diyerek topu ona attım.

Akıllı ben!

Evet, haklısın; ancak tüm gece burada mı kalacaksın? Sanırım Steve'i çağırmalıyım. Kız arkadaşıyla o ilgilenmeli, deyip Steve'e bağırırmaya yeltenince, hızla atıldım.

Hayır! Hayır, Steve olmaz! dedim; ama sesim endişeli çıkmış olmalı ki Suzanne, kaşlarını çatarak, Neden olmaz? Sonuçta erkek arkadaşı... Sorumluluğu o almalı, dedi ve ardmdan fişimi çekti lanet kadm!

Steve! VValt'a yardımcı olur musun? diye seslendikten sonra Steve, arabasından inip bize doğru yaklaşmava başladı.

Evet... Rezilliğimin ortaya çıkış zamanıydı ve benim ufaklık ise bana hiç yardımcı olmuyor, burnundan hiç kıl

179

Corleonis Canan A. Düzgan

aldırmıyordu. Olduğu yerde, olduğu gibi varlığım gözüme sokuyordu.

Sorun nedir? diye soran ve arabanın içine eğilen Steve'e, Sorun yok Steve. Elka'mn midesi bulanıyor. Bu yüzden onu uyandırmak istemedim. Uyanırsa daha kötü olacaktır. O yüzden burada uyumasına karar verdim, derken karar verdim kelimelerine vurgu yaparak, üstelemeden siktir olup gitmesi gerektiğini anlamasını sağlamaya çalışıyordum.

Tabii ki Steve'in yüzüne pis bir sırtış yayıldı...

O an beni zorlayacak ve sinir edecek bir plan bulduğuna emindim. Gözlerimle onu öldürerek, konuşmamı bekledim.

Suzanne'a dönüp Haber verdiğin için teşekkürler Suzanne, dedi ve tekrar bana dönerek VValt sen eve gidebilirsin. Ben onunla kalırım. Hem uzun süredir onunla ilgilenmediğimden şikâyet edip duruyordu, dedi ve gözleri muzip bir bakışla dolarken gözlerime baktı. Saçlarını okşar gece boyunca uyuturum onu. Ya da yapacak başka şeyler işte. Bilirsiniz... deyince beynim karanlık bir tünelden geçerek, hayaline başladı.

Steve, arabaya binip, yavaşça Elka'yı kucağına alıyor. Elka'mn uyurken kıpır danişları, Steve'e de bende yaptığı aynı etkiyi yapıyor. Steve, Wal t gibi kendini tutamayan bir hayvan olduğundan, Elka'ya bakışları değişiyor ve saçlarını okşayacağına sertçe tutup, onu uyandırıyor. Elka uykı mahmurluğu ve şişmiş dudaklarıyla gözlerini açıp, Steve'e bakıyor. Steve ise gözlerini kırıştırıp, çapkın bakışlarıyla elini Elka'mn eteğinin altına sokarak, bacağına okşarken, ani bir hareketle Elka'yı altına alıp, koltuğa uzatıyor. Elka, küçük bir çığlık ile şaşkın bir şekilde Steve'e baktığında, Steve dudaklarını büzüp, Elka'ya doğru uzatarak, yaklaşıyor... Yaklaşıyor... Yaklaşıyor...

O sırada arabanın içine dolan başka bir arabanın far ışığıyla beraber gelen darbeyle, Steve'in kafası arka koltuğa çarpıp, oradan da ön koltuğa çarparak, koltuklar arası zikzak çiziyor. Elka

180
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ise koltukta uzandığından herhangi bir darbe almıyor. Walt, Steve'in arabasından inip, az önce vurduğu kendi arabasına bakarak ellerini beline koyuyor ve galibiyetiyle gurur duyuyor...

Evet! diye bağırınca Steve ve Suzanne garip bakışlarla bana bakıp, dejavu yaşattıktan sonra Suzanne, anahtarlarımı verip Pekâlâ siz halledersiniz. Ben gitsem iyi olur. Büyükanmem henüz yatmamış. Beni beklemiş olmalı. Tekrar teşekkürler, deyip yanımdan ayrıldı.

Gitmesi beni yarı yarıya rahatlatırken, Steve hâlâ tehdit unsuruydu. Kapının önünden çekilip, inmemi bekler bir halde durduktan sonra, uzanıp kapımın kolunu tuttum ve kapattıktan sonra hızla arabanın kapılarını kilitledim.

Ardından Steve'e baktım. Şaşkın ama sinirli bir halde cama vurup, küfretti. Yüzüme kocaman, sinir bozucu bir gülümseme yerleştirdim.

Şimdi sıra bendeydi...

Saçmalıyorsun VValt! Azgün kocakarı görünce ne düşünür sence ha? diye konuşan Steve'e aldırmadan, yavaşça Elka'yı kucağımdan indirdim ve koltuğa uzanmasını sağladım.

Umurumda değil! deyip Steve'e pis pis sırtırtırken benim ufaklığın gittikçe uslanmasını fırsat bilerek ve yine de tedbiri elden bırakmadan karanlıkta Steve'e önümü göstermemeye çalışarak, şoför koltuğuna geçtim ve araba çalıştırdım. Şoför tarafına gelen ve hâlâ söylenen Steve'in inadına camı biraz açıp Biz biraz tur atacağız. Bekleme-ym, dedim ve gaza bastım.

Steve'in arkamdan söylediğini duymuştum.

Hata yapıyorsun VValt. Görmediğimi mi sanıyorsun?

Ev yolundan uzaklaştıktan sonra Steve'in söylediğini düşünmeye başladım.

Hata yapıyorsun...

Nasıl bir hata yapıyor olabilirdim ki bu kıza vardım ederken? Onu erkeklerden, hatta arkadaşlarımdan ve hatta kendimden bile koruyordum.

18!

Corleone's Canan A. Düzgan

Bir süre öylesine sürdükten sonra, arabayı okyanus kenarına park ettim. Radyoyu açtım ve başımı koltuğa yaslamadan önce ona baktım.

Ellerini yanağının altında birleştirmiş, bacaklarını ise karnına çekmiş bir halde uyuyordu. Soğuk değildi ama büzülmüştü. Önüme dönüp, güneşin doğuş anına kadar başımı koltuğa yaslayıp, onu uyandırmamak için sessizce müzik dinledim.

Uyuduğumu, kirpiklerimde hissettiğim hafif dalgalanmayla fark edince gözlerimi araladım,

Sızmış mıydım?

Gözlerimi biraz daha açınca, daha güneşin doğmadığını anlayıp, rahatlamıştım; ama sağ tarafımda bir gölge hissedince başımı çevirdim ve gördüğüm şeyle yerimde hafifçe sıçrayıp, elimi kalbime koydum.

Elka!

Gerçekten korkmuştum. Nasıl korkmayacaktım ki! Elka, iki ön koltuğun arasından fırlamış kafası, makyajı akmış gözlerinin etrafı siyah bir panda gibi ve dağınık uzun saçlarıyla on santim uzağımdan bana bakıyordu.

Tanrım! Elka... Hayalet gibisin! deyince gülümsedi ve Korktun mu? Korktuysan öpebilirim, deyip mesafesini bozmadan, bir öpüşme mesafesinde durmaya devam etti.

Öpüşme mesafesi... Bu mesafenin daha önce farkına varmamam ne tuhaftı.

Dudaklarına baktım...

Ve tekrar gözlerine...

Bu kadar yakın olmamız beni rahatsız edince, işaret parmağımı yüzlerimizin arasına soktum ve onun alnının ortasına bastırarak, yüzünü geri ittirdim. Böyle daha iyiydi. Uzak...Dikkat dağıtmıyordu.

Tehlikeli ve bu ortamda kötü sonuçlar doğurabilecek sorusuna Hayır korkmadım. Öpmene gerek yok, diyerek en doğru cevabı verdim.

Onu ittiğim yerden toparlandı ve Neden beni itiyorsun? diye söylendi dudaklarını dargın bir şekilde bü-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

zerek. Ardından ani bir değişimle yine bana yanaştı ve parmağıyla gözlerimi işaret edip Kirpiklerin çok uzun. Onlarla oynamak çok eğlenceli, deyince, kirpiklerimde hissettiğim ve uyanmama sebep olan dalgalanmanın ne olduğunu anlamıştım.

Tanrım kim kirpiklerle oynamayı eğlenceli bulabilirdi ki?

Gülümseyip gülümsememekte tereddüt edince konuyu değiştirdim.

Ön koltuğa gel. Seyretmeni istediğim bir şey var, dedim ve beceriksizce ama hızla arabadan inip, yanıma oturmasını izledim.

Sanırım artık arabalara alışmıştı.

Yanıma oturdu ve yüzüme bakarak, Ne seyredeceğiz? Okyanusu mu? Ben okyanusu zaten biliyorum, dediğinde parmağımı dudağıma getirdim ve Şşşşşş... Sadece arkana yaslan ve seyret, deyip, ufku gösterdim.

Parmağımı takip ettikten sonra ufka baktı. Ardından yine bana bakıp, sonunda arkasına yaslanınca kısık olan müziğin sesini biraz daha açtım ve onunla beraber manzaraya izlemeye koyuldum.

Frank Sina t ra' dan Can't Take My Eyes off You çalıyordu. Bu şarkıyı severdim ve mırıldanmaya başladım. O an tıpkı Frank amcanın dediği gibi gözlerimi ondan alamadığımı fark etmemle güneşin kendini göstermesi bir olmuştu.

Olağanüstüydü... Her yerin aniden aydınlanıp, tatlı bir turuncuya bürünmesi... Okyanusun üzerindeki ışıkların dans etmesi...

Ve ona baktım. Tahminimde yanılmamıştım. Gözlerini açmış, güneşin doğuşuna bakarak, dudağını ısırıp gülümsüyordu.

Onun için yine bir ilkti... Benim için de...

Daha önce hiçbir kızı güneşin doğuşunu izlemeye getirmek aklıma bile gelmemişti. İçimdeki ses, sanki onunla bunu yapmak istediğimi anlamış gibi beni buraya siirük-

183

Corleonis Canan A. Düzgan

lemişti. Sadece yalnız geldiğim ve kafamı dinlemek istediğim bu yere...

Ona baktığımı fark edince, bana döndü. Okyanus gözleri, güneşin aydınlatmasıyla daha da mavi olurken, gülümseyip, sessizce Bu... Çok güzel. Daha önce görmemiştim. Ne kadar şanslı varlıklarsınız, dedi ve tekrar güneşin doğuşuna baktı.

Kesinlikle farklıydı... Varlık demişti Tanrım! Başka hangi kadına böyle olmak yakışabilirdi? Hangi kadın bu kadar saf olabilirdi? Bu kadar masum?

Ve bu kadar güzel?

Bana aniden dönmesiyle, ona istem dışı ne kadar yaklaştığımı fark edince şaşırarak, gözlerimi kırıştırdım. Farkında olmadan o kadar yaklaşmıştım ki, uzansam rahatlıkla dudaklarından öpebilir dim...

Öpmek!

Onu öpecek miydim?

Ben? Öpüşmekten tiksinen ben?

Onu öpmek istiyor muydum?

Bu heyecanım niyeydi Tanrım?

O da bana öylece durmuş, bakıyordu. Bense ne ileri gidebiliyordum ne de geri. Ben dudaklarma bakıp, ardmdan tereddütle gözlerine bakmca, gözlerini kırıştırtıp Şey... dedi ve sustu.

Geri çekilmeliydim... Geri çekilmeliydim değil mi? O neden çekilmiyordu?

Kalbimin atışlarını normale döndürmek istercesine hızla geri çekilip, koltuğuma yaslandım. Elim kalbimin üzerine koyarken, bakışlarımı kurtuluş arar gibi yine manzaraya çevirdim.

Bu kadar hızlı atması normal miydi?

Sakinleşmeliydim...

Steve haklıydı... Neredeyse hata yapacaktım. Farkına bile varmadan onu incitecektim! Daha önce öpüşmeyen, sevgili olmanın ne demek olduğunu bilmeyen masum bir

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kızın, belki de sevdiği erkeğe vermek isteyeceği ilk öpücüğünü ondan alacaktım.

Ve tabii ki benim de ilk öpücüğüm... İlk kez, öpüşmenin ne hissettirebileceğini sorgulamaya başladım.

Elini, kalbimin üzerindeki elimin üstünde hissedince, düşüncelerim birer birer dağılarak, ona baktım yeniden. Masum bir şekilde bana bakıyordu.

Senin de kalbin hızlı mı atıyor? diye sorup, gülümsemeye çalıştı. Onun da mı hızlı atıyordu yani? O da mı heyecanlanıyordu? Kulüpte de mi heyecanlanmıştı?

Neden?

Cevap vermeyince elini elimin üstünden çekti ve arkasına yaslandı. Ben de arkama yaslanıp, gözlerimi kapayarak, derin bir nefes aldım.

Açıklama bulamıyordum. Tek açıklama...

Gözlerimi açıp, ona baktım.

Ondan hoşlanıyor olabilir miydim tanrım?

Hızla kendime gelerek, başımı iki yana salladım ve yerimde doğrulup, arabayı çalıştırdım.

Olamazdı! Hayır, ondan hoşlanamazdım! Sadece sevimliydi, güzeldi. Belki de savunmasız olmasıydı beni ona çeken. Ama kesinlikle hoşlanıyor olamazdım!

Yarın ilk işim ona iyi bir yer aramak olacaktı. Aksi takdirde her şey karmakarışık bir hal almaya başlayacaktı...

Evin önüne park edip, hızla arabadan indim ve onun da inmesini bekledikten sonra kapıya yürüyüp anahtarı çevirerek koşar adımlarla içeri girmesini bekledim.

İçeri girer girmez ardından ben de girip anahtarları ve telefonumu sehpa, kendimi ise koltuğa attım. O ise çoktan odaya girmişti. Daha doğrusu odama...

Uyuyamıyordum. Aklımdan çıkmıyordu. Vücuduma bile söz geçiremez halde olduğumu daha yeni fark ediyor-

Hayır!

Corieonis Canan A. Düzgan

dum. Koltukta yan dönerken, içimden kendime kızmaya başladım. Ben onun babası değildim! Onun abisi ya da herhangi başka bir şeyi! Neden onu himayeme almıştım ki? En başta onu o polis merkezinden almamalı ve geri dön-memeliydim.

Kahvaltı için markete gideceğim. Sen de gelmek ister misin Elka?

Evet, çok isterim.

Konuşma seslerinin ardından gözlerimi zorlukla açtım. Düşünmekten doğru düzgün uyuyamamıştım bile. Zaten güneş doğduğunda yatmıştım.

Tanrım saat kaçtı?

Dış kapırun kapanma sesiyle, yerimde doğruldum ve odasından esneyerek çıkan John'a baktım.

Dün gece çok içmişim başımın üzerinde resmen bir taş var, dedikten sonra yanıma oturdu. Yüzümü ovalayıp Aynen benim de, diye mırıldandım. Aklıma sabahki konuşmalar gelince, hızla John'a bakıp Elka uyandı mı? Steve nerede? diye sordum cevap almayı umarak. Sonuçta o da yeni uyanmıştı.

Ayağa kalkıp, odasına doğru yürürken Az önce seslerini duydum. Sanırım kahvaltı için markete gittiler, deyince, hızla ayağa kalktım.

Dış kapıya doğru koşar adımlarla ilerleyip, tam kapıyı açacakken durdum. Kolu çevirip çevirmemekte tereddüt edip kapıyı açtım. Ardından vazgeçerek, geri kapadım.

Peşinden gitmemeli ve onun için endişelenmeyi kesme-liydim. Çocuklar haklıydı. Ona bağlanıyordum ve bağlan-mamalıydim. Belki savunmasızlığından ve hiçbir şey bilmediğinden, belki de...

Hayır, o şıkkı aklıma bile getirmemeli ve kendime gelip, tatilde olan erkekler gibi davranmalıydım.

Kapıdan uzaklaşıp, içimde gitmek bilmeyen bir sıkıntıyla duş almak için odama girdim.
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

-Elka-

Ah bu çok renkli...

Market denen yerde, görmediğim ve bilmediğim birçok şey keşfediyordum.

Kutu içinde yuvarlak renkli şeyler çok sevimliydi. Steve tatlı şekerler olduğunu söyleyip, birkaç tane almıştı. Bir de üzerinde kadın ve erkeğin kıyafetleri olmadan birbirlerine sarıldıkları kutular vardı.

Elime alıp, Steve'e göstererek Bu kutudaki nedir? diye sorduğumda Onlar sevgililer için Bayan meraklı, deyip, kutuyu elimden almış ve yerine koymuştu.

Sevgililer için olduğunu öğrenmek beni daha da merak-landırmıştı. İçinde sevgili şekerleri mi var? diye sorunca, Steve kahkaha atarak Hayır... Yani belki... Hmmm, lanet olsun bunu sana basitçe nasıl anlatabilirim? diye söyleyip, başını kaşımış ve devam etmişti.

Hani görmek istediğin ama VValt'un sana göstermediği, kadınlarla erkeklerin farkı vardı ya, işte onun şapkası, deyince, şapkanm oraya nasıl takıldığını ve bu küçük kutuya nasıl sığdığım aklım almamıştı.

Hem şapkanm pantolonun içinde ne işi vardı ki?

Steve, aklımın karıştığım anlamış olacaktı ki, eliyle saçlarımı ovaladı ve Düşünme. Bir gün öğrenirsin, deyip, gülümseyerek başka şeyler almak için ilerledi.

Ardından giderken, birinin bana baktığım hissederek, durdum ve o yöne döndüm. Etrafa baktıktan soma bir şey göremeyince, Steve'i takibe devam ettim. Aldıklarımızı koyduğumuz tekerlekli aracı bana vererek Burada bekle. Akşam için birkaç bira alıp hemen geleceğim. Zaten geç kaldık, deyip, yanımdan koşar adımlarla uzaklaştı.

O sırada etrafımdaki, bizim gibi alışveriş yapan insanları gözlemlemeye başladım. Ben de onlar gibi görünüyordum. İnsanlar gibi alışveriş yapıyordum. Kendi kendime kıkırdayıp, sırtımı dikleştirdim ve sanki her zaman alışveriş yapıyormuş gibi durmaya çalıştım.

187

Corleonis Canan A. Düzgan

Bir kadın ve bir adam önümden geçerken, alışveriş arabasının içine koydukları küçük insanla göz göze gelince Anne! Ben şu ablayla evlenebilir miyim? diye sordu kadına.

Evlenmek... Evet, eski zamanda öğrenmiş ama unutmuştum. İnsanlar evleniyorlardı ve sonra beraber yaşıyor(bu küçük insanlardan yapıyorlardı.

Yani bunlar sevgili miydi?

Ya da sevgili demek evlenmek demek miydi?

Ben küçük insana gülümserken, anne dediği kadın bana ve ardmdan yanındaki bana bakan adama bakarak, sinirli bir şekilde alışveriş arabasını döndürdü ve hızla uzaklaştı.

Neden bana gülümsememişti ki? Oysa ben ona gülüm-semiştim.

O sırada ismimi duymamla, sesin geldiği yöne baktım.

-Walter-

Hızlı bir duşun ardmdan, aklımda Elka ve Steve ile salona yürüyüp, neden hâlâ dönmediklerini sormak için Steve'i aramam gerektiğini düşünerek, masanın üzerindeki telefonumu elime aldım. Yirmiye yakın Steve'den gelen çağrıyı görünce, endişelenerek anmda geri arama yaptım ve sabırsızlıkla telefonu açmasını bekledim.

Bu kadar arama normal değildi...

Bir şey olmuş olmalıydı!

Tanrım! Elka'ya bir şey olmamıştı değil mi?

Steve nefes nefese telefonu açmca, aklıma kötü şeyler gelmesine engel olarak Nerede kaldınız, lanet herif? diye bağırdım.

Ve Steve'in söyledikleriyle, ayaklarımın altından yer kaymaya başladı...

Elka yok! Her yere baktım; ama yok! Lanet olsun onu bulamıyorum Walt! Sadece birkaç dakika VValt! Sadece birkaç dakika yanından ayrıldım! Ama Elka hiçbir yerde yok!

188

\ TSeşinci TSölüm

-Elka-

Urel?

Urel!

Hafifçe tebessüm eden yüzüne baktıktan sonra sevinçle ona doğru yürüdüm. Tam önünde duruncaSen... Nasıl geldin? dedim hayretle gülümseyerek.

Bu bilmediğim şehirde, tanımadığım insanlarla yaşamaya çalışırken, tanıdık bir yüz görmek, hem de en yakınım, insan olma savaşımında beni daha da yüreklendirip, rahatlatmıştı.

En iyi arkadaşım, yol göstericim Urel...

Gelmişti...

Sorumu yineleyecektim ki, elini uzatıp, elimi tuttu ve Gel benimle, deyip, hızla Steve'in gittiği yönün aksi yönünde yürümeye başladı. Nereye götürüyordu beni? Neden bu kadar gergindi? Çıkışa yönelince, elimi ondan kurtarmak ister gibi onu dururdum ve ne yaptığımı anlamak istercesine bana sabitlenen gözlerine baktım.

Steve'e gideceğimi söylemem gerek. Merak edecektir. VValt ve John da... deyince Urel, gözlerini gözlerimden ayırıp bir an marketi süzdükten sonra tekrar bana döndü.

Gitmemiz gerek Elka, dedi gergin bir şekilde.

Tuhaftı...

Farklıydı...

Sadece karakter olarak değişmemişti. Biyolojik olarak da daha büyük bir vücudu vardı.

Ben bir şey söylemeyince, elimi sıkıp, ben arkama bak-

189

Corleone Canan A. Düzgan

maya çalışırken, hızla beni oradan çıkardı. Koşar adımlarla yürümeye başlayınca Nereye gidiyoruz? diye sordum.

Aslında ona söylemek ve anlatmak istediğim çok şey vardı. Dünyada o yokken yaşadığım olayları, öğrendiğim aletleri ona anlatmak istiyordum. Emindim ki o da bilmiyordu ve ben ilk kez ona yardım edebilmiş olacaktım.

Yolun köşesinden döndükten sonra Kaldığım eve gidiyoruz, dedi ve tekrar susup endişeli bir şekilde yürümeye başladı.

Şaşkın bir şekilde Senin evin mi var? diye sorunca durdu ve bana baktı.

Konuşacağız ama şimdi eve gitmemiz gerek Elka, deyip, tekrar yürümeye devam etti.

Uzun bir süre, hiç konuşmadan yürüdükten sonra kimsenin olmadığı, okyanus kenarında, ıssız bir yerdeki kulübeye vardık. Kapıyı açıp, önce benim girmemi bekledikten sonra kendisi de girince, kapıyı kapattı ve arkasından kilit yerine uzun bir demir soktu.

Etrafıma baktım. Burası VValt'un evinden çok farklıydı. Sanırım eski bir kilerdi. İki yüz yıl öncesine benzer bir yerdi. Yerde bir yatak, birkaç dolap ve birkaç sandalyeyle masa olan bir yerdi. Sesiyle ona döndüm.

Hafifçe tebessüm etti ve İyi misin? Senin için çok endişelendim, deyip yanıma yaklaştı. Tamdık sesi, sevdiğim içten bakışı ve tanıdık gülümseyişi beni rahatlatırken Evet, bana kötü davranmadılar. Hatta bir şeyler öğretmeye çalışıyorlardı. Bana iyi baktılar. Yemek verdiler ve korudular, dedikten sonra asıl sorumu sordum.

Buraya gelmeyeceğini sanmıştım Urel. Çok üzülmüş ve çaresizdim. Sen olmadan ne yapacağımı bilmiyordum. Peki, sen nasıl gelebildin?

Sandalyelerden birine oturdu ve Sarsıntıyı hissettiğimde geçidin açıldığını anlamıştım. Dünyaya gelmek isteyen iki kişi vardı. Axela ve sen... Axela'ya yasaklandığı ve kaçmayı göze

alamayacağı için aklıma hemen sen geldin ve hızlı bir şekilde geçide yüzdüm. Geçidin girişinde siyah

190

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kuyruğunu gördüğümde ise sen olduğuna emin olarak ardından geçitten geçtim. Sen, seni durduracağımı anlayıp, daha hızlı yüzmeye başlayınca, seni vazgeçiremeyeceğimi fark edip, peşinden yüzmeye devam ettim, dedi ve bir an yere bakıp, tekrar bana bakınca, başını iki yana sallayarak devam etti.

Seni bırakamazdım Elka. İki yüz yıl önce olanlardan sonra asla... Yenidünyaya nasıl alışabileceğim bilmiyordum; çünkü her şey çok farklıydı. Kihan sana eğitim verecekti; ama sen bekleyemedin. Üstelik karaya çılanca çok güçsüz olacağım biliyordum. Benim de öyle... Okyanustaki insan adamları gördüğümde senden farklı bir yere çıkmak zorunda kaldım. Zaten bir insan kadını beni görmüş olabilirdi ve çıkmak için kimsenin olmadığı bir kumsak seçtim. Kendimi iyi hissettiğimde, senin çıktığın kumsala yürüdüm; ama yoktun, deyip derin bir nefes aldım.

Susmasını fırsat bilerek Ah Urel... Üzgünüm... Hepsi benim yüzümden. Benim hatam, deyip elini tuttuktan sonra, Beni nasıl buldun peki? diye sordum hızlıca.

Gülümsedi ve Seni her zaman bulabilirim Elka. Henüz insan değilsin ve telepatimiz devam ediyor. Dünyadaki kalabalıkta ve gürültüde oldukça zor oldu; ama sonunda buldum, dedikten sonra ayağa kalkıp, dolapların birinden bir bardak aldı ve su doldurdu.

Bense şaşkın bir şekilde Güçlerin hâlâ devam ediyor mu? diye sordum merakla.

Eğer onunkiler devam ediyorsa, benimkiler de ediyor olabilirdi... Bir kere VValt'u iyileştirmek için kullanmıştım; ama işe yaramamıştı. Hâlbuki ben, hastaklıan iyileştirebiliyordum. Sahip olduğum, bana bahşedilen güç buydu.

Bardaktaki suyu tek seferde içtikten sonra, Evet ama çok zayıf... Bu dünyadaki enerjiyle çalışıyor. Burası çok karmaşık ve çok fazla insanın enerjisi var. Bu da senin enerjini bulmamı güçleştiriyor, diye açıkladı.

Üzüntüyle iç çektim.

m

Corieonis Canan A. Düzgan

Kimseyi iyileştiremeyecek miydim artık? Kimseye yararım olmayacak mıydı?

Değişiyorsun, deyince dikkatimi tekrar Urel'e çevirdim.

Soru soran bakışlarına cevap verdi. Saçların... Rengi değişmiş ve tenin şeffaflıktan arınmış. Artık damarların görünmüyor, deyince ellerime baktım.

Evet, vücudum insanlar gibiydi. İki yüz yıl önce bembeyaz, mavi damarları görünen bir kızdım. Hizmetçi olduğum içim uzun kıyafetlerle görünmüyordu. Bu kez dünyada daha fazla kalmıştım. Değişmemin sebebi bu olabilirdi.

Solungacım! Evet, Urel'e onu sormalıydım. Artık her şeyi ondan öğrenebilirdim.

Şey... Solungaçlarım... Bir tanesi kayboldu. Bu iyi bir şey mi Urel? diye sorunca Urel'in bakışları değişti ve ayağa kalkıp, yanıma gelerek tişörtümü sıyırdı.

Elini solungaç izlerimde gezdirdikten sonra, gözlerime bakarak Elka... Bu senin insan olmak istemenle alakalı bir şey olmalı. Bilmiyorum... Kötü bir şey de olabilir. Ya da insan olma sürecindeki ilk işaret. Ama biliyorsun ki... dedi ve parmaklarını, incelemesine izlerimde gezdirirken devam etti: Tamamen yok olabilirsin de...

Çaresizce yüzüne baktım.

Nasıl insan olacağım Urel? Başarabilecek miyim? Beni neyin insan yapabileceğini bilmiyorum bile. Nasıl çözeceğim? diye sordum ağlamaklı sesimle.

Gözleri gözlerime buruk bir ifade gönderdikten sonra Bu kadar çok mu istiyorsun insan olmayı? diye sordu.

Başımı olumlu anlamda salladım. Evet... Burası kötü bir yer değil. Kölelik yok ve insanlar özgür. Eğleniyorlar. Dilediklerini yapabiliyorlar. Ve hayat çok daha basit, dedikten sonra buruk bir şekilde gülümsedim.

Biliyordum... Urel insanların bana zarar vermesinden korkuyordu. Ama artık her şey çok farklıydı ve bir süre sonra o da anlayacaktı ki iyi insanlar da vardı.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

VValt ve diğerleri gibi...

-Walter-

Steve'in kan gelen burnu umurumda bile değildi. O yumruğu zaten çoktan hak etmişti piç!

İstediğin kadar vurabilirsin. Ben de en az senin kadar endişeliyim, tamam mı VValt?

Üstelik üzerine bir de kendimi suçlu ve bok gibi hissediyorum! diye bağırın Steve'e bakıp, gözlerimi devirdim ve dişlerimi sıktım.

John endişeyle Tekrar anlat Steve. Belki bir şeyleri atla-mışsındır. Belki bir ipucu bulabiliriz, deyince dayanamayıp, tekrar sesimi yükselttim.

Daha ne anlatmasını bekliyorsun ki? diye sorduktan sonra ellerimi sinirle saçlarımdan geçirdim ve ayağa kalktım.

Elka gibi bir kızı yalnız bırakacak kadar beyni olan bir adam ne kadar ayrıntıyı hatırlayabilir sence? diye devam ederek, cevap vermelerini bile beklemeden odama yürüyüp kapıyı kırarcasına ardımdan kapadım.

Üzerimi değiştirirken, ihtimalleri düşünüyordum; ama aklımda o kadar çok olasılık dolanıyordu ki, hangisinden başlayacağımı bilemiyordum bile.

Elka çok basit bir sebepten bile kaybolmuş olabilirdi. Dikkatini çeken bir şeyin yanma gitmiş, Steve ise döndüğünde onu bulamamış, değerli bedenini onu aramak için yormamış olabilirdi. Ya da sapıgım teki ona güzel birkaç kelime söyleyip, dondurma ya da şeker verip, onu kandırıp götürmüş olabilirdi!

Ya da Tanrım! Böbrek mafyası! Ona bir parfüm koklatıp, bayıltmış ve ardından onu kaçırmış olabilirdi! Ve ben onu buz dolu bir küvette böbreğinin üzerindeki dikişlerle ölmek üzereyken bulabilirdim!

Aklıma gelenlerle daha da paniklemiştim! Ellerim titriyordu... Ne yapacağımı bilemiyor ve öyle çaresiz hissediyordum ki?

193

CorJeonis Canan A. Düzgan

Son bir ihtimal şimşek hızıyla aklıma geldi!

Uzaylılar!

Hayır hayır, tanrım o kadar olamazdı!

Lanet olsun! Lanet olsun!

Hızlı bir şekilde giyinip, odadan çıkınca John,

Nereye gidiyorsun? diye sordu.

Dış kapıya yürüyerek Markete... Ya da ara sokaklara... Ya da hastanelere... Ya da terk edilmiş binalara... Mağaralara... Ormana... Onu bulmaya ve bulabileceğim her yere bakmaya gidiyorum, dedim ve bir şey söylemelerini beklemeden evden çıktım.

İlk işim markete gitmek olacaktı...

Tam arabaya binecekken, Steve arkamdan seslendi. Bekle beni. Ben de geliyorum.

Arabanın kapısını açtıktan sonra sinirli bir şekilde ona baktım ve Gözünün önündeki Elka'yı kaybedebilmişken, kaybolmuş Elka'yı bulabileceğini sanmıyorum. Eve git ve vicdan azabıyla yaşa Steve. Hatta vicdan azabıyla geberebilirsin de! diye söyleyip, arabaya bindim.

Kontağı çevirirken, Steve hızlıca arabanın etrafından dolaştı ve arabaya binip Beni istediğin kadar suçlayabilirsin! İstediğin kadar dövebilirsin de! Ama Elka'yı bulmadan Karayipler'den ayrılmayacağım! dedi ve önüne dönüp, inatla arabayı hareket ettirmemi bekledi.

Lanet piç kurusu! diye mırıldandım ve hızla gaza bastıktan sonra devam ettim.

Şu koltukta oturabilmenin tek nedeni, eğer Elka biri-leri tarafından kaçırıldıysa, kaçıranlara seni verip Elka'yı alacak olmam! dedim yola çıkarken.

Steve ise Emin ol kaderime razı geleceğim, dedi sessizce.

Biliyordum... Üzgündü. Kendini en az benim kadar kötü ve suçlu hissediyordu; ama ona kızmadan duramıyordum. Elimde değildi. Yaptığı çok büyük bir hataydı. Tanrım! Keşke o kapıyı açsaydım. Kendimi onu umur-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

samayacağım diye kandırıp ve engellemeyip, peşlerinden markete gitseydim. Ah, Elka nereye gitmiş olabilirdi? Ya da başma ne gelmişti? Şu an durumunu tahmin edebiliyor olmam bile kendimi ne kadar çaresiz hissettiriyordu...

Korkmuş olmalıydı... Şaşkın...

Ağğğhhh! Ya tecavüzcünün birine denk geldiyse!

Akşam olmadan onu bulmalıydım. Sokaklarda tek başına sarhoş adamlarla nasıl başa çıkacaktı?

Markete varır varmaz, arabayı nasıl park ettiğimi umursamadan, arabadan indim. Aynı şekilde Steve de. Hızla markete girip, her reyonu aradıktan sonra, kasiyerlerin yanına yürüdüm. Onlara sorduğum birkaç sorudan da bir şey çıkmayınca, aklıma marketin deposu geldi. Burada çalışanlardan birisi onu çok beğenmiş ve depoya götürmüş olabilir miydi? Orada akşam tecavüz etmek için saklıyordu belki de!

Kasiyer kıza, Deponuzu görmek istiyorum, deyince hem Steve hem de kasiyerin bana deliymişim gibi bakmalarına aldırmadan daha sert bir şekilde isteğimi yineledim.

Hemen! Şimdi! Deponuzu görmek istiyorum!

Kasiyer kız Üzgünüm efendim ama görmeniz mümkün değil, deyince bağırmaya başladım.

Neden? Yoksa çalışan sapık personelinizden biri güzel ve masum bir kızı kaçırıp, oraya mı kilitledi? dedikten sonra markette hızlı adımlarla gezinip, devam ettim.

Nerede? Lanet olasıca karanlık ve kuytu deponuz nerede? diye bağırarak, deponun yerini aramaya başladım.

Steve ve kasiyer kız arkamdan koşturarak bir şeyler söylüyorlardı; ama umurumda bile değildi. Duymuyordum bile. İsterseler beni deli sanabilirlerdi.

Efendim bir saniye lütfen. Ne yapıyorsunuz? diyen kasiyerin ardmdan Steve VValt saçmalıyorsun! Burada değil işte! Hadi gidelim! deyince Steve'e döndüm ve öyle mi? Öyle mi Steve? Nereden biliyorsun? Ha? Yoksa onu sen mi sakladın? diye bağırınca, kolumdan tutan kişiye döndüm bu kez de.

195

Corleonis Canan A. Düzgan

Takım elbiseli bir adam Beyefendi ben bu marketin müdürüyüm. Sorun nedir? Anlatırsanız yardımcı olabilirim, dedi kibarca.

Ama kibar olması bile sinirlerimi bozuyordu. Elka'yı bulmak için her deliğe bakacaktım! Gerekirse zorla! Gerekirse bu kibar herifi parçaladıktan sonra!

Adama sertçe baktım ve Hemen deponuzu görmek istiyorum! dedim tehdit eder bir ses tonuyla.

Beni daha fazla sinirlendirme potansiyeline sahip ve beni depoya götürmezse bir taraflarından kan çıkartacağım müdür bozuntusu ise Üzgünüm ama göremezsiniz. Çünkü... deyince kendimi kaybettim ve yakasma yapışıp, olabildiği en sert şekilde raflara dayadım.

Steve'in kolumdan tutmasına ve adamın canının acımasına aldırmayarak burnunun dibine sokulup, Seni öldürmem gerekse bile o depoya bakacağım! dedim sessizce.

Steve hâlâ kollarımı adamın üzerinden çekmeye çabalar ve beceremezken, müdür sesini yükseltip, yakasında olan ellerimi tuttu ve sabrı tükenmiş bir ses tonuyla, Bayım bakamazsınız çünkü bizim depomuz yok! dedi.

Söylediğiyle bir süre donup kaldım ve arımdan gevşeyen ellerimi yavaşça üzerinden çektim. O ise yakasını düzeltirken, konuşmaya devam etti.

Bize her şey günlük gelir, İstifimi bozmayarak, müdürün üzerini düzeltmesine bir iki yardımda bulunduktan sonra, hiçbir şey olmamış gibi çıkışa yönelirken Neden daha önce söylemezsiniz ki? deyip, hâlâ sert ve gururlu bir şekilde çalışanların, alışveriş yapan insanların, müdürün ve insan ziyam Steve'in bakışları arasında marketten çıktım.

Hep rezil mi olacaktım Tanrım?

Arabama binerken Steve, Böyle saçma sapan şuursuzca arayacaksan, benim yöntemlerimi deneyelim ne dersin? diye alayla sordu.

Ona baktım ve Evet. Haklısın. Ne kadar da işe yarar yöntemlerin var. Ama bulmak için değil maalesef, kaybet-

196

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

mek için! Kim bilir o kaybolurken ya da kaçırılırken sen bira almak yerine sürtüğün tekiyle rafların arasında heyecanlı bir fantezi denemek için oynayıyordun ha? deyip, yüzüne daha dikkatli baktım ve bir şey söylemeyince devam ettim.

Haklı mıyım Steve?

Başımı eğdi ve dudağını ısırp, gözlerini kaçırınca, iki elimle vurabildiğim en sinirli şekilde arabamın kaportasına vurdum. Arımdan haklı olmamı anlamamın verdiği sinirle işaret parmağımı ona doğrultarak Lanet herif! Piç kurusu! Sen tam bir orospu çocuğusun! dedim ve sinirden çıldırmış bir halde arabama atladım.

İnanamıyordum! Steve'in lanet olasıca uçkuru yüzünden Elka'yı kaybetmişim! Onun sürtüklere olan düşkünlüğü yüzünden! Tanrım! Elka kim bilir nerede ve ne haldeydi?

Steve piçini orada bırakarak, arabamın gazına sonuna kadar bastım ve direksiyonu hızlıca çevirip, yola çıktım.

Daha bakacağım çok yer vardı...

-Elka-

Bu kez neden böyle bir yere geldik? Neden geçit burada açıldı? Bu geldiğimiz yerin adı ne? Aklımı kurcalayan sorularımı sıralayarak, yüzümü gıcıklayan saçlarımı yüzümden çektim.

Bilmiyorum Elka. Mutlaka bir sebebi olmalı. Bazen Ki-han'a akıl sır erdirilemiyor, diye konuşunca, yatakta ona doğru döndüm.

Evde, daha doğrusu kilerde başka yatak olmadığı için aynı yatakta yatıyorduk.

Tıpkı VValt'la yattığımız gibi... Ama VValt'un dediğine göre o hatırlamayarak olmuştu. Yani istemeyerek ve bu beni üzüyordu. Neden üzüliyordum ki? Deniz perisivken duyguların çoğunu yaşayamıyorduk ve dünyaya gelince

197

J

CorJeonis Canan A. Düzgan

hepsini yaşamak zor geliyordu ruhumuza. Üzülmek de bunlardan biriydi. Ne kadar kötü bir şeydi böyle... Hasta gibi hissettiriyordu.

Aklıma gelen başka bir soruyla Urel'e İnsanların kalbi neden hızlı atar? diye sordum.

Urel de bana doğru döndükten sonra, Ya hasta olduklarında ya da heyecanlandıklarında sanırım diye cevap verip, soru soran gözlerle bana baktı.

Bakışlarımı kaçırıp, ona sormak istesem de ağızımdan çıkmakta zorlanan kelimeler yüzünden devamım getire-miyordum.

Konuşmak istemiyorsan ya da utanıyorsan, düşüncelerine girebilirim, deyince, panik yaparak yerimde hafifçe doğruldum ve Hayır... Gerek yok. Sa... Sadece beni kurtaran adam var. Kurtarıcım, deyince Urel de yerinde doğruldu. Kaşlarım çatarak beni dinlemeye devam etmeden önce Kurtarıcın? diye sordu.

Tekrar bakışlarımı kaçırdım. Ellerimle oynarken Şey... O iyi biri. Bana öğretiyordu, dedim ve Urel'in öğrenmesini istediğim şeylerden birini, yerimde daha da dikleşip, heyecanla gülümseyerek anlatmaya başladım.

Korkunca ne yapıyorlarmış biliyor musun? Korkan kişiyi yanaklarından öpüyorlar. Ama bende işe yaramadı. Tam tersi, kalbim daha da hızlı atmaya başladı. Sanırım insan olmadığım için değil mi? deyip ellerimi bağdaş kurduğum bacaklarımın üzerine koydum ve bakışlarımı da ellerime indirdim.

Neden korktun? Biri sana bir şey mi yaptı Elka? dedi Urel biraz sinirli ama hâlâ rahatlatıcı ses tonuyla.

Başımı kaldırıp ona baktım.

Ha... Hayır. VValt beni lunapark diye büyük oyuncakların, dondurmaların ve pamuk şekerlerin olduğu eğlenceli bir yere götürdü. Çok güzeldi. Sonra biz çok yükseğe çıkan koltuklu kutuların içine oturduk. Yüksekten korkmuştum. Gözlerimi dahi açamıyordum. O da beni yanağımdan öptü ve korkunca yanaktan öpüldüğünü söyledi,

198

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

deyince Urel hiddetlendi ve bağırarak Seni nasıl tehlikeye atabilir o insan adam? Ve sen buna nasıl izin verebilirsin? Karşılaşırsak o insana iyi bir ceza vereceğim! dedikten sonra kolunu tutarak sakinleşmesini sağladım.

Hayır Urel. Tek yapmak istediği bana o mükemmel manzarayı göstermekti ve harika bir görüntüydü. Gök-yüziindeydim. Bir gün sana da göstereceğim, dedim ve Urel'in yumuşayan yüz ifadesini görünce, düşüncelere daldım.

Walt...

Onunla çok eğleniyordum. O iyi biriydi. Tanıdığım en bilgili kâhindi. Şimdi ise yanımda yoktu ve ben eksik gibiydim. Sanki bacaklarım yokmuş gibi. Sanki tek solungacım kalmış kadar eksik...

-Walter-

Gece yarısı olmuştu ve ben hâlâ Elka'yı arıyordum. Marketin ve evin yakınındaki her deliği aramış ama bulamamıştım. Sanki yerin dibine girmişti. Eğer kaybolsaydı, onu bu civarlarda bulabilirdim. Çok uzaklaşamazdı. Şaşkın bir şekilde olduğu yerde durur ve her zaman yaptığı gibi etrafı incelerdi.

Ya kaçırılmıştı ya da bir tanıdığına rastlamış, o kişi tarafından götürülmüştü.

İkinci seçeneğin olması için, inançlı olmasam da dua etmeye başlamıştım. Güvenli bir yerde olduğunu bilmek, yanımda olmasa da bana yeterdi.

Değil mi?

Ama diğer yandan da gördüğü işkencelerden sonra tanıdığı birilerinin bile onun için daha kötü olabileceğini düşünüyordum. Yani aslında Elka asla güvenli bir yerde olamazdı!

Arabayı barlar caddesinde park ettim ve arabadan indim. Bu küçük adada bakabileceğim en son yer burasıydı.

İlk kulüpten başladım. Her klübe parasını ödüyor, içeri

199

CorJeonis Canan A. Düzgan

giriyor, bayan tuvaletlerine kadar baktıktan sonra çıkıyordum. Hatta bazılarının kovuluyordum. Birkaç kulüpte bayanlar tuvaletine girdiğim için sapık damgası bile yemiştım. Sonucu ise tekme tokatla dışarı atılmam olmuştu. Umurumda değildi... Elka'yı bulabilmek adına kendimi düşürdüğüm hiç bir rezil an umurumda bile değildi.

Sabah olmak üzereydi ve ben hâlâ arıyordum. Sokaklar daha sakin bir hal almca, ara sokaklara bakmaya başladım.

Yoktu!

Hiçbir yerde yoktu!

Sokağın ortasında durmuş, bakabileceğim başka yerler düşünmeye başladım. O sırada sessiz sokakta çalan telefonumla irkildim.

Söyle John.

Hayır... Bulamadım.

Okyanus kenarına mı?

Hayır, gelmene gerek yok. Eve gelirken oraya da bakarım, dedim ve telefonu kapattım.

Okyanus kenarma gider miydi ki tek başma?

Oralardaki eski kulübelerin birinde olma ihtimali ya da kaçırılıp, oraya götürülme ihtimali?

Hızlı bir şekilde arabamı park ettiğim yere doğru yürümeye başladım. Artık onu bulmaktan bile korkuyordum; çünkü onu ne halde bulabileceğimi tahmin etmek zordu. Aklıma gelen o kadar kötü şey vardı ki!

Tanrım! Yeter ki hayatta olsun...

-Elka-

Yeşillikler arasmda uzanıyordum. Öyle mutlu ve hu-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

zurlu hissediyordum ki... Çiçek ve çimen kokusu... Masmavi gökyüzü...

Birinin bana farklı bir isimle seslenmesiyle, o yöne baktım. İsmi tam olarak duyamasam da bana seslenen adamın sesi çok tanıdıktı; ama yüzünü göremiyordum. Güneş gözümü kamaştırıyordu. Adamın silueti gittikçe yaklaşıırken, bana elini uzattı. Bense gülümsedim.

Sanki hep onu bekliyordum...

Gözlerimi açtığımda ve hafifçe doğrulduğumda, karanlıkta önce hiçbir yeri göremedim. Gözlerim karanlığa alışınca, kilerde ve yanımda Urel ile uyuduğumu hatırlayıp, tekrar uzandım.

Rüya görmüştüm. Ama bu kez çok farklıydı... Rüyamdaki adamı tanıyor muydum? Daha önce hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim.

Tuhaftı ama güzeldi de...

Urel'in yerinde sıçramasıyla, ben de irkilerek İyi misin? diye sordum ve endişeyle ona baktım. Sanırım o da, benim aksime kötü rüyalarından birini görmüştü.

Etrafma bakınıp, ardmdan bana baktıktan sonra Biri... Bizden biri... Sanırım yardıma ihtiyacı var Elka! Senin geçidin açıldığında benim ardımdan biri gelmiş olmalı. Hissediyorum. Korkuyor... Sadece Axela var... deyince endişeyle ona baktım.

Axela mı? Kihan gelmesine izin mi verdi? İki yüz vılmı doldurmasma çok az kalmıştı. Doldu mu? diye sordum.

Hayır. Sen uyumaya devam et ve sessiz ol. Enerjin bulmamı zorlaştıracaktır. Konsantre olmam gerek. Onu bulmalıyım, deyince yüz ifadesinden ciddiyetini anlanp, sessizce kendimi uyumaya zorladım.

O ise yatağa uzanmış bir şekilde gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Sanırım ona ulaşmaya çalışıyordu.

Ah okyanus aşkına! Axela böyle bir hata yapmış olamazdı değil mi? Ona yasak olduğu halde izinsiz kaçmış olamazdı!

201

Corleonis Canan A. Düzgan

Kimse yok mu?

Sesi duyduğumda gözlerimi araladım.

Hey! İçeride birileri var mı?

Bir adam sesi... VValt'un sesine benziyordu.

Sesi duyuyordum; ama öyle uzaktan geliyordu ki. Buradaki eski kilerlerde yaşayan başka insanlar da var mıydı? Varsa onlar da olabilir.

Gözlerimi ovalayıp, açtım ve görüşüm netleşince yatakta doğruldum. Urel ile konuştuktan sonra tekrar uyumuş olmalıydım.

Yatağın diğer tarafına baktığım anda, hızla kilerin kapısı açıldı.
Korkarak, yerimde sıçradım ve bacaklarımı göğsümde toplayıp, açılan kapıya baktım.
Rüya...
Rüyamdaki adamın silueti...
Güneşin arkasından vurduğu, yüzünü göremediğim ve bana farklı bir isimle seslenen adam...
Şimdi de yüzünü göremiyordum. Güneş yine adamın arkasındaydı ve gözlerimi acıtıyordu.
Elka! Tanrıya şükür Elka!
Sesi taramıştım...
Evet! Bu VValt'tu.
Ve rüyamdaki adam...
VValt...
Beni nasıl bulmuştu?
Gülümsedim...
Beni bulmuştu...

202

(Dn utet TSöâüm

-Walter-

John'la telefonda konuştuğumdan beri, süratle evimize çok yakın olan okyanus kıyısındaki terk edilmiş kulübelere doğru yol alıyordum.

İçimdeki tarif edilemez korkuyla...

Daha önce düşünememiş olmamın verdiği sinirle...

Geç kalmış olabilme ihtimalimin vermiş olduğu pişmanlık ve vicdan azabıyla...

Onu bulabilecek miydim?

Asıl soru... Onu ne halde bulacaktım?

Hızla arabamı yol kenarma park ettim ve kumsala doğru koşmaya başladım. Tüm kulübelere tek tek bakacaktım.

Birkaç kulübenin kapısı kilitli değildi ve her birinin kapışım açarken, nefesimi tutuyordum. İşkenceden, ölümden beterdi bu bilinmezlik. İçeride bulamayınca, bulamamamın verdiği üzüntü ve aynı zamanda ona bir şey olmadığının verdiği umutla, karmakarışık hissediyordum. Ve bir diğerine koşturdum.

Kapı kilitliydi... Bağırmaya başladım.

Hey! İçeride kimse yok mu?

Ses gelmiyordu. Bir süre kapışım dinledim. Belki Elka'ya ait bir ses gelir umuduyla. Ama yoktu...

Hemen yanındaki kulübenin kapışım, yine nefesimi tutarak açtım.

Ve...

İşte oradaydı...

Tam karşımda...

203

Corleone's Canan A. Düzgan

Yatakta oturmuş, şaşkınlıkla ve korkuyla bana bakıyordu.

İyiymiş Tanrım!

İyiymiş değil mi?

Yatağın diğer yanına baktıktan sonra tekrar bana döndü ve VValt... dedi titreyen sesiyle.

İsmimi dudaklarından duyar duymaz, hızla etrafa bakarak yanma vardım ve yüzünü ellerimin arşıma alıp İyi misin Elka? Seni buldum! Sonunda! Tanrım çok endişelendim! dedim ve dikkatlice vücudunu inceledim.

Başını aşağı yukarı hareket ettirerek Hı hı... dedi sadece.

Ardmdan, yavaşça elini kaldırıp, gözümün altına dokundu. Dokunuşuyla canım yanıyordu. Kulüplerde yediğim dayaklardan olmalıydı! Tanrım, yüzümün ne halde olduğunu bilmiyordum bile! Ya onu korkutsaydı bu halim?

Tüm yarımın üzerinde parmaklarını gezdirdikten sonra gözlerime baktı ve Neden kanıyor? Kim yaptı? diye sordu çatallaşmış sesiyle.

Yavaşça ondan ayrılıp Önemli bir şey değil Elka. İyiyim. Hadi gitmeliyiz. Her şeyi evde anlatırsın. Buraya nasıl gelebildin tanrım? dedim ve ayağa kalkarken, kollarından tutup, onun da kalkmasına yardım ettim. Vücuduna bir kez daha bakıp, iyi olduğundan emin olduktan sonra elinden sıkıca tutarak, kapıya yöneldim.

Ayaklarını sürterek peşimden geliyordu. Durdum. Ona döndüğümde, üzgün bir şekilde etrafına bakıyordu. Ben de onunla beraber baktığı yerlere baktım.

Ve o an fark ettim ki bu kulübede yaşayan birisi vardı. Ama kimdi? Ve Elka'yla ne gibi bir bağı vardı? Yoksa onu dışarıda kimsesiz ve şaşkm görüp, onu evine getiren biri miydi?

Erkek miydi?

Olmamalıydı!

Bakışlarını otomatik olarak, az önce Elka'nın yattığı ya-
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tağı buldu. Elka'nın yanında bir yastık daha vardı! Bir kırıyık yastık daha...

Sinirlerimin gerildiğini hissedince, kendimi şu an zaten korkmuş Elka'nın, daha da korkmaması için sakinleştirmeye çalıştım. Daha sonra her kimse, ona teşekkür etmek -bu erkek ya da kadın olma durumuna göre değişebilirdi-ve onunla tanışmak için geri gelecektim.

Aklımda onlarca soru vardı ve tüm bu sorularımı evde soracaktım. Tek istediğim hemen onu eve götürüp, güvende olduğunu hissettirmekti.

İyi olması... Her şeye bedeldi...

Bakışları gözlerimi buldu. Buruktu. Üzgün...

Neyi olduğunu sormak için ağzımı açacakken, tebessüm etmeye çalıştı ve sessizce Gidelim, dedi.

Elimden çekerek, beni kapıya yönlendirdi. Onunla beraber kapıdan çıkarken, bir tüy gibi hafiftim.

Onu bulmuştum!

Sonunda...

-Elka-

Walt...

Onu görünce kalbim yine hızlanmıştı ve içimde güzel bir sevinç oluşmuştu. Bu adam, kalbimi ne kadar etkiliyor-du böyle...

Sebebini öğrenmeliydim...

Daha çok gözlemlemeliydim; çünkü Urel de bu konularda tecrübesizdi ve bana yardım edemiyordu. Eşyaları, aletleri öğrenmek, insan ilişkilerini öğrenmekten katbekat kolaydı. İnsanları anlamak mümkün değil gibiydi...

Ve aniden aklıma yanımda yatan Urel gelince yatağın yanına baktım; ama Urel yoktu ve içimde tarif edilemez bir rahatlama hissettim. Büyük ihtimalle, denizden gelen Axela'yı bulmuş ve yanına gitmiş olmalıydı.

Ya VValt onu görseydi? Alı, okyanus aşkına her şey

205

Corieonis Canan A. Düzgan

okyanus sarmaşıkları gibi karmakarışık olabilirdi! Ona

Urel'in kim olduğunu nasıl anlatabilirdim ki?

Ben bunları düşünürken, hızla yanıma geldi ve yüzümü ellerinin arasma alarak, endişeyle iyi olup olmadığımı sordu. Öyle kötü görünüyordu ki... Gözünün altındaki kanlanmış derisine baktım ve elimi kaldırıp, canı daha fazla acımasın diye hafifçe dokundum.

Ah... Kalbim çok üzgündü... Benim yüzümden miydi bu hali?

Elimden tuttu ve kendisiyle beraber beni de ayağa kaldırıp, kapıya yürümeye başladı.

Tereddüt ettim...

Sanki bir karar vermem gerekiyordu. Ya burada kalıp, Urel'i bekleyecektim -ki ne zaman, kaç gün sonra geleceğini bilmiyordum- ya da VValt'la gidip, hayatı en yakından öğrenecektim. İnsan olmayı ancak VValt ve diğerleriyle öğrenebilirdim. Bana zarar da vermiyorlardı üstelik. Bana iyi davranıyorlar ve öğretiyorlardı.

Peki ya onları özlemiş miydim?

Gözlerimi, eski kilerin tozlu raflarında ve sandalyelerinde gezdirdim.

Üzgündüm... Yine hasta hissediyordum...

Ama içimde nedenim çözemediğim bir mutluluk da vardı.

Neden?

O üç adamla yeniden yaşayacağım için miydi mutluluğumun sebebi? Peki ya Urel? O bana onlardan çok, hatta yüzyıllardan daha çok yakındı. Ama onun yanından ayrılmalıydım. Zaten geçici olarak bırakıyordum. Her şeyi daha iyi öğrenebilmek için.

Evet... Yine gelecektim.

Hayır! Hayır! Bahane değildi!

Her şeyi öğrenmek için VValt'un yanımda olmalıydım. Immm... Ve evet diğerlerinin...
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

-Walter-

Arabamın yanına varana kadar, on kere düşmüş ve ardmdan istemeyerek de olsa onu sırtıma almıştım.

Evet... Bu işkenceyi, bu belayı ben sarıyordum başıma.

Her defasında...

Pekâlâ... Neyse ona dokunmak güzeldi.

Sırtımda bile olsa...

Başını sırtıma yaslamış, daha önce hiç duymadığım bir melodi mırıldanıyordu ve durumu oldukça sakindi.

Arabaya vardığımızda onu arabaya bindirip, ardmdan ben de binerek, eve doğru sürmeye başladım.

Huh! Tüm gün gergin olan kaslarım artık rahatlamıştı. Derin bir nefes alarak ona baktığımda, yine ellerini kenetlemiş, dikkatle camdan dışarıya bakıyordu.

Kesinlikle değişikti... Eski halinden daha farklı...

Düşünceli... Sessiz... Sakin...

Çocukları aramamıştım. Onlara sürpriz yapacaktım. İkisi de Elka kaybolduğundan beri eve döner umuduyla evden çıkmıyorlardı. Steve! Ona o kadar sinirliydim ki, bu sinirim Elka'yı ararken dikkatimi dağıtıyordu.

Arabadan indik ve kapıya vardığımızda, işaret parmağımı dudaklarıma getirerek, Elka'ya sessiz olmasını işaret ettim. O da kendi işaret parmağım kendi dudaklarına getirdi ve Şşşş diye ses çıkardı. Aynı zamanda gülmek için kendini zor tuttuğunu, dolgun dudaklarım ısırtmasından ve yerinde hafifçe zıplamasından anlayabiliyordum.

Tanrım! Sabaha kadar bu şirin şapşal halini se\Tedebe-lirdim!

Sessizce kapıyı açtım ve içeri girdikten sonra gülmek için eliyle ağzım sıkıca kapayan Elka'yı da sessizce içeri soktum. Bu sessizliğimiz, Elka'nın John'un ayakkabısına basıp, dengesini kaybetmesi ve ardından kapının arkasın-
Corleonis Canan A. Düzgan

daki anahtarlığa tutunup, dengesini korumaya çalışmasına kadar devam etmişti.

Ve anahtarlığın ağır çekimde yere düşmesini izlerken, hem Elka'yı tutmaya çalışıyordum hem de anahtarlığı ya. kalamaya!

Nihayet sorunsuzca Elka'yı da, tahtadan ev şeklinde olan ve kapının arkasında Elka dokunana kadar asılı duran anahtarlığı da tutabilmişim. Ama emindim ki, şu an tam olarak Süpermen pozisyonundaydım. Bir elim anahtarlıkta, diğer elim Elka'nın belinde ve bir bacağım anahtarlığa ulaşabilmek, dengemi sağlayabilmek için havada...

Tanrım! Ne kadar rezil hallere düşüyordum ben?

VValt! John'un sesini duydum.

Elka! Ve Steve'in...

Yine mi Tanrım! Neden kendi kendime rezil olmama bile izin vermiyorsun!

Ve lanet olsun, sessiz olmak için o kadar uğraşımız ve süper adam pozisyonlarımız boşa mıydı yani?

Onlara döndüğümde ikisi de gülümsüyordu.

Steve, Elka'ya uzanarak Gel buraya güzellik! Senin yüzünden ölecektim. Bu gerzek hasta ruhlu bağımlın VValt beni öldürecek! dedi ve Elka'yı kolundan tuttu; kendine çekip, sarıldı.

Bense tuttuğum anahtarlığı, büyük bir şingirtıyla yere attım ve Steve'le Elka'nın arama girerek Tamam! Çok üzgündün anlayabiliyoruz. Şimdi çek ellerini! Kız yorgun! Yatması gerek! deyip, hızlı bir şekilde Elka'yı onun ahtapot kollarından kurtardım.

Bu kadar yakm sevgi gösterisine gerek yoktu!

Elka ise hepimize gülen gözlerle bakıp, aniden Sizi özledim, dediğinde, hepimiz öylece ona baktık.

Ardmdan birbirimize... Bakışlarımızdaki şefkatti...

O an anladığım ve kabullendiğim tek şey, sadece benim değil, onların da Elka'ya bağlanmış olmalarıydı. Tabii ki Elka'nın da bize...

Daha doğrusu... Bana!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tabii ki bana!

Yani en çok bana!

John Hoş geldin Elka. Bir daha kaybolma lütfen/ deyip yanaştı ve onu saçından öptü.

Elka ise ona gülümseyerek Korkmamıştım ki... dedi ve salona yürümeye başladı.

Sanırım, artık ona bazı şeyleri doğru anlatmalıydım. Maalesef hâlâ korktuğu için öpüldüğünü sanıyordu.

Ağğhhh, aptal ben!

Hepimiz koltuklara oturduk. Steve ise yerinden kalktı ve Elka'nın yanına gelip, yerde diz çökerek Elka affet beni... Seni yalnız bırakmamalıydım. Üzgünüm. Çok korkmuş olmalısın. Bir daha olmayacak söz veriyorum, deyip gözlerinin içine kedi gibi bakarak af diledi.

Artık Elka bulunduğu göre Steve'e kızgınlığım geçmişti. Başına attığım bir şaplaqla, Soyтары piç! Bir daha nefesine hâkim ol! dedim ve gülümsedim.

Benden intikam almak için olduğunu düşündüğüm pis sırıtışını gösterdi ve Güzellik inan bana bu adam sen yokken bir canavara dönüştü. Lütfen bir daha kaybolma. Hayatıma mâl olacaksın. Daha çok gencim. Dışında sürüyle kız var beni bekleyen.. deyince sesimi yükselterek, Kes sesini Steve! Yoksa Hulk'a dönüşüp, seni karşı duvardan yan binaya geçireceğim! diye tehdit ettim. Elka eliyle dudaklarını kapayıp kıkırdarak, Yeşil büyük adam... dedi ve bana baktı.

Sarhoş gecemiz...

Ben Elka'ya, Elka da bana kilitlenmiş, adeta beraber sessizce sarhoş olduğumuz geceyi düşünürken ve istemsizce gülümsememe engel olamadım. John Tamam... Prenses eve döndüğüne ve her şey düzeldiğine göre artık yatabiliriz. Hepimiz çok yorgunuz. Neler olduğunu yann konuşalım olur mu? dedi ve ayağa kalktı.

Onu onaylarcasma hep beraber ayağa kalkınca, John çoktan odasına girmişti ve Steve gülümseyerek bize bakar-

Corleonis Canan A. Düzgan

ken, Eeee... VValt... dedi ve piç bakışlarını önce Elka'ya sonra da bana çevirdi.

Gözlerindeki muzip parıldamaya karşılık olarak Yine ne var Steve? diye söylendim bıkkın bir şekilde.

Şey diyecektim/' dedi.

Ne Steve? Ne? Ne? Söyle ve defol! diye sabrım tükenmiş bir halde karın ağrısını söylemesini bekledim. Ve kesinlikle o işe yaramaz ağzından, hiç beklemediğim sözler çıktı!

Bence sen de Elka'yla yatmalısın, deyince boğazıma dayanan ani yumruyu hissettim ve hafifçe öksürdüm.

Gözlerimi açarak, ona sen neden bahsediyorsun bakışlarımı attıktan sonra tam konuşacakken, izin vermedi ve devam etti:

Hayır! Yani aynı yatakta değil tabii ki, Tanrım ne kadar fesatsın! Aynı yatakta kendini tutabileceğini sanmıyorum VValt. O kadar dayanıklı değilsin Elka konusunda, deyince hızla Steve'i omuzlarından tutup, odasma doğru sürüklemeye başladım.

Kes sesini piç kurusu! Neden bahsediyorsun sen? dememe aldırmadan hâlâ çenesini kapamıyordu.

Hayır, yine yanlış anladın VValt hiç yakıştıramıyorum sana. Hâlbuki en namuslumuz şendin. Söylemek istediğim Elka'nın güvenliği için sen yerde yatabil—

Daha fazla konuşup, batırmadan ağzım kapatıp, onu odaya attım ve hızla kapıyı kapattım. Derin bir nefes aldıktan sonra arkamı dönüp, Elka'ya baktığımda, o da bana bakıyordu.

Ellerim mi terlemişti? Tanrım utamıyor muydum ben? Evet. Odanda yatabiliriz. Koltukta yatmak çok zor olmalı. Ben kendimi gerçekten kötü hissediyorum. Benim yüzümden odana giremiyorsun bile, deyince özellikle de o deyince, bir an gerçekten yerde yatmamın sorun olmayacağını düşündüm.

Onu korumak için...

Hem ne olabilirdi ki?

210

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Masum masum yerde yatacaktım ve ona sırtımı dönüp, yatağa bakmayacaktım bile...

Bakar mıydım?

Tanrım! Ben sapık değildim tabii ki bakmazdım!

Terleyen ellerimi şortuma sildikten sonra Pekâlâ... Ama rahatsız edersem söylemeni istiyorum, tamam mı? diye söyleyip, gülümseyerek başım olumlu anlamda sallamasını ve odaya girmesini izledim.

Elka odaya girdikten sonra, sanki ilk kez bir kızla aynı odada yatacak biri gibi heyecanımı bastırmaya çalışıyordum. Salonda bir sağa bir sola yürümeye başladım. Kendimi tutamamak mı? Steve saçmalıyordu!

Tutmama gerek yoktu ki...

Ellerimi gergin bir şekilde saçlarımdan geçirdim. Lanet olsun, sadece yerde yatacaktım! Sanki ilk kez ilişkiye girecek bir adam gibi davranıyordum!

Lanet!

Kesinlikle bir duşa ihtiyacım vardı...

Hızlı bir şekilde duşumu alıp, sessizce odaya girdim ve ardımdan yavaşça kapıyı kapadım.

Sanırım uyumuştum... Üstelik ıslak saçlarımdan ve değişmiş kıyafetlerinden -ki yine benim şortlarımdan ve tişörtlerimden- onun da duş aldığı anlamıştım.

Dolaba ilerleyip, şortlarımdan birini aldım ve odadan çıkıp, giydikten sonra yastığımla beraber tekrar sessizce odaya girdim. Mümkün olduğunca ona bakmıyordum.

Tamam! Bakmamaya çalışıyordum!

Tanrım, o benim bol şortumu giymiş, sere serpe yatarken görünen beyaz poposunun bir kısmını görmemiştim!

Hafızamdan silmeye çalışarak, dolaptan bir battaniye alıp, yere serdim.

Ona en uzak köşeye...

211

Corleonis Canan A. Düzgan

Yastığımı da atıp, uzandıktan sonra arkamı döndüm ve gözlerimi kapayıp, kendimi uyumaya zorladım.

Acaba horluyor muydum uyurken? Ya da salyalarım akıyor muydu? Uyurken çirkin görünüyor muydum? Ağzını kocaman açıp, uyuyanlardan mıydım yoksa?

Ağğğhhh! VValt kes şunu! Kes ve uyu lanet herif!

Peki, her sabah usanmadan hareketlenen aletimi nasıl saklayacaktım?

Yine görüp, sorar mıydı? Ya yine bakmak isterse! Ya üzerime gelip, dokunmaya çalışırsa!

Erkek olmanın zorluğunu ilk kez hissediyordum. Ellerimle aletimi sakladım.

Hayır! Saçmalamayı kesmeliydim! Kesinlikle saçmalamanın bokunu çıkarmıştım!

Uzunca bir süreyi, yakamı bırakmayan düşünceler eşliğinde uyumaya çalışarak geçirmiştim ve artık üzerine yattığım tarafımı hissetmiyordum. Yön değiştirmem gerekiyordu ancak onun ne halde uyuduğunu kestiremediğim için cesaret edemiyordum.

Tanrım, ne zaman bu kadar abaza biri haline dönüşmüştüm?

Elka hayatıma girdiğinden beri hiçbir kızla yatmadığımdan mıydı bu halim?

Evet! Teşhisimi koymuştum. Kesinlikle bu yüzdendi.

Ya da onun çok güzel olmasıydı sorun...

Ani bir kararla, gözlerimi tekrar kapadım ve onun tarafına döndüm. Gözlerimi açmazsam bir sorun yaşamazdım, öyle değil mi?

Ancak gözlerim bana inat, sınıksız kapamama rağmen Aç beni! Aç beni, diye inatla direniyorlardı. Tek gözümü araladım. Sadece küçük bakacaktım. O kadar küçük ki, görmeyecektim bile. Gözümü aralamamla kapamam bir oldu.

Tanrım, o tişört nasıl o kadar sıyrılabiliyordu?

Hayır! Hayır! Hayır! Açılma, açılma göz!

Diğer gözüm daha büyük bir inatla kocaman açıldı. İsti-

212

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kameti ise direk Elka'nın açılmış tişörtten görünen göğsünün şişkin alt kısmıydı...

Yuvarlak!

Ah Tanrım! Her gece bu işkenceyi yaşayamayacaktım! Hızla yine hissetmediğim tarafıma döndüm. Evet... Hissetmediğim kemiklerim daha iyiydi...

Gözlerimi sıkıca kapadım.

Göğsüm gıcıklandığından...

Kaşıldım.

Saat kim bilir kaç olmuştu ve uyanmalıyım; ancak uykusuzluktan kendime gelip, gözlerimi açamıyordum büe. Ne ara uyumuştum ki zaten?

Göğsüm tekrar gıcıklandı. Tanrım bu sineklerden nefret ediyordum!

Ayak parmaklarım...

Başparmağımdan, küçük parmağıma kadar bir şey sıkıyor ve bırakıyordu. Bense oynatarak, beni rahatsız eden şeyden kurtulmaya çalışıyordum.

Ve kesildi...

Bu kez de yüzümde hissettiğim ılık bir rüzgârla gözlerimi açmaya çalıştım. Gözlerimi aralamayı başardığımda, Elka'nın kocaman gözleri ve kocaman dudaklarıyla karşılaşınca gözlerimi daha da açtım.

Santimler... O minik, öpüşme santimleri...

O da büyük gözleriyle uyandığını fark edince hızla geri çekildi. Aceleyle doğrulmaya çalışırken, bakışları ilk kontrol ettiğim alt bölgemdi. Ve beni yanıltmamıştı! Altımdaki

battaniyeyi, hızla, düşe kalka, devrilerek aceleyle üzerime aldım ve toparlanarak Elka'ya baktım.

Yerde dizlerinin üzerine oturmuş, bana bakıyordu.

Onlar neden bende yok? diye masum bir şekilde sorunca, bir an neden bahsettiğini çözmeye çalıştım.

Corleone's Canan A. Düzen

'Onlar' demişti... 'O' dememişti... Yani 'O'ndan bahsetmiyordu...

Tanrıya şükür!

Tedirgin uykulu bir sesle Ne? Yani neler? diyebilirdim. Elini uzattı ve irkilmeme aldırmadan göğsümde gezdirdi. Bunlar... Kıllar... deyip elini göğsümden çekti.

Dokunuşuyla, içim ve alt bölgemin karıncalanmasına aldırmamaya çalışarak, göğüs kıllarımdan bahsetmesinin verdiği rahatlamayla gözlerimi kapadım ve birkaç saniye sonra tekrar açıp, ona baktım.

Immm... Kadımlar ve erkekler farklıdır Elka söylemiştim. Yani sende olmaz, dedim ve istemeyerek de olsa göğüslerine baktım. Aklıma dün geceki o yuvarlak görüntü gelince, hızla bakışlarımı başka yöne çevirip devam ettim: Sende olursa erkek olursun. Yani tabii ki olmazsın... Erkek olsaydım sende olurdu; ama sen erkek değilsin. Olamazsın da...

Olmamalısın... Aksi halde canavara dönüşürsün... Ne diyordum ben Tanrım?

Neden bana yaklaştığında ve absürt sorular sorduğunda saçmalamanın dibine vuruyordum?

Şaşkın bir şekilde Deniz canavarları gibi canavar mı? diye sordu.

Evet, ben saçmalıyordum; ama Elka'nın eline su dökemezdim!

Aniden kapımın açılmasıyla içeriye Steve girdi. Oooo güneydin. Ne yapıyorsunuz yerde? Dayanamadınız, bir araya geldiniz di mi, sizi gidi yaramazlar... dedi ve elini Elka'ya uzattı.

Elka gülümseyerek, onun yardımıyla ayağa kalkarken, Steve bana dönerek Hadi sen de kalk. Kahvaltı ünlü şef Steve tarafından hazırlandı, deyip göğsünü kabarttı.

Gözlerimi devirerek Siz gidin birazdan geleceğim, desem de Steve sırtıarak olduğu yerde durup, ellerini beline koydu.

Sensiz şuradan şuraya adımımı bile atmam, derken

214

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bacağını bir yerden diğer yere hareket ettirdi ve salakça konuşmasına devam etti.

Sen de atmazsın di mi Elka? diye sorup Elka'nın kıkırdarak başını sallamasıyla tekrar bana döndü.

Sakin ve kibar olmaya çalışıyordum. Aksi halde rezil olmayı göze alabilir ve Steve 'in bacaklarını söküp ağzına sokabilirdim! Steve... Lütfen Elka'yı da al ve kahvaltı sofrasına git, dedim en kibar ve insancıl halimle. Ama bu halin vücudumda ne kadar misafir olacağı meçhuldü.

Steve başını iki yana sallayıp, berbat bir şekilde film aktörleri gibi konuşmaya çalışarak Bu odadan çıkarken, arkamda kimseyi bırakmayacağım, deyince, başka çarem olmadığını anlayarak, ona kaş göz işareti yapmaya başladım.

Başımın kapıyı işaret edip, yüzümü şekilden şekle soktukten sonra gözlerimle aletimi işaret ettim. Tanrım, şu durumdan kurtulur kurtulmaz, kesin ağzıyla gözünü yer değiştirecektim!

O da anlamazlıktan gelerek, yerini değiştireceğim kaşım gözünü oynattı ve en sonunda eliyle alnına vurarak Ah! VValt! Üzgünüm seninki yine mi uçuştı! deyip, yalancı bir hayretle bana ve sonra alt bölgeye baktıktan sonra Pis sapık! diyerek, Elka'yla beraber odadan çıktı.

Çıkarlarken, Elka'nın sesini duydum.

Uçan nedir Steve?

Ah tanrım! Umarım mantıklı bir açıklama yapacaktı. Aksi halde aletimizin kanatlamp, uçtuğunu düşünür müydü ki?

Zorlukla atlattığım dakikalarm sonunda hızla kalkıp, koşar adımlarla duşa girdim.

ön ye?inci TSöâiim

-Elka-

Uçan nedir Steve? diye sorunca, Steve ciddi bir yüz ifadesiyle ve iki yüz yıl önceki bilim adamlarına benzer duruşuyla elini çenesine koydu ve O uçan şey hayatımızın en değerli organı. Ürememizin, hayattan keyif almamızın yegâne sebebi... deyince, hiçbir şey anlamadan ona baktığını fark edip, o bilim adamı edasından kurtularak, elini salladı.

Amaan, sevişiyoruz işte... Çatır çatır... Git gel... Keyif al... Kadın çılgınlıkları... Sperm ve yumurtalar... dedi ve hızla mutfığa koşturup Açlıktan ölmek üzereyim. Yemekten sonra anlatırım. Aslında yemekten sonra Walt'tan uygulamalı olarak anlatmasını rica edebilirsin. Hem daha iyi anlarsın uçan ne olduğunu. Ahahahahah! Sen sorduğunda VValt'un yüz ifadesini çok merak ediyorum, dedi ve sırtarak geldiğimiz mutfak masasının sandalyesine oturdu.

Söylediklerinden bir şeyler çıkarmaya çalışsam da başarısız olarak ben de oturup, masaya baktım. Steve gerçekten harika bir kahvaltı hazırlamıştı.

Ona gülümseyerek Hepsi harika... Tüm bunları ne zaman yaptın? diye sorunca gülümsedi ve yanağını iki parmağının arasına sıkıştırıp Erken kalktım güzel şey, dedi.

Anı gelen öksürük sesiyle arkama baktım. VValt... VValt gelmişti. Neden o gelince kendimi tuhaf hissediyordum hâlâ? Rahat olamıyordum. Rahat konuşamıyordum. Yüzüm yanıyordu...

216

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Karşıma oturunca, onu izlemeyi kestim ve bakışlarımı kaçırıp çatal bıçağımı aldım. O ise Steve'e kızgın bir şekilde bakarken, bana hiç bakmadı bile...

John nerede? diye sorunca, başımı -ona bakma sebebi bulduğuma sevinerek- havaya kaldırdım.

Steve ağzındaki yuttuktan sonra Dışarı çıktı. Dün de bir saat çıkmıştı. Garip davranıyor. Üstelik telefonu elinden düşmüyor. Bir hatun düşürmüş olmalı, dedi ve iştahla yerken bir VValt'a bir de bana baktı.

Hatun düşürmek...

Neden kadını düşürüyordu ki John? Çok kaba bir davranıştı bu... John'a hiç yakışmıyordu!

Biraz sinirli bir şekilde Steve'e bakarak John'un bu kadar kaba bir erkek olduğunu sanmıyorum. Kadınlar düşürülmez. Yani düşürülmemeli... Neden kadınları düşürüp, onların kolunu bacağına yaralamasına sebep oluyor? deyince, Steve çatalı ağzına götürmek üzereyken, ağzı açık bir şekilde durup bana baktı.

Ardından göz ucuyla VValt'a bakınca, ben de VValt'a baktım. VValt dudaklarını ısırarak gülümsemesini zor tutuyordu. Arkasına yaslandı ve Steve'e baktıktan sonra Açıkla Steve. Neden? deyip, bakışlarını Steve'de sabitledi.

Bense biraz kızgın, biraz merakla açıklama bekliyordum.

Steve, çatalı masaya bırakıp boğazını temizledi.

Ohöm... Şey Elka... Düşürmek derken kadının kafa üstü çakılmasından bahsetmiyorum. Sağım solunu kırıp, her yerin kan revan içerisinde kalması ya da kadının ölmesi falan değil, deyince VValt ona şaşkınca bakarak 'Abartma Steve! diye kızdı ve devam etmesine izin verdi.

Steve ise VValt'un konuşmasıyla bir an ona bakıp, aldırmadan tekrar bana döndü.

Anlıyorsun değil mi prenses? Yani tanışmak, birbiriv-le güzel vakit geçirmek, ayarlamak, flört etmek ve \ atağa atmaktan bahsediyorum, deyince VValt tekrar arara girdi.

217

Corleone Canan A. Düzgan

Şaşkınca Yatağa atmak mı? O da ne demek? Kadını neden yatağa atıyor ki Steve? Bu da çok kaba bir davranış... Öyle değil mi Elka? diye sorup, bana baktı gülerek.

Bense ona hak verircesine hızla başımı salladım ve Evet, kucağında taşıyabilir, dedim VValt'tan güç bularak.

Sanırım kadın erkek ilişkilerini anlamada iyiye gidiyordum.

Steve, Walt'a sert bir ifadeyle bakarken VValt... Dostum... Gerçekten senden elli adım öndeyken bana bunu yapmaya cesaretin olması takdire şayan adamım, dedi. Bana dönüp Elka, biz erkekler bazen kadınları kucağımızda taşırız. Bazense öyle tutkulu oluruz ki kucağımızda taşımaya zaman kaybetmek istemeyiz ve kadını incitmeden, kucağımızdan onu yatağa indiririz. Yavaşça... deyip, kucağında bir kadın varmış gibi tuttuğu kollarını bir aşağı bir yukarı indirip kaldırıyordu. Tekrar eline çatalım aldıktan sonra Yani bir nevi sevgili olmak... Belki bir gün VValt'la deneyebilirsiniz. Aaaa, bak şimdi aklıma geldi. VValt senin Elka'ya şu uçan şeyin ne olduğunu bir ara göstermen gerek. Çok merak ediyor, dedi ve sırtarak VValt'a baktı.

Ben de başımı olumlu anlamda sallayıp Evet... dedim ve Steve'le beraber VValt'a baktım. VValt'un ise çenesini sıkıştırdığını, çenesinin seri bir şekilde hareket edişinden ve gıcır diye ses çıkartışından fark ettim.

Dişlerinin arasından Steve'e Seni öldüreceğim şekilsiz piç! dedi. Kahvaltısına dönerken bana ise Bir ara anlatırım... diyerek başım kahvaltısına gömdü.

O sırada kapının sesiyle hepimiz kapıya döndük.

John...

Ve Suzanne...

Sevinçle ayağa kalktım.

Hoş geldin Suzanne, deyince Suzanne yanıma geldi ve ellerimi tutarak Merhaba Elka. Nasılsın? diye sordu.

Bu kızı seviyordum. Bana çok iyi davranıyordu. O iyi insanlardan biriydi.

218

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

John Arkadaşlar size bir şey söyleyeceğim. Daha doğrusu söyleyeceğiz, deyince VValt ve Steve de ayağa kalkarak, Salona geçin geliyoruz. Kahvaltımız bitmişti, deyip masayı toparlamaya başladılar.

O sırada ben, John ve Suzanne salona geçtik. Kısa bir süre sonra geldiklerinde, VValt yanıma ve Steve de, John ve Suzanne'ın yanına oturdu.

John, Suzanne'a bakıp güldükten sonra Biz beraberiz, dedi ve teker teker hepimize bakıp, birimizin bir şey söylemesini bekledi.

VValt ve Steve şaşkınca birbirlerine bakıp, tekrar John'a ve Suzanne'a baktılar.

VValt şaşkın ama mutlu bir yüz ifadesiyle Ne... Ne zaman oldu bu? Yani siz şimdi sevgilisiniz öyle mi? deyip, onlara gülümsedi.

Bense durumu anlamıştım. Ah... Artık anlıyordum ve John! Ah... Süper... Suzanne'ı düşürmüşsün! Bu harika! Peki, yatağa attın mı? diye sordum heyecanla gülerek.

Onlar sevgili olmuşlardı ve bu çok güzeldi.

Sözlerimle, Steve kahkaha atarken, VValt da ona katıldı. Ben şaşkın bir şekilde ikisine bakıp, sonra John'a ve Suzanne'a çevirdim bakışlarımı.

Suzanne, kaşlarını havaya kaldırmış, hafifçe sırtarak önüne bakıyordu. John ise telaşlanmış bir halde hepimize bakıp, ardından Suzanne'a bakarak Hayır hayatım. Öyle olmadığımı biliyorsun. Sana anlattığım gibi, bir şey bilmiyor ve maalesef tüm öğrendiklerini bu iki soytarıdan öğreniyor. Üzgünüm... deyip, gülümsemeye çalıştı.

Suzanne ise başını kaldırarak, John'a baktı ve Önemli değil. Anlıyorum, dedi gülümseyerek. Steve, olduğu yerde daha da küçülürken VValt'un sesiyle ona baktım.

Ona anlattın mı? diye sordu John'a.

John ise, Evet... Belki Elka'ya yardım edebilir. Biliyorsun o bir kız ve biz sürekli çaresiziz, deyince VValt başını olumlu anlamda sallasa da bir şeylerden rahatsız olduğu apaçık anlaşılıyordu.

21»

Corleone's Canan A. Diizgan

O sırada Suzanne Baylar, sanırım bizim Elka ile kız kızı konuşmamız gerek, deyip ayağa kalktı ve elimden tutarak beni VValt'un odasına sürükledi.

Yatağa oturup, beni de yanına çekti. Oturturken Elka.. Sana soru sormayacağım. Her şeyi yeniden öğrenirmiş gibi yaşadığım biliyorum. Ve insan ilişkilerinde kafanın kanış-tığını da... dedi ve gözlerime içten bir gülümsemeyle baktıktan sonra vücudunu bana döndürüp, ellerimi tuttu.

Biz John'la birbirimizden hoşlanıyoruz. Birbirimizi beğeniyoruz. Hareketlerimizi, birbirimize ve olaylara karşı davranışlarımızı seviyoruz. Yan yanayken heyecanlanıyoruz. Kalbimiz hızlı atmaya başlıyor ve hep birbirimizi düşünüyoruz. Sürekli beraber olmak istiyoruz. Dokunmak istiyoruz. Bu hisler... Kadın ve erkeğin birbirine âşık olmasını sağlıyor. Anlamı âşk... deyince, anında aklımda VValt belirdi.

Ellerimi Suzanne'dan çekerek kucağıma koydum ve ellerimle oynamaya başladım. Neden tedirgin olmuştum? Suzanne'ın söylediklerini neden ben de yaşıyordum?

VValt... diye mırıldandım belli belirsiz.

Ben de VValt'u düşünüyordum ve kalbim onun yanında hep hızlı atıyordu. Heyecan... Urel de heyecan demişti üstelik. Demek ki doğrudu. Ancak biz sadece âşk ile heyecanın birbirini tamamladığını bilmiyorduk. Ve diğer hislerin de...

Âşk...

Bu mu oluyordu yani? Âşık olunca insan bedeni bu hislerle mi sarmalanıyordu?

Elka... Bana ne istersen sorabilirsin. Biz arkadaşız. Erkeklere sormadıklarını sorarsan sana açıklayabilirim. En doğru şekilde... deyince ona baktım ve Dudağınızdan öptünüz mü? diye sordum.

Hep sormak istediğim ama cevabımdan emin olamadığım şeyleri soracaktım. Suzanne çok güvenilir görünüyordu. Küçük bir kahkaha attıktan sonra Tanrım, sen çok

220
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tatlısın, dedi ve devam etti: Evet öptük. Daha doğrusu öpüştük.

Peki, ne hissettin? Ne hissediyorsun öperken? diye sordum.

Cevabı merakla beklerken, daha önce duyduklarım gibi aynı cevap olmamasını diliyordum. Hiçbir şey...

Suzanne, derin bir nefes aldıktan sonra, gözleri parlayarak Çok fazla şey... Heyecan, midemde karıncalanma ya da kramp. Ve karşıdaki kişinin nefesi, dudaklarının yumuşaklığı... O kadar fazla ki Elka... Yani kısaca harika hissediyorsun. Tabi, bunları hissetmen için mutlaka hoşlandığın biriyle öpüşmelisin. O zaman aynı şeyleri hissedebilirsin. Aksi halde kötü hissedip, bir daha öpüşmek istemeyebilirsin, dedi ve utangaç bir şekilde gülümsedi.

Sevinmişim...

Urel bana hiçbir şey hissetmediğini söylediğinde yaşadığım hayal kırıklığı gerçekten çok büyüktü; ama şimdi... Ne kadar güzel olduğunu bir insandan duyuyordum.

Suzanne'a kocaman gülümseyerek sarıldım ve Teşekkür ederim, dedim başımı omzuna yaslayarak.

-Walter-

Yarım saattir içerideydiler. Tanrım şu kadınların sohbeti neden her zaman bu kadar uzun olmak zorundaydı?

Acaba Suzanne ona neler anlatıyordu? Ve en önemli soru, Elka ona nasıl sorular soruyordu? Peki, Suzanne baş edebiliyor muydu?

Tanrım! Ya aletimizi sorar ve uçan şeyin ne olduğunu öğrenmek isterse? Rezil olacaktım!
Yine ve yine lanet olsun!

Ben bunları düşünürken, John Suzanne ile ilişkilerine nasıl başladığını anlatıyordu. Klübe gittiğimizde sohbet ederken birbirlerinde ne kadar ortak yön olduğunu fark etmiş ve gizliden buluşma kararı almışlardı. Böylece bir-

221

Corleonis Canan A. Düzgan

birlerinden hoşlanmış ve beraber olmaya karar vermişlerdi. Açıkçası John her zaman ilişkilere uygun bir adamdı. Onun adına sevinmiştim.

Ben ve Steve iki sap olarak kalmaya devam ediyorduk tabii ki... Eh... İkimiz de bu durumdan rahatsız değildik ne de olsa...

Odadan gülümseyerek çıktıklarında, hepimizin yüzleri onlara döndü. Sorun yok görünüyordu. Sanırım Suzanne soru-cevap olayında başarılıydı.

Steve Eeee, ne zaman kutluyoruz millet? diye sorunca Tabii ki hemen, diyerek kalktım ve mutfağa gidip bir şişe şampanya ve bardakları alıp, salona döndüm.

Herkes kadehlerini alırken, yavaş yavaş şampanyaları doldurmaya başladım. Elka'ya baktığımda ise, diğerlerini izleyip, kadehi nasıl tutması gerektiğine bakıyordu. En son onun kadehini dolduracaktım. O zamana kadar nasıl tutması gerektiğini çözebilirdi.

Tanrım! Biraz daha düşünceli olursam, tamamen annem olacaktım!

Sıra ona gelince, kadehi diğerleri gibi tuttu ve kısa bir an gözlerime bakıp hızla gözlerini kaçırdı. Eskisi gibi bana yakın değildi ve bu beni tedirgin ediyordu. Üstelik yüzü de kızarıyor, sanki benden çekiniyor ve uzak durmaya çalışıyordu. Sebebi Steve miydi? Onu kendine daha yakm mı hissediyordu artık?

Cemim sıkılmıştı... Keyifsiz bir şekilde koltuğa, karşısına oturdum. Steve'e nasıl davrandığım izleyecektim. Belki sorularıma cevap bulabilirdim.

Steve ayağa kalkarak Klübe gidip eğlenelim bence. Böyle çok sıradan bir kutlama olmadı mı sizce de? diye sorunca, aklıma Elka'yla kulüpte olanlar geldi. Hızla Hayır! Böyle iyi... Yani film falan izleyebiliriz, dedim ve diğerlerine baktım.

Suzanne Olabilir aslında, ne zamandır iyi bir romantik komedi izlememiştim. Ne dersiniz eğleniriz, deyip John'a baktı.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

John ise elini Suzanne'ın bacağına koyduktan sonra Bana uyar... diye cevap verip, dudağından öptü.

Anında Elka'ya baktım. Dikkatle ikisini seyrediyordu. Hatta gözlerini onlardan ayırmıyordu bile.

Steve, suratını asarak İzlenecek film yok maalesef, dedi ve yerine oturup arkasına yaslandı.

Biz gidip alabiliriz, diyen Suzanne'a baktım. O ise John'a bakarak, kulağına bir şeyler fısıldadı. Ardından John şaşırıp, gülümsedi ve bana baktıktan sonra Steve'e Hadi baş belası sen de gel. Sonra beğenmedim deyip, günümüzü mahvetme, dedi. Steve Aile babaları ya da kız bulamayan çaresiz ergen erkekler gibi gidip, film seçmem! Gidin ve seksli bir şeyler seçin işte... deyip, kadehinden bir yudum alarak yerine daha da yerleşti.

Suzanne ise Hadi Steve. Senin iyi film seçtiğini duydum John'dan. Yardımcı olamaz mısın? diye sorunca Steve anında tavrımı değiştirip, yerinde bilmiş bir tavırla doğrularak Evet... Çevremdeki insanlar genelde öyle söyler. Bu konuda iyiyimdir. Tamam, pekâlâ yardımımı esirgemeyeceğim, dedi ve ayağa kalktı.

Onunla beraber John ve Suzanne de ayağa kalktığına Elka'yla biz de gelelim o zaman. Hep beraber seçeriz filmi, hem hava almış oluruz, dedim.

Ama John Gerek yok hemen geliriz. Hem siz de çerez falan hazırlayın, dedikten sonra evden hızlıca çıktılar.

Onlar çıktığında evde oluşan sessizlikle Elka'ya baktım. Kadehi sıkıca tutup, bir yudum aldıktan sonra bakışları beni buldu.

Ürkekti yine...

Sonunda konuşarak Ne hazırlayacaktık? Hemen yapabilirim, dedi ve hızlı bir şekilde koltuktan kalktı. Kalkarken ayağı sehpaye takılınca, televizyonun kumandasını yere düşürdü. Kumandayı tutmaya çalışırken, elindeki kadehin içindeki tüm şampanya yere döküldü.

Sakar kız!

Corleonis Canan A. Düzgan

Yaptıklarından sonra eliyle ağzını kapatıp, korkuyla bana baktı ve Özür dilerim. Kırıldı... diye fısıldayıp, yer_ den kapağı kırılmış kumandayı eline aldı.

Yanına gidip elinden kumandayı alıp, televizyonu açmaya çalıştım; ama açılmıyordu. Sanırım gerçekten kırılmıştı. Yapıştırırsam düzeleceği benziyordu.

Elka'ya döndüm ve Sorun değil Elka. Yapıştırırız merak etme, dedikten sonra odaya gidip hızlı yapıştırıcıyı aldım. Yapıştırma hızı ve gücü en iyi olanlardandı.

Elka'nın yanına gelerek Kumandayı tut, dedim ve kapağı alıp, kapağa yapıştırıcıyı sürdüm.

Dediklerimi ikiletmeden yapıyordu. Yapıştırıcıyı sürüp, elinden kumandayı alırken, parmaklarım, onun parmaklarına değince, elini hızla çekti. Elini çekmesiyle, kumanda yere düşecekken, kumandanın tekrar düşmemesi için hızla yapıştırıcı olan elimle kumandayı tutmaya çalıştım. Ancak kumandayı ıskalayarak Elka'nın elini tuttum. Üstelik panikten öyle sert tutmuştum ki...

Yapıştırıcı, tutuşumun etkisiyle ezilip olduğu gibi ikimizin eline bulaştı... Ve Tanrım, elimi çekmeye çalışınca, bu hızlı yapıştırıcının ne kadar güçlü olduğunu anlamış oldum!

Yapışmıştık!

Evet! Ellerimiz yapışmıştı!

Elim, onun elinin üstünü tutmuş bir halde!

Panikle çekmeye çalıştığımda Elka, Acıyor, diye ağlamaklı bir sesle söylenip, elimi çekmemem için yalvarır bakışlarını gözlerime sabitledi. Aynı zamanda bileğini de tutuyordu.

Hayır olamazdı! Böyle kalamazdık! Tanrım!

Elka'nın acı dolu yüz ifadesine bakıp Çekmeliyim Elka bu şekilde kalamayız, dedim ve böyle kalacağımız süre içinde ne hallere düşeceğimi tahmin bile edemeyerek, tekrar elimi elinden kurtarmaya çalıştım.

Ama olmuyordu!

Tanrım olmuyordu!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Üstelik Elka'nın canı da yanıyordu...

Hızlı bir şekilde, mecburen Elka'yla beraber banyoya yürüdüm. Elka'yı ise adeta sürükledim. Suyu açıp elimizi suya sokarsak, yapıştırıcının donmasıyla ellerimizi belki ayırabilirdik.

Bir süre suyun altında beklettim. Ardmdan suyun altından ellerimizi çekip diğer elimin tırnağıyla yapıştırıcının olduğu kısımları kazımaya başladım. Evet, acıyordu lanet! Üstelik kazıyam da bir sonuç vermiyordu. Elka ise neredeyse acıdan ağlayacaktı; ama sesini çıkarmıyordu.

Tanrım! Ne yapacaktık? Doktora gitmeli miydik? Ameliyatla mı ayırırlardı bizi?

Yoksa ellerimizi mi keserlerdi?

Hayır! Hayır! Düşünmek bile istemiyordum!

Elka'yla bu şekilde kalmak... Midemde şu an bile hareketlilik yaratıyordu.

Bir çözümü olmalı... deyip tekrar Elka'yla salona yürüdüm. Krem, bulâşık deterjanı hatta çamaşır suyu...

Ama hiçbirisi işe yaramamıştı. İşin kötü yanı sağ elimin yapışmış olmasıydı. Aksi halde hiç beklemeden arabayla doktora gidebilirdim. Ancak onların da bizi ayınp, ayıra-mayacağı

meçhuldü. Üstelik Elka'nın kimliği de yoktu. En iyisi çocukların dönmesini beklemek ve onlardan yardım istemektir. Bildiğim kadarıyla aseton işe yarıyordu. Suzan-ne'dan isteyebilirdim.

Sonunda, salonun ortasında durmamla Elka da durdu ve bana kedi gibi bakarak Ayaklarım ağrıdı. Oturabilir miyiz artık? diye sordu sessizce.

Tanrım neredeyse bir saattir evin içinde koşturup, çözüm aramaya çalışmış ve Elka'yı da düşüncesizce peşimden sürüklemiştim. Elbette ki yorulmuş olmalıydı. Hızlı bir şekilde koltuğa oturdum. Tabii ki benimle beraber o da... Onun sol, benimse sağ elim olduğundan, oturmamıza engel bir durum oluşmamıştı.

Peki, bu çocuklar neden hâlâ gelmemişlerdi? Şimdiye kadar çoktan gelmiş olmaları gerekiyordu. Yoksa Steve

Corleone's Canan A. Düzgan

DVD'ci kızı yine asılıp, arka odalarında basıldıktan sonra olay mı çıkarmıştı?

Cebimden telefonumu çıkardım ve John'u aradım.

Nerede kaldınız?

Ah tanrım! Sizi uyarmalıydim. Geçen film almaya gittiğimizde de basıldı azgın boğa! O zaman zor atlatmıştık.

Pekâlâ... Tamam, ancak bir sorunumuz var. Erken gelmeye çalışmalısınız.

Ağğğhhh Tanrım, bir gün başma böyle bir şey geleceğini biliyordum! Neyse haberdar edin. Olmadı kızm babasına para teklif edin, yapm bir şeyler işte, diyerek telefonu kapadım.

Steve'in aksilikleri dur durak bilmiyordu. Şimdi de DVD'ci kızla tekrar basılmış, bu kez kızm babası, kızıyla evlendirmek için onu rehin almıştı.

Belki de Tanrının bize bir armağanıydı bu kız! Bizi Steve'den kurtaracaktı...

Çaresiz bir şekilde Elka'yla birbirimize baktık. Onlar gelene kadar birbirimize yapışık mı kalacaktık yani?

Akşam olmuştu...

Bizimkiler hâlâ ortalıkta görünmüyorlardı. Biz ise yine yere oturmuş, sadece bira içiyorduk.

Kesinlikle tekila değil...

Kumandayı yapamadığımız için televizyonu da açamamıştık. Öyle oturmuş biralarımızı yudumluyorduk kaçamak bakışlarımızla.

Üzerinde ona aldığım siyah elbise vardı. Ve aklıma onunla parka gidişim gelince Köpekleri sever misin? diye sordum.

226

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yüzüme baktı ve Evet. Onlar da beni sever... deyip, elindeki bira şişesini küçük küçük dudaklarına vurdu.

Geçmişine ait hiçbir şey hatırlıyor musun? diye sordum.

Birayı dudaklarına vurmayı bırakıp, başıru iki yana salladı.

Aniden başını kaldırıp, gözlerime bakarak Senin kalbinin hızlı attığı kimse yok mu? diye sordu çekingen bir merakla. Ardından şişeyi dudaklarıyla kavrayıp, bir yudum alınca...

Evet... İşte şimdi hızlı atmaya başlamıştı... Bakışlarımı gördüğüm görüntüden hızla çektim ve Ha-Hayır. Yok... diyebildim kısaca.

Tanrım! Kekelemiş miydim ben?

Ne yaptığından habersiz konuşmaya devam etti.

Suzanne bana kalbin hızlı atıyorsa, bu aşktır dedi. Doğru mu?

Söylediğiyle, gözlerimi kırptırıp, kendi halimin farkına varmaya başladım. Kalp ritmi... Hızlı kalp ritmi... Elka'ya baktım... Onunlayken, kalbim hızlı atıyordu...

Başımı iki yana sallarken, hayretle Elka'ya bakıyordum.

Hayır! Olmuş olamazdım!

Bu... Aşk mıydı yani? Tüm karmaşık ruh hallerim! Tüm hislerim!

Aceleyle ayağa kalkmaya çahşmca, Elka'nın acı dolu çılgılığıyla tekrar ona baktım. Bana yapışık olan elini, ben kalktığım için kaldırmış, acı çekiyordu. Yeniden yere oturdum.

Şaşkındım...

Yani... O kimsesiz bir kızdı. Yardıma muhtaçtı ve nasıl bir ailesi olduğunu bile bilmiyordum. Başında nasıl bir bela olduğunu... Ayrıca Tanrım, hayata dair hiçbir şey bilmiyordu.

Ben...

Ben böyle bir kıza âşık olamazdım!

Corleonis Canan A. Düzgan

Şey... deyince, kaşlarım çatık bir halde düşüncelerimden uzaklaşıp bakışlarımı ona çevirdim bir süre.

Evet... Belki dünyadaki en güzel kızdı... Ama benim kız arkadaşım olamazdı. Arkadaş ortamlarıma sokabileceğim sohbet etmeyi bilen, kültürü biri olmalıydı âşık olacağım kişi...

Ya da hiç âşık olmamalıydım! Kimseye! En iyisi buydu!

Uykum geldi, dedi masumca.

Benim de gelmişti. John, Suzanne ve Steve de sanırım gelmeyecekti. Tatilimiz azalırken, bu gece de böyle Elka'yla geçmişti. Yavaşça, Elka'yla beraber ayağa kalktık.

Odaya doğru yürürken, kafama inen balyoz durumumun farkına varmamı sağladı ve olduğum yerde durdum. Tanrım, biz nasıl yatacaktık!

O ve ben!

Dün aynı odada olmanın bile işkence olduğu bu kızla! Ellerimize bir daha baktım. Yeniden hızlıca kazımaya çalıştım; ama işe yaramıyordu. O ise bana ne yaptığımı anlamaya çalışarak bakıyordu.

İçimdeki erkekten haberi var mıydı?

Ne yapacaktım lanet olsun?

Odaya girmeden önce, kapmam önünde, tüm vücudumla Elka'ya döndüm.

Elka... Immm sanırım aynı yatakta uyumamız gerekiyor. Şey... Ellerimiz... dedim ve ellerimizi göstererek, beceriksiz bir şekilde saçma sapan gülüp, toparlandım.

Elka ise Evet beraber yatabiliriz. Hatta bana sarılabılır misin? diye sorar sormaz yutkundum.

Sarılabılır miyim! Hayır, Elka hayır! Böyle şeyler söyle-memelisin!

Odaya girmek için tedirgin bir şekilde ilerlemeye başladım. Yatağın kenarma geldiğimizde, Elka'ya baktım ve Merak etme nevresimi aramıza sokacağım. Böylece birbirimize dokunmamış olacağız, tamam mı? Endişelenme... dedikten sonra yatağın üzerindeki nevresimi tek elle katlamaya çalışarak yatağı ikiye ayırdım. Sonra onun tarafı-

728

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

na gidip, onun yatağa uzanmasını bekledikten sonra sıra bana gelmişti.

Ona endişelenme desem de zaten gayet sakin ve endişeden oldukça uzak görünüyordu. Asıl endişeli olan bendim. Peki, onun yanaklarındaki kızarıklığın sebebi alkol müydü?

Yerime geçmem gerekiyordu; ancak yatağın etrafından dolanacak kadar uzun kollarımız yoktu tabii ki!

Elka'ya bakarak, üzerine eğildim. Mümkün olduğunca uzak durmaya çalışarak. O da gözlerime bakıp, üzerinden kendi kısmıma geçmemi izliyordu.

Tam geçerken Neden ayırıyoruz ki yatağı? diye sordu gözlerini benden almadan.

Bense kendi kısmıma yuvarlandım ve Kadın ve erkek aynı yatakta olunca kötü şeyler olabilir, dedim ve sırtüstü yatıp iyice yerleştim.

Yüzlerimizi dahi görmemizi engelleyen nevresimi çekti ve bana doğru dönerek, Sarılmak kötü bir şey değil ki... diye fısıldadı.

Ben de ona döndüm. Derin bir nefes aldıktan sonra, Sana sarılabilirim Elka. Ama sarılınca, daha fazla dokunmak isteyebilirim. Belki kendimi tutamayıp, sana zarar bile verebilirim, dedim gözlerine bakarak ciddi bir tonda.

O ise hafifçe gülümseyerek Bana nasıl zarar verebilirsin ki beni hep koruyorken? dedi ve dudaklarını gıdıklayan bir tutam saç eliyle kulağının arkasına attıktan sonra yeniden büyük mavi gözlerini bana kilitledi.

Ah Elka... İçimde ve altımda nasıl bir canavar olduğunu bilsen, bu kadar rahat yatabilir miydin yanımda?

Gergindim. Kalp atışlarım normalin üzerindeydi. Şu ana kadar ona dayanabilmem mucizeydi zaten.

Ve yüzünü inceliyordum...

Pürüzsüz ve saf güzelliğini...

Ve kendimin bile şaşırdığı şeyi o an fark ettim.

Onu öpme düşüncesi...

Corleone's Canan A. Düzgan

Kötü gelmiyordu. İğrenç gelmiyordu. Düşüncesi tiksindirmiyordu.

Onu öpebilir miydim?

Yeniden sırtüstü uzandım. Aklımı başıma toplamalıydım. Kendi kendime konuşmaya başladım.

Yapmamalısın VValt... Dayanmalısın... Dokunmalısın ve öpmemelisin...

Tanrım! Bir kızı öpmemek için kendimi durdurmaya çalışacağım aklıma dahi gelmezdi. Tam tersi hep başka kadınları durdurmakla uğraşırdım.

Ama sanki Elka'nın dudaklarında sihir vardı...

Belki bir defa öpsem...

Ağğğhhh, Tanrım hayır!

Pekâlâ, çok küçük öpsem...

Hayır, VValt hayır!

Dokundursam sadece...

Hayır lanet herif!!

Ya da yaklaştırsam... O zaman onu öpmek isteyip, istemediğimi anlayabilir miydim?

Evet... Belki...

Tekrar ona doğru döndüm. O ise hâlâ bana bakıyordu. Aramızdaki nevrosimi biraz daha aşağıya indirdim.

Ona yaklaşabileceğim kadar... Sadece o kadar.

Ve hafifçe yanaştım. Aynı zamanda tepkisine de bakıyordum; ama hiç tepki vermeden beni inceliyordu.

Biraz daha yaklaştım...

Artık aramızdaki mesafe oldukça kısaydı.

Ve biraz daha...

Öyle yakındık ki, nefeslerimiz birbirine karışıyordu. Bir dudaklarına, bir gözlerine bakıyordum yavaşça. Konuşsam dudakları dudaklarıma değebilirdi...

Ve ben... Onu öpmek istiyordum...

Evet... İstiyordum!

Bu isteğim beni şaşırtsa da istiyordum!

Beni öpecek misin? diye titreyen sesiyle sessizce fısıldadı.

230

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O sırada belli belirsiz değen dudaklarımız, dayanma sınıırımı ezip geçmiş, hatta darmaduman, talan etmiş, tüm vücuduma sıçrayan ateş parçaları göndermişti. Elektrik miydi yoksa?

Tanrım!

Yaklaştım ve dudaklarımı, dudaklarma o kadar küçük değdirdim ki... Hafif... Minicik... Ama yine de o yumuşaklığı hissetmemin verdiği haz tüm bedenimi ele geçirdi.

O küçük öpücüğe rağmen...

O küçük, ilk öpücüğüme...

Gözlerimi açtığımda, onun gözleri hâlâ kapalıydı. Bense gözlerimi ne zaman kapattığımı bile bilmiyordum. Hayatımda hiç heyecanlanmadığım kadar heyecanlı bir şekilde ona bakmaya devam ettim.

Gözlerini açtı...

Ve uzanarak, bu kez o dudaklarımı dudaklarıma bastırdı...

(Dn Sekizinci TSöüim

-Elka-

DudakJarımdan başlayıp, mideme ulaşan, oradan da tüm karnımı ve bacaklarımı uyuşturan bir his...

Adeta uzayan bir sarmaşık gibi tüm vücudumu ele geçiren...

Bu...

Kesinlikle sihirdi...

Dudaklarını, dudaklarıma değdirdiğinde o yumuşak hissin aksine, hissettiğim sarmaşıkla beraber, kalbim tüm organlarımdan ayrılmış, göğsümün dışımda deli gibi çırpınmaya başlamıştı.

Dudaklarını ayırıp, gözlerime bakabileceği en karmaşık şekilde bakmış ve biraz geri çekilmişti. Ancak geri çekilse ve dudaklarını dudaklarımdan ayırsa bile, kalbim hâlâ ait olduğu eski yerine dönmüyordu. Sarmaşık ise yavaş yavaş geri çekilmeye başlamıştı.

Vücudumdaki o his yok olmaya başladığında gitsin istemedim. Hep orada kalsın, onun bana dudaklarıyla verdiği bu his hiç gitmesin istedim.

Ve ben de dudaklarımı, onun dudaklarma bastırdım... Yeniden hissetmek için...

Öptüğüm anda, sihirli sarmaşık daha da hızlanarak, tüm bedenimi sardı. Taa ki dudaklarım, dudaklarımdan hızla çekinceye kadar...

Tekrar karışık, şaşkıma ama derin bakışları gözlerimi bulduğunda, kulaklarım sanki okyanusa girmişim gibi uğul-duyordu.

->i2

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bu... Bu... Yanlış... diye fısıldadı.

Ses tonu ne kadar buğuluydu. Güzeldi... Ama bu ses tonuyla neden yanlış olduğunu söylüyordu ki? Öpüşmek yanlış bir şey olsaydı, neden John'la Suzanne öpüşüyorlardı?

Elini kaldırdı. Saçımı okşadı...

Ve bu kez, alnımdan öptükten sonra yapışık olan eli arkasında kalarak, yüzüme bakmadan sırtını döndü.

Öyle hızlı nefes alıyordu ki?

İyi miydi?

-Walt er-

Öpüşmek...

Tanrım! Kesinlikle ölümün başka bir adıydı!

Kalbin yerinden çıkacakmış gibi atması... Vücudun uyuşması... Sanki her bir hücrelerine elektrik verilmesi...

Ve bu ölme hissine rağmen, o müthiş haz!

Öpüşmek her zaman böyle bir şey miydi? Adrenalin hep bu kadar yüksek mi olurdu?

Paraşütle atlamak yanımda sıfırdı!

Tanrım defalarca derin nefesler almak istiyordum!

O dolgun dudakları öyle yumuşaktı ki! Zaten zor bırakmama rağmen bir de o öpmüştü. Ve işimi iki kat zorlaştırmıştı!

Şaşırmıştım...

O da beni öpmek mi istiyordu yani? Neden? Merak ettiği için mi?

Birazcık da olsa sakinleşebilmeyi, aklıma gelen edepsiz düşüncelerimi kovabilmeyi, ancak alnından öpünce başarabilmiştim.

Bana onun masumiyetini hatırlatıyordu...

Aklım, benim yaptığımdan sonra bir de onun vaptığıyla karmakarışıkta zaten... Gözlerimi kapadım... Onun ise sesi dahi çıkmıyordu...

Corleone's Canan A. Düzgan

Fısıltılar...

Steve! Hayır! Rahat bırak onları!

Sadece biraz eğleneceğim. VValt'un aptal halleri hoşuma gidiyor.

Steve onlar için o kadar uğraştık. Şimdi utandırıp her şeyi mahvedebilirsin. Lütfen...

John, Steve ve Suzanne...

Kulağıma gelen kelimeleri birleştirmekte ve algılamakta zorlanıyordum. Vücudumdaki rahatsız, yapış yapış his ise beni gözlerimi açmaya zorluyordu. Üstelik karnımdaki ağırlığın gittikçe daha da farkma varıyordum.

Ve göğsümdeki ağırlık...

Gözlerimi açmaya zorladım. Tekrar ve tekrar... Sonunda açabildiğimde, gördüğüm şey gittikçe netleşmeye başladı.

Biri karnımın, diğeri göğsümün üzerinde bir çift çıplak bacak... Beyaz çıplak bacaklar... Bakışlarım bacağın üzerindeki yapışık ellere kaydı. Ve ardından daha yukarı... Göğüsler...

Beyaz tişörtten taşan, beyaz yuvarlak frikik...

Bu görüntüyle, zihnim açılmaya başlamıştı. Ve daha yukarı baktığımda ise terden ıslanmış dağmık saçlarıyla uyuyan Elka...

Dün gece öptüğüm, omzuma değen, uykudan şişmiş dudakları... Minik burnu ve uzun kirpikleri... Gözleri kapalıyken bile göz kapağından görülebilen okyanus rengi...

Bakışlarımı tekrar üzerimde gezdirdim. Çok tehlikeli bir pozisyonda yatıyorduk... Yattığı yerden bacaklarını kamıma ve göğsüme çıkarabilmeyi nasıl başarmıştı acaba?

Tanrım! Yine kim bilir hangi pozisyonlarda uyumuştuk?

Nerelerine dokunmuş, nerelerini taciz etmişim kim bilir?

234

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Göğsümde olan bacağını, boşta kalan elimle yavaşça kaldırdım. Hafifçe kırırdanınca, durdum ve ona baktım. Uyanmamalıydı. Aksi halde yine şu sevgili saçmalıklarına başlayacaktı. Neden öptüğümü ben bile bilmiyorken, şu an ona verebilecek bir cevabım yoktu. Devam etmeli ve bizi bu pozisyonlardan daha masum bir pozisyona sokmalıydım.

Ancak mırıldanarak bana daha da sokulması ve dudaklarını mümkünmüş gibi daha da uzatması işimi çok ama çok fazla zorlaştırmıştı!

Gözlerimi kapadım ve başımı diğer tarafa çevirdim. Bacağını daha çok kaldırıp, hafifçe doğrularak yatağa koydum. O an, gözüme yara izleri takıldı...

Bir gün bana anlatacak mıydı yaşadıklarını?

Belki de gerçekten hatırlamıyordu. Ama her soruşumda yüzündeki ifadeden, hatırladığını ve benden sakladığını anlayabiliyordum.

Yavaşça elimi yara izlerine doğru uzattım. Çoktan acısı geçmiş olmalıydı değil mi? Çizgi şeklinde, pürüzlü kabarık deriye hafifçe boydan boya dokundum. Dokunduğum yerler düzelmeye mi başlıyordu yoksa ben hâlâ uyku sersemi hayal mi görüyordum?

Biraz daha doğrulup, doğru görüp görmediğimi anlamak için Elka'nın üzerine eğildim. Ama tam o sırada oda-nm kapısının hızla açılmasıyla Elka'nın tişörtünü kapatmam ve oturur pozisyona geçmem bir olmuştu.

Elka'nın bacağı kamundayken ve elimiz yapışırken ne kadar başarabildiysem artık!

Steve Biliyordum! diye bağırıp, dirseklerini kırdı ve kollarını bir şeyi başarmışçasına kendine doğru çekti. Ardından ellerini Steve'e uzatarak, onu engellemeye çalıştıkları her hallerinden ve mahcup yüz ifadelerinden anlaşılan John ve Suzanne girdi.

Bense, az önce kapattığım tişörtü tekrar açmak ve yara izine bakıp, doğru görüp görmediğimi anlamak istiyordum.

235

Corleonis Canan A. Dürgan

Üzgünüm VValt. Engelleyemedi!; bu öküzü! diyen J0_ hn'a baktım.

Devam et dostum. Rahatsız olma. Hadi söyle ne yap,_ yordun üzerine eğilmiş? diye salak salak konuşan Steve'e sertçe baktım.

Elim yüzünden ayağa kalkıp, onu parçalara ayılmıyordum. Sonunda Elka, mırıldanarak uyanmaya başladı.

Sad-ce terleme-isti—um.

Arada harfleri yutarak, kısıp sesle söylüyor ve bu da ne söylediğini anlaşılmaz hale getiriyordu.

Tekrar Yapmayın! Urel! diye bağırıldı.

Sanırım kâbus görüyordu...

Hepimiz, kitlenmiş bir şekilde ona bakıyorduk. Steve bile üzgün bakışlarla olduğu yerde kalakalmıştı.

Bense...

Ve ben...

Ona sarılıp Geçti... Güvendesin... diyerek saçlarını okşamak istiyordum.

Ama lanet olsun ki şu erkeklik gururum çoktan beni kollarımdan kavramıştı.

Suzanne Hadi VValt gel uyandırmayalım, deyince kalkmaya yeltendim.

Ellerimizi bir an için unutmuştum. Sonra anımsayınca elimi gösterip Biz yapıştık, diye fısıldadım.

Zaten hepimiz fısıldayarak konuşuyorduk. Suzanne ve diğerleri bana anlamayarak bakınca, Suzanne yanıma geldi ve Ne demek yapıştınız? diye sordu hayretle.

Ardından Steve de hızla yanımıza gelerek Ahahaa-ha! İstesene bu kadar olmaz! Az şanslı piç değilsin VValt! deyince John Sessiz ol Steve! diye onu uyardı. Elka'yla elimize baktıktan sonra Tanrım, bunu yapmayı nasıl başarabildiniz? diye sordu hayretle.

Kısaca durumu arılatım. Suzanne, Elka uyanır uyanmaz çaresine bakacağını söylerken, John da Sen de uzan VValt yapacak bir şey yok. Fazladan uyumuş olursun. Uy-

236

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kusuzluktan şikâyet edip duruyorsun zaten, dedi ve Suzanne ile beraber kapıya yöneldi.

Steve ise hâlâ olduğu yerde durmuş, pis pis sırtarak bir Elka'ya bir bana bakıyordu. Gözlerimle kapıyı işaret ederek, kibarca onu kovuyordum; ama o kadar utanmazdı ki, gitmiyor ve inatla onu öldürmemi istiyordu sanki!

John, ona seslenince, bize arkasını dönmeden geri geri yürüyüp, uyu der gibi ellerini yanağına koydu, ardından göğüs sıkımayı temsilen iki avucunu da açıp tekrar sıktı ve son olarak da arkasını dönüp, kendi poposunu okşayarak, bana anlatmak istediklerini sessiz film edasıyla anlattı! Ve beni çıldırtarak, defolup çıktı odadan! Kapıyı kapatmış olmasına şükretmeli miydim? Ya da sert kapatmış olmasına küfretmek miydim? Tam Elka'run yara izine bakacağım için sevinmişken, uyanmaya başladı.

Lanet Steve!

Tanrım! Onu izlerken yakalanmamalıydım!

Uyur numarası mı yapmalıydım?

Evet!

Kararımı verir vermez, hızla yatağa uzandım ve hareketsiz durmaya başladım. O ise kedi gibi mırıldanarak yanımda kıpırdanıyordu. Kaşlarımın çatık oluşunu fark edip, yüzümü rahatlatmaya çalıştım; ama kendimi o kadar kasmıştım ki bir türlü olmuyordu! Elimde olsa yüzümü toka tlayacaktım!

Yavaşça bacağını kamımdan çekti ve hafifçe doğrul-duğunu hissettim. Peki, şimdi ne yapıyordu? Hiç hareket yoktu. Acaba o da beni mi seyrediyordu?

Meraktan ölecektim!

Göz kapaklarım bağımsız bir halde titremeye başladı. Gözlerimi açmamak için, deli gibi savaşıyordum göz kapaklarımla! Söz dinlemeyip, açılırlarsa, iyi bir dövecektim onları! Ya da gözlerim açık uyuyup, onları cezalandıracaktım!

Saç!

Saçları mıydı yüzümü gıdıklayan?

Corleone Canan A. Düzen

Saçlarını daha çok yüzümde hissettiğimde ise bu kez ne olursa olsun gözlerimi açtım. Gözlerimi açınca, bir karış ötemde duran ve bana bakan yüzü önce telaşlı bir hâl aldı. Ardından hızla geri çekilip, yatakta oturur pozisyonda bana sırtını döndü ve Ö-Özür dilerim. Uyandırmak istemedim, diye çekingen bir şekilde konuştu.

Ben de kalkıp onunla beraber oturarak Uykumu böldün. Bir daha uyurken beni izleme! diye sertçe söylediğimde iç sesim elinde bazukayla karşıma geçmiş, sinirli bir şekilde bana ateş etmek üzereydi.

Tanrım! Neden içimdekiler dudaklarıma gelince fikir değiştiriyordu? Neden sadece Önemli değil' diyemiyor-dum?

Bu gereksiz utangaç halimizden kurtulmak için Hadi kalkıp, bir şeyler yemeli ve şu yapışık halimizden kurtulmalıyız, dedim ve ayağa kalktım.

Aynı şekilde o da benimle ayağa kalktıktan sonra Şey... dedi yüzüme bakmadan.

Konuşmaya devam etmesini bekliyordum ama etmeyip sağma soluna bakıyordu. Sonunda Ne var Elka? diye sordum sabırsızca.

Yüzüme baktı ve gittikçe kızaran yanaklarıyla Tuvalet gitmem gerek, dedi utana sıkıla. Bense gayet rahat odadan çıkarken Benim de gitmem gerek. Merak etme Suzanne şimdi bizi ayırır, dedim ve kapıyı açtım. Ama kimse yoktu. Mutfakta olabileceklerini düşünerek Elka'yı da çeğiştirip mutfığa yürüdüm. Orada da değillerdi.

Tanrım, daha beş dakika önce buradaydılar! Hangi cehenneme kaybolmuştu bunlar?

Hızla telefonumu elime aldım ve John'u aradım. Defalarca çalmasına rağmen cevap vermiyordu. Ardmdan, nerede olduklarına dair düzgün cevap alamayacağımı bilsem de, Steve'i aramak zorunda kaldım.

Steve neredesiniz?

Uzakta ne demek?

238

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım! Ne zaman oraya gittiniz?

Tamam tamam kızların ayrıntısına girmene gerek yok!

Steve kes sesini! Büyük göğüslü kızlar inan şu an düşünebileceğim son şey! Hemen eve dönmeniz gerek!

Steve konuşurken, Elka'da elleriyle göğüslerine tutup, sanırım büyüklüğünü ölçüyordu! Bunu yapmasından daha kötü bir şey varsa, o da göğsüne tuttuğu elinden birine benim yapışık olan elimdi ve o elini göğsüne koyunca sanki ben tutuyormuşum gibi görünüyordu!

Ah!

Steve'in telefonun diğer ucunda Hey! Beni dinliyor musun sen? diye bağırmasıyla, transa girmiş gözlerimi ve elimi göğsünden çektim.

Evet... Evet dinliyorum, dedim dikkatimi Steve'e vermeye çalışarak.

Dostum üzgünüm ama gelemeyiz. Biraz daha o şekilde kalabilirsiniz, deyince ister istemez sesim yükseldi.

Hayır! Lanet olsun Steve, tuvalete gitmemiz gerek! diye bağırınca, telefonun diğer ucundan büyük bir kahkaha yükseldi.

Kahkahasının arasından Rahat ol Walt... Hem kızcağızın merakını gidermiş olursun, deyince sesinin arada bir kesilmesinden hareket ettiğini anlamıştım. Kesinlikle diğerlerine enteresan hareketlerle ne durumda olduğumuzu anlatıyordu piç herif! Zaten arkadan gelen John'un ve Su-zanne'ın kahkahaları da bu teorimi destekler nitelikteydi!

Ciddi bir tonda Bak Steve ben çok ciddiym. Elka'nın ve benim tuvalete gitmemiz gerekiyor! Lütfen kışınızı kaldırın, arabaya binin ve buraya gelin! dedikten sonra yanımda zıplamaya başlayan Elka'ya baktım.

Üzgünüm VValt... Sanırım bir çare düşünmen gereke-

239
Corleonis Canan A. Düzgan

cek. Eğer istiyorsan bak aklıma bir tane geldi. Arkanızı dönün... dedi ve devam etti.

Benim aklıma gelmemiştii zaten! Dâhiyane bir fikirdi! Ah ama büyükse o zaman mandal ve pamuğa ihtiyacınız olabilir. Mandalla burnunuzu, pamukla kulakla— Umudumu kestim ve iğrenç sözlerini daha fazla dinlememek için telefonu yüzüne kapattım. Elka'ya bakarak Üzgünüm ama tuvalete beraber girmemiz gerek, dedim ve başım tereddütle sallayıp, onayladıktan sonra tuvalete yöneldim.

Tanrım! Nasıl olacaktı ki?

Ben arkamı dönerdim ve sonra o... Ellerimizi beraber yıkardık.

Ağğğhhh, çok utanç vericiydi...

Tualete girince, ikimiz de nasıl yapacağımızı düşünerek klozete baktık. Ardmdan birbirimize...

Tanrım! Yüzüne bakarak söyleyemeyecektim!

Yere bakıp, neredeyse duyması mümkün olmayan sesimle Önce sen... dedim ve Elka'nın yüzünden başka tüm tuvaletin mermerlerini ezberledim.

Ne? diye sorunca gerginliğimden, daha yüksek hatta tahmin ettiğimden çok daha yüksek bir sesle, Önce sen yap şunu! dedim.

Sesimin yüksekliğinin abartısıyla, benden biraz uzaklaştı ve Şey... Arkanı döneceksin değil mi? diye sordu.

Ona hayretle bakıp Tabu ki döneceğim Elka. Hem senin aksine daha önce görmediğim bir şey değil, dedim ve onu klozete doğru ittim.

Arkamı dönecekken Daha önce gördün mü? diye şaş-km bir şekilde sorunca, kendimi soktuğum şu durum için çenemi kırmak istiyordum. Belki o zaman konuşamaz ve Elka'ya cevabımı bulamadığım sorular sorma fırsatım vermezdim! Ama artık saçma şeyler söylemeyecektim ve kısaca doğruyu söyledim.

Evet, gördüm, deyip, arkamı döndüm ve işini bitir-

240
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

meşini bekledim. Ancak beynim, onun şu anki durumunu hayal etmekten kendini alamıyordu!

Tanrım! Ne çeşit sapık bir beynim vardı benim!

Düşünmemek için, işini bitirene kadar tuvaletin mermerlerini saymaya başladım. Ve sifon sesini duyunca hissettiğim rahatlamayla boş bulunup hızla arkamı döndüm.

Ah VValt! Neden biraz daha beklemiyorsun ki? O bir erkek değil lanet olsun! Şortunu çekmesi zaman alacaktı tabii ki!

Tek eliyle şortunu yukarı çekmeye çalışıyordu!
İç çamaşırını çoktan çekebilmiş olmasına şükrederek, yine aynı hızla arkamı döndüğümde Yapamıyorum... diye söylendi huzursuzca.

Tedirgin bir şekilde Yap hadi. Bekleyebilirim Elka, dedim ve beklemeye başladım.
Ama bu çok büyük... Bir taraf mı çekiyorum diğer tarafı düşüyor... diye ağlamaklı bir ses tonuyla konuşunca Tanrım bana hemen şimdi sabır ver, güç ver! diye mırü-dandım ve ona dönüp şortun diğer tarafını tuttum.

Elimin tenine değmemesi için deli bir uğraş veriyordum. Nasıl bu kadar pürüzsüz olabiliyordu ki?

Sonunda şortunu yukarıya kazasız belasız çekmiştik. Ve işte sıra bendeydi...
Bakar mıydı acaba?

Ben klozete dönünce, arkasını dönmediğini fark edip Arkam dönmelisin, dedikten sonra, Ah... Tabi... dedi ve arkasını döndü.

Hayatımda bu kadar tedirgin bir şekilde tuvaletimi yapmamıştım! Lanet olsun ki gelmiyordu da!

Kendimi çok kasmış olmalıydım... Aşağıya baktım ve sesimi çıkarmadan, içimden onunla konuşmaya başladım.

Hadi artık nazlanma! Bak gelirsen, ilk işim seni ödüllendirmek olacak! Söz veriyorum/
Tanrım, resmen aletimle anlaşıma yapıyordum! Sırada ne vardı? Kalem verip, imzalatacak mıydım?

Rahatla VValt... Rahatla oğlum...
241

Coi'J<?onis Canan A. Düzgan

"Bitmedi mi?
Tam gelecekken, Elka'nın sesiyle tekrar kendimi kastım.
Lanet olsun.' Lanet lanet lanet.' Kaçma! Kaçma! Geri gelf
Yine yapamaymca Susar mısın! Burada konsantre olmaya çalışıyorum! diye bağırdım.
Ve yine sabırla beklemeye başladım, ikinci özelimi de Elka'ya kaptırmıştım! Önce öpücük şimdi de bu! Başka ne kalmıştı?

Biraz daha bekleyişin ardından, sonunda o rahatlama hissiyle dünyanın en mutlu erkeği olmuşum...

İşim bittiğinde lavaboya gidip, ellerimizi yıkadık. O sırada tabii ki Elka boş durmamış, akımdaki soruyu tekrar sormuştu.

Ne zaman gördün? Nasıl gördün? Banyo yaparken mi yoksa tuvalette mi?
Nefes almadan sorularını sıralıyordu.
Cevap... Cevap... Cevap...

Sevişirken...
Direk, tek nefeste söyledim. Ama onu da soracağım bildiğimden, sormasına fırsat vermeden, sorularla dolu gözlerine bakarak, açıklamaya başladım.

Erkek ve kadımlar çiftleşirler. Kimisi bebek yapmak için kimisi de zevk için. İnsanların doğasmda olan bir şey bu... Engellenemez... deyince, kendi açıklamamdan memnun kalmıştım. Taa ki diğer sorusuna kadar... Masumca gözlerime baktı.

Nasıl yapılıyor?
Evet VValt... Nasıl yapılıyor? Nasıl?
Düşüncelerimi toplamak ve zaman kazanmak için, Immm... deyip duruyordum.
Sonunda Bunu sana daha sonra açıklayacağım. Gerçek bir şekilde seviştikten sonra... dedim ve kapıya yöneldim.

Tuvaletten çıkarken bu işin de üstesinden hafif sıyrıklarda geldiğimi düşünüyordum. Ona sevişmekle ilgili yanlış şeyler söyleyebilirdim. Duygusuz şeyler... Ama bu önemli bir konu olduğundan, özellikle kadınlar için, onu

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

korkutmak ya da hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum. Benim gibi bir erkeğe göre bile aslında sevişmek, güzel bir şey olmalıydı...

Salona doğru yürüyüp, kapı ziline çalmasıyla kapıya döndüm. Eğer gelen bizimkilerse, özellikle Steve, bu kez elim serbest kalır kalmaz kimse onu elimden alamayacaktı!

Kapıyı açtım.

Ve karşımda, sarışın enteresan bir tipte, minyon bir kız vardı.

Kimi aradınız? diye sorar sormaz, sarışın genç adam Elka'ya bakarak Elka... deyince, anında kaşlarım çatıldı ve ben de Elka'ya baktım.

Elka ise genç adama hafifçe gülümsedi. Bakışları bana döndüğünde, gülümsemesi solup, yerini daha tedirgin bakışlar aldığı anda, bir şeylerin ters gittiği anlamıştım.

Kimdi bu?

Elka'yı kaybetme düşüncesi birden bire aklıma, kalbime, tüm vücuduma bir uyuşma gönderdi...

Evet! Kimdi bunlar?

Kimdi bu Elka'yı tanıyan insanlar?

(On S&okuzuncu TSölüm

-Elka-

Urel'i ve Axela'yı karşımda görünce, mutluluğum öyle fazlaydı ki...

Ancak, VValt'a baktığımda... Gözlerindeki şaşkınlığı ve endişeyi gördüğümde... Tüm o mutluluk, adeta buhar olmuş ve havaya karışmıştı.

Şimdi ne olacaktı?

Hepimizi bu durumdan kurtaran, her zamanki gibi Axela'nın çılgın karakteri oldu.

Boynuma atlayıp Elkaa! Seni çok çok çok ama çok özledim, diye içten bir şekilde söylediğinde, ben de tek elimle ona sarılıp Axela'nın omzundan bir VValt'a bir de Urel'e bakıyordum.

Onların neyim olduğunu söyleyecektim?

Urel'e mi bırakmalıydım?

Üstelik Axela nasıl gelmişti?

Ah... Her şey karmakarışık olmuştu işte...

Axela benden ayrılıp, kapının dışındaki yerine dönerken Urel aniden Hadi Elka. Gitmemiz gerek, dedikten sonra VValt'a baktı. Teşekkür ederim onu koruduğunuz için... deyip, bakışlarını VValt'a kilitledi.

VValt ise bakışlarını Urel'den kaçırmadan beni biraz daha yakıma çekerek, elini dur anlamında havaya kaldırıp, kaşlarını daha da çatı ve Bir dakika! Dur bakalım! Kapıma gelip, kendini tanıtmadan ve bu kıızı nereden tanıdığını anlatıp, beni ikna etmeden onu bu evden çıkaramazsın! Hem açıklamış ve beni ikna etmiş bile olsan Elka

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

gidemez, deyip sinirli bir şekilde ellerimizi havaya kaldırdıktan sonra devam etti.

Belli ki birbirinizi tanıyorsunuz ama bu, emin ol onu götürebileceğin anlamına gelmiyor, diye bu kez sakın konuşan VValt'a baktım.

Sesi sakın çıksa da, yüzünden gerginliğini anlayabilecek kadar tanıyabilmişim onu.

Urel, bana baktıktan sonra Axela'ya ve ardmdan VValt'a bakarak O zaman sana anlatmama ve ikna etmeme izin ver, dedi her zamanki gibi kibar ses tonuyla.

Urel gayet sakindi. VValt'un sinirli sözlerine karşı hiçbir tepki göstermemişti bile. Sadece dinlemiş ve bu cevabı vermişti.

VValt'un ne söyleyeceğini bekledim... Ama o cevap vermek yerine, yavaşça kapının önünden çekilip ,yapışık ellerimiz yüzünden beni de mecburen çekiştirerek, diğer eliyle salonu gösterdi.

Ah! Okyanus lütfen! Lütfen! Kötü bir şey olmasın!

Urel'in düşüncelerimi okuması için okyanusa dualar ederek, Urel ve Axela'nın ardından VValt'la yapışık bir şekilde salona girdim.

Axela, her zamanki gibi rahat Burası çok güzelmiş, deyip, koltuklardan birine atladı ve gülümseyerek iyice yerleşti. Urel ise hiçbir yere dikkat etmeden doğruca Axe-la'nın yanına oturup, bana ve VValt'a bakmaya başladı.

Sanırım güvende olup olmadığını anlamaya çalışıyordu ve tabi VValt'un iyi bir insan olup olmadığını da... VValt ve ben de karşı koltuklarına oturduğumuzda, VValt arkasına yaslandı ve Urel'e bakarak Dinliyorum... Elka'yı nereden tanıyorsunuz? dedi düz bir sesle.

Sesi düz çıksa da kaşları ve bakışları daha önce hiç görmediğim kadar sertti. Urel'e baktım. Ne söyleyecekti?

Urel de VValt'tan bakışlarını ayırmadan Arkadaşımız, dedi gayet normal ama az önceki oranla daha otoriter bir sesle. Sabırlı biriydi Urel. Onu sinirliyken neredeyse hiç

245
Corieonis Canan A. Düzgan

görmemiştım. O yüzden şimdi de sabırlı ve sakin olacağına güvenim tamdı.

Walt'a baktım. Tek kaşını kaldırmış o da Urel'den gözlerini ayırmadan Bu zamana kadar neredeydiniz? diye sordu ve öne doğru eğilip, dirseklerini dizlerine koydu. Tabii ki ben de eğilmek zorunda kalmıştım.

Urel de öne doğru eğilerek, o da dirseklerini dizlerine koydu. Sanki birbirlerine sessizce meydan okuyorlardı; ama Urel'in kötü bir şey yapmayacağına emindim.

Hayır yapmazdı...

Elka'yı arıyorduk. Kaybetmiştık. Sonunda burada bulduk. Aslında markette onu bulmuş ve kaldığımız yere götürmüştüm; ama sanırım size veda etmek için buraya gelmiş, dedi ve bana, ardından tekrar VValt'a baktı.

Ah... VValt'un beni o kulübede bulunduğunu biliyor muydu acaba?

O sırada Urel'in yüz ifadesi değişti ve toparlamaya çalıştı. Sanırım sonunda düşüncelerime girebilmişti.

Buraya yakın okyanus kıyısındaki eski kulübelerin birinde kalıyoruz. Orası bir arkadaşına ait... Buraya uzaktan geldik. İngiltere'den. O yüzden burada kayboldu ve biz o günden beri onu arıyoruz, deyip arkasına yaslandı.

VValt, hâlâ Urel'i ve Axela'yı inceliyordu. Gözlerini kıstı ve Onu nerede bulunduğumdan haberin var mı? diye sınırlı bir şekilde sorduktan sonra Urel, Evet bana anlattı. Birkaç alkollü insan görünce mağaraya saklanmış ve korkusundan iki gün oradan çıkmamış. Elka çok hassas ve ürkek biridir, dedi. (

VValt, tek kaşını kaldırmış, düşünceli bir ifadeyle arkasına yaslandı. Urel'in arıttıklarına ikna olmuş muydu bilmiyordum; ama içimde sebebini anlayamadığım bir rahatsızlık vardı.

Urel'in beni götürmesini istiyor muydum?

Buradan gitmek istiyor muydum?

Bilmiyordum...

Axela ve Urel 'e, ardından VValt'a çevirdim bakışlarımı.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

VValt ve Urel birbirlerine sessizce bakarlarken, bense onları izliyordum.

Ne yapacaktım ki şimdi?

-Walker-

Elka çok hassas ve ürkek biridir.

Öyle mi? Ah! Tanrım, ben anlayamamıştım!

Bu ne olduğunu bilmediğim adam ve şu oynak kızm Elka'yı tanıdığı belliydi; ama onlara güvenemezdim. Tabii ki güvenemezdim!

Elka gibi bir kızı onlara bırakamazdım. Üstelik bu şeytan bakışlı adam hiç hoşuma gitmemişti. Pezevenk de olabilirdi değil mi? İnsan kaçakçısı? Böbrek? Fuhuş? Sapık? Uzaylı? Tanrım!

Ya Elka'nın vücudundaki işkenceleri yapan bu herifse?

Onu öldürmeli miydim?

Hayır! Hayır!

Mantıklı görünmüyordu. O zaman hapse girerdim ve Elka'yı bu saçma isimli piç götürürdü!

Asla! Elka'yı onlara vermeyecektim lanet olsun!

Canım feci derecede sıkındı... Kaşlarım çatık bir şekilde arkama yaslanmış, ona ne cevap vereceğimi düşünüyordum. Elka'yı hemen götüremezdi. Ellerimiz yapıştı. Gelmemeleri için John'a çaktırmadan mesaj göndermeliydim. Gelirlerse Suzanne ellerimizi ayırabilirdi. İşte o zaman Elka gitmek isterse, giderdi...

Gider miydi?

Yapabilecek hiçbir şeyim yoktu... Onu burada tutabilecek hiç bir sebebim...

Elka'ya baktım...

Gitmemeliydi...

Üstelik Tanrım! Bu kadar çok şey paylaşmışken gitmemeliydi! Tuvalete bile beraber girmiştik. Ona birçok şev öğretmiştim. Dondurma, pamuk şeker, dönme dolap...

247

Corleonis Canan A. Düzgan

Ve en önemlisi yanlış olduğunu bilsem de onu öpmüştüm! İlk kez bir kızı öpmek istemiş, hayatımda tek tiksindiğim şeyi onunla yapmışım. Hatta çok isteyerek yapmış, deli gibi heyecanlanmışım da!

Yerimde hafifçe doğruldum. Sert bir şekilde ama rahat görünmeye çalışarak Elka'yı götürmek isteyen adama baktım ve Hayır ikna olmadım. Elka gidemez, dedim. Karşımdaki adamın yüz ifadesi bir an bile değişmedi. Hâlbuki sinirlenmesini bekliyordum. Benimle tartışmasını. Benimle dövüşmesini. Belki yüzünü dağıtma ve hayalarına sert bir tekme atma isteğini karşılayabilirdim!

Fakat o Sanırım bunu Elka'ya sormamız gerekecek. Kararı vermesi gereken o... dedi, hâlâ sakindi.

Tıpkı psikopat seri katiller gibi sakın! Ama sapık bakışlı bir sakın!

Söyledikleriyle endişelerim daha da büyüdü. Ya gitmek isterse... Ya da korkusundan gitmek isterse!

Korkuyla Elka'ya çevirdim bakışlarımı. O da okyanus gözleriyle bana baktı. Tanrım, ne düşündüğünü bilebilsey-dim...

Gitme Elka... Lütfen gitme... Şu tıpsız adamla gitme...

Bakışlarını o herife çevirdi. Sonra kıza baktı. En son yine bana dönünce, vereceği cevabı bakışlarından anlamışım.

Kalbimin hızlı atışı bu kez heyecandan değil, korkudandı.

Sessizce Gitmem gerek, diye fısıldadı.

İşte bu iki kelime... Öptüğüm güzel dudaklarından dökülen o iki kelime...

Hiçbir şey söylemeden, öylece ona bakıyordum. Neden gitmesi gerekiyordu ki? Gitmek istiyorum da diyebilirdi. Neden gitmeliydi? Burada gayet rahattı. Hem o kulübede rahat edemezdi. Hassastı o... Hem arkadaş dediğin neydi ki?

Tamam, önemliydi arkadaşlar ama... Offf...

Sessizce Hayır... dedim ben de bakışlarımı Elka'dan çekmeden.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elka ise masum ama şaşkın bir şekilde Hı? diye anlamsız bir ses çıkardı söylediğime cevap olarak. Ardından Ne-Neden hayır? diye sordu.

Neden? Neden VValt? Elka'ya cevap verebilmek için, önce bu sorunun cevabını benim bulmam gerekiyordu...

Urel denen adam ve yanındaki kıza bakıp, ardından Elka'ya döndüm ve Ellerimiz yapışık, dedim ellerimizi göstererek.

İçimdeki ses, seriye takmış, bir sağ bir sol yumruklarını geçiriyordu bana! Ardından tam aletime tekme atacakken, elimle siper edip hamlesinden kurtuldum.

Ama kendime geldiğimde Elka, aletimin üzerinde olan elime bakıyordu şaşkınca. Elim elinin üstünde olduğundan, sanki o tutuyormuş gibi görünüyordu! Ve Tanrım diğerleri de bakıyorlardı! Kocaman açılmış gözlerimle, hepsini taradıktan sonra elimi hızla çektim.

Pislik yerinde hafifçe kıpırdandı ve Elka bizimle gelmek istiyor. Ellerinizi ayırmamız gerek sanırım, deyince atıldım.

Ayracak kimse yok! Hastaneye bile gittik. Kimse bir şey yapamıyor. Kendiliğinden ayrılmasını beklemek zorundayız, dedim, ben bile söylediklerimle kendime hayret ederek.

Pislik herif ilk kez kaşlarını çatı.

Bu haftalar alabilir!

Arkama yaslandım ve ellerimizi göstererek Acelemiz yok. Ben bekleyebilirim, dedim gayet rahat. Ancak bir yolunu bulup, kesinlikle bizimkilere mesaj göndermeliydim. Aksi halde gelip, hazır Elka'mn kalması için bir sebep bulmuşken her şeyi mahvedebilirlerdi.

Telefonum? Evet, yatak odamdaydı. Ayağa kalktım. Tabii Elka da benimle birlikte ayağa kalktı. Diğerlerine bakıp Bir dakika izin verir misiniz? diye sorduktan sonra cevap beklemeden, Elka'yı da sürükleyerek odama girdim. Girer girmez Elka Hastane derken Kızılhaç'tan mı bahse-

CorJeonis Canan A. Düzgan

diyorsunuz? Hasta insanların gittiği yerden? Biz Kızılhaç'a hiç gitmedik ki... dedi.

Telefonumu komodinin üzerinden aldıktan sonra ona baktım. Hastaneyi bile bilmemesi normal miydi? Kızılhaç yüzyıllar önceydi. Başka bir şey vardı. Elka'da ve diğerlerinde... Ama çözemiyordum... Bu kadar dünyevi şeylerden uzak kalması mucize gibi bir şeydi...

Çözecektim ve Elka'yı o adama vermeyecektim!

Evet, gitmedik ama gideceğiz. Peki, sen bu adamla ve kızla gitmek istiyor musun gerçekten? diye sordum. Gözlerini kırıştırdı ve başını eğip ardından bana baktı. Onlarla gitmeliyim VValt. Sen çok iyiydin. Senin sayende gerçekten yaşadığımı hissettim. Ama seni, Steve'i ve John'u daha fazla rahatsız etmek istemiyorum... Hem içeride oturanlar benim dostlarım. Onları bırakamam, dedi üzgün bir şekilde.

Bu kez kendime engel olmadım ve elimle başından tutup, kendime yaklaştırdım. Şakağından öptüm ve geri çekilip gözlerine bakarak, Asla beni ve arkadaşlarımı rahatsız etmiyorsun Elka. Hatta Steve ve John seni seviyorlar. Aniden gülümseyerek Gerçekten mi? diye sordu ıslıl ıslıl gözleriyle.

Onun bu hali beni güldürünce, ben de gülümsedim ve başımı aşağı yukarı salladım. Tabii ki peşinden gelen soruyu tahmin edememiştim...

Peki sen? Sen de beni onlar gibi seviyor musun? Heyecanlı bir şekilde hâlâ gülümseyerek sordu. Gülümsemem, yerini düşünceli bir yüze bırakırken Şey... Tabii ki seviyorum. Yani onlar gibi aslında; ama şey, yani biraz daha farklı sanki... dedim ve ne yapacağımı ne söyleyeceğimi bilemeden sağa sola bakmaya başladım.

İşte tam o sırada odanın kapısı açıldı.

Steve!

Bu suratsız piç ve yanındaki pigme kim?

Lanet olsun!

Yetişememiştim! Tanrım!

Steve'in meraklı ve aynı zamanda sinirli bakışlarına Elka'nın arkadaşları, diye gergin bir şekilde cevap verdim.

Steve ise şaşkın bir şekilde Elka'ya bakarak Senin arkadaşların mı var? dedi ve ellerini beline koyarak devam etti: Ah... Üzgünüm ama küfredmeden edemeyeceğim Elka! Şu ana dek neredeymiş orospu çocuğu?

Elka ise Çok ayıp Steve! Onlar iyi insanlar ve ikisi de yıllardır arkadaşım. Hatta dostum, deyip o da ellerini beline koydu.

Tabii benim elimi de...

Beline...

İnce beline... Pürüzsüz teninin sardığı o ince bel...

Bakışlarımı belinden çekip, toparlanarak araya girdim ve Elka onlarla gitmesi gerektiğini düşünüyor, dedim Steve'e bakarak.

Steve kaşlarını çatarak Elka'ya bakıp Bizi bırakacak mısın yani? diye söylendi kırıldığını belli eden bir ses tonuyla.

Elka dudaklarını ısırdıktan sonra masum ve üzgün bir ifadeyle Gitmeliyim... Üzgünüm... deyince söylediklerimin bir işe yaramadığını anlamıştım.

O an... Onun benden daha akıllı ve mantıklı olduğunu düşündüm. Belki de en doğru şey gitmesiydi. Hem onunla olmak, her ne kadar güzel ve heyecanlıysa, bir o kadar da emek istiyordu. Ben öyle biri değildim... Bu yaşma kadar zaten yeterince emek harcamıştım. Annem için... Sahip olduğumuz küçük lokanta için...

Çok yorgundum...

Babam gittiğinden beri, annemle hayatımız yoksulluk içinde geçmişti zaten. Bu hale gelene kadar... Nevse... Lanet olasıca geçmiş, iğrenç hatıralar...

Steve'e bakarak Gitmek istiyorsa yapabileceğimiz bir şey yok Steve, dedim ve salona bana yapışık Elka'yla beraber girerken Suzanne'ı çağır. Bizi ayırsın, diye devam ettim.

Steve cevap vermeyince derin bir nefes alıp rahatlardım.

Aksi halde karşı çıkması ya da söyleyeceği şeyler yüzünden her an kararımdan vazgeçebilirdim.

V azgeçmemeliydim...

Evet hoşlanıyordum! Biraz fazla belki! Ama vazgeçmeyecektim... Uğraşmayacaktım... Hem o da benden hoşlansaydı, gitmezdi değil mi?

Benimle kalırdı... O gitmeyi seçmişken, ona kalması için yalvarmayacaktım.

Arkamızdan gelen Steve ile salona girdiğimizde, John ve Suzanne benimle aynı soruyu sormuş olmalıydı ki sarı surat, onlara da bana anlattığı aynı şeyleri anlatıyordu.

Geldiğimizi fark edince, hepsi bize döndüler. John'a baktığımda endişeli olduğunu görebiliyordum.

Normal görünmeye çahşarak Elka onlarla gitmek istiyor, dedim ve bakışlarımı Suzanne'a çevirerek Bizi ayırabilir misin Suzanne? diye sordum.

Suzanne şaşkın bir şekilde John'a ve sonra bana bakıp A-Ayrırabilirim... Ama biraz zaman alabilir, dedi. Sesinden üzgün olduğu anlaşılıyordu.

Başımı dikleştirdim ve Tamam o zaman. Başlayalım, dedim kararlı bir şekilde. Ardmdan Elka'yla koltuğa oturdum.

Suzanne yavaş, tereddütlü bir şekilde ayağa kalkarak Ben... Evden birkaç şey alıp birazdan gelirim, dedi ve kapıya yöneldi. Umarım mümkün olan en kısa sürede bizi ayırabilirdi. Bu kararklığımın uzun sürmemesinden korkuyordum çünkü...

Suzanne evden çıkınca gergin bekleyişimiz başlamıştı. Steve, gözlerini bir an bile sarı surattan ve pigmeden ayırmıyordu. Sarı şekilsizin umurunda bile değildi; ancak oynak pigme sonunda dayanamayıp Ne bakıyorsun be? diye kızmca, tüm yüzler ona döndü.

Steve ise hiç istifini bozmadan, gerildiği koltukta Karar vermeye çalışıyorum, dedi sakince. Bakışlarını kızdan ayırmıyordu.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Oynak pigme ise kaşlarını çatarak Karar? diye sordu sinirli bir şekilde.

Steve o piç sırtışını gösterince, yine bir muzurluk peşinde olduğunu anlamıştım. Kızı süzerek Cüce misin? Değil misin? deyince, ağzımdan zor tutabildiğim kısacık bir kahkaha patladı.

Tanrım! Steve gerçekten çok arsız ve sinir bozucu olabiliyordu. Bu durumda bile beni güldürebilmeyi başarmıştı. Ama hemen ardından yine Elka aklıma gelmiş ve keyifsiz halime geri dönmüştüm.

Üstelik kız sadece kısaydı. O da bize göre... Çünkü hepimiz uzunduk ve kızm cüce olmadığını hepimiz görebiliyorduk. Steve birilerine sinir olunca hep böyle yapardı pislik piç! Ama yaptığı ilk kez hoşuma gitmişti kabul ediyordum.

John ise, gülmemek ve ciddi görünmek için önüne bakıp, dudaklarını ısıırıyordu. Arada bir zıplayan göğsünden, içten içe kahkaha attığını anlayabiliyordum.

Kız, şekilsiz dönüp Cüce ne? diye sordu.

Ah... İşte bir bilinmezlik daha...

Sarı ise kulağına eğilip bir şeyler söyleyince, oynak kız kaşları daha da çatılmış, Steve'e baktı. O bakınca Steve İşte ondan! deyip kıza pis pis sırtınca, kız aniden değişerek, kendinden beklenmeyen bir kahkaha attı.

Sen de sirkteki uzun bacaklı adamlara benziyorsun, dedi Steve'e alaylı bir şekilde bakarak.

Tanrım! Steve sert kayaya çarpmıştı. John'la göz göze gelince, ikimiz de şaşkınlığımızı ve Steve'in bozulmuş halinin hoşumuza gittiğini görebiliyorduk.

Steve bir an bozulsa da, her zaman üstte kalmayı tercih ettiğinden Ben daha çok sirk atı olmayı tercih ederim, dedi ve öne eğilip kıızı süzdükten sonra Sirkteki cüceleri üstüne alan atlardan, diye devam etti.

Kız anlamayarak, hâlâ kaşlarını çatmış Steve'e bakıyordu ki yanındaki sarı herif sinirlenmiş bir şekilde Steve'e bakmaya başladı. Ve tam ağzını açmış, iyi şeyler olmadı-

253

Corleonis Canan A. Düzgan

ğmı düşündüğüm bir şeyler söyleye çekken, kapının zili çaldı. Hepimizin bakışları kapıya yönelirken, John ayağa kalkıp kapıyı açtı.

Suzanne'ı beklerken, Elka'ya hiç bakmadım. Birkaç kez elimi ona bakmam için sıksa bile bakmadım.

Kırılmışım ve verdiği saçma gitme kararı yüzünden hayal kırıklığına uğramış lüssediyordum.

VValt...

Sanki Elka hep bizimle, benimle kalacaktı gibi düşünmüş olmalıydım içten içe.

VValt...

Ona kalacak bir yer aramamıştım bile. O haldeki bir kızın, arkadaşları olabileceği aklıma gelmemişti çünkü.

VValt!

Suzanne'm sesiyle kendime geldim.

Efendim, dedim.

Dalıp gittin. Defalarca sana sesleniyorum. Kendinde misin? deyince Hayır... Yani evet. Başlayalım lütfen, deyip Suzanne'a oturması için yer açtım.

Suzanne malzemeleri çıkarırken, Elka'nın bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum. Neden bakıyordu ki? Arkadaşlarına kavuşuyordu işte! Gitmek istediği, olmak istediği yere gidiyordu!

Bakmayacaksın VValt! Bakarsan gözlerine biber sürerim! Salak!

O ağza sürülüyordu!

Göze ne sürülüyordu ki?

Tanrım, kendimi telkin etmeyi bile beceremiyordum. Telkinlerim işe yaramayınca, hâlâ bakışlarım üzerimde hissettiğim Elka'ya baktım.

Üzgün müydü?

Gözleri yavru ceylanlara benziyordu. Kocaman ve yuvarlak bir şekil almış, hem şirin hem de dayanılması güçtü. Şu an elimde olsa yanaklarını sıkıp, ısırabilirdim. Yapmayacaktım tabii ki!

254

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O bizi, beni bırakabiliyorsa, bizim ve benim onun için yaptığımız hiçbir şeyi hak etmiyordu!

Bakışlarma bir an gardımı indirsem de, kaşlarımı çatıp Suzanne'm yavaşça ellerimizi ayınsına kilitledim gözlerimi. Ve Suzanne, ellerimizin her bir köşesini ayırdığında sanki teker teker Elka'yla olan tüm bağımı da koparıyordu.

Derin bir nefes alınca, Suzanne üzgün bir şekilde bana baktı. Belki de devam edip etmemesi gerektiğini soruyordu bakışlarıyla. Ama karşılık olabilecek herhangi bir işaret etmeden, devam et der gibi bakışlarımı ellerimize kaydardım.

Suzanne, son birleşik yeri de çözdüğünde...

Sanki kalbimden de bir şeyler kopmuş, Elka'nın elinde kalmıştı.

Önce elime, ardından ona baktım. O da önce eline ve ardından bana baktı. Sanki bizi ayırmaları, hep öyle kalabilirmişiz gibi...

Urel denen adam ve yanındaki kız ayağa kalkıp Başka engel kalmadığına göre artık gidebiliriz Elka, deyince hepimiz onlara baktık.

Elka başını olumlu anlamda sallayıp ayağa kalktı ve Bana çok iyi davrandınız. Bana karşı sabrınız, özveriniz ve öğrettiğiniz her şey için tek tek teşekkür ederim, dedi minnetle hepimizde gözlerini gezdirerek.

Gidiyordu işte... Beni ve diğerlerini bırakıp gidiyordu...

Kız elini uzatarak, Elka'nın elini tuttu ve diğer adamlarla beraber dış kapıya yöneldiler.

Biz ise sanki çocuğumuz elimizden alınmış gibivdik. Peşlerinden sessiz ve üzgün bir şekilde kapıya vürüdük. Şimdi bu herifin kafasını patlatabilir, Elka'vı kolundan tutup, eve sokar ve zorla alıkoyabilirdim.

Yapmamak için nedenim var mıydı?

Peki, yapmak için nedenim var mıydı?

O gitmek istedikten sonra onu zorla tutamazdım ki. İsteseydi zaten bizimle kalırdı. Bu suratsızla ve yanındaki oynakla birlikte gitmezdi...

Corleone's Canan A. Düzen

Tam kapıdan çıkacaklarken, Elka kızım elini bıraktı ve dönüp hızla boynuma atıldı. Ben şaşkın bir şekilde, hiç beklemediğim bu ani hareketine bir tepki veremezken, o kollarıyla sardığı boynuma biraz daha eğilerek kulağıma Seni unutmayacağım, diye fısıldadı.

Ve yine aynı hızla benden uzaklaşıp, kapıdan çıktı.

O an... Kendimi terk edilmiş hissettim... Ya ben? Ben onu unutabilecek miydim? Kendime bu soruyu sormam bile saçmaydı! Tabii ki unutamayacaktım!

Onlar gittikçe uzaklaşırken, Elka arkasına, evin kapısında onların gidişini izleyen dört kişiye baktı ve adamın onun kolundan tutmasıyla tekrar yürümeye devam etti.

Çek şekilsiz pis ellerini onun üzerinden! diye bağırarak istiyordum! Dokunma ona! diye bağırarak! Bu düşüncelerle ellerimi göğüs hizamda tutup, yumruk haline getirerek hayalimde o herifi dövüyordum! Kurtarıcı VValter'dım ben!

VValt! Hey VValt! İyi misin?

İyice şapşala döndü bu.

Kendine gel!

Omzuma vuran bir yumrukla, şekilsizi döven hayalimden uzaklaştım. John, Steve ve Suzanne... Üçü de tuhaf bir şekilde bana bakıyorlardı. Neyse ki hayalimde Elka'yı kurtarmıştım...

Steve Kurtarıcı VValter ha! Harikaydın VValter! dedi ve ellerini göstererek Bak nasıl da kayıp gitti elleriniz yapışık olsa bile. Nasıl da kurtardın! Tebrikler! diye devam etti.

Söylediklerinden sonra yola ulaşmış, yavaşça yürüyen Elka ve diğerlerine baktım.

Evet! Bir çözümü vardı! Belki gitmesini ertelerdi, belki zor olurdu; ama şimdilik tek çözüm bu görünüyordu!

Koşmaya başladım. Aynı zamanda Elka diye bağıırıyordum. Benim ardından ise John ve Steve koşarak bana bağıırıyorlardı.

Durmayacaktım!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Belki de bu son şansımdı!

Tekrar Elka! diye bağırdığımda, nihayet beni duymuş ve arkasına bakmıştı.

Ona yaklaştıkça gülümsemesini görebiliyordum. Nefes nefese yanlarında durduğumda VValt? Derin nefes al! İyi misin? diye panikle soran Elka'ya bakarak Bir teklifim var, dedim.

Hâlâ ellerim dizlerimde, soluklanmaya çahşıyordum. Ayak seslerinden, John ve Steve'in de yanıma vardıklarını anlayıp, ayağa kalktım ve Arkadaşların ve sen, o eski kulübede kalacağınızla bizimle kalabilirsiniz, dedim.

John ve Steve'in, Elka ve arkadaşlarının bakışları şaşkınlıkla üzerime kilitlenmişti.

İşte şimdi çok fena bir şey başlatmıştım! Kabul ettikleri anda -ki tek isteğim buydu- neler olacağım, nasıl bir savaşta olacağımızı tahmin bile edemiyordum.

hm inci TSaâim

-Elka-

Walt'un teklifiyle, bir umutla Urel'e baktım. Belki kabul ederdi. Hı? Kulübe zaten çok eskiydi ve orada kimse olmadan, sadece gözlemleyerek insan gibi yaşamayı öğrenemezdik. Ama ben bu arkamda bıraktığım insanlardan çok şey öğreniyordum.

Urel de bana bakınca, düşüncelerimi okuduğunu anlamıştım. Bakışları kızgın mıydı? Ya da kararsız?

Bir dakika lütfen, dedikten sonra beni ve Axela'yı alarak onlardan biraz uzaklaştırdı.

Bizi duyamayacakları mesafede durup, Elka onların yanında çok şey öğrenmiş olabilirsiniz ama şu ikisi... deyip göz ucuyla VValt ve Steve'i göstererek ...çok gergin insanlar. Onlara güvenebilmemiz çok zor, dedi.

Kolundan tutup Bana hiç zarar vermediler. Hatta koruyup, kendi ailelerindenmişim gibi davrandılar. Beni sokakta da bırakabilirlerdi hatta satabilirlerdi Urel. Farkındaysan sana da Axela'ya da kibar ve anlayışlıydılar, dedim yalvaran bakışlarımla.

Urel ise hafifçe gülümseyerek VValt denilen adamın bana yapmak istediklerini duysan bu şekilde düşünmezdin emin ol, dedi ve VValt'a bakarak Beni öldürmeyi bile düşündü. Böylece seni götüremeyecekmişim. Çılgının teki... O insanın seni korumak için böyle düşündüğünü biliyorum; ama kesinlikle normal biri değil Elka,deyip bana baktı.

Ve üstelik okyanustaki gibi iyi bir şekilde akıl okuya-

258

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

rıyorum. Yani o evde kalırsak neler olabileceğini kestire-mem. Anlıyor musun?

Urel konuşmasını bitirince Axela Banane ben o uzun bacakla aynı evde kalmam. Kesin tırnaklarımla derisini yüzerim, deyince gülümsedim.

Steve çok eğlenceli biridir Axela. Kötü bir başlangıçtı; ama onu seveceksin eminim, dedikten sonra Axela yüzünü buruşturdu ve ben de cevap bekleyen gözlerimle yeniden Urel'e baktım.

Alnını ovaladı ve tekrar saçlarıyla oynayan, ayıu zamanda John ve Steve'le hararetili bir şekilde konuşan VValt'a baktı.

Ardmdan Eğer kötü bir şey sezersem, sorgusuz sualsiz benimle bu evden ve bu insanlardan ayrılacağına okyanus adma söz veriyor musun? diye sordu.

Sevinçten yerimde birkaç kez zıplayıp VValt'a ve diğerlerine baktıktan sonra Söz! Söz! Okyanus adma kocaman söz veriyorum, dedim keyifle.

O sırada Axela sertçe Steve'e bakarak O uzun bacaklı tarla korkuluğu insan, bana kötü bir şey söylerse ya da yaparsa, yüzgeçlerimi çıkarır ağzıma burnuna sokar ve nefessizlikten ölmesini sağlarım! deyip bizden önce eve doğru yürümeye başladı.

-Walter-

Sıkışırız bir şey olmaz! İkiniz beraber yatarsınız, Elka'yla ben yatarız ve oynakla da şekilsiz yatarlar, dememle ikisinin de itiraz konuşmaları başladı.

John onların duyamayacağı bir sesle Saçmalıyorsun VValt! Ben hem bu ayıyla aynı yatakta yatmam hem de tanımadığım, ne olduğunu, kim olduğunu bilmediğim insanlarla aynı evi paylaşmam! Üzgünüm... derip kararlı bir şekilde yüzüme bakmaya devam etti.

Steve ise Ayı mı? Sen kendini prens mi sanıyorsun kılıbık? diye John'a sitem ettikten sonra bana döndü ve

Corleone's Canan A. Düzgan

VValt, birincisi neden sen Elka'yla yatıyorsun da bana bu sap düşüyor? İkincisi, ben bile bu kadar uçmadım dostum! Oha! Amacın ne tüm Karayipler'in muhtaçlarını eve toplamak mı? Ben, Elka hariç, ne şu piçi ne de yanındaki çüceyi evimize istemiyorum! Ya katillerse? Ya da işkenceci sapık çift? diyerek, ellerini boğazına götürüp, Tanrım! Bin beş yüz kızla daha sevişmeden ölmeme izin verme! diyerek gökyüzüne baktı dua edercesine.

Kafasına yapıştırdığım sağlam bir tokatla kendisine gelince Biz üç erkeğiz. O ise sadece bir. Diğer mini kızı sayma zaten. Bize ne yapabilirler Tanrı aşkına! Bu kadar ödlele olamazsınız! deyip onları erkeklik psikolojisine sokmaya çalışıyordum.

Ama bir an... Deli ben... Nasıl böyle bir şeye cesaret edebildiğimi kendim bile sorgulamıştım... Tanrım bu teklifi yaparken ne düşünüyordum!

Ah Elka... Gitmeseydin ya!

Bir an aralarında konuşan diğerlerine baktığımda, minik kız sinirli bir şekilde onlara bir şeyler söyleyip Steve'e baktı. Evet, Steve'le iyi bir başlangıç yapmamışlardı. Ve aynı evde uslu durmaları için yıllarca dua etsem kabul olmazdı; çünkü kız en az Steve kadar sinir bozucu bir çeneye sahipti.

Kendimden emin bir şekilde karşımdaki iki koca adama çevirdim bakışlarımı.

Elka için arkadaşlar. Zaten sadece bir hafta daha buradayız. Onu kime ya da nasıl birilerine bırakacağımızı bilmemiz daha iyi olmaz mı? diye sordum.

Bir John'a bir de Steve'e bakıyordum.

Hadi serseriler... Hadi... Hadi... Evet diyin... Evet... Gel vicdan... Şimdi tam zamanı...

Cevaplarını beklerken, gergin bir şekilde ayağımı sallıyordum. Birbirlerine baktılar. Ardmdan bana. Ve o sırada yanımdan geçen minik oynak Umarım evinizde yemek vardır. Çok açım, diyerek eve doğru yürümeye devam etti.

760

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Üçümüz de şaşkın bir halde onu eve yaklaşıp kadar izledikten sonra, birbirimize baktık. John, Steve'e dönerek Horlarsan, ağzına çorabımı sokarım, deyip o da eve doğru yürümeye başladı.

Steve, John'un tehdidine kusacak gibi ağzını açtıktan sonra bana dönerek, içeri girmekte olan Axela denin kızı gösterdi ve Bu pigme beni sinir ederse, onu striptiz kulüplerine satarım. Parasını da kızlarla çatır çatır yerim. Çok para da etmez ya neyse... deyip o da eve yöneldi.

Bense, derin bir nefes alıp, o adamla bana doğru yürüyen Elka'ya baktım.

Gitmiyordu...

Tanrıya şükür...

Kalışı, büyük bir katliama neden olabilecek potansiyelde bir şey olsa da, yanımda olacaktı... Ancak her iki tarafı ve kendimi de tutmayı başarabilmeliydim. Aksi halde evimiz altı cesetle perili evler kervanına katılabilirdi.

Yanıma geldiklerinde Kalıyoruz, diyen yerinde küçük küçük zıplayan mutlu Elka'ya baktım.

Öyle mutluydu ki, bu görüntüyle verdiğim karardan asla pişman olmayacaktım... Şekilsizin sesiyle ise bakışlarımı ona çevirdim.

Davetiniz için teşekkür ederiz. Sizlere rahatsızlık vermeyeceğimize emin olabilirsiniz. Rahatsız olduğunuz anda belirtirseniz kulübemize dönebiliriz. Aynı şekilde biz de sizlerden rahatsız olduğumuzda, hemen kulübemize döneceğiz. Elka da dâhil... dedi ve yerinde duramayan Elka'nın elinden tutup, onunla beraber eve doğru yürümeye başladı.

El! Elinden tuttu!

Ben birden gökyüzüne kadar fırlamış sinirimle, onun ve Elka'nın birleşmiş, birbirine değen, dokunan, hisseden ellerine bakıp, şimdiden kendimi yerken, Elka hem yürüyüp hem bana bakıyordu sevinçten gülümseyerek!

Lanet olsun! Lanet! Lanet! Lanet!

Çek elini Elka! Tanrım! Onun elini tutuyordu!

Corleone's Canan A. Düzgan

Elka'nın eli, onun avucundaydı!

Teni tenine değiyordu!

Elka'nın elindeki değerli bakteriler, o şekilsiz suratın değersiz pis bakterileriyle buluşuyordu! Bunu engellemenin bir yolunu bulmalıydım! Bugün elini tutan yarm başka yerini tutardı! Aman Tanrım! Ya öpücük!

Görüntüler hızla beynimde belirmeye başladı...

Gece yarısı Elka, yattığı yatakta, onu çağıran sese doğru YJalt'un güçlü kollarından yavaşça süzülür. Parmak ucunda yürüyüp, odanın kapısını açar ve salona girer. Salondaki konuşma seslerine uyanan Walt merakla yanına bakıp, Elka'yı göremeyince yataktan iner ve sesleri takip eder. Sonunda salona vardığında, gördüğü manzarayla şok olur.

O iguana surat, dudaklarını Elka'nın dudaklarına uzatıp, onu öpmeye çalışır. Elka ise isteksiz bir şekilde Sevgili mi olacağız? diye sorar suratsız ibneye.

Suratsız, şeytanî bakışlarını göstererek Haaaayınır pürüzsüz ten. Benim olacaksın! Her şeyin benim olacak! diye mağara adamı edasıyla ve iğrenç sesiyle böğürür.

Masum Elka ise Ama ben seni istemiyorum. Ben Walt'u istiyorum. Sen benim arkadaşımın Şeytan bakışlı, diye reddedip, itmeye çalışır piçi.

Ancak laftan anlamayan ibne, kollarıyla daha da sarar El-ka'yı.

İşte o an...

Elka'nın kurtarıcısı...

W ALT! WALTER!

Koşa, uça, hatta kışına jet taksa bile, o herifin Elka'yı öpmesine yetişemeyeceğini anlar. Hızla etrafına bakınır. Yerde gördüğü ve nereden geldiğini anlayamadığı teyzenin mantarlı terliğini fark eder.

Ve Elka'ya bakar...

Mantarlı terliğe bakar...

Elka'ya gittikçe yaklaşan piçin büzülmüş dudaklarına bakar...

Ve kendini feda ederek, mantarlı terliği eline aldığı gibi Her-

262

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kül edasıyla şekilsiz fırlatır. Mantarlı terlik ağır çekimde onlara yaklaşır... Yaklaşır...

Yaklaşır...

Ve EVET!

Mantarlı terlik, Elka'ya değmeden, suratsız ibnenin suratına 'Slap' diye yapışır...

VValter. Çocuğum. VValter oğlum duyuyor musun beni? diyen sesle beynimin bana sunduğu senaryodan sıyrılıp kendime geldim.

Sesin geldiği yöne baktığımda, Bayan Marien kolumdan tutmuş beni sarsıyordu.

Ah... Özür dilerim Bayan Marien. Dalmışım. Bir sorun mu vardı? diye sordum kısa kes dercesine.

Az önceki senaryodan sonra onu hiç çekemeyecektim. Suzanne'm hatırlama bile olsa...

Terliğimi diyordum deminden beri sana çocuğum. Hani çalman... Hiç gördün mü sağda solda? diye sorunca, terliğin senaryomda ne işi olduğunu anlamıştım.

Teyze, senaryoma bile girmişti Tanrım!

Deliriyor muydum?

Gerçekle hayali karıştırıyor muydum artık?

Psikologa mı gitmeliydim?

Bunak yine koluma dokununca Görmedim Bayan Marien; ama görürsem emin olun kendi ellerimle size teslim edeceğim, deyip bir şey söylemesini beklemeden hızla ben de diğerleri gibi eve yürüdüm.

Eve girince, herkes oturuyordu. John, Suzanne'a kararımızı, daha doğrusu benim kararımı açıklıyor, Suzanne ise endişeli bir şekilde onu dinlerken, bir yandan da soru dolu bakışlarla bana bakıyordu.

Bir şey sorma dercesine başımı iki yana salladım ve koltuklardan boş olan yere, minik kızın yanına oturdum temkinli bir şekilde.

Kız ise bana bakıp Ben Axela, dedi ve elini göğsüne koydu.

Elka gibi davranması bana garip gelse de, onları çöz-

263

Corleonis Canan A. Düzgan

mek için bir haftam olduğunu bilerek, acele edip irdelemedim ve Ben de VValt, dedim tebessüm ederek.

Benim adım Urel.

Herkeste gözlerini gezdirerek kendini tanıttı. Hiç gülmüyordu ve hep donuktu. İguana suratlı!

Ben de John ve bu da kız arkadaşım Suzanne, diyen John gülümseyerek havayı biraz yumuşatmaya çalışıyordu.

Ardmdan herkes Steve'e bakmaya başladı. Kendini tanıtma sırası ondaydı. Hem kaynaşmamız için iyi bir adım sayılırdı bu. Ancak Steve, hiçbirimize bakmıyor, bacağını diğer bacağının üzerine atmış, sallıyor ve koltuğa gerilmiş bir şekilde dikkatle tırnaklarını yiyordu.

Tanrım! Çocuk gibiydi!

Onu kendine getirmek ve bize katılması için Öhöm! diye öksürdüm; ama hiç istifini bozmadan o zaten kısa olan tırnaklarına girişmiş bir halde durmaya devam etti. Anlamıyordu ya da anlamak istemiyor, inadına yapıyordu.

Tabii ki inadına yapıyordu şebek!

Tekrar Öhöm öhöm! diye öksürdüm.

Bunun üzerine bana baktı ve Yaşh adamlar gibi ne öksürüp duruyorsun? Git su iç! diye söylenip, tırnaklarına geri döndü.

O sırada Axela denen kız, Urel 'e dönerek Bu uzun bacak neden ellerini yiyor? diye sordu.

İşte o sırada Steve'in önce sallanan ayağı durdu. Ardmdan tırnağını yemeyi bıraktı ve gözlerini, kaşınan minik kıza çevirdi yavaşça. Sesini korku filmlerindeki adamlar gibi değiştirerek Ben et yerim. Canh canlı... Acıkırsam seni de yerim, deyince Steve'in kızı korkutma çabalarına John ve ben de kendimizi zor tutarak gülmemeye çalışıyorduk.

Ancak Steve hiç beklemediği bir cevapla karşılaştı.

Aman kıcıımı da ye!

Hepimizin koptuğu andı. Kabul ediyordum. Kısaydı,
264

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

minikti ama sevimli bir cadıydı ve bu minik cadı kız Steve'in hakkından gelmeye başlamıştı bile.

Tanrım dualarımı duymuş, Steve'in canına okuması için bu pigme, oynak miniği göndermişti! Çok şükür! Ste-ve'i ona kasabilirdim!

O sırada Elka, Suzanne'a bakarak Kıç ne demek? diye sorunca, bu kez Steve ve Axela'run yarışı unutulmuş, El-ka'nın sorusuna kilitlenmiştik.

Suzanne, kızarıp bozarak ne söyleyeceğini düşünürken aynı anda Steve ve Axela konuştular: Steve Göt, Axela Popo, dedi ve sertçe birbirlerine baktıklarında Axela yüzünü buruşturup Kaba insan, deyip burnunu havaya dikti ve bakışlarını evin içinde dolaştırmaya başladı.

Steve ise Kes sesini küçük göt, deyip, onu sinir etme mutluluğuyla dolu bir şekilde pis pis sırttı.

Elka Tamam. Öğrendim. Teşekkür ederim. Yemek yiyelim mi? diye sorup, gergin havayı dağıtmaya çalışıyordu. Elka'dan beklemediğim bir olgunluktu!

Bense gece yatma olayım şimdiden düşünmeye başlamıştım. Tam bir kargaşa olacaktı. Özellikle Elka'yla aynı odada kalacağımı öğrenince, bu Urel denen adamın suratının ne hal alacağını deli gibi merak ediyordum. Belki çok sinirlenir, bana vurmaya çalışır, başaramaz ve ben ağzım yüzünü dağıtır, içimi rahatlatırdım.

Suzanne ayağa kalkarak Yemeği biz kızlarla hazırlarız. Ama bugünlük! Tanışmamız şerefine... Umutlanmayın erkekler, deyip John'a bir öpücük verdikten soma kızlara kalkmalarını işaret etti.

Kızlar, onların birbirlerini öpmesine dalmış bir haldeyken ayağa kalkıp, Suzanne'la beraber mutfağa yöneldiler.

Onlar gidince John, Urel'e baktı ve Nerelisiniz Urel? diye sordu.

İngiltere... diye kısa bir cevap verdi vine tepkisiz bakışlarıyla.

John yakasını bırakmayacaktı. Sorularına devam eder-

265

CorJeonis Canan A. Düzgan

ken, hiç müdahale etmedim. Bu bahaneyle adamı ve tepkilerini rahatlıkla inceleyebilirdim.

Elka'yla nasıl tanıştınız?

Bulduğumuz semte taşındı ailesiyle. Yıllardır birbirimizi tanıyoruz. Neredeyse tüm günümüzü beraber geçiririz/" deyince yavaş yavaş sinirlenmeye başlamıştım.

Tüm günümüzü beraber geçiriyoruz da ne demekti? Elka'nın bir ailesi mi var? diye soran John'la beraber hepimiz merakla Urel'e baktık.

Urel ise hepimize tek tek baktıktan sonra Evet vardı, ama öldüler. Elka o zamandan beridir hiçbir şey hatırlamıyor, deyince Elka'ya ailesini sorduğumda neden bilmiyorum ya da hatırlamıyorum dediğini şimdi anlamıştım. Sanırım bir nevi şoka girip, hafızasını kaybetmişti!

Peki ya izler?

Hızla araya girip Peki vücudundaki izlerden haberin var mı? diye sorunca, suratı değişti. Ne diyeceğini bilemez bir halde önüne baktı. Biliyordu! İzlerin nasıl olduğunu bildiği açıkça ortadaydı. Belki de kendi elleriyle o izleri yapmıştı it herif!

Cevap ver! diye sertçe konuşunca John, Kızlar duymasın sessiz ol! diye uyardı.

Pislik ise yüzüme bakarak Bu Elka'nın özeli. Anlatmak isterse anlatacaktır... dediğinde bilip de bana söylemediği için onu öldürmeye yeltenmişim ki, Axela denen salona girip Suzanne diyor ki, hemen gelmeliymişsiniz, dedi.

Urel'le birbirimize sert bakışlar atarak mutfağa yöneldik.

Yemek sorunsuz geçiyordu. Kimse konuşmadan yemeğine odaklanmış bir haldeydi. Taa ki Elka, tuzu isteyinceye kadar...

Şey... Tuzu uzatabilir misiniz? diye sorunca, Urel denen mahlûkat hemen atılarak yerinden hafifçe kalktı ve Steve'in yarımındaki tuzluğu aldı. Steve ise Urel'in elini tutup Önce ben kullanacağım, dedi ve Urel'in elindeki tuzluğu zorla alıp çorbasma tuzunu koydu.

266

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Urel, biraz bozulmuş bir şekilde Steve'e bakarak yerine oturduktan sonra, Steve tuzluğu bana uzatarak Sen çok tuzlu içersin çorbanı VValt. Al şunu, deyip tuzluğu bana uzattı.

Amacını anlamıştım. Ve keyifle Urel'in zaten bozuk olan, daha ne kadar şekilsizleşebileceğini düşündüğüm suratına bakarak, tuzluğu Steve'den aldım ve ihtiyacım olmasa da çorbama biraz tuz koyduktan sonra Elka'ya uzattım.

Elka bana güzel gülümsemesini gösterip teşekkür edince, göz ucuyla Urel'e baktığımda, çenesi seğiriyordu.

Ah Tanrım... Çok keyifliydi!

Axela, Tuz istiyorum ben de... deyince Elka tuzluğu Axela'ya uzattı. Ancak Steve hızla tuzluğu Elka'nın elinden kapıp Biraz daha ihtiyacım var. Tanrım bu çorbaya hiç tuz atmamızı mı? Kesinlikle evde kalacaksınız, dedi Axela'nın tuzluğa uzanmış ve öyle kalan elini umursamadan. Axela ise sinirle Steve'e bakarak, elini indirdi.

Steve, kızım inadma her şeyi yapabiliirdi. Ve tüm tuzu çorbasma boşalttıktan sonra tuzluğu göz hizasına getirip dikkatlice baktı ve Hepsi bitmiş... Ne yapacağız şimdi? Başka tuz da kalmadı evde, derken Axela'ya yalancı üzgün bakışlarından gönderdi. Üstüne bir de çorbadan bir kaşık bile almadan sandalyesinde arkasına yaslanarak karnını ovuşturdu.

Ah... Çok yedim. Karnım ikiye ayrılacak, deyip çorbasını da alarak lavaboya dökmek için masadan kalktı.

Bunun üzerine Axela sinirle hızla ayağa kalkıp Ver şunu bana! dedikten sonra Steve'in elindeki çorba kâsesini alarak Yemeyeceksen boşla harcama işe yaramaz adam! deyip Steve'in tuzlu çorbasının bir kısmını kendi kâsesine boşalttı.

Biz, hepimiz ona şaşkın bir şekilde bakarken, gayet normal sandalyesine geri oturup, kaşığını aldı ve çorbayı içmeye başladı.

Tanrım! Bu kız Steve'den de utanmazdı! Ve de midesiz!

2d7

Corleonis Canan A. Düzgan

Steve bir an şaşırda da çabucak yanına gidip kâseyi aldı ve O benim çorbam ver şunu! dedi kâseyi önünden alırken.

Axela ise kâseyi sıkıca tutarak Çek ellerini yemeğimden pis uzun bacak! diye bağırdı ona sertçe bakıp.

Film izler gibi, yemeklerimizi unutmuş onların çorba savaşını seyrediyorduk.

Steve O benim! diyordu, Axela Bırak çorbamı! Steve Ver şunu pis cadı! diyordu, Axela Vermiyorum korkuluk!

Steve Nadide dudaklarımın değdiği çorbayı, asla sana içirmem! diyordu, Axela İğğğyyy! Al senin olsun!

Axela, Steve'in sıkıca tutup çekiştirdiği kâseyi diğer tarafından tutmayı bırakınca...

Steve, havada uçuşan çorba ve kâseyle beraber sırtüstü yere düştü! Her yeri, yüzü de dâhil çorba olan Steve Seni öldürecek lanet pigme! deyip ayağa kalkmaya çalışınca, John Yeter artık! Yemek yemeyecekseniz, tartışmanızı dışarıda yapın! diye kızdı ve ikisine de kızgın bir şekilde baktı.

Bense çok eğleniyordum. Steve'i bu hallerde görmek çok keyifliydi. İlâhi adalet! Elka'yı kullanarak bana az çek-tirmemişti piç!

Olaysız olacağımı düşündüğüm ama olaylı geçen yemeğimizden sonra, yine sessizliğe bürünmüş, salonda oturuyorduk. Bu kez Elka'yla Axela yan yana, John ve Suzanne, Steve ve ben, suratsız da tek başma oturuyordu.

Bakışlarım ister istemez sürekli Elka'ya kayıyordu. Çoğu zaman da göz göze geliyorduk. O da bana bakıyordu. Tekrar baktığımda, yine göz göze gelmiştik. Gülümsedi...

Ben de gülümsedim...

Tanrım, neydi şimdi bu liseli ergenler gibi!

Hem neden sürekli ona bakma ihtiyacı hissediyordum

ki?

268

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hoşlanmak böyle bir şey miydi yani? O da bana bakıyorsa, o da benden hoşlanıyor muydu peki?

Televizyonun sesiyle irkilip bakışlarımı Elka'nın güzel yüzünden televizyona çevirdim. Steve televizyonu açmakla bu öldürücü sessizliği bozmuş, ilk kez iyi bir şey yapmıştı; ama ben tekrar Elka'ya baktım. Gördüğüm şey ise tuhaftı. Axela gözleri dehşetle televizyona bakıyor, Elka'ya fısıltıyla bir şeyler söylüyordu. Elka ise onu kolundan sıkıca tutarak, kulağına bir şeyler anlatıyordu. O da mı daha önce televizyon görmemişti yoksa?

Ardından Urel'e çevirdim bakışlarımı. O ise televizyona göz ucuyla ve merakla bakıyordu. Bunların derdi neydi tanrı aşkına? Onlar da daha önce Elka gibi televizyon görmemişler miydi yani? O an aklıma Elka'nın izleri geldi. En son dokunduğum iz kayboluyordu.

Hayır hayır! Hayal değildi! Ciddenden kayboluyordu! Bu gece ne olursa olsun, Elka'ya yakalansam da bakmalıydım! Ve ardından yarı ilk işim Elka da dâhil üçünü araştırmak olacaktı.

Öne doğru eğildim ve Elka soyadın ne? Daha önce sormamıştım, dedim normal bir şekilde sohbet eder gibi. Elka ise sorumla, endişelenip arımda Urel'e baktı. Ardından tekrar bana bakıp Şey... Immm şey... dedi ve tekrar Urel'e baktı.

Urel ise Ocean... dedi hızla bana bakarak.

Elka soyadını hatırlamayacak kadar mı hafızasını yitirmişti?

Urel'e Senin soyadın ne Urel? diye sordum.

Urel ise Öğrenmeni gerektirecek kadar önemli mi? diye sorunca daha da meraklandım ve Beraber yaşayacaksak birbirimizi daha yalandan tanımalıyız, öyle değil mi? Benim soyadım Tyler... deyip cevap vermesini bekledim.

Donuk gözlerini gözlerimden almadan omuzlarını dikleştirerek Dorfene... dedi tok bir sesle.

269

Corleone Canan A. Düzgan

Sanki kraliyet ailesinden gelme soyadını söylüyordu ibne!

Arkama yaslandım ve Memnun oldum Urel Dorfene.. dedim bakışlarımı ondan ayırmadan.

O da aynı şekilde O memnuniyet bana ait Walter Ty-ler... dedi ve o sırada Suzanne ayağa kalktı.

Ben artık gitmeliyim. Büyükanne çok yalnız bıraktım. Hem ev çok kalabalık, dedi özellikle John'dan af dilemesine.

John ise cam sikkın bir şekilde ayağa kalktı ve Suzan-ne'a sarılarak öptü.

Anlıyorum bebeğim. Seni bırakayım, deyip Suzan-ne'la beraber evden çıktı. Sanki uzak bir yere bırakıyordu âşık herif.

İşte şimdi sıra yatmaya gelmişti. Elka'yı bir şekilde odaya sokmak ve ben de odaya girmeliydim.

Hadi artık yatalım ne dersiniz? Yorucu ve gergin bir gündü, der demez Steve ayağa kalkıp, ayaklarım sürterek istemeye istemeye John'un odasına yöneldi.

O sırada minik Axela'ya çocuk gibi dil çıkarmayı da ihmal etmemişti.

Elka bana bakarak Şey... Ben nerede yatacağım artık? diye sorar sormaz, Tabii ki yatağında, diye cevap verdim. Ardından Urel ve Axela da Steve'in odasında kalacaklar, deyip Urel'e döndüm.

Umarım sabah kalktığında bağırsakları bozulmuş olur diye dua ederek Dolapta battaniye var. Yere serip, yatabilirsin, dedim.

Urel bir şey söylemeden başım olumlu anlamda sallayıp, elimle gösterdiğim odaya doğru yürürken birden geri döndü ve Sen nerede yatacaksın? diye sordu bir şeylerden şüphelenmiş imalı ses tonuyla.

Gayet rahat bir tavırla Elka'nın odama girişini izledikten sonra Odamda yatacağım tabii ki... dedim. Ancak o farklı bir odam olduğunu düşünmüş olacak ki, evi dikkatli bir şekilde inceledikten sonra Steve'in odasına girdi.

270

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Amacıma ulaşamamamın verdiği hayal kırıklığıyla, Steve'in odasının kapısında bağırarak konuşmaya başladım.

Kendi odamda Elka'yla yatacağım! dedim ve içeriden ses gelip gelmediğini anlamak için, kulağımı kapıya daha da yanaştırdım.

Kapıya gittikçe yaklaşan telaşlı ayak seslerini duyunca, pis pis sırtıp hızlı bir şekilde odama girdim ve ardından hızlıca kapıyı kilitledim.

Pekâlâ... Kaşmıyordum!

Tam kilidi çevirdiğim anda kapının diğer tarafından Elka'yla yatamazsın! Aç şu kapıyı! diye bağırıp, kapıyı yumruklamaya başladıysa da umurumda değildi.

İstedikçe kadar kendini yiyip bitirebilirdi. Elka benim yanımdaydı. Benim odamda... Benimle... Başka bir şeyin önemi yoktu.

Omzuma dokunan elle keyiften sırtarak arkamı döndüm.

Neden kapıyı kilitledin? Urel neden kapıya vurup bağırıyor? diye endişeli bir yüzle soran Elka'ya baktım.

Ne diyecektim?

Urel'i, o suratsız tıpsız iguanayı sinir etmek için mi?

Ya da...

Lanet olsun! O pisliği kışkırtmaya mı çalışıyordum ben?

Aç kapıyı hâlâ bağırıyor.

Üzgün bir şekilde, beni kapının önünden çekip kapıyı açmaya yeltendi. Ancak, yerimden kıpırdamadan Evimde yabancılar olduğunda her zaman kapımı kilitlerim Elka. Bu prensiplerimden biridir. Lütfen karşı çıkma, dedim bulduğum bahaneye ben bile utanmayarak.

Tanrım! Çok saçmaydı!

Ama işe yaramış, Elka kapıyı açmaktan vazgeçmişti. Bana bakarak, Urel'e seslendi.

Urel, biz her gün aynı odada uyuyoruz. Merak etme. O beni koruyor, deyince kapıdaki vurma sesleri kesildi.

Elka'ya gülümseyerek Açıkladığın için teşekkür ede-

271

Corleonis Canan A. Düzgan

rim. O tuhaf adamla nasıl arkadaş olabildiğini cidden anlamıyorum derken aynı zamanda üzerime rahat bir şeyler almak için dolaba yürüyordum.

Altıma şort ve üzerime bir tişört aldıktan sonra, üzerimi banyoda değişeceğimi, onun da ben banyodayken rahatça üzerini değiştirebileceğini söylemek için ona döndüm. Ancak, söylememe gerek kalmamıştı... Her şey... Tüm görüntü ve görüntüdeki ayrıntılar yavaş çekime geçmişti bile...

O ise, samırım bana o adamı savunuyordu. Söylediklerini algılayamıyordum çünkü...

Vücuduna iki kat bol gelen şortun, yavaşça bacaklarından kayışım izledim... Düz, beyaz ve pürüzsüz bacakları... Ayağından çıkarmak için eğildiğinde iç çamaşırının dışında kalan beyaz, yuvarlak poposu...

Hayır! Hayır! Şimdi değil lütfen! Yanlış zaman! Tanrım! Gir içeri lanet alet!

İçimden vücudumun uslu durması için kendime kızsam da, bakışlarımı onun şortunu indirilişindeki zarafetinden alamıyordum.

Bu kadar etkileyici olmamalıydı!

Ve tişörtünü çıkarmaması için dua etmeye başladım. O zaman... İşte o zaman onun karşısında ne kadar direnebileceğimi kestiremiyordum!

Sanki beni duymuşçasına, tişörtünün uçlarından tuttu. Yavaşça yukarı çekerken, iç çamaşırıyla kalan alt kısmına bakmamaya çalışıyordum. Ve yavaşça ortaya çıkan ince, narin göbeği...

İşte tam ben ona odaklanmış vaziyette, olduğum yerde röntgenci adamlar gibi onu dikizlerken aniden bana baktı ve panikle tişörtünü indirdi.

Bense, yakalanmanın verdiği utançla nereye bakacağımı, hangi yöne döneceğimi şaşırmıştım. Alnımdan yere damlayan ve Rik diye ses çıkaran tek damla ter ise, beni yerin dibine, magmanın içine yuvarlamıştı adeta.

Yanıyordum!

Yavaşça bana yaklaşmaya başladı.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Şey... İyi misin?

Ne? Ne diyordu? İyi mi?

Yüzün çok ıslak ve kırmızı.

Yüz... Yüzüm?

İstemsizce elimi yüzüme getirdim ve bir adım gerileyip elimi indirdim.

Terliyor musun?

Ve işte tam karşımda, üstünde tişörtüm ve altında iç çamaşırı... Çıkarılması saniyeler alan o küçük bez parçası...

Elini uzatıp, alınma dokundu.

Çok ıslaksın.

Eksik mi söylemişti? Alev gibi olduğumun farkında değil miydi?

Kendine gel sapık! diyerek kendime, hızla eline vurdum ve İyiyim! Çek elini! deyip, koşar adımlarla banyoya yürüdüm.

Road Runner yanımda hiç kalırdı!

Ardımdan kapıyı kapatırken, hızh ve sık nefesler alıp suyu en soğukta açtım. Altma girip, tüm vücudum soğuktan tavuk götü gibi olana kadar suda kaldım.

Gidişatım kötüydü!

Gittikçe ona dokunmayı daha çok istiyordum! Yarımda uyumak... Uyuyabilmek... Gittikçe daha zor oluyordu...

Banyoda ne kadar oyalandığımı bilmiyordum. Ama tek dileğim, odaya girdiğimde onun uyumuş olmasıydı.

Üzerinde nevresim örtülü şekilde tabii ki!

Kurulamp, üzerimi giydim ve sessizce banyonun kapısını açtım; ancak tanrı beni duymamıştı!

Elka, üzeri açık ve yine tişörtü sıyrılmış bir şekilde yatıyordu. Belki de izlerini kontrol etmem için bir fırsattı bu. Parmak ucumda sessizce yürüyüp, yanma vardım. Sırtüstü yatıyor olması avantajın bende olduğunu gösteriyordu. Ancak ister istemez gözüm sürekli alt kısımlara kayınca, nevrresimi çekip yavaşça üzerine örttüm.

Sıra tişörtünü yukarıya çekmeme gelmişti. Elimi uzattım. Aynı zamanda yüzüne de bakıp, uyanıp uyanmadığı-

273

Corleonis Canan A. Düzgan

nı kontrol ediyordum. Sadece iki parmağımla tişörtün uçlarından tuttum ve yavaş olmaya özen göstererek yukarı sıyırdım.

Doğruydu!

Tanrım! Şimdi de dört tane iz vardı!

Hayal görmemiştim! Bu! Bu nasıl?

Şaşkınlıkla yatağın üzerine bıraktım kendimi... Aküm almıyordu! Böyle bir şey mümkün olamazdı! Hayır!

Yatağa oturunca, gözlerini açtı ve bana bakıp Bir şey mi oldu? Hasta mıym yoksa? diye uyukulu sesiyle mırıldandı.

Ardımdan kamına bakıp, hızla doğrulmaya çalışarak tişörtünü kapadı.

Onu izliyordum. Paniklemişti. Saklıyordu. Bakışlarımı gözlerinden ayırmadan, ciddi bir şekilde sorumu sordum: İzler nasıl kayboluyor Elka?

Bu kez bir cevap almadan, asla peşini bırakmayacaktım! Kesinlikle normal olmayan bir şeydi ve ne olduğunu, kim olduğunu öğrenecektim artık!

Onun yüzü ise, uyku mahmurluğundan arınmış, yerini korkuya bırakmıştı...

ilmi TSizincl TSöûüm

-Elka-

İzler nasıl kayboluyor Elka?

Sorusu, tüm vücudumu uyuşturmaya ve kalbimin olduğundan daha hızlı atmasına sebep olmuştu. Tek yapabildiğim, yattığım yerde büzülmek ve yüzüne bakmaktı.

Hareket edemiyordum...

Konuşamıyordum...

Yanlış görmüşsün diyemiyordum. Zaten dört taneydiler de diyemiyordum...

Ne cevap verecektim?

Doğruyu, deniz perisi olduğumu da söyleyemezdim! O zaman Axela'ya yaptıkları gibi, beni de büyücü diye yakmaya çalışırlardı! Ya da bu zamanın cezası neyse onu yaparlardı bana! Gözlerimi kapadım ve içimden Urel'e seslendim beni duymasını umarak.

Urel! Lütfen yardım et! Lütfen, duy beni!

Cevap ver bana Elka!

VValt'un konuşmasıyla gözlerimi açtım. Kaşları çatılmış, merakla ve şüpheyle gözlerini benden bir saniye olsun ayırmıyordu. Urel ise sanırım beni duyamıyordu. Duysa çoktan gelmiş olurdu.

Ah... Ne yapacaküm?

Zaten bu kadar iz vardı, dedim fısıltıyla.

Sesim çıkmıyordu... Söylediğime inanmasını beklemiyordum elbette. Ama o kadar korkuyordum ki, küçük bir ihtimal bile olsa inanır belki diye düşünmüş, şansımı denemiştim. Üstelik korkudan boğazım düğümlenmişti ve neredeyse ağlamak üzereydim.

Corleonis Canan A. Düzgan

Gözümün önünü örten ve görüşümü bulanıklaştıran suların, gözlerimden düşmemesi için gözlerimi kırpmadan başka yöne baktım. Çünkü karşımdaki yüz, söylediğim şeyle daha da sinirlenmişti.

Kolumun sıkıca kavranması bile, beni ona bakmaya cesaret ettirememişti...

Başımı eğdim ve gözyaşlarımı serbest bıraktım...

Yalan söyleme! Daha önce altı tane iz olduğunu biliyorum Elka! Şimdi ise dört tane var! dedi ve kolumdaki elini çekip çenemden tutarak, beni ona bakmaya zorladı.

Ve beni azarlamaya devam etti. Ama sesi, sinirden çok, hayret eder gibi çıkıyordu artık.

Bu nasıl oluyor? Tanrım! Bir çeşit büyü mü? Ne bu Elka?

Damlalar, gözlerimden düşüp, onun koluna damlayınca, daha fazla kızmasın diye hemen uzanıp kolunda duran yuvarlak su damlalarım sildim aceleyle. O ise elimi tutup, beni durdurdu. Yüzüne bakamasam da, her hareketimi dikkatle incelediğini biliyordum.

Ve pes etmeden bir cevap bekliyordu...

Sesimi çıkarmaya zorlayarak Söyleyemem... diye fısıldadım.

Ne diyebilirdim ki? Ne anlatabilirdim? İnanır mıydı ki? Sanmıyordum...

Deli olduğumu düşünüp, beni evden atabilir ya da bana inanıp, insanları toplayabilir ve bizi cezalandırabilirlerdi! Deli olduğumu düşünmesini tercih ederdim. Her iki durumda da bir daha onu göremeyecektim nasılsa. Benden nefret edecekti. Bana canavar diyecekti...

Oysa ben hep yarımda kalmak istiyordum...

Mümkün müydü bu mucize?

Bir an cesaret edip, başımı kaldırmadan ona baktım. Bakışları öyle derindi ki... O ise yüzünü, yüz hizama getirip Neden söyleyemezsin? diye sordu daha sakın bir

■ V6

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

sesle ve devam etti: Söyle bana Elka... Anlat... Korkma ya da çekinme. Sadece anlat. Bu izlerin nasıl olduğunu ya da Tanrım... deyip geri çekildi ve tişörtle örtülü kamıma baktıktan sonra Ya da ne olduğunu... deyip tekrar yüzüme baktı.

Gözlerinde gördüğüm ve ona güvenmemi sağlayan samimiyete inanmalı mıydım? Olabilir miydi? Bana inanabilir miydi?

Elka lütfen... Ve ağlama... Tanrım! deyip tekrar bana yaklaşarak, büyük elleriyle yanaklarımdaki yaşları silmeye başladı.

Tereddütlü, kesik kesik ama çok derin bir nefes aldım. Gözyaşlarımı silmeye başladıktan sonra, gözyaşlarımda istesem de durmuyordu artık. Tüm cesaretimi toplayıp, başıma gelebilecek her şeyi göze alarak Ben... dedim.

Kelimeler ağzımdan çıkmıyordu. Ellerini yanaklarımdan çekti ve duyabilmek için yüzünü biraz daha yaklaştırdı.

Evet?

Şey... Ben... Şeyim... deyince sabrı tükenmiş bir sesle Neysin Elka? Ne? diye sordu üstelleyerek.

Başımı kaldırıp, bana merakla bakan gözlerine baktım.

Ve... Tek nefeste Deniz perisi, dedim.

Tepkisini anlayabilmek için bakışlarımı bir an olsun ondan ayırmıyordum; ancak hiçbir tepki vermeden sadece yüzüme bakıyordu. Birazdan sinirlenecek, belki de korkacak ya da deli olduğumu düşünüp, beni hastane dedikleri Kızılhaç'a götürerek, kontrol ettirdikten sonra başkalarına verecekti!

Ve ben ondan ayrılıp, onu bir daha hiç göremeyecektim.

O bana cevap vermeden hızlıca yatağın üzerinde dizlerimin üzerine oturdum ve önünde hafifçe eğilerek Lütfen beni yakma! Cezalandırma! Ben canavar değilim! Lütfen! Sadece insan olmak istiyorum... diye sessizce Yalvarmaya başladım, hıçkırığa dönüşen ağlamalarımla...

Corieonis Canan A. Düzgan

-Walter-

Deniz perisi?

Peri?

Denizden gelen bir peri?

Tepki veremiyordum... Öylece ona bakıp, sarhoş olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Yoksa bu kadar saçmalaması mümkün değildi. Ya da hafızasını kaybettiği için bir nevi delilik durumu mevcuttu beyinde...

Ama diğer yandan ben, ne gördüğümü çok iyi biliyordum. Kaybolmuştu... Gözümün önünde yok olmuştu iz...

Önümde eğilmiş, ağlayarak bana onu cezalandırmamam için neden yalvardığını bile bilmediğim kızın, Elka'nın omuzlarından tuttum ve İçki dolabımı mı buldun? diye sordum damlaların Pıt pıt düştüğü, kocaman, kırmızı gözlerine bakarak.

Gözlerimle görmüş olsam da, ona inanmam çok güçtü! Hatta Tanrım! Delilikti bu! Tüm bu olanlar! Gördüklerim!

Çok kötü görünüyordu! Ve ben ne yapacağımı bilemiyordum. Ne yapılırdı ki bir kızı sakinleştirmek için? Ya da ağlamasını durdurmak?

Sarhoş muydu gerçekten?

Kesinlikle... Aksi halde bu söylediği saçma şeyleri söylemezdi değil mi?

Ama içki kokmuyordu? Hem ne ara içecekti ki?

Gözlerini birkaç kez kırpıştırıp Do-Dolap? diye sordu. İç çekmekten kekelemişti.

Pekâlâ... Üstüne daha fazla gitmeyecektim. Ama Tanrım! Deniz perisi de neydi? Büyücü, şaman, cadı, fantastik dürtlünden biri, supergirl gibi bir şey! Bunlar bildiğim şeylerdi. Ancak deniz perisi? Ya da hayalet gibi bir şey miydi yani?

Aklıma gelen şeyle, hızla geri çekildim!

Tanrım! O bir hayalet miydi?

Ben geri çekilince, çenesi titremeye; armdan yine göz-
Bir Deniz Kızı Hikâvesi

yaşları, ağlamaktan kırmızılaşmış yanaklarından teker teker, nizami bir şekilde dökülmeye başladı.

Ve fısıldadı.

Biliyordum...

Ne? Neyi biliyordun?

Neyse... Umurumda değildi. Şu an tek istediğim onun ağlamaması ve sakinleşmesiydi. Ve elbette deniz perisi saçmalığına inanmamıştım; ama ortada büyü gibi bir şey olduğu kesindi. O tarz şeylere de inanmazdım ya... Ancak bunu gözlerimle görmüştüm. Başka birisi söyleseydi ona kıcımla güler, dalga geçmenin dibine vururdum.

Sakin ol... Tamam... Şimdi uzan ve uyu. Ama yann daha ayrıntılı konuşacağız Elka. Tüm gerçeği anlatacaksın. Anlaştık mı? diye söyledim sakince ona bakarak.

Hâlâ korkuyordu ve hâlâ gözyaşları durmamıştı. Hâlbuki korkması gereken ben değil miydin? Ortada resmen olağandışı bir şeyler vardı.

Ve ben tam onun yanındaydım...

Yavaşça uzandı. Temkinli bir şekilde üzerini örttüm ve uyuması için odadan çıkıp, onu yalnız bıraktım; çünkü bu durumda benim uyumam mümkün değildi. Hava almam gerekiyordu. Hapishanedeki mahkûmlar gibi hırlamam ve düşünmem...

Telefonumu da alıp, sessizce evden çıktım. Ayaklarım, daha önce Elka'yı götürdüğüm, evin yakınındaki parka yöneldi. Aynı banka oturdum. Gecenin bu saatinde dışarıda hâlâ kalabalıktı. Sarhoş yarı çıplak kadınlar ve yanlarında onları yatağa atmak için bekleyen erkekler... Dışarıdan bakınca gerçekten iğrenç görünüyordu.

Biz de böyle miydik?

Evet! Tanrım çok itici görünüyor olmalıydık!

Ama artık böyle değildim. Tabii Steve yine abaza itici erkek kategorisindeydi. John, Suzanne'dan sonra değişmişti. Her yere onunla gidiyordu. Bense, Elka Via karşılaştıktan sonra mecburen değişmiştim. İster istemez onunla

2 79

Corleonis Canan A. Düzgan

ilgilenmek zorunda kalıyordum ve bu da beni şu karşımdaki erkekler gibi olmaktan uzaklaştırmıştı.

Buraya onunla geldiğimde etrafı ve insanları hayran hayran seyrediyordu. Herkese gülümsemesi ise en tehlike-lisiydi onun için. O zaman öyle düşünmüştüm. Çünkü çok savunmasızdı ve buradaki bir erkeğe gülümsemek, hatta dünyadaki her erkeğe gülümsemek, biz erkeklerin onlara yavşaması için en bomba sebebi.

Ah Tanrım! Aklımı dağıtmaya çalışıyordum. Ama işe yaramıyordu. Ne düşünürsem düşüneyim, sonunda yine Elka'ya dönüyordu düşüncelerim.

Deniz perisi...

İlk kez duyuyordum. Acaba deniz cadısı demek istemiş olabilir miydi? Peri olmadığına elbette emindim. Peri diye bir şey yoktu. Hem canlı kanlı bir şeydi Elka. Hem de çok canlı... Ona dokunabiliyordum. Hatta öpmüştüm...

Öpmüştüm...

Öpüşmek, onun dudaklarım düşününce mide bulandırıcı değildi. Hatta vücudumu ele geçiren bir heyecanı vardı onun dudaklarının. Şimdi bile aklıma gelince, mideme kramp giriyordu...

Tanrım! Yoksa bana büyü mü yapmıştı? Öpücük iksiri? Öyle bir iksir var mıydı? Ya da öpücük büyüü?

Ağğğhhh! Gittikçe karmaşıklaşıyordu!

Evsiz insanlar gibi sırtüstü banka uzandım.

Peki diğerleri? Onlar da deniz perisi miydi? Ya da büyücü ya da cadı ya da bir nevi x-men gibi bir şey? Uzaylı... Ama deniz diyordu. Aptal kafam! Gökyüzü demiyordu ki Elka!

Ağğğhhh!

Ayaklarımı banka birkaç kez vurup, ellerimle de saçlarımı karıştırınca etrafımdakilerin bana baktığını fark edip ayağa kalktım ve hızla oradan uzaklaştım.

Yorgundum. Eve gidip, daha fazla düşünmemeli ve yarın Elka'yla dışarı çıkıp, dışarıda yemek yiyerek sakince konuşmalıydım.

280

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Baş başa... O züppe olmadan... Diğerleri de...

Evin kapısından sessizce girerken tartışma şeklindeki fısıldaşmaları duyunca adımlarımı hızlandırıp salona yürüdüm.

Tanrım! Senaryo!

Beynimin senaryoları şimdi de gerçek mi oluyordu? Hayır! Hayır! Bu kadar x-files bana fazlaydı!

Çekil önümden ahtapot bacak!

Yaklaştıkça Axela'nın sesi olduğunu anlayıp rahatladım. Söylediği şeyle de Steve'le beraber olduğunu...

Steve, ona ne isterse yapabilirdi. Benim için sadece Elka önemliydi. Ancak biraz daha yaklaştığımda onları misafir tuvaletinin önünde birbirlerini iterlerken gördüm. Karanlıkta durduğum için onları beni göremiyorlardı.

Steve Asıl sen çekil şuradan büyücü! Burası benim evim! Misafirsen misafirliğini bil! diye sessizce kızıp, kafasının üstünden tutmuş bir şekilde onu itmeye çalışıyordu.

Hallerine gülmemek için kendimi zor tutuyordum; ama ses çıkarmadan, onları izlemeye devam ettim.

Çek elini sarı böcek! Altıma yapacağım... Ah, okyanus aşkma çekil!

Axela'nın okyanus aşkma demesi üzerine aklıma yine deniz perisi gelmişti. Okyanus... Deniz... Elka'da okyanus aşkma diyordu ve bu kız da...

Böyle bir şey mümkün olabilir miydi gerçekten?

Axela'ya baktım ve ardmdan odamm kapışma. Başımı iki yana hızla sallayarak Hayır hayır! Mümkün değü! dedim içimden.

Git dışanda altma yap küçük surat... Tuvalet önceliği ev sahibinindir.

Steve'in sözleri yine gülümsememi sağlamıştı. Tanrım, bu ikisi film gibiydiler! Neden diğer odalardaki tuvaletleri kullanmıyorlardı ki?

Ah tabi Steve ona söylemezse nereden bilebilirdi ki kız! Hâlbuki yattığı odada bile tuvalet vardı. Kendi odasındaki tuvaleti görmeyip, salondaki tuvaleti fark etmesi ente-
281

Corleonis Canan A. Düzgan

resandı. Salonu çok incelemiş olmalıydı. Steve ise bu durumdan bile yararlanıp kızın kâbusu olma yolunda hızla

ilerliyordu. Steve'in onu sinir etmesine karışmayacaktım.

Dilediğini yapabiliirdi.

Zavallı oynak...

Başımdan tutmayı bırak seni kaba adam! Ah, özür dilerim sana adam dedim! Üzerine alınma!

Steve, Axela'nın söylediğine sinir olmuş olacak ki, elini kızm başının üzerinden çekti ve tek elini beline koyup diğer elinin işaret parmağını ona uzatarak Bana adam olmadığımı mı söylemeye çalışıyorsun? diye sordu şaşkm bir sinirle.

Minik de ellerini beline koydu ve Çalışmıyorum! Direk söylüyorum! deyip Steve'i o küçük bedeniyle itti.

Steve bir an sendelese de çabuk toparlandı ve Axela'nın açmak üzere olduğu kapıya bacağına dayadı. Axela ise elleriyle hızlı hızlı Steve'in kollarına vurup Çek şu uzunlarını! diyerek küçük ayaklarıyla, Steve'in kırk üç numara ayaklanma basmaya çalıştı.

Steve'in hissetmediğinden emindim...

Steve'de elleriyle onun kollarına vurmaya başlayınca, ikisi ilkokulda birbiriyle kavga etmeye çalışan iki küçük kız çocuğu gibi görünüyordlardı!

Sana adam nasıl olurmuş gösterirdim ama tipim değilsin cüce!

Duvara yaslandım ve onları izlemeye devam ettim. Bahse girerim minik cadı kazanacaktı.

Tanrım! Çok cazgırdı!

Neyle göstereceksin? Bununla mı? deyip Steve'in aletini eliyle sıkınca, Steve ve ben, Steve acıdan, ben ise refleksle ellerimizi aletimize getirdik.

Ah Tanrım, bu cidden acıtmış olmalıydı!

Steve'in durumunu fırsat bilen cadı, hızla kapıyı açıp tuvalete girdi.

Ve zafer minik cadınındı...

Steve ise kapalı kapıya doğru bakarak, söyleniyordu.

282

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Pis cüce! Ah Tanrım, şimdi bayılacağım! Neredeyse kopartacaktı!

Aletine bakarak sessizce Oğlum... İyi misin? İşemem lazım, lanet olsun! diye söyledi ve hızlı çarpık adımlarla odaya koşturdu.

Evet... Steve de aletiyle konuşuyordu. Tek deli ben değildim. Tanrıya şükür...

Beni görmemişti bile... Axela'mn da tuvaletten çıkmasını bekleyerek, o sessiz ve bir kaçak gibi tuvaletten çıkıp odasına girince, ben de salondaki koltuğa yürüyüp uzandım ve aklımı boşaltarak uyumaya çalıştım.

Ah Tanrım, Elka bir de Sadece insan olmak istiyorum... mu demişti?

Uyuyamayacaktım lanet olsun!

-Elka-

Odamdan çıktığından beri, uyumaya çalışsam da uyuyamıyordum. Bir yandan bana ne yapacağını düşünüp diğer yandan ise ona açıkladıktan sonraki davranışlarım tekrar tekrar aklımda canlandırıp, bana inanıp inanmadığını anlamaya çalışıyordum.

Ne yapacaktım?

Az önce Axela'nın sesini duymuştum. Axela'yla konuşabilirdim. Belki ne yapacağımı, nasıl davranacağımı o söyleyebilirdi; çünkü o da eski zamanda dünyaya tekrar gelmiş olsa da, o benden farklı bir yerde, farklı tecrübelerle sahipti. Üstelik o da deniz perisi olduğunu insanlara açıklamıştı. Ancak yakılmaya çalışıldığı dışındaki ayrıntıları bilmiyordum. Tüm bu bildiklerim, okyanustayken diğer birkaç perinin gizlice söylediği şeylerdi. Çünkü Kihan, Axela döndükten sonra dünya hayatını konuşmayı yasaklamıştı.

Yataktan sessizce kalktım. VValt'un, salonda olma ihtimali yüksekti. Parmak ucunda yürüyerek kapıya ulaştım

283

Corleoneis Canan A. Düzgan

ve kapıyı yavaşça açtım. Talimin ettiğim gibi salonda koltukta yatıyordu. Oysa benimle uyumasını ne kadar istiyordum... Sanırım ona alışmıştım...

Nefesimi tutarak, Urel ve Axela'nın yattığı, Steve'in odasına yine parmak ucunda yürüdüm. Kapıyı sessizce açar açmaz, yatakta olan ve kafasını kaldırıp kapıya bakan Axela'yla karşılaştım ve parmağımı dudağıma götürerek sessiz olmasını, ardımdan gelmesini işaret ettim.

O, yataktan yavaşça inerken, ben de VValt'un uyanmadığından emin olarak, tekrar odama süzıldüm.

Axela sessizce odama sızarken, bakışları soru doluydu ve yatağımm üzerine çıkıp, karşımda durarak Ne oldu Elka? diye sordu.

Ah... Yine ağlayacaktım. Gözlerime sular birikmişti bile, Başımı eğdim ve Ona söylemek zorunda kaldım, dedim suçlu bir şekilde.

Axela, yatakta bana biraz daha yaklaşarak, saçımı yüzümden çekti.

Neyi söyledin? diye sorunca, ona mahcup bir şekilde baktım.

Anlamıştı... Gözleri büyüdü şaşkınlıkla ve korkuyla bana bakıp Nasıl söylersin Elka? Benim başıma gelenleri bilmiyor musun? dedi ve elleriyle yüzünü kapatıp Tabii ki bilmiyorsun! Kihan yasaklamıştı. Ama en azından beni cadı gibi yakmaya çalıştıklarını duymuş olman gerekir, dedi ve tekrar yüzüme baktı.

Başımı öne arkaya salladım.

Evet duymuştum. O yüzden korkuyorum Axela. İzlerimi görmüştü ve izlerim yok olmaya başladı. Altı taneydi ama artık dört tane var ve o da bunu fark edip bana sordu. Yalan söyleyemedim. Aslında söylemeye çalıştım; ama o aptal biri değil ve ısrar etti. Korktum... Korkuyorum... Benim yüzümden hepimize zarar verecekler! diyerek tekrar ağlamaya başladım.

O ise şaşkın bir şekilde Solungaçların neden kayboluyor? diye sordu.

284

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Başımı iki yana salladım.

Bilmiyorum. Urel de bilmiyor, dedim çaresizce.

Elini havada sallayarak Boş ver onu sonra düşünürüz. Şimdi ne yapacağımıza karar vermeliyiz. İnkâr etmeye devam etmelisin. Bir nevi hasta olduğunu falan söyle. Zaten Urel senin ailen hakkmda hiçbir şey hatırlamadığını söylemiş. Ne bileyim deli rolü falan yap! dedi hararetle.

Ancak VValt'un izlerimin kaybolduğunu görüşünü hesaba katmıyordu Axela.

Yapamam... O çok sinirli ve inandırıcı bir cevap bulmazsam daha da sinirlenebilir. Ona güvensen de, o da bir insan Axela...

Haklısın. Ben de güvenmişim, dedi gözleri buğulanarak. Her ne yaşıdıysa hâlâ üzülyordu sanırım.

Tereddütle Şey... Bana anlatır mısın? dedim ve utanarak başımı eğdim. Mırıldanarak Neler yaşadığını hep merak etmişim, diye devam ettim.

Axela ise derin bir nefes aldı ve başım olumlu anlamda sallayıp, anlatmaya başladı.

Dünyaya gönderildiğimde, küçük bir köydeydim. Beni yaşlı George bulmuştu. Ona, büyükbaba dememi isterdi ve çok iyi bir insandı. Yalnız yaşıyordu. İnekleri ve tavukları vardı. Onunla yaşamamı, arkadaşı hatta kızı olmamı istedi. Durumumdan, hiçbir şey bilmememden şüpheleniyordu; ama bana her şeyi öğretti ve hiçbir zaman kim olduğumu, nereden geldiğimi sormadı. Her şey harikaydı ve çok mutluydum. Her gün çiftlik evine satıcılar gelirdi. Gerekli eşyaları alır, tavuk yumurtası ve süt satardı. Yan evdeki insanlara ise benim uzaktan gelen torunu olduğumu söylemişti.

Anlatırken, üzgündü ama aynı zamanda gözleri de ışıldıyordu. Ona çok özenmişim. Devam etti.

Bir gün çiftliğe satıcı bir erkek insan geldi. O kadar yakışıklıydı ki... İlk kez o zaman yanaklarım kınmızılaşmış. Büyükbaba George öyle demişti. Ona göre ondan hoşlan-mıştım. Ama ben hoşlanmanın ne demek olduğunu bilmiyordum bile. Hoşlanmak ya da âşık olmak, kalbin hızlı çarp-

285

Corleone Canan A. Düzgan

masını ve vücudun ısınmasını sağlıyormuş. Bir de heyecan vardı tabii ki. İnsan vücudundaki hormonlarmış hepsi. Yani insan vücudunu oluşturan her şey, âşık olunca daha farklı çalışıyormuş. Ve George'a göre, ben o genç adama ilk görüşte âşık olmuşum.

Şaşırmışım. Axela aşkı tadabilmiş ve öğrenmiş miydi yani? Ben de öğrenmek, ben de âşık olmak istiyordum ve ne zaman aşktan bahsetsem, aklıma VValt geliyordu. Kalbimin hızlı atışı, yüzümün kızarması... Ama aklımdan çıkartmalıydım. Bugünden itibaren...

Hep onu bekliyordum. Geldiği zamanlarda birkaç kelime dışında konuşmuyorduk. Ama bir hafta olduğunda benimle uzunca konuşmak istedi. Kalbim yerinden çıkacak gibi onun peşinden tarlaya gittim. Saatlerce konuştuk. Genelde o konuştu tabii ki. Sonra benden hoşlandığını, sevgili olmamız gerektiğini söyleyip her gün geleceğini ve hep aynı saatte orada buluşmamızı söyledi. Öyle mutluydum İd...

Şaşkınlıkla Yani senin bir sevgilin mi vardı? Aynı evde yaşadınız mı ya da aynı yatakta yattınız mı? Öpüştünüz mü? deyip, dudaklarımı gösterdim.

İşte o zaman gözleri ıslandı... Ve anlatmaya devam etti. Hayır... Hiçbirini yapamadık. O sıralar yan evimizdeki kadın hastalandı. Eskiden Kihan güçlerimizi almıyordu bizleri dünyaya gönderirken; ama benim yaşadıklarımın sonra bir daha kimseyi güçleriyle dünyaya göndermedi. Ka-dma yardım ettim. Sihrimi kullandım. Onu iyileştirdim. Eskisinden de sağlıklı oldu, deyip başım eğdi ve tekrar bana bakıp Ama insanların kötü olduğunu nasıl bilebilirdim ki... Büyükbaba iyiydi. Diğer insanlara benzemiyordu. Onun iyiliği bile beni insanların elinden kurtarmaya yetmemişti, dedikten sonra derin bir nefes aldı.

Bana cadı dediler Elka! Düşünebiliyor musun? Kötü bir cadı sandılar beni! Oysa tek yaptığım kadını iyileştirmektir! Ellerimdeki sihri kullanmak! Bizim için bu kadar basit bir şeyi

esirgemedim onlardan! Benimle ilgili söylentiler ve evin sürekli taşlanması üzerine,
büyükbabaya hakkımdaki

286

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

gerçeği anlattım. Deniz perisi olduğumu... Bana güvendi... İnandı... Yargılamadı... Ancak benden hoşlandığını söyleyen o genç adama anlattığımda, benden korkarak uzaklaştı... Sen bir cadısın diye bağırdı, dedikten sonra derin bir nefes aldı tekrar.

Üzül müştüm... İlk o zaman gözyaşlarıyla tanıştım. İnsanlar üzüldünce gözlerinden su akıtıyorlardı. Ve bir gece geldiler... Herkes... O da... Ellerinde meşalelerle birlikte kocaman bir odun kütlesiyle beraber... Büyükbabayı döverek beni evden çıkarıp, o oduna bağladılar. Hiçbir şey yapamı-yordum Elka. Sadece gözyaşlarım akıyordu... İnsanlar bana cadı diye bağıriyordu... 'Ağlama şeytanın elçisi! Yanarak öleceksin cadı!' diyorlardı. Korkuyordum... Ve karşıma baktığımda, elinde yanan bir odunla beraber bana doğru gelen o genç adamı gördüm. Âşık olduğum adam, beni yakmaya geliyordu... İşte o an yanmanın canımı bu kadar çok acıtamayacağını düşünmüştüm... Gözlerimi kapadım ve beni yakması için bekledim. Ve Urel geldi... Tek el hareketiyle ateşi söndürünce insanlar korkarak 'Şeytan! Şeytan geldi!' diye bağırip, kaçmaya başladılar. Beni kurtardı. Ardmdan büyükbabayı iyileştirdi ve okyanusa geri döndük.

Ağzım açık, hayret, üzüntü, kızgınlık hepsi birbirine karışmış duygularla Axela'ya bakıyordum. Neler yaşamıştı böyle!

Ben de böyle mi olacaktım? VValt da kendi elleriyle beni cezalandırır mıydı? Başımı iki yana sallayıp, beni üzen düşüncelerimden kurtulmaya, VValt'u aklımdan çıkarmaya çalıştım tekrar.

Elimi Axela'nın saçlarına uzattım ve okşayarak Çok üzölmüş olmalısın... dedim sessizce.

O ise birden gülüp Ay aman boş ver, yüzyıllar önceydi. Bak ben sana başka bir şey anlatacağım, dedi ve gözlerine muzip pırıltılar doldu.

Ne kadar tuhaf bir deniz perisiydi A'ela. Ama onu bu Çılgın haliyle seviyordum zaten.

287

Corleonis Canan A. Düzgan

Bu olaylar olmadan önce bir gün yan evimizden çığkk sesleri geliyordu. Birine zarar veriliyordu belliydi. Hemen çiftlikteki odamdan çıkıp/ yan evin bahçesine koştum. Evin etrafından dolaşıp, açık bir pencere görünce eve girdim. Aynı zamanda elime bir de odun almıştım. Sonuçta bana da zarar verebilirlerdi. Kadının çığlıklarına doğru sessizce yürümeye başladım.

Anlatırken, sanki yaşıyormuşçasına elmde bir odun tutar gibi elini yukarı kaldırmıştı. Bu haline kıkırdadım.

Kadm 'Ah, aman Tanrım, hayır... Oh hayır... Lütfen...' diye bağıriyordu. Arada çığlık da atıyordu. Adamın ona kesinlikle işkence yaptığını düşünerek, sesin geldiği odaya yürüdüm. Açık kapıdan baktığımda, ikisi de çıplak, adam kadının üzerinde öne arkaya doğru hareket ediyordu. Ve altında mızrağa benzer küçük bir şey ve mızrağın altında da iki tane top vardı. Kadından daha yüksek bir çığlık duyunca tüm gücümle odaya dalıp odunu adamın sırtına geçirdim. Aynı zamanda kadma 'Kaç! Kaç!' diye bağıriyordum. Ama kadm önce şaşırdı ve ardmdan kolumu tutup Ne yapıyorsun? Ah kocamı öldürecek misin? Defol evimden! Evime nasıl girdin! diye bağırip, bana saldırmaya başladı. Koşarak oradan çıktım. Çok şaşırmıştım. Gerçekten insanlar tuhaftılar. Ben, sadece yardım etmek istemiştım. Olayı büyükbabaya anlattığımda, gülmeye başladı ve bana aslında onların ne yaptığını anlattı.

Merakla Ne yapıyorlarmış? diye sordum. Çiftleşiyorlarmış. Hani balıkların da yaptığı gibi... Onlar da küçük balıklar gibi küçük insan yapıyorlarmış. Birbirine âşık olan her insan yaparmış. Ve acı veren bir işkence değil, tam tersi çok güzel bir şeymiş.

Bilmediğim ne çok şey vardı. Demek ki erkeklerin o organı sadece tuvalete gitmek için değilmiş. Çiftleşmek için de onu kullanıyorlarmış. Bunu bana neden söylememişlerdi ki?

Axela Neyse çok konuştuk. Daha sonra devam ederiz. Şimdi ne yapacağız? diye sordu.

288

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bense biraz düşündükten sonra Tek çaremiz var Axe-la, dedim ellerime bakarak üzgün bir şekilde.

-Walter-

Telefonumun sesi her zaman bu kadar rahatsız edici miydi Tanrım?

Kes! Kes sesini! Sus artık!

Uyanır uyanmaz, çağrılarımı cevaplamak için ya da cevaplamamak, sese ayarlayacaktım! Kes deyince susacaktı!

Gözlerimi açmadan, sehpanm üzerinde olduğunu bildiğim telefonuma uzanmaya çalıştım. Elimi sehpanın kenarında gezdirip bulamayınca biraz daha uzandım. Biraz daha... Bira—

Lanet olsun!

Koltuktan düşünce kendime gelmişim. Gözlerim açılmış, sinirli bir şekilde sehpanm üzerinde, köşede olan telefonuma baktım.

Arayan annemdi!

Sinirle telefonu ahp açma düğmesine bastım ve Günaydın anne. Yemedin içmedin sabahın köründe beni mi arıyorsun? dedim imalı bir sesle.

Bebeğim kapa çeneni. Öğlen oldu. Yanında bir kız varsa bile umurumda değil.

Etrafıma baktım. Kaldığım evde koltukta yatıyordum. Yanımda kız olmadan... Bilse benimle gurur duyardı diye düşündüm.

Seni dinliyorum anne. Ve bana bebeğim deme çok utanç verici.

Ben annenim istediğimi söylerim. Acil dönmen gerek Walt.

Neden acil dönmem gerekiyor? Altı gün sonra orada olacağım. Sabredemez misin?

Hayır, katiyen olmaz! Restoranda birkaç sorunumuz var ve sadece sen halledebilirsin.

289

Corleonis Canan A. Düzgan

Bir şeyler düşüneceğim anne, tamam mı? dedim ve cevabını beklemeden telefonu kapadım.

Daha fazla konuşamayacaktım. Kendimi berbat hissediyordum. Zorlukla ayağa kalktım. Henüz kimse uyan-marruştu. Ev çok sessizdi. Tuvalete gittikten sonra kahvaltı hazırlamaya başladım.

Çok güzel bir kahvaltı hazırlayacaktım. Elka, yaptığım yemeklere bayılacak, bana güzel şeyler söyleyecek ve Urel denen iguananın suratı bu kez maymuna dönecekti. Bense keyiften dört köşe olacaktım...

Kahvaltıyı özenle hazırlamaya başladım. Ekmek kızarttım. Omlet ve pankek yaptım. Daha birçok şey...

Şimdi sıra herkesi uyandırmaktaydı. En son Elka'yı uyandıracaktım. Bugün ona iyi davranacak, akşam yemeğe çıkaracak ve yemekte bana tüm gerçeği korkmadan anlatmasını sağlayacaktım.

Kapıya vurmadan John'un odasına daldım. Hadi uyanın artık serseriler! diye bağırınca, John ve Steve gözlerini açıp, mırıldanarak bana küfretmeye başladılar.

Eğer kalkmazsanız bir şişe suyla döneceğim, diye tehdit ettim ve odadan çıktım.

Arkamdan yastıkları fırlattıklarını, kapının arkasından gelen seslerden anlamıştım. Eğer kalkmazlarsa, kesinlikle bahçe hortumuyla onları sulayacaktım.

Yan odaya, Urel ve Axela'nın yattığı odaya geldim. Kapıyı hafifçe tıklatıp Hey! Uyandınız mı? Kahvaltı hazır. Mutfaka gelin, diyerek cevap bekledim.

Ancak hiç ses yoktu...

Bu kez daha sert vurup Uyanmadınız mı? diye bağırdım.

Yine ses gelmeyince yavaşça odanın kapısını açtım Urel'in uyanmamasını dileyerek. Onu ıslatmak zevkli olurdu.

Ancak yatak boştu... Yerde de kimse yoktu... İçeri girdim ve etrafa bakındım. Tuvalet bile... Ama hiç kimse yoktu.

290

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Aklıma Elka'nın gelmesiyle hızla odadan çıktım ve kendi odamın kapısında durup gözlerimi kapadım.

Hayır Tanrım... Lütfen... İçeride olsun...

Gözlerimi açarak titreyen elimi, yavaşça kapı koluna uzattım. Kalbim ritmini gittikçe hızlandırıyordu... Ve El-ka'nın odada mışıl mışıl uyuyor olması için dua ederek, kapıyı açtım.

Boş yatak... Boş oda... Elka'sız...

Bu kez, gerçekten gitmiş miydi?

291

^ Jizni i 3k inci 13öâüm

-Walter-

Hazır mısın Walt?

Hazırım/' diyebilirdim sadece, gitmek için beni çağıran John'a.

Valizimi aldım ve bir daha görmeyeceğim, hayatımda en farklı, en tuhaf ve derin anlarımı yaşadığım odaya son bir kez daha baktım.

Uçağımız, yaklaşık iki buçuk saat sonra kalkacaktı. Ama her zamanki gibi John, işini garantiye almak için bizi iki saat öncesinden havalimanına götürüyordu.

Oysa ben hâlâ bu evden çıkmaya hazır değildim...

Bu kez de Hadi VValt... diyen Steve'e çevirdim bakışlarımı.

İşte gitme vaktiydi...

Kapıdan ağır adımlarla çıktım. Hâlâ umudumu kesme-miştim. Kesemiyordum... Belki gelirdi...

Gelir miydi?

Elimdeki valiz için Bu nedir? diye sorardı. Ve ona ayrıntısıyla anlatırdım. Ya da hiçbir şey değil der, elinden tutar ve onunla eve...

Başımı, olmayacak hayallere dalmamak için iki yana salladım ve taksiye bindim.

İki gün öncesinden arabaları göndermemiz iyi oldu. Gittiğimizde orada olacaklar.

Ben günlerdir Elka'yı ararken, John ise bu işlerle uğraşmıştı. Sanki biliyordu onu bulamayacağımı ya da onun dönmeyeceğini...

İnanamıyordum... İnanmak istemiyordum... Kabullene-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

miyordum gidişini... Onu, tüm aramalarımın rağmen bulamayışım ise beni adeta çıldırtıyordu.

Başaramamıştım... Onu bulmayı, yeniden yanıma getirmeyi, onu korumayı başaramamıştım.

O odayı bomboş gördüğümde, bir şeyler kopmuştu... Bedenimden... Ruhumdan... Artık o kopan parça olmadan yaşayacaktım belki de tüm hayatımı...

Eksik...

Kolumda hissettiğim elle düşüncelerimden uzaklaştım. Ne kadar uzaklaşabildiysem...

Steve İnecek misin? diye sorduğunda taksinin durmuş olduğunu fark edip, kapıyı açtım ve aşağıya indim.

Taksici bagajdan valizlerimizi indirirken, etrafa bakınıyordum. Steve ve John'a baktığımda, onların da gözleriyle etrafı taradıklarını fark ettim. Bana çaktırmamaya çalışsalar da, onların da üzülüğünü biliyordum. Onları daha fazla üzmemek için valizimi aldım ve John'a Suzanne gelmiş mi? diye sordum.

Kendimi normal olmaya zorluyordum.

John, sözlerimle bana bakarak Evet bizi bekliyor, deyip o da valizini aldı ve yürümeye başladı.

Steve ise valizi elinde hâlâ durmuş etrafa bakınıyordu.

Steve... diye seslendim.

Bana hiç bakmadan Özel uçak alanında buluşuruz. Birazdan gelirim, dedi ve bakınmaya devam etti.

Durmadım...

John'la beraber şirketinden istettiği özel uçağının olduğu alana doğru yürüdüm. Alana geldiğimizde Suzanne çoktan uçağın yanındaydı. John'a ateşli bir öpücük verip, bana sarılarak Nasılsın VValt? diye sordu.

Elka gittiğinden beri Suzanne'ı hiç görmemiştim; çünkü sürekli sokaklardaydım.

Gülümsedim ve İyiyim Suzanne ya sen? diye sordum sadece sormuş olmak için.

Biliyordum ki iyiydi. Sevdği adamla evine gidiyordu. Bense hep yalan söylüyordum.

293

Corleonis Canan A. Düzgan

İyiyim...

Değildim. Steve de geldikten sonra uçağa bindik. Uçağın motorunu duyduğumda, artık her şeyin bittiğini, kalbime saplanan bir sızıyla bir kez daha hissettim.

Gidiyordum... Eğer hâlâ bu şehirdeyse, ondan kilometrelerce uzağa gidiyordum...

Uçakta John, Suzanne'la oturduğundan, Steve de benimle oturuyordu. Yerlerimize oturup yerleştikten sonra, gözlerimi kapadım.

İşte havalanıyorduk... Tanrım... Sanki her şey daha da imkânsızlaşıyordu...

Aniden Neden gitti? diyen Steve'e bakmadım ve önümde duran kulaklığı alıp taktım.

Duymak istemiyordum!

Konuşmak istemiyordum!

Onlara Elka'run bana anlattıklarını anlatmamıştım bile. Anlatamamıştım. İnanmazlardı. Biliyordum. Kendi gözlerimle gördüğümü söylesem, bu kez de Elka'nın gidişiyle saçmaladığımı düşünürlerdi.

Onu odada bulamayınca ve hatta hiçbir yerde, aklıma gelen ilk şey kulübeye gittikleriydi. Arabama koştum. Kulübeye gittiğimde ise kulübeye doğru yürürken kapının açık oluşundan orada olmadıklarım anlamama rağmen yine de kulübenin içini en küçük yere kadar aradım.

Yoktu...

Ardmdan yine koşarak arabama bindim ve hızla havalimanına sürdüm. O kadar hızlı sürüyordum ki, sabahın erken saatleri olduğu için yol boş olmasaydı kesinlikle kaza yapabilirdim. Ancak her saniye benim için önemliydi. Bir saniyeyle onu kaçırabilirdim.

Ve bu kesinlikle kabul edebileceğim bir şey değildi!

Havalimanında tüm havayolu şirketlerinin İngiltere uçaklarına bakıp Elka Ocean adında bilet olup olmadığı sorgulattığımda, ona ait hiç bilet alınmamış olduğunu öğrenmişim. Ve Urel Dorfen adma da yoktu. Axela'yı ise ismiyle aratmıştım. Zaten bilindik bir isim değildi.

294

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hiçbirinin ismi bilindik değildi ki...

Bu bile Elka'nın söylediklerine inanma isteğimi destekliyordu.

Steve koluma vurduğunda, uçak çoktan havalanmıştı. Ona döndüm ve sinirle Ne var? diye sordum.

Steve, sabrımın taşıdığı belirten bir ses tonuyla, sadece dördümüzün olduğu uçakta bağırmaya başladı.

Yeter artık! Anlatmadığın bir şeyler olduğunu anlamıyor muyuz sanıyorsun?

Cevap vermeden kulaklıkları tekrar kulağıma taktım. Ancak kulaklığı sert bir şekilde kulağımdan çekti ve Sıktı artık bu sessiz geri zekâlı davranışların! Günlerdir onu aradın. Eve gelmedin bile! 'Bir şey mi oldu? Neden gittiler?' Sorularımıza cevap bile vermiyorsun! Tek söylediğin Elka gibi 'Bilmiyorum' demek! dedi ve yüzünü yüzüme yaklaştırarak Bizi, seni tanımayacak kadar aptal mı sanıyorsun? Bu kadar mı arkadaşız? Bu kadar mı dostuz? diye sitem etti.

Hatta ondan beklemeyeceğim kadar, benden daha mantıklı ve içten cümlelerle... Bense Steve kadar olamamış, Elka'ya içimden geçen hiçbir şeyi söyleyememiştım...

Korka ğm tekiydim!

Lanet pisliğin, götün tekiydim!

Anlatmak istemiyorsa zorlama, diyen John'un sesini duyduğumda, ona ve Suzanne'a çevirdim bakışlarımı.

John biraz kırgm, ama üzgün bakıyordu bana. Suzanne ise acıyarak...

Ben...

Nasıl bu hale düşmüştüm! Elka'run gidişi bana neler yapmıştı!

Steve, yerinden kalktı ve hostes kabinine doğru ilerledi. Bir dakika sonra elinde viski bardağıyla geri geldi. Gözlerimi ondan ayırmadan Hostesten isteyebilirdin, dedim. Normal konuşmaya çalışıyordum. Aramızda kızgınlık olmasını istemiyordum. Onlar gerçekten dosttan öte kardeş-lerimdi...

295

Corleonis Canan A. Düzgan

Koltuğa oturmadı. Uçağın içinde bir sağa bir sola hare ket edip duruyordu.

Otur Steve... deyince durdu ve bana döndü.

Bir daha o şapşal suratını görmek istemiyorum. Yanın da oturmak istemiyorum. Arkadaşım olmanı da...

O kadar kırgm ve ciddi görünüyordu ki, onu ilk kez bu kadar ciddi görüyordum. Haklıydı... Bana inanmasalar da onlara gerçeği söylemeliydim.

Başımı eğdim... Ve kendime bile itiraf edemediğim, günlerdir beni yiyip bitiren şeyi söyledim.

Benden korktuğu için kaçtı. Benim yüzümden.

Evet korkmuştu. Bana deniz perisi olduğunu söylediği andan itibaren, tekrar tekrar olayları zihnimde yaşatmışım. Defalarca... En ince ayrıntısına kadar düşünmüştüm ve hepsinde vardığım sonuç aynı olmuştu.

Korktuğu için benden kaçmıştı...

Bu da bir daha karşıma çıkmayacağı, gelmeyeceği anlamına gelse de yine de beklemiştim onu.

Aramışım...

Steve hayretle Tanrım! Dayanamadm ve onu kandırıp, onunla seviştin ve o da korkup kaçtı di mi, piç herif! Nap-tın? Ayı gibi mi davrandm kıza? deyince, şaşkınlıkla ona baktım.

Suzanne Steve! diye ona uyarıcı bir ses tonuyla söylendiğinde, ben şaşkm ve hayret dolu bir ifadeyle Steve'e bakıyordum.

John ise mınıldanmıştı.

Lanet olsun sana Steve!

Sabırım tükenmiş bir şekilde ayağa kalktım ve Steve'e gittikçe daha da yaklaşarak, sesimi yükselterek bağırdım.

Beni ne sanıyorsun? Ha? Neyim ben Steve? Tecavüzcü mü? Hem de Elka'ya! Tanrım! Ona dokunmaya kıyamı-yordum bile lanet herif! Yüzüne bakarken bile gözlerimle onu incitmekten korkuyordum!

Herkes susmuştu...

Kimse hiçbir şey söylemiyordu...

296

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ben de...

Söylediklerim, kendime bile ağır gelmişti...

Arkamı dönüp, yerime oturmak için adım attığımda, Steve sakın bir şekilde Sorun da bu ya... Ona âşık olduğunu kabul etseydin gitmeyecekti... dedi ve viski bardağı Suzanne ve John'un oturduğu masaya bırakıp, lavaboya gitti.

Bense hareket edemiyordum. İçimde, Steve'in sözlerinin doğruluğunu irdeliyordum. Diğer yandan, insan olup olmadığını bile bilmediğim bir kıza âşık mıydım? Hoşlanıyor muydum? Koruma içgüdüğü müydü?

Daha önce hiç âşık olmamıştım ki nereden bilecektim lanet olsun?

Yavaş ve bıkm adımıyla John ve Suzanne'ın karşısındaki koltuğa oturup, Steve'in gelmesini bekledim. Kısa bir süre sonra o da gelip oturduğunda bana bakmamaya çalışıyordu. Havadaki gerginlik ve hassaslık elle tutulur bir hal aldığında Gittiğinin gecesi Elka bana bir şey anlattı, diye başladım söze.

Hepsinin bakışları, konuşmamı bekliyormuşçasına bana döndü.

Ve devam ettim.

Kaburgasmm altındaki izleri hatırlıyor musunuz?

Evet.

John'dan sonra Suzanne Ben görmedim ama John anlatmıştı. Yanımda giyinirken banyoya kaçmıştı. Ben de utandığım düşünmüştüm, diye açıklama yaptı.

Steve ise bir şey söylemeden önündeki viski bardağı alıp, dikledi.

Derin bir nefes aldım. İşte konuya giriyordum. Tanrım! Benim delirdiğimi düşüneceklerdi!

İşte o izler kayboluyor.

Hepsinin yüzüne teker teker baktım. Stere bile bakışlarını 'Ne diyorsun?' dercesine bana çevirdi.

Kim bilir Elka bunu bana anlatmaya çalışırken neler hissetmişti? Sanırım onu şimdi anlayabiliyordum...

297

Corleonis Canan A. Düzgan

Suzanne Nasıl yani? Kayboluyor derken gerçek anlamda mı kayboluyor? diye şaşkınlıkla sordu.

İlk başta altı tane iz vardı. Okyanusta yüzdüğümüzde, okyanustan çıkarken beş taneydi. Ve en son...

Tanrım bunu nasıl söyleyecektim? Tişörtünü açtım ya da tişörtü açıktı mı?

En son?

John sabredememişti.

Şey... Uyurken tişörtü açıldı ve... Ben şey yapıyordum yani üzerini örtecektim. Yara izini gördüm ve şey yapmak istedim...

Steve, çırpınmamı ve saçmalamamı bölerek Ne lanet herif, ne yaptım? Çatlatma insanı! diye kızınca parmağımın bir tanesini gösterip Parmağımı değdirdim. Ama küçücük... dedikten sonra onların bir şey söylemesine izin vermeden parmağımı indirip, hemen devam ettim.

Dokunur dokunmaz bir iz daha kayboldu. Gözlerimin önünde... Hayal değildi yemin ederim. Bana inanmayabilirsiniz biliyorum kulağa çok saçma geliyor... Hatta bu... İmkânsız bir şey...

Onlardan çıt çıkmazken, başımı ellerimin arasma aldım ve Ben... Bilmiyorum. Onun biraz üstüne gitmiş olabilirim, deyip arkama yaslandım.

Kafam o kadar karışık ki, beynimdeki karışıklık sözlerime yansıyor. Onlara anlatmakta, toparlamakta fena derecede zorlaruy ordum.

Ona bunun nasıl olduğunu sordum. Israr ettim... Biraz sert bir şekilde ve o ağlamaya başladı. Bana yalvarmaya... Onu yakmamam ve cezalandırmamam için... Ben bir canavar değilim sadece insan olmak istiyorum dedi. O bir şeymiş...

Derin bir nefes aldım.

Deniz perisi...

Herkes, bir süre söylediklerimi sindirdikten sonra Steve arkasma yaslanarak Onun deli olduğunu biliyordum, deyince ona bakım.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ardından John Bazen çok akıllı konuşuyordu; ama ben de öyle düşünmüştüm, deyince bu kez de ona baktım. Ancak ben deli olduğunu düşünmüyordum. Çünkü ne gördüğümü biliyordum ve Elka'yla onlardan çok daha fazla vakit geçirmiştik. Özel anlarımız da dâhil...

Suzanne onlara hayret dolu bakarken Ne saçmalıyorsunuz siz! Elka deli falan değildi! Normal bir genç kızdı. Sadece hiçbir şey bilmiyordu. Ve eğer söylediği gibi deniz perisi ya da herhangi başka bir şeyse bu her şeyi, hiçbir şey bilmemesini açıklıyor aslında, dedi ve bizden cevap bek-lercesine teker teker hepimize bakmaya başladı.

John, Suzanne'a dönüp Yapma Suzzy... Bu doğru olamayacak kadar çılgınca... Yani... Doğaüstü bir varlıktan bahsediyoruz. Bunlar sadece efsane... deyip kendinden emin bir şekilde arkasma yaslandı.

O sırada Steve kendi kendine mırıldanıyordu.

O büyücü de mi deniz perisiydi yani? Hayır hayır, o hiç Elka gibi değildi. Ondan ancak yırtığın teki, küçük bir cadı olabilir.

Suzanne, çantasından laptopunu çıkardı ve masaya koyduktan sonra Deniz perisi demiştin değil mi VValt? diye sordu ekrana bakarken.

E-Evet... deyip neler bulacağımı merakla bekledim.

John da Suzanne'la beraber laptopun ekranına bakıyordu. Suzanne klavyede bir şeyler yazdıktan sonra, ikisinin de tek kaşısı havaya kalkınca daha da meraklandım. Steve ise benden önce Neymiş? diye sorup, ekram bize çevirdi.

Ekranda beliren, balık kuyruklu denizkızlarma baktım. Bir sürü deniz kızı... Rengârenk... Çizgi filmde denizkız-ları... Efsanelerden oyma taştan denizkızları... Gerçekte bulunmuş ve karada ölü olan denizkızları...

Balık...

Balık kokusu...

Elka'yı ilk bulduğumdaki koku...

Laptopu kendi önüme çektim ve Google'da çıkan tüm

299

Corleone Canan A. Düzgan

sayfalara bakmaya başladım. Birkaç fotoğrafta Elka'nın izlerine benzer izler vardı.

Solungaçlar...

Tanrım!

Denizkızların varlığı kesin değildir. Kimi efsanelerde görülürler. Bazı korsanlar denizkızları tarafından kaçırılan insanlara tanık olduklarını söylemişlerdir...

Denizkızların çok güzel olduğu söylenir. Bazı efsanelerde ise çirkin 150 boylarında tasvirlenmiştir...

Efsaneye göre denizkızlarının sesleri büyüdür. Çığlıklarıyla bir insanı öldürebilirler...

Bunun gibi birçok makale vardı. Doğru olabilir miydi? Gerçekten o bir deniz kızı mıydı yani?

Laptopu önümden ittim ve dirseklerimi masaya dayayıp, ellerimle yüzümü ovalayarak, gözlerimi kapadım. Tanrım!

Çıldıracaktım!

-Elka-

Evden kaçtıktan sonra altı kez güneş doğmuştu.

VValt'u görmediğim güneşin altı kez doğuşu... Bulduğumuz yeni bir mağarada yaşıyorduk. Urel, burada saklanmamızın iyi olacağını düşünmüştü. İnsanlar varlığımızdan haberdar olunca, bize yapacakları kötü şeylerden korkuyordu.

Haklıydı...

Hep kötülük yapmışlardı bana, Axela'ya... Hâlbuki sadece insanlar gibi yaşamak ve insan olmak istiyorduk. Kimseye bir zararımız yoktu ki.

Acıktım.

Mağarada yankılanan Axela'nın sesiyle ona baktım. Ben de acıkmıştım.

Urel birazdan yiyecek bir şeylerle gelir merak etme, dedim ve başımı, göğsüme çektiğim bacaklarıma dayadım. Her şey benim dikkatsizliğim yüzünden olmuştu. Şu an

300

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Urel ve Axela benim yüzümden bir mağarada aç bir şekilde yaşamak zorundaydılar. En azından Urel insanların yaşadığı yerde bizden bahsetmediklerinden emin olana kadar.

Evi özlemiştim... Aslında VValt'u özlemiştim... Defalarca Axela ve Urel uyurken onu görmek için mağaradan çıkmış; ama onlara zarar gelmemesi için geri dönmüştüm. Bana zarar vermeleri umurumda değildi artık.

Tek istediğim, VValt'u uzaktan görmektir...

O gece Axela'ya kaçmamız gerektiğini ben söylemiştim. Sadece ben olsaydım asla kaçmayacaktım. Evet, korkmuştum; ama VValt'un yanımda olma isteğim, korkularımın ötesindeydi.

Urel'i uyandırmış ve güneş doğmak üzereyken evden sessizce çıkmıştık. Çıkmadan önce salonda uyuyan kurtarıcıma bakmak için yanma yaklaşmıştım. Kaşları çatık bir şekilde uyuyordu. Kocaman bedeni koltuğa zor sığmıştı. Ayakları ise koltuğun dışındaydı.

Benim yüzümden bu sığmadığı koltukta kaç gece uyu-muştu...

Her şey için ona borçluydum. Bana öğrettikleri ve iyi davrandığı, karnımı doyurup, bana giysiler aldığı için. Ve bir gün ne olursa olsun onu bulup, ben de ona iyilik yapacaktım.

Gözlerimin ıslanmaya başladığım fark ettiğim anda ondan sessizce uzaklaştım ve kapıya yürütüp, Urel ve Axela'yla evden çıktım. Yürürken sürekli başımı çevirip, eve bakıyordum. Hatırlayabilmek için...

Urel gelince düşüncelerimden uzaklaştım. Axela avağa kalktı ve Yiyecek bir şeyler getirdin mi? diye sordu sabırsızca. Urel ise elindeki bir meyveyi göstererek Kimse bakmadan sadece bunu alabildim, dedi üzgün bir şekilde ve meyveyi Axela'ya verip yere oturdu.

Morali çok bozuktu. İnsanların para dedikleri şey bizde olmadığından yiyecek alamıyorduk. Urel insanların arasına karışıp, gizlice almak zorunda kalıyordu. Yani hırsızlık

301

Corleone Canan A. Dtızgan

yapıyordu; ama kesinlikle geri ödeyeceğini söylüyor kendini rahatlatmaya çalışıyordu.

İlk kaçtığımızda pasta satan bir yere gidip, hizmetçi olmak istediğimizi söylemiştik. Göbeği kocaman olan adam yüzümüze tuhafça bakıp, kahkaha atarak Hizmetçi mi? Pekâlâ... Verin kimliklerinizi kaydınızı yapalım. Şimdilik bir kişiye ihtiyacım var, demişti.

Hepimiz birbirimize bakmıştık.

Kimlik?

Eskiden insanların elbiselerinin içme sakladığı, üzerine isimlerinin yazdığı deriye benzer parçadan bahsettiğini Urel bize açıklamıştı. Ancak bizde o deri parçalardan yoktu ve nasıl yapacağımızı da bilmiyorduk. Birkaç yer daha bizden kimlik isteyince vazgeçtik. İşte Urel, bu yüzden insanlardan gizli alıyordu yemeklerimizi.

İstemese de...

Ben de açtım; ama hiçbir şey yemek istemiyordum. Ve kalbim öyle üzgündü ki, kalbimin canının sıkıldığını göğsümde hissedebiliyordum.

Urel'in keyifsiz sesiyle bakışlarımı, dakikalardır baktığım yerdeki yosunlu taştan ona çevirdim.

Böyle olmayacak. Daha fazla devam edemeyiz. Kalacak bir yerimiz yok. Yiyeceğimiz yok ve geceleri soğuktan vücudumuz titriyor.

Axela Geri dönmemiz gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun? diye sordu elindeki meyveyi bölmeye çalışırken.

Urel, ona bakınca meyveyi elinden aldı ve ikiye bölüp, bir ona bir de bana uzatırken Evet... diye cevap verdi Axela'ya.

Meyveyi istemediğimi anlatmak istercesine başımı salladım ve ayağa kalkıp, mağaradan çıktım.

Şimdi kalbim daha üzgündü...

Gitmek istemiyordum! Tekrar deniz perisi olmak istemiyordum! Bacaklarımı hissetmek, insanlar gibi yaşamak ve âşık olmak istiyordum!

En önemlisi de VValt'u görmek istiyordum!

302

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Okyanusa doğru hızlı bir şekilde yürürken Urel'in kolumdan tutmasıyla dengemi kaybettim ve düştüm. Beraberimde Urel'i de kumların üzerine düşürmüştüm. Gözlerimi açtığımdaysa, çok yakınımıdaki yüzüyle Urel bana bakıyordu.

Her yerim kum oldu... diye sızlanınca beni kucığına aldı ve okyanusa koşmaya başladı gülerek. O beni okyanusa atarken neden tuttuğumu bile bilmeden nefesimi tuttum. Hiç ihtiyacım yoktu ki tutmaya. Ancak suyun altında rahatça nefes alamayınca, suyun üzerine yüzdüm ve üzerine çıkar çıkmaz derin bir nefes aldım. Urel ise sanırım hâlâ suyun altındaydı.

O sırada kumsaldan Axela'nın sesini duydum. Okyanusa doğru koşarak Hey! Beni neden çağırmyorsunuz piç kuruları! diye bağırdı ve suya atladı.

Bir süre sonra, suyun üzerine çıkıp yanıma geldiğinde Piç kurulan mı? diye sordum gülerek.

Suratımı ekşitti ve O uzun bacaklı san şeytan söylüyordu. Komik gelmişti, dedi ve suda zıplayıp Hadi içeri girelim. .. diye devam etti heyecanla okyanusun altını işaret ederek.

Okyanusun altında bu kadar az nefes alabiliyorken, onlarla nasıl yüzeceğimi bilmiyordum.

Ben... Eskisi gibi suyun altında kalamıyorum. Sanırım solungaçlarım yetmiyor... dedim ve gülümsemeye çalışarak Ama biraz kalabilirim, deyip suyun içine girdim.

Okyanusun derinliklerinde, eskisi gibi üçümüz yine özgürce yüzerken gittikçe daha iyi nefes alıyordum. Uzunca bir süre yüzdükten sonra karaya çıktık.

Yorulmuştum. Bacaklarla yüzmek zordu. Çok az mesafe yüzebiliyorduk ama yine de çok eğlenmiştik.

Taa ki solungaçlarımdan biri geri dönene kadar...

Kaybolan beşinci solungacım geri gelmişti. Gittikçe daha rahat nefes almamın sebebini anlamıştım.

Bu beni korkutmak mıydı yoksa sevindirmek miydi bilmiyordum...

303

Corleonis Canan A. Düzgan

-VValter-

Onu mağarada bulduğumda dehşet derecede balık kokuyordu ve iyi yürüyemiyordu. Onu arabaya kadar taşıdım. Kendinde değildi ve su içirince kendine geldi. Ve sanırım diğerleri de onun gibiler/' dedim hepsine teker teker bakarak.

Bir onay bekliyordum onlardan. Bir şeyler söylemelerini; çünkü tek başıma altından kalkamıyordum bu tuhaf olayların.

Bir şey söyleyin Tanrı aşkma! diye bağırınca, hepsi düşünceli dalgınlıklarından sıyrılıp bana baktı.

John Her şey uyuyor... Yani ne diyebilirim ki VValt, ben bilmiyorum. Bu... Gerçek dışı bir şey... dedi masaya dirseklerini koyarak.

Suzanne ise Olabilirliği mümkün VValt. İnanmıyorum diyemem; çünkü doğamız her şeyi yaratabilir. Doğanm yaşamına uygun her canlıyı... Neden olmasm? Ayrıca hâlâ Karayipler'de olduklarma eminim. Eğer dedikleri gibi deniz perileriyseler, kimlikleri olmamalı. Dolayısıyla hiçbir yere ayrılamazlar, deyince sözlerinin doğruluğunu tarttım.

Haklıydı. Eğer Elka deniz perisiyse hâlâ orada olmalıydı. Tanrım! Kim bilir ne halde, nasıl yaşıyorlardı?

Almmı ovaladım ve havayı biraz dağıtmak, ayrıca aramızın hâlâ iyi olduğunu anlatmak amacıyla Steve'e takıldım. Üstelik onlara gerçekleri anlatmak, biraz olsun kendimi iyi hissettirmişti.

Haklısın. Dünyamız Steve gibi bir hayvanı kaldıra-biliyorsa, her şey mümkündür, dedim sırtarak. Steve ise bana baktı ve önce hayretle, sonra kendini beğenerek Benim hayvan, değil mi? Ben! Bu yakışıklı erkek! Bu bulunmaz orijinal altın sarısı saçlarıyla dünyamn kadımlara sunduğu mücevheri, bu dünya kaldırılabiliyorsa; her şeyi kaldırır, dedi ve hepimizin kahkaha atmasına sebep oldu. Ardmdan yüzünü buruşturarak Tanrım! Deniz erkeği mi

304

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

olur? Peki, alet zerdevatı nereye gidiyor acaba? Ya da neresine kaçıyor? Götü... derken John, öksürüp Suzarune'ı gösterince Steve sesini kesti.

Ardından John, gülen gözlerle bana bakarak O halde pilotla konuşmalı mıyım? diye sordu. Benden önce Steve Tabii ki! Daha o bücürle görülecek hesabım var! Onu yakalayıp deli gibi pişman edecek, hangi deniz zıkkımı bir canlıysa umurumda olmayacak ve onu yalvartacağım! deyince aklıma tıpkı onun, ben ve Elka'ya yaptığı oyunlar gibi, o ve Axela'ya yapacağım oyunlar listesi düştü.

Asıl benim intikamım acı olacaktı!

Ve John yerinden kalkıp, kokpite yürüdü.

Geri dönüyorduk...

Bu kez onu bulacaktım!

305

y zmi Üçüncü 73öüörn

-Walter-

Uçağın geri dönmesi için havayolları merkezinden izni çok zor alabilmiştik. Zaten yakıt da yeterli değildi ve en yakın havalimanına inmemiz gerekiyordu.

En yakın havalimanı ise Mexico City Juarez'di.

Bir an önce geri dönmek istesem de aksilikler bitmiyordu. O havalimanının hava trafiğine uygun kalkış yapmamız gerekiyordu ve bu tahminlerime göre bir gün bile alabilirdi. Oysa bir an önce Elka'yı bulmak ve iyi olduğundan emin olmak istiyordum.

Uçak havaalanına indiğinde, pilotla konuşup yanımıza gelen John'a Ne zaman gidebileceğiz? diye sordum sabırsızca. Hâlbuki yüzünden iyi haber vermeyeceği anlaşılıyordu.

On dokuz saat diyorlar. Otuz saate de çıkabilirmiş. İptal olan ya da rötat yapan bir uçuş olursa haber verecekler. Ancak bunu ayarlayabildim VValt.

Yaptıkları için ona minnettardım. Sadece benim için uğraşıyorlardı. Onlar gerçekten kardeşlerimdi...

Elimi omzuna koydum ve Teşekkür ederim John... dedim içtenlikle.

John bana gülümserken Steve Ağlayacak mısm yoksa pamuk şekeri? deyip dalga geçen o sarı suratıyla bana bakıyordu.

John ve ben ona bakarak aynı anda Siktir git Steve! diye bağırınca söylenerek kahkaha atmaya başladı.

Tanrım bazen gey olduğunuzdan şüpheleniyorum. Neyse ki kadımlara âşıksınız...

306

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Saçmalaya saçmalaya uçağın çıkışına yöneldi.

Hiç akıllanmayacaktı. Tek umudum onun kışına tekme basması için dua ettiğim Axela denen büyücü.

Uçaktan indikten sonra havalimanına girmiş ve rahatsız küçük sandalyelere oturup yeniden havalanana kadar ne yapacağımızı düşünmeye başlamıştık.

En yakm otel nerede acaba?

Steve yine rahatını düşünüyordu. Sandalyede en rahat oturma pozisyonunu ararken Her an bir uçak rötör yapabilir. O yüzden burada beklemeliyiz, dedim.

Söylediğimle Steve hızla ayağa kalktı ve dar sandalyeleri göstererek Bu göt kadar sandalyelere benim geniş vücudumun sığacağını mı düşünüyorsun? Bunlara ancak o küçük suratın minik poposu sığar! dedi ve tekrar yerine geçerek sandalyeye oturmaya çalıştı.

İşte şimdi sıra bendeydi...

Dilinden düşürmüyorsun minik cadıyı... diye takıldım pis pis sıratarak.

O ise hemen savunmaya geçip parmağıyla kendini gösterdi ve Ben mi? Ben? Onu dilimden düşürmüyorum? O cüceyi mi? O minik suratı? O dik kafalı inatçı cadıyı? dedi sinirli bir ses tonuyla. Ama Steve'i birazcık tanıyorsam, fena halde ona kafayı taktığını anlamıştım. Ya ikisi âşık olacaktı ya da birbirlerini öldüreceklerdi.

Sence de minik kelimesi kulağa sevimli gelmiyor mu? diye sordum onu daha fazla panikletmek için.

Bir an bana baktı ve kafası karışmış bir şekilde Şey... Sanırım... dedi ve kafasını kaşıdı. Sonra başka bir yöne bakıp Küçük mü demeliydim acaba? Evet, küçük çok itici bir kelime... diye kendi kendine mırıldanmaya başladı.

Tabi küçük dünyadaki en itici kelime olmalıydı değil mi!

Tanrım Steve!

Şimdilik bu ona yeterdi. Daha sonra onun carıma okuyacaktım!

Saatler geçiyordu ve ben hâlâ gözlerimi kapatmış, kolla-

307

Corleone's Canan A. Düzgan

rımı göğsümde birleştirmiş sandalyede otururken Elka'nın ne durumda olduğunu düşünüp duruyordum. John ve Suzanne ise yemek için bir kafeye gitmişlerdi.

Acaba Elka aç mıydı?

Üşüyor muydu?

O çirkin surat kalmak için onları nasıl bir yere götürmüştü?

Kolumun hızlı bir şekilde dürtülmesiyle, elimle yanımdaki boş sandalyeden destek alarak düşmekten son anda kurtuldum ve sertçe Steve'e bakıp Ne var Tanrım cezası? diye sordum sessizce. Gece olmuştu ve havalimanında uçağını beklerken uyuyan insanlar vardı.

Suratındaki pis sırıtışla Şu bacaklardaki düzgün orantıya baksana... Tanrım! Tam belime sarılması için yaratılmışlar! deyince baktığı yöne baktım.

Karşımızda Steve gibi bir sapığın varlığından habersiz, mini eteğiyle rahat bir şekilde oturan sarışın bir kız vardı. İnsaniyet namına kızı uyarabilirdim.

Karşıdaki sarı piç saatlerdir kapatmadığın bacaklarınla ilgili fanteziler kuruyor.

Ya da hiçbir şey söylemez Steve'in Axela'ya âşık olmadan önce son demlerini yaşamasına izin verebilirdim.

ikinci seçeneği seçtim...

Ve aklıma gelen şeyle panikledim!

Tanrım! Acaba o ibne Elka'mn bacaklarma bakıyor muydu?

Hayır! Hayır! Gelme senaryo! Git lanet olası! Defol...

Elka, etrafında köpeklerle ve giydiği mini elbiseyle parkta koşuyor. Her kendi etrafında dönüşünde elbisesi neredeyse o yuvarlak beyaz poposunu gösterecek kadar yukarı kalkıyor.

Saf, masum, güzel Elka, onu aç bir hayvan gibi izleyen sapıktan habersiz, kahkahalar atarak, köpeklerle eğlenmeye devam ediyor.

Çalılıkların arasında, salyalarını akıtarak onu izleyen ve düzgün beyaz bacaklarından gözlerini bir an olsun ayırmayan igu-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ana sapığı, salyalarını eliyle silip, pantolonuna sürerken çalılıklardan çıkıyor ve Elka'ya doğru yürümeye başlıyor.

Ah Elka... Ah safElkam... Ona gülümseyerek el sallayıp, yanına çağırıyor.

Aç, salyalı, sapık surat ise kötü niyet gülüşünü göstererek, Elka'nın yanına ağır adımlarla varıyor ve yamuk elleriyle El-ka'nın kolundan tuttuğu gibi onu bir ağacın gövdesine dayayıp, üzerine abanıyor hayvan!

Cüzzamlı parmakları Elka'nın mükemmel pamuk beyazı bacaklarında dolaşırken diğer yandan da onu öpmeye çalışıyor!

Böğğğğ!

Elka, çaresiz bir şekilde narin kollarıyla onu itmeye çalışsa da bir işe yaramıyor.

İşte tam o sırada...

Yakışıklı bir adam...

Güçlü kuvvetli dağ gibi...

Heybetiyle ölüleri bile korkutan adam Bırak kızı! diyor sert bakışlarıyla.

Sapık duraksayıp adama bakıyor ve Sen kimsin? diye soruyor ukala bir şekilde başına geleceklerden habersiz.

Adam, yani ben yavaşça tıpsız sapığa yaklaşırken, yüzünde çarpık bir gülümseme oluşuyor.

Ben... WALTER! Ecelin! deyip, salyalı sapığın yakalarından tuttuğu gibi karşı ağacın gövdesine fırlatıyor.

Elka ise ellerini çenesinin altında birleştirip, gözleri kalp biçimini alarak, kurtarıcısına aşkla bakıyor.

Hamile misin? diyen Steve'in sözlerinin, beni senaryonun en güzel yerinde kendime getirdiğine lanet ederek Ha? Ne saçmalıyorsun Steve? dedim sinirle.

Tanrım, senaryo da olsa belki onunla öpüşecektik! Piç Steve! Gereksiz ve zamansız piç!

Böğğğğ yaptın... dedi dilini dışarı çıkarıp, kusma taklidi yaparak.

Böğğğğ mü! Tanrım! Senaryoların beynimden sonra vücudumu da ele geçirdiğine inanamıyordum! Çaktırmadım ve konuyu kapatmak için gözlerimi kapayıp Öyle bir şey 30ü

Corleoni Canan A. Dürgan

yapmadım. Kes sesini ve bayan kusursuz bacakla ilgilen! dedim uyuma pozisyonu alırken.

Arımda sesini kesti...

John'un sesiyle kendime gelince ne zaman daldığımı ve ne kadar uyuduğumu bilmiyordum.

VValt... Uyan VValt. Gitmem gerek.

Saate baktım. Sadece on beş dakika mı uyumuştum Tanrım!

Anlaşma yapacağım şirketlerin biri sorun çıkarıyor-muş. Halletmek en fazla bir haftamı alır. İşleri düzene sokar sokmaz geri gelirim.

Gerindikten sonra rahatsız sandalyemde doğruldum. Önemli değil. İşlerine bak John. Suzanne da seninle geliyor sanırım.

Evet, SuzanneTa gideceğiz. Yarım saat sonra uçağımız var. Özel uçakla siz gidersiniz biz biletlerimizi aldık. Sanırım iki saat sonra iptal olan bir uçuş olacak. Size haber veririm ve geri dönersiniz.

Her şeyi düşünen John... Suzanne şanslı bir kadımdı ve umarım John'un kıymetini bilebilirdi.

Ayağa kalktım ve Her şey için teşekkür ederim dostum, deyip vedalaştım.

Steve ise her şeyden habersiz, iki sandalyeye uzanmış, sırtarak uyuyordu. Rüyasında bir kız gördüğüne emindim.

-Elka-

Bu gece ay, yuvarlaktı. Axela ve Urel çoktan uyumuşlardı. Bense uyuyamayıp, okyanus kıyıma gelmiş, gündüz güneşini emen ve hâlâ sıcak olan kumlara oturmıştım. VValt'un evine gitmeli miydim?

Sadece bir kere uzaktan baksam olur muydu?

Urel geri dönmemizi istiyordu. Hatta bunun için Ki-han'la görüşecekti. Eğer Kihan da izin verirse, ben ve Axe-la geri dönecektik. Daha önce tehlikede olduğumuzdan

310
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kihan'a sormadan hemen dönebiliyorduk ama şimdi farklıydı. Her ne kadar istemesem de çok çaresizdik. Kimlik olmadan çalışamıyorduk. Hâlbuki iki yüz yıl önce kimliğe ihtiyaç bile yoktu. Ama şimdi her yer bizden o kimlik denen şeyi istiyordu.

Açtık... Mağarada ıslak taşların üzerinde uyuyorduk. İnsan bedenimiz, suya ve soğuğa karşı çok hassastı. Urel, bizi her ne kadar ıssız bir yere götürmüş olsa da, yine de başkalarına görünmemek için bütün gün mağarada oluyorduk. Üstelik hiç güneş almayan mağarada çok üşüyorduk da.

Axela da pes etmişti. Açlığa ve soğuğa dayanamıyordu. Urel ise üzgün bir şekilde çareler aramıştı. Ama sonunda o da pes etmişti.

Urel uyanır uyanmaz okyanusa gidecekti. Kihan'la konuşmaya... Geri gelmesinin kaç güneş doğumu süreceğini bilmiyordum; ama en az iki kere doğmalıydı güneş. O yüzden bize çalabildiği kadar yiyecek çalmıştı. Bir de demirden çıkan ateş. Urel, ona çakmak dediklerini söylemişti ve istersek bununla ateş yakıp, ısımlayabileceğimizi... Ayrıca karanlıktan da kurtulacağımızı...

Tek elimin parmakları kadar meyvemiz vardı. Urel daha da gecikirse ya da Kihan sinirlenip, onu göndermezse, o zaman Axela'yla başka çareler aramak zorunda kalacaktık.

Kumların üzerine uzandım ve belki de dünyadaki son günlerimde VValt'u düşünerek gözlerimi kapadım.

Axela'nın sesiyle, uykumdan sıçrayarak etrafıma bakındım.

Ellerimle gözlerimi ovalarken, Neden bağıırıyorsun va-nımdasın? diye sordum mırıldanarak.

Elka!

Corleoneis Canan A. Düzgan

Güneş, doğmak üzereydi...

Yanıma oturup, bacaklarımı kuma soktu ve Camın öyle istedi, dedi gülümseyerek.

Tuhaf bir şekilde bana Steve'i anımsatıyordu. İkisi birbirlerine çok benziyorlardı. İkisi de yaramazdılar. Keşke VValt'u hatırlatan bir şey de olsaydı...

Urel de yanıma gelince Artık gitmeliyim, diye söyledi sessizce.

Ben de Axela da ayağa kalktık. Bir bana bir Axela'ya bakarak Kihan'ı biliyorsunuz. Daha önce de okyanusa geri döndüğümüz için sinirlenip, geri dönmeme izin vermeyebilir. Sizin cezanız da burada kalmak olur. Eğer dönmezsem, dikkatli olmanızı istiyorum. Ve... Elka...

Efendim.

Eğer iki gün sonra gelmezsem... VValt'u bul, dedi üzgün bir sesle.

Bense şaşırarak VValt mu? diye sordum.

Elimi tuttu ve Evet. Bu dünyada tek başınıza yapamazsınız. İnsanlar size zarar vereceklerdir. Bu durumda tek umudum VValt'a güvenmek. Daha önce sana zarar vermedi. Üstelik senin hakkındaki düşüncelerini de biliyorum. Onu bul ve yardım etmesini iste. Tüm gerçeği anlat. Ayrıca... dedi ve sustu.

Sanki bir şey söylemek istiyor ama söyleyemiyordu. Tereddütte başım iki yana salladı ve Axela'yla ellerimizden tuttukten sonra Geri dönmek için elimden geleni yapacağım, deyip, ellerimizi bıraktı ve suya girdi.

Gözden kaybolana dek onu izledik. En sonunda okyanusun derinliklerine girmiş ve ortadan kaybolmuştu.

O da gitmişti ve belki de bir daha göremeyecektim Urel'i. Gözlerimin ıslanmasıyla kumlara oturdum. Axela da yanıma oturup Oraya dönmek istemiyorum. Sanki hep buraya, dünyaya elitmişim gibi geliyor, deyince, ona baktım.

Aynı his bende de vardı. Sanırım biz deniz perilerinin asi olanlarındandık.

312

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Burnumdan gelen suyu elimle sildim ve Ben de öyle hissediyorum. Hatta uyurken hayaller bile görüyorum. Bir adam ve ben... dedikten sonra, bu kez de gözlerimi sildim.

Axela ise Ben de sürekli kendimi büyük, büsbüyük, kocaman bir odada görüyorum. Güzel, elbiselerle... deyip kahkaha attı.

Uzun bacağı görmek istemiyorum. En son mızrağım sıkıştı. Bana çok sinirli olmalı.

Ah... Axela'nın üzgünken anında neşeli olabilmesine şaşıyordum. Tuhaf ama eğlenceli biriydi ve iyi bir dosttu. Kollarımı boynuna sardım.

İyi ki buradasın...

Sen de öyle... diye karşılık verip, sözlerine devam etti.

VValt aslında iyi birine benziyor. Steve gibi aptal değil. Onu görmek istiyor musun? diye sordu.

Kollarımı vücudundan ayırıp, yanan yanaklarımla Evet... Çok... diye fısıldadım.

Ardımdan yine konuyu değiştirip, okyanusa bakarak Umarım Urel dönebilir... diye fısıldadı.

-Walter-

John ve Suzanne gittikten yaklaşık iki saat sonra özel uçakla biz de yola çıkmıştık.

İçimde anlamadığım bir heyecanla uçuşta uyumaya çalışıyordum. Çünkü iner inmez Elka'yı aramaya başlayacaktım. Ancak yanımda oturan Steve, kulaklıkla benim bile duyduğum bir sesle müzik dinleyip, arada müziğe o berbat sesiyle eşlik ediyordu.

Tam şaplağı kafasına yapıştıracaktım ki, aniden kulaklığı çıkarıp Mağaralar! diye bağırdı bana dönerek.

Kaşlarımı çattım ve Ne mağarası? Nasıl bir şarkı dinliyorsun sen? Kıs şunun sesini uyuyamıyorum, dedim kaşlarımı çatıp tekrar uyuma pozisyonumu alarak.

Koluma sert bir şekilde vurup Bu kadar aptal olduğun-

313

Corleone's Canan A. Düzen

na İnanamıyorum! Sen benim gibi zeki bir adamın arkadaşısın. Deniz şeylerinden bahsediyorum. Mağaralara baktın mı? diye sordu bana saydırdıktan sonra.

Mağaralar!

Tanrım neden düşünememiştin?

Steve'e döndüm.

Gel buraya pislik! deyip, ellerimle başının iki yanından tutarak yanağından sert bir şekilde öptüm.

Haklıydı. Mağaralara bakmak hiç aklıma gelmemişti lanet olsun! Nasıl unutabilmişim! Hâlbuki onu ilk bulduğum yer mağaraydı ve orada iki gün güvenli yaşamıştı. Bu uçaktan iner inmez tüm koylara ve mağaralara bakacaktım.

Steve'in öğğkk öğğkk sesleriyle Steve'e baktım.

İyi misin? diye sorunca bana bakarak kendi koltuğunda uzaklaşabileceği en uzak noktaya kaçtı ve Ben erkeğim! Benden uzak dur! deyip, korku dolu bakışlarını benden almadan, eliyle hostesi çağırdı.

Hostes, Buyurun efendim— diyemeden Steve ayağa kalkıp, kızım dudaklarına yapıştı!

Tanrım!

Şaşkın bir şekilde Steve'e ve zavallı hostes kıza bakıyordum. Ancak tuhaf olan hostes kızım ona engel olmayıştıydı. Kesinlikle normal bir hayat yaşamıyordum!

Bir deniz perisini mağaralarda bulmak için özel uçakla geri dönüyordum. Ayrıca sevinçten öptüğüm dostum bana erkek olduğunu kanıtlamak için önüne gelen kıızı hiç sormadan öpüyordu!

Kızdan dudaklarım ayırmıca Huh! Evet, şimdi iyiyim, deyip yerine oturdu.

Hostes kız ise ruju dudaklarının etrafına bulaşmış ve şaşkın bir halde olduğu yerde Steve'e bakıyordu. Steve, kızın hâlâ ona baktığını fark edince yalandan gülümsedi ve Bir viski alıyım lütfen, deyip bana döndü.

Sen bir şeyler içiyor musun? diye sorunca önce ayak-

314

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ta heykel gibi duran hostese, ardından Steve'e bakarak Tekila... diyebilirdim sadece.

Hostes kız, hiçbir şey söyleyemeden, hızlı adımlarla yanımdan ayrıldı. Başka bir kız içkilerimizi getirir getirmez, tekilamı dikledim ve Steve'den uzak durarak, inmemize kalan yarım saatte gözlerimi kapayıp, Elka'yı aramaya hangi mağaradan başlayacağımı planladım.

Uçak, yere iner inmez, valizlerimizi alıp koşar adımlarla uçaktan indik. İlk işimiz tekrar eve gitmek ve yeniden kiralamak olacaktı. Hemen bir taksi çevirip, kaldığımız eve doğru yol alırken, ev sahibini aradım.

Ancak, bizim evden çıkış tarihimiz daha önceden belli olduğu için, evi çıkış tarihimize başka turistlere kiralamıştı ev sahibi.

Küfrederek telefonu kapadım. Şimdi bir de ev bulma sorununuz vardı. Otelde kalamazdık. Büyük ihtimalle Su-zarvne'm dediği gibi Elka ve diğerlerinin kimlikleri yoktu. Onları bulduğumuzda bizimle beraber otelde kalamazlardı. Ancak kalacak bir yer bulamazsak, diğerleriyle beraber nerede kalacaktık?

Lanet olsun! dedikten sonra taksiciye bakmak istediğim ilk mağaranın yerini tarif ettim ve ardından Steve'e Sen kalacak bir yer bul ve bir araba kiral. Ben de o şuada Elka ve diğerlerini arayacağım. Ev bulur bulmaz ara beni/" dedim ve valizimi de Steve'e bırakarak vardığımız koyda taksiden indim.

Steve, taksiyle geri dönerken, ben çoktan ağaçların arasına girmiş, koyun kumsalına inmeye başlamıştım. Evimize en yakın mağaralar bu koydaydı. Diğer koylar oldukça uzakta olduğundan, oraya gitmediklerini, daha doğrusu gidemediklerini düşünüyordum.

Kumsala yaklaştıkça Elka'yı bulma umudum gittikçe daha da büyüyor ve beni heyecanlandırıyordu.

Corleone Canan A. Düzen

Onu bulunca, nasıl davranacağımı bilmiyordum bile...

Evet... Hayatımda ilk kez bir kıza değer veriyordum. Ancak değer verildiğinde ne yapılacağı, nasıl davranılacağı konusunda hiç bir fikrim yoktu. Özellikle bir deniz perisine...

Tanrım deli olmalıydım!

Deniz perisi!

Anneme de değer veriyordum. Ona annem gibi davran-mayacaktım değil mi?

Pekâlâ VValt! Kendine gel tabii ki davranmayacaksın! O annen değil! Ondan hoşlanıyorsun kabul et! diyen içimdeki doğrucu VValt'a karşı başımı eğdim ve Tamam... diye fısıldadım kendi kendime.

Uzun koyu, sabahın bu erken saatinde boydan boya yürümek zorunda kalacaktım. Çünkü mağaraların koyun en sonunda olduğunu tahmin etmem zor olmamıştı. Tabi önce kumsala inmeliydim.

Yaklaşık yarım saat sonra kumsala varmış, kumsalın sonuna doğru yürümeye başlamıştım. Saat ilerledikçe hava daha da sıcak oluyordu.

Telefonum çalmca, Steve'in iyi haberler vermesini umarak telefonu açtım.

Bana bulduğunu söyle Steve.

Neden nefes nefesesin? Yoksa Elka'yı bulup, mutluluk seksi mi yaptınız? diye sorunca Bu sıcakta yarım saati aşkın bir süredir yürüyorum lanet olası! Şu sapık imalarını kes de kalacak bir yer buldun mu onu söyle! diye kızdım bağırarak.

-Elka-

Bir ses duydun mu Axela?

-Walter-

Steve Tamam hazır ol, söylüyorum dostum... deyince sabırlı olarak gözlerimi devirdim ve cevap vermedim.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bağırarak, devam etti:

Vuhuuuuuuuu! Harika bir karavan buldum adamım! Hem araba hem ev! İki sorunu da tek seferde hallettim. Arkadaşınla gurur duyuyor olmalısın.

Karavan!

Tanrım!

Kıçın kadar karavanda beş kişi nasıl yaşayacağız Steve söyler misin? diye bağırdım.

Özellikle Urel varken...

Odalı büyük bir karavan olmasına dua ettikten sonra Ev bulamadın mı? diye sordum.

Hayır. Yılın bu zamanında bodoslama gelip ev bulamazsın. Neredeyse her yere sordurttum ama yok. En yakın zamanda boşalan ev olursa emlak şirketlerinden haber verecekler. Birkaç gün bu bebekle takılırız. Tanrım VValt görmelisin harika bir şey bu! diye heyecanla sözlerini bitirdi.

Çabuk ol ve buraya gel, deyip telefonu kapatırken, On dakikada ord- dediğini duyup, kumsalda dinlenmek için oturdum.

Karavanı kumsala indirirse burada kalabilirdik. Elimle yüzümü ovalayıp, o suratsızla aynı karavanda nasıl yaşayacağımı düşünmeye başladım.

Aklıma gelen düşünceyle, kendi kendime sıırttım.

Onu kapiya atabilirdim!

Tabii ki Tanrım! Daha önce neden düşünememiştim! Kumların üzerinde zıbarır yatardı. Yengeç ya da böcekler belki rahatsız edebilirdi ama ona yanaşmazlardı değil mi? Sonuçta o da canavara benziyordu. Hatta ondan kaçabilirlerdi de...

Evet.

Sorunu çözmemin mutluluğuyla ayağa kalktım. Tam o sırada arkamdan gelen araba sesiyle arkamı döndüğümde karavanın, kumsala inmeden önce son ağaçlık verde durduğunu gördüm.

Olduğum yerden bakınca oldukça büyük görünüyordu. Sanırım idare edebilirdik.

317

Corleone Canan A. Düzgan

Telefonum yine çalmca, telefonu açtım.

-Elka-

Müziği duydun mu Axela?

-Walter-

Beni bekle. O oynak cadmm beni gördüğünde yüz ifadesini kaçırmamalıyım. Üstelik kaçmaya kalkışırsa, senin Elka'yı gördükten sonra onu tutmak için efor harcayacağını sanmıyorum.

Ne çok konuşuyordu bu piç böyle!

Koşsan iyi olur. Mağaralara varmak üzereyim, dedim ve telefonu suratına kapattım.

Bir an önce Elka'yı bulmak istiyordum.

Ağır adımlarda yürüyüp, arada durup Steve'i bekledikten sonra nihayet yanıma varmıştı. Axela'run söylediği gibi uzun bacaklıydı ve uzun bacakları işe yaramıştı.

İlk mağarayı görebiliyorduk. Biraz ilerisinde ise bir mağara daha vardı. Ancak kayalara tırmanmak zorundaydık. Ve yaklaştıkça kalbime ve mideme bir şeyler olması, tırmanmamı zorlaştırıyordu.

Nihayet mağaraların olduğu düzlüğe çıktığımızda Ste-ve'le birbirimize baktık. Ben içimden bu mağaraların birinde olması için tanrıya yalvarırken, Steve Hadi şu kuyruklu insanları bulalım artık, deyip mağaraya girdi.

Ardmdan ben de mağaraya girdim ve karşılaştığımız küçük mağarada olmadıklarım anlayınca, moralimiz bozuk dışarı çıktık. Sıra ikinci mağaradaydı. Eğer orada da değillerse, daha yukarı çıkıp tepedeki mağaralara bakmak zorunda kalacaktık.

Nereye gitmem gerekirse gereksin, onu bulacaktım! Hiçbir şey bana engel olamayacaktı!

İkinci mağaranın önüne geldik. Bu mağara daha büyüktü ve içinde neler olabileceğini bilmiyorduk.

318

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Vahşi bir hayvan?

Yarasalar?

Ne olursa olsun mağaraya girdik.

Mağaranın gittikçe karanlık olmaya başlaması ve ileriden gelen taş sesi, bizi biraz tedirgin etse de, ikimiz de erkeklik gururumuzla birbirimize çaktırmamaya çalışarak ilerlemeye devam ettik.

Ve tak diye bir sesle mağaranın içine süzülen azıcık ışıpta, Steve'in küfredişini ve mağaranın duvarına çarptığını gördüm.

Ha siktir!

Önce neler olduğunu anlayamasam da, ardmdan minik cadı Axela'nın sesini duydum.

Uzak durun bizden piç kuruları! Biz tehlikeliyiz! Biz kötü insanlarız!

Tanrım!

Bulmuştuk!

Ve sanırım gördüğüm gölgeye göre Axela Steve'in kafasını yarmıştı!

Olduğum yerde durarak Axela biziz. VValt ve Steve... dedim hızlı bir şekilde daha fazla bize zarar vermesini önlemek için.

O sırada küçük bir ışık yandı.

Ve Elka...

Tam karşımdaydı...

Kalbimin sesi dışarıdan duyulabiliyor muydu? Hayatımda hiç bu kadar heyecanlanmış mıydım?

Elinde Zippo bir çakmağm aydınlattığı şaşkm kocaman gözleriyle bana bakıyordu.

Gülümsedim...

O ise tereddütle gülümsedi...

Samrım hâlâ benden korkuyordu.

Bir şeyler söylemem gerekiyordu, ancak konuşamıyordum. Ona sarılmak istiyor; ancak verimden kıpırdayamı-yordum.

319

Corleonis Canan A. Düzgan

VValt... diye fısıldadığında kendime geldim ve Sana inanıyorum Elka ve sana zarar vermeyeceğim. Size yardım etmek için buradayız yemin ederim/" dedim hızlı bir şekilde.

O ise ışığın aydınlattığı yanağından bir damla süzülürken Gerçekten mi? diye sordu masumca.

Buraya gel... dedim ve ona doğru yürüyüp zayıf bedenini kollarımla sardım. O da bana sarılırken, elindeki çakmakla sırtımı yakmca Ağğğhhh lanet olsun! diye sırtımı yay şeklinde gerip Elka'dan kollarımı ayırarak, elinden çakmağı aldım ve kapadım.

Elka telaşlamp Ah özür dilerim, özür dile— derken tekrar hızla onu kollarımın araşıma alıp, onu dudaklarımla susturdum.

Gözyaşlarının geçtiği dudaklarındaki tuzun tadını alabiliyordum. Korkusunu ve heyecanını, titreyişinden hissedebiliyordum...

Elim, yanağına ve arımdan saçlarının araşıma girdiğinde, Steve'in sesiyle kendime geldim ve aniden durdum. Onu bulmanın verdiği adrenalinle, izinsiz yaptığım şeyden utanarak geri çekildim.

Nefes nefese Elka'dan gözlerimi ayırıp, Steve'in sesinin geldiği yöne baktığımda, Steve yerde inleyerek yatıyordu. Axela ise elleri belinde onun başında ayakta durup, endişeli bir şekilde ona bakıyordu.

Elka'ya baktım ve gülümseyerek elinden tuttuktan sonra, ikisinin yanına yanaştım. Steve'in yüzü kan içindeydi!

Hemen eğilip Tanrım iyi misin? diye sorduğumda sırtıttı ve Hey, az önce buradan bir dinazor geçti gördün mü? dedi.

Lanet olsun!

Elimle başımı yokladım. Küçük bir kesikti ancak darbeden saçmalıyor olmalıydı. Steve'i ayağına kaldırıp, omzuma almca Hadi kızlar bu mağaradan çıkmalıyız, dedim ve hızla yürümeye başladım. Steve yürüyebiliyordu fakat sarhoş gibiydi.

320

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Mağaradan çıktığımızda ilk işim onu okyanus kıyısına getirip, yüzünü yıkamak olmuştı. Kendine gelmeye başlayınca, suçlu ve mahcup bir şekilde duran Axela'ya ve endişeli bir şekilde bana bakan Elka'ya çevirdim bakışlarımı.

İkisi de pis ve bitkin görünüyorlardı. Kim bilir ne hallerde burada yaşamışlardı?

O sırada aklıma suratsız gelince Urel nerede? diye sordum.

Elka, ne söyleyeceğini bilemeden Axela'ya baktı ve arımdan tekrar bana bakarak Şey... Şeye gitti... Okyanusa... dedi ve başını eğip, bir adım geriledi.

Okyanusa mı?

Kafam karışmıştı.

Okyanusa derken nereye? Sizi burada yalnız mı bıraktı? diye sordum.

Sinirlenmişim. Lanet herif bu iki savunmasız kız burada bırakıp, hangi cehenneme gitmişti!

Axela Bizim ülkemize gitti, dedi ve devam etti. Bizim ülkemiz okyanusun derinliklerinde ve sizden ayrı bir boyutta.

Sözleri kulağına delice gelse de, tek verdiğim cevap Bunları sonra konuşuruz. Tamam mı? Şimdi Steve'i karavana götürmemiz ve pansuman yapmamız gerek, dedim.

Hem onları korkutmak istemiyordum hem de Axela cadısının taşla Steve'in kafasında açtığı deliğin mikrop kapmasını...

Steve 'i sırtıma aldım ve kızlara beni takip etmeleri için yolu göstererek karavana doğru yürümeye başladım. Sessizce ilerliyorduk. Bense, Elka'nın dudaklarını ve titreyişini aklımdan çıkaramıyordum.

İyiyyim... İndir beni VValt. Çok yorulmuş olmalısın, deyip sırtımdan kendisi inen Steve'e döndüm.

Elini başıma götürdü ve Elka'ya bakıp gülümsedikten sonra Axela'ya baktı. Gülümsemesi yüzünden silinirken, yerini ciddi bir ifade aldı. Axela'ya birkaç adım yaklaşp yavaşça yüz hizasma kadar eğildi ve kulağına doğru Mer-

321

Corleonis Canan A. Düzgan

haba bücür. Seni gördüğüme nasıl sevindim anlatamam, dedi seri katil ses tonuyla, sessizce.

Tekrar geri çekildiğinde, Axela başı önünde mahcup bir şekilde Steve'in yüzüne bile bakamıyordu. Sanırım ona zarar verdiğini düşünüp, çok korkmuş olmalıydı. O zaman anladım ki... Bunlar insan olmasalar da, insanlardan daha iyi ve masumdular...

yi znı üncü TSöüim

-Walter-

Steve Axela'ya o cümleleri söyler söylemez, elleriyle vücudunu yokladı ve Ben neden çıplağım? diye sordu bana bakarak.

Lanet olsun yine mi hayal görüyordu?

Hayır, dostum sadece darbeden dolayı saçmalıyorsun, der demez aşağıya, önüne bakarak çılgılık attı.

HAYIR! Hayır Tanrım, bamya kadar VValt? diye bağırıp, korku dolu gözlerle yeniden bana bakıp arımdan gözleri kayarak tekrar kendinden geçti.

Onun gibi aletine düşkün bir adamın, hayalinde bamya kadar aleti olduğunu görüp bayılması normaldi tabii ki...

Yere düşmeden onu tuttum ve bize şaşkın bir halde bakan, ne yapacaklarını şaşırmış Elka ve Axela'ya Karavana gitmeliyiz hadi... dedim yorgun bir şekilde.

Tanrım! Öküz gibiydi piç!

Ardımdan gelen Elka ve Axela'nın konuşmasıyla gülümsedim.

Axela Bamya neydi? Hatırlıyor musun? diye sordu. Elka Hayır hatırlamıyorum, dedi.

Zar zor karavana vardığımızda, Steve'i içeri taşıdım ve gördüğüm iki yataktan en yakın olanına yatırdım. Onu yatırır yatırmaz tekrar kendine gelerek gözlerime sevimli bir şekilde bakıp Anne... deyince, sırtımda engel olamadım. Tanrım, hâlâ çocuk gibiydi...

Onu doktora götürmeli miydim? Kafasındaki varık çok küçüktü; ancak beyin travması geçirebilirdi.

Corleonis Canan A. Düzgan

Karavanda ecza dolabı olup olmadığına bakmak için her yeri aramaya başladım. Çok küçük bir karavan değildi. Kocaman olduğunu da söyleyemezdin. Küçük bir mutfak, cam kenarında duvara monteli, istenildiğinde açılabilen masa ve sandalyeler. Yataklar ise tek kişilikti ve karavanın sonundaydı. İki yatak arasında ise açılır kapamr bir perde vardı.

Nasıl yatacağık?

Sonunda ecza dolabını bulup, küçük yarasını temizlemek için malzemelerle Steve'in yanına gittiğimde, kızların karavanda olmadıklarını fark etmemle dışarı fırladım.

İkisi de dışarıda karavana dokunup inceliyorlardı.

Axela Elka'ya Bunun adı neymiş? diye sorunca, Elka 'Walt karapan dedi sanırım, diye cevap verdi.

Axela ise Karapan... Hım, tuhaf bir isim. İnsanlar m her şeyleri tuhaf... dedi ve kıkırdadı.

Gülümseyerek daha fazla onları dinlemeden içeri girdim ve yavaşça yatakta doğrulmaya çalışan Steve'in yanına gidip oturması için yardım ettim.

Sanırım kendine gelmişti...

İyi misin? diye sorduğumda Bu kez elimden kurtulamayacak. Cehenneme kaçsa da o oynak bücürü bulacak ve cezasını vereceğim, diye cevap verdi.

Eliyle başını tutuyordu.

Doktora gitsek iyi olur Steve. Az önce beni annen sandın. .. dediğimde, gözlerini kapatarak İyiyim ve anneme benzetmem normal; çünkü anneme benziyorsun. Onun ca seninkiler gibi bıyıkları var, deyip parmağıyla azıcık armış bıyıklarını gösterdiğinde, cevap vermeden yarasını pansuman edip uyumamasını tembihleyerek karavandan çıktım.

Böyle konuştuğuna göre iyi olmalıydı. Sanırım kendine gelmişti.

Dışarı çıkar çıkmaz Axela Yiyecek neyiniz var? Biz çok açız... derken, Elka onu dirseğiyle dürterek bana döndü.

224

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hayır, sen Steve'le ilgilen VValt. Biz iyiyiz... dedi çekinerek.

Bense O iyi merak etmeyin, dedim ve ardmdan Axe-la'ya bakarak Ancak sen tehlikeydesin küçük hanım. Şimdiden bir şeyler düşünsen iyi olacak ya da kendini onun gazabına hazırlayabilirsin, dedim.

Axela başını eğerek İstemeyerek oldu... diye mırıldandı sessizce.

Pekâlâ, özrünü Steve'den dilersin. Şimdi bir şeyler yemeliyiz ben de çok açım, dedim ve karavana girerken Hadi içeri gelin. İcini merak etmiyor musunuz? diye sordum onlara bakarak. Az önceki konuşmalarından, deli gibi merak ettiklerini biliyordum.

Elka, yine o şirin şapşal zıplayışını yaptı ve ben gülümseyişimi ondan saklamaya çalışıp içeri girerken, o da peşimden geldi.

Bugün ne çok gülümsüyordum ben böyle...

Küçük mutfğa zor sığacağımızı bilsem de, gelmesine izin verdim ve Steve'in yiyecek bir şeyler almış olmasını umarak dolaplara bakmaya başladım. Aynı şekilde Elka da bana bakıp, dolapları açmaya başladı. Alt tarafı üç tane dolap vardı. Sonra o daracık alanda, birbirimize dokunma-maya özen göstererek yer değiştirdik ve bu kez onun açtığı dolabı ben açmaya başladım.

Tanrım!

Aynı dolabı kaç kez açtığımı bilmiyordum bile...

Normal gözükme ve aklımı Elka'dan uzaklaştırmak için Steve'e Umarım yiyecek bir şeyler almışsındır... diye söyleyecektim ki Steve'in sesiyle ona döndüm.

Siz iki şapşal âşık ne yapıyorsunuz?)

ikimiz de önce Steve'e ve sonra birbirimize bakıp, ardmdan tekrar Steve'e baktığımızda Karavanda sadece üç dolap var. Sadece üç! deyip eliyle iki parmağını gösterdi ve devam etti.

Asla âşık olmayacağım. Sizi görünce hevesim kaçtı.

Corleonis Canan A. Düzgan

Daha fazla görmek istemiyorum... diyerek arkasına yaslanıp gözlerini kapadı.

Elka'yla bir süre olduğumuz yerde aptal bir şekilde kalakaldıktan sonra yine aynı panikle birimiz sağa birimiz sola yöneldik. O sırada Steve Tamam söylüyorum. Şoför koltuğunda birkaç poşet var... dedi.

Piç bizimle oyun mu oynuyordu?

Arkamı dönüp ona sinirli bir halde baktığımda, omuzlarını kaldırıp salakça sıırttı. Axela'nın kafasını yarmasını gerçekten hak ediyordu.

Ve sıra bana da gelecekti!

Karavandan indim ve söylediği yerdeki poşetleri alıp, tekrar içeri girdim. Bu arada Axela'ya da bir göz gezdir-miştim. Kumsalda ayaklarım okyanusa sokmuş oynuyordu. Steve yüzünden içeri girmiyor olmalıydı; ama şüphesiz yan yana gelmek zorunda kalacaklardı.

Küçük mutfğa geri döndüğümde, Elka bıraktığım yerde durmuş etrafına bakmıyordu ve kıyafetleri kirliydi. Yemeği hazırlamadan önce ona giyecek bir şeyler vermeliydim.

Valizimden şort ve tişört çıkarıp Elka'ya uzattım.

Üzerindekileri değiştir. Çok pis görünüyorsun... deyince Elka kıyafetlerine baktı ve gülümseyerek elimdekileri alıp, üzerini çıkarmaya başladı.

Steve'den gelen öksürükle beraber Oha! sesini duyduğumda Steve'in bu mahremiyetsiz karavanda olduğu şimşek çarpması misali aklıma geldi.

Steve!

Ben!

Hayır! Hayır! Ben de görmemeliydim!

Aceleyle yanma gittim ve kolundan tutup onu karavandan çıkartıp Tanrım Elka! Sana daha kaç kere başkalarının önünde soyunmamamı söyleyeceğim? diye kızdığım anda...

Elka ağır çekimde vücuduna yapışan ıslak saçlarını savura savura okyanustan çıkıyor... Tüm kıvrımlarını belli eden ıslak tişörtüyle...

326

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ah Tanrım!

Güzel gülümsemesiyle etrafında dönüyor ve arkasını dönerek, okyanusa eğilip, su sıçratıyor. İşte o an... O görüntü... O eşsiz popo...

Huh! Çok sıcak!

O sırada görüntüye, sıçrayan bir dışkı edasıyla, Urel denen zibidi giriyor. Gülümseyerek Elka'ya koşmaya başlıyor ve yanma varıp, kirli elleriyle masum Elkam'a dokunuyor. Elka, namuslu Elkam, onun elinden kurtulup Üzerimdekiler çok kirli...diyor ve tişörtün uçlarından tutuyor.

Bırak uçlarını!

Bu görüntüyle, gözleri balon balığı gibi açılan sapık ruhlu, tacizci göt, bakışlarıyla adeta Elka'yı yiyor!

Ve okyanus ikiye ayrılıyor...

Poseidon edasıyla bir genç adam!

Dev misali güçlü!

Elinde, kuyruğundan tuttuğu köpek balığıyla beraber, ağır ve heybetli adımlarla sapığa doğru yürüyor.

Balon gözlü sapık, gördüğü korkutucu görüntüyle, kılıklı tip-siz bacaklarını kıkına vura vura kaçmaya başlıyor. Ancak Poseidon'un vücut bulmuş haliyle, kurtarıcı Walt, elindeki köpek balığını sallıyor, sallıyor, sallıyor ve fırlatıyor.

Köpekbalığı, havada taklalar atarak, tacizci pezevenğin üzerine düşüp, onu eziyor!

Evet!

Elka... Güzelliğin sembolü... Yavaşça kurtarıcısının yanma gelip, dudaklarını büzerek, bu güçlü adamın dudaklarına yaklaşıyor...

Sarılmam hoşuma gidiyor. Neden dudaklarını büzüyorsun?

Elka'nın sesiyle kendime geldim. Elka'ya sıkıca sarılmış ve dudaklarım onu öpmek için uzanmış bir halde!

Tanrım yine mi zavallıydım?

Dudaklarımı düzeltip, tam geri çekilecekken Avela'nın sesini duydum.

227

Corleone's Canan A. Düzgan

Hey! Mızrağını arkadaşımından uzak tut!

Mızrak?

Ne demek istediğini anlamasam da, yaramazlık yaparken yakalanan çocuklar gibi suçlu bir halde panikleyip ellerimi Elka'nın vücudundan çektim.

Şey... Şey ben... Aslında...

Söyleyecek bir şey bulamayınca, hızlı bir şekilde karavana girdim.

Elka'yla tanıştığımдан beri başlayan, bitmek bilmeyen ve beni, bin bir rezil şekle sokan bu hayallerden kesinlikle kurtulmalıydım!

Elka'nın Axela'yla dışarıda olmasını fırsat bilerek, dikkatim dağılmadan hızlı bir şekilde dört tane sandviç hazırladım. O sırada Steve yamma gelip, bir tanesini aldı ve teşekkür bile etmeden, hayvan gibi yemeye başladı.

Bıyıklarım annene benziyor olabilir ama annen değilim Steve. Teşekkür edebilirsin öyle değil mi? diye söylenince ağzının içindeki çiğnenmiş parçaları göstere göstere Teşekkürler anne... dedi ve dolu ağzıyla sırtmaya çalışarak, yeniden yatağa yürüdü.

Tanrı, yediği ekmeğin bir parçasının yolunu şaşırtıp nefes borusuna kaçırarak, beni zahmetten kurtarır mıydı?

Kızlara da sandviçlerini verdikten sonra ben de onlarla birlikte kuma oturdum. Bir yandan yiyor diğer yandan sapık piçin nerede olduğunu sormak istiyordum.

Duyacaklarım beni korkutur muydu?

Ya da güldürür ya da saçma gelir miydi?

Sonuçta artık her şeyi anlatabilirlerdi. Anlatmalıydılar... Çünkü onlara zarar vermeyeceğimizi anlamış olmalıydı.

Urel'in nereye gittiğini söylemişsiniz? diye gayet havadan sudan konuşuyormuş, hal hatır soruyormuş tavrımla, sonunda sorabilmişim.

Elka bana bakıp Okyanusa gitti. Bizim yaşadığımız yere... dedi ve sandviçinden bir ısırık daha aldı.

328

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bense aklım daha karışmış bir halde Okyanusa derken, okyanusun dibinden mi bahsediyorsun? diye sordum.

Ayak parmaklarıyla kumla oynayarak Aslında değil... dedi ve parmağıyla okyanusu göstererek anlatmaya devam etti.

Buraya gelmek için bir delikten geçmemiz gerekiyor. Okyanusun altındaki bir boyuttan...

Söyledikleri kulağa delice gelse de ona inanıyordum. Diğer sorularımı sıraladım.

Urel neden gitti? Yani sizi burada tek başınıza nasıl bırakabildi? Ya sizi bulamasaydık Elka?

Üzgün gözleriyle bana bakıp, hafifçe tebessüm etti ve Kihan... Bizim kâhinimiz, tanrıçamız. Ondandır izin almak için geri döndü ve eğer Kihan dönmesine izin vermezse, geri gelemeyecek... dedi.

Kihan!

Tanrıça!

Kâhin!

Kafayı sıyracaktım!

Bir süre hiçbir şey söylemeyip, aklımı toparladım. O sırada Axela sandviçini bitirip Çok sıkıcısınız. Ben balıklarla yüzmeye gidiyorum, dedi ve yanımdan ayrıldı.

Biz de sandviçlerimizi bitirmiş, karnımızı doyurmuştuk.

Elka'nın derin mavi gözlerine baktım ve Urel ne izni alacak? diye sordum. Başını eğip Geri dönmemiz için... diye mırıldandı üzgün bir şekilde.

Tüm vücudumla ona döndüm ve kolundan tutup, onun da bana bakmasını sağladıktan sonra Geri dönmek mi? Nereye? Ülkenize mi? Ya da her neresiyse oraya mı döneceksin Elka?

Kolunu acıtmış olmalıyım ki, elini kolunu tuttuğum elimin üzerine koyduğunda kolunu bıraktım.

Gözleri dolmaya başlarken, titreyen sesiyle Sen yokken altı kez güneş doğdu. Her güneş doğuşu ve batışında bu mağarada yaşadık. Yiyeceğimiz yoktu. Temiz kıyafetle-

329

Corleonis Canan A. Düzgan

rimiz yoktu. Kasabaya gittik iş bulmak ve para dediğiniz şeyi alabilmek için. Ama kimliğimiz de yoktu ve çalışmadık. Tekrar mağaraya döndük. Urel her gün kasabaya gidip,

kamımızı doyurabilmemiz için hırsızlık yaptı. Bir tane meyve alabiliyordu kimse görmeden ve çok üzülyordu. Elinden hiçbir şey gelmiyordu. Bizim de öyle... Ay göründüğünde ise çok üşüyorduk. Ve sonunda yorulduk VValt. Urel de yoruldu... Axela da... Burada kimlik olmadan yaşamamız imkânsız... dedi ve tekrar başını eğdi.

Söylediği her cümleyle, kalbime adeta neşterle çizikler atıyordu. Tüm bu yaşadıkları... Bütün bu çaresiz altı gün benim yüzümdendi...

Ve benim yüzümden geri dönecekti!

Çenesinden tuttum ve bana bakması için başını kaldırdım. Gözlerinden bir an bakışlarımı ayırmadan Gitmek istiyor musun gerçekten? diye sordum.

O an, sanki gözlerinde damlalar hazır bekliyormuşça-sına yanaklarından süzölmeye başladı ve başını hızlı bir şekilde iki yana salladı. Rahatlayarak, ona biraz daha yaklaşıp, başını omzuma dayarken Gitmene izin vermeyeceğim... diye fısıldadım.

Romantiklikten felç geçireceğim. Hayır, çok ağır oldu. Sadece midem bulanacak... diyen Steve'in sesiyle panikleyip, Elka'yı ittim.

Kumlara tutunup düşmekten son anda kurtulan Elka'ya içim acıyarak baktıktan sonra Steve'e Sanırım iyisin. Hâlâ o boktan esprilerini yapabildiğine göre... diye takılıp, onu Axela'nın başına sarmak için parmağımı uzatarak Seninki orada balıkların yüzüyor. Neden sen de oraya gidip, birbirinizi öldürmüyorsunuz? diye sorduktan sonra, işaret ettiğim yere bakıp Burada köpekbalığı olma ihtimali nedir? Kıyıya vurup, benim için onu parçalarsa, o köpekbalığını evlatlık alacağım... deyip yanımıza oturdu ve devam etti. Hatta ödöl olarak ona bir tane en güzellerinden hatun köpekbalığı satm ahp çiftleştireceğim. Elka'nın kahkahasıyla benim de neşem yerine gelmişti.

330

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Piç Steve...

Elka, bir bana bir Steve'e bakıp Siz insanlar da çiftleşıyorsunuz değil mi? Siz nasıl yapıyorsunuz peki? Siz de eşinizin arkasına mı geçiyorsunuz? diye sordu merakla.

Tanrım yine başlamıştık! Steve varken bari olmasaydı lanet?

Hızla atılarak İııı şey... Sonra açıklarım sana Elka. Di mi Steve? diye söyledim konunun kapanmasını umarak.

Steve gayet rahat bir şekilde dirseklerinin üzerinde kuma uzandı ve Evet VValt daha sonra anlatır; ama ben bir özet geçiyim sana Elka. Sürpriz olmasın... der demez Elka'nın arkasından ellerini iki yana sallayarak, anlatmaması için uğraşıyordum.

Tabii ki susmadı...

Bilmiş bir edayla Şimdi. Biz öyle tek pozisyonla idare edemeyiz. Çeşitlilik olması gerek. Yatak, mutfak, bar tuvaleti, üst üste, alt alta, bahçede, balkonda, ayaklar o...

Sonunda dayanamayarak bağırdım.

Steve lanet çeneni kapatır mısın?

Bana baktı ve Burada yararlı bir şey yapıp bilgilerimi gelecek nesle aktarıyorum. Hem senin için de yararlı. Elka ne kadar bilirse o kadar iyi... dedi Bay Çokbilmiş.

Sinirlenerek Gerekirse ben ona öğretirim sen dert etme, dedim yaptığı imaya karşılık.

Elka aramızda kalmış, hangimiz konuşursak ona bakıyordu. Steve'e dönerek Neyle yaptığınızı söylemedin. Onu da söyle sonra gerisini bana VValt anlatır, deyince anında bana bakan Steve'in suratına pis bir sırtış yayıldı.

Eliyle pantolonunun en alt düğmesinin hizasını göstererek Bununla..dedi kısaca ve ellerini başının altına koyarak tamamiyle kuma uzandı piç!

Elka, eliyle alnına vurarak Ah, okyanus aşkına! Axe-la bana söylemişti! Mızrağınızla çiftleşıyorsunuz! Nasıl da unuttum? diye söyleyip kendi kendine gülünce, Axela'nın mızrak derken neyden bahsettiğini de anlamış oldum.

Urel'in de mızrağı var mıydı?

Corleonis Canap A Duzgan

Başımı iki vana salladım. Tanım ne diyordum ben?

Axela okyanustan çıkmış, bize doğru gelirken Hey

Su çok güzel neden gelmediniz? diye sordu neşeyle.

Taa ki Steve'i görene kadar...

Steve Axela'nın sesini duyar duymaz gözlerini açtı ve ayağa fırladı. Axela ise yürümeyi bırakmış, olduğu yerde kala kalmıştı.

Steve kendinden beklenmeyen bir olgunlukla Bu kadar yeter Axela. Seni affediyorum. Aynı yerde yaşayacağız. İyi geçinmemiz gerek... deyince Axela bir an şüpheyile bize baktı. Ardından gözlerini kısarak Steve'i süzdükten sonra yaklaşımaya başladı.

Steve'i birazcık tanıyorsam, hiçbir zaman bu kadar iyi niyetli biri olmadığını ve bir piçlik yapacağını anlamıştım.

Axela yanımıza gelince Üzgünüm. Ben kötü adamların geldiğini sanıp, kendimizi korumaya çalışıyordum, dedi suçlu bir ifadeyle.

Steve ise ona melek gibi gülümseyerek Biliyorum. O yüzden sana kızmadım. Ama şimdi yapacağım şey, başıma vurduğun için değil, mızrağımı sıkıdığın için pis cadı, dedi ve hızlı bir şekilde, kaçmasma fırsat bile vermeden iki eliyle Axela'nın göğüslerine yapışıp sıkı.

Axela ise bir yandan çığlık atıp, diğer yandan Steve'in ellerine vuruyordu. Steve, akıllılık edip yetişebileceği kadar uzağında durduğundan, Axela ona tekme atsa da ye-tişemiyordu.

Steve ise kahlkaha atarak Nasıl hissediyorsun büyür? Acıyor mu? Belki asılırsam birazcık büyürler ha ne dersin? diye dalga geçiyordu.

Bırak kızı Steve yeter! diye bağırırsam da dinlemedi ve Neredeyse aletsiz kalacaktım bu cüce yüzünden! Benim oğluma bir daha dokunmaya cüret etme! deyip, Axe-la'nın göğüslerini bıraktı.

Axela ise Steve ellerini çeker çekmez, kollarını göğsünde bağladı ve Ben bu kadar sıkılamıştım, dedi sessizce.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kırgın bir şekilde Steve'e bakarken gözlerinden düşmek üzere olan yaşların düşmemesi için gözlerini kapamıyordu bile. Onun bu üzgün halini gören Steve ne yapacağını şaşırarak yere baktı. Tedirgin bir şekilde ayağıyla kuma şekiller çizerken Tamam. Ödeşik. Artık zarar vermek yok... deyip şekil çizmeyi bıraktı ve çocuk gibi kumun üzerine oturdu.

Pişman olduğunu anlamıştım. Axela'dan böyle bir tepki beklememişti ve şimdi ise kendini kötü hissediyordu. Ancak hâlâ geri zekâlı gibi gururuna yedirip özür dileye-miyordu.

Axela da Steve'den biraz uzakta kumun üzerine oturduktan sonra eline aldığı bir tutam kumu Steve'e fırlattı.

Kesinlikle uslanmayacaklardı!

Steve, ağzına yüzüne dolan kumla beraber Axela'ya bakıp Ateşkesi kaldırıyorum lanet kuyruklu! dedi yüzündeki kumları silerken sinirli bir halde.

Axela ise muzur surat ifadesiyle, gülmemek için kendini zor tutarak İstemedi oldu... diye kendini savunup, Steve'in aksi yönüne bakarak gülmeye başladı.

Güldüğünü, aşağı yukarı hareket eden omuzlarından anlamıştım. Gülümseyerek batmak üzere olan güneşe çevirdim bakışlarımı.

Hepimiz sessizce güneşin batışını izlemeye başladık.

Manzara müthişti...

Elka'ya baktım... Ona baktığımdan habersiz, yüzünde o harika gülümsemesiyle güneşin batışını izliyor ve adeta masallarda anlatılan perilere benziyordu...

Onun gitmesine izin vermeyecektim. Onu bir daha bırakmayacaktım. Benim yanımda ne şekilde olursa olsun, onu hep koruyacaktım...

Her zaman benim masum Elkam olacaktı...

y+zmi TSaş 'uici T3öüim

-Walter-

Havarun kararmasıyla, yine acıkacağımızı bildiğim için Steve'e Yiyecek düzgün bir şeyler almalıyız, dedim.

O ise bana bakarak Evet haklısın dostum. Anahtar torpidoda, deyince, elimle omzuna bir yumruk atarak Bu karavanı bulan üstün zekâlı sensin! Sen git! diye kızdım.

Steve ise eliyle başımı tutup Ah başım çatlıyor! Hastayım ben! Ölecek miyim VValt? deyip, hasta numarasıyla beni kandırmaya çalışıyordu.

Aslında gidebilirdim ancak kızları Steve'le yalnız bırakmak istemiyordum. Her an bir aptallık yapıp yine bir şeylere sebep olabilirdi. Ayrıca başka birileri de gelebilirdi.

Tek erkek ve iki güzel kız!

Tanrım!

Elka, Axela ve Steve kumsalda oturmuş şarkı söylerlerken, ağaçların arasından gelen tehlikeden habersizdirler.

Arkalarından yavaş ve sessiz adımlarla onlara yaklaşan on tane at hırsız kılıkli adamların varlığını fark etmezler.

Hapishane kaçkını mahkûmlar gibi giyinmiş adamlar etraflarını sarar ve Oooo burada iki fıstık ve bir sap varmış diyerek, Elka'yı ve Axela'yı kollarından tutarak, kendilerine çekerler.

Sözde kahraman Steve bağırır.

Bırakın kızları! Beni alın şerefsizler! diyerek kendini feda eder; ancak mankafanın hesaplayamadığı bir şey vardır.

Adamlardan biri Merak etme tatlım seni ben alacağım. Ay pek de sevimli, deyince Steve'in gözleri kurbağa gibi pörtler ve konuşan karı kılıkli adama bakar.

334

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hayıuuuuuu! Hayıuuuuuu! diye bağırarak, kaçmaya çalışsa da başarılı olamaz.

Elka ise... Benim Elkam... Çaresiz Elkam...

Etrafına ürkek bir halde bakıp, gözleriyle kurtarıcısını arar.

Yani beni!

Kahraman ben...

Axela ise onu tutan adamın mızrağına tekmeyi yapıştırır ve Mızrağım benden uzak tut pis insan! diye bağırır.

Elka kurtarıcısını bekler...

Axela mızrağına tekme attığı adam tarafından tutulup, tokat yemek üzeredir...

Steve ise... Pantolonunu indirmeye çalışan adama pardon adam kadına direnmekle meşguldür...

Ve O gelir!

Ormanın ardından, ağaçların arasından geniş omuzlarıyla ortaya çıkar.

Adeta bir aslan gibi kükreyerek Bırakın onları it sürüleri! diye bağırır.

Herkes olduğu yerde kalakalıp, bu Herkül misali adama bakar. At hırsızları Elkam'ı, Axela'yı ve sap Steve'i bırakıp, bu geniş kollu ve dokuz baklavaı adama doğru yürümeye başlar. Geniş kollu baklavaı adam, yani ben, onlara doğru her adımında yeri sarsarak ilerler.

At hırsız şerefsizlerin hepsi birden, üzerine çullanır, öküzler!

Ancak, deviremezler!

Devrilmez!

Yenilmez!

Ve hepsini savurduğu gibi farklı yönlere fırlatır. Bir kısmı ağaçlara yapışırken, diğerleri ise okyanusa gömülür.

Ve Elka kollarını açıp, kurtarıcısına doğru koşmaya başlar...

Hızlıca ayağa kalktım! Senaryonun gerçek olma ihtimali çok yüksekti! Elbette senaryodaki gibi son anda gelip, hepsini kurtarırdım; ama riske atmaya, boş aksiyona ne gerek vardı değil mi?

Hadi toparlanın gidiyoruz.

335

Corleone's Canan A. Düzgan

Elka merakla Nereye? diye sordu.

Yiyecek daha doğru düzgün bir şeyler almaya. Muhtemelen gece acıkacağız, diye cevap verdim ve elimi uzatarak kalkmasına yardım ettim.

Steve de ayağa kalktı ve elini Axela'ya uzattı. Axela bir an tereddüt ettikten sonra Steve'in elini tuttu. Steve onu kendine doğru çekip, ayağa kalkmasına ramak kala elini bıraktığında Axela dengesini kaybederek kışının üstüne yere düştü.

Steve kahkahayla Biliyordum Tanrım! Bu numarayı bilmediğini biliyordum! diye keyifle gülerken arkasını dönüp Axela'nın sinirden dudağını ısırmasına aldırmadan konuşmasına devam etti: Keşke yer kum olmasaydı...

Emin olduğum bir şey varsa, o da Axela'run bunun altmda kalmayacağıydı.

Hepimiz karavana girdik. Kızlar karavanın içinde, biz ise öndeydik. Göt Steve'in hasta numaralarına karşılık arabayı ben kullanıyordum!

Arabayı çalıştırdım ve yola çıkmak için yokuşta ilerlemeye başladım. Önümüzde taşlar ve odunlar vardı. Mecburen büyük bir odun parçasının üzerinden geçtiğim anda, karavanın içinden Axela'run cıılgığı yükselince, arabayı durdurup aşağıya indim ve endişeyle karavanın kapısını açtım.

Elka, elini olduğu yerde büzülen Axela'nın sırtına atmış Korkma, gerçekten bir şey yok. Sadece yürüyen bir ev bu... Bunların ev olmayanı da var. Görmedin mi? Onlara da araba diyorlar. Yürümekten daha kolay... diyerek, kendince onu sakinleştirmeye çalışıyordu.

İster istemez gülümsedim.

Tanrım! O kadar tatlı anlatıyordu ki...

Elka bana balonca, salak ve mal sırtışımdan kurtuldum ve Bir sorun yok değil mi? diye sordum öylesine. Zaten Elka sakinleştirme konusunda iyi gidiyordu.

Kapıyı kapatıp, yeniden şoför koltuğuna oturunca Steve

336

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bana bakıp Müjdeyi ver. Kafasını bir yere çarpmış, beyni dağılmış ve ölmüş? diye sordu.

Kontağı çevirirken Evet, hayaletiyle konuştum. En kısa zamanda seni de yanına alacağını söyledi, dedim sıratarak. O ise yapmacık bir şekilde Ha ha... diye güldükten sonra devam etti.

Bıyıklarınız aynı olsa da annem senden daha iyi espri yapıyor.

Aniden içimden geçeni söyledim. Onu biraz kızdırmak, yolculuğu daha az sıkıcı yapacaktı. Ondan hoşlanıyorsun.

Hiç istifini bozmadan, camdan dışarıya bakarak Tabu ki hoşlanıyorum... deyince şaşkm bir şekilde ona baktım. Aynı zamanda yokuş bitmiş ve yola çıkmıştım.

Yoldan gözlerimi ayırmadan Ciddi misin? diye sordum hayretle.

Bu kadar kolay kabul etmesi, özellikle de Steve gibi bir adam... Yaptığı onca şeyden sonra...

Şaka yapıyor gibi mi görünüyorum? diye sorarken bana baktı.

Bense Karşı çıkacağım sanmıştım. Çok kolay ve hızlı olmadı mı? diye sorunca Hayır ben inatçı bir adamım dostum. Tam olarak on saat sürmüş doğumum. Annem o benim.

İçgüdümüzde var annemizden hoşlanmak va da sevmek, her neyse işte. On saat o acı çok kötü olmak. Düşünsene benim gibi bir adamın oradan çıktığım. Bebekken de bacaklarım uzunmuş, diye uzun ve açıklamalı bir cevap verdi.

Tanrım! Ben Axela'dan bahsederken... Lanet!

Kes şunu, annenin doğum anılarım dinlemek istemiyorum Steve! Ben Axela'dan bahsediyordum! Anneni nereden çıkardın?

Steve gayet sakın bir sesle Annemi ben çıkarmadım. Onu da annesi çıkarmış... diye cevap verdi.

Onu arabadan atmalı mıydım?

337

Corleonis Canan A. Düzgan

Gerçekten çok sinir bozucusun Steve! Piçin tekisin! deyince cevap vermedi.

Kimden bahsettiğimi anladığına emindim; ama anlamazlıktan gelip, konuyu kapatmaya çalışması bile bir nevi cevabımı almam demektir aslında. Yine de üzerine gidecek, bu işi burada bırakmayacaktım.

Şehir merkezine geldiğimizde en yakın marketin önünde durdum. Steve'le aşağı inip, karavamın kapısını açtık.

Ah Tanrım!

İşte bu... Gerçekten kötüydü!

Bakışlarımı, kızlardan çekip Steve'e baktığımda donmuş bir şekilde dağınık valizine ve valizin içindeki kıyafetlerinin üzerinde olan sabah yediğimiz sandviçin mideden çıkmış haline baktım.

Elka ağlamaklı bir sesle Yardım edin! Karnı çok kötü ve yemekler geri geliyor! Ağzımdan çıkıyorlar! diye yalvardı.

Axela'nın midesi bulanmış olmalıydı. Ancak, Steve'in valizinin neden açık bir vaziyette karavanın ortasında olduğunu anlayamamıştım.

Tanrım! Tanrım!

Steve'in öldürücü derecede kızgın sesiyle olacakları önceden tahmin ederek, karavanın kapısını kapadım ve Tamam, sakın ol! Bu kez gerçekten isteyerek yapmamıştır. Gerçekten hasta görünüyor, diyerek onu sakinleştirmeye çalıştım.

Ancak kapının koluna uzanıp Bu kez onu öldüreceğim! Minik suratımı kendi ellerimle şekillendireceğim! derken önüne geçtim ve kapıyı açmasını engelledim.

Gözü dönmüştü. Kapıyı açmam için sakın rolü yapmaya başladı.

Tamam, sakınım VValt. Sadece birazcık şekil versem ha? Ya da onu öldürüp geldiği yere okyanusa atsam? Kimse fark etmez yemin ederim. Zaten kimliği bile yok. O bu dünyada olmamalı! Tanrım insan bile değil!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Son cümlelerine doğru yine bağırmaya başlamıştı. Onu sakinleştiremeyeceğimi anlayıp, kolundan tuttum ve ön koltuğa zar zor sürüklemeye başladım. Onu küfürleri eşliğinde arabaya sokar sokmaz, kapıyı kilitleyip kızların yanına koşturdum.

Karavanın kapısını açtığımda Axela biraz daha iyi görünüyordu. Elka ise bana endişeli gözlerle bakıp, adeta yardım diliyordu.

Bir bardak su alıp, yanlarına eğildim. Suyu Axela'ya uzatırken Hasta değilsin Axela merak etme birazdan geçecektir, dedikten sonra Elka'ya dönüp Yüzünü yıkayın düzelecektir... diye talimat verdim.

O sırada Steve'in valizini temizlemek de bana kalmıştı, lanet olsun!

Elka Axela'yı lavaboya götürürken, ben de midem bulanarak, elime bir poşet aldım ve tüm kirlenmiş kıyafetleri içine tıktım. Tanrım kırk yıl düşünsem, böyle bir şeyi yapacağım aklıma gelmezdi!

Ah Elka... Tüm bunlar, onu mağarada bulmamın eseri idi.

Lavabodan çıktıklarında Axela çok daha iyi görünüyordu. Ancak Steve'in ne halde olduğunu düşünemiyordum bile.

Karavandan inip Bekleyin... Steve'e bakacağım. Bu arada Elka, Axela'ya valizden giyecek bir şeyler ver, diyerek Steve'in yanına yürüdüm.

Başımı direksiyona dayamış, hareket etmeden duruyordu. Cama tıkladım. Hareket etmedi. Tekrar tıkladım. Saçı başı dağınık bir halde aniden kalktı ve bir zombi edasıyla donuk gözlerle bana baktı.

Sakin misin? diye sorunca, baş parmağını kaldırıp okey işareti yaptı.

Arabadan midesi bulanmış biliyorsun değil mi? İsteyerek yapmamış.

Tekrar aynı işareti yapmca kapıyı açtım. Gayet sakin bir şekilde arabadan indi ve markete doğru yürümeye baş-

339

Corleonis Canan A. Düzgan

ladı. Bu durumu tahminimden daha güçlü göğüslemişti Hâlbuki yine oyun oynayacağını sanmıştım.

Aslında hâlâ oynayabilirdi...

Steve önde, biz ise arkada markete girdik. Reyonları gezerken Elka ve Axela'nın konuşmalarını dinliyordum. Steve ise önümüzden yürüyüp, sepete doldurduğu biraların yanma çerez arıyordu.

Elka Ondan özür dilemelisin. Kıyafetlerinin üzerine ağzımdan yemek çıkardım. Hepsi kirlendi ya da onun için onları yıkayabilirsin, dedikten sonra Axela, Ama bunlar VValt'un kıyafetleri değil mi? diye sordu.

Elka Hayır sanırım Steve'in... diye cevap verince Axela'dan bir Ne? sorusu yükseldi.

Oldukça sesli bağırıldığından, herkes bize bakmıştı.

Steve de!

Axela üzerindeki tişörtü çıkarmaya yeltenince Elka Hayır, yapmamalısın VValt kızıyor... diye engellemeye çalıştı.

O uzun bacaklı, kum ağızlı, yarık kafalı kötü adamın kıyafetlerini giymem! diyerek tişörtü çıkarma çalışmalarına devam ederken, onlara doğru yürüdüm.

Ama Steve benden daha hızlı davranarak Axela'nın yanma gelince durdum. Axela, olduğu yerden bir iki adım gerilese de hâlâ bakışlarıyla Steve'e meydan okuyordu. Elka'ya yanıma gelmesini işaret ettikten sonra onları izlemeye başladık.

Ne bakıyorsun? Yine mi düşüreceksin beni?

O kıyafetler üzerinden çıkmayacak ufaklık!

Ha ha! Sana mı soracağım kaba şey!

Evet! Kıyafetler benimse bana soracaksın cüce! diyen Steve, Al! Al kokmuş bez parçalarını! deyip tekrar soyunmaya yeltenen Axela'nın ellerini tek eliyle tutup, poposuna sağlam bir şaplak attı.

Elka, hızla bana dönerek endişeyle Ona vuruyor! dedi.

■*40

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bense gülümseyerek Hayır seviyor..diye cevap verdim.

Axela ise Steve'in şaplağına şaşkın bir halde bakakalıp poposunu sıvazlarken, Steve Şimdi çıkartacak mısın bücür? diye sordu kendinden emin bir şekilde.

Axela ona sinirli bir şekilde baktıktan sonra Evet ama Önce... dedi ve o da Steve'in poposuna bir şaplak attı.

Ah Tanrım! Bunların derdi neydi?

Bu kez Steve poposunu sıvazlarken O küçük ellerinden bu güç nereden çıkıyor Tanrı aşkına? diye sorup, Axela'nın kolundan tuttuğu gibi yanımıza sürükledi.

Steve Elka'ya İnsanların yanında soyunmaması gerektiğini bu cadıya anlat, deyip Axela'yı yanımıza bırakarak cips reyonuna yürüdü.

Neyse ki şimdilik ucuz kurtulmuştuk. Markete rezil olmadan...

Steve'in sesiyle hepimiz o yöne baktık.

Hey! Buraya gelin bu gece ızgara yapacağım.

Yanma vardığımızda balık reyonundan balık seçiyordu. Akıllıca bir iş yapmıştı. Ne zamandır balık yememiştik.

Şunlara bak VValt! Harika görünüyorlar. Okyanustan yeni çıkmış olmalılar. Şimdiden ağzımın suyu aktı... dedikten sonra gözlerini kapadı ve Hayal etsene. Ateşte kızarmış, eti kılçıklarından yumuşak bir şekilde ayrılan kocaman balık parçaları... deyip gözlerini açarak devam etti: En büyüklerinden beş kilo almalıyız.

Bense onun anlatışıyla birden bire acıkmıştım. Önce balıklara, ardından Steve'e bakarak On kilo yapalım şunu... dedim ve balık seçmeye başladım.

Benimle beraber Steve de aç hayvanlar gibi balık seçiyordu. O sırada aklıma Elka ve Axela gelince onların da istediği bir balık olabileceğini düşünüp sormak için arkamı döndüm. Ancak ikisi de gözlerinde kocaman gözyaşı damlaları biriktirmiş, üzgün bir halde bize bakıyorlardı. Özellikle Elka'nın sağ gözündeki kocaman damlayı iki parmağımla bozulmadan tutabilirdim.

341

Corleonis Canan A. Düzgan

Ne? Ne oldu? diye sorunca Steve de bize bakıp yanımıza geldi ve kızlara bakarak, Bunlar neden boncuk boncuk olmuşlar? diye sordu.

Steve'in aptalca benzetmesi üzerine ona cevap vermeden Elka'ya yanaştım.

Neyin var Elka? Bir şey mi oldu?

Elka arkama bakınca ben de arkama baktım.

Balık reyonu...

Tekrar Elka'ya bakınca, gözündeki o kusursuz yuvarlak damla yanağından süzüldü ve titreyen çenesiyle Onları niye öldürdüler? diye sordu.

Hemen cevap vermemi bekleyen meraklı ve üzgün gözleriyle gözlerime bakıyordu.

Balıkları mı? diye sordum.

Başımı aşağı yukarı sallayıp yanağını sildi.

Balıklar için mi ağlıyordu yani? Yemek için önce hayal kurduğumuz, kılçıklarından ayrılan kızarmış bol etli balıklar için?

Balık!

Okyanustan çıkan balıklar!

Okyanustan çıkan Elka!

Tanrım! Onlar da balıktılar!

Yani tam olarak değil tabii... Bacakları balıktı... Yani belden aşağıları... Öyle miydiler gerçekten? Düşününce karşımdaki, hoşlandığım kızım bir insan olmadığımı şu an daha iyi idrak ediyordum.

Steve... Düşüncesiz Steve... Hayvan Steve... Öküz Steve... Lafa daldı ve Yemek için tabii ki; ama zevk için yakalayanlar da var. Hatta birçok kişi oltalarıyla balık tutmaya çıkarlar. Hatta bazı ülkelerde topluca katliamlar yapılır, diye abartınca, tam bir şey söyleyecektim ki Axela araya girdi.

Biz de balığız. Bizi de öldürüp yiyecek misiniz? diye sorunca, Steve uyandı ve ne diyeceğini bilemeden, benden çare beklercesine şaşkın bir halde bana baktı.

342

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bense Elka'ya bakarak Hayır! Biz balık sevmeyiz di mi Steve? dedim ve gülümsemeye çalışarak Steve'e baktım.

Ah Tanrım, umarım az önceki balığı pişirişimizi ve parçalara ayırışımızı duymamışlardı!

Ben severim... diyen Steve'in koluna girip, tüm gücümle sıktım.

Dağıtmak için zor sabrettiğim çenesini kapamayıp devam etti: Elka seni yemem sen VValt'a aitsin; ama bu pis cadıyı yerim, deyip elimden kurtuldu ve Axela'ya doğru yavaş adımlarla yürüdü.

Kuyruğunun çıktığı günü sabırla bekleyeceğim... dedi. Axela korku dolu gözlerle geri geri yürüdüğünde ise kahkaha atmaya başladı.

Böyle bir konuda nasıl şaka yapabiliyordu?

Elka birden Pizzi yesek olmaz mı? diye sorunca, hepimiz ona baktık.

Pizzi?

Pizza?

Pizza mı? diye sordum.

Elka güzel mavi gözlerini açarak, anlatmaya başladı.

Sen kocaman, yuvarlak, üzerinde sebzeler olan bir şey yiyordun ya... Ben de yemiştım. Sen bana kızmıştın, deyip kollarını yuvarlak şekle sokarken, onu hayranlıkla izliyordum.

Şirindi... Bana şirin geldiği için ona sempati duyuyor olabilir miydim?

Düşüncelerimi bölen Steve Pekâlâ, anlaşıdı. Bu akşam pizza yiyeceğiz lanet olsun! Balık yerine başka bir şey olamaz mıydınız? Mesela insan kılığına giren tanrıçalar falan... diye söylenerek, dondurulmuş gıda reyonuna yürümeye başladı.

Pizza dolabıma geldiğimizde Elka gülümsüyordu. Hiç düşünmeden dörtlü paketlerden birini alıp, sepete attım. Ancak aklıma Elka'nın pizzayı sevdiği ve benim pizzama ortak oluşu gelince iki tane dörtlü paket daha aldım.

Şimdi gidebilirdik...

343

Corleoneis Canan A. Düzgan

Steve, kumsala kocaman bir ateş yakmıştı. Hepimiz pizzalarımızı yemiş, ateşin etrafında biralarımızı içmek için hazırlanıyorduk. Bu akşam bize onlar hakkında her şeyi anlatmalarını isteyecektim.

Okyanusun altındaki boyut ve orada nasıl yaşadıkları, nasıl üredikleri ve ne yedikleri?

Aklımda onlarca soru vardı...

Steve, hepimizin eline birer bira şişesi tıktırdığında Axela Bu nedir? diye sordu.

Steve ise yanına otururken İyi bir şey. İçince kuyruğun çıkacak... deyince elimdeki bira şişesinin kapağını ona fırlattım.

Axela'ya Şaka yaptığını sanıyor Axela. Sadece mayadan yapılmış bir içecek, dedim ve biramdan bir yudum aldım.

Bunun üzerine Elka Evet çok güzel. İçince sürekli gülüyorsun. Biz içmiştik ve uykumuz gelmişti, di mi VVAlt. Bir de sen beni dudağımdan öpmüştün... der demez Steve birasından yeni aldığı yudumu dışarı fişkırtıp, piç surat ifadesiyle bana baktı.

Tanrım!

Beni yok et!

Elka konuşmasma devam ediyordu.

Ellerimiz yapışmıştı ve biz sevgililer gibi aynı yatakta uyumuştuk, di mi VVAlt?

Cevap veremiyordum!

Göz ucuyla Steve'e baktım. Pis pis sırtmış İşte şimdi seni bitirdim!' dercesine bana bakıyordu.

Axela Gerçekten mi? O seni öptüğünde ne hissettin Elka? diye sorduğunda bakışlarım Elka'ya döndü. Vereceği cevabı deli gibi merak ediyordum!

Elka da bana baktı ve Kalbim çok hızlı atmaya başladı, deyip elini kalbine götürdü. Bakışlarını Axela'ya çe-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

virerek devam etti: Ve buramda... deyip bu kez de elini midesine koydu. Ardmdan tüm vücudunu gösterip ...her yerimi okyanus sarmaşıkları sarıyormuş gibi hissettim. Sonra okyanusta balıklar karnımızda oynuyorlar ya, işte sanki göbeğimin üstünde küçük balıklar oynuyordu. Bir de vücudum çok ısındı, dedi ve gülümsedi.

Steve, öksürmeye başlayınca ağzını kapatıp imâli öksürüğünde onu boğmak istedim.

Ateş bacayı sarmış ha! Ev yanmış ev! Vay VValt, sen neymişsin seni gidiiiiii... Alttan alttan götürdün yani. Ama helal olsun, ne de olsa benim arkadaşım. Benden bir şeyler kapmış olman güzel.

Evet, Steve saçmalama evresine girmişti. Ben ise onu susturma evreme girmeliydim. Ama gerek kalmamıştı; çünkü Axela araya girip, Steve'i bitireceğim cümleyi söyledi.

Ben de hissetmek istiyorum anlattıklarını.

Hemen atılarak Steve sana hissettirebilir, deyip Steve'e baktım. Hadi Steve, dünyaya bir faydan olsun. Engin öpüşme bilgilerini gelecek nesle aktar, dedim sırtarak. Tıpkı bir zamanlar aktarmak için can attığı gibi...

Bana şaşkınlıkla baktıktan sonra yüzünü buruşturdu ve Bir balığı öpmem ben! deyince, bu kez egosuyla oynamaya karar verdim.

Ah haklısın. Hissettiremeyebilirsin. Sonuçta senin kadınlarla ne amaçla öpüştüğünü biliyorum. Üzgünüm seni zorlamamalıydım dostum.

Anında oturduğu yerde dikleşerek Hey hev bir dakika! Benim öptüğüm kadımlar neredeyse kendinden geçecek hale gelir. Hadi öp beni, hadi Steve diyerek yalvarırlar, dedi kadın sesi taklidi yaparak ve Axela'ya dönüp Gel buraya bücür, dedikten sonra kolundan tuttu.

Axela ise kolunu silkeledi.

Ben VValt ve Elka gibi aşk öpücüğü istiyorum. Senin öpücüğünü istemiyorum, deyip Steve'e kışını döndü.

Onlar tartışırken, Elka'yla birbirimize baktık.

Corleone Canan A. Düzgan

Aşk öpücüğü...

Ona âşık mıydım?

Bu aşk mıydı?

Elka gözlerime bakarak Biz âşık mıyız? diye sordu. Be-Ben bilmiyorum... diye cevap verebildim.

O sırada Steve ve Axela aynı anda bize dönerek Tabii ki âşıksınız aptallar! diye bağırınca, yeniden birbirimize şaşkın bir şekilde baktık.

Gözlerimi kumlara eğdim. Tanrım utanıyor muydum? Yüzüm kızarmış mıydı?

Lanet olsun cidden âşık mıydım?

Elka koluma dokununca sıçradım.

Biz âşıksak, o zaman sevgiliyiz di mi? diye masumca sorup, kocaman gözlerini gözlerime dikti.

Axela, Steve ve Elka... Üçü de bana bakıyordu.

Sıkılgan bir şekilde yerimde kıpırdandım ve Bunu baş başa konuşuruz Elka, olur mu? diye sorup konuyu değiştirdim.

Merak ettiğim birkaç şey var. Sizinle yani deniz perileriyle ilgili... Okyanusta nasıl yaşıyorsunuz? diye sordum.

Steve de meraklanmış Axela'yı da çekiştirerek bize biraz daha yaklaşmıştı.

Elka Biz siz insanlardan oldukça farklıyız. Evet, kuyruğumuz var ve balık sayılırız. Göğsümüzün altında altı tane solungacımız var. Okyanusta onlarla nefes alabiliyoruz, der demez aklıma işkence izleri sandığım izler geldi.

Sözünü keserek Peki, neden kayboluyorlar Elka? diye sordum merakla.

O ise başım iki yana sallayıp Bilmiyorum... Urel de bilmiyor. Ya ölüyorum ya da insan oluyorum. Hangisi olduğundan emin değiliz. Belki Urel Kihan'a sorarsa okyanustan gelince anlatabilir, diye cevap verdi.

Urel'in sonsuza dek orada kalmasını istesem de Elka'ya ne olduğunu öğrenmek için geri gelmeliydi.

Ölmek!

Hayır, Elka ölemezdi! Kesin insan oluyordu! O yüzden kayboluyordu izler, değil mi? Evet evet kesinlikle!

346

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım! O ölemezdi!

Elka'nın sesiyle düşüncelerimden uzaklaştım.

İki yüz yılda bir, bizlere insan olma hakkı verilir. Daha önce dünyaya geldiğimizde bu dünyadan çok daha acımasız insanlar vardı. Beni kimsesiz bir kız sandıkları için hizmetçi olarak bir kadm evine aldı.

Duyduklarım doğru muydu?

İki yüz yıl mı?

Şaşkın bir şekilde Tanrım! Elka kaç yaşındasın sen? diye sordum.

O ise omuzlarını silkerek Bilmiyorum. Ben kendimi hep böyle hatırlıyorum, diye cevap verdi.

Steve de aynı benim gibi şaşkın bir halde Axela'ya dönerek Yani şimdi sen hep böyle büyümüş mü kalacaksın? diye sordu.

O ise Bilmiyorum. Kihan anlatmıyor. İnsan olduğumuzda öğreneceğimizi, o zaman her şeyi arılayacağımızı söylüyor, diye cevap verdi.

Steve Okyanusa gidip anlatması için neden ona ısrar etmiyorsunuz? diye sorunca, Elka Biz okyanusa yeniden dönemeyiz. Ancak Kihan isterse bizim için boyutu açar; ama Urel istediği zaman gidebiliyor, dedi yüzünü buruşturarak.

Steve'le birbirimize baktık. Bu iş, beynimizin sınırlarının çok ötesindeydi.

Karıştı...

Ve bilinmezliklerle doluydu...

Ancak Urel'in her şeyi bildiğine dair içimde güçlü bir his vardı ve o şekilsiz surat gelir gelmez onu döve döve bildiklerini anlattıracaktım!

Elka, ne ölecekti ne kimse ona zarar verebilecekti ne de benim yammdan tek bir adım bile ayrılmayacaktı.

Asla izin vermeyecektim!

347

^J-tZftiL K^/lû-tuıa iSöÜiirn

-Walter-

Ateşin sönmesi ve uykumuzun gelmesiyle, gecenin soğuşundan kaçmış, dördümüz karavanın içinde ayakta durarak, birbirimize bakıyorduk.

Steve bana, ben Axela'ya, Axela Elka'ya...

Ben ise çocukça utangaçlığımınla Elka'ya bakamıyordum bile.

Sorunumuz büyüktü.

Nasıl yatacağık?

Kimseden ses çıkmıyordu. Hâlbuki içimizden en yırtık olan Steve'in şimdi konuşmasını diliyordum. Konuşmalı ve benimle Elka'yı aynı yatakta yatmaya ikna etmeliydi. Ama şu an, hayvan herifin o patavatsız çenesi susmaktan başka bir şey yapmıyordu.

Sonunda Elka konuşunca ona baktım.

Biz nerede uyuyacağız? diye sordu.

Biz?

Beni mi kastediyordu yoksa Axela'yı mı?

İçimden beni kastediyor olması için dua etsem de bir yandan da onunla uyumak benim için işkence olacaktı. Ona dokunmamak için kendimle savaştığım ve sabaha kadar uyuyamayacaktım. Üstelik o bana sarılıp, uyumak isteyecekti ve onu nasıl geri çevireceğimi

bile bilemiyordum. Geri çeviremezsem de kendi durumumu hayal edemiyordum. Özellikle iki yatak arası tek bir perdeyle kapalıyken...

Mahremiyet sıfırdı!

Bunun üzerine Steve yataklardan soldakini göstererek

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Biz burada yatacağız. Ben solda yatmayı severim, deyip yatağa yöneldi.

Tanrım! O da biz demişti!

Axela'yı kastetmediğinden emin olsam da, yine de umutlanmışım ve Elka'yla Axela'nın yataklara yürümesini bekliyordum. Axela Elka'nın elinden tutup Hadi gel Elka, dedi ve onu sağdaki yatağa sürükledi.

Axela'yla yatağa doğru sürüklenen Elka, bana üzgün bir şekilde bakarak, adeta onu Axela'nın elinden almam için yalvarıyordu.

Lanet olsun!

Onlar yatağa yerleşirken benim yatacağım, Steve'in tüm bedeniyle kaplamış olduğu yatağa baktım. Üstüne bir de kışını kaşıyınca, gözlerimi devirerek, içinde bulunduğum bu rahatsız duruma küfrettim ve isteksizce yatağa vürüdüm. Steve'in bana yatmam için yer bırakmayan ayağına tekme atıp Çek şunları zürafa! diye söylendikten sonra homurdanarak toparlanmasıyla, kışım kaşındığı elinden mümkün olduğunca uzakta durmaya çalışarak ben de yatağa yerleştim. Yüzümü perdeye döndüm ve uyumaya çalıştım.

Perdeden az da olsa yanımdaki yatağı görebiliyordum; ancak Elka benim tarafımda olmadığından, Axela Elka'nın tek omuzu hariç, diğer yerlerini kapamıştı. Küçük bedeniyle bu kadar yer kaplamasına sinir olmuşum. Belki sırt üstü yatarsa, Elka'yı görebilir ve o şekilde uykuva dalabilirdim. Bunun için sadece Axela'nın derin bir uykuya dalmasını beklemeli, hafifçe omzundan yatağa itirmeli ve sırtüstü uyumasını sağlamalıyım.

Ve sonra perdeden dolayı her ne kadar puslu bir görüntü olsa da dilediğim kadar Elka'ya bakarak, huzurlu bir şekilde uyuyabilirdim.

İşte ben bunları düşünüp, gözümü bir an olsun derin uykuya yatmasını beklediğim Axela'dan ayırmazken Steve, uzaydan bile duyulabilecek yükseklikte bir sesle horlamaya başladı.

349

Corleonis Canan A. Düzgan

Tanrı beni Steve'le lanetlemişti! Artık bundan kesinlikle emindim!

Dirseğimle koluna sert bir şekilde vurarak, susmasını bekledim. İşe yaramıştı ve sesi kesilmişti. Ancak saniyeler sonra tekrar sesiyle yeri göğü sarsmaya başladı.

Ağzına çorabımı sokarsam işe yarar mıydı?

Yoksa nefessizlikten ölür müydü?

Hayır, onu öldürmek istemiyordum; ama kesinlikle ağzına susturucu takmalıyım! Bu gidişle Elka da Axela da uyanacaktı. Elka'nın uyanmasını istemiyordum. Zaten günlerce taşların üzerinde soğukta yatmıştı. Taşların üzerinde soğuktan titreyerek, aynı zamanda korkuyla uyumaya çalıştığını hayal edince, ona sarılma isteğim daha da arth.

Ahhh...

Bu gidişle uyuyamayacaktım...

Yataktan kalktım ve Elka'yı bir süre seyrettikten sonra sessizce karavandan çıkıp, ateş yakığımız yere oturdum. Burada gündüzler ne kadar sıcaksa, geceler de o kadar soğuktu. Ama üşümüyordum...

Aklıma Elka'nın kaybolan izleri geldiğinde ürperdim. Tüm vücudum uyuşmuş gibiydi. Ona bir şey olmamasını nasıl garantileyebilirdim? Onlar hakkında hiçbir şey bilmiyordum ki.

İnsanlar birilerinden hoşlanır, birbirlerini tanımaya çalışır, birbirlerine boktan sebeplerle trip atar ve bu sorunlarla uğraşırlardı. Erkeklerin kız arkadaşlarıyla ilgili sorunları kıyafet, saç ya da kıskançlıklarıydı. Ya da onun gibi saçma nedenler... Ama ben, hoşlandığım kızım insan

olup olamayacağıyla ilgili endişeleniyordum ve buna nasıl bir çare bulabileceğim hakkında hiç bir fikrim yoktu. Bugün bana ölebileceğim söylemesi, beni iliklerime kadar dondursa da, ona belli etmemek için insanüstü bir çaba sarf etmişim.

Ölemezdi!

Ölmeyecekti!

350

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kumların üzerine uzandım ve elimle tutsam yakalayacakmışım gibi yakınımnda olan yıldızlara baktım.

Hayatımda hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim... Onların dünyasıyla ilgili hiçbir şey bilmiyordum. Elimden hiçbir şey gelmiyordu. Ne yapacağımı dahi bilmiyordum. Belki okyanusa gidebilseydim ya da bir deniz erkeği falan olsaydım...

Tanrım! Ne diyordum ben?

Gözlerimi kapadım ve Elka... Lütfen sana bir şey olmasın... Seni kaybe- diye mırıldanırken, sözümü tamamlaya-madan Axela'nın sesini duydum. Tanrıya şükür tamamlamamıştım.

Ne olmuş Elka'ya. Neden onun adını söylüyorsun?

Yerimde doğruldum ve oturur hale geldikten sonra Neden uyumuyorsun? diye sordum.

Kaşlarını çatıp, sinirli bir şekilde yamma oturdu ve bana dönerek Arkadaşının insan olduğuna emin misin? diye sordu.

Tahmin etmeliydim. Steve'in horlamasından bahsediyordu. Elka da uyanmış mıydı?

Anında ayağa kalkmaya yeltendim; ama Axela kolumdan tuttu. Uyuyor merak etme, diye söyleyince, yeniden yerime oturdum. Anlamıştı... Homurdanarak devam etti.

Uyurken nasıl bu kadar ses çıkarabiliyor? Okyanus ülkemizden onu duymamış olmamız mucize gibi. Kendisi gibi sesi de çok sinir bozucu.

Tebessüm ettim. Atışmaları hoşuma gidiyordu ve ciddi anlamda ikisini birbirlerine yakıştırıyordum. Piç herifin övülecek bir yam olmasa da, arkadaşlık hatırı için Steve i ona övmeye başladım.

Aslında Steve çok kibar biridir...

Kesinlikle yalan söylüyordum!

Ve şirindir de...

Evet, benim kadar olmasa da, bu doğru sayılabilirdi.

Üstelik eğlencelidir...

Bu keslikle doğruydu. O tam bir çılgındı.

351

Corleone's Canan A. Düzgan

Axela dudağını büzdükten sonra parmağıyla kuma şekiller çizmeye başladı ve Aslında onunla kavga etmek hoşuma gidiyor; ama beni çok smirlendiriyor. Üstelik bana çok kötü davranıyor/' diye söylendi masum bir şekilde.

Söyledikleri beni mutlu etmişti. Hiç olmazsa Steve'den nefret etmiyordu. Sıra Steve'in düşündüklerini öğrenmeme gelmişti. En kısa zamanda onu kuytu bir yerde kıştıracağım.

Axela'nın kumda çizdiği şekillere baktım. Ne çiziyorsun?

Bana dönmeden Okyanustaki yatağımı... dedi, sanki normal bir şeyden bahsedermişçesine.

Eğilerek çizdiği şeye daha dikkatli baktım. Bir istiridyeye kabuğuydu. Şaşkınlıkla Axela'ya bakarak İstiridyelerde mi uyuyorsunuz? diye sordum.

Gülümsedi ve Evet. Buradan çok daha sessiz ve rahat... deyince, hâlâ Steve'in horlamasından bahsettiğini anlamıştım.

Peki, bu ne? diye sordum çizdiği diğer şekli gösterirken.

Buraya geldiğimiz boyut kapısı.

Şekle daha dikkatli baktım. Filmlerde gördüğümüz boyutlardan çok farklıydı. Tıpkı arı peteğine benziyordu. Altıgendi ve içinde küçük altıgenler vardı.

Küçük altıgenleri göstererek Bunlar neden bu şekilde? Yani yuvarlak içi sudan oluşan bir şey hayal etmişim, dedim merakla.

O ise Onlar geçidin süzgeçleri. Teker teker kapamr ve teker teker açılırlar. Her biri bizim geçebileceğimiz büyüklüktedir. Kihan hangi küçük süzgeci açacağına karar verip, buraya göndereceği deniz perisine söyler. Deniz perisi geçide geldiğinde o süzgeç açılır. Ben de Urel'i takip ederek buraya geldim. Kihan bana izin vermiyordu ve Urel için geçidi açtığında, ben de arkasmdan yüzdüm. Geçit kapanmadan varabildim. Yoksa ölürdüm... dedi ve başını

352

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kumlara eğip, çizdiği şekilleri silerken üzgün bir şekilde Kihan bana çok sinirli olmalı... diye mırıldandı.

Kihan her kimse, kötü biri değil gibi görünüyordu; ancak iyi biri gibi de değildi. Tuhaftı. Her şeyi bilmesi ve öyle bir dünyaya ait olması... Aklında bir sürü soru dolanıyordu. Üstelik Axela'nın ölümü göze alabilecek kadar insan olmak istemesi beni etkilemişti.

Onların dünyası nasıl yarahlmış?

Kaç taneydiler?

Nasıl üüyorlardı?

Axela'ya bakıp, tam bu soruları soracakken benden önce davranıp o da bana bakarak Bize yardım edecek misin? diye sordu masumca.

O da Elka gibiydi aslında. Sinirlenince bir canavara dönüşse de masum ve korunmasız bir kızdı işte. Gülümsedim ve Elbette edeceğim... dedim, nasıl edeceğim konusunda hiçbir fikrim yokken...

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

İşte seni bu yüzden seviyorum Elka'nın sevgilisi.

Elka'nın sevgilisi mi?

Şaşkm bir şekilde gülümsedim. Söylediği hoşuma gitmişti. İçime tuhaf bir gülme hissi hatta koşup, zıplama isteği dolmuştu.

Benim sevgilim...

Onunla uyumak istediğini biliyorum. O da seninle uyumak istiyor. Hadi git... deyince tekrar şaşkınlıkla ona baktım.

Peki... Sen nerede uyuyacaksın? Steve'le uvumavaca-ğın biliyorum, diye sordum sıkıntılı bir şekilde. Elka Via yatmayı deli gibi istesem de Axela'vı bu şekilde bırakamazdım.

Sinir bozucu arkadaşımın sesinden uyuyamıyorum zaten. içeride oturacağım, dedi ve ayağa kalktı.

Beraber içeri girerken Elka'yla uvumam konusunda emin misin? diye sordum tereddütle. Vazgeçmesinden

Corleonis Canan A. Düzgan

ölesiye korkuyordum; ama yine de ikinci kez sormalıydım. Çünkü Axela da Steve gibi dengesizin tekiydi.

Tek kaşmı havaya kaldırdı ve Mızrak! Biliyorsun... deyip aşağımı gösterdi. Tekrar yüzüme bakıp Onu uzak tutacaksın, dedi tehdit eder bir ses tonuyla.

Bense, onun bu kadar açık sözlü olmasından çekinerek hızla iki elimi de havaya kaldırıp Hayır! Hayır! Söz veriyorum. ..dedim.

Artında değişti ve gülümsedi. Fikrini değiştirmesinden korkarak, koşar adımlarla yatağm yanına gittim. Önce Steve'in uyuyup uyumadığını kontrol etmek için üzerine eğildim. Tam o sırada, kolunu havaya atarak dönünce, sağlam bir şekilde dirseğini suratıma geçirdi.

Tanrım!

Acıdan bayılacaktım!

Gözlerim kayşa da sesimi çıkarmamaya uğraşarak, yanağımı tuttum. Aynı zamanda elimi karavanm duvarına dayayıp, derin derin nefesler almaya başladım. Geçmiyordu!

Sonunda yatağın yanına oturup, sessizce kıvrılarak acımı yaşadım!

Lanet olsun sana Steve! Göt kafalı Steve!

Bir kez olsun Elka'yla beni rahat bıraksan!

Acım biraz dinince, yavaş yavaş ayağa kalktım ve yine çok yavaş bir şekilde Elka'nın yanına uzandım. Uzandığım anda hareket etmiş ve bana doğru dönmüştü. Uyanmasından korkarak, hareket etmeden ona bakıyordum.

Elini yanağının altına koymuş, şişik dudaklarını kıpırdatarak bir şeyler mırıldanıyordu. Acımı unutmuştum bile... Sabaha kadar onu bu şekilde, hareket etmeden seyredebilirdim... Tüm vücudum aynı duruşla uyuşsa da, öylece ona bakabilirdim...

Hafifçe kıpırdandı ve o güzel dudaklarından ismimi duydum.

VValt...

Telaşlanarak gözlerimi kapadım.

354

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Uyumuyor muydu?

Tanrım, yakalanmış mıydım?

Benim adım mı sayıklıyordu uykusunda?

O sırada Axela'nın sesini duyunca tek gözümü açtım ve yavaşça sesi geldiği yöne baktım.

Uyuyor merak etme.

Ses Steve'in yatağından geliyordu. O tarafa döndüm ve uzanarak perdeyi araladım.

Orada ne işin var?

Artık ses çıkarmıyor ve benim de uykum var. Nerede yatacaktım? diye sessizce sordu.

Bense, Steve'in az önce uykusunda bana yaptığını Axe-la'ya da yapacak olması düşüncesiyle Orası tehlikeli. Kendini bu şekilde feda edemezsin. Yer değiştirelim. Buraya gel... diye fısıldadım.

Ancak Axela ınatla Hayır! Siz beraber uyumaksınız. Âşık insanlar beraber olmak. Ben bununla avunabilirim, dedi sessizce ve bana sıcak gülümsedi.

Düşüncesiyle ben de ona gülümsedim; ama hâlâ Steve'in uykusunda Axela'nın ağzım burnunu dağıtacağı düşüncesiyle yeniden endişelendim. Endişemi anlamış olacak ki hızla gözlerini kapatıp, arkasını döndü.

Perdeyi kapattım.

Ben de sırtımı perdeye döndüğümde, Elka'nın o kusursuz yüzüyle karşılaştım yeniden. O, gerçekten peri gibiydi. Ona dokunma ve sarılma hissim giderek artıyordu.

Hiç olmazsa yüzüne dokunamaz mıydım?

Ya da saçlarını okşayamaz mıydım?

Onun masumluluğu, benim gibi yüzlerce kadının teniyle kirlenmiş bir adam tarafından nasıl lekelenebilirdi?

Onu hak ediyor muydu ruhum?

Dudaklarım, bedenim...

Ona bakınca, gözlerimle kirletiyor muydum beyazlığını?

Ona bakmayı, onu seyretmeyi dahi hak ediyor muydum?

355

Corleone Canan A. Düzgan

Ona biraz daha yaklaşarak Seni hak etmek için... Her

şeyi yapacağım... diye fısıldadım.

Gözlerimi kapadım ve onun bana daha önce hiç duymadığım kadar güzel bir melodi gibi gelen mırıltılarıyla,

huzurlu bir şekilde uyuyakaldım.

-Steve-

Karnımın üzerinde bir ağırlık hissediyordum.

Çişim mi gelmişti?

Hayır, bu çiş değildi.

VValt'un bacağı mıydı?

Elimi kamımm üstüne getirip üzerimden çekmeye çalışınca, elim düz ve pürüzsüz bir tene değdi.

Lanet olsun!

VValt bacaklarımı mı tıraş ediyordu?

Gözlerim kapalı sessiz bir halde gülmeye başladım. Tanrım, onunla fena halde dalga geçecektim!

Bebek tenli VValt!

Kesinlikle fotoğrafım çekmeliydim. Hâlâ sessizce gülerken Zıplamaaaa... diyen, uykulu bücür cadının sesini duyunca gülüşümü durdurdum. Uykusunda konuşuyor olmalıydı minik. Zavallı Elka onunla yatarken işkence çekiyor olmalıydı. Bir de horluyorsa aman Tanrım! Kesinlikle çekilmezdi!

Ardmdan tekrar VValt'un pürüzsüz bacağıma dokunarak gülmeye başladım. Ah Tanrım, herkese yayacaktım bunu. John duyunca ne tepki verecekti merak ediyordum.

Küçük bir kıkırtı sesi geldikten sonra Gıdıklama ve zıplamaaaa diyen Axela'nın sesini tekrar duyunca, durdum.

Bana demiyordu değil mi?

Gülmeden, gülermiş gibi sadece karnımı oynattım.

Kes şunuuuu...

Durdum.

Ve tekrar iki kere karnımı zıplatınca Kıpırdama... Uyu-
356

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

mak istiyorummmmm..diyen uykulu sesini duyar duymaz hızla gözlerimi açtım.

Karnıma baktığımda Axela/yı; kamı ve göğsü göbeğime gelecek şekilde, tüm vücuduyla yüz üstü kamıma uzanmış bir halde yatarken gördüm! Yukarıdan bakılınca artı işareti gibi görünüyor olmalıydık.

Tanrım!

Onun burada ne işi vardı?

Panikleyerek, yatakta doğrulunca kucağımdan yere yuvarlandı ve küçük bir çığlık attı. Hafifçe yerimden doğrularak, düştüğü yere baktım.

Çok mu sert düşmüştü?

Saçı başı dağınık, gerçek bir cadı gibi birden ayağa kalkıp, parmağıyla beni göstererek Seni öldüreceğim! dedi ve üzerime atladı.

O kadar seri hareketlerle bana vuruyordu ki, kollarından kurtulamıyordum! Bacaklarım belime dolayıp, adeta bir yarasa gibi bana yapışmıştı. Saçlarımı çekiyor ve kulağımı ısıırıyordu!

Hayır! O bir deniz perisi olamazdı! Şu durumda ancak etlerimi lime lime eden bir piranha olabilirdi!

Nihayet kollarım tutabilmeyi başardığımda hızla dönerek onu altıma aldım. Ben ona pis pis sırttırırken, o ise bana ateş saçan gözlerle bakıyordu.

Yüzümü ona yaklaştırdım ve Şimdi ne yapacaksın minik surat? diye alayla sorup, üzölmüş gibi dudaklarımı büzdüm. Hâlâ altımda çırpınmaya devam ediyordu; ama çırpınışları boşaydı. Ben istemediğim sürece altımda kalkabilmesi mümkün değildi.

Bir işkenceci edasıyla gülümsedi ve Karşımda senin gibi bir aptal olduktan sonra her türlü kurtulabilirim! diye tıslayıp, aniden dişlerini alt dudağıma geçirerek kanatana kadar ısırırdı!

Dudağıma çekmeye çalışsam da bu, daha çok acı çekmeme sebep oluyordu! O ise dudağıma koparmadan bırakmayacak gibi görünüyordu! Ben onu serbest bırakmadan, du-

357

Corleonis Canan A. Düzgan

dağıımı bırakmaya niyeti olmadığını anlayınca, dudağa, çekmeyi bıraktım ve dudaklarımı dudaklarına bastırarak onu öpmeye başladım.

Tahmin ettiğim gibi dudağımı ısırın dişleri gevşedi ve dudaklarını, ardmdan gözlerini kapattı.

He-Heyecan?

Kaşlarımı çatarak, geri çekildim ve üzerinden kalkıp şaşkın hareketlerle ona bakmadan yataktan inerek, seri bir şekilde karavandan çıktım. Kalbimin sesi beni rahatsız etmeye başlayınca, adımlarımı hızlandırarak okyanusa doğru yürüyüp tişörtümü çıkardım ve hızla suya atladım.

Uykum açılmalıydı!

Bunu yaparken kesinlikle uykuluydum!

Suyun üzerine çıktım ve ellerimle saçlarımı geriye atarken derin bir nefes aldım.

Kapah gözlerini, sıkıdığı dudaklarım, yüzünü ve altımdaki kasılmış bedenini aklımdan çıkarmalıydım!

358

^edinci TSöâüm

-Elka-

Gözlerimi açar açmaz yanımda VValt'u görünce çılgılık atmamak için dudaklarıma tuttum.

Benim yanımdaydı!

Benimle uyumuştı!

Ona dokunabilir miydim acaba?

Yavaşça ona yaklaşarak elimi kaldırdım ve yüzünden çıkan kıllarla oynamaya başladım.

Yukarı aşağı yukarı aşağı...

Yanağını oynatınca durdum ve bu kez de parmaklarımı beni öpen dudaklarında gezdirdim.

Öyle yumuşaktılar ki...

Bu kez dudaklarım oynattı ve dudaklarının üzerinde dilini gezdirdi. Yaptığı şeyle kalbim yine göğsümden çıkmak istermiş gibi göğsüme vurmaya başladı ve kamundaki balıklar yine gelmişti.

Ona sarılsam kızarmıydı?

Ya da onu öpsem?

Kızacak olsa bile kendimi durduramadım ve yavaşça elimi beline koydum. Ben elimi koyar kovmaz, kolumu tutup, sırtüstü döndü ve beni kendine çekerek bedenine sımsıkı yapıştırdı. Elini sırtımda gezdirince, tüm vücudumun adeta elektrik balığı tarafından sokulmuş gibi hissettim. Başım ise göğsünde, tam kalbinin üstündeydi. Kalp atışlarını duyabiliyordum.

Öyle hızlı atıyordu ki... Tıpkı benim kalbim gibiydi...

Ve hâlâ onu öpmeyi düşünüyordum...

Bu nasıl bir histi?

359

Corleonis Gınan A. Düzgan

-Walter-

Elini yanağımda hisseder hissetmez uyanmıştım.

Bana dokunuyordu...

Uyuyormuş gibi yapmaya devam edince bu kez dudaklarıma dokundu. Yumuşacık parmakları usulca dudağımı okşuyor ve kaşınması bir yana beni baştan çıkarıyordu. Böyle devam ederse, gözlerimi açıp onu öpmem an meselesi idi.

Dudaklarımı oynattım ve kaşınan yerleri, ellerimi ondan uzaklaştırmamak için dilimle kaşıdım. Ardından elini belimde hissedince daha fazla dayanmamın zor olacağını anlayıp, kolundan tuttum ve kendime çekip göğsüme ya-tırdım.

Bu daha güvenliydi...

Vücuduma değen göğsünden kalp atışımı hissedebiliyordum. Benim de ondan aşağı kalır yanımdı yoktu. Kalbim deli gibi çarpıyordu. Sanırım ona sarılmamın, dokunmamın başkasına açıklama gerektirmeyecek tek hali uyuyor numarası yapmamdı.

Ah Tanrım! Ben bu kızla ne yapacaktım?

Hadi kalkın artık! diyen cırtlak bir ses duyunca, Axe-la'ya içimden saydırdım.

Biraz daha... Azıcık daha dokunamaz mıydım?

Elka kollarını ve göğsümdeki başımı bedenimden ayırıp yataktan indi.

Bense yeni uyanıyor taklidi yaparak esnedim ve yatağa oturur pozisyona gelip perdenin ardındaki boş yatağa baktım.

Herkes uyanmıştı.

Steve bile!

Bıraksam bir kış hiç uyanmadan uyuyabilen ayı Steve'in uyanması beni dehşete düşürmüştü! O erken uyan-dıysa, kesin bir planı vardı.

Yataktan kalktım ve kahvaltı hazırlamaya çalışan iki se-

360

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

vimli yaratığa baktıktan sonra Steve nerede Axela? diye sordum.

Soruyu Axela'ya sorsam da bakışlarımı Elka'dan alamıyordum. Burası karavana ait küçük bir mutfaktı, acaba gelecekte Elka ile beraber bizim evimizin mutfağında...

Neler düşünüyordum!

Başımı iki yana salladım ve hayal kurmayı bırakarak soruma cevap vermeyen Axela'ya baktım.

Steve'i görmedin mi? diye sordum bu kez de.

O ise yüzüme bile bakmadan Nerede olduğunu bilmiyorum, diye cevap verdi aksi bir şekilde. Biraz daha ona doğru eğildim ve kızarmış yüzüne bakarak Sana kötü bir şey mi yaptı yine? diye sordum.

Yüzüme baktı ve Hah! O uzun bacaklı sirk hayvanı bana hiçbir şey yapamaz! diye kızdıktan sonra elindeki yumurta tavasını sertçe masaya koydu.

Kesinlikle bir şey olmuştu. Axela tuhaftı. Keyifsiz ve sinirli görünüyordu. Steve'i bulmalıydım. Elka'ya bakarak Steve'i bulup geleceğim... dedim ve karavandan çıktım.

Çıkar çıkmaz etrafıma bakıp okyanustan çıkan Steve'in yüz ifadesini görünce, bir şeylere sıkıldığım anlamıştım. O ise beni fark etmemişti.

Ona doğru yürüyerek Bu saatte seni okvanusa sürükleyen sebep ne? diye sordum.

Steve'den beklenmeyen bir ciddiyetle Yüzmek için bir sebep mi gerekiyor? Bir sebep istiyorsan... dedi ve kendini göstererek Karşımda günlerdir sevişmemiş bir erkek var. Enerjimi bir şekilde atmam gerek öyle değil mi? Zaten bu konuda sana nasıl hayret ettiğimi bilemezsin! diye devam etti.

Durumunu anlamış olsam da, yine de canını sıkan bir şeyler vardı. Benim yüzümden buraya sürüklenmişti. Tatilini düzgün yaşayamamıştı bile. Sebebi bu olabilir miydi? Bu akşam ona klübe gitmesini söyleyecektim. Bir kız bulur ve rahatlar, enerjisini istediği gibi tüketti.

361

Corleone Canan A. Düzen

Ellerimi belime koydum ve Bu akşam takıl istersen, Yani... deyip elimle karavana işaret ederek Kızlar benimle güvendeler zaten. Git ve eğlen... Benim yüzümden burada olduğun için üzgünüm dostum. Ayrıca kendimi tutmamı gerektirecek bir durum da yok, dedim.

Bana hayret eder bir şekilde baktıktan sonra Saçmalıyorsun. Onlara tek başına bakıcılık yapmana izin vereceğimi mi sanıyorsun? Ya bir grup serseri gitmek için onca koy varken bu koyu seçerse? Üstelik evet, kendini tutuyorsun, Elka'ya nasıl baktığımı görseydin eğer, kendinden korkardın. Gözlerinle yiyorsun onu dostum. Bence şu sevişme işini bir an önce

Elka'ya anlatsan iyi olur. Başını iki yana salladı ve Son olarak, hayır bir yere gitmiyorum, dedi kararlı bir şekilde.

Ona ne kadar ısrar edersem edeyim, beni yalnız bırakmayacağını biliyordum ve kararımı vermiştim. Bu akşam kızlarla beraber güzel bir klübe gidecektik. Kızları mecburen götürmeliydim. Onları burada bırakamazdım. Üstelik dünyaya yavaş yavaş ayak uydurmaları gerekiyordu. Elka bir kere gitmiş olsa da, o zaman onun bir deniz kızı olduğunu bilmiyordum. Şimdiyse ona ve Axela'ya bir şeyleri göstererek öğretebilirdim.

Sevişme konusunu ise sonra düşünecektim. Açıkçası düşünmek bile vücudumu etkiliyordu ve şimdi sırası değildi.

Steve'e gülümsedim ve O zaman hep beraber gidiyoruz, deyip ona arkamı dönerek karavana doğru yürümeye başlarken Hadi hazırlan. Daha alışveriş yapacağız, diye devam ettim, kendi kendime gülümseyerek. O ise arkamdan Hayır, o iki balıkla bir yere gitmiyorum! diye bağırdı.

Karavana doğru ilerlerken ben de ona Merak etme, başma bela olmayacağız. Keyfine bakabilirsin... diye bağırdım.

Karavana girdiğimde kızlar çoktan kahvaltıyı hazırlamışlardı. En azından bunu yapmayı biliyorlardı. Sanırım

362

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bize bakarak ya da iki yüz yıl önce dünyaya geldiklerinde öğrenmişlerdi.

İki yüz yıl... Söylemesi bile tuhaftı.

Sandalyeye otururken bir Elka'ya bir Axela'ya bakıyordum. Hesaplanma göre onlar gerçekten dört yüz yıldan daha fazla bir zamandır yaşıyorlardı. Daha önceki dünya tecrübeleri için de iki yüz yıl bekledikleri düşünülürse... Bu kadar zaman yaşayıp da hayata dair bu kadar az şey bilmeleri gerçekten çok zıttı. Başımı iki yana salladım. Bunca yıl yaşamalarındansa bir şey bilmemelerine takılarak, ne kadar aptal olduğumu düşündüm.

Tanrım! Ölümsüz müydüler?

Peki, insan olduklarında filmlerdeki gibi aniden yaşlanıp ölmezlerdi değil mi?

Neden bize öyle bakıyorsun? diye soran Elka'nın yüzüne baktım.

İkisi de karşıma oturmuş bana tuhaf bir şekilde bakıyorlardı ya da ben onlara tuhaf bir şekilde bakıyordum.

Ah... Şey... diye ne diyeceğimi bilemeyerek söze başlarken, beni bu durumdan kurtaran Steve'in kapıdan girmesi oldu. Yaşlılığınızı düşünüyordum diyecek kadar kaba değildim sonuçta.

Steve içeri girer girmez valizine yönelirken Axela hızla bakışlarım kaçırarak önündeki tabağa baktı. Kesinlikle bir şey olmuştu! İkisinin arasında gözle görünür bir gerginlik vardı.

Biz kahvaltıya başlarken Steve valizini açarak bir havlu ve birkaç kıyafet alıp, tuvalete girdi. Çıktığında kuru ve temiz kıyafetlerle yanıma oturup sessizce kahvaltı etmeye başladı.

Sonunda dayanamayıp Sizin derdiniz ne? diye sordum bir Axela'ya bir de Steve'e bakarak. Steve bana baktı ve ardmdan bakışlarını tabağma çevirdi. Avela'ya baktığımda ise biraz sinirli ama kırılgan bir şekilde Steve'e bakıyordu. Benim ona baktığımı anlayınca bana baktı ve o da hemen bakışlarını yemeğine çevirdi. Elka'yla ben ise bir-

363

Corleonis Canan A. Düzgan

birimize ne olduğunu anlamaya çalışan iki aptal gibi bakıyorduk. Başımı salladım ve ne halleri varsa görsünler diye dikkatimi onlardan çekip, konuya girdim.

Gülümseyerek Kızlar, bugün sizi kuaföre götüreceğiz, dedim sevinçle.

Elka gözlerini kırıştırdı ve Körofor nedir? diye sordu,

Axela da ona katılarak Evet nedir? Bizi başkalarının yanına mı bırakacaksınız? diye ekledi.

Tam onlara 'Sizi asla bırakmayacağız/ diyecektim ki, Steve karavanın içine girdiği andan beri ilk kez Axela'ya bakarak lafa bir öküz edasıyla dalıp Seni insana benzetmeye çalışacak iyi insanların olduğu bir yer. Şu haline bakılınca, oldukça zor görünüyor ama... dedi ve suratını buruşturarak Axela'nın önce saçlarını, ardından yüzünü gösterdikten sonra devam etti.

Hayır hayır, kesinlikle vazgeçmelisin VValt. Oraya bir servet yatırsak da onu insana benzetmeyi başaramayacaklar. Açıkçası kuafördeki çalışanlara şimdiden acıyorum.

Axela gözleri dolarak Steve'e baktı ve İnsan olmayabilirim; ama insan olmak için kimsenin yardımına ihtiyacım olmadan buraya geldim. Her şeyi göze alarak! Ölmeyi bile! Sana ihtiyacım olduğunu nasıl düşünebiliyorsun ki? Sen benim dünyamla ilgili hiçbir şey bilmezken, bana nasıl yardımcı olabilirsin! Kendini kurtarıcı falan mı sanıyorsun? Dünyanızla ilgili hiçbir şey bilmiyor olabiliriz. Evet! Ama öğrenmemiz en fazla otuz güneş doğumu sürer! diyerek Steve'in ağzının payını verdi.

İçimden deli gibi kahkaha atmak istesem de Axela'nın sözleri benim de kalbime dokunmuştu. Tek başma bilmediği bir dünyaya gelerek, ikisi de ölümü göze almışlardı... Steve ise bir süre Axela'ya baktıktan sonra masadan kalktı ve karavandan çıktı.

Yine!

Elka da ayağa kalkarak Hemen geleceğim, deyip ardından o da karavandan çıkmca, Steve'le konuşacağımı anlamıştım.

364

Bir Deniz Kızı Hikâvesi

-Elka-

Kötü adamlara benzer bir şekilde karapandan çıkan Steve'e seslendim. Arkasını döndü ve gülümseyip beni bekledi. Hızlı adımlarla yanına varmak istesem de, kumda yürümek çok zordu. Beni çok beklemeyeceğini düşünüp daha da hızlandım ve yanına vardım.

Yanına varır varmaz, kolunu omzuma attı ve beni kendisine çekerek yürümeye başladı. Bir süre sessiz ve yavaş bir şekilde yürüdükten sonra Axela kötü birisi değil... dedim kendi kendime konuşmuş gibi.

Bence o tam bir cadı, diye mırıldandı o da.

O sadece insan olmak istiyor. Bunun için yüzyıllardır uğraşıyoruz. Her iki yüz yılda bir bize bu hak tanınıyor ve eğer insan olamazsak iki yüz yıl beklemek zorunda kalacağız, dedim ve derin bir nefes aldım. Üstelik bu kez çok farklı. Dünyada hiç bu kadar uzun kalmamıştık ve biliyorsun solungaçlarım kayboluyor. Yani bize ne olacağını bilmiyoruz Steve... diye devam edip durdum. Yüzüne bakıp, benim de Axela'yla durumumuzu daha iyi fark etmemi sağlayan cümleyi söyledim.

Her yeni güneş doğduğunda...Yok olabiliriz...

Steve, söylediğim sözler üzerine bana bakarak kaşlarını çatı. Bir şey söylemesine izin vermeden elini tuttum ve onu karapana doğru sürükledim. İsteksiz de olsa benimle geldi.

Hadi karapana gidelim.

Steve kahkaha atarak Nereye? diye sordu kevitte.

Onu gülümsetmek hoşuma gitmişti. Gülümseyerek Karapana... diye cevap verdim.

Steve ise bana sarıldı ve saçlarımdan öperken Tamam karapana gidelim küçük kız kardeş, dedi gülümseyerek.

İçeri girdiğimizde VValt ve Avela masan toplamış bizi bekliyorlardı. VValt biz gelir gelmez dışarı çıktı ve benimle Axela'yı içeride bırakıp kapıyı kapattı.

Corleone's Canan A. Düzen

Sanırım karapana yine yürüyecekti ve sanırım VValt'un söylediği yere gidiyorduk.

Axela Kopöröre mi gidiyoruz? diye sorunca kahkaha

atarak Kopörör değil koröför Axela... diye söyleyip, ona şaka yaptım.

Şaka böyle yapıyordu değil ini?

Şaka yapmak keyifliydi...

-Walter-

Steve, arabaya bindiğinden beri daha iyi görünüyordu. Elka ona ne söylediyse işe yaramıştı. Ne de olsa benim El-kamdı... Tıpkı benim gibiydi... Akıllı sevgilimdi...

Şimdi benim sevgilim mi oluyordu yani Elka?

Tanrım! Daha önce hiç sevgilim olmamıştı! Bir ilişki nasıl yürür, nasıl yürütülür onu bile bilmiyordum! Tek bildiğim bir iki günlük yatak maceralarıydı...

En önemlisi de ve en zoru, onunla sevgili olduğumu diğerlerine nasıl söyleyecektim? Pekâlâ, ondan hoşlandığımı zaten biliyorlardı; ancak daha önce beni hiç bir kıza sevgilimmiş gibi davranırken görmedikleri için utanıyordum.

Lanet olsun!

Zaten bu nefret ettiğim utangaç kız hallerim de yeni türemişti!

Elka'yla ilgili ne zaman bir şey düşünsem hiçbir soruya cevap veremiyor, aklım daha da karışık hale geliyordu. Bu yüzden düşünmeyi bıraktım ve Steve'e John'a haber vermedik değil mi? diye sordum.

Kızları bulduğumuza dair ona telefon dahi etmemiştik. İlk gün telefonlarımızda az da olsa sinyal vardı; ama şimdi sinyal tamamen gitmişti ve telefonlarımız koyda çekmiyordu. Deli gibi merak etmiş olmalıydı.

Bizi düşünecek zamanı olduğunu sanmıyorum. Suzanne ve işle meşguldür. Ayrıca yataktan çıkmadıklarına eminim, diyen Steve'e baktım.

366

Bir Dernz Kızı Hikâyesi

İlişisini kıskanıyor olamazsın değil mi? diye alayla sordum.

O ise ani bir şekilde bana dönerek Tanrım! Onun kokuşmuş sıkıcı ilişkisini kıskanacağımı mı sanıyorsun? diye çıkıştı.

Gülümsedim ve Bu gece bir kız bul ve şu salak halinden bir an önce kurtul! deyip John'u aramak üzere cebimden telefonu çıkardım.

Sinyal bulur bulmaz John'u aradım ve hoparlörü açtım. Tek çalışta açılınca Tanrım! İki gündür neredesiniz? Meraktan deliye döndüm. Bugün de aramasaydıruz kayıp ilanı verecektim!

John'un saydırmalarını Steve'le dinledikten sonra Üzgünüm dostum. Onları bir mağarada bulduk ve kalacak yerimiz olmayınca, beyü kafasma sığmayan Steve bir karavan kiraladı. Bir koyda karavanda kalıyoruz. Telefonlar çekmiyor daha önce aramalıydık haklısın, diye cevap verdim.

Bu kadar sorunlu tipler olmanız benim şanssızlığım olsa gerek. Neyse iyi olmanıza sevindim. Suzanne'la bir hafta sonra oradayız, deyince, iki gündür tasarladığım şeyi söyledim.

Gelme John. Sadece senden bir şey isteyeceğim. Yapabildiğin her şeyi yapmanı istiyorum ve yapabileceğini de biliyorum. O yüzden bana hayır diyemezsin... dedim nefes dahi almadan.

Steve bana tuhaf bir şekilde bakıp, neler planladığımı çözmeye çalışıyordu; ama ona aldırmadan John'un sözlerine kulak verdim.

Ne istiyorsun? Yapabileceğim bir şeyse tabii ki yapacağımı biliyorsun. Dökül bakalım.

Derin bir nefes alıp Steve'e de baktıktan sonra Kızlara kimlik ayarlamayı istiyorum, dedim ve endişeyle cevabını bekledim.

John işüü, daha doğrusu tüm hayatını kurallara uygun ve yasadışı hiçbir şey yapmamaya özen göstererek yaşar-

367

di. Ondan böyle bir şey işlemem ona çok tersli ancak başka çarem yoktu. Elka'yı yanımda istiyorsam, kimliği olmadan bunu yapamazdım. Onu koruyamazdım da...

Delirdin mi sen? Benden ne istediğinin farkında mısın? Ben mafya babası mıyım VValt? Tanrım! Yasadışı! Sahte kimlik ayarlamamı mı istiyorsun? diye kızınca üsteledim.

John, bunu yapmak zorundasın. Onu burada bırakamam. Burada kalırsa onu koruyamam. Lütfen...

Telefondaki birkaç saniye sessizlikten sonra Sizden nefret ediyorum! Neler yapabileceğime bakacağını; ama söz vermiyorum VValt, duydun mu? der demez Seni seviyorum dostum... deyip, sevinçle telefonu kapattım.

O sırada John hâlâ aynı şeyi söylüyordu.

Söz vermiyorum piç kurusu!

Telefonu kapatır kapatmaz keyiflenmişim bile. John'un bunu yapabilecek güçte olduğunu biliyordum ve yapacağını da...

Ne planlıyorsun? diyen Steve'e baktım. Gülümseyerek Güzel şeyler... dedim ve radyoyu açarak, şarkıya ıslıkla eşlik etmeye başladım.

Kuaförün önüne park edip, karavanın kapısını açarak, kızların arabadan inmesini izledikten sonra hep beraber kuaföre girdik. Yüzünde on beş kadının makyaj yapmasına yetecek kadar boya olan kadın Hoş geldiniz... deyince, Merhaba, bu iki bayanla ilgilenmenizi istiyorum, deyip Elka ve Axela'yı gösterdim.

Onlar ise kuaförde bulunan ve bakım yaptıran kadınlara meraklı şaşkın gözlerle bakıyorlardı.

Kadın onlara bakarak Tam bakım istiyorsunuz sanırım, diye sordu ve başımı olumlu anlamda sallayınca, O zaman siz beyleri bekleme salonuna alalım lütfen, deyip Elka ve Axela'ya yolu gösterdi.

Bir Deniz Kızı Hikayesi

Elka bana endişeli gözlerle bakınca, onu kolundan tutup kendime çektim ve kulağına eğilip Yan odada olacağız. Merak etme burası güvenli bir yer. Rahatına bak... dedim. Başım tamam anlamında sallayınca, yanağını okşayıp onu bıraktım.

Bekleme salonuna gitmek üzere arkamızı dönerken Steve onları götüren kadına, Olmuyorsa zorlamayın. Size de yazık... diye bağırdı ve benim tarafımdan kafasına yediği sert bir şaplaqla sesini kesti.

Tanrım, ne zaman adam olacaktı?

-Elka-

VValt ve Steve bizi bu bir sürü kadınların olduğu, ayaklarına, ellerine ve saçlarına tuhaf aletlerle bir şeyler yapıldığı yerde bırakmışlardı. Yan odada olmaları içimi rahatlatırsa da, burası daha önce hiç görmediğim bir yerdi. Axela'yla ne yapacağımızı, nasıl davranacağımızı, ne söyleyeceğimizi bilmiyorduk.

Kadın bizi, koltuklu iki lavabonun önüne getirdi ve oturmamızı söyledi. Tereddütle, birbirimize bakarak oturduk ve saçlarımızı yıkadılar.

Bunu biz de yapabiliydik ki... Neden başkaları saçlarımızı yıkıyordu?

Ardından, sıcak rüzgâr estiren gürültülü bir aletle saçlarımızı kuruttular. Rüzgârın oradan nasıl çıktığını anlayamamıştık. Şaşkın bir şekilde bir koltuktan diğer koltuğa oturtuluyorduk.

Ellerimizi ve ayaklarımızı sıcak suya soktuklarında çok hoşuma gitmişti. Ellerim yumuşacık olmuştu. Avela'nın da hoşuna gitmiş olacak ki, gülümseyerek parmaklarını oynatıyordu.

Saçlarımla ilgilenen kızıdan başka bir kız sandalyeyle önüme oturdu ve bana gülümseyip, tek elimi sudan çıkardı. Yanımda getirdiği küçük çantada ne işe yaradığını bilmediğim bir sürü alet vardı. Onlardan bir tanesini alıp, tırnağımın dibine değdirince çıgık attım. Kız ise bana

3(V)

Corleonis Canan A. Düzgan

bakarak Ah... Özür dilerim efendim. Çok özür dilerim. Sanırım ilk manikürünüz. O yüzden biraz acıyacak, dedi mahcup bir sesle.

Bana efendim demişti... İki yüz yıl önce hizmetçilik yaptığımda herkese efendim dediğim gibi... Üzülüp ona gülümsedim ve Ben üzgünüm. Sesimi çıkarmayacağım. Söz veriyorum... dedim içtenlikle.

Kız bana şaşkın gözlerle bakıp gülümsedi ve canımı acıtmaya devam etti.

Sıra en sevdiğim kısma gelmişti. Başka bir koltuğa otururken önümdeki yüz boyalarına hayranlıkla bakıyordum. Neredeyse Walt'la bana dudak parlağını aldığımız yerdeki kadar malzeme vardı. Elime pembe bir dudak parlağı aldım ve yan koltuğumda oturan Axela'ya Ben bundan süreceğim, dedim keyifle elimdekini gösterip.

O ise bana kırmızı bir tane göstererek Ben de bundan istiyorum... dedi ve heyecanla yerinde kıpırdandı.

Kadınlar gelip yüzümüzü boyamaya başladıklarında, ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum...

-Walter-

Geçen bir saatten sonra Steve'e Sanırım uzun sürecek. Elbise alıp gelebiliriz ne dersin? diye sordum. O ise bana garip garip bakarak Çocuğunu mezuniyete hazırlayan anneler gibisin Walt! Şuada ne var? İki sap bulup, elinde fotoğraf makinesi, gözlerinde gururlu bakışlarıyla onları partiye uğurlamak mı? Biliyorsun, mezuniyet partilerinin sonu hep bir arabada biter... derken hızla sözünü kestim. Kapa şu gereksiz çeneni ve gel benimle!

Ayağa kalktım ve Steve'i de tişörtünden tutarak peşimden sürükledim. Ardımdan gelirken Bize de papyonlu bir şeyler almayacaksın değil mi? deyip, dalga geçiyordu.

Olduğum yerde durup, yüzüne bakarak Dert etmeni gerektirecek bir durum yok Steve. Ben Elka'run kavalyesi-yim; ama sen Axela'nın kavalyesi olmadığma göre almak

370

i i

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

istesem de sana almama gerek kalmazdı, dedim ve yaptığım vuruşla onu mağazanın girişinde bırakıp, mağazadan içeri girdim.

Yüz ifadesi her şeye değdi!

Axela'ya Steve'i çıldırtacak bir elbise aldıktan sonra El-kam'a ise frikiksiz, ona çok yakışacak bir elbise alıp, mağazadan çıktım. Elka ve diğerleriyle güzel bir gece geçirmek istiyordum ve hayal ettiğim güzel gecede kimseyi öldürmemin bir anlamı yoktu değil mi?

Çıktığımda Steve telefonla konuşuyordu.

Tüm gece şeninim bebeğim. Tabii ki... Çok eğleneceğiz.

Söylediklerinden, daha önce burada tanıştığı bir kızı kulübe çağırdığını anlamıştım. Moralim bozulsa da, planımı bozmasına izin vermeyecektim. Gerekirse çağırdığı kızı saf dışı bırakacaktım.

Kısacası her şeyi yapacaktım...

Steve'e işaret ederek, elimde çantalarla kuaföre doğru yürümeye başladım. Telefonu kapatır kapatmaz Kimle konuşuyordun? diye sordum önemsemez bir şekilde.

O ise pis pis sırıtıp Q Kulüp'te bir hatunu kafalamıştım hani, esmer taş ve at gibi olan. Hatırladın mı? diye sordu.

Eğer hatırladığım kadından bahsediyorsa, bu gece gerçekten zorlanacaktım!

Lanet olsun!

Yüzünün şekline bakılırsa hatırlıyorsun. Tüm gece durmaksızın dostum, çok ateşliydi.

Sözleri beni daha da sinir ederken, kuaföre varmıştık. Steve keyiften dört köşe bir halde bekleme salonuna geçti. Ben de kuafördeki kadına içinde elbiseler olan çantaları verip, eline de yüklü bir bahşiş sıkıştırdım ve giyinme konusunda kızlara yardım etmesini rica ederek bekleme salonuna döndüm.

Yaklaşık yarım saat sonra bekleme salonunun kapısı açıldı. Elka ve Axela kapıdan girerken, ben ve Steve onlara dilimiz tutulmuş bir halde bakakaldık.

Tanrım!

Masumluğuna eklenen seksilikle kesinlikle baş döndürücü görünüyordu! Kusursuzdu benim perim!

Utangaç bir halde topuklularla yürümeye çalışarak yanıma yaklaştı ve Güzel insan kadmlar gibi görünüyorum! dedi neşeyle.

Güzel insan kadmlar gibi mi? Ah onlara fark bile attın demek istiyordum; ancak aptal ben yine utanarak düşündüklerimi ağızımdan çıkarmayı başaramayıp Sayılır... dedim ve cevabım karşısında Elka'nın üzgün yüz ifadesini görünce lanet iç sesim beni bir duvardan diğer duvara defalarca fırlatarak, benden intikamını aldı.

Elka'nın elini tutup tutmama arasında gidip gelirken, o benim elimi tutunca şaşırdım ve ona baktım. O ise Şey... Bu uzun ayakkabılarla yürümek çok zor... Özür dilerim, deyip elini çekmeye çalıştı.

Elini sıkıca tutup, elimi bırakmasına izin vermedim.

O benimdi!

Gülümsedim ve kuaförden çıkarken aklıma Steve ve Axela gelince olduğum yerde durup arkama baktım. Elka aklıma başımdan almıştı. Axela'nın nasıl olduğuna ve Steve'in ne tepki verdiğine dikkat edememiştım bile.

Arkama baktığımda Steve önden hızlı hızlı yürürken, Axela ise arkasından geliyordu. Daha doğrusu gelmeye çalışıyordu. Elka bir kez topuklu ayakkabı giymişti; ama Axela hiç giymemiş olmalıydı, oldukça zorlanıyor görünüyordu.

Steve'in bana bakmasını bekledim. Baktığı anda ona Axela'nın koluna girmesini işaret edecektim; ama lanet piç sinirli bir şekilde kafasını kaldırmıyordu bile! Bu kadar sinirli olması, bana tıpkı benim Elka'dan hoşlanmamı inkâr ettiğim zamanları hatırlatıyordu.

Yanımdan geçerken, ona hiçbir şey söylemedim ve Elka'yla beraber Axela'nın yanına gidip, koluna girmesini işaret ettim gülümseyerek. Sevinçle koluma girdiğinde dışarı yürümeye devam ettik.

372

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Axela da muhteşem görünüyordu. Steve'in etkilenip etkilenmediğinden tam olarak emin değildim; ama şimdi zorlamayacaktım. Kulüpte ne kadar daha sabredebileceği-ni test edecektim nasılsa.

Kulübe, karavanla değil de taksiyle geldik. Karavanla klübe gitme rezilliğine katlanamazdım. Steve yol boyunca konuşmamış, huysuzluğuna devam etmişti. Bense oldukça keyifli ve rahattım. Nasılsa o soytarının derdini biliyordum.

Kulübe girer girmez Axela kulaklarım kapadı ve Neden bu kadar çok ses var? diye sordu bağıracak.

Ellerini kulaklarından çekerken İnsanlar bu yere eğlenmek için geliyorlar. Çok kalabalık ve bu kalabalıkta müziği duymamız gerekli. Birazdan alışırsın... dedim haline gülümseyerek.

Boş bir yer bulup oturduk. Steve benim solumdaydı ve sağında Elka vardı. Onun yanında ise Axela. Hâlâ Elka'nın elini tutuyordum. Bırakmaya hiç niyetim yoktu. Narin eli avucumun içindeyken, onun daha güvende olduğunu hissediyordum.

Pekâlâ! Tamam! Asıl amacım başka erkeklere onun benimle olduğunu ilan etmektir!

İçeceklerimizi de söyledikten sonra gelen içkilerle Elka içkisini içmek için elimi bıraktı. Lanet olsun! Elini tutmak için yeni bir sebep yaratmalıydım!

Axela ise bir yandan birasını yudumlarırken diğer yandan etrafa bakınıp, insanları inceliyordu. Sanırım Steve'e söylediği şeyi yapmaya kararlıydı.

Kimsekinin yardımını olmadan öğrenmek... Hey! Buradayız! diye bağırarak Steve'e ve ardmdan onun baktığı yöne baktığımda, çağırdığı kızı gördüm.

Mini eteği ve uzun bacaklarıyla, yapmacık bir şekilde

Corleone Canan A. Düzgan

gülümseyerek yanımıza geldi. Gelir gelmez Steve'in dudaklarına yapışınca, anında Axela'ya baktım. Elka da bir şeyler sezmiş olacak ki bana baktı ve Axela'ya baktığına görünce o da bakışlarını Axela'ya çevirdi.

Steve tek eli neredeyse kadmm kalçasında, tam bir serseri gibi davranırken araya girdim. Koklaşmanız bittiyse tanıştıracabilir misin Steve?

Kadm bir saniyeliğine Steve'den ayrılıp Ah, merhaba ben Maria... deyip tokalaşmak için elini uzattı.

Latin olduğu her halinden belliydi. Axela ona kıyasla öyle narin görünüyordu ki... Aptal Steve! Ona göt kafalı derken ne kadar haklı olduğumu sürekli kanıtlıyordu!

Axela'mn Steve'e bakmama ve etrafıyla ilgileniyormuş gibi görünme çabalan sonuçsuzdu. İstemese de arada bir Steve ve yanındaki kadma üzgün gözlerle bakıyordu. Özellikle onlar seksi danslarını ederlerken...

Biz de müziğin ritmiyle oturmaktan sıkılıp ayağa kalkmıştık. Steve ve o gereksiz kadmm aksine elimizde içkilerimizle sohbet ediyorduk.

Elka, Steve ve gereksiz kadmm göstererek Kalçasını neden ona sürtüyor? diye sordu merakla. Merakma Axela da katılmıştı. Ben ise bu soruya namuslu bir cevap arıyordum.

Şey...

Doğruyu söylemeli miydim?

Tanrım, ne diyecektim? Kadm onu baştan çıkarmaya çalışıyor mu? Pekâlâ söyleyebilirdim! Daha önceki tecrübelerimden her şeyin doğrusunu öğretmem gerektiğini çoktan anlamıştım.

Bu kadmm ve erkeğin dansla birbirlerini baştan çıkarmak için kullandıkları yöntem. Aslında bir nevi kadmm vücut hareketleriyle ondan hoşlandığını söylüyor.

Evet, iyi anlatmıştım!

İkisi de onlara bakarken Axela Yani o uzun boylu ve büyük götlü kadmm Steve'den mi hoşlanıyor? diye sordu.

Evet, öyle görünüyor... diye cevap verdim.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Peki, aynı yatakta mı uyuyacaklar?

Soruları ilginçleşiyordu. Kızıştırmaya devam ettim.

Sanırım aynı yatakta uyuyup, mızrak olayma girecekler, dedim ciddi olmaya çalışıp.

Axela hem üzgün hem sinirliydi. Kadmm öldür desem bir saniye beklemeyecekti emindim artık. Hoşlanıyordu Steve'den. O sırada Elka'mn sesini duydum. Axela'yla konuşurken onunla ilgilenememiştım.

Ah, özür dilerim! Özür dilerim! Hemen temizleyeceğim.

Arkamı döndüğümde Elka, elindeki boş bardağı masamıza koymuş ve bir peçete alıp herifin birinin pantolonunu silmeye tam başlayacakken kolunu tuttum.

Ne yapıyorsun?

Ben onun üzerine döktüm. Üzgünüm... deyip adama bakarak devam etti. Hemen temizleyeceğim...

Yine temizlemesi için bekleyen adama doğru giderken kolundan tuttum ve onu arkama çekip adama yaklaştım.

Kulüpte olduğu yerde duran birisinin üzerine alkol dökmesi çok saçma görünüyor.

Niyetinin ne olduğu belli... Ya buradan uzarsın ya da eğlencene başka kulüplerde devam dahi edememeni sağlarım, dedikten sonra vaşırın daha yirmilerde olduğunu düşündüğüm piç, hiçbir şev söylemeden korkarak çıkışa yöneldi.

Gitmemesini dilemişim hâlbuki!

Masamıza dönüp Elka'ya Neden tanımadığın bir adamın pantolonunu silmeye çalışıyorsun? diye bağırdım.

Sinirlenmiştım! Sadece bir dakika ondan gözlerimi ayırmıştım Tanrım! Yanımdayken bile böyle sorunlar yaşaya-biliyorsam!

Ben... Şey... Üzerine döktüm... devip bakışlarını parmaklarını sıkığı ellerine indirdi.

Benim yanımda duruyorken üzerine dökmüş olamazsın Elka! Belli ki sana özellikle çarpmış piç kurusu!

Sesim gittikçe daha da yükseliyordu!

Özür dilerim...

Corleonis Canan A. Düzgan

Sakinleş VValt! Kes sesini ve sakınleş! Adama dokunmadı sonuçta!

Kalabalıkta, özellikle yanımda o kadm varken Steve'in beni fark etmeyeceğini bilerek, Elka'ya yanaştım ve başından tutup hafifçe kendime çekerek saçlarından öptüm. Ne o benden başkasına dokunabilirdi ne de başkası ona!

Dans edenlerin tarafından gelen sesle Elka ve ben merakla o tarafa döndük.

Axela!

Lanet olsun Axela yoktu!

Ve Steve'in sesini duydum!

Gel buraya dedim sana!

Neden seninle geliyormuşum?

Axela'nın sesini de duyunca, yine tartışıklarım anlamıştım.

Bu lavukla mı dans etmek istiyorsun?

Tavuk mu? Ona tavuk mu diyorsun! O gayet centilmen bir erkek bir kere! Beni kibar bir şekilde dansa kaldırdı!

Steve, sonunda dayanamayarak Axela'yı kolundan tuttu ve masamıza doğru sürüklerken Buradaki hiçbir erkek centilmen değil! Ne sanıyorsun burayı? İki yüz yıl önce yaşayan adamların nesli tükeneli çok oldu bücür! Bunu kafana sok ve buradaki erkeklerden uzak dur! diye kızdı.

Axela ise Sanane! Sen kendi mızrak işlerine bak! diye bağırdı.

Gereksiz kadm da masaya gelip Neler oluyor Steve? Bırak kiminle isterse onunla dans etsin. Biz kaldığımız yerden devam edelim, hadi bebeğim, diye cilveli bir edayla Steve'i yanma çağırdı.

Steve kadmm bu çağrısıyla, kadmla gitmezse eğer, işte o zaman Axela'dan hoşlandığım anlayacaktım. Ve sabırla bekledim...

Steve önce kadma ardmdan Axela'ya baktı. Tam Axe-la'ya doğru adım atacakken Axela Bak mızrağının oyuncağı da geldi! deyip koltuğa oturunca, Steve bir süre ona baktı ve onu çekiştiren kadmla piste geri döndü.

376

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ah cadı... Sadece birkaç saniye daha susabilseydin...

Steve kararını vermişti. Muhtemelen bu geceyi o kadınla geçirecekti. Pişman olacağını bilsem de, ona karışmayacaktım; çünkü hiçbir şeyi değiştiremezdim. Steve böyle bir piçti işte...

Dans pistine gidip Gidiyoruz. Geliyor musun? diye sordum Steve'e.

Alkol kokan nefesiyle yüzüme, karar veremiyormuş gibi kısa bir süre baktıktan sonra, Hayır siz gidin... deyince tereddüt etmeden arkamı döndüm ve kızları alıp, kulüpten çıktım.

Pişman olacaktı...Biliyordum...

377

y+zmi Sekizinci JSödiini

-Steve-

Hiçbir şeyi bana uygun değildi. Ne boyu, ne minik yüz hatları, ne de çelimsiz vücudu... Kadm gibi değil daha çok çocuk gibiydi. Üstelik yaramaz bir çocuk!

Onu kadın gibi görmesem de aklım neden sürekli on-daydı bilmiyordum. Sanırım onunla atışmalarımı seviyordum. Evet, onunla uğraşmak eğlenceliydi. Canına okumak hoşuma gidiyordu. Onun sonuçsuz karşı atakları ise keyfime keyif katıyordu; ama bir yandan ona sinir de oluyordum. Aslında Elka gibi o da küçük kız kardeş olabilirdi...

Eğer onu öpmeseydim...

Tanrı aşkına! Küçük dudakları bana ne zevk verebilirdi ki... Ancak, sayısız kızla öpüşmüş bir erkek olarak, kabul etmeliydim: İlk kez heyecanlanmıştım... Hâlbuki sade bir öpücüktü... Hem de çok sade... Ateşli bile değildi. Ve amaç kesinlikle onu şaşırtıp, dudağımı onun dişlerinden kurtarmaktı; ama tam tersi şaşıran ben olmuşum.

Onu öpmek için, dudağımı ısırması bahane olarak mı kullanmıştım yoksa?

İçten içe onu öpmek mi istiyordum?

Bilmiyordum... Tek bildiğim, bugün kuaförden çıktığında, kusursuz bir güzelliği olmadığı; ancak tam bir kadın gibi göründüğüydü... Görüntüsü, tanıdığım karakteriyle birleşince ortaya çok farklı bir karışım çıkıyordu.

Vahşi ve ateşli! Evet! O tam bir vahşiydi!

Külüpte ise canına susamış bir göt onu dansa kaldırıncaya sinirlenmişim. Maria'nın bana sürten vücuduna tamamen tepkisiz kalıp, onu ve yanındaki piçi izlemeye başlamış-

378 J i .

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

hm- Minik suratın bana bir kere bile bakmaması ve üstüne o serseriye gülümsemesi sinirlerimi daha da bozmuştu.

Tanrım! Derdi neydi? Bize bile güvenmekte zorlanıyor-ken, o adamın ona yaklaşmasma nasıl izin vermişti?

Adam Axela'nın belinden tutup, onu kendine çekince kendimi durduramayarak, hızla onlara doğru ilerledim ve cadıyı kolundan tutup yanıma çektim. Nasıl baktığımı bilmiyordum; ama adam ona bakışımın çoktan başka yöne doğru gözden kaybolmuştu. Minik cadı ise bana sinirli bir şekilde bağırarak, kolunu benden kurtardı. Nankörlüğüne daha da sinirlenip, ben de ona bağırmağa başladım ancak alkolden neler söylediğimi hahırlamıyordum. VValt'un yanıma gelmesiyle, kulüpten ayrıldılar...

Uyandığımdan beri dün geceyi düşünüyordum ve başım ağrır bir vaziyette yataktan kalktım. Maria, çıplak vücudunu tam olarak örtmeyen nevresimin altında hâlâ uyuyordu. Sessiz olmaya çalışarak, hızlı bir duş aldım ve üzerimi giyinip, telefonumda gördüğüm sayısız cevapsız aramayı önemsemeyerek otel odasından çıktım.

-Walter-

O tam bir aptaldı! Aletine düşkün, gözünün önündekini göremeyen bir aptal!

Kızları güvenli bir yere bırakabilseydim eğer, onun peşinden gidip, gerekirse döverek onu durduracaktım. Ancak bunu yapmak yerine çaresiz bir şekilde kulüpten çıkıp, kızları yemek yiyebileceğimiz bir yere götürdüm. O sırada telefonla sürekli Steve'i arıyordum; ama açmıyordu piç!

Ne yemek istersiniz? diye sordum karşımdaki masum güzelliklere gülümsemeye çalışarak.

Sorduğum soru saçmaydı. Çoktan etrafa bakmaya başlamışlardı bile. Pizzadan başka bildikleri çok az şey vardı ve bir de hamburger denemeleri için onlar cevap vermeden Hamburgere ne dersiniz? Çok seveceksiniz. Harikadır. .. dedim ikisine bakarak.

379

Corleone Canan A. Düzgan

Elka oturduğu yerde zıplayıp Evet! Ben ondan istiyorum. Hanbur yiyeceğim... dedi. Axela ise masada duran ve eline alıp incelediği tuzluktan gözlerini ayırmadan ciddiyetle Ben de hanbur yiyeceğim... dedi ve bu kez tuzluğu bırakıp, peçeteliği incelemeye başladı dalgın bir şekilde. Keyfinin yerinde olmadığı apaçık ortadaydı. Onu neşelendirmek istiyordum; ama nasıl yapacağımı bilemiyordum.

Tanrım! Resmen Steve'in dediği gibi bakıcı olmuştum! Garsonu çağırıp siparişleri verdikten sonra, Axela bana tuhaf bir şekilde bakarak Burada tuz koyulan yer çok çirkin. Ayrıca hizmetçileri de tuhaf giyinmişler. Sevmedim burayı. Hem bu da nedir? diye sorarak ketçapı gösterdi.

Pekâlâ, huysuzluğu üstündeydi. Steve'den dolayı mıydı yoksa onu dansa kaldıran adamlar dans edememesinden miydi?

Ona ifadesiz bir şekilde baktım ve Ezilmiş domates... dedim anlayabileceği şekilde. Çok saçma! Domatesi ezmeden yiyemiyor musunuz?

Tam ona cevap verecekken telefonum çaldı. Steve olma ümidiyle hemen cebimden çıkardım. Ah lanet olsun! Açma tuşuna basıp, kaderimle yüzleştim.

Efendim anne?

İki gündür neredesin sen VValter Tyler? Sürekli arıyorum, telefonuna aradığınız kişiye şu an ulaşılamıyor diyen sürtük sekreterin sesi çıkıyor! O kadmm kim olduğunu bulursam onu öldüreceğim zaten! Ve sen evlat müsveddesi! Buraya geldiğin an beysbol sopamla tanışacaksın! Annemi oldukça meraklandırmış olmalıydım ki içindeki katil canavar anneyle yeni tanışıyordum.

Elka Senin annen mi var? diye hayretle sorunca, annem Ah, anlamalıydım. Yanımda yine bir kız var değil mi? Kızlar yüzünden mi anneni aramıyorsun? dedi.

Parmağımla Elka'ya sus işareti yaptıktan sonra Elka iki eliyle ağzını kapadı. Gülümsememi bastırarak Tabii ki hayır anne. Steve'le bir yerde kamp kurmuştuk. Telefonlar

380

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

çekmiyordu. Endişelendirdiğim için üzgünüm, diye cevap verdim anneme.

Konuyu ve telefonu en kısa sürede kapatmak istiyordum. Annem ise sanki söylediklerimi hiç duymamışçasına Oraya geliyor! der demez panikledim.

Tanrım! Hayır!

Endişeyle, neden kalktığımı bilmeden ayağa kalktım ve yeniden oturdum. Aynı şekilde Axela'nın ve Elka'nın başları da benimle beraber bir yukarı bir aşağı hareket etti. Merakla bana bakıyorlardı. Sanırım normal gözüküyordum!

Anne hayır! Aaa... Karavanda kalıyoruz. Sen nefret edersin. Hem hiç rahat değil. Üstelik birkaç güne geleceğim, diye annemi ikna etmeye çalıştım. Biliyordum ki kafasına koyduysa her şeyi yapardı! Dünyanın bir diğer ucuna bile giderdi!

Birkaç güne geleceksin öyle mi?

Evet!

Peki, neden John bir hafta sonra oraya geliyor? Ah, senin gibi bir oğlum olduğu için ne kadar şanssız bir anneyim ben! John oradan harika bir kızla geri dönüyor; ama benim oğlum! Benim serseri oğlum kızları yatağa atmaktan başka bir işe yaramıyor! Ah yüce Tanrım! Ne kadar bahtsız bir kadını ben!

Durumu iyice duygu sömürsü haline gebren annemden kurtulmak için Ben de getireceğim sabret anne! dedim ve o yine konuşurken, çenesinden bıktığım için dinlemeden telefonu kapattım. Aksi halde ardı arkası kesilmeyen sorularıyla uğraşacaktım ve şu an bunun için zamanım yoktu. Birkaç kere daha aradıktan ancak ben açmadıktan sonra pes etti. Şu an ne kadar merak ettiğini tahmin edebiliyordum. Tek oğlu ona bir kız getireceğini söylemişti!

Hamburgerler çoktan gelmişti; ancak Elka ve Axela telefonu kapatmamı beklemişlerdi. Sanırım nasıl yiyeceklerini bilmiyorlardı. Öğrenmeleri için hamburgerimi elime

381

Corleonis Canan A. Düzgan

aldım ve yemeye başladım. Öküz gibi açtım. Benim ardımdan kızlar da hamburgerlerini benim tuttuğum şekilde tutmaya çalışarak, ayrıca dökerek yemeye başladılar. Sakarlıklarına arada bir hep beraber kahkaha atıp, yemeğimizi yedik.

Aslında aklıma annemin buraya gerçekten gelip gelmeyeceği takılmıştı. Gelir miydi gerçekten? Tanrım! Gelirse olabilecekleri kestiremiyordum!

Elimin üzerinde hissettiğim dokunuşla dünyaya geri döndüm. Elka elini elimin üstüne koymuş, bana gülümsüyordu. O da ırı artık sevgili olduğumuzu düşünüyordu yoksa? Ben şaşkm bir şekilde ona bakarken Teşekkür ederiz VValt... dedi sıcacık bakışlarıyla. Aklım hâlâ elimin üzerinde olan pamuk gibi elinde kaldıysa da beynimi toparladım ve Ne için? diye sorabildim. Axela'nın cadı sesi araya girince, onun da yanımızda olduğu aklıma gelir gelmez elimi çektim.

Yemekler için tabii ki.

Elka ise Axela'nın omzuna vurduktan sonra bana baktı ve Her şey için tabii ki. Bize yardım ettiğin için, dedi gözleri ışıldayarak. Bana hep böyle bakabilir miydi?

Gülümseyip, hesabı masaya bırakırken ayağa kalkarak Hadi karavana gidelim. Biraz dinlenir soma sinemaya gideriz, dedim ayağa kalkmalarını beklerken. Ardmdan kafeden çıkıp, karavana vardık ve ıssız koyumuza doğru yol aldık. Uçkuruna düşkün Steve bizimle olmadığı için, karavanı sürerken Elka yanıma oturdu. Gergindim!

Neden onun yanımda bu kadar gergindim ki, lanet olsun! Karşımda ilk kez araba kullanmıyordum ya! Ama o zamanlar benim için kimsesiz delinin biriydi. Şimdi ise gerçekten hoşlandığım bir genç kızdı. Uzun... Çok çok uzun yıllar yaşamış bir genç kız... Direksiyonu kavrayan ellerimin içleri terlemişti ve arabanın içi oldukça sıcaktı. Klimanın en soğuk derecesini açtım.

Elka Ah bu süper! deyip, ona esen klima rüzgârıyla saçlarını sağa sola salladı. Adeta reklam filmindeki man-

382

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ken.Jer gibiydi. Ağır çekim bir reklam... Ardmdan saçlarını tek omzunda topladı ve güzel, narin boynunu ortaya çıkardı. Beyinsiz ben, ona hayran hayran, mal gibi bakarken diğer yola kaydığımın farkında bile değildim. Ta ki karşımdan gelen otobüs kornaya basıncaya dek!

Hızla kendime gelip, panikle şeridime geçerek yol kenarında sert bir frenle arabayı durdurdum. Ani hareketimle Elka'yı da korkutmuştum! Ama böyle olmayacaktı! Böyle... Yanımda Elka varken...

Arabadan inip Elka'nın kapısını açtım ve kolundan tutup aşağı indirdim. Ne... Ne oldu VValt? diye sormasına aldırmadan kolunu bırakmayıp, karavanın kapışma doğru sürükledim. Karavanın kapısını açacakken kolunu benden kurtardı ve hiç beklemediğim bir kızgınlıkla Seni sinirlendirecek yine ne yaptım söyler misin? Yanında oturmayı hak edebilmek için ağzımı bile açmadım! Tek söylediğim arabanın serin rüzgârının çok güzel olduğuydu! dedi ve kaşlarını çatarak bana baktı.

Ona ne diyeceğimi düşünürken, bakışlarımı ondan alamıyordum. O ise ben ona bakıkça bakışlarım sağa sola kaçırıp, parmaklarıyla oynuyordu. Gerginken yaptığı gibi... Aklımı başımdan alıyorsun mu diyecektim? Ya da boynunu öpmek istediğim gerçeğini mi itiraf edecektim?

Derin bir nefes alıp , dikkatimi dağıtıyorsun. Rahatsız ediyorsun... dedim normal konuşmaya çabalayarak. O ise kocaman gözlerini bana dikerek Hiçbir şey yapmamama rağmen mi? diye sordu hayretle. Evet... diyebildim sadece.

Üzüldüğünü anladığım bir sesle Tamam... dedi ve yavaşça yanımdan geçerek karavanın kapışma ilerledi. Bense hâlâ olduğum yerde duruyordum. Arkamı dönüp ona baktığımda, karavanın kapısını açmava çalışıyordu. Açamadığı için sinirlenip, kendi kendine söyleniyor ve her defasmda daha sert deniyordu.

Gözlerimi kapadım...

Sürekli onu kırmak zorunda mıydım Tanrım? Ne biçim

383

Corleonis Canan A. Düzgan

bir adamdım ben! Ondan hoşlandığımı bile ona itiraf edemiyordum!

Gözlerimi açtım ve hızla yanma yürüyüp, kolundan tutarak onu kendime çevirdim. Bana bakar bakmaz gözyaşları yanağımdan süzülürken Üzgünüm. Hep sorun yaratıyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Kapıyı açmayı bile beceremi- derken onu kendime çekip boynundan tutarak, sözlerini dudaklarımla kestim.

Onu, doymayacağımı bile bile doyasıya öpmek... Kalbim patlarcasına çarparken... Kan, vücudumda dehşetle pompalamırken...

Kendime engel olamadan, kolunu kavrayan elimle belinden tutup, vücudunu vücuduma yapıştırdım. Boynundaki elim yanağında, yumuşacık saçlarının arasında dolanırken, dudaklarını içime sokmak istercesine daha da bastırıyordum. Ona dokunmak, onu öpebilmek ne güzel bir histi...

Dudaklarım, dudaklarımı keşfe çıkmış, her bir zerresini, şeklini, tadını hafızama kazıyordu. Kollarımın arasında dengesini kaybedip sendelerken, istemeyerek ve zor da olsa kendimi durdurdum. Gözlerimin ne zaman kapandığını bilmeden, gözlerimi açtığımda onun gözleri hâlâ kapalıydı. Yanakları kızarmış, göğsü hızla inip kalkıyordu. Ve yavaşça gözlerini açıp, makyajı akmış gözleriyle gözlerime baktı.

Dengesini sağlayabildiğinde, aramızdaki mesafeyi açmadan, belindeki ve boynundaki elimi çekip, gözlerinin altındaki siyah makyaj izlerini yavaşça silmeye başladım. O ise masum bir kedi gibi hâlâ gözlerini gözlerimden ayırmıyordu.

İşte o sırada karavanın kapısı hızla açıldı ve Axela başını kapıdan uzatarak midesinde ne varsa dışarıya boşalttı. İkimiz de bulunduğumuz durumu değiştirmeden, ona öylece bakakaldık. İşini bitirince önce Elka'ya sonra bana bakıp, sararmış yüzüyle elini salladı ve İyiyim ben. Siz devam edin... diyerek aym hızla karavanın kapısını kapattı.

384

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım! Sürekli böyle olmak zorunda mıydı?

Ellerimi Elka'mın yüzünden çekerek, ondan uzaklaştım. Beceriksiz hareketlerle, ellerim titreyerek karavanın kapısını açıp Şey... Sanırım Axela'yla ilgilenmen gerek, diyerek onun da başını hızla yukarı aşağı sallamasıyla içeri girmesine yardım ettim ve kapıyı kapattım.

Karavanın önüne yürüyüp, şoför koltuğuna oturunca, titreyen ellerime bakarak kendi kendime gülümsüyordum. Nefesim hâlâ düzene girmemişti. Avuç içlerimi gözlerime bastırdım ve ellerimi saçlarımdan geçirdim.

Kendime gelmeliydim!

Tekrar derin bir nefes aldım.

Tanrım!

Onu öpmek nasıl bu kadar heyecanlandırabiliyordu beni?

Başımı sağa sola sallayıp, gülümseyerek içimdeki çılgın heyecanla arabayı çalıştırdım ve koya doğru yeniden sürmeye başladım. Koya geldiğimde arabayı yavaşça park ederken, heyecanım daha yeni dinmişti. Arabadan inip karavana girdiğimde, Elka da Axela da sanırım yorgunluktan çoktan uyumuşlardı. Hem de aynı yatakta!

Bu demek oluyordu ki bu gece Elka'yla uyuyamaya-caktım. Üstelik onu gerçekten öptüğüm ilk gece... Axela Steve'e çok kızgın olmalıydı. Yoksa bizi ayıracağını sanmıyordum. Steve'in geleceğini düşünüp, Elka'run yanında yatmıştı.

Ben de kızların uyuduğundan emin olarak üzerimi değiştirdim ve Steve'siz yatakta rahatça uzanıp, Elka'yla öpüşmemizi düşünerek kendimi uykuya teslim ettim.

Kapı gıcirtısıyla gözlerimi araladığımda, yerimden kıpırdamadan ilk baktığım yer kızların yatağı oldu. İkisinin de mışıl mışıl uyuduğunu görünce kapıya baktım.

Steve...

385

Corleonis Canan A. Düzgan

Göt Steve...

Piç Steve...

Ahmak Steve!

Mutfağa girdi ve bir şeyler alıp dışarı çıktı. Bir süre sonra tekrar içeri girip, yine mutfaktan bir şeyler alarak, tekrar dışarı çıktı. Eğer kahvaltıyı dışarıda hazırlıyorsa, bu günü görmenin sevinciyle ağlayabilirdim.

Yataktan yavaşça doğrulup, sessiz adımlarla karavanın kapışma geldim. Tam o sırada Steve tekrar içeri giriyordu ve beni görünce olduğu yerde sıçradı.

Siktir! Elini kalbine götürürken Neden hayalet gibi yaklaşıyorsun? deyip, beni önünden itti ve söylenmeye devam etti: Elka'yla birbirinize ne kadar benziyorsunuz! Muhteşem ikili!

Ben kapıda dururken, mutfaktan portakal suyunu alıp, yanımdan geçerek dışarıya kurduğu masanın üzerine koydu ve dünyanın en büyük işini başarmış gibi hayran dolu ifadeyle kurduğu kahvaltı masasına baktı.

Karavandan çıkıp, ona doğru yürüdüm. Ağzıma birkaç parça bir şey attıktan sonra sandalyeye oturup, pis pis sırtarak Siz de Axela'yla çok benziyorsunuz. Ortamın içine etme potansiyeliniz aynı, diye söyledim ona bakarak.

Ne zaman Elka'yla yaklaşılmaya cesaret etsem, ya Steve ya Axela ortaya çıkıp, her şeyi berbat ediyorlardı!

Elini masaya koyarak Beni onunla bir mi tutuyorsun? diye sordu. Kızmıştı. Ben de kızmasımı istiyordum zaten. Dün gece ona çok sinirlenmişim. Hâlâ sinirliydim. Hatta yüzüne sert bir yumruğu hak ediyordu bile.

Ona cevap vermeden ayağa kalktım. Ben kızları uyandıracakım, dedim ve karavana girdim.

Kızlar da uyanınca hep beraber sessiz ama güzel bir kahvaltı etmiştik. Neyse ki Axela ve Steve tartışmamışlardı. Steve'e bakıp Bugün sinemaya gideceğiz. Gelecek misin yoksa Maria'yla mı buluşacaksın? diye sordum. Yüzüme ters bir şekilde baktı ve Tek gecelik olduğunu bildiğin halde bunu neden soruyorsun? diye sordu. Dün

386

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

çok yakındınız ve geceyi de beraber geçirdiğinize göre belki birbirinizden hoşlanmışsındır diye düşündüm. O zaman geliyorsun. Hep beraber güzel bir film izleyelim o halde, diye cevap verip tepkisini bekledim.

Axela'ya göz ucuyla baktıktan sonra bakışlarını yemeğinden almadan huysuz bir şekilde Yapacak işim yok. Olabilir... diye mırıldandı aptal. Tıpkı benim, Elka'dan hoşlandığımı kabul etmediğim zamanlardaki gibiydi. Tuhaf olan, onun bunu fark edip, benim anlamam için uğraşmasıydı. Şimdi ise aynı durumu kendisi yaşıyordu. Bu kez o anlamıyordu. Ben de onun pes etmediği gibi pes etmeyecek, gerekirse onun bana bağıracağı, sinirlendiği gibi ona bağırarak, sinirlenecektim. O da inkâr edecekti... Ama vazgeçmeyecektim... Çünkü Steve de ben de daha önce hiç ciddi bir ilişki yaşamamıştık. Ben annemden dolayı daha sakın olsam da, o alkolik bir annenin oğluydu. Ve de bıyıklı!

Kahvaltı ettikten sonra hazırlandık ve Elka'run söylediği gibi yürüyen evimizle yola çıktık. Yola çıkana kadar kızlar soru sorup durmuşlardı.

Elka Sinema nedir? diye sormuştu. Ben de Gidince görürsün, demiştim. Ardmdan birkaç dakika sonra Axela yamma gelmişti. Sinema nedir? diye sormuştu o da. Gülümseyerek ona da aynı cevabı vermişim; ama işin içinde Axela olunca Steve yine bok gibi lafa dalmıştı.

İçinde hapsolmuş insanların olduğu kocaman bir kutu. Bazen o kutuda insanları öldürüyorlar.

Axela bunu üzerine yüzü kireç gibi bembeyaz olmuş bir halde doğrulamamamı bekler gibi hızla bana baktı. Bense Steve'e elimdeki bardağı fırlattıktan ve o maalesef seri bir hareketle

kaçtıktan sonra Axela'ya bakarak Şaka yaptığını sanıyor Axela. Endişelenme öyle bir şey yok... dedim omzunu sıvazlayıp.

Axela önce Steve'e bakıp yüzünü buruşturduktan sonra bana gülümseyerek hazırlanmak için karavana girince Steve'e döndüm ve Enerjini oldukça iyi atmış görünüyor-

387

Corleonis Canan A. Düzgan

sun, dedim imalı bir şekilde. Evet. Yorucu bir geceydi. Kadın dur durak bilmedi dostum, diye cevap verince si-nirlenmiştim.

Gerçekten Axela'dan hoşlanmıyor muydu yoksa? Bugün onları gözlemleyip anlamalıydım...

Kızlar giyinince, biz de hazırlanarak karavana bindik ve yola çıktık. Sinemaya vardığımızda Elka televizyona alışık olduğundan etrafa hayran gözlerle bakıyordu; ancak Axe-la için aynı şeyi söyleyemeyecektim. Daha çok, korkmuş gibiydi.

Üç boyutlu bir film seçip biletleri aldıktan sonra patlamış mısır almak için sıraya girdim. Elka ve diğerleri yanıma gelince, Elka Çok güzel kokuyor, dedi sevimli bir şekilde. Evet, patlamış mısır film izlerken mutlaka yenmeli, diye cevap verdim. Axela aramızdan başını uzatarak Ben de bu pörtlük mısırdan istiyorum, dedi hevesle.

Patlamış mısırlarımızı ve içeceklerimizi aldıktan sonra salona girip, yerlerimize oturduk. Kızlar aramızda olacak şekilde yerlerimizi ayarladıktan sonra film başlamak üzereyken Elka'nın gözlüklerini taktım ve kulağıma Merak etme. Bu sadece bir oyun. İzleyeceğin hiçbir şey gerçek değil, tamam mı? diye fısıldadım.

Ardından Steve'e Steve Axela'ya filmin ne olduğunu anlat korkmasın, diye seslendim. O ise gözlerini devirerek Axela'ya baktı.

Göreceğin her şey gerçek! Adam öldürüyorlarsa bil ki adam gerçekten ölüyor. Vicdanın rahat etmezse ekranın oraya gidip, adamı kurtarabilirsin. Gerekirse dövüş! Gerekirse kucığına zıplayıp, kulağın ısır. Hatta gerekirse aletine vur ya da mızrağına. Her neyse...

Tam ağzımı açıp, Steve'e küfredecekken Axela Kes şu yamuk ağzını! Senin gibi bir piçe inanacağımı mı sanıyorsun! diye söyleyip, ekrana baktı.

Steve ise sinirlenmiş bir şekilde Sen kime piç diyorsun bücür? diye kızdı Axela'ya. Axela gözlükleri takmaya çalışırken Piç değil misin? VValt sürekli kendi kendine ko-

388

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

nuşurken senden piç diye bahsediyor. Anlamı kötü bir şey olmalı. Sana yakışacak iyi bir kelime bulamıyorum zaten. Anlaşılan arkadaşım da bulamıyor... deyince, Axela'nın hazır cevaplılığı karşısında şapkam olsa şapka çıkaracaktım.

Steve daha da sinirlenmiş, hatta zıvanadan çıkmış bir şekilde Hey! diye bağırırken salonun ışıkları söndü ve insanlar susmamızı işaret etti. Böylece Steve de susmak zorunda kaldı. Steve'in bu göt olmuş hali içimi ona karşı biraz soğutmuştu.

Filmi izlerken, üç boyutlu olduğu için üzerimize doğru gelen görüntülerde Elka arkasma doğru sığıyordu. Elini tutacak bir bahane bulduğuma sevinerek, yavaşça elini tutup Korkma gerçek değil, diye fısıldadım kulağına yeniden.

Ona her yaklaştığımda, yüzümü boynuna sokmamak için deli gibi savaşıyordum kendimle. Ondaki uzaklaşma-yordum. Adeta bir mıknaş gibi beni kendine çekiyordu. Ve...

Dayanamayıp, usulca kulağının altından öptüm.

Başını bana doğru eğip, yüzüme baktı. Korktuğum için değildi di mi? diye sordu masumca. Sesindeki umut, doğruyu söylememi sağladı.

Hayır... İstedğim içindi.

Gülümseyerek yüzünü ekrana çevirdi ve patlamış mısırları ağzına tıkıştırırken hâlâ gülümsemeye devam etti. Gülümsemesinden cesaret alarak, elini bırakmadım.

Tahmin ettiğim gibi bir süre sonra Steve ve Axela tarafından sesler gelmeye başladı. Elka'yla onlara baktığımızda Steve Axela'ya kızıyordu.

Sessiz yesene! Taş mı yiyorsun? Senin yüzünden filme odaklanamıyorum!

Benim sorunum değil. İstiyorsan başka yere oturabilirsin.

Steve Sen ne arsız bir şeysin böyle! diye bağırınca etrafımızdaki insanlar onları sessiz olmaları için uyardılar.

389

Corleonis Canan A. Düzgan

Axela insanlara aldırmadan Hah! Arsız kelimesini bilmen beni çok şaşırttı doğrusu! diye cevap verdi Steve'e.

Steve ise Evet senden öğreniyorum bunları oynak cadı! diye cevap verdi. Axela'nın oynak kelimesini bilmemesi için dua ediyordum. Aksi halde asıl film burada başlayacaktı! Axela sinirle gözlerini kapadı ve ayağa kalkıp, elindeki mısır kutusunu komple Steve'in başından aşağı döktü! Bununla da yetinmeyip, elindeki meyve suyunun tamamıyla da Steve'i yıkarken, hepimiz donmuş bir şekilde onlara bakıyorduk.

Steve şok olmuş, hareket dahi etmiyordu.

Fırtına öncesi sessizlik...

Axela, hiçbir şey olmamış gibi salonun çıkışma yönelince, Elka'yı da kaldırarak peşinden hızlıca onu takip ettik. Axela dün gecenin mi yoksa oynak kelimesinin mi bilmiyordum ama intikamını çok kötü almıştı!

-Elka-

Hızla Axela'nın peşinden yürüyordum. Seslenmeme rağmen arkasını dönüp, bakmamıştı bile. Nereye gidiyordu ki? Nereye gidebilirdi?

Benim ardımdan da VValt geliyordu. Axela bana ses vermeyince, VValt koşmaya başladı ve Axela'yı kolundan tutup, durdurdu. VValt'un yüzüne bakmıyordu bile. Ben de yanlarına vardığımda İyi misin? diye sordum. Axela, gözlerinde birikmiş yaşlarıyla yüzüme bakarak Tabii ki iyiyim deyip gülümsemeye çalıştı.

Elimle kolunu sıvazladım ve ben de ona buruk bir şekilde gülümsedim. Kalbi üzgündü. Biliyordum; çünkü VValt da bana böyle davrandığında benim de kalbim üzülmüyordu.

Onu anlayabiliyordum...

VValt, benim de kolumdan tutarak Steve geliyor. Karavana gitsek iyi olacak, dedi ve hızla bizimle beraber yürümeye başladı.

390

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Axela'nın endişesini yüzünde görebiliyordum. Tıpkı benim gibiydi. Eskiden olduğum gibi. Ama artık öyle değildim; çünkü VValt bana daha iyi davranmaya başlamıştı. Axela'nın da Steve'in ona iyi davranmasını beklemekten başka şansı yoktu. Onunla konuşmalı ve sabretmesini söylemeliydim.

Karapamın yanına geldiğimizde, VValt beni ve Axela'yı içeri sokup kapıyı kapattı. Ben endişeyle beklerken, Axela daha sakın bir şekilde yere bakıp, dışarıdan gelen Steve'in söylediklerini dinlemeye başladı.

Nerede o?

-Axela-

Steve'in gürleyen sesini duyunca, sırtımdan aşağıya bir ürperti geçti. Yaptığım şeyin kötü olduğunu bilmeme rağmen, hâlâ hak ettiğini düşünüyordum. Belki de daha fazlasını hak ediyordu. Evet! Kesinlikle daha fazlasını hak eden kötü bir insandı o!

VValt'un sesini duydum. Sen burada kal ya da akşam görüşürüz. Ama ne yap, et sinirlerin yatışınca gel Steve.

Hah! Onu mu koruyorsun?

Evet! Savunmasız olduklarımı biliyorsun.

Elka öyle olabilir; ama yanındaki cadı bence gayet savunmalı! Bana yaptığını yanına bırakmayacağım VValt. Çekil önümden!

Kapıya vurma sesi gelince, olduğum yerde sıçradım. Elka da benimle beraber... Sonuçta bir şekilde bana bunu ödetecekti. Ne VValt'a ne de Elka'ya sıkıntı çektiğim istemiyordum. Onunla yüzleşecektim. Benden neden bu kadar nefret ettiğimi anlayamıyordum. Tamam, ben de uslu bir kız değildim; ama ilk tanıştığımız andan itibaren her şeyi o başlatmıştı.

Ayağa kalkıp, kapıya yönelince Elka kolumdan tuttu ve Ne yapıyorsun? Seni öldürecek! dedi korkuyla.

Umurumda değildi. Kimseye söylememiştim; ama be-
Corleonis Canan A. Düzgan

nim de bir solungacım kaybolmuştu. Nasılsa ben de Elka gibi ölecektim. Belki ondan daha geç olacaktı; ama sonumuz aynıydı. Elka bilmeseydi de ben... Öleceğimizi biliyordum.

Kolumu ondan kurtardım ve Merak etme bir şey olmayacak, dedim gülümsemeye çalışarak. Dışarıdaki bağırışma sesleri yükselirken uzanıp, kapıyı açtım.

VValt Steve'i belinden tutmuş kapıyı açmasını engellemeye çalışırken, Steve'in yüz ifadesi gerçekten sinirli, çok çok sinirli, hatta hiç görmediğim kadar sinirli görünüyordu. Bir an kapıyı kapatıp, içeri saklanmanın en doğrusu olduğunu düşünsem de, bir cesaretle, belki de bıkmışlıkla dışarı çıktım.

İkisi de oldukları yerde kalmış bana bakıyorlardı. VValt Steve'den kollarım çekmiş ama hâlâ tetikte duruyordu. Steve ise ellerini beline koyarak Cesaretine hayran kaldım doğrusu. Kendi ellerinle ölmeye hazırlanman ne kadar da trajik, dedi ve yüzünü sahte bir üzüntüyle şekillendirdi.

Ona yaklaştım. Her yakınlaşmamda yüzündeki alayın ve sinirin yerini ne yapacağını şaşırmış bir adam almca daha da cesaretlendim. Tam karşısına geldiğimde gözlerine bakarak İntikamı al ve beni artık rahat bırak! dedim sesimi güçlü çıkarmaya çalışarak.

Bir an afallasa da kendini toparladı ve Şey! Tabii ki alacağım... dedi tereddütle.

-Steve-

Ne yapmaya çalışıyordu bu cadı? Benden korkmuyor muydu?

Onu dizime yatırıp, dövme isteğimi zor bastırdığımı bilmeden benim böyle üzerime gelmesinin kötü olacağını anlayamıyor muydu?

Mısırlar başımdan aşağıya, gözümün önünden geçerek üzerime düşerken zaten sinirimi zor zapt etmiştim. Üstüne bir de meyve suyunu dökünce, adeta gözümü kan bürü-

392

j

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

müştü! O an, eğer sinemadan çıkmasaydı, kesinlikle dizime yatıracaktım! Sinemada olan insanlar, onun sayesinde iki film birden izleyecekti! Biri üç boyutlu macera, diğeri ise canlı kanlı bir dram!

Yarama yaklaşıp, cesaretle sözlerini söylediğinde VValt'a gitmesini işaret ettim. VValt ise kalmakta ısrar eder bir şekilde başını iki yana salladı.

Git VValt. Sadece konuşacağız.

Bana inanmayan gözlerle bakınca ısrar ettim. Söz veriyorum. Bu cadı bir şey yapmadığı sürece onu öldürmeyeceğim.

Sözlerimin üzerine, soru sorar bir şekilde bu kez büy cadıya baktı. Pigme ise Söz veremem. Kendimi korumam gerek, deyince VValt bana bakarak Kesinlikle gitmiyorum, dedi ve kollarını göğsünde birleştirdi.

Sabırım tükenmişti. Üstelik zaten sinirimi zor zapt ediyordum. Büyün elinden tuttuğum gibi yürümeye başladım. VValt itiraz eder gibi önüme çıksa da Akşam tek parça geleceğiz merak etme, der demez önümden çekildi.

Minik cadı hiçbir şey söylemeden, ilk başta elini elimden kurtarmaya çalışsa da, elini daha da sıktığımda pes etti ve onu sürüklememe izin verdi. Direnişine bu kadar erken son vermesine şaşırmışım. Yoldan bir taksi çevirip, hızla onu arabanın içine soktum ve ben de yanına bindikten sonra Kusacağın zaman, yani midendekileri çıkaracağın zaman haber ver, dedim yüzüne bile bakmadan.

Arabaların ona iyi gelmediğini tecrübe etmişim. Kıyafetlerimin, bugün de dâhil üç kez kirlenmesine katlanabi-leceğimi sanmıyordum.

Habersiz geliyor yemekler o yüzden haber veremem, dedi küçük burnunu yukarıya kaldırıp, camdan dışarıya bakarken.

Tanrım! Bana yaptıklarından sonra bir de o mu bana trip atıyordu?

Bu minik cadının ne yapacağını kestiremediğimden, sahil boyunca en az kalabalık yeri seçerek, kendimi rezil ol-

Corleone's Canan A. Düzgan

maktan kurtarmaya çalışıyordum. Mesela sinirlenip, üzerime atlayabilir, saçımı çekebilir ya da oğluma bir tekme atıp, beni o ölesiye acıyla kıvrandırabilirdi herkesin içinde.

Taksiye durmasını söylediğimde sahilin en uç kısmın-daydık. Taksiden indiğimizde bizim haricimizde birkaç çift daha vardı.

Yanlış söyledim! Biz iki düşman ve birkaç çift demeliydim!

Sahilin okyanusa bakan kaldırımına oturunca, o da aramıza mesafe bırakarak, temkinli bir şekilde yanıma oturdu. Bana bakmıyordu bile. Bense bakışlarımı ondan almadan Benden korkuyor musun? diye sordum. Yine bana değil de okyanusa bakarak Hayır... diye cevap verdi sakince.

Benden korkmamasına da sinir oluyordum! Her şeyine sinir oluyordum! Minik boyuna, minik dudaklarına, minik burnuna, minik poposuna...

Lanet olsun!

Neden korkmuyorsun peki? Sana istediğim her şeyi yapabilirim. Bunun için beni cezalandırmazlar bile. Çünkü sen bu dünyaya ait kayıtlı biri değilsin! Kimse senin ölümünün hesabını soramaz bana, deyince iç çekip yüzüme baktı. Bakışları kızgından ziyade kırgın ve yorgundu.

Beni öldürmenden korkmuyorum.

Yüzünü yine okyanusa çevirip devam etti: Nasıl insan olacağımı çözemediğim için zaten öleceğim. Senin beni öldürmen, sadece ölümümü hızlandıracaktır. O yüzden umurumda değil. Ben zaten ölümü göze alarak buraya gelmiş bir deniz perisiyim.

Duyduklarım, vücudumun ürpermesine yetmişti. Ancak bir yanımda hâlâ cadılık yaptığını ve ona acıyıp iyi davranmam için bana yalan söylediğini düşünüyordu. Beklenirdi. Ancak, hiçbir şey söyleyemiyordum...

Ayağa kalktı ve tişörtünü sıyrıp solungaç izlerini gösterdi. Beş tane vardı. Altı tane olması gerektiğini Elka'dan biliyordum zaten.

394

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım!

Lütfen Elka'ya ve VValt'a sana anlattıklarımın bahsetme. Onlar âşık. Hiç olmazsa Elka mutlu ölmeli/' dedi tişörtünü kapatırken.

İnanamıyordum!

Gerçekten ölecekler miydi yani?

Hızla ayağa kalktım ve Belki de düşündüğün gibi değildir. Belki de insan oluyorsunuzdur/' dedim kabul-lenemeyerek. Söylediklerini kabul etmek istemiyordum! VValt'un, Elka gittikten sonra ne halde olacağını tahmin etmem zor değildi!

Peki ya ben?

Düşüncelerimi Axela'nın sözleri böldü.

Buraya kaçmadan önce ülkemizde sürekli Urel ve El-ka'yı takip ediyordum. Elka dünyaya gelecekti ve ben de dünyaya gelmek istiyordum; ama iznim yoktu. Üstelik iki yüz yılının dolmasına az kalsa da henüz doldurmamıştım. Elka'nın ardından Urel'in de dayanamayıp dünyaya geleceğini biliyordum. Urel, sürekli Elka'yı engellemeye çalışıyordu. Bir gün Urel, Kihan'la görüşmeye gidince ben de peşinden gidip, gizlice onları dinledim. Ve Kihan Urel'e Ona izin vereceğim ama ölümle yüzleşecek! diye sövle-di. Elka'dan bahsediyorlardı. Fakat bu söylediğinin benim için de geçerli olacağından emin değildim... devip tekrar iç geçirdi ve Solungacım, Elka'nın gibi kayboluncaya dek, diye devam etti.

Anlattıklarıyla adeta mantığıma sığmıştı! Ne yapacağımı, neye inanacağımı, hatta inanıp inanmayacağımı bilmiyordum!

Ölümdü bu... Görmezden gelinemezdi ki... Elim kolum bağlı durup, yavaş yavaş <acaba ölecekler mi?> diye emin olmaya çalışarak, onların ölmesini bekleyemezdim!

Ama ne yapabiliyordum? Üstelik bu minik cadıya alışmıştım ve gitmesini istemiyordum... 3»5

CorJeonis Canan A. Düzgan

-Axela-

Sözlerim bu uzun bacaklı piçi etkilemiş benziyordu Ancak bu sakın halinin uzun sürmeyeceğini biliyordum O yüzden tadını çıkarmaya karar vererek Hadi beni güzel bir yerlere götür. Son günlerimi yaşıyor olabilirim, deyince, kafasını kaşıdı ve Şey... Ne yapmak istersin? diye sordu şapşal.

Gülümsememi zor bastırıyordum. Koluna girdikten sonra Lunapark, deyip, onu da çekeştirerek yürümeye başladım. O ise lunaparkı duyar duymaz durup Tanrım! Başka yer mi yok! Lunaparklardan nefret ederim! Yüzlerce velet ellerinde dondurma ve şekerlerle zıp zıp koşuşturup, anneleri izin vermeyince de zır zır ağlarlar! diye söylendi.

Lunaparkı sevmeyince gitme isteğim daha da artmıştı. Onu delirtip, bana hiçbir şey yapmayacağını bilmek harika bir duyguydu. O sürtükle beraber uyumanın cezasını çeiktirecektim ona! Mızrak düşkünü piç!

En şirin bakışlarımla ona baktım ve ağlamak üzere olan yalancı yüz ifademle Peki... Ölmeden önce lunaparkı görmesem de... deyip, zorla akıttığım bir damla gözyaşımı elimden tersiyle sildim.

Kurbanım ise iki elini de saçlarına getirip, sakın olmak için saçlarını çeiktikten sonra sağa sola yürüdü ve sonunda bana dönüp, çenesini sıkarak Sadece yarım saat, dedi tek kaşım kaldırıp, uyarır bir tonda.

Sevinçten zıplayarak ona sarılınca, o da ellerini, ani bir refleksle olduğunu düşündüğüm bir şekilde belime sarıp, beni tuttu. Yaptığımı sonradan anlayınca, kollarının arasındayken hızla geri çekildim. Zaten o da sonradan fark edip, beni itmişti.

Ah okyanus aşkına! Ne yapıyordum ben?

Kalbim boğazımda atarken Ne taraftan gideceğiz? diye sordum normal gözükmeye çalışarak. Sanki yüzümde ateş yakmışlardı!

396

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Şey... Bu taraftan, deyip, gideceğimiz yolu gösterdi.

Bir sürü, çeşit çeşit insanın olduğu lunaparka geldiğimizde, büyülenmiş bir şekilde gökyüzüne kadar uzanan oyuncaklara baktım, insanlar ne güzel şeyler yapıyorlardı... Oysa bizim dünyamızda tek eğlencemiz, Elka ve Urel'le yaptığımız yüzme yarışlarıydı.

İçeriye adım atınca, tişörtümden tutan elle geri savruldu. Tişörtün boyun kısmı boğazımı acıtmıştı. Sinirle uzun bacaklı mızraklı piçe döndüğümde Yavaş ol! Burası çok kalabalık. Koluma gir ve yanımdan ayrılma. Sizin oralara benzemez buralar, dedi kendini beğenmiş bir şekilde. Etrafa bakarak, elimi tutup, koluna geçirdi ve yürümeye başladı. Yüzümü buruşturup, ona yetişmeye çalıştım.

Her yerden gelen gülme sesleri beni daha da mutlu ediyordu. Bir kapının önünde durduk. Bir tek bu kapının ardmdan çığlık sesleri geliyordu.

Burada ne oynayacağız? diye sordum merakla.

Yine yamuk ağzıyla yamuk gülüşünü yaparken, Bu tünel lunaparkın en eğlenceli oyunu... Biz yürüyeceğiz ve içerideki komik insanlar aniden önümüze atlayarak bizi eğlendirecekler, diye yüzünü şekilden şekle sokarak anlattı. Bense anlattıklarıyla içeriden gelen çığlık seslerini karşılaştırıp İstemiyo-

Beni arkamdan itmesiyle içeri girdik. Çok karanlıktı ve daha önce hiç duymadığım; ama beni korkutan sesler duyuyordum. Uzun bacağa biraz daha yaklaşıp, tişörtünden tuttum. Korkmaya başlamıştım! Çünkü sesler çok korkutucuydu!

Şey... Burası bana hiç eğlenceli gelmedi, der demez önümüze siyah giyinen, yüzünde kanlar ve elinde bıçak olan bir adam çıktı. Gözlerimi kapatıp, birkaç kez zıplayarak, Steve'e sığındım ve başımı göğsüne sakladım! Bu karanlık yerde, daha insan bile olamadan öldürülecektim!

Kahkaha sesiyle tek gözümü açıp, bıçaklı adamın olduğu yere baktığımda kimse yoktu! Steve ise kahkaha atarak bana bakıyordu! Ondan uzaklaşmadan Neden gülüyor-

397

Corleonis Canan A. Düzgan

sun? O insan bizi öldürecekti! Ben bu oyunu sevmedim. Çıkalım mı? Hadi lütfen! diye sordum.

Yüzüme eğildi ve Hayır. Oyun daha bitmedi küçük cadı. Hem ben seni korurum merak etme, deyip, yürümeye devam etti.

Tişörtünü bırakmadan onu takip ettim. Her an bir yerden bir şeyler çıkacak korkusuyla, panikle etrafıma bakıyordum. Her kötü ses duyduğumda o taraftan uzaklaşıp, diğer tarafa kaçıyordum; ancak sesler durmadan her yerden geliyor ve ben sürekli bir sağa bir sola adım atıyordum. Steve'in tişörtünü ise bir an bile bırakmıyordum!

Hem beni koruyacağını söylemişti değil mi?

Yürümeye devam ederken, yan tarafımızdan yüzü görünmeyen elinde kocaman gürültülü bir kesici aletle karşımıza bir adam daha çıktı! Ben çığlık çığlığa bağırırken, uzun bacak, katil insana iki eliyle vurmaya başladı. Aynı zamanda bağırıyordu.

Bizi öldürebileceğini mi sanıyorsun ha? Al sana sağ yumruk! Ve sol!

Katil insanı dövünce, beni kendisine çekerek Korkma. Ben yanında olduğum sürece kimse sana zarar veremeyecek, deyip, beni kolunun altına aldı. Ve yine yürümeye devam ettik. Hâlâ karşımıza başka katillerin çıkacağını düşünerek korkuyordum! O korkutucu sesler ise hiç susmuyordu!

Aniden yukarıdan aşağıya düşen yüzü kapalı bir adam önümüze çıktı. Kollarım bize uzatmış, uzun çirkin tırnaklarıyla, uçarak üzerimize geliyordu! Ben yine çığlık atıp, Steve'in arkasına saklanınca, Steve kendini feda ederek, adamın üzerine doğru yürüdü ve ona vurup, adam yine yukarı kaçarken, adamın uzun tırnaklı bir kolu Steve'in elinde kaldı! Elinde adamın koluyla bana doğru yürüyen Steve'i gördüğümde, içimde bir şeyler olmaya başladı. Elindeki kolu işaret ederek, dehşetle, O...O... Konuşmaya çalışıyordum ama kelimeler ağzımdan

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

çıkıyordu! Katil uzun bacak ise gülümseyerek elimdeki kola baktı ve Haa, bu mu? deyip, kolu kenara fırlattı.

İşte o an daha fazla dayanamadan, ayaklarımın üzerinde duramayıp, kendimden geçtim! En son duyduğum Steve'in sesiydi!

Lanet olsun! İyi misin? Axela!

-Walter-

Steve ve Axela'nın ardmdan bir süre baktıktan sonra gerçekten sağlam gelmeleri için dua ederek, Elka'ya döndüm.

Karavanın kapışma oturmuş, parmaklarıyla oynayarak bana bakıyordu. Axela için onun da endişelendiğini biliyordum. İçini rahatlatmak için Merak etme iyi olacaklar, deyip yanma gidince elini tuttuğumda yüzü kızarmaya başladı.

Ah Tanrım! Isırabilir miydin yanaklarım?

Onu ayağa kaldırıp, karavam kilitleyerek Eğlenmeye ne dersin? diye sorar sormaz, gözleri ışıldadı ve yerinde hafifçe zıplayıp Evet! Evet! Eğlenmeyi seviyorum diyerek gülümsedi.

Şehrin merkezine yürürken, etrafındaki insanlara bakıyordu. Kıyafetlerine, konuşmalarına, birbirlerine nasıl davrandıklarına... Bense yüzümde aptal bir sırıtışla, tepkilerini izliyordum. En çok siyahilere şaşıırıyordu. Siyahı ve beyaz birini öpüşürken gördüğündeyse, şaşkınlıkla durup ikisine baktı.

Ne oldu? diye sordum merakla.

Bana bakıp, ardmdan tekrar onlara bakarak Bir köle... dediğinde neden bu kadar şaşırdığımı anlamıştım. Omuzlarından tutup, onu kendime döndürdüm ve İki vüz vıl öncesinden çok farklıyız Elka. Artık kölelik va da insan satma diye bir şey yok. Uzun yıllardır yok. İnsanlar özgürler. Dil, din, ırk önemsemeden âşık olabilir hatta evlenebilirler, diye açıkladım.

Corleonis Canan A. Düzgan

Yüzüne kocaman bir gülümseme yerleşir yerleşmez, hızla boynuma atılıp bana sarıldı. Bu ani hareketinin şaşkınlığını üzerimden atınca, ben de gülümseyerek kollarımı beline sardım. Bana sarılacağını bilseydim, daha önce söylerdim...

İstemesem de kollarımı vücudumdan çeker çekmez, popoma bir şaplak attı.

Tanrım!

Bu kız gittikçe arsızlaşıyor muydu? Onu bu hale ben mi getiriyordum?

Seni seviyorum, deyince dondum.

Be-Ben şey-Ben de...

Sözcükler ağızmdan zar zor çıkınca, üzülererek Popoma vurmuyacak mısın? diye sordu.

İşte o an hatırlamıştım! Salak beynim!

Markette Steve Axela'nın poposuna vurduğunda, sevdiğinden vurduğunu söylemişim! Hâlbuki şu an... Sanmıştım ki... Ağğğh lanet!

Elinden tutup, daha önceden festival olacağımı bildiğim merkeze doğru yürümeye devam ettim. Aklımda, ona aşkı ve sevgiyi nasıl arılatacağımı düşünüyordum bir yandan da.

Kalabalıktan, caddeleri dolduran müzikten ve tavus kuşu gibi görünen yarı çıplak kadınların yollarda dans etmesinden, festival alanının merkezinde olduğumuzu anlamıştım. Elka ise etrafına öyle hayran dolu bir ifadeyle bakıyordu ki...

Tavus kuşu kıyafeti giyen bir kadını gösterip, heyecanla Ben de ondan giyebilir miyim lütfen? diye sordu.

Kadına baktım. Turuncu renk ışıltılı bir tangaya bağlanmış renkli tüyler ve yine ışıltılı, sadece göğüslerinin küçük bir kısmını kapatan taşlarla süslenmiş bir sütyen! Hah! Azrail tarafından ölümle tehdit edilsem de asla giymesine izin vermezdim! Tanrım! Asla!

Hı? Hı? diye şirin bir şekilde sormaya devam edince sinirlenerek Güzel poponu ve... Şey yani sadece poponu

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

başkalarının görmesine izin vermem Elka! Gözlerini kırıştırıp Güzel olduğumu mu düşünüyorsun? diye sordu yine kedi gibi gözlerime bakarak.

Ah Tanrım, güzel olduğunu düşünmek mi! Sana bakarken içim gidiyor demek istiyordum! Dersem sapık gibi mi görünürdüm?

Sen... Tam cesaretimi toplayıp, ona güzel olduğunu diyecekken arkamdan birisi beni Elka'ya doğru itti. Aynı şekilde Elka'yı da birisi itince, birbirimize yüz yüze bakacak şekilde kalabalığın arasmda sıkıştık. Kollarımla korumak için hızla onu sarmca, o da bana sarıldı. İnsanlar bağırarak, şarkı söylüyor ve bizi de o sıkışık halimizle onlarla beraber sürüklüyorlardı.

Elka ne olduğunu anlamamış, panikle bana bakıyor ve yanımdan ayrılmamak için sırtımda olan elleriyle tişörtümü sıkıyordu. Endişelenmemesi için ona gülümsedim. Bu gürültüde söylediklerimi duyamayacaktı çünkü. Ancak onunla böyle bedenlerimiz yapışık bir halde olmaktan hoşnut olsam da, her an düşüp kalabalığın altında ezilmemek için acilen saklanacak bir yer bulmalıydım.

Bu düşünceyle sağıma soluma bakarken, iki bina arasındaki dar boşluğu görür görmez, Elka'yı daha da sardım ve kalabalığı zar zor yarıp, ikimizi de can havliyle oraya attım.

Burası da dardı ve yine bir metrelik genişlikte yüz vüze duruyorduk ama hiç olmazsa coşan kalabalıkta ezilme ihtimalimiz yoktu. Elka'yla binanın yarımından geçen kalabalığa baktıktan sonra birbirimize bakarak gülmeye başladık.

Çok eğlenceli, deyip, gözleri ışıdayarak gözlerime baktı. Gülererek başımı duvara yasladım ve Bence de... deyip, Ama kalabalık dağılana dek burada kalsak iyi olur, diye devam ettim. O ise Senin yamndayken nerede olduğumun önemi kalmıyor... Korkmuyorum... devince, duyduğumu idrak edebilmek için saniyelerce ona baktım. O da bana...

Duyduklarımdan sonra gözlerinde gördüğüm ve ilk
401

Corleonis Canan A. Düzgan

kez fark ettiğim aşkla, ellerimi duvara yaslayıp, ona biraz daha yaklaştım. Utangaç bir şekilde gözlerini benden kaçırarak kalabalığa baktı. Biraz daha yaklaşp, koklayarak saçlarımı öptüm.

Kollarımın arasındaydı... Endişeliydi...

Saçlarını öper öpmez yine bana balonca, güzel dudaklarına sahip olmam sadece birkaç santim uzağımdaydı. Kalbim hızlanıyor... diye fısıldadı. Tebessüm ederek, Benim de... dedim sessizce. Sonunda gözlerime bakmaya cesaret edebildiğinde, nefesini dudaklarımda hissettim... Bakışlarım, gözlerinden dudaklarına kaydı... Dudaklarım ise incitmeye korkan, ürkek ve tereddütlü hareketlerle, yavaşça dudaklarına değdi.

Dudaklarının yumuşaklığı, tadı, beni adeta sarhoş ederek, başımı döndürdüğünde, gözlerimi kapadım ve yavaşça onu öpmeye devam ettim. Dudaklarını birkaç kez kıpırdatması beni daha da cesaretlendirince, elim boynuna kaydı. Narin boynunu okşarken, hafifçe inlemesi ise kasıklarımın bir şeylerin hareketlenmesine neden olunca, kendimi durdurmam gerektiğini anladım.

Dudaklarımı, dudaklarından zorla ayırıp, alnımı alnına dayadım. Gözlerimi açmış, hâlâ gözleri kapalı ve nefes nefese olan güzelliğe nasıl direneceğimi düşünüyordum.

Yavaşça gözlerini açtı ve bana baktı. Hiçbir şey söylemeden, öylece birbirimize bakıyorduk.

Her-Her yer dönüyor. Sanırım şey... Bacaklarım... Tutmuyor...

Derin bir nefes alıp, gülümsedim ve geri çekilerek duvara yaslandım. Sakinleşmek için daha geniş bir alana ihtiyacım vardı. Onunla bu durumda oldukça, onu tekrar tekrar öpmeye direnmem çok zordu.

Sessizce Hissettiklerinin ne olduğunu biliyor musun? Kalbinin hızlanması, bacaklarının tutmaması, başının dönmesi, karnımda kelebeklerin uçuşması ve o deli heyecan... diye başladım sözlerime.

Ona anlatıyordum. Ama ben de içinde bulunduğum
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

durumu ona anlatırken daha iyi anlıyordum. Ben, kendi anlatışımla ona âşık olduğumu daha iyi kavrarken, onun da anlaması için uğraşıyordum.

Sessiz ve utangaç bir şekilde benim sözlerime devam etti. Sürekli onu görme isteği, yanında olup, ona dokunma, kendini sadece onun yanında huzurlu ve güvende hissetme... Onu... Öpme isteği... diye utanarak sözlerimi tamamladı.

Kolundan tutup, onu kendime çektim ve ona sıkıca sarılırken, kulağına İşte bunun adı AŞK... diye fısıldadım.

403

[Jit/ni *^&okıızuncıı JSöâüm

-Steve-

Tamam... Belki fazla ileriye gitmiş olabilirdim ama ondan intikamımı almadan rahat edemezdim. Ancak böyle bir son da beklemiyordum. Gerçekten korkudan bayılmıştı bücür!

Koşar adımlarla yanma gidip, nabzma baktım. Neyse ki ölmemişti! Koltuk altlarından tutup, kenara çektim ve yere oturarak duvara yaslandım. Onu da duvara yaslamıştım ancak sabit duramayıp, sürekli omzuma düşüyordu. Omzuma düşen küçük kafasını ise işaret parmağımla diğer tarafa itiyordum ancak tekrar geri geliyordu.

Tekrar ve tekrar...

Sonunda pes edip, onu inceledim. Korku tünelinin değişen ışıkları yüzüne vuruyor, yüzü bir kırmızı bir mavi, bir sarı oluyordu. Yüz hatları o kadar minikti ki, insanda yüzünü avuçlarının arasma alıp, sıkma hissi uyandırıyor.

Sevimli?

Başımı iki yana salladım... Ondan sadece sevimli bir cadı olabilirdi. Cadılar ne kadar sevimli olabilirse! Ama yine sevimli mi oluyordu?

Her neyse... Sonuçta ben seksi kızlardan hoşlanırdım!

Tekrar başımı diğer yöne ittim bücürün. Ancak başı omzuma yine düştüğünde parmağımla ittiğim anda, tünelden geçen ve bize şaşkın bir şekilde bakan çifti gördüm. Onlara bakıp gülümseyerek cadının başını alıp, tekrar omzuma koydum. Normal görünmediğimizi biliyordum ama onu

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

baygın bir halde dışarı çıkarıp, insanların başımıza üşüşmesine izin veremezdim.

Çift, bize tuhaf tuhaf bakarken ve yavaşça yanımıza yaklaşırken, durumu anlayacakları korkusuyla başımı mininin yüzüne eğip, öpüşüyormuşuz gibi bir görüntü sergilemeye çalıştım. Karanlık olması tek avantajımdı! Tanrım bayıldığını öğrenirlerse olay çıkardı! Yine kendi başıma sorun çıkarmıştım lanet olsun!

Minik dudaklarıyla aramdaki bir santimi fark ettiğimde, kalbimin giderek hızlandığını hissettim. Yüzünü incelemeye başladım... Daha yakm... Ve daha yakın...

Onu aklımdan çıkaramamamın sebebini belki çözebilirdim. Minicik kalkık bir burun, küçük gözler ve sık kısa kirpikler, dağınık saçlar, küçük biçimli dudaklar...

Gülümsüyor muydum?

Hızla geri çekildim ve tekrar duvara yaslandım. Bizi dikizleyen çift ortalıkta görünmüyordu ve bu cadıyı uyan-dırmalıydım... Yanağına hafif bir tokat atıp Hey! Uyan cadı! diye seslensem de uyanmadı.

O sırada tünelde yine bir hareketlilik sezince binlerinin daha geçeceğini anlamıştım. Yavaş yavaş ve korka korka arada bir koca memelerini zıplatarak sıçrayan şişko yaşlı teyzeler bize doğru geliyorlardı. Bir tanesiyle göz göze geldiğimde gözlerini kısıp, yarım dakini dürterek daha çok yaklaşmaya başladılar.

Anlamıştım!

Bunlar, her işe burunlarını sokan meraklı mahalle teyzeleriydi ve onların gazabından kaçılmazdı!

Hızlı bir şekilde başıma bela olan cadıyı kaldırıp, yüzü bana dönük olacak şekilde kucağıma aldım. Yiyeştigimizi düşünmelerini sağlamalıydım!

Yaşlı şişkolar bize yaklaşmaya başlayınca, tek elimle cadının belinden tuttum ve diğer elimle de ensesinden tutup yüzünü yüzüme çevirerek başımı yine öpüşüyormuşuz gibi sağa sola yatırmaya başladım.

405

Corleonis Canan A. Düzgan

Şu ana kadar onu gerçekten öpseydim çoktan ayırırış olurdu!

Göz ucuyla kadımlara baktığımda, daha dikkatli görebilmek için hızla bize doğru geliyorlardı! Panikleyerek, gözümün önündeki minik surata baktım! Minik dudaklara!

Tanrım! Hayır! Onu bir kere daha öpemezdim! Öpme-meliydim!

Beni kararsızlığımdan kurtaran Ne yapıyorsunuz orada? diyen teyzeye baktım ve Görmüyor musun öpüşüyoruz! diye cevap verdim ters bir sesle. Tek istediğim yürüyüp gitmeleriydi. Bunun için onlardan daha arsız olmalıyım.

Aaa başka yer yok mu? Otele gidin.

Dudağımın kenarını yukarı kaldırdım ve pis bir sırıtışla Kız arkadaşım fantezide sınır tanımıyor, dedim ukala bir şekilde.

Kadm ağzını daha da açarak Aaa terbiyesiz, dedi ve arkadaşlarını da alıp, bizden uzaklaşmaya başladı. Beni bu kadar akıllı ve kusursuz yarattığı için tanrıya teşekkür ediyordum! Planım işe yaramıştı!

Tabi eğer kucağımdaki cadı uyanmasaydı!

Lanet olsun!

Gözlerini açarak bana baktı ve tam çılgılık atacakken elimle ağzım kapadım! Ancak küçük bir Mmmm sesine engel olamamıştım! İşte o Mmmm sesi, kâbusumun başlangıcı olmuş, planlarımın ve uğraşlarımın boşa gittiği anı başlatmıştı!

Baş belası cadı kucağımda çırpınıp, ağzıma yüzüme vururken, uzaklaşmakta olan yaşlı sarkık büyük memeli teyze arkasını dönüp bize baktı.

Bakın bakm bakın kız ona vuruyor!

Ay kızı kaçırmış olmasın!

Ay polisi arayalım güvenliği çağıralım!

Bitmiştim!

Bücüre yüksek sesle bağırdım!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kes şunu yeter! Bayıldın sadece başımızı belaya sokacaksın lanet balık!

Söylediklerime daha da sinirlenmiş Balığa benzer bir halim mi var? Mızrak düşkünü! O at gibi kadm yetmedi mi sana bir de beni kucağına alıyorsun? diye bağıırıyordu. Tabi bunu duyan teyzeler koşar adımlarla yanımıza gelip, kurtarıcı teyze moduna girip, çantalarıyla bana vurmaya başladılar!

Tanrım! Suçum neydi?

Taş kadar ağır çantalarından korunmaya çalışarak, büyücü cadıyı bırakmadan ayağa kalktım. Ancak yürümeye başladığımda gelmemek için ısrar edince, küçük ve hafif bedenini zorlanmadan omzuma alıp, poposuna da bir şaplak attıktan sonra katil teyzeleri iterek, koşup tünelden çıktım.

Tünelden çıkana kadar karşımıza çıkan şeylerden Axe-la yine çılgılık atmaya başlamış, baş aşağı sarktığı sırtımda tişörtümü çekiştiriyordu. Tünelden koşarak çıktığımda herkes bana yol verince, lunaparktan ve teyzelerden kurtulmam çok kolay olmuştu. Ancak bu kez Axela'nın ağzı durmuyordu bir türlü!

İndir beni! Sen insan değilsin! Aşağıya inersen mızrağını zehirli yılanlara yem edeceğim! Yapacağı şeyi hayal edince, bunu yapması için aletimi tutması gerektiğini düşünerek sırttım. Herhalde yine bayılırdı!

Yolun karşısdaki parka kadar o bana saydırırken, sesimi çıkarmadım. Parka geldiğimde onu bir ağacın dibine indirip, ağaçla bedenim arasına sıkıştırdım. O ise elleriyle göğsümden ittirerek benden kurtulmaya çalışıyordu. Dirseklerimi ağaca yasladım ve yüzüne biraz daha yaklaşıp Benden hoşlanıyor musun? diye sordum. Pis pis sırıtıyordum. Eğleniyordum ve onu sinirlendirip, daha da çıldırmasını istiyordum. Bu bana tahmin edemeyeceğim kadar keyif veriyordu.

Gözlerime baktı... Birkaç saniye sadece... Ardmdan başmı hızla yana çevirip Asla! diye cevap verdi.

407

Corleonis Canan A. Düzgan

Cevabını zaten biliyordum...

Belki de duymak istediğim buydu...

-Walter-

Yani şimdi insanlar gibi sevgili miyiz biz de? diye heyecanla gülümseyen perime baktım.

Kalabalık dağıldığından beri yarım saattir amaçsızca yürüyorduk. Belki heyecanımızdan, belki aklımızın hâlâ az önce o daracık yerde yaşadıklarımızda kalmasından ya da sevgili olduktan sonra nasıl davranacağımızı, ne yapacağımızı bilememekten...

Sanırım hepsiydi...

Evet. Artık sevgiliyiz... diye cevap verdim. Elini tutmalıydım değil mi? Böyle yan yana arkadaş gibi görünüyorduk. Üstelik yoldan geçen erkeklerin ona bakmasına izin veriyormuşum gibi hissediyordum. Sonuçta o artık benimdi... Peki, elini nasıl tutacaktım?

Ona karşı bir şeyler hissetmediğimde tutmak kolay oluyordu ama şimdi çok farklıydı. Ona dokunduğumda, onu hissediyordum...

Tanrım her hücremde hem de!

Yan yana yürürken arada bir hafifçe elime çarpan elini yavaşça tutsam?

Çaktırmadan...

O sırada önünden geçtiğimiz vitrine gözüm takıldı. Tatlı Evi!

Elimle sırtından ittirip, onu çeşit çeşit tatlıların olduğu kafeye soktum. Buraya bayılacaktı. Gözlerini kocaman açıp, pastaların olduğu her vitrine heyecanla tek tek bakmaya başladı. Arada küçük sessiz çığlıklar atıyor, zıplıyordu. Son olarak en çok beğendiği pastanın vitrinine burnunu dayadı ve tuhaf yüz şekliyle Bu tatlı değil mi? diye sordu gözleri ışıldayarak.

Gülümseyip kolundan çekıştirdim ve masalardan birine oturmak için yürümeye başladım. Evet... deyip ona

408

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

döndüm. Tam karşısında durduktan sonra, ellerimi omuzlarına koydum ve Birazdan ondan yiyeceğiz, deyip, burnunun ucuna küçücük bir öpücük kondurdum. Cam vitrine dayadığı burnu buz gibiydi.

Burnumuzdan öpmek çok sevimli... diye söyleyip, gözlerime sevinçle bakarken, ona asıl sevimli olanın kendisi olduğunu söyleyecektim.

Ama söylemedim... Lanet ben!

Bunun yerine arkamı döndüm ve gözüme kestirdiğim cam kenarmdaki masaya doğru kendime küfrederek yürümeye başladım. Yerimize oturduğumuzda, yüzümde salak bir gülümsemeyle, tatlı yiyeceği için sevinçten heyecanlanan Elkam T izliyordum.

Elkam'dı artık... Sadece benim olacak olan Elkam...

Garson yanımıza geldiğinde, benim konuşmama izin vermeden istediği pastayı anlatmaya başladı.

Şey... Deniz perili olan pastayı yiyebilir miyim? Şaşırmış ve görmemiştim. Öyle bir pasta mı vardı vitrinde?

Garson deniz kızı olanı mı efendim? diye sorunca, Evet... diye cevap verdi.

Bense bu duruma kızacağını düşünmüştüm. Ben de bir kahve söyledikten sonra Elka yine bana gülümseyen gözlerle bakarak Bizi biliyorsunuz. Hem de tatlımızı yapmışsınız. İnsanlar bizi seviyor mu? diye sordu.

Boğazımı temizledim. Aslında varlığınıza inanmıyoruz. Efsane olarak yani... Tabi bazı inanan insanlar var. Genelde kız çocukları seviyor ve birkaç tane filmi de var sanırım.

Gözlerini gözlerime kilitlemiş bir şekilde Sen inanıyor muydun? diye sordu. Yüzünün şeklinden merakla cevabımı beklediği belliydi. Elbette inanmıyordum. Hangi erkek deniz kızlarına inanırdı ki?

Immm... Hayır... deyince dudaklarımı büzüp, bakışlarını kaçırdı. Bana bakması için masanım üzerimde olan elini tuttum ve banabakınca Artık inanıyorum... dedim ciddi bir tonda.

400

Corleonis Canan A. Düzgan

Anında gülümsemesi o güzel yüzüne yeniden yayıldı. Elini bırakmayı düşünmüyordum. Küçük parmağım okşamaya başladığımda, garson pastayı getirince elimi çektim. Lanet!

Pasta harika görünüyordu. Elka ise mutluluktan yerinde kıpırdanıp duruyordu. Anmda elimi uzatıp, hızla pastanın üstündeki şekerden yapılmış deniz kızını kaptım. Elka şaşkın bir şekilde bana bakınca, deniz kızı şekerini gösterip Bu benim. Ben yiyeceğim... dedim. O ise, dayanamadığını dudaklarını daha fazla büzmemesi için dua etsem de yine büzüp, kaşlarını çatarak, Ver onu! O benim! diye söylendi. Başımı iki yana salladım. Elka'yı yiyemesem de, bunu yiyebilirdim değil mi? Elini uzatıp, elimden almaya çalışsa da almasma izin vermedim ve ağzıma attım. Yüzünün hali gerçekten elinden şekeri alınmış çocuklara benziyordu.

Tanrım! Sanırım bu şeker bana yetmeyecekti!

Yuttun.

Hayır, seni yedim.

Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz ne dediğimi fark edince panikle ona baktım. O ise Beni de yemek mi istiyorsun? diye sordu şaşkın bir şekilde.

Arkama yaslandım. Boğazımda kalan deniz kızı şekerinin kuyruğu olmalıydı. Garsona su getirmesini işaret ettim ve su gelir gelmez dikleyip, ne cevap vereceğimi düşündüm.

Gerçeği söylemeliydim. Ona dokunmadan daha ne kadar dayanabilirdim bilmiyordum...

Şey... E-Evet. Ama seni yiyemediğim için bu şekeri yedim.

Yerinde tedirgin bir şekilde kıpırdandı. Yola baktı. Masaya baktı. Kafenin içine baktı... Sonunda bana bakarak Ne zaman yiyeceksin? Yakarak mı pişireceksin? Ya da pişirmeden mi? Lütfen acı çekmeme izin verme... diye konuşurken pastasını yediğini de görünce kolundan tuttum ve hesabı ödedikten sonra kafeden çıkıp, bir taksi ça-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

vırdım. Sürekli bana bakıyordu. Onu gerçekten yiyeceğimi düşünmüş olabileceğine inanmıyordum. Ona, onu nasıl yemek istediğimi anlatacaktım.

Taksiyle karavanım yanma geldiğimizde Steve'i aradım. İkisinden biri hâlâ hayattadır diye umuyordum.

Ne var?

Cidden sorunlusun Steve! Düzgün açsana şu telefonu! Hâlâ öldüremedi mi Axela seni?

Hayır, o öldü. Şu an onu gömüyorum çok meşgulüm çabuk söyle.

Piç kurusu! Biz koya gidiyoruz gelecekseniz gelin ya da taksiye binin.

Bekleyin... dedi ve telefonu yüzüme kapadı piç!

-Steve-

VValt'un zamanlamasına sıçmalıyım!

Geri çekilip, büyürü rahat bıraktım. Nasılsa istediğim cevabı vermişti. Bundan sonra onun sürekli aklıma gelmesine izin vermeyecektim. Daha çok dışarı çıkmalı ve daha fazla kızla beraber olmalıyım.

Ona baktığımda, olduğu yerde kalmış gözlerini kırpmadan üzgün bir şekilde bir yere bakıyordu. Baktığı yöne bakm. Çimlere uzanmış bir çift eğlenip, gülüyorlar arada bir de öpüşüyorlardı. Fark ettiğimi anlayınca, gözlerini birkaç kez kırıp Ah aptal insan kadınları! dedi ve yolun karşısına yürümeye başladı.

Nereye gittiğini sanıyordu bu cadı?

Peşinden giderken son anda üzerine gelen arabayı fark etmemle daha da hızlanıp, kolundan tutarak hızla kendime çektim. Ne olduğunu anlamamış, vücuduma çarpmanın etkisiyle sersemlemişti. Normaldi sonuçta bu taş gibi vücuda araba çarpsa yamulurdu...

Ne yapıyorsun? dedikten sonra ellerini küçük göğüslerinin üzerine koyarak Nefes alamadım senin yüzünden! diye bağırdı.

411

Corleonis Canan A. Düzgan

Tanrım! Gerçekten, bu kez emindim ki fena bir dayağı hak ediyordu!

Ellerimi belime koyarak Az önce hayatımı kurtardığının farkında mısın? diye bağırdım ben de. Sabrım taşmıştı artık!

Bela mısın ya? dedikten sonra, bir iki adım yanaştım ve parmağımı yüzüne doğru uzahp Bir daha bana yaklaşma! Konuşma! Ben yokmuşum gibi davran! Görmemezlikten gel! dedim ve derin bir nefes alıp Ben öyle yapacağım... diye devam ettikten sonra yoldan geçen taksiyi çevirdim.

Hiçbir şey söylemedi... VValt ve Elka'nın yanma gidene kadar camdan bakıp, sürekli burnunu çekmekten başka bir ses gelmiyordu ondan.

Sanırım VValt'un dediği gibi piç kurusunun tekiydim! Tanrım, hak etmemiş miydi ama?

Karavana vardığımızda Elka ve VValt karavanın kapısını açmış içeride oturuyorlardı. Bizi görür görmez, sanırım Axela'nın yüz ifadesinden VValt'un ve Elka'nın yüz ifadesi de değişti. Biraz neşeli davranırsam, belki bu durumdan yutabilirdim.

VValt karavandan inip, şoför koltuğuna oturmak için yanımdan geçerken Göt... diye mınıldandı.

Axela karavana girdiğinde kapıyı kapattım ve arabaya bindim.

Şensin göt, diye kendi kendime konuşuyormuş gibi; ama duyduğundan emin olarak sessizce söylendim ben de. Kesinlikle altta kalamazdım!

İkimiz de birbirimize bakmadan öylece saydüyorduk. VValt, arabayı çalıştırırken oyuna devam etti. Bir o, bir ben... Öküz kafalı.

Bok suratlı... diye cevap verdim.

Bok beyinli.

Sarı öküz.

Âşık hergele.

Kim?

412

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ne diyordu bu?

Annen.

Anneme hergele mi diyorsun sen?

Bıyıkları yok muydu?

Ha ha ha! Senin de var ama adam değilsin.

Pekâlâ, söyledığım ağırdı.

Adam olmadığımı nereden biliyorsun? diye sakince sordu. Hatta sinir bozucu derecede sakın!

Hâlâ Elka'yla utangaç ilkokul çocuğu gibisiniz.

Derin bir nefes aldı.

Birini becermemem, erkek olmadığım anlamına gelmiyor Steve! Belki değer veriyorumdur ha?

İşte beklediğim itiraftı bu!

Sinirle bana baktı ve Bir dakika! Konumuz ne zaman bana döndü? Daha senin ne kadar şerefsiz bir piç olduğunu tartışacaktık! diye söyledi gözlerini yoldan ayırmadan.

Neden hem şerefsiz hem piç oluyorum? Benim bir annem var dostum.

Evet, aynı zamanda baban da sayılır. Tanrı aşkma annen ağda yapıyor mu?
Ah, kes artık! Tamam, ne soracaksan sor hadi çabuk bitirelim şu işi! diye pes edince pis pis sırttı.
Başlıyorum.
Başla göt kafa!
Axela'dan hoşlanıyorsun değil mi? diye sorunca hayır diyemedim; ama sorunun cevabı evet de değildi.
Bilmiyordum... Tek bildiğim sürekli aklımda olması ve beni her saniye sinirlendirebilecek bir potansiyeli olduğuydu!
Yarım ağızla Hayıġġġġrrrġġġ, dedim.
Ne?
Ay'ġġġġrrmkd!
Ne diyorsun Steve?
Sonunda bağırmişti.
Hayır! Tamam mı hayır! diye bağırdım ben de.
İlkokul demişken, ilkokuldaki Melenie'yi hatırlıyor

413

Corleonis Canan A. Düzgan

musun? diye sordu gülerek. Anlamıştım. Peşimi bırakmayacaktı!
Sıkkın ve bıkkın bir şekilde Evet biraz ne olmuş ona? diye sordum.
Ondan hoşlanıyordun ve sürekli ona sataşıyordun. Saçını çekip, kitaplarım çöpe atıyordun. Onu daha sinir edebilmek için arka sırasında oturan çocuğu dövüp, oraya oturmaya başlamıştın. Bir de ona sürekli hakaret ediyor ve çirkin olduğunu söylüyordun. Tüm bunların hepsini hatırlıyor musun?
Evet hatırlıyordum. Sonucu nereye bağlayacağım üstün zekâmla anlamıştım tabii ki! Ama yine de anlamazlıktan gelerek Çok iyi hatırlamıyorum. Alkol ve kızlardan beyin hücrelerim azalmış olmalı diye cevap verdim.
Başımı iki yana salladı. Ah Steve... Şimdi de aynılarını Axela'ya yapıyorsun... Görmüyor musun? Neden anlamak istemiyorsun?
Aniden yüzüne baktım ve Hayır! O cadının saçım çekmedim! Çöpe atabileceğim kitabı bile yok! diye cevap verdim büyük bir itirazla. Gözlerini devirip Pekâlâ, Steve nasıl istiyorsan öyle davran, diye pes etti.
Uzun bir süre sessiz kaldık. Koya yaklaşmak üzereydik. Elimle saçlarımı karıştırdım ve Benden hoşlanmıyor. O yüzden uğraşma artık, dedim ciddi bir şekilde.
Benden hoşlanmadığım kendi ağızla söylemek, şimdi canımı acıtmıştı...
-Walter-
Ne yaparsam yapıyım Steve'e itiraf ettiremiyordum. Bu işi benim kadar uzatırsa, benim geç kaldığım gibi o da geç kalacaktı. Olacak bir şeyi ertelemenin anlamı yoktu. Aslında ondan hoşlandığıma emindim. Ancak Axela'nın kendisinden hoşlanmadığım söylemişti. Üstelik cam siklon bir şekilde... Bu da teorimi doğrulayan bir kanıttı. Üzülmüştüm... Ve Axela'yla konuşmalıydım...

414

1

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Koya vardığımızda, arabadan inip kızların kapısını açtım. Axela'nın yüzünün renginden yine midesinin bulandığını anlamıştım. Ama neyse ki bu kez kusmamıştı. Karavandan inip, akşam için ateş yakmak üzere harekete geçtiğimde Steve'in sesini duydum.

Hey millet! Şekilsiz bir misafirimiz var!

Söylediğiyle Steve'in olduğu yere baktığımda, Urel denen iguana, yavaş adımlarla bize doğru geliyordu.

Ve yine Elka için savaş başlamıştı...

-Elka-

Urel... Gelmişti! Bizi bırakmamıştı!

Ona doğru koşmaya başladım. Axela da benimle beraber Ureeel! diye bağırarak hızla ona koşuyorduk. O ise gülümseyip, bize doğru yürümeye devam ediyordu. Sonunda yanma varınca Axela da ben de ona sıkıca sarıldık. O da kollarıyla bizi sararken, derin bir nefes aldıktan sonra İyi olmanıza çok sevindim, diye fısıldadı içtenlikle.

Onu çok özlemiştim.

Geri çekilip arkamıza VValt ve Steve'in olduğu yere baktıktan sonra Onları bulmuşsunuz, dedi ciddi bir şekilde.

Bir şey vardı Urel'de. Tuhaf bir şey...

Axela Onlar bizi buldu. Mağaraya geldiler... diye cevap verirken, ben hâlâ Urel'in yüzüne bakarak, ondaki tuhaflığı çözmeye çalışıyordum. Evet... Kötü bir şeyler vardı...

İyi görünmüyorsun, dedim yanağına dokunarak. Yanağındaki elimin üzerine elini koydu ve tebessüm edip İyiyim merak etme. Sadece yorgunum... diye cevap verdi. Elimi çektim ve koluna girdim. Aynı şekilde Axela da diğer tarafına geçti. Hadi gel. Artık yürüyen bir evimiz var... diye söyleyip, bizi çekeştirerek yürümeye başladı.

VValt'a baktığımda, Steve'le beraber ayakta durmuş keyifsiz bir şekilde bize bakıyorlardı. Yine neye canlan sı-

415

Corleonis Canan A. Düzgan

kılmıştı bilmiyordum ama ben Urel'in geri gelmesiyle çok mutluydum.

-Walter-

Gelmişti suratsız!

Elka ona koşarak gitmeseydi, sarılmasaydı ve koluna girmeseydi, gelişini daha rahat göğüsleyebilirdim!

Sinirlenmiş tim!

Elka'nım bu kokmuş balığa neden bu kadar değer verdiğini anlayamıyordum. Sonuçta o da karşı cinsti değil mi?

Steve yavaşça yamma yaklaşırken, ona baktım. O da benim gibi kaşlarım çatmış, birbirleriyle hasret gideren üçlüye bakıyordu. Sarıldı... diyen Steve'e bakmadan cevap verdim.

Koluna girdi... dedim ve devam ettim. Yanağına dokundu.

Tekrar Steve Elini de tuttu, deyince, gözlerimi en küçük ayrıntıyı bile kaçırmamak için bir an olsun onlardan ayırmadan Kes sesini! diye kızdım. O da bana hiç bakmadan Şuna baksana küçücük boyuyla nasıl da zıplayıp sarılıyor, diye söyleyince, Axela'dan bahsettiğini anlamıştım.

Pislik göt!

Umuyordum ki, Urel balığı bu kez Axela'nın peşinden ayrılmaz ve Steve sinir krizi geçirirdi. O zaman olmaları seyretmek keyifli olacaktı. Hem belki Steve onun ağzım burnunu dağıtır az biraz şekle sokardı!

Benim planım belliydi. Elka'yı yanımdan ayırmayacak-tım ve tabii ki sevgili olduğumuzu gözüne sokacak şeyler yapacaktım. Elka benimdi! Onun değil!

Yanımıza geldiklerinde Urel elini uzattı. Ben de istemeyerek de olsa elimi uzattım ve tokalaştık. Aynı şekilde Steve'le de tokalaştıktan sonra Teşekkür ederim sizlere, diye söze başladı hem Steve'e hem bana bakarak.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Onları bulduğunuz ve göz kulak olup, yardım ettiğiniz için.

Tek kaşımı kaldırdım.

Burada olmamız, sen olmadığın için değil, onlara değer verdiğimiz için, dedim ve Elka'yı kolundan tutup, yanıma çekerek kolumun altına aldım.

Urel ise hafifçe tebessüm ettikten sonra Buna şüphem yok... diyerek Elka'ya baktı. Axela Yorgun ve susuz olmalısın Urel. Gel benimle. Dinlenmelisin... diyerek, gereksiz insanın elinden tuttu ve karavana girdi.

Steve'in kaşlarını çatmasından ve hızlı hızlı nefes almasından ne kadar sinirlendiğini anlayabiliyordum. Ben kadını kolumun altına almıştım ama o saçma inatından bunu yapamamıştı bile.

O sırada Elka'da kolumun altından kafasını bana uzatarak Ben de Urel'e yardım edeceğim, dedi ve benden uzaklaşıp, bir şey söylememe fırsat vermeden karavana girdi.

Bense arkasından öksüz çocuklar gibi bakakalmıştım. Bu durumu fırsat bilen piç Steve bana bakarak, yüzüne o pis sırıtışını yerleştirdi. Ellerini yumruk yapıp, gözaltlarına getirdi ve ağlıyormuş gibi yaparak Kız arkadaşımı çukû olmayan bir balığa kaptırdım, dedi yapmacık ağlama sesiyle. Sinirlenip bacağma tekme attım. O Ahhhh! diye bağırırken, ben de ne yaptıklarına bakmak için karavana yürüdüm.

İçeri girdiğimde Urel kızların yatağına oturmuş, su içiyordu. Kızlar ise onun başında, sanki hizmetkârlarıymış gibi ayakta durup, gözünün içine bakıyorlardı. Elka içeriye girdiğimi fark etmemişti bile.

Uyarımca konuşuruz... deyip, yatağa uzandı lüzumsuz varlık!

Kızlara görünmeden tekrar dışarı çıktım. Rüzgâr esmeye başlamıştı. Havaya baktığımda, yağmur bulutlarını görmemle küfrettim. Hâlbuki Elka'yla dolaşmak istiyordum.

Baş başa...

417

Corleonis Canan A. Düzgan

Steve akşam için etraftan topladığı ve ateş yakacağı odunları elinden bırakırken, üstün zekâsıyla konuştu.

Yağmur yağacak.

Zaten keyfim yoktu. Cevap vermeden kuma oturdum ve rüzgârdan gittikçe yükselen dalgalara baktım. Steve'in yanıma oturması uzun sürmedi.

Bu çöksüzün derdi nedir? Sürekli kızların yanında... Memleketine gidip, orada kendisi gibi biriyle evlenip, hayatımızdan çıkamaz mı?

Steve'in saçma konuşmasının üzerine ona baktım ve Gelmesini ben de istemiyordum; ama kızlarla ilgili her şeyi o biliyor. Onunla konuşup, nasıl insan olacaklarını öğrenmeliyiz. Bu durumdan ben de memnun değilim. Elka'ya bir şey olmasına izin veremem Steve... Solungaçlarının kaybolmasının ne anlama geldiğini öğrenmeliyim. Ölecek mi yaşayacak mı, bilinmezliğinden ben öleceğim sonunda... dedim ve Steve'e baktım.

Hiçbir şey söylemeden birkaç saniye yüzüme baktı ve başını eğip, konuşup konuşmamada tereddüt etti. Yıllardır arkadaşımı. Anmda bir şey sakladığım anlamıştım.

Anlat!

Tekrar yüzüme baktı ve başını eğip, kumla oynarken Axela'ya söz verdim dostum. Söyleyemem... Üzgünüm... dedi cam sikkın bir şekilde.

Ne demek söyleyemem! Saçmalama Steve! Onların verdiği her bilgi bizi çözüme ulaştırabilir! diye söylendim.

Bunun bir çözümü yok sanırım VValt, deyince daha da meraklanarak, kolundan tuttum ve Hemen anlatıyorsun lanet herif! diye bağırđım.

Derin bir nefes alıp, karavana baktı. Ardmdan yüzüme bakınca hâlâ tereddüt ediyordu.

Ölecekler VValt... diyerek yüzüme bakmaya devam etti.

Ne demek ölecekler? Bunu sana Axela mı söyledi? diye sordum.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Başını olumlu anlamda sallayıp, okyanusa baktı.

Kabullenemiyordum! İnanmak istemiyordum!

Doğru söylediğine emin misin? Yani o emin mi? Senin inadına söylemiş olabilir mi? diye sıraladım sorularımı.

Bana solungaçlarım gösterdi. Onunkiler de Elka'nınki gibi kayboluyorlarmış. Bir de... dedi ve sustu.

Ne? diye bağırdım.

Bağırma! karavana bakıp, kızların orada olup olmadığını kontrol ettim. Steve gibi ben de bizi duymalarım istemiyordum.

Okyanustayken o piçin ve şu gizemli Kihan denen yaratığın konuşmalarım duymuş. Elka için 'Ölümle yüzleşecek/ demiş. Axela da aynılarım yaşadığından sanırım tüm bu ölüm saçmalığı onun için de geçerli.

Nefesim daralmıştı. Derin nefes alsam da ciğerlerime yetmiyordu... Kesinlikle Urel'le konuşmalıydım!

Hızla ayağa kalktım ve karavana doğru yürümeye başladım. Steve arkamdan Lanet olsun Walt saçma bir şey yapma. O büyür sana söylediğimi öğrenirse beni mahveder! diye bağırdı. Şu an o ve Axela umurumda değildi! Tek düşündüğüm Elka'nın ölme ihtimalinin yüksek olmasıydı!

Karavanın kapısını açıp, yatağa yürüdüm. Axela ve Elka yiyecek bir şeyler hazırlarken, içeri aniden giren bana bakakaldılar. Urel'i kolundan tuttuğum gibi kaldırdım. O ise yan uyur vaziyette Neler oluyor? diye sorup, bana şaşkın bir şekilde baktı. Cevap vermeden, peşimden sürükleyerek karavandan çıkardım ve Steve'e Sakın peşimizden gelme! diye söyledim sertçe. Ellerini havaya kaldırıp Tamam... dedi sessizce.

Urel ise Sürüklemene gerek yok. Nereye gideceksek hızlı yürüyebilirim, deyip kolunu benden kurtarınca, Peşimden gel! diyerek karavandan uzak olan mağaraların oraya yürüdüm. Bitkin bir şekilde o da yanıma geldiğinde Her şeyi ama her şeyi anlatıyorsun Urel! En ufak bir şey bile atlarsan, yemin ederim gözümü kırpmadan

419

Corleonis Canan A. Düzgan

seni öldürürüm! dedim tek elimle boğazına yapışıp, sırtını kayalara sertçe çarparak.

Bana karşı koymadan kısılmış sesiyle Ne bilmek istiyorsun? diye sordu.

Elimi çektim ve bir adım ondan uzaklaşıp Ölecekler mi? diye sordum endişeli bir şekilde. Sesimdeki endişe fark edilmeyecek gibi değildi.

Korkuyordum... Onu kaybetmekten... Onsuz olmaktan...

Büyük ihtimalle... diye cevap verince, Yani? deyip duyacaklarımdan korkarak açıklamasını bekledim.

Gözlerini kapattı. Başını iki yana salladı ve gözlerini açarak tekrar bana baktı.

Bunları anlayabilmen çok zor VValter. Sana ne kadar açıklasam da bazı şeyleri anlayamayacaksın. İnanmayacaksın. Ve çözemeyeceksin. O yüzden tek umudumuz ölmemelerini dilemek.

Sinirlenip Neden denemiyorsun? Deniz perileri olduğunuza inanıp, diğer söylediklerine inanmayacağımı nasıl düşünüyorsun? dedim ve ona doğru yürüyüp yüzüne yaklaşarak, Onun için neler yapabileceğimi hayal dahi edemezsin! diye devam ettim dişlerimin arasından.

Ani bir şekilde pes etti.

Onlar deniz kızı değil... deyince şok olmuş bir halde yüzüne bakmaya devam ettim.

Aslında onlar okyanusun kabul ettiği suçsuz ruhlar VValter. Yüzyıllar önce okyanusa atılıp, boğularak öldürülen, ölüme mahkûm edilen masum ve temiz insanlar. Biz deniz perileri soyumuz tükenince, Kihan tarafından okyanus tanrılarına yapılan bir yakarıyla onlara sahip olduk. Aksi halde yok olacaktık. Kihan, gerçek deniz kızları ve erkeklerinin, tıpkı efsanelerinizde yazıldığı gibi kötü olmaya başladıklarını anlatmıştı. Gemilerinizdeki insanları

öldürüyor ve bundan zevk alıyorlarmış. Onları engelleyememişler ve sonunda okyanus tanrıları onları lanetlemiş. Hepsini istiridyelerine hapsedip, orada ölmelerini sağ-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

İamış. Bizler istiridyeden yaratılırız. Tüm bu olanlardan sonra istiridyelerden deniz kızı ya da erkeği yaratılmamış. Okyanus onların yerine bize inciler vermiş. Çaresizce sadece Kihan ve ben kalmışız. Sebebini bilmesek de ben, o zamanları hatırlayamıyorum.

Derin bir nefes aldı.

Elka, Axela ve onlar gibi insanlar bizim dünyamız için bir kurtuluştı. Kihan'ın duası ve yakarışıyla bizim gibi oldular. Ancak iki yüz yılda bir insan olabilme şansını vermemiz şartıyla. Ta ki tüm bu iki yüz ruh, yeniden insan oluncaya dek... Onlara peri dememizin sebebi de gerçek deniz kızı olmamaları. Tüm bildiğim, bana anlatılan bu. Benim görevim de tüm deniz perilerine insan olmaları yolunda yardımcı olmak. Elka'yla Axela ise son deniz perilerimiz.

Söylediklerini nefes dahi almadan dinliyordum. Anlattıkları o kadar sıra dışıydı ki, aklım almıyor, beynim patlayacak gibi oluyordu adeta.

Zor olduğunu biliyorum. Sadece sorgulamadan inan, deyince, Elka ve Axela bunları bilmiyor değil mi? diye sorabildim sadece. Tüm bu anlattıklarını sindirebilmem gerekiyordu. Elka yüzyıllar önce insandı ve suçsuz olarak okyanusta ölüme terk edilmişti.

Ah Tanrım!

Hayır bilmiyorlar. Lütfen söyleme. Onlar için daha da zor olacaktır.

Bir sağa bir sola volta atmaya başladım. Arada bir durup, ellerimi saçlarımdan geçiriyor, beynimin daha çok çalışması için sıkıyor ve çaresizlikten almımı sıvazlıyordum.

Ne yapacağımı bilemiyordum Tanrım!

Benden bakışlarını bir an olsun ayırmayan Urel'e dönerek Gittiğinde sana ne dedi Kihan? diye sordum.

Geri dönmelerim istedi.

Hayır! İzin veremezdim!

Neden?

Ölecekler Walter. Söylediklerimi dmleniyor musun?

Corleone Canan A. Düzgan

Böylece bir iki yüz yıl sonra tekrar deneyebilecekler! diye kızdı sabn taşmış bir halde.

Tekrar volta atmaya başladım. Bir yolu olmalıydı! İki yüz yıl yaşayamazdım ki! Bensiz bir dünyada ne yapardı? Onu kim korurdu? Başka bir adama âşık olur muydu?

Urel'e bakmadan, bir elim enseme diğer elim belimde yere bakarken Yalnız kalmak istiyorum... dedim. Hareket etmediğini anlayınca yeniden ona baktım. Başını salladı ve arkasını dönüp, karavana doğru yürümeye başladı. Gözyaşlarını daha fazla tutamayacaktım çünkü... Gözümünden akan tek damlayı hızlıca sildim. Ardından diğeri damlayınca onu da sildim. Ve bu... Uzun süre sessizce devam etti. Hiç durmayacakmış gibi... Paramparça bir şekilde olduğum yere yığıldım. Bağırarak istiyordum. Elka'ya bu halde görünmemek için, onu mutlu edebilmek için içimdeki patlamaya hazır hüznü dışarı atmak istiyordum. Ama boğazımdaki yumrudan sesim dahi çıkmıyordu. Ah Tanrım lütfen... diye inledim.

Dudaklarımın arasından süzülen tek şey buydu...

Ne kadar süredir orada kaldığımı bilmiyordum. Endişelenmiş olmalıydılar. Ayağa kalktım ve üzerimi silkeleyip, boğazımı temizleyerek, tekrar gözlerimi sildim. Az önceki halimden eser kalmamalıydı.

Karavanın dışında kimse yoktu. Hava rüzgârlı olduğundan içeride olmalıydılar. Elimi kapının koluna koyup, kendimi normal görünmeye zorladıktan sonra kapıyı açtım. Tahmin ettiğim gibi içeride yemek yiyorlardı. Tüm yüzler bana dönünce gülümsemeye çalışarak Nefis kokuyor kızlar, deyip masanın yanına bir tabure çektikten sonra oturdum. O sırada Urel'le göz

göze geldik; ama anında ikimiz de bakışlarımızı kaçırıp Elka'nın sesiyle ona baktık. Neredeydin? Seni çok bekledik ama çok acıktık.

Her şeyden habersiz olan Elkam'a baktım. Ne kadar masumdu... Ellerimden kayıp gidiyordu... Ve ben hiçbir şey yapamıyordum...

VValt.

422

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Efendim... dedim Steve'e bakarak.

Elka'ya daldın dostum yemeğini ye, dedi ve pis pis sırıttı.

Ona aldırmadan Elka'ya dönüp Yemekten sonra dolaşmaya ne dersin? diye sordum kendimi gülümsemeye zorlayarak. Sevinçle ellerini çırttı. Harika olur.

Yine Urel'le göz göze geldik. Bakışlarıyla anlatmamam için beni uyarıyordu. Başımı belli belirsiz sağa sola sallayınca keyifsiz bir şekilde tekrar yemeğine odaklandı. Elbette ona anlatmayacaktım. Tek istediğim onu mutlu edebilmektir... Onunla daha çok vakit geçirebilmek... Kalan zamanımı—

Tanrım!

Ayağa kalktım ve daha fazla vakit kaybetmemek için Elka'nın elinden tutarak Hemen gidelim... deyip karavanın kapısına yönelince, Steve arkamızdaki Hey, yağmur yağacak... diye seslense de durmadım. Elka'yla beraber karavandan çıktım.

Elini bırakmadan Koşalım mı? diye sordum gülerek. Yerinde zıplayıp Seni yeneceğim... dedi ve koşmaya başladı.

Zorlanmadan arımdan koşuyordum. Gözümün önünde, yanımda böyle mutlu olması her şeye değerdi. Arada arkasına bakıyor ve ona yaklaştığını anlayınca heyecanlanıp çığlık atıyordu. Öyle eşsizdi ki...

Daha hızlı koşup, onu belinden yakalayınca bu kez kahkahayla karışık daha büyük bir çığlık attı. O her güldüğünde mutluydum... Hem de hiç olmadığım kadar...

Kaldırıp, omzuma aldım ve mağaraların yanından tırmanarak, tepeye çıkmaya başladım.

Nereye gidiyoruz? diye sordu hâlâ kıkırdarak.

Tüm okyanusu ve ağaçları görebileceğimiz bir yere. diye cevap verdim.

Gelen sesteki ellerini çırttığını anlamıştım. Acaba okyanusu özlüyor muydu? Peki insanken, eski hayatında neden

423

Corleone's Canan A. Düzgan

okyanusa atılarak öldürülmüştü? Bir iftiraya mı kurban gitmişti masumken? Ona nasıl kıyabilmişlerdi Tanrım?

Boğazıma kadar gelen yumruğu derin bir nefes olarak geri gönderdim. Onun yanımda mutlu olmalıydım.

Tepeye çıkar çıkmaz onu omzumdan indirdim. Manzaraya ışıldayan gözlerle bakıp, gülümsedi. Rüzgârdan uçuşan saçlarımda elimi gezdirdim. Parmaklarımdan arasından ipek gibi süzülürlerken, onu izlemeye başladım. Gözlerini kapattı ve derin bir nefes olarak Havayı solumak çok güzel. Rüzgârı vücudumda hissetmek harika. diye söyledi gözlerini açmadan.

Arkasına geçtim ve ellerimi narin beline sardım. Çenemi başının üstüne koyarken Özlüyor musun okyanusu? diye sordum.

Özlüyorum ama orada kendimi sıkışmış gibi hissediyorum. Okyanusun altı çok güzel ancak burası çok daha cardı hissettiriyor. Ağaçlara dokunabiliyorum. Yürüyen canlılara... İnsanlara dokunabiliyorum... deyip, beline sardığım elimin üzerine koydu ellerini.

Ciğerlerimin havayla dolduğunu hissedebiliyorum... Âşık olabilmeyi seviyorum... Karnımdaki balıkların oynamasını seviyorum...

Her kelimesi ateş gibi yakarken beni, üstüne bir de kalbimi dağlıyordu. Burada olma ve yaşama isteği, onun daha önce elinden alınmış hakkıydı.

O, buraya... Bu dünyaya aitti...

Yere oturdum ve benimle beraber onu da oturttum. Önümde, bacaklarımın arasında sırtımı göğsüme yaslamış oturuyorduk. Kollarımla onu sardım. Sımsıkı sardım. Ensesindeki saçlarını kokladım. Ellerini avuçlarımm içine adeta hapsettim.

Onsuz yapabilir miydim?

Benimle olmasa da onun mutlu olduğunu bilmek iyileştirebilir miydi beni? O mutlu olacak mıydı ki? Çaresizce, elimden hiçbir şey gelmeden onun gitmesine izin verebilecek miydim?

Bir Deniz Kız» Hikâyesi

Tanrım... Lütfen yardım et...

Alnımı omzuna dayarken, pantolonuma düşen gözyaş-larımı izledim. Başımı kaldırıp derin bir nefes aldığım da, başımı hafifçe bana çevirip İyi misin? Üşüdün mü yoksa? diye sordu. Yüzümde, ağladığımı gösteren hiç bir tepki olmasa da, yanaklarımdaki gözyaşlarımı görmesinden korkarak Gökyüzüne bak. Bulutlar tam üstümüzde. Birazdan yağmur başlayacak, diye söyleyip, başka yöne dikkatini çekmeye çalıştım.

O, gökyüzüne bakarken kulağma sessizce Seni seviyorum Elka... Sen... Hayahmda sonsuza dek seveceğim tek kadm olacaksın. Kalbimde sadece senin aşkma yer vereceğim. Nereye gidersem gideyim, ne yapıyor olursam olayım, aklımdan, beynimden, kalbimden bir an bile çıkmayacaksın. Sonsuza dek benim masum Elkam olacaksın... diye fısıldadım.

Hiçbir şey söylemeden beni dinledikten sonra bana bakmak için arkasını dönmek istedi ancak yine izin vermedim. Hızlı nefes alışından heyecanlandığını anlamıştım. Yan profilinden ise gülümsediğini görebiliyordum. Bana bakmasma yağmur başladıktan sonra izin verecektim. O zaman, gözyaşlarımı fark edemezdi... Ve sanki gökyüzü beni duymuş gibi, yanağıma bir damla düştü. Ardmdan bir tane daha... Onun omzuna, saçma, ellerimize...

Yağmur yağıyor. Hissetmek istiyorum... dediğinde, ayağa kalkıp, onun da kalkmasma yardım ettikten sonra bana döndü ve gözlerine bakarak Seni seviyorum... Kalbim seni seviyor. Ellerim ve gözlerim de... Tüm bedenim ve aklım hep seni sevecek... Yanımda olsam da olmasam da... deyince dudaklarımı dudaklarına dokundurdum.

Onu nasıl bu kadar sevebiliyordum? Normal miydi bu?

Dudaklarımı ayırır ayırmaz ona sıkıca sarıldım. Sanki sıkı sarılırsam, elimden kimse alamaz gibi geliyordu.

Boşa olduğunu biliyordum...

Kollarımm arasından çıktı ve aşağıya, ağaçların yanına inmeye başladı. Ben de ardmdan onu takip ediyordum.

425

Corleonis Canan A. Düzgan

Kollarını iki yana açıp, ağaçların arasından gökyüzüne baktı. Gözlerini kapatıp etrafında dönmeye başlayınca, hafifçe tebessüm ettim. Gözlerini açıp, bana bakarak gülümsedi ve tekrar hızlı adımlarla yürümeye başladı.

Hava kararmak üzereyken kumsala indiğimizde, sırlısklandı. Onun ipek saçları omuzlarına, sırtına yapışmış, gözleri ise ıslak kirpiklerinin arasında daha da okyanus rengini almıştı. Arada arkasını dönüp, bana bakarak okyanusun kıyısına geldi. Yanma vardığım da Çok mutluyum. diye söyledikten sonra, aniden yükselerek dudaklarıma küçük bir öpücük kondurup, kaçmaya yeltendiğinde kolundan yakaladım ve kendime çektim. Ellerim ıslak saçlarında dolaşırken, damlaların süzüldüğü yanaklarından, çenesinden burnundan öptüm usulca. Alnımı alınma dayayıp, titrek sesimle Kaç tane... Kaç tane solungaç kaldı? diye sordum duyacaklarımdan korkarak.

Gözlerini gözlerimden ayırmadan Bir... diye fısıldadı.

Tanrım!

Bacaklarım, beynim, tüm vücudum uyuştı... Kanun, vücudumda dolaşmayı durdurdu... Ve ben, nefes almaktan vazgeçtim...

Bu kadar çabuk muydu yani? Bu kadar mıydı kalan zaman... Nasıl bu kadar hızlı yok olmuşlardı? Gözlerimi kapadım ve zor da olsa geri çekilip, gözlerimi açarak gülümsemeye çalıştım. Ardmdan elinden tutarak karavana doğru yürümeye başladım.

Kaç günümüz kalmıştı?

\utzuncu TSödüm

-Walter-

Karavana doğru el ele tutuşmuş, mutlu görünmeye çalışıp, yavaşça yürürken, karavanm yanmdaki hareketliliği fark etmem uzun sürmedi.

John!

Elka Aaa, John ve Suzanne gelmiş! deyince ikimiz de gülümseyerek adımlarımızı hızlandırdık. Gerçekten özlemiştim şerefsizi!

Bize doğru bakar bakmaz gözleri Elka'yla benim ellerimize kenetlendi. Yaklaşıp, Elka'nın elini bırakmadan tek kolumla John'a sarıldım.

Bizi nasıl buldun lanet herif?

O ise söylediğimi takmaz bir halde kulağıma Sevgili olduğunuzu söyleyen iyi olur, deyince, gülümseyerek geri çekildim. Urel'in de karavanm kapısında bize bakmasını fırsat bilerek Evet... dedim ve Elka'ya bakıp Biz artık sevgiliyiz, diye devam ettim. Elka kocaman gülümseyerek yine sevimli şapşal haliyle Evet, artık sevgiliyiz ve sizden korkmadan ayrı yatakta uyuyabiliriz, di mi Walt? deyince, bu kadar açık konuşması beni utandırmıştı.

Araya piç girdi: Oooo sevgili olunmuş, yatacak yerler ayarlanmış, öpüşülmüş, koklaşmış...

Sözlerine nasıl devam edeceğini tahmin etmem zor değildi. Bu yüzden Kapa çeneni, dedim. Sinirli söyleyememiştım; çünkü o sırada Urel'in yüz ifadesi keyiflenmeme yetmişti.

Ee, bize de kızımızı vermek düşer, diyen Suzanne'a baktım. Onunla da sarıldıktan sonra John Hadi hazırlanın

427

Corleonis Canan A. Düzgan

bir ev buldum. Orada kalacağız. Tanrım burada nasıl kalabildiniz? dedi ve karavana yöneldi.

Axela huysuz bir şekilde Umarım büyük bir evdir diye söylenerek o da karavana bindi.

Büyük bir dikkatle sevgilimi de karavana bindirip, John'a öne gelmesini ve benimle oturmasını işaret ettim. Sonuçta ondan beklediğim şeyler vardı. Her ne kadar gerek kalıp kalmayacağından emin olamasam da emanetlerimi alıp, onunla Elka ve Axela'run durumunu paylaşmalıyım. Aksi halde içim patlayacaktı. Üstelik Steve gibi akıllı beş karış havada biri olmadığından belki bir çözüm bile üretebilirdi. Umuyordum...

Herkesi arkaya tıktıktan sonra, John'un arabasının yanma yola çıkana kadar zamanım olduğunu bildiğimden hemen konuya girdim.

Kimlikleri hazırladın mı?

John çantasından bir zarf çıkarıp Evet buradalar. Lanet olsun ne kadar zorlandığımı tahmin bile edemezsin! Ölmüş insanların kimliklerine tek tek bakmak zorunda kaldım! Eğer iş hayatımı etkileyecek bir şeyler çıkarsa seni tanımadığımı söyleyeceğim, diye söylendi.

Bir yandan zarfın içindeki kimliklere bakıp, diğer yandan arabayı kullamyordum. İlk Elka'nın kimliğine baktım. Fotoğraftaki kız Elka'ya benzemiyordu; ama andırıyordu. Geçici olarak işe yarayabilirdi. İsim kısmında ise Emily yazıyordu. Emily Sunn...

Elka'ya bu ismi yakıştıramamıştım. O benim için her zaman Elka kalacaktı. Ardmdan Axela'run kimliğine göz gezdirdim. Onun adı ise Vivien Scott... Son olarak Urel'in kimliği. Guy Anderson...

Teşekkür ederim dostum, deyip John 'a baktım. Gülümseyip yüzüme bakmadan Borcunu ödeyeceksin, dedi ve yola geldiğimiz için arabadan inip, Suzanne'la birlikte arabasma geçti.

Anında yan koltuğumda sinirli Steve'i gördüm.

428

r

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Dostum bu kız ölmezse ben öldüreceğim, deyip sertçe kapıyı kapadı.

Tanrım, yine ne olmuştu? Hiç uslu durmayacak mıydı bunlar?

Tüm yol boyunca bacaklarımı uzattı ve ben ayakta kaldım! Sonra bacaklarının üzerine oturduğumda canı yandığı için sahte bir şekilde ağlamaya başladı. Tabi, kötü adam yine ben oldum lanet!

Axela'daki sinir etme potansiyeli hiç tükenmiyordu. Ölecekleri ihtimaline rağmen...

Gerçeği tekrar hatırlayınca Üzülmüyor musun? diye sordum arabayı çalıştırırken.

Ne için üzülmem gerekiyor? diye cevap verdi soruyla.

Yapma Steve! Onlar için birazcık da olsa üzülüştüğünü biliyorum. Axela'dan hoşlandığını da... Ne kadar inkâr edersen et benim gibi olacaksın. Çok geç olmadan içinden gelenleri yap dostum. Ben daha önce yapamadığım için köpek gibi pişmanım.

Hiçbir şey söylemeden camdan dışarıya bakmaya devam etti.

Steve'den cevap gelmeyince radyoyu açtım ve John'un arabasını takip etmeye devam ettim. Kimlikleri ne yapacaktım? Onlara vermeli miydim? Aklım karmakarıştı...

John'un bizi getirdiği ev çok büyük olmayan müstakil bahçeli bir evdi. Yakınında ev yoktu ve bahçesi ağaçlarla çevriliydi. Ayrıca çok sevimli ahşaptan yapılmış bir çardakla salıncak da vardı. Şimdiden sevmiştim.

Arabalardan indik. Hepimiz yan yana dizilip, tabii ki Elka yanımda, eve bakıyorduk. John Beğendiniz mi? deyip gülümsedi. Axela Çok odası varsa beğenirim, devince hepimiz ona baktık.

O ise önce Steve'i süzdükten sonra Başkalarıyla uyumak istemiyorum, diye devam etti imalı bir şekilde. Steve ellerini beline koyup, ona dönerek Evet, kesinlikle tek başına uyumaksın. Yanında yatanın üzerine çıkıyorsun çün-

429

Corleonis Canan A. Düzgan

kü! diye bağırdı. Axela şaşkın ve sinirli bir halde Bence sen de yalnız uyumaksın!

Yanındakinin üstüne çıkıp, burasından öpüyorsun. Sonra da yataktan atıyorsun! deyip dudağını gösterdi.

Hepimizin başı merakla Steve'e dönünce, Steve kollarım indirdi ve Şey-Şeyim ben... diye kekeleyip panikleyerek devam etti. Uyuyor ve yürüyorlar ya... Uyuyup gezer...

John ve ben kahkahayı basmak üzereydik ki John gülümsemesini bastırarak Yani sen şimdi uyurgezersin öyle mi Steve? diye sordu. Steve ise tereddütle Şey... Evet... diye cevap verince araya ben girdim.

Ne zamandan beri Steve? diyerek ona yaklaştım ve yüzüne bakarak kolumu omzuna koydum. Aynı şekilde John'da diğer tarafına geçerek o da kolunu Steve'in diğer omzuna koydu. İkimiz de pis pis sırtarak Steve'e bakıp, cevap bekliyorduk. Bir bana bir John'a bakarak Ben-Ben yapmadım! dedi panikle.

Onu ilk kez böyle görüyordum ve çok eğleniyordum. Tanrıya bu günleri bana yaşattığı için şükretmeliydim...

Anında John Ne yapmadın? diye sordu ve arımdan ben Üzerine çıkmadan mı bahsediyorsun? diye devam ettim. Yine John Yoksa öpmenden mi? diye sıkıştırdı.

Daha çok panik olup iki elini birden hayır anlamında salladı ve Hayır! Üstüne çıkmadım! Yani çıktım ama...

Sözlerini bitirmeden sözünü kestim: Üzerine mi çıktın? Tanrım! Terbiyesiz! Yoksa Axela'dan hoşlanıyor musun?

Başını hızla iki yana salladı. Ah hayır lanet! Çıktım ama aslında kendimi koru- John da Önce üzerine çıktın ve sonra da öptün yani? diye sözünü kesti.

Sonunda dayanamayıp, sinirlenerek gökyüzüne baktı ve gözlerini kapadı. Tekrar açtığında Axela'ya bakıyordu. Axela da bizim gibi Steve'in ne yapacağını kestiremedi-ğinden endişeyle bir adım geriledi ve sessizce eve doğru yürümeye başlayıp Ben eve bakacağım, diye mırıldandı

430

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tırsarak; çünkü konuyu o açmıştı ve her şey onun başma patlayacaktı birazdan.

Steve anında omzunda duran kollarımızı iterek, hızla Axela'nın yanına gidip kolundan tuttu ve yanımıza sürükledi. Gel buraya büy ve olanları anlat!

Axela kollarını göğsünde bağlayıp, burnunu dikleştirerek Anlattım zaten, dedi.

Steve ellerini başma getirip, saçlarını çektikten sonra konuşmaya başladı.

Sabah kalktığımda göbeğimin üzerinde uyuyordu. Ben de onu ittim ve yataktan düştü. Sonra da üzerime atlayıp, kulağımı ısırıldı! Acıyla onu altına aldım. Bu kez de dudağımı ısırıldı, deyip dudağımın içindeki kan toplamış yeri gösterdi ve devam etti: Yani onu ben öpmedim! O beni öptü!

Axela hızla kollarını indirip beline koyarken Ne! Senden kurtulmamın tek çaresi oydu! Kollarımı yılan balığı gibi sarmış ve üzerime kaya gibi çökmüştün! Başka çarem yoktu! Hem öpmedim ısırıldım! Sonra sen beni öptün ve çekip gittin! diye nefes almadan sıraladı sözlerini.

Yalancı! Sen yalancı bir cadıydın!

Sen kime cadı diyorsun defolu insan!

Defolu? Sen bu sözleri nereden öğreniyorsun küçük ama üç buçuk kız müsveddesi?

Üç buçuk sensin! Pis kokulu kaba erkek!

Pis kokulu mu? Ben dünyanın en seksi kokan erkeğiyim! Sizin deniz adamlarınız gibi yosun kokmadığım için üzgünüm!

O yosun kokusu, uyurken götünden çıkan sesin kokusundan daha iyi emin ol! Ölüyordum neredeyse!

Hah! Sen benim götümünden çıkan sese kurban ol!

Tanrım!

Hey! Kesin! Kesin yeter! diye araya girdim. Girmesem sabaha kadar hatta belki de günlerce tartışmaya devam edebilirlerdi.

Herkes bana bakınca Pekâlâ... İkmiz de avrı ve birbi-

431

Corleone's Canan A. Düzgan

rinize en uzak odalarda yatacaksınız. Tamam mı? dedim ve olanları şaşkın bir şekilde izleyen Elkanın elini tutup evin kapısına doğru yürüdüm. Ardımdan diğerleri de yürüyünce John kapıyı açarak içeriye girmemizi bekledi. En son o da girdikten sonra uçtan uca olan odalardan birini gösterip Steve sen burada zıbar! dedim ve diğer uçtaki odayı gösterip Axela sen de şu odada/' dedim ve Elka'yla bana oda bakmak için evi dolaştım.

Tüm odaların kapısı salona açılıyordu. Odamızı bulduktan sonra tam içeriye girecekken, Urel dikkatimi çekti. Salonun ortasında durmuş etrafa bakmıyordu.

Neden bir oda bulmuyorsun? diye sorduğumda bana bakarak Kalan odayı ben alacağım, dedi. Düşünceli oluşu beni şaşırtmıştı. Tamam şaşırmamıştım. Gayet kibar biriydi ve ben kötü biri olma istiyordum. Ondan nefret etmem zor olmamalıydı...

Odaya girdiğimizde birbirinden ayrı iki tek kişilik yatak vardı. Bu iki yatağı birleştirmeli miydim yoksa Elka'yı sağlama alıp, birleştirmemeli miydim? Aklıma olabilecek ihtimaller gelince başımı iki yöne salladım. Hayır hayır birleştirmemeliydim!

Ben karar verme aşamasındayken Elka Banyoya gireceğim çok ıslığım, dedi ve banyoya girdi. Yağmurdan dolayı ben de hâlâ ıslaktım. Elka'nın duşta olma fırsat bilerek ben de üzerimi değiştirdim. Elka da duştan kuru ve temiz kıyafetlerle çıkmıştı ki kapı vuruldu. John

kapmın arasından başımı uzatıp Biraz konuşabilir miyiz VValt? diye sorunca Tamam deyip Elka'yı ahundan öptüm ve dışarı çıktım.

John Benimle gel dışarıda konuşsak iyi olur, dedi ve dış kapıya yürüdü. Ardmdan onu takip ettim.

Çardakta oturunca Annen... diye söze başladı.

Ah Tanrım! Annemi tamamen unutmuştum!

Neredeyse benimle buraya gelecekti. Ona yanlış bir gün söyledim ve resmen kaçtım dostum! En kısa sürede eve dönmelisin. Gerçekten annen işlere yetişemiyor. El-

432

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ka'yı bırakmak istemiyorsan onu da yanma al. Sorun olabilecek şeyleri ortadan kaldırırm merak etme. Üstelik annenin Elka'yı seveceğinden eminim... Hem-

Elka ölecek... diye sözünü kestim. Benim kurmaya cesaret edemediğim hayalleri kurmasma izin vermek kalbimi acıtıyordu...

Ne? diye sordu endişeyle.

Bakışlarımı önümdeki ahşap masaya sabitledim. Açıklamak ne kadar zordu... Gözlerine bakmadan, bakamadan bildiğim her şeyi anlattım. Sonunda ona baktığımda o da başını eğmiş, kaşları çatık tek bir noktaya bakıyordu.

Herhangi bir yol, bir çare hiç mi yok? diye sessizce sorduğunda sesi titremiştii. Tıpkı ona anlattığım zaman boyunca bana olduğu gibi...

Sanırım. Bilmiyorum. Elimden hiçbir şey gelmiyor John. Ve ben... Başımı ellerimin arasma aldım, ...çıldıracağım.

O adam doğruyu söylediğini nereden biliyorsun? diye sordu.

Bilmiyorum ama doğru olma ihtimali bile yetiyor John.

Haklısın... diye cevap verdi.

Hava kararmıştı ve ben Elka'yla daha çok zaman geçirmek için Hadi içeri girelim, dedim ayağa kalkarak. O da yavaşça ayağa kalktı ve bana sarıldı.

Elimizden geleni yapacağız. Her ne olursa...

-Elka-

Walt, John ile beraber bir süredir bahçedeydi. Onu şimdiden özlemiştim bile. Odadan çıkmadan önce banyoya girip aynaya baktım. VValt'a güzel görünmek istiyordum. Birkaç gündür vücudum çok yorgundu ve sürekli uykum varmış gibiydi. Bazen kolumu kaldıracak halim olmuyordu. Sanırım hasta oluyordum. İnsanlar gibi...

Aynada kendime gülümsedim... 'İnsanlar gibi' diye rını-

433

Corleonis Canan A. Düzgan

rıldandım sessizce ve tişörtümü sıyırıp, solungacıma baktım. Yavaş yavaş soluyordu.

Belirginliği gittikçe azalıyordu. Diğer solungaçlarım gibi hemen kaybolmamıştı.

Biliyordum... Ya Ölecektim ya da insan olacaktım. VValt'a her yaklaştığımda solungaçlarımın daha da hızla yok olduğunu çoktan anlamıştım. Muhtemelen her ne olacaksa bu evde olacaktı. VValt'la beraber uyuyacaktım. Ne olursa olsun onun kollarımda yaşayacaktım.

Ölümü de... Hayatı da...

Saçlarımı düzelterip, düşüncelerimden uzaklaştım ve salona geçtim. Herkes salondaydı. John ve VValt hariç herkes.

-Walter-

İçeri girdiğimizde herkes salondaydı. Suzanne kızlarla sohbet ediyor ve hasret gideriyorlardı. Steve ve Urel, so-murtuk iki suratsız, da birbirinden uzak köşelere oturmuş televizyon izliyorlardı.

Elka'yla göz göze gelince ayağa kalktı ve yanıma gelerek Biz sevgiliyiz ya, sana istediğim zaman sarılabilir miyim artık? diye sordu sevimli bir şekilde. Kolundan tutup, onu vücuduma yapıştırırken Hiç bırakmayabilirsin de... dedim gülümseyerek. O da kıkırdayıp kollarını belime doladı.

John, Suzanne'ın elinden tutup Biz çok yorgunuz. Yarın güzel bir kahvaltı yapalım. İyi geceler, dedi ve odalarına girdiler. Ben de Elka'run elinden tutarak odamıza girdim. Ve girer girmez yine yatak birleştirme sorunu aklıma balyoz gibi indi.

Birleştirmeli miyim? Birleştirmemeli miyim?

Gelsene... diyen Elka'run sesiyle bakışlarımı yataklardan ayırdım. Ona baktığımda soyunuyordu.

Soyunuyordu!

Ah Tanrım, soyunuyordu!

Üzerindeki tişörtü çıkarıp, yatağın üzerine attı ve ardmdan altındaki şortu da çıkarmaya başlayınca çoktan yan-

434

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

maya başlamıştım. Ona bakmamaya özen göstererek hızla yanından geçip, camları açtım ve adeta pencereden sarkarak temiz havayı soludum.

Gidişat kötüydü!

Başımı hafifçe döndürerek Sen yatağa gir ve üzerini ört. Yağmurdan dolayı hava soğuk üşüyebilirsin, diye söyledim ve yaklaşık bir dakika sonra başımı içeri sokup, korkarak yatağa baktım.

Kapı tarafındaki yatağa uzanmış, neyse ki nevesimi de üzerine örtmüştü. Görmeyince daha dayanılabilir oluyordu. Üzerini açma ihtimaline karşı odanın ışığını söndürdüm. Üstelik benim de soyunmam gerekiyordu. Tişörtümü ve eşofmanımı çıkarıp, bir an tereddüt ettikten sonra pencere tarafındaki yatağa girdim. Tüm benliğim onunla uyumak ve hatta... Tanrım!

Neden yapmıyordum ki? Pekâlâ, onun yanında uyuya-bilmeyi başarabilirdim!

Sırt üstü döndüm.

Hayır hayır! Başaramazdım! Kesin benimki uslu durmaz ve canıma okurdu! Üstelik iç çamaşırlarıyla yatmıştı değil mi?

Pencere tarafına döndüm.

Bu son şansım olabilirdi... Ona sarılmak, ona dokunmak ve öpüp koklamak için... Ne duruyordum ben? Ne saçmalıyordum? Neyin kararım vermeye çalışıyordum?

Hızla yataktan kalktım ve yatakları dahi birleştirmeden onun yatağının yanına geldim. Pencereden süzülen ay ışığıyla bana baktığını görebiliyordum. Çekinerek Seninle uyuyabilir miyim? diye sordum sessizce. Hemen nevesimi açıp, sıcacık gülümsedi ve kenara kaydı. İç çamaşırlarıyla yattığını aklımdan defetmeye çalışarak yavaşça yatağa girdim. Yatağa girer girmez bana yanaşıp, elini karnımın üzerine attı ve başını göğsüme yasladı.

Sen gelmeseydin ben gelecektim, dedi ardından.

Sözleriyle yüzüme salak bir sırıtış yerleşti. Kolumla çıp-

435

Corleonis Canan A. Düzgan

lak sırtını sardun. Saçlarından öptükten sonra İyi geceler sevgilim, deyip huzurla gözlerimi kapadım.

O ise başımı kaldırıp, dudaklarıma utangaç bir öpücük kondurduktan sonra yine göğsüme sindi ve neredeyse duyamayacağım bir sesle Sevgilim... diye fısıldadı.

■6

Otuz 73 Lt ine i 73ölüm

-Elka-

Ondan önce uyanmıştım. Öyle güzel uyuyordu ki... Onu hep böyle uyurken görebilecek miydim acaba? Ya da ona dokunabilecek miydim?

Yüzüstü yatmış, bir eli yastığın altındaydı. Kolu kocamandı ve dokunma isteğime engel olamıyordum. Elimi yavaşça kaldırıp, hafifçe dokundum korkarak. Kıpırdanınca hemen geri çekip, gözlerimi kapadım. Bana kızmasından korkuyordum... Ama belki artık sevgili olduğumuzdan kızmazdı.

Gözlerimi yavaşça açtım. Gözlerini açmış bana bakıyordu. Onu uyandırdığım için tedirgin olmuşum; çünkü ne gülüyor ne de bir şey söylüyordu. Zorlukla Gü-Gün aydınlandı, diyebildim sessizce.

Yine hiçbir şey söylemeden bana bakmaya devam etti. Bakışlarımı kaçırıp, örtüyü omuzlarımdan boynuma kadar çektim ve gözlerimi kapadım. Kalbimin kaburgama vuruşunu duymasmdan korkuyordum. Öyle hızlı atıyordu ki... Sonunda onu rahatsız etmemek için yavaşça yataktan kalkmaya karar verdim. Örtüyü üzerimden atıp bacaklarımı yataktan aşağıya indireceksen, aniden kolumdan tutup beni yatağa geri çekti. Yatağa, sırtım ona dönük düşer düşmez, şaşkm ve hareketsiz bir şekilde kalakaldım. Elini belime doladı ve vücudumu kendisine doğru çekti. Bu kadar güçlü olmasını seviyordum...

Arkamdan bana sarılırken, nefesini saçlarımın arasından ensemde hissedince, tüm vücudum iirperdi. Gitme, diye fısıldadı sessizce.

437

Corleonis Canan A. Düzgan

Gülümsedim ve yine balıkların karnımı istila etmesine izin verdim.

Bugün buradan çıkmayalım... Lütfen... deyince, balıklar daha da çoğaldı. Hafifçe kıpırdandım. Hareket etme, dedi sonra.

Ardmdan belime sarılı eli karmmı okşamaya başladı. Dokunuşu içime öyle güzel bir his yayıyordu ki, tüm bedenim ruhum huzurla doluyordu... Daha önce hiç hissetmediğim kadar mutluydum...

Sana dokunabilir miyim? diye sordu.

Tabii ki dokunabilirdi. Sormasma gerek yoktu ki...

Evet... diye cevap verdim ben de sessizce.

Eliyle çıplak karnıma dokunuyordu. Sevdı, okşadı... Bense hem heyecanlanıyordum hem de hep dokunsun istiyordum. Ama parmakları solungacımı bulduğunda gerildim. İstmeden dokunduğunu, elini hızla çektiğinde anlamıştım. Tereddüt ederek bir süre eli havada kaldı. Sonra elini karnımdan çekerek kolumun üzerinde gezdirmeye başladı. Ardmdan omzumda yumuşak bir hisle gelen ıslaklık hissettim. Omzumu öpmüştü. Ben de onu öpmek istiyordum. Ona doğru dönmek için hareket ettiğimde Böyle kal... dedi izin vermeden.

Şey... Ben de seni öpmek istiyorum, diye söylendim.

Önce ben, derken ses tonundan gülümsediğini anlayabiliyordum.

Saçlarımı öptü. Boynumu... Her öpüşünde içimde bir şeyler kıpırdanıyordu. Bu hissi sevmiştim.

Çok güzel, diye fısıldadım.

Ensemdeki dudakları hareket ederken, yine tüm vücudumu tuhaf bir his kaplıyordu. Derin bir nefes aldı ve Çok daha güzel olabilirdi, dedi. Sesindeki üzünlüğü fark etmiştim.

Neden olmuyor? diye sordum merakla.

Saçımı okşadıktan sonra benden biraz uzaklaşarak Çünkü böyle olması gerekiyor. Daha fazlasını yapmak

438

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

sana zarar vermek demek. Hep böyle masum kalmalısın, diye cevap verdi.

Hâlâ sesi sıkıntılıydı. Beni engellemesine izin vermemek için aniden hızla ona döndüm. Daha çok uzaklaştı benden. Bense ona biraz daha sokuldum ve yine uzaklaştı. İnatla ona biraz

daha giderken Tanrım. Bunu yapmamalısın Elka. diye tedirgin bir şekilde söylese de durmadım. Kollarımdan destek alarak tamamen ona sokulduğumda, yine geri gidince yataktan düştü!

Yatakta oturup, ona bakmak için aşağıya eğildiğimde, yerde sırtüstü uzanmış, kendi kendine mırıldanıyordu.

Lanet olsun! Dayanmalısın VValt.

Neye dayanman gerekiyor?

Yerde öylece dururken bana baktı ve Sana... diye söyledi kısaca.

Bakışlarını bir an olsun gözlerimden ayırmıyordu. Ne demek istediğini anlamamıştım. Ne yapmıştım ki yine?

Kötü bir şey mi yaptım? diye sordum sesim giderek azalırken.

Derin bir iç çekip gülümserken, elleriyle yüzünü ovaladı ve kendini yukarı doğru çekip, dizlerini hafifçe yukarı kırarak oturdu. Hâlâ o yerde bense yataktaydım.

Bu kötü bir şey değil Elka. Sadece... dedi ve bir an düşündükten sonra, ciddileşerek Vücudum seni istiyor. Kalbim ve ruhum da... Seninle bir olmak istiyor. Birbirimize ait olmak... Buna dayanabilmek için zorlanıyorum. Sana dokunmamak... Başını eğip tek elini saçlarından geçirdi.

Öpmek için uğraşıyorum Elka... Aksi halde duramayabilirim. Bakışları üzerimde gezinirken, başım iki yana salladı.

Tanrım... O kadar güzelsin ki... Ne yapacağımı bilemiyorum.

Neden bahsettiğini az çok anlamıştım; ama hâlâ çözemediğim şey bunun neden kötü olduğu ve neden durdurmaya çalıştığıydı. Yataktan aşağıya inip, yan bir şekilde

439

Corleonis Canan A. Düzgan

bacaklarının arasına oturarak dizlerimi kendime çektim. Ona bakmadan bakışlarım yere sabitlenmiş Söylediklerin çok güzel. Neden kötü olsun ki birbirimize ait olmak? diye sorup, gözlerine baktım.

Bana bakışı öyle güzeldi ki gözlerinde kayboluyordum. Yavaşça yaklaştı... Biraz daha... Ve biraz daha... O her yaklaştığında kalbim dışarı çıkmak için daha da zorluyordu göğsümü. Dudakları, dudaklarıma değmek üzereyken durdu.

Öpmek istiyorum... diye fısıldadı.

Nefesi dudaklarıma çarparken Ben de... diye fısıldadım.

Korkuyorum... Sana zarar vermekten.

Bana sevgiyle nasıl zarar verebilirsin?

Eliyle yanağımı okşarken, hâlâ karar veremiyordu. Sonunda gözlerini kapadı ve dudakları dudaklarıma değdi. Yumuşak öpüşüyle adeta gökyüzündeymişim gibi hissediyordum. Sanki her yer dönüyor ve vücudum uyuşuyordu...

-Walter-

Direnmeyi başaramamıştım...

Dudaklarımda her şeyi unutuyor, adeta ayrı bir dünyada olduğumu hissediyordum. Bastırmama rağmen gittikçe güçlenen arzularım, tüm direncimi teker teker yıkıp, yüzeye çıkıyorlardı. Her kırılan direncimle onu daha da derin öpüyordum. Kendimi yavaş yavaş ona bırakıyor ve fazlasını istiyordum... Delice...

Belinden kavrayıp, onu kucağıma aldım. Durmak istesem de duramıyordum! Bacakları her iki yanımda açık bir haldeyken bana sarılmasıyla bir elim beline ve diğer elim de ensesine kaydı. Öpüşüm daha sert bir hâl aldığında, dudaklarından çıkan küçük bir inlemeyle neredeyse kendimi kaybedecektim!

Tanrım! Bana ait olmalıydı!

Nefes nefese dudaklarımı zorlukla dudaklarından çek-
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tim. Bir saniye beklemeden tekrar öptüm ve yine durmaya çalıştım. Yüzünü ellerimin araşıma alıp, yavaşça dudaklarımı dudaklarından ayırdım.

Nasıl bu kadar zorlanabiliyordum? Nasıl duramıyor ve onu deli gibi isteyebiliyordum?

Yüzümü yanağında gezdirdikten sonra ona bakıp gülümsemeye çalışırken Kalkmalıyız... dedim nefes nefese. Yüzüme baktı. Başımı iki yana salladıktan sonra Şey... diye mırıldandı.

Sesi titremişti.

Bacaklarım... Sanırım tutmuyor. Ve şey... Başım da dönüyor... dedi gülümseyerek.

Gülümsedim. Dudaklarına küçük bir öpücük kondurup, onu kucağıma alarak ayağa kalktım. Yavaşça onu yere indirirken sendeledi ve derin bir nefes alıp İyiyim, diye söyledi.

Evet... O iyiydi ama ben hiç iyi değildim...

-Steve-

Çok susamıştım ama kıcımlı yataktan kaldırmaya üşeniyordum. Bir hizmetçim olmalıydı bu gibi durumlar için. Bana su getirmeliydi, yemeğimi yapmak, odamı temizlemeli, hatta beni bile yıkamalıydı. Bulabilir miydim acaba böyle bir hizmetçi? Ah, tabii ki bulabilirdim! Benim gibi yakışıklı ve seksi bir erkeğe hangi kadın, hizmetçi olmazdı ki?

Ayaklarımı hareket ettirip yataktan aşağıya saldı. Vücudum hâlâ yatağa uzanmış bir haldeydi. Ayaklarım yere değince vücudumu da kaldırıp, yatakta oturdum. Su...

Odama su koymalıydım aksi halde her gece bu ızdırabı yaşayacaktım. Ayağa kalkıp odadan çıktım. İşte o sırada lanetli cadı da karşı odadan çıktı. Uzak mesafeye rağmen gözlerini kısararak bana baktığını anlamıştım ve ben de gözlerimi kısıp ona düşmanca baktım. Ardından, aynı anda kapıyı kapadık.

441

Corleone's Canan A. Düzgan

Mutfağa doğru yöneldi. Mutfak benim odama daha yakın olduğu için adımlarımı hızlandırarak ondan çok daha önce mutfağa girdim ve buzdolabını açtım.

Çıplak ayaklarından gelen pıçıt pıçıt sesleriyle onun da mutfağa girdiğini anlamıştım. Dondurucudan soğuk suyu alıp, dolabın kapağını kapattım. Şişeyi açıp içecekken, elimden suyu aldı ve hiçbir şey söylemeden mutfağın çıkışına yürümeye başladı.

Sinirle Ne yaptığını sanıyorsun? O benim suyum! Kendi suyunu kendin al dolaptan! diye bağırdım. Ancak bağırdığıma pişman olmuşum. Diğerleri uyanır ve bizi mutfakta yalnız görürse tamamen yanlış anlarlardı.

Dönüp bana baktı. Dolabın yanındasm. Bir tane daha al, dedi omuzlarını silkerek.

Beni takmamasına daha da sinir olup Ya o suyu hemen bana getirirsin ya da senden öyle bir intikam alırım ki okyanusuna kaçarak geri dönersin! dedim tehditkâr bir şekilde parmağımı ona uzatarak.

Off... deyip gözlerini devirdi ve yanıma gelerek su şişesini göğsüme vurdu.

Al al. Al iç kolların yorulmasın, istersen şişeyi ters çevirerek bir yere koy. Altma geç ve ağzını aç. Zahmet etme yani... diyerek dolabı açtı.

Ona cevap vermeyecektim. Birazdan yüksek dolap ona cevap verecekti zaten; çünkü su şişeleri dolabın en arka kısırındaydı ve alması için ancak bir sandalyeye çıkması gerekiyordu. Zevkle izleyecektim...

Parmak ucunda yükselirken, yüzümdeki alaylı sırıtişla, ellerimi göğsümde bağlayarak dolabın yanında durmaya devam ettim. Yan gözlerle bana baksa da, havalı minik burnunu hiç indirmeyip, benden istemeye tenezzül etmiyordu gururlu balık!

Etrafına bakmdı ve sandalyenin birini alıp, bana sinir bozucu bir gülümsemeyle baktıktan sonra dolabın önüne koydu. Sandalyenin tek ayağını parmağımın üzerine isabet ettirmeyi ancak o, sandalyenin üzerine çıkmca acıyla

442

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

fark ettim. Nasıl başarabildiğini anlayamayarak Ağğhhh, lanet olsun! Tanrım! İn şunun üstünden! Kaç kilosun sen? diye sessizce isyan ediyordum. O ise anlamayarak sandalyenin üzerinde dönüp Hem yardım etmiyorsun! Hem de in diyorsun! Nasıl alacağım suyu peki? Centilmen bir erkek olsaydın da sen verseydin! Hem sandalyeyi yemedik ya! deyip daha da uzamasına sebep olduğum acıya tuz biber ekmişti.

Al şu lanet suyu artık! diye sinirle gözlerine baktığımda yine sandalyede hareket ederek dolaba döndü ve suyu aldı. Suyu alır almaz dayanamadığını için ayağımı sandalyenin altından hızla çektim. Ancak bu kez de o, sendeleyerek sandalyeden aşağıya düştü.

Tanrım! Gerçekten lanetlenmişim! Yatıp yatıp terk ettiğim kızların lanetiydi bu!

Sesli bir şekilde ağlamaya başladı. Önce inanmasam da gözyaşlarını görünce sekerek yanma gittim. Kalk hadi. Götünün üstüne düştün bir şeyin yok. diye söylesem de gözyaşları pıt pıt dökülerek Sen yaptım! Senin yüzünden... diye ağlamaya devam etti. Hayır hayır! Ağlamıyordu... Böğürüyordu lanet cadı! Bu gidişle herkesi başımıza toplayacaktı ve yine suç bende olacaktı!

Lanet olsun!

Elimle ağzım kapadım. Karşı çıkmaya çalışsa da izin vermeden onu kucağıma alıp, mutfaktan çıktım ve en yakın olan benim odama girdim. O ise Mmmm... diyerek elimi ağzından çekmeye çalışıyordu minik elleriyle ne kadar başarabilecekse.

Odaya girip kıcımla kapıyı kapattım ve elimi ağzımdan çekmeden, sırtını göğsüme yaslayıp sıkıca tutarak Bağırmasan odana gidebilirsin. Uslu ol, dedim sessizce.

Çırpınmayı bırakarak, olumlu anlamda başını aşağı yukarı sallayınca yavaşça elimi dudaklarından çektim. Anında bana dönüp Barbarsın sen! diye sessizce kızdı. Ağlamaya devam ediyordu. Burnunu çekti ve ardından elinin

443

Corleone's Canan A. Düzen

tersiyle sildi. Gerçekten ağlıyordu... Bir an üzülmüyor gibi olsam da altta kalmamak için,

Sen de küçük kurnaz bir tilkism! dedim; ama söylediğim şey kulağıma hakaretten daha çok sevimli bir şeymiş gibi geldi. O ise yaşlı gözlerle bana bakarak, ellerini kafasının üzerine koyup Hani kulakları olan havlayan mı? diye sordu şaşkınlık ve merakla.

Ne yapacağımı bilemez halde hızlıca başımı salladım ve E-Evet... O çirkin hayvan. Hani kırmızı başlıklı kızı yiyen, dedim ama ne dediğimi ben bile bilmiyordum Ağlaması daha da şiddetlenirken, kesik kesik iç çekerek konuşmaya başladı. Be-Beni insan kızı yi-yiyen bir hayvana mı benzetiyorsun?

Tanrım!

Gözyaşları durmadan akarken bana kırılmış minik suratıyla bakıyor ve burnunu çekip duruyordu. Ne yapmalıydım?

Yavaşça ona yaklaşıp, omuzlarından tutarak yatağa oturmasını sağladım. İyi gidiyordum... Böyle devam edersem onu sakinleştirebilirdim. Karşı çıkmayıp, yatağa oturmuş ağlamaya devam ediyordu. Ben de yatağa yanma oturup Bak... Öyle demek istemedim. Sen hayvan değilsin tamam mı? deyince gözlerini benden ayırmadan, Balığım ama... diye söyleyip, hıçkırarak ağlamaya devam etti.

Ağlarken burnundan bir baloncuk çıkıp, yine yerine girince gülmeye başladım. Sessizce gülüp ona çaktırmamaya çalışmak için yüzümü saklasam da sallanan yataktan anlamış olmalı ki Neden gülüyorsun? diye sordu merakla.

İlk kez gözüme masum ve çaresiz bir kız olarak görünüyordu ve o an ondan nefret etmediğimi anladım. Burnundan baloncuk çıkarıyorsun. dedim gülerek.

Gözlerini şaşı yapıp burnuna bakmaya çalıştıktan sonra Okyanus baloncukları gibi mi? diye sordu.

Ah Tanrım! Ben bu kıza mı savaş açmışım!

Kendi kendime gülümsedim.

Tekrar yapacağım. Görmek istiyorum ben de, diyerek gözlerini yine şaşı yapıp burnuna baktı ve burnundan ne-
444

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

fes alıp vermeye başladı. Şu anki haline kahkahalarla gülmek hatta yerlerde sürünmek istiyordum. Sonunda küçük bir tane daha baloncuk çıkarınca, yatakta sevinçten zıplayıp Yaptım! Gördün mü? Ne kadar şiriiiin! dedikten sonra bana döndü.

Hadi sen de yap.

Başımı iki yana sallayıp, gülmemi bastırarak yataktan kalkarken Ben yapamam sümüklü olan sensin... dedim ve mutfığa selpak almaya gittim.

Ardımdan kendi kendine konuşuyordu.

Sümük mü yapıyor baloncucu?

Gülümsedim... Ben tam bir aptaldım...

-Walter-

Elka duşa girince sebepsizce odada hırlamaya başladım. Onunla aynı yatakta hatta aynı odada olmayacaktı. Yapamayacaktım... Ama onsuz bir saniyemi bile geçirmek istemiyordum. Ruhuma işlemişti sanki... Ona bir şey olursa ne yapacağımı bilmiyordum. Bu lanet düşünceyle odadan çıktım.

Günaydın Walt.

Suzanne gülümseyen yüzüyle kahvaltı hazırlıyordu. Gülümsemesindeki şefkatten John'un ona her şeyi anlattığını anlamıştım. Mutfak masasına otururken Lütfen normal davran. Gülümsemesini istiyorum, dedim ona bakarak.

Elindeki havluyu tezgâha bırakıp, masanın yanına gelerek karşımda durdu ve Kesin olmayan bir şey için senin gibi şimdiden üzülmeceğim zaten VValt. Bence bir atmaya bakmalısın. Toparlanması gereken sensin. Umudunu şimdiden tüketmiş bir berduş gibi berbat görünüyorsun. deyip tezgâha geri döndü.

Tek diyebildiğim Haklısın üzgünüm... olmuştu.

Haklıydı. Kesin değildi. İnsan oluyor olabilirdi de. Neden umudumu yitirip o serserinin sözlerine inanıyordum ki!

445

Corleonis Canan A. Düzgan

Çünkü doğruları söylüyorum.

Urel'in sesini duyduğumda çoktan karşıma oturmak üzereydi. Kaşlarımı çattım. Suzanne'a bakarakDışından mı konuştum? diye sordum. Suzanne şaşkın bir şekilde başını iki yana sallayınca Sakın bana aklımı okuduğunu söyleme pislik! diye çıktım piçe. Tepkisiz suratıyla Bu kötü bir şey değil VValter. Eğer olsaydı şu an Elka senin yanında olmazdı. Onu size emanet etmezdim, deyince biraz olsun sakinleşmişim.

Ancak ona içimden saydırdıklarını aklıma geldikçe kendimi kötü hissediyordum.

Kötü hissetme. Bana taktığın lakaplara alıştım. Eğer hepsini Elka'yı korumak ya da onu kışkırttığın için söylememiş olsaydım, o zaman ölürdün.

Tanrım!

Lanet olsun senin yarımda beynimizi kontrol etmemiz mi gerekiyor yani?

Beni şaşırtarak gülümsedi.

Hayır. Her zaman özelinize girmiyorum merak etme. Sandalyede arkama yaslandım ve Ah... Nasıl rahatladığımı bilemezsin Urel! dedim bakışlarımı ondan almadan. O ise önündeki tabağa kahvaltılıkardan koyarken İguana suratlı. İguanaları severim. Bana öyle hitap edebilirsin. Ama suratsız ve ibneden hoşlanmadım, dedi bana bakmadan keyifle.

Gözlerimi kapadım. Tekrar açtığımda parmağımı ona uzatarak Beynimden siktir git iguana! deyip masadan kalktım.

Elka'ya bakacaktım. Çoktan duştan çıkmış olması gerekiyordu. Odaya girdiğimde odada değildi. Duşa yönelip kapıya vurdum.

Elka hâlâ duş mu alıyorsun? Hadi çık artık. Sıra bende, dedim sesimi keyifli çıkarmaya çalışarak. Ancak cevap vermiyordu...

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tekrar seslendim.

Elka!

Yine cevap gelmedi. Endişelenmeye başlamıştım. Kapıyı kilitlememiş olmasımı umarak ve göreceğim her şeyi göze alarak kapının kolunu çevirdim.

Elka?

Duşa kabin kapalıydı ve su hâlâ akıyordu. Siluetini duşa kabinin ardından göremeyince hızla kabini açtım! Elka küvette, yarı baygın bir halde uzanıyordu.

Elka! Aman Tanrım!

Suyu kapadım ve onu kucağıma alarak küvetten çıkarıp koşar adımlarla odaya geldim. Tekrar koşarak banyodan bir havlu alıp, tüm vücuduna sardım.

Titriyordum!

Başım ellerimin arasına alıp Elka iyi misin? Elka cevap ver! diye gittikçe sesim yükselerek bağırdım adeta.

İnliyordu! Sadece inliyordu!

Elka, lütfen bebeğim, cevap ver bana! Lütfen Tanrım!

Urel! diye bağırdım.

Korkumun tarifi yoktu...

Urel, odaya girip Elka'ya baktıktan sonra yanıma geldi ve Çık odadan, diye söyledi Elka'dan ellerimi uzaklaştırmaya çalışırken.

Ne?

Çık odadan VValter! Hemen!

Başımı iki yana salladım.

Hayır! Hayır! Onu bırakmayacağım!

Çık dışarı insan!

Yakasma yapıştım.

Bu odadan beni kimse çıkaramaz!

Bunun üzerine omzumdan arkama bakıp Çıkann onu buradan... dediği anda arımda kollarımdan tutuldu. Bir yanımda John ve diğer yanımda Steve! Ne kadar çırpınsam da onlardan kurtulup, Elka'mın yanına varamıyordum!

Sonunda pes ederek onlara yalvardım... Tüm benliğimle onlara yalvardım...

447

Corleone's Canan A. Düzgan

John lütfen! Lütfen yemin ederim dokunmayacağım sadece bakacağım lütfen John!

John üzgün bir şekilde kafasını çevirip Üzgünüm dostum, deyince yine direndim ama beni çoktan kapıdan çıkarmışlardı. Ardından kapıyı kapatıp, kapının önünde dururlarken bu kez Steve'e yalvardım.

Steve... Yanında olmadan olmaz. Onu görmeden olmaz. Beni isteyecektir. Onunla olmalıyım lütfen Steve yalvarırım girmeme izin ver...

Gözleri dolmuş bir şekilde başını eğdi.

Arkamı döndüm. Suzanne ağlıyordu. Axela'ya baktım. Bana doğru gelirken ben de ona doğru yürüdüm. Omuzlarından tutup Ona ne yapıyor? Cam acıyacak mı? Geri gelecek mi? dedim panikle.

Axela, tek eliyle yanaklarımı silene kadar ağladığımı fark etmemiştim. Bana sarılıp Canı acımayacak. Sanırım onun daha fazla dayanması için uğraşıyor... dedi. Geri çekildiğinde, gözlerinden yaşlar akarken gülümsemeye çalışıyordu.

Arkamı döndüm ve hızla kapıya yürüdüm. Asla! Asla ben olmadan bir yere gitmeyecekti! John ve Steve Hayır VValt! Dur! diye bağırırsalar da kapıya olanca gücümle abandım. Onlar beni tutmaya çalışırken, kapıya defalarca tekme attım; ama siktiğimin kapısı açılmıyordu!

Açılmıyordu!

Lanet kapı açılmıyordu!

Axela Kes şunu! Urel'in dikkatini dağıtıyorsun! diye bağırdığında durdum.

Üşüyordum... Titriyordum...

Birisi koluma girip, beni koltuklardan birine oturttu. Konuşmaya başlayınca Suzanne olduğunu anladım. Umut VValt. Umudunu yitirme ve Urel'e güven. Başımı ellerimin arasına aldım ve kendi kendime mırıldandım.

Onu hastaneye bile götüremiyorum. Ona yardım bile

*48

A

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

edemiyorum. Çaresiz bir şekilde burada durmuş onun o odadan bana gülerek çıkmasını umut etmemi mi istiyorsun? deyip Suzanne'a baktım. Ardmdan yavaşça ayağa kalkıp, tekrar kapının önüne gelerek yere oturdum. Ve içimden defalarca bana geri dönmesini, onu çok sevdiğimi fısıldadım ona...

Duyar mıydı ona yalvarışımı... Aşkımı...

Seni seviyorum Elka... Lütfen bana geri dön... Seni hiçbir şeyi sevemeyeceğim kadar çok seviyorum... Tüm ruhum geri dönmen için çırpıyor...

Lütfen beni bırakma...

449

Otuz Ok inci TSöâünt

-Steve-

Walt'a bakmayı istemiyordum. Bakamıyordum aslında. Arkadaşımı, dostumu o halde görmek ve hiçbir şey yapamamak çaresiz hissettiriyordu.

Elka...

Ona, o saçkm her şeyi soran patavatsız kıza öyle alışmışım ki... Adeta kız kardeşim olmuştu. Şu an ölümle savaştığım bilmek çok acıydı. Hâlbuki ne kadar günahsız ne kadar saf ve masumdu. Ölüm, ona hiç yakışmıyordu... Ölmeyi hak eden o kadar insan varken...

Eğer ona bir şey olursa, VValt'un ne hale geleceğini düşünmek bile istemiyordum. Yaşamayı unutacaktı. Sebepsizce yaşamaya çalışacak ve bir daha hiç gülmeyecekti. Hayattan, kendisinden vazgeçecek, sadece annesi için yaşayacaktı.

Ah Tanrım... Lütfen Elka'yı götürme...

Kihan...

Sesi duyduğum yere baktım. Axela koltukta oturmuş, bacaklarını göğsüne çekmiş ve çenesini dizlerine dayamış gözleri kapalı mırıldanıyordu. Bilmiyordu ki burada işler tamı tarafından yürütülüyordu. Kihan aptalı ya da okyanusun var olmayan saçma tanrıları tarafından değil.

Gözlerini açınca, göz göze geldik ve hızla başımı başka yöne çevirdim. O anda aklıma onun da öleceği geldi yine. Aslında kabul etmesem de hoşuma gidiyordu minikliği ve cadüğü, cazgırlığı. Ayrıca kıvrak zekâsı ve akıllı oluşu da... Ha! Bir de minik burnu. Küçük ayakları da aslında...

450

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Dağınık saçları... Yuvarlak gözleri ve sinirlenince yukarı kalkan minik biçimli dudakları da fena değildi.

O da mı ölecekti yanı... Bu cadıyı bir daha göremeyecek miydim? Ben kiminle kavgaya edecektim o zaman?

İster istemez ona bakmaya devam ettim. Hâlâ mırıldanıyordu ve içeriden, Urel'den henüz bir haber yoktu. Walt yerde oturmuş, alnını dizlerine dayamıştı. John, VValt'un odaya girmeyeceğine kendi kendine ikna olmuş olacak ki, kapının önünde nöbet tutmayı bırakıp Suzanne'm yanına gitmişti. Bense kapıdan ayrılmıyordum. VValt bir an deli düşüncelere kapılıp, Urel ona her ne yapıyorsa en önemli yerine rastlayıp berbat edebilirdi. Sonuçta mantıklı düşü-nemiyordu şu an.

Ve bir buçuk saatin ardmdan sonunda kapının yavaşça açılmasıyla suratsız göründü...

-VJalter-

Sessizlik...

Çaresiz, zavallı, aciz bekleyişim...

Kapının önünde yerde oturmaktan başka hiçbir işe yaramayan ben...

Ve ona tüm ruhuyla âşık olduğunu, onsuz bir hiçten de öte olacağım şimdi daha iyi idrak edebilen, aptal ben!

Kapının yavaşça açılma sesini duyduğumda, sesle uyuşan dizlerimden başımı kaldırmadım. Alacağım haberi Urel'in gözlerinden okumak istemiyordum. Korkuyordum bana ölüm gibi bakmasından... Gözlerindeki acıyı, acımayı görmekten korkuyordum.

Bacağımda hissettiğim dokunuşla başımı kaldırdım. Urel'in ilk kez gördüğüm üzgün gözleri bana bir şey söylemeye hazırlanırken bakışlarımı yere sabitleyip hızla ayağa kalktım ve Söyleme... dedim odaya gidip gitmeme arasında kalırken.

Ondan duymayacaktım Elkam'ın nasıl olduğunu!

Kapıya yaklaştığımda içeriden hiç ses gelmiyordu. Bu
451

Corleonis Canan A. Düzgan

sessizlik ölümün sessizliği miydi? Er ya da geç gelecek olan ölümün...

Odanın açık kapısında durdum ve yatağa baktım. Yatıyordu. Sanki uyuyormuş gibi... Sanki dün gece çok yorgunmuş ve saatlerce uyuyacakmış gibi... Yavaş adımlarla yatağm yanına varıp, O'na baktım. Boğazımdaki yumru çığlık atmak isterken, susturdum onu... Yanan gözlerimi kapatıp açtım...

Cildi yine onu ilk bulduğum zamanlardaki gibi bembeyaz ve şeffaftı. Yine o ince ve narin damarlarını görebiliyordum. Yüzünün solgunluğu bile güzelliğini bozabilme-ye yetmemişti...

Yatağm yanındaki Urel'in oturduğu tabureye oturdum. Küçük elinin işaret parmağına dokundum. Sonra başparmağına... Elinin üstünü okşadı parmaklarım... Elini avuçlarımın araşma aldım yavaşça.

Seni seviyorum Elkam. Seninle asla vedalaşmayacağım, diye fısıldadım.

Avucumdaki parmakların belli belirsiz hareket etmesiyle cılız sesini duydum.

Ben-de...

Aniden yüzüne baktığımda gözlerini aralamaya çalışıyordu.

İşte o an...

İşte o an, boğazımdan çıkan inlemeyle beraber gözyaş-lanımı özgür bıraktım.

Tanrım...

Omzumdan tutan elle arkama baktığımda Dinlenmesi gerek VValter, diyordu Urel.

Başımı iki yana sallarken bakışlarım çoktan Elkam'ı bulmuştu bile yeniden. Onu bırakmayacağım... dedim. Asla yanından bir an olsun ayrılmayacaktım. Elini bir an olsun bırakmayacak ve ona hep onu sevdiğimi fısıldaya-caktım. İkimizle ilgili güzel masallar anlatacak, mutlulukla dolu hayaller sunacaktım ona...

Konuşmamız gerek. Elka'run yarımında olmaz, deyin-

V

Â

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ce, Zaten onunla geçirebileceğim bir buçuk saatimi aldın. Daha fazlasına izin vermeyeceğim. Ne söyleyeceksen burada sessizce söyleyebilirsin, diye cevap verdim kararlı sesimle.

Gözlerini kapadı ve ardmdan açıp pencere kenarını göstererek oraya yürüdü. Bense sevgilime baktıktan sonra yavaşça ellerimi elinden çektim ve kulağına eğilerek Buradayım perim... deyip saçlarından öptükten sonra, Urel'in ayakta beklediği pencere kenarına yürüdüm. Gözlerimi ona sabitlediğimde konuşmaya başladı.

Çok az zamam var. Belki de hiç yok. Odada olduğum sürece onun geri dönmesi için uğraştım VValter. Gitti ve geri geldi. Ona gücümü aktarmaya çalışırken üstelik. Ancak...

Ancak ne? diye sordum duyduklarım kalbimi sıkıştırırken.

Senin onu çağırdığını, onu beklediğini söylediğimde geri geldi. Ama umutlanma... İyi şeyler söyleyebilmeyi senden daha çok isterdim. O benim yüzyıllardır arkadaşım VValter.

Hiçbir şey söylemeden, alamadığım nefesimi kesik kesik almaya çalışarak yatağın yanına geri döndüm. Pürüzsüz narin elini tutup, yastığa yüzüm ona bakacak şekilde başımı koydum.

Benimle kal... Sensiz yapamam Elka. Sen olmadan dünyam nasıl bir dünya olur biliyor musun? Diğer elimle saçım okşarken, Urel odadan çıktı ve kapıyı kapadı.

Kendine gelecek ve iyi olacaksın. Beraber güzel bir evimiz olacak. Sonsuza dek beraber yaşayacağız. Beraber yaşlanacağız daha... Nereye gidiyorsun?

Kalmak isti-yorum, deyip gözlerini araladı. Seninle... Sana sarılmak... Konuşması o kadar sessizdi ki. Her konuştuğunda harcadığı enerji bile içimi yakıyordu. Arada bir elimi sıkması yeterdi bana ya da parmağını oynatması... Küçük bir tebessüm ya da küçük bir inleyiş bile yeterdi.

453

Corleonis Canan A. Düzgan

Konuşma. Yorulma. Ben seni hissedebiliyorum... dediğimde gözlerini kapatıp, yine uykuya daldı.

Dakikada bir nabzını kontrol ediyordum. Nefesi öyle zayıftı ki bazen göğsünün inip kalktığını göremiyordum bile. Ve bu her seferinde korkudan beynimi, vücudumu uyuşturuyordu.

Ruhlarımızı değiştiremez miydik? Onun yerine ben ölemez miydim? Bunca olağanüstü olayların içindeyken mümkün olamaz mıydı? Evet! Tanrım! Belki de yaşamasının tek çaresi buydu! Daha önce neden aklıma gelmediğine sinirlenmişim!

Yavaşça Elka'm elini bırakıp Hemen döneceğim meleğim. .. diye sessizce söyledikten sonra hızla odadan çıktım. Beni duyup duymadığım bilmesem de...

Çıkar çıkmaz tüm gözler üzerime kitlendi. Hepsi salonda sessizce oturmuş, düşünceliydiler. Bir şey söylememi bekliyorlardı. Muhtemelen Urel onlara bana anlattıklarını anlatmıştı. Urel'e yaklaştım ve Onun yerine geçmemi sağlayabilir misin? diye sordum. Vakit kaybetmek istemiyordum.

Anında John, Urel ve Steve ayağa kalkarken, Suzanne elleriyle yüzünü kapadı. Axela ise şaşkınca bakışlarım bana kilitledi.

John Ne saçmalıyorsun sen? diye sordu sinirle bana doğru gelirken. Steve'in ise ağzmdan üzgün bir şekilde sadece ismim çıkmıştı. VValt...

Urel, tam konuşacakken yine John omuzlarımdan tutarak Delirdin mi sen? Akimdan ne geçiyor? Hadi bizi düşünmüyorsun, senin bir annen var, lanet herif! Onu da mı düşünmüyorsun? diye bağırdı.

Sakin bir şekilde cevap verdim. İçeride insan olmak adma ölmeyi bile göze alan masum bir kız var John. Ben yaşayacağımı fazlasıyla yaşadım. Elka'dan sonra yaşamımın bir anlamı olmayacak; ama ona bu şansı verirsem mutlu olacağım. O yaşayacak, belki de evlenecek, çocukla-

454

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

rı olacak... Yüzyıllardır bunun için uğraşıyor. Bir yolu varsa eğer, ben hakkımı ona veriyorum.

Ellerini saçlarının arasından geçirdi.

Ah Tanrım! deyip yeniden bana baktı ve Buna izin vereceğimi mı sanıyorsun aşağılık piç? Sen benim karde-şimsin! diye bağırdı yeniden.

John'dan gözlerimi alıp, bakışlarımı Urel'e çevirerek yeniden sordum. Mümkün mü Urel?

Evet demesi için yalvarıyordum içimden. Elkam için tek yapabileceğim buydu. Çaresiz değildim. Onun yerine beni alabilirdi tanrı... Ya da okyanus... Her neyse... Tek istediğim yaşayıp, hak ettiği hayatta mutlu olmasıydı. Yüzyıllara karşı benim yirmi yedi yılım ne kadar da basitti.

Urel şaşkın bir halde yüzüme bakıyordu. Gözlerindeki şaşkınlık yerini sıcak bir bakışa bıraktı. Ardmdan acıyan bir bakış ve son olarak kararlı bir şekilde Mümkün olsaydı, hiç düşünmeden yapardım, dedi.

John ve diğerleri derin bir nefes alırken, bense nefes alamıyordum. Anlamıyorlardı ki onsuz yaşamımın değerli olmayacağını... Bir ölüden farksız olacağımı göremiyorlar mıydı?

Urel, düşüncelerimi okurmuşçasına gözlerini kapadı ve Elka'nın yanına git. Onu yalnız bırakma... deyip koltuğa oturdu.

Geçen saatlerin ardmdan Elka'da hiç gelişme yoktu. Nadiren avucumun içindeki parmağımı hafifçe oynatıyor, hâlâ burada olduğunu belirtiyordu. Bu bile bana yetiyordu. Suzanne, saatte bir sıcak havluyla odaya girip, Elka'nın buz gibi olan bedenini ısıtmaya çalışıyordu. Su içirmeyi deniyor ama su dudaklarından yastığa süzülüyordu. John ise sürekli düşünceli bir haldeydi. Odaya geliyor, elmi omzuma koyuyor ve sıkıp, güç vermeye çalışıyordu. Axela ilk birkaç saat odaya girmede. Şimdi ise yanımda oturmuş

455

Corleonis Canan A. Düzgan

sessizce durmadan Elka'ya bakıyordu. Ya da kendi geleceğine... Steve ise odaya hiç girmede.

-Steve-

Salonda bir o koltuğa bir diğerine oturup, dönüp dolanıyordum. O odaya giremezdim ki. Yapamazdım. O neşeli bıcır bıcır kızı ölüirken izleyemezdim. Onu kardeşim gibi benimsemişken, bu haliyle onu görmek hatta hatırlamak bile istemiyordum. Bana göre pembe yanakları ve kocaman gözleriyle hep gülümsemeliydi...

Axela odadan bir ruh misali çıkıp, dış kapıya yönelince ardmdan ben de yürüdüm. Suzanne ve John yiyecek bir şeyler almaya gitmişlerdi. Urel götü de ortalıkta görünmüyordu.

Kapıyı açıp dışarı çıktı. Yanına yanaştım ve İyi misin? diye sordum.

Kollarım göğsünde kavuşturup tüm vücuduyla bana döndü.

Önemsemen gözlerimi yaşartıyor.

Hâlâ asi olmaktan vazgeçmiyordu... Hâlâ dik kafalı olmaktan...

Başımı başka yöne çevirirken Boş versene... dedim ve yeni fark ettiğim bahçedeki salıncağa yürümeye başladım. Bir süre sallandıktan sonra Üzgünüm öyle demek istemedim. diyerek yanıma oturmaya çalışan cadıya baktım.

Oturmasına izin vermeden sallanmaya devam ediyordum. O ise bin bir uğraşla oturmaya çabalıyordu. Ceza her daim kim olursa olsun verilmeliydi değil mi? Neyse ki o tam ellerini beline koyup, bana kızmaya hazırlanırken durdum ve Binmek mi istiyorsun? diye sordum saf saf.

Evet... demesine izin vermeden koltuk altlarından tuttum ve yanıma oturttum. Şaşırsa da çabuk toparlanarak, yine o küçük burnunu havaya dikti.

Kendi kendime oturabilirim, diye mırıldanınca, ba-

56

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kışlarımı ona çevirdim ve ayaklarımı salıncağın sallanması için yerden güç alarak ittim.

Benden çok mu nefret ediyorsun? diye sordum hâlâ ona bakarken.

Bir süre dengesini kaybetmemek için yerleşene kadar bana baktı. Ardmdan sanki normal bir şeyden konuşuyor-muşçasma Çok değil... diye cevap verdi.

Az nefret ediyorsun yani? diye sordum.

Evet... dedi kısaca.

O zaman bu yüzde elliden daha az yapar. Yüzde otuz dersek, kalan yüzde yetmiş de beni seviyorsun demek oluyor, dedim kaşlarımı kaldırıp. Bana anlamayan gözlerle bakarken kafasını kaşıdı. Ne demek istediğimi anlamaması işime gelmişti aslında. Aksi halde ben de o da üzülecektik nasılsa bu işin sonunda. Bu yüzden bazı şeyler hiç söylen-memeli, bazı şeyler hiç yaşanmamalıydı benim gözümde.

Ama iş işten geçmişti... O bir cadıydı...

Seni sevmiyorum... dedi çocuk gibi mızımızlanarak.

Yalan söylüyorsun. Eğer az nefret ediyorsan, çok da seviyorsun demek oluyor bu, diyerek onu kızdırmaya mı yoksa itiraf ettirmeye mi çalışıyordum, bilmiyordum.

Pekâlâ, ben piçin tekiydim! Zamanlamam yanlıştı; ama bu ölüm dolu ruh halinden kurtulmak ve duymak istiyordum!

Tamam!

Hadi itiraf et. Beni beğeniyorsun. Hoşlanıyorsun değil mi? diyerek üzerine gitmeye devam ettim.

Bir süre düşündü. Ayaklarına baktı. Öne geriye salladı ve Ne önemi var ki... diye cevap verdi yüzüme bakmadan sessizce. Ardmdan bana bakıp buruk bir şekilde gülümsedi. Haklıydı... Ne önemi vardı ki birbirimizden hoşlansak. O gidecekti ve ben burada onsuz kalacaktım. Onsuz ne halde olacağım belli bile değildi. O ise beni bırakmanın üzüntüsüyle veda edecekti hayata. Tıpkı şuan VValt ve Elka gibi...

Düşüncelerime dalmışken salıncağı sallamayı bırakmış
457

Corleonis Canan A. Düzgan
olmalıyım ki salıncak durdu. Cadı ise salıncaktan zıplayarak aşağıya indi. Ben de kalkınca eve doğru yürümeye başladık. İlk kez bu kadar sakin bir şekilde sohbet etmiştik. Ben cevabımı almıştım. Benden hoşlanıyordu. Tam olarak söylemese de bu da bir itiraftı; ancak ben ona hiçbir şey söylememiştim,

Durdum.

Onun da bilmeye hakkı yok muydu?

Evet, ondan hoşlanıyordum. VValt bana kızdığı andan itibaren farkındaydım üstelik. Ama gideceğini bilmek tüm kapıları kapatıyordu bana.

Neden durdun? Bir şey mi oldu? diye sorarak karşımda durdu o da.

Aslında benim ruh ikizim gibiydi. Benim kız halim de diyebilirdim. Benim gibi aşırı derecede sinir bozucu ve patavatsız olabiliyordu. Ve tabi çok da yaramazdı. İçindeki intikam hırsı bile bana benziyordu.

Gözümün önünde sağa sola sallanan küçük elle kendime geldim.

Hey ne bakıyorsun bana gözlerini kırpmadan?

Salladığı elini tuttum. Kalp atışlarım hızlanırken, yapmak istediğim şeyde tereddüt ettim. Ama yapmazsam hayatım boyunca pişman olabilirdim. Kararımı verip, tuttuğum elimle onu hızla kendime çektim ve göğsüme çarpmasıyla belinden tutup havaya kaldırarak dudaklarma yapıştım.

Evet yapıştım!

Şaşkın bir şekilde donup kalırken, yavaşça kendini bıraktı ve öpüşüme, yapabileceği kadar karşılık vermeye çalıştı. Onu kucağımda bir kez zıplatarak bacaklarını belime sarmasını sağlayıp, öpmeye devam ettim.

Güzeldi onu öpmek... Hatta kalbimin kontrolsüz atışma bakılırsa çok heyecanlıydım da... Hayatıma girmiş onlarca kadim öpmek gibi değildi. Hiç değildi. Asla benzemiyordu. Kesinlikle farklı ve heyecanlıydı.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

' Nefes almak için dudaklarımı ayırdığımda göz göze
! geldik. Birkaç saniyenin ardından derin bir nefes alıp, ani! den kucığımdan indi ve koşar adımlarla daha doğrusu bir
durup bir koşmaya çalışarak eve girdi. O sırada net olarak gördüğüm şey yanaklarının kızarmış, bakışlarının ise bir itiraf gibi oluşuydu.

Ondan hoşlanıyordum... Hatta şuan bacaklarımın tutmamasından anladığım kadarıyla daha fazlası bile olabilirdi... Tanrım ben ve bacaklarımın tutmaması! Kendi kendime şaşırarak eve girdim.

Salona girdiğimde Walt elinde sarı bir zarf ile salona geldi. Sehpaya bir dosya attı ve Bunlara gerek kalmadı artık, deyip tekrar Elka'nın olduğu odaya girdi. Zarfı sehpadan alıp, koltuğa oturdum. O sırada Walt'un sesini duymuş olmalılar ki Axela mutfaktan, Urel de tuvaletten salona geldiler. Ben zarfı açarken ikisi de dikkatle bana bakıyordu. Zarfı açıp sehpa boşalttım, i Üç tane kimlik!

İki kadim kimliği ve bir de erkek. Biri Elka'yı diğeri Axe-la'yı, erkek olan ise Urel piçini anımsatıyordu. John çok uğraşmış olmalıydı bu sahte kimlikler için. Ancak VValt'un : dediği gibi artık bir önemi yoktu.

Urel ve Axela da koltuklara oturduktan sonra Urel kimlikleri eline aldı.

Bunlar kimlik mi?

Arkama yaslandım.

Evet. Walt, John'dan sizin için istemişti.

■ Axela heyecanla Urel'in elinden kimlikleri alırken Be: nim kimliğim mi var artık? diye sordu. Ama hemen ar-

dından heyecanı sönmüş bir şekilde sehpa geri koydu ve koltuktan kalkıp yavaş adımlarla Elka'nın yattığı odava | girdi. Urel ise hiçbir şey söylemeden düşünceli bir halde j benim gibi arkasma yaslandı. Ben de Elka'ya bakmak için I Axela'nın peşinden odaya yürüdüm.

i

i

I

!

i

I

Corleonis Canan A. Dürgan

-Walter-

Gözlerimi bir an bile Elka'dan ayırmıyordum. Bana bir şey söylemek isterse, sesi çıkmasa da dudaklarım oynatabilirdi. Axela odaya girince kısacık bir an ona baktım ve tekrar Elka'ya. Yanımızda bir dakika sessizce ayakta durup çıkarken bu kez Steve girdi.

Yatağın diğer yanına sandalyeye oturup Elka'ya bakarken konuşmaya başladı.

Evet... Hoşlanıyorum. Haklıydın, deyince yüzüne baktım. Belki de ilk kez gördüğüm üzgün bakışlarla bana baktı ve devam etti. Böyle bir şey yaşamak istemiyorum VValt. Öleceğini bile bile onu da kendimi de birbirimize bağlayamam. Arkasmda birini bıraktığını bilerek gitmemeli. Ona da kendime de bunu yapamam.

Bu piçin bu kadar derin düşüneceğini asla tahmin edemezdim. Haklıydı evet. Belki de ben hata yapmıştım. Hatta Elka şu an benim yüzümden huzurla ölemiyordu belki de. Ya da tam tersi benim için direniyordu.

Ben bencildim... Ondan vazgeçemeyecek kadar bencil...

Böyle düşünüyorsan o zaman ona hiç umut vermemelisin Steve, dediğimde yüzü değişti ve başını eğdi. Belli ki bir bok yemişti çoktan!

Çoktan verdin değil mi? diye sordum kızgın bir şekilde.

Tanrım VValt, ondan hoşlanıyorum ve ben bir erkeğim; yani bazen öyle şey oluyor ki... Şey... Öptüm onu... deyip ona kızmamam için başını kaldırmadı.

Durumunu anlayabiliyordum. Benim için de çok zordu çünkü Elka'ya direnmek. Bu salak da hoşlandığını sansa da kör kütük âşıktı aslında. Ben cevap vermeyip, tekrar dikkatimi Elka'ya verdiğimde sandalyeden kalktı ve odadan çıktı.

Saatler ilerliyordu. Elka'da elini hareket ettirme dışında bir gelişme yoktu. Bense hâlâ ona onu sevdiğimi söylüyordum. Her zaman seveceğimi...

0

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Saçlarımdaki okşanmayla gözlerimi araladım. Tanrım! Uyumuş muydum? Aranda başımı yataktan kaldırıp Elka'ya baktım. Kocaman gözleriyle bana sevgiyle bakıp gülümsüyordu.

Rüya değildi değil mi? Tanrım, lütfen; rüya olmamalıydı!

Elimi yanağma uzattım. Yanağına ve saçlarına dokunduktan sonra kendime küçük bir tokat attım. Elka elimi tutmaya çalışırken Ne yapıyorsun? Neden kendine vuruyorsun? Çok komiksin, deyip kıkırdadı.

Kıkırdamasını ve konuşmasını duyduğum anda oturduğum tabureden ayağa fırladım. Elka bana şaşkın şaşkın bakarken eğilip öyle sıkı sarıldım ki ona...

Bana dönmüştü! Soluk yanaklarım, ipekleri kıskandıran saçlarını ve güzel dudaklarım öptüm defalarca...

Yine kıkırdayıp Duydum seni, dedi ellerimle yüzünü avuçlarımdan aradığımda Duydum. Bana seslendin sürekli. Beni sevdiğini söyledin, deyip dudaklarıma kaçamak bir öpücük kondurduktan sonra, Hoşuma gitti, diye devam etti yanakları kızarıp, yeniden eskisi gibi görünmeye başlarken.

Gülümsedim.

Sana bunları her zaman söyleyeceğim. Yeter ki hep yanımda ol.

Geri gelse de ne olacağını, tekrar bu hale gelip gelmeyeceğini bilmediğimden sevinemiyordum bile. Tek sevinebildiğim onunla şu anı yaşamaya fırsatım olduğuydu.

Aniden aklıma solungacı geldiğimde kanuna baktım. Anlamış olacak ki Hâlâ orada, dedi buruk bir gülümsemeyle.

Hayal kırıklığıyla üzgün bir şekilde tekrar tabureye oturdum. Elini elime aldım ve birkaç kez öptükten son-

461

CorJeonis Canan A. Düzgan

ra Nasıl hissediyorsun? diye sordum cevabımı merakla bekleyerek.

Çok yorgunum ve çok sıcak. Bacaklarım ise sanki yü-rüyemeyecekler gibi.

Teni buz gibiydi. Sıcak hissetmesi normal miydi? Peki ya bacakları neden uyuşuktu? Solungaç ise kaybolmamıştı hâlâ. Bu ne anlama geliyordu? Tanrım bu cevapsız sorularla çıldıracaktım! Tekrar gidecek miydi?

Eğer giderse, geri gelecek miydi?

.462

Ot ut laÇiincü TSödiim

-Elka-

Yedi güneş doğuşunun ardından hâlâ herkese iyi hissettiğimi anlatmaya çalışıyordum. İyiydim ben. İyi hissediyordum. Beni neyin beklediğini bilmesem de her gece sevgilim - içimden söylemek bile güzeldi- VValt'la sarılarak uyuyordum. Hep yanımdaydı. Her an benimle ilgileniyordu; ama ben onu çok öpmek istesem de bazen izin vermiyordu.

Banyoda önce bacaklarımı sonra ise kollarımı hissetmememle küvetin içine düşmüştüm. Gerisini hatırlamıyordum; ama o andan itibaren sürekli hayal görmüştüm.

Bir tanesinde yolda yürürken karşı yolda Walt'u görüyordum. Sesleniyordum ona ancak beni duymuyor ve yürümeye devam ediyordu. Ona sesimi duyuramıyordum. Öylece yürüyüp gidiyordu. Diğerinde yatakta uzanan bedenime bakıyordum. Yammda bu kez Urel vardı. Elimi tutmuş, gözlerini kapamıştı ve ona özel sihirli kelimelerini söylüyordu. Bir tanesinde de ben yine hizmetçiymdim ama bu dünyadaki bir yerde ve birine kahve götürüyordum. O sırada camda beni izleyen bir adamı fark edip, başımı kaldırdığımda adamla göz göze geliyordum. Ve hayal orada kesiliyordu. Son olarak uyuduğum süre boyunca VValt'un bana beni sevdiğini söyleyişini duydum. Defalarca... Bana seslenişi beni o hayallerden kurtardı ve dünyaya geri getirdi.

Artık ayağa kalkıp yürüyebiliyordum. Bacaklarım ve vücudumun farklı bölgeleri arada bir uyuşsa da önemse-

463

l'orieoruS canan r*. 1-^5»

miyordum. Walt ve diğerleriyle geçireceğim son zan, larım olabilirdi çünkü. Kendimi sürekli yorgun hissetse*1 de hiçbir şeyim yokmuş gibi davranıyor, onları üzme*11 temiyordum.

Sonunda dışarı çıkmak ve okyanusa gitmek için yalVar. malarımaya dayanamayıp, okyanus kıyısına geldik. Walt benimle beraber kumlara uzanırken, Axela ve Urel kumsalda yürüyorlardı. John ve Suzanne ise bir kenarda gülüşerek sohbet ederken, Steve ise yalnız başma oturduğu köşede elinde bir ağaç dalıyla kuma vurarak bakışlarını bir an bile Axela ve Urel'den ayırmıyordu

Ben ise öyle huzurluydum ki... Yanımda gözümeye aşkla bakan sevdiğim adam vardı. Ve dostlarım... Bu mutluluğumun ne kadar süreceğini bilmesem de, biteceğini anlıyordum...

-Walter-

İki gündür okyanus kıyısına gidelim, ben iyiyim dışarıda olmak istiyorum diye tutturmuştu. Onu okyanusa yaklaştırmak istemiyordum. Sanki okyanus onu ellerimden alacak gibi geliyordu. Olabilirliği mümkündü de...

Sonunda hepimizi kandırmış, onun isteğiyle sessiz bir kumsala gelmiştik. Yanımda kumda uzanırken ne kadar da mutlu görünüyordu. Bense hem delicesine mutlu hem de yanarcasma acı doluydum. Tüm vücuduyla bana doğru dönüp, elini başının altına koydu ve güzel kocaman gözleriyle gözlerime baktı.

Kayboluyordum gözlerinde... Eriyordu iliklerim... Bu kadar âşıkken, ölümün sessizce aramızda dolanışını hissetmek doyasıya yaşatmıyordu aşkımızı. İstesek de olmuyordu... Gözlerimizdeki hüznün, her şeyi ortaya döküyordu...

Elini yavaşça uzatıp yanağımda gezdirdi. Öyle çok şey anlatıyordu ki dokunuşu kalbime. Beni sevdiğini söylemesine gerek yoktu, beni istediğini... Ya da üzülmemem gerektiğini... Mutlu olduğunu...

464

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Gözlerimi kapadım.

O sırada üzerime bir gölge geldiğini hissedince yeniden açtım.

Steve!

Elka elini yüzümden çekip, arkasını dönerek Steve'e bakarken, Steve Ne yapıyorsunuz? diye sordu.

Tanrım ne mi yapıyorduk?

Olduğum yerde oturur pozisyona geçip, sinirli bir şekilde ona baktım ve Sen gelip içine sıçana kadar romantik anlar yaşıyorduk Steve! dedim kızarak.

Elka sözlerimi bitirir bitirmez, o da doğruldu ve elleriyle ağzını kapayıp, gülmeye başladı. Gülümsemesi ister istemez beni de gülümsetince Ne oldu? diye sordum.

Çok komik oldu, diyerek bir Steve'e bir bana bakıp kıkırdamaya devam etti.

Ben komik bir erkeğim. Kadınlar bana bayıl— diyen Steve araya girince gözlerimi devirerek sözünü kestim. Senden bahsetmiyor Steve.

İııı... Şey... Tamam... O zaman ben gideyim... diyerek hızlıca yanımdan ayrıldı.

Anlayışsız piç!

Elka hâlâ gülüyordu ve gülerek O da çok komik. Beni güldürüyor, deyince moralem bozuldu. O sadece benim için gülsün istiyordum. Neden başka erkekleri komik buluyordu ki lanet!

Aniden Hadi okyanusa girelim, diye heyecanla el çırparak konuşan Elkam'a baktım.

Okyanusa girecekti... Okyanus onu geri alır mıydı? Ya da okyanusa girince yine hasta olur muydu? Aslında öl-mesindense okyanusun onu almasını tercih ederdim. O zaman tekrar deniz perisi olabilirdi belki ve bu da insan olamasa da farklı bir dünyada yaşayacak demektir. Onun yaşadığını bilmek de yeterdi... Hatta iki yüz yıl bekleyeme-sem de bir ümit her zaman onu beklerdim.

Hayatımı onu beklemeye adayabilirdim...

Elimden tutup, ayağa kalktı. Ben de tedirgin ama gii-
Corleone's Canan A. üüzgan

lümsemeye çalışarak ayağa kalktım. Üzerinde ince beyaz bol bir elbise vardı ve adeta bir peri gibi görünüyordu. Üzerini çıkarmadan elimden tutarak, okyanusun kıyısına getirdi. Ayaklarım okyanusa gitmeyi reddedercesine yavaş adım atıyordu. Üzerini neden çıkarmadığını bildiğimden teklif bile etmedim. Solungacmı göstermek istemiyordu. Ya benim üzüleceğimden korkuyor ya da kendisi cesaret edemiyordu bilmiyordum. Her ne olursa olsun çıkarmaması doğru karardı. Aksi halde sürekli kaybolup kaybolmadığını kontrol edecektim ve onu mutlu etmeye odaklanamayacaktım.

Beline kadar suya girdi. Benimse kalçamın altı hizasın-daydı. Kumda ısıman vücudumuz suda ürperiyordu. Elka dişleri birbirine vura vura Ço-çok buz! deyip ellerini vücuduna sardı ama yine de yürümeye başlayıp daha da derine gitti.

Ben de arkasından hızla gidip, elini tuttum. Bir şeyin onu okyanusun derinlerine çekip alacağımı düşündüm bir an. Öyle bir şey olsa sanki onu kurtarabilecektim! En fazla elini bırakmaz ve nefesim tükenene, ölene kadar onu görebilirdim. Elim, elini ancak o zaman bırakırdı.

Öleceğim zaman...

Omuzlarma kadar derine gittiğimizde kollarını boynuma doladı. Ben de ellerimle ince belini sardım. Gözlerime baktı ve Bir şey deneyeceğim. Korkma olur mu? diye söyledi ürkek sesiyle.

Anmda damarlarımda endişe dolaşmaya başladı.

Ne? diye sorabildim sadece. Sesimi normal çıkarmaya çalışıyordum; ama kalbim şimdiden anormal derecede çırpınmaya başlamıştı bile.

Ne yapacaksın? diye sordum tekrar ama bu kez endişeyle. Yapabileceği şeyler aklımda tek tek sıralanmaya başlamıştı çünkü...

Gülümsedi ve Suya başımı sokacağım sadece. Ama ben çıkana kadar sen beni çıkarma tamam mı? dedi beni ikna etmeye çalışan ses tonuyla.

466

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Birkaç saniye yüzüne baktıktan sonra, başımı yavaşça iki yana salladım. Olmaz!

Hızla bileğinden tutarak, onu da beraberimde sürükleyerek kıyıya yürümeye başladım.

Arkamdan Çok durmayacağım ki... Gerçekten... Okyanus adma söz veriyorum lütfen... diye yalvarınca durdum ve ona döndüm.

Kırgın, kızgın, üzgün, çaresiz... Bakışlarımda hepsini görebilirdi. Bağırmağa başladım.

Kendini bu şekilde tehlikeye atmana izin verir miyim sanıyorsun! Ya gereğinden fazla durursan, ya da kendinden geçip bayılırsan ve ben anlamazsam! Veya başka olağanüstü bir şey gelip seni benden alırsa! dedim ve Asla olmaz! diye devam edip, yeniden onu kıyıya sürüklemeye başladım. Elini elimden zor da olsa çekti ve kaşları çatık bir şekilde bana baktı.

Yapmam gerek! Denemeliyim! diye bağırdı.

Onu ilk kez sinirli ve bağırarak görüyordum. Bu haliyle bile ne kadar büyüyordu beni...

Başımı yana eğip, dolmuş gözlerle gözlerime baktı ve devam etti.

Böyle bekleyemem VValt... Her an ölecekmiş gibi...

Sözleri bir tüfekten atılan saçma parçalan gibi hedefini şaşmadan kalbime saplandı. Onu avutamadım... Ölmeyeceksin diyemedim... Yaşayacaksın ve biz hep mutlu olacağız diye söz veremedim sevgilime...

Başıma ne geleceğini çözmem gerek lütfen... diye devam edince elini bıraktım. Kısa bir süre bana bakıp, ardından ürkek bir şekilde biraz geri giderek derin bir nefes aldı. Gözlerini kapadı ve suyun altına girdi.

Bekledim. Söylediği gibi... Her geçen saliseyle yüzlerce kez öterek bekledim.

Elka!

Urel bağıırıyordu ama gözlerimi bir an olsun Elka'run suya girdiği yerden almıyordum. Gittikçe yaklaşan kulaç seslerinden Urel'in bize doğru yüzdüğünü anlamıştım.

467

Corleonis Canan A. Düzgan

Ne yapıyorsun? Çıkar onu! Böyle ölmemeli! diye bağırınca, Urel'in söylediklerine güvenip, daha da endişelenerek hemen suyun altına girdim.

Karşımda saçları suyun içinde ipek gibi dalgalanan, perilerin bile kıskandığı güzellikteki Elka, gözleri açık bir şekilde bana bakıyordu.

Büyülenmişim... Yine ve yine...

Gözlerini kapadı ve dudaklarını araladı. Su ciğerlerine dolarken, dudaklarının arasından çıkan baloncuklarla ve çatılan kaşlarıyla anında büyüsünden sıyrılarak, panikleyip bileğinden tuttum ve suyun üstüne çekmeye çalıştım.

Karşı koyuyordu!

Kendini derine doğru bastırıp, suyun üstüne çıkmayı reddediyordu! Ne yapmaya çalıştığını bilmiyordum ama sinirlenip daha da sert bir şekilde çektim! Benim de nefesim tükeniyordu ve hızla yukarı çıkıp derin bir nefes alarak tekrar daldım. Bu kez yanına giderek onu belinden kavrayıp, dudaklarımı dudaklarına bastırarak ciğerlerimdeki oksijeni ona verdim. Anında gevşedi ve karşı koymayı bıraktı.

Hızla yukarı çıktım. Suyun üzerine çıkar çıkmaz ikimiz de derin bir nefes aldık. Elka ise öksürüyor ve ağzından su çıkarıyordu. Korkum tüm vücudumu titretmeye başladıysa da onu kucağıma almak isterken beni durdurdu. İyiyim.

Tahriş olmuş boğazıyla fısıldar gibi konuşunca, Urel Ne yapmaktı amacın Elka? Kaderinde bu şekilde ölmek yok! diye sinirlenerek bağırdı ve eliyle suya vurarak kıyıya doğru sinirle yürümeye başladı.

Elka ise ilk kez gördüğüm çaresiz, ağlamaklı ve beni onun için hiçbir işe yaramayan bir erkek gibi hissettiren bir ifadeyle Açılmadı Urel... deyip bana baktı. Solungacım açılmadı VValt... İkinci solungaç da çıkmadı... Bekledim ama olmadı...

Ne söylediğini anlamaya çalışarak, tam soracakken bir iki adım geri giderek elbisesini sıyırdı ve kaybolmak üze-

468

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

re olan solungacına baktı. Bu kez yanaklarından süzülen, saçlarından akan okyanus suyu değildi... Yüzündeki hayal kırıklığı ise beni bir kere daha öldürmüştü...

Daha kaç kere ölecektim?

Yavaşça yaklaştım ve elbisesini indirip sessizce sarıldım- Onu avutacak kelimem yoktu. Tek bildiğim gerçek, Onu ölesiye sevdiğimdi...

Ve fisıldadım...

Seni çok seviyorum.

-Steve-

Sonunda o suratsız piç, cadının yanından hızla ayrılınca, oturduğum yerden kalktım ve sanki onun yanına git-miyormuş, kendi kendime dolaşıyormuş gibi yürüyerek yanma vardım. Adımlarımı yavaşlatıp, ellerimi ceplerime sokarak Aaaaa burada miydin? Görmemişim. dedim bana baktığında umursamaz bir tavırla.

Beni hiç takmadan, başını o aptalın koşar adımlarla gittiği yere çevirdiğinde ben de o yöne baktım. Urel suya atladı ve biraz ileride suyun içinde ise arkası kumsala dönük bir şekilde VValt duruyordu.

Yanlış giden bir şeyler vardı!

Neler oluyor? diye sordum bakışlarımı Walt'tan almadan.

Sanırım Elka solungaç çıkarmaya çalışıyor.

Solungaç çıkarmak da ne oluyordu?

Şaşkın bir şekilde Solungaç çıkarabiliyor musunuz? Hani kuyruğu kopan kertenkeleler gibi... diyerek ona baktım. O ise bana deliymişim gibi baktıktan sonra Bazen çok aptal oluyorsun. Solungaç işte bak bunlardan, diye kızıp, tişörtünü sıyırdı ve solungaçlarını gösterdi.

Bakakalmıştım.

Sende üç tane mi kaldı? diye sordum.

Nefesim daralmıştı...

Tişörtünü indirip Evet, az kaldı ölmeme merak etme.

469

Corleonis Canan A. Dürgan

Kurtulacaksınız! Kısa zaman sonra ben de Elka gibi olacağım... dedi ve suyun üzerine Walt'la beraber çıkan Elka'ya baktı. Ardından İşe yaramadı... deyip, okyanustan çıkan Urel'e doğru yürüdü.

Anlamıştım. Elka yaşamak, yaşayabilmek için son bir şans istemişti. Ama olmamıştı. Ve bu bücür... Artık tek beklediği insan olmak değil, ölümdü...

Biraz uzağımda şekilsizle konuşurken, aslında ne kadar üzgün görüldüğünü ilk kez fark ediyordum. Onu neşelendirmek için bir şeyler yapmalıydım. Bu düşünceyle onların yanına gittim ve bücürü hızla bacaklarından tutup, omzuma alarak ağaçlık yola doğru yürümeye başladım.

Piçe ise sert bir şekilde Sen gelmiyorsun, demem yetmişti arkamızda kalmasına. Ancak sırtıma vuran minik yumruklar neredeyse ciğerimi delmek üzereydi. Tanrım! O küçük ellerden bu güç nasıl çıkıyordu hâlâ hayret ediyordum!

Vurmaya devam edersen ellerini bağlarım! diye tehdit ettim.

Sen ellerimi bağlayana kadar mızrağma vururum ben! Can çekişiyorsun vurunca! İster misin ha?

Kahkaha atmak üzereydim sözlerini böyle bir meydan okumayla söyleyince. Üstelik şu an omzumda çaresiz haldeyken...

O bir kere olur cüce! Bir daha aletimin yanma yaklaşabileceğini sanıyorsan yanıliyorsun.

Alet?

Bilmediği bir şeyi sorduğunda neden sesi bu kadar masum geliyordu ki?

Ağaçların arasındaki patika yola girdiğimde onu omzumdan indirdim; ama her an tetikte olarak kendime biraz uzak bir şekilde.

İner inmez yukarı kıvrılan tişörtünü indirip, kaşlarını çatarak bana baktı, sonra da etrafma. Yüzünün ifadesi hayranlık dolu bir ifadeye geçince rahatladım ve patika yolda yürümeye başladım. Çıkan seslerden ve arada bir Ay!

47

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

giyişinden düşe kalka peşimden geldiğini anlamış, keyifle gülümsüyordum. Onu götürdüğüm yeri görünce degeceğini anlayacaktı.

Dursana uzun bacak! Yoruldum.

Cevap vermedim.

Hey! Sana söylüyorum!

Ona bakmak için arkamı döner dönmez gövdeme yapıştı! Ardından dengesini kaybederek, küçük gözlerini aç aça, geri geri düşmeye başladı. Ellerim arkamda bağlı bir şekilde kollarıyla dengesini bulmaya çalışmasını izliyordum. Çok komik görünüyordu. Tabii ki düşmesine izin vermeyecektim ama önce biraz paniklemesini seyretmek güzeldi.

Tanrım! Sanırım ben sadisttim!

Tam düşecekken, tek elimle bileğinden yakaladım. Diğer elim hâlâ arkamdaydı. O ise yere kırk beş derecelik bir açıyla duruyordu. Gözlerini benden ayırmadan Beni bırakmayacaksın değil mi Steve? diye sordu.

Evet! Elime düşmüştü işte!

Uzun bacağa ne oldu? diye sordum pis pis sırtarak. Gözlerini kapatıp açtı. Çok belirgin bir şekilde sakın olmaya çalışıyordu.

Bacakların uzun değil mi yani? Yalan söylemiyorum, diye cevap verince, bileğini tutan elimi biraz gevşettim. Gözlerini açarak Hayır! Hayır! Hayır! diye saydırdı. Buyandan da nereye düşeceğine bakmaya çalışıyordu ama görebilmesi imkânsızdı.

Arkanda hayvan boku var. Onun üzerine düşeceksin, deyip sırtınca Pis kokmak istemiyorum! Düşürme beni! dedi emredercesine.

Güzel koktuğunu mu sanıyorsun? diyerek ateşi körükledim. O ise beni şaşırtacak bir cesaretle Götünden çıkan sestten daha güzel koktuğuma eminim! dedi alayla.

Başımı iki yana salladım ve Yanlış cevap bebek, devip bileğini bıraktım.

Çılgık çılgıla sırtının ve küçük yuvarlak poposunun

Corleoni Canan A. Düzgan

üzerine düştü. Hemen doğrulup düştüğü yere baktığında göreceğinin birkaç kuru ot olduğunu bildiğimden arkamı dönüp yürümeye devam ettim. Arkamdan söyleniyordu.

Kaba adam! Pis uzun çarpık bacaklı şeytan! Yamuk götlü... deyince hızla arkamı döndüğümde bir adım geriledi ve üzerini silmeyi bırakarak yine küçük burnunu havaya kaldırıp bana baktı.

Dünyanın en güzel götüne bakıyorsun bayan! Benim götümdeki kaslar o kadar serttir ki oturduğum her koltukta yuvarlak, derin, şaheser bir çukur yaratır!

Eminim götünle taş da kırarsın! diye cevap verip gözlerini devirerek yanımdan geçti ve yürümeye devam etti. Bense arkasından hızla yürürken Taş mı? Taş da neymiş çeliği yamultur benim götüm! diye bağırıp yeniden önüne geçtim.

Sen benim kuyruğumu görmemişsin! Hah! Kaç köpekbalığı devirdim ben! Kaç balina! deyince kahkaha attım.

Dalga geçer gibi yüzüne bakarak Ne? Biraz az atmalısın. O kadar küçüksün ki seni yemeye tenezzül etmemiş yanından geçip gitmişlerdir, deyip sırtıttım.

Ellerini beline koyarak Ben bir şey atmıyorum. Üstelik kuyruğum o kadar büyüktü ki... parmak ucunda yükselip elini havaya kaldırdı ve devam etti. Senin iki katın kadardı! Senden çok daha uzundum.

Söyledikleri belki de doğrudu ama ona bu hazzı yaşatmayarak Hı hı, eminim öyledir. Önemli olan şuan kısa olman. Kuyruğunu görmediğime ve göremeyeceğime göre... diye cevap verdim.

Ben cevap verir vermez başını eğip yürümeye devam etti. Kırdığım potu anlayıp, elimle alnıma vurduğum ve ardından yürümeye başladım.

Bir süre sessizce yan yana yürüdükten sonra varmak istediğim yere gelmiştik. Küçük bir şelale, yine küçük bir gölete akıyordu. Şelalenin akış sesi ve yaydığı temiz, ferah hava içime huzur doldurmuştu. Yanımdaki küçük cadıya çevirdim bakışlarımı. O da gözlerini kapamış derin bir nefes alarak gülümsüyordu.

472

/

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Çok güzel, diye fısıldadı ve ardından tişörtünü çıkardı.

Göle gireceğini anlayınca ben de tişörtümü çıkarıp, onun gittiği yoldan onu takip ettim. Hiç duraksamadan göle girdi ve kahkahayla karışık küçük bir çığlık atıp Çok soğuk! diye bağırdı.

Soğuk suyu sevmezdim; ama göle soğuk yüzünden girememeyi erkekliğime yediremezdim de. Hele de bu minik düşmanım karşısında. Çaresiz, götüm donsa da hatta tüm hücrelerim ve hatta beynim uyuşsa da soğuk sudan, yine de renk vermeyip, yanma kadar gittim. Dişlerimin birbirine vurması için resmen savaş veriyordum.

Bana bakıp içten ve gerçek bir şekilde gülümsedi.

Harika burası. Keşke daha önce getirseydin, deyip, o şirin gözlerini gözlerime dikti.

Evet. Bir şeyler söylememi bekliyordu ancak onun gülüşünün gitmesini istemediğimden yanlış bir şeyler söyleyip, gülümsemesini yok etmekten korkarak sustum.

İlk kez gerçekten gülüyordu bana...

Şuan onu öpsem tokadı yer miydim?

Hayır! Hayır!

Onu öpmemeli ve işleri daha da zorlaştırmamalıydım. Öpmek yerine elimle ona su sıçattım. Yüzüne gelen suyla ilk önce şaşırp, ikinci suyu da suratına yedikten sonra akıllanarak benden uzaklaştı ve o da bana su sıçartmaya başladı.

Ne kadar süre suyla oynadık bilmiyordum. Ama bildiğim şey, ona bir şey olursa VValt gibi olabilme ihtimalim-di...

Gölden çıktık ve taşların üzerinde biraz kuruduktan sonra giyinip kumsala yürümeye başladık.

-Urel-

Böyle ölmemeliydi!

Suyun altına girip ne yapmaya çalışıyordu? Solungacının şu saatten sonra çıkabileceğini mi düşünüyordu hâlâ?

473

Corleone's Canan A. Düzgan

Ah Elka...

Hem de VValt'a bu kadar yakinken tekrar deniz kızı olmaya nasıl dönebilirdi? Okyanusa ait tek solungacı da gitmek üzereydi üstelik. Ölecekti. Bundan kaçış yoktu. Çaresi yoktu. Kihan böyle olması gerektiğini söylemişti ve böyle olmalıydı...

-Elka-

Son umudumu da kaybetmiştim. Belki daha önce çıktığı gibi yine çıkar diye düşünerek aptallık etmiştim. Ölmeye devam ettiğimi vücudum bana her türlü anlatmaya çalışsa da, kabul etmiyordum! Edemiyordum...

VValt'tan ayrılmayı düşünmek bile kalbimi öyle üzüyordu ki... insan olmayı başarabilseydim hep onunla olurum. Aynı evde yaşar, aynı yatakta uyur ve her gün doğuşuna onunla başlardım. Belki küçük insanlar bile yapabilirdik...

Beni okyanustan çıkarırken kucağına alır almaz, büyük boynuna gömdüm yüzümü. Güzeldi burası. Güvenliydi. Kollarımla sardığım omuzları da öyleydi... Okyanustan çıktığımızda beni kuma oturtup, o da yanıma oturduktan sonra İyi misin? diye sordu tekrar. Gülümseyip İyiyim, desem de aslında çok kötüydüm. Bacaklarımı ve kollarımı çok az hissediyordum ve görüşüm arada netliğini kaybediyordu. Bir de bazen herkes dönüyordu. Uzanmak istiyordum...

Yüzyıllar boyunca yaşamıştım. Ne okyanusta ne de dünyaya geldiğim o kısa zamanda hiç bu kadar mutlu ve huzurlu olmamış, kendimi hiç bu kadar insanmışım gibi hissetmemiştim. VValt, Steve John ve Suzanne... Beni bir insanmışım gibi kabul edip, uzun hayatımın en güzel günlerini yaşatmışlardı. Onları çok seviyordum...

VValt...

Yüzyıllardır âşık olmayı dilemiştim. Ve bu adam bana, aşkı en derin, en masum haliyle öğretmişti. Hiç bıkmadan... Hiç usanmadan...

474

1

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elka...

Ona öyle âşıktım ki... Bu hissettiklerim, içimdekiler, her şeyim onunla doluydu, ona aitti sanki... Ben ona aittim... Aşk... Ne güzel şeydi...

Elka!

Onu seviyordum... Ona âşıktım... Aşk O'ydu...

Tanrım! Elka!

Sırtımın kuma çarptığım hissettiğimde etrafımdaki sesleri tam duyamıyordum. Hiçbir şeyi, hiçbir yeri net göremiyor; ama bana seslenildiğini anlayabiliyordum. Tişörtümün sıyrıldığı hissettim. Ve arımdan Yok olmuş! Gitmiş! dediğini duydum Urel'in.

Doğru duyup duymadığımı bilmiyordum; ama bildiğim kesin olan tek şey yanağımdaki elin VValt'a ait olduğuydu. Dokunuşundaki incitme korkusundan, yumuşaklığından, elinin pürüzsüzlüğünden anlamıştım.

Zorlukla elimi kaldırıp, elinin üzerine koydum. Sarımsık bu kez geri dönemeyecektim.

Ölüyordum...

Hiç var olmamış biri olarak, yok oluyordum...

Dudaklarımı araladım. Ona âşık olduğumu söylemek istiyordum. Aslında söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki... Sesimi bulamasam da anlayacağım dileyerek, tüm kalan gücümü onun AŞK olduğunu söylemek için kullandım.

Aşk... Sen-sin...

î

(Otuz ^cz^iincU 13öü.üm

-John-

Walt, nefes dahi almadan korkuyla Gitti mi? diye sordu.

Urel, hiçbir şey söylemeyip düşünceli bir şekilde Elka'ya bakmaya devam edince, Urel'den gözlerini kaçırıp, tekrar Elka'nın bedenine baktı Walt.

Elleri titriyordu...

Korkusunu, kilometrelerce öteden anlayabilirdim. Yüzü bembeyaz olmuş, inanmak istemeyen, çaresiz ve yıkılmış bir adam vardı karşımda... Adeta akımı yitirmiş bir adam... Elka'nın yüzünü bir an olsun bırakmıyor ve yüzünü sallayıp, bir işe yaramasını umar gibi onun geri gelip gelmediğine bakıyordu.

Gitmedi değil mi? diye sordu yeniden. Her soruşunda sesi daha az ve titrek çıkıyordu. Ve onun her inanmak istemeyişinde, ben kahroluyordum.

Gitmişti...

Elka! Bak buradayım sevgilim. Hadi! Bak bana... deyip dikkatlice yüzüne baksa da Elka'dan cevap alamayınca, yüzünü Elka'nın zarif ve cansız boynuna gömdü.

Tanrım... Seni seviyorum... Lütfen bak bana... Lütfen beni bırakma lütfen...

Hepimiz donmuştuk... Hiçbir şey yapamıyor, öylece Walt'a ve Elka'ya bakıyorduk. Ne yapabilirdik ki zaten. Bu kez gerçekten gitmişti... Göğsü inip kalkmıyordu ve gittikçe daha solgun görünüyordu.

VValt'un ise bağırmasını bekliyordum. Hatta Urel'e sal-
476

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

dırmasını. Onu geri getirmesi için Urel'i tehdit etmesini. Ardmdan ise ona yalvarmasını... Ama hiçbirini yapmıyordu. Bu ise onun için daha çok endişelenmeme sebep olu-

Suzanne'ın elini kolumda hissedince, düşüncelerimden uzaklaşıp, gözyaşımı sildim. Ben bu kadar üzölmüşken, VValt'un ne halde olduğunu düşünemiyordum bile...

Suzanne'ı göğsüme çektim ve sıkıca sarıldım. Sessiz ağlamaya çalıştığını, gergin bedenine kollarımı sardığımda anlamıştım. Yeniden VValt'a baktım. Elka'nın gidişiyile hiçbir zaman eski VValt olamayacağını görebiliyordum...

-Steve-

Cadıyla beraber o dondurucu gölden çıkıp, kumsala giden yolda yürürken hızlı yürümeye çalışıyordum. Gölde götüm donmuştu ve hızlı yürürsem vücut sıcaklığım yükselirdi. Akıllı adamdım ben.

Onun üşümemesini okyanusun içinden gelmesine bağlıyordum ki evet öyleydi. Benden daha dayanıklı olmasına sinir olmuşum! Erkek bendim! Onun küçük poposu don-malı bense üşüyor musun diye dalga geçmekydim! Ya da ısıtmak...

Her neyse...

Yavaş olsana uzun! diye bağırınca, yürümeye devam edip Bacak boyunun kısa olması benim sorunun değil. Koş ya da zıpla ya da geride kal ve vahşi hayvanların akşam yemeği ol! diye cevap verdim.

Koşarak yanıma geldi. İçimden pis pis sırıtırken, kumsala varmıştık bile. Ve kumsala baktığım anda gördüğüm manzara, ayaklarımı olduğum yere çiviledi. Aynı şekilde Axela'nın da. Axela, gördüğü manzaranın ne anlama geldiğini idrak ettikten sonra hızla dizlerinin üzerine yere çökerken, ona baktım. Eliyle ağzını kapamış, akmaya başlayan gözyaşlarıyla Elka'nın yerde yatan bedenine bakıyordu.

477

Corleonis Canan A. Düzgan

Kalbimin daraldığını hissederken, Elka ve VValt a baktım yeniden. Bir kız kardeşimi daha kaybetmişim... Geçmiş görüntülerin beni ele geçirmesine izin vermeden, başımı iki yöne sallayıp, ellerimle yanağımı ıslatan gözyaşından kurtuldum.

Elka da gitmişti...

Ve Axela da gidecekti...

VValt ne olacaktı? Nasıl olacaktı Elka olmadan?

Peki ya ben?

Ağır adımlarla Elka'nın bedenine yanaştım. Her adımım la daha da sıkışıyor ruhum ve yanlarına vardığımda yavaşça VValt'un yanına oturdum. Yaşlı gözleriyle bir şeyler yapmamı istemesine medetle bana baktı. Elimle omzunu sıkmaktan ve güç vermesini ummaktan başka hiçbir şey söyleyemedim...

Bakışlarımı Elka'ya çevirip, yumuşacık saçlarım okşadım. Onu bir kardeş gibi benimsemiştim. Sadece iki ayda... Şimdiyse onu bu şekilde... Lanet olsun...

Diğerlerine bakarak uzaklaşmalarım işaret ettiğimde herkes ne demek istediğini anlamıştı. VValt onunla veda-laşmalıydı. Axela'ya baktığımda ise hâlâ yerde oturmuş, Elka'ya bakarak sessizce ağlıyordu.

Hiçbir şey, hiçbirimiz eskisi gibi olamayacaktık...

-Walter-

Yakışmıyordu işte...

Ölüm, benim Elkam'a yakışmıyordu...

Solgun dudakları, solgun hareketsiz duran, birbirine kenetlenmeyen parmakları... O cıvıl cıvıl melodi gibi sesi, meraklı şaşkın kocaman bakışları... Dönme dolap, sarhoş gecemiz ve sabahında yaşadıklarımız...

Onu ilk öpüşüm...

Her şey, tüm görüntüler gözümün önünden geçerken, soğuk teninden alamıyordum ellerimi. Sonsuza dek onun başında yeniden geri gelmesini bekleyebilirdim. Yemek

478
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yemeden, su içmeden, uyumadan onun yanında ölebilirdim ben de...

Kalbimin parçalara ayrılışım nasıl tarif edebilirdim? Ölümün görünmez ellerinin göğsümü sivri tırnaklarıyla kazıyıp, kalbime ulaştığını ve hiç acımadan, yavaşça parçalara ayırdığım... Yine elleriyle tüm kemiklerimi kırıp, hareket edemez hale getirdiğini... Beynimi sıkıp, beni görünmez bir bitkisel hayata soktuğunu nasıl anlatabilirdim?

Ölüm... Onu benden alması yetmemiş gibi, benimle alay edercesine tüm vücudumda, tüm damarlarımda geziniyordu.

Ve ona yalvarıyordum...

Lütfen beni de al ya da onu bana geri ver!

Elka...

Saçlarını okşadım. Vücudunu kaldırıp, kucağıma aldım. Dizlerimin üzerindeki hafif bedenini sardım kollarımla. Üşüyordu biliyordum. Yüzündeki saçları sıyıp gözlerini açmasını bekledim umutsuzca.

Dönmeyecek misin bana Elkam? diye sordum. Cevap vermedi.

Yemin ederim sana her şeyi düzgün öğreteceğim. Gerçekten. Korkunca öpülmüyor biliyor musun? O sadece seni öpmek istediğim için uydurmuş olduğum bir yalandı. Pizzamı da paylaşabiliriz söz veriyorum. Yine dönme dolaba bineriz ve bu kez korkmaman için sımsıkı sanlım sana. Seninle uyumak için uydurduğum bahaneler olmadan beraber uyuruz sarılarak... Hı?

Gözyaşlarını, solgun yanaklarına ardı ardına düşerken, onu daha sıkı sardım.

Gel-meyeceksin değil mi?

Nefesim bile beni boğarken, konuşmak gittikçe zorlaşıyordu. Başımı iki yana salladım. Hiçbir şevin önemi yok bebeğim. Seni seviyorum. Korkma... Hep seninle kalacağım. Birazdan yanımda olacağım ve beraber olacağız, tamam mı?

Elka kucağımda ayağa kalktım. Batmak üzere olan gü-

479

Corleone's Canan A. Düzgan

neş ışıkları okyanusta dans edercesine bizim ona gidişimizi kutluyordu adeta. Okyanus hiç olmadığı kadar dalgasız ve sakin, ayırmamak istercesine sessizce bekliyordu bizi.

Önce ayaklarım ıslandı. Serindi... Ama kucağımdaki bedenden daha sıcak... Devam ettim.

Biraz daha bekle sevgilim. Çok az daha...

Ona gidecektim. O gelmezse ben ona giderdim...

Su belime gelince bir el kolumdan tuttu.

Walter!

Dönüp baktığımda Urel'in bana bir şeyler söylediğini dudaklarının hareket etmesinden görebilsem de, onu duymıyordum. Önemi yoktu da benim için. Tek istediğim Elka'nın yanıma gidip, onunla olabilmektir.

Onunla olmak...

Ardmdan bu kez omzumdan bir el daha tuttu. Kendime geldiğim an Elka'nım, sevgilimin kucağımdan alınmaya ça-lışılmasıydı!

Bağırmaya başladım.

Geri ver onu! Yoksa seni öldürürüm piç kurusu!

John ve Steve beni tutarlarken, Urel kollarımın arasından Elka'yı almış, kıyıya doğru yürüyordu. Ben ise hâlâ bağılıyor ve Steve'le John'a vuruyordum. Sonunda yüzüme yediğim sert darbeyle durdum.

John, Steve ve benim arama girmişti. Steve gözlerinden ateş saçarken Ne istiyorsun? Onunla beraber ölmek mi? O zaman siktir git VValt! Seni hâlâ burada seven insanlar var, lanet herif! Neyiz biz? Hiçbir şeyin mi! Onu görüyor musun? deyip John'u aramızdan iterek bana yanaştı ve başımı Axela'nın olduğu tarafa çevirdi.

Belki on beş gün sonra o da ölecek! Ona âşık olmadığımı mı sanıyorsunuz? deyip gözünden bir damla yaş akarken sesi titredi ve devam etti.

Bense bitkisel hayatta biri gibi onu dinliyordum. Söylediklerinin doğruluğunu bilerek...

Belki senin ve benim hayatımıza onlardan başkası giremeyecek VValt. Belki hayatımız boyunca unutamayacağız.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Acılan hiç dinmeyecek belki... Ama ailemiz var. Sevdığımız ve bizi seven insanlar var. Onlar bunu hak etmiyorlar. Bırak da acıyı bunca insan değil, biz çekelim. Omzumdan tutup sarstı. Ardmdan bana sarılırken Zor olduğunu biliyorum ama huzur içinde ölmesine izin ver dostum, dedi ve benden ayrılıp, bir süre yüzüme çaresizce baktıktan sonra yavaşça kıyıya yürüdü.

John, koluma girip, beni kıyıya sürüklerken gözlerim Urel'in kıyıya bıraktığı cansız bedendeydi.

-Urel-

Delirmişti bu insan. Gerçekten delirmişti. Kendini de Elka'yla beraber öldürmeyi nasıl düşünebiliyordu? Ona bu kadar âşık mıydı? Aşk bu kadar fedakâr bir şey miydi?

Daha önce hiç başıma gelmemişti. Kendini, âşık olduğu deniz perisi için feda edebilen bir erkek! Hayır hayır! İşler hiç düşündüğüm gibi gitmiyordu. Sevdikleri insanlara nadiren peri olduğunu açıklayan ya da Elka gibi söylemek zorunda kalan, diğer bazı perilerde hiç bu şekilde tereddüt etmemiştim... Çünkü birbirlerini, kendilerini feda edebilecek kadar seven ve koruyan insanlar görmemişim.

Elka keşke okyanusa dönseydi; ama okyanusa dönmekte geç kalmıştı. Aslında dönmek bile istemiyordu VValt'a olan duyguları yüzünden. Onların insan olması Kihan için bir kayıptı ve Kihan elindeki her gücü okyanus tannlanvla yaptığı anlaşma yüzünden, onları kızdırmamaya çalışarak dolaylı yönden mi kullanıyordu? Zorlaştırmış mıydı insan oluşlarını? Çünkü Elka ve Axela da giderse, Kihan ve benden başka kimse kalmayacaktı.

Şimdi, her şeyi başa alıp, sıfırdan yeni bir havata başlamalarını sağlayarak silecektim... Kihan, hafızalarını silip, onları insan yapsa da, silmeyip okyanusa gönderse de her türlü âşık oldukları adamlarla ayrılmak zorunda kalacaklardı. Tek fark, okyanusa dönseydiler, bu adamları hiç unutmayacaklardı. Aynı şekilde onlara âşık olan bu adarn-

481

Corleonis Canan A. Düzgan

lar da. Bu da hepsi için daha acı olmalıydı... Onların acı çekmelerini istemiyordum. Keşke başka bir yolu olsaydı ama Kihan böyle istiyordu. Deniz perilerinin hayata sıfırdan başlayabilmeleri için kurallar böyleydi... Ve kesinlikle karışmamı istemiyordu.

Eğer karışırsan, dünyaya hapsedilirsin! Bir günün on dünya yılma bedel olur! Çürüyüp, kemiklerinin kuruduğuna şahit olursun!

Zaten yapmak zorundaydım. Birbirlerini unutmalarını istemesem de, haksızlık olduğunu düşünsem de onlar için en iyisi buydu... Birbirlerini hatırlayarak ayrı kalmaların-dansa, unutarak ayrı kalmaları daha insaflıydı... Böyle olmalıydı... Hepsi için en iyi yol, buydu...

Okyanustan çıkmak üzere olan ve hızla bana ve Elka'nın cansız bedenine doğru gelen VValter'a baktım. Daha önce hiçbir insanı bu şekilde görmemiştim. Ben, yüzyıllar boyunca insanların ne kadar kötü olduğundan bahsederken, Elka için kendi ömrünü feda edebilen bu adamla ne kadar yanıldığımı anlamıştım.

Ona bunu yapmak istemesem de, mecburdum. Hem, istediği gibi ölmeyecek, belki de mutlu olacaktı insan yaşamında Elka.

Başımı önüme eğdim. Gözlerimi kapadım ve ellerimi açtıktan sonra Üzgünüm VValter... diyerek görevlerime sadık kalıp, Kihan'm bana verdiği gücü kullandım.

Ve her yerin sarsılmaya başlamasıyla Kihan'm sihri gerçekleşti.

-Walter-

Başım çatlıyordu! Tanrım! Lanet olsun!

Baş ağrısı yapacağım bilseydim, Steve götünün verdiği hapları kullanmaz, sadece alkol alırdım!

Çok rahat olduğumu hissedince gözlerimi zorlukla açtım. Yatağında mıydım ben? Dün geceki sarışının yanımda olup olmadığı anlamak için yatağın diğer tarafını

<82

A

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yokladığımda, sarışın koca memeliyi göremeyince ellerimle yataktan destek alarak oturdum. Şakaklarımı ovarken koydan buraya nasıl döndüğümüzü hatırlamaya çalışıyordum. Ancak nasıl kendimizi kaybetmişsek, ne yaptığımıza ve kızlara dair hiçbir şey hatırlayamıyordum.

Tanrıya şükür ki o halde eve sağlam ulaşmıştık!

Tanrım! Steve ibnesini parçalayacaktım!

Gözlerimin kararmasına aldırmadan hızla yataktan kalkıp, odadan çıktım. Önce evin kapışırım önüne bakıp arabaları gördükten sonra Steve'in odasına yürüyerek, kapıyı tekmeledim. Her zamanki gibi saçma sapan yatış şekilleriyle horlayarak hayvan gibi uyuyordu.

Steve Kendini kovboy mu sanıyorsun? Siktir git uyumak istiyorum VValt, diye mırıldanınca yanına gidip, yüzüne eğildim ve Dün gece eve nasıl geldiğimizi hatırlıyor musun piç? Ben hatırlamıyorum; ama kapının önündeki arabalar, buraya kendimizden geçmiş bir halde araba kullanarak ve kim bilir kaç kez kaza yapma olasılığı atlatarak eve geldiğimizi anlatıyor. Kızlar ise ortada yok. Onları sapık katiller gibi öldürmüş olabilir miyiz acaba? Bu bulmacayı çözmek için beş dakikan var hapçi! deyip ayakta durmaya devam ettim.

Koca kafasını kaldırıp, gözlerini yarım bir şekilde açarak Evde miyiz? dedikten sonra kolunu yatağın diğer tarafına atıp, devam etti. Benim sürtük de yok. Elini tekrar yüzünün altına koyarken Zaten çok ateşli değildi, diyerek uyumaya devam etti.

Tanrım, gebertecektim bu iti!

Sinirle odasından çıktım. Nasılsa açlıktan uyanacaktı. O zaman beynini dağıtabilirdim!

Duş alıp, banyoda işimi bitirdikten sonra üzerime bir şort ve tişört geçirip yiyecek bir şeyler almak için evden çıktım. Markete girip, gevşek gevşek gerekenleri alıp evin bahçesine girdiğim anda ismimi duydum.

VValter tatlım!

Lanet olsun! Yine azgın fosil teyzeye yakalanmıştım!

483

Corleonis Canan A. Düzgan

Günaydın Bayan Marien, deyip, bana doğru yürümesine aldırmayarak eve yöneldim. Ama kaçışım imkânsızdı/ Ah ne kadar da yakışıklısın. Genç olsaydım senin gibi bir erkeği kesinlikle kaçırmazdım doğrusu. Kızlar peşinde dolaşiyor olmalı genç adam.

Söylediği şeyleri zaten biliyordum ve yaşıyordum. Evet, kızlar peşimi bırakmıyordu. Neyse... Konumuz bu değildi... Yine de kibar davranarak Teşekkür ederim efendim. Kahvaltı hazırlamam gerekiyor. Sonra görüşürüz, deyip, eve yürümeye başladım.

O sırada azgın teyzenin terlikleri gözüme takıldı. Bir an durup bana çok tamdık gelen bu terliklere bakakaldım. Bakışım dikkatini çekmiş olmalı ki Ah... Sevgili kocamdan yadigâr bu terlikler. Eski ama manevi değeri çok büyük. Yalnızlık zor bir şey... dediğinde bu sözleri daha önce duyduğuma yemin edebilirdim.

Teyzenin yüzüne baktım ve Mantarınız için bakımlarınızı ihmal etmeyin Bayan Marien, deyip şaşkın suratına gülümseyerek anahtarı cebimden çıkardım.

Mantar mı? Tanrım! Onun mantarından bana neydi? Asıl soru onun mantarı var mıydı ki?

Nihayet kapıyı açıp, içeri girdiğimde, mutfaka yürürken başımı iki yana sallayıp, kendime gelmeye çalıştım. Lanet olasıca hapların etkisi devam ediyor olmalıydı! Azgın teyzenin terlikleri ve mantarı!

Tanrım!

Kahvaltıyı hazırlarken, üzerinde baksırla John odasından çıktı ve gerinerek Günaydın. Eve nasıl geldik bir bilgin var mı? diye sordu. Ona baktım ve Üzerine bir şeyler giy ve kahvaltıya gel. Bir şeyler yerken konuşur, bu konudan sorumlu Steve ibnesini sıkıştırırız. Vereceği cevaplara göre belki koca kafasını bedeninden ayırırız, dedim masaya bir yağm patates kızartması dolu tabağı koyarken.

Tek kaşım kaldırıp Bugün namuslu olmanın sebebi ne? Her gün baksırla kahvaltı yapıyorum VValter, diyerek dalga geçer gibi gülümseyip banyoya yürüdü.

484

' ^

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Evet... Evdeyken sürekli baksırla dolaşıyorduk haklıydı. Bu saçma bok gibi halimden kahvaltı yapınca kurtulacak, kendime gelecektim; emindim.

-Urel-

VValter ve diğerleri için her şey şu an hiç yaşanmamış gibiydi. Olayların başladığı güne dönmüşlerdi. Ne Elka'yı ne Axela'yı ne beni hatırlamayacaklardı. Hatta John, Su-zanne'la tanışmamış olacaktı. Bizim için ise her şey asıl şimdi başlıyordu.

Üzgündüm... Hepsi için... Hepimiz için...

Axela ve Elka'yı, sığındığımız mağaraya taşıdım ve ateş yaktım. Geceleri soğuk oluyordu. Ama zaten bu durumumuz geçiciydi. Artık kimliklerimiz vardı ve istediğimizi yapabiliydik.

Cebimden kimlikleri çıkarıp bakarken, içimden VValter'a teşekkür ettim. Aslında işin en zor kısmı kimliklerdi ve VValter bu konuda farkında olmadan da olsa bize büyük bir iyilik yapmıştı. Kimlikleri Elka ilk hastalandığı gün kimse yokken sehpadan çalmıştı. Herkes Elka'ya odaklandığından, fark edilmemişti bile.

Onlara yeni bir hayat kurmak için elimdeki altındı bu kimlikler...

Axela'yı uyur halinden çıkarmalıydım. Onun insan olabilmesi için kalan zamanım doldurması gerekiyordu. Benim ardımdan kaçarak geldiği ve iki yüz yılını doldurmadığı için, yirmi bir gün daha deniz kızı olarak kalmalı ve iki yüz yılını doldurmalıydı. Bu yüzden onu tekrar okyanusa gönderecektim. Aptal kız kaçmakla işimi geciktirmişti. Kihan Axela'yı dünyaya gönderdiğinden yedi gün sonra onun öleceğini söylemişti. Bunu nasıl bildiğini bilmiyordum ama bu Kihan'm ne kadar güçlü olduğunun bir kanıtıydı gözümde.

Neyse ki bu yirmi bir gün ve fazladan yedi günde ikisi için her şeyi ayarlardım ve her şey hazır olurdu.

485

Corleonis Canan A. Düzgan

Axela da öldükten sonra onları uyandırınca tek yap. mam gereken onlara bir hikâye uydurmaktı. Ne beni, ne birbirlerini, ne deniz perisi olduklarını ne de VValt ve diğerlerini hatırlamayacaklardı çünkü.

İkisi de aynı anda insan olarak dünyaya döneceklerdi...

486

Otuz 13eş inci TSöâim

-Walter-

Steve odasının kapısından uykulu bir halde çıkarken Açım ve çişim var, diye mırıldandı ve salonun tuvaletine doğru yürüdü.

Odanda tuvalet var Steve. Kafan hâlâ iyi sanırım, diyen John'a baktım.

Steve ise gözleri yarı açık, dağınık saçlarıyla tuvaletin önünde şaşkın bir şekilde durdu. Tuvaletin kapısına baktı ve başım kaşıyıp, baksırım düzelttikten sonra elini aletine götürdü. Ardmdan bize baktı ve odasına yürümeye başladı. Ne yaptığını anlayamasak da hali çok komik görünüyordu.

Sabah uyandığım andan itibaren yaptığım ve düşündüğüm çoğu şeyi anlamlandıramıyordum zaten. Kendimi çok tuhaf hissediyordum. Sanki bir şeyleri kaçırmış ya da atlamış gibiydim. Sanırım dün geceyi unutmam ve haplar yüzündendi. Ama ne düşünürsem düşüneyim bir eksiklik, tuhaf olan bir şeyler vardı.

Hepimizde...

John'a döndüm ve Sence de tuhaf değil mi? Eksik olan bir şeyler var sanki. Garip hissetmiyor musun? diye sordum.

John, derin bir nefes alarak Aslında benimle dalga geçmenizden çekiniyordum. Uyandığımdan beri garip hissediyorum. Hapların etkisi olmalı. Bir haftayı çok hareketli geçirdik. Yorulduk sanırım VValt, diye cevap verince bulunduğumuz durumu düşündüm.

487

Corleonis Canan A. Düzgan

İçimde ve hayatımda kocaman bir boşluk varmış gibi hissediyordum...

Başımı iki yana salladım ve telefonumu elime aldım. Dün geceki sarışım aramalı ve neler olduğunu öğrenmeliydim. Ancak telefon rehberini karıştırdığımda numarasını kaydetmemiş olduğumu hatırlayınca küfrettim.

Kızlarla tanıştığımız kulübe gidelim bu akşam. Dün neler olduğunu onlardan öğrenebiliriz belki. Telefonunu almamış ya da kaydetmemişim sanırım, dedim John'a bakmadan.

Akşam olduğunda hazırlanıp benim arabama binmek için evden çıktık. Tek araba yeterdi. Zaten kız düşürürsek onlar taksiyle dönerdi. Taksi konusunda cimriydim.

Arabanın kapısını açarken, aklıma gelen şeyle durup Lanet olsun! Arabayı temizlemeye götürecektim. Çok kötü kokuyordu, dedim çocuklara bakarak. Steve sanki ciddi bir şey söyleyecekmişçesine parmağını bana doğru uzatıp diğer elini beline koydu ve Sana gaz yapıcı şeyler yememeni söylemişim VValt, deyip ardmdan pis pis sırttı.

Ona gözlerini devirerek baktıktan sonra John'a Senin arabanla gidelim; ama akşam eve kız atacaksak arabayı ben alırım, dedim pazarlık yaparak. John ise Arabanı yıkamaya bırakınız. Klübe kadar ölmeyiz herhalde, dedi ve arabama bindi. Ardmdan Steve Bilemiyorum. Kokular benim için önemli dostum. Ya osuruk kokun üzerime sinerse ve kulüpte kızlar yanıma yaklaşmazsa, diye saçma sapan söylenince, Taksi geçmezse ilk durak yüz metre ötede Steve! diyerek arabama bindim.

Arabayı çalıştırırken Steve çoktan arka koltukta yerini almıştı piç. Ancak arabamda, araba parfümünden başka bir koku yoktu ve üstelik oldukça hoş kokuyordu.

Steve Bu osuruk kokunsa hep osurabilirsin VValt, de-

I

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yince John Kötü herhangi bir koku yok. Nereden çıkardın tanrı aşkma, deyip güldü.

Evet... Nereden çıkarmıştım? Ben de bilmiyordum?

Kulübe vardığımızda kapının önü oldukça kalabalıktı ve hemen içeri girebilmek için tabii ki John'un statüsüne güveniyorduk. Arabadan inip, kapıya yöneldiğimizde her zamanki gibi John'un korumanın kulağına bir şeyler söylemesiyle içeri alındık.

Kulüp çok kalabalık değildi. Zaten dünkü sürtükleri daha iyi bulabilmek için bu saatte gelmiştik. Erkek tavlamak için erkenden kulüplere düşüyordu böyle kızlar. Her yeri görebilen güzel bir masaya oturduğumuzda etrafı tarayıp, sarışımı aradım. Diğerlerinin yüzünü unutmuştum bile.

Bar kısırına baktığımda sarışımı görür görmez o da bana baktı ve elindeki bira bardağıyla beraber yanımıza doğru yürümeye başladı. İşini bilen kızlardandı. Kendisine içki ikram edecek bir erkek bulana kadar en ucuz içkiyi içiyordu.

Yanıma geldiğinde ayağa kalkıp zoraki de olsa gülümsedim. O ise bira bardağını havaya kaldırarak üzerime boşaltmak istedi. Ancak hızlı bir refleksle son anda kurtulup Senin derdin ne? diye bağırdım.

Arkasma bakduğımda John ve Steve'in takıldığı kızların da bize doğru gelmekte olduklarını gördüm. Tanrım kesinlikle kötü bir şey yapmış olmalıydık. Hepsinin gözlerinden ateş çıkıyordu çünkü!

Sarışın cırtlak sesiyle Bizi o ıssız yerde bırakıp nasıl gidersiniz? Bir anda ortadan kayboldunuz! Sabaha kadar korku içinde uyumadan bekledik lanet herifler! diye bağırdı. Kızıl olan Şehre dönmek için otostop çekmek zorunda kaldık! diye kızdı ve Steve'e tokat atacağı sırada Steve kızm kolunu tutarak, Sanırım sizden neden kaçtığınızı anladım. Lanet olsun dün gece kör olmalıydık. Ne kadar adi bir görüntünüz varmış sizin! diyerek sertçe kızm kolunu bıraktı.

489

İnrlı'oni.s l'hum A.

İoluu .ır.ıv.ı girip Havanlar sanırını iytikimiz haplardan in1 v.ıplı^ımı/ı hatırlamıyoruz. Sizleri zor durumda firaklıysak kuma bakmayın, deyince kızlar bizden lıksinircc'-siuu' bakışlar alarak ve söylenerek yanımızdan ayrıldılar, Steve'in söylediklerini düşündüm. C.'eryekten bu kalitesiz kadınlarla ne işimiz vardı? Slovo'e teşekkür etmeliydim aslında. lıger bu kadmla yalsaydım aletime yazık olacaktı. Piişüncelerimi okurcasına Jolin, arkasına yaslanarak Biz bu kadınları bulmak için yok mu uğraştık Tanrım! deyip ellerini sayılarından geyirdi. Steve ise Çok yirkin ve kirli görünüyorlar. Üstelik al gibiler. O yapmacık koca memeler de neydi öyle dostum. Bökkkk-1 deyip dilini yıkardı.

I lâluki kadın tam onun tipiydi. O hep uzun kadınlardan hoşlanıldı. Uzun ve dolgun... Haplar genetikimizle oynamış olamazdı değil mi?

Saatlerdir kulüpte gittikçe artan kalabalığı izliyorduk. Ne Steve ne ben ne de John, kız ayartmayı ve dans etmeyi geytim, sohbet dahi etmeden etrafı izliyorduk. Kulüpte nereye faksam tüm kızlar bana yok basit görünüyordu. Vücutlarının yok küyüik bir kısmını kapatan kıyafetler giyen ve kıvrak dans eden kadınlar beni tahrik etmiyordu bile! Makyajları ise yok a^ır geliyordu!

Bana neler oldukunu anlayamıyordum! Hızla ayağa kalktım.

Benim ardımdan Jolm ve Steve de kalkınca sanki sözleşmiş gibi yıkışa yöneldik. Kulüpten yıkar yıkmaz araba anahtarımı valeyeye verip, arabayı bekledim. Steve ve John'a baktığımda onlar da gergin görünüyorlardı.

Araba gelir gelmez hızla binip sürmeye başladım. Ay mısınız? diye sordukumda ikisi birden Evet... diye cevap verdi y ine hızla.

Arabayı okyanus kenarındaki küyük bir kafe&restora-nm öniine park ettim. 1 lepimiz yine sözleşmiş gibi arabadan inip, iyeri girdik.

İyerisi kalabalık delildi. Bizim haricimizde birkay masa doluydu sadece. 1 lerkas kulüplere akmıştı her zamanki

41)()

Ilir IX*niz Kızı I lik.îyt'si

gibi. Okyanusu gören masalardan birine yine sessiz ve yine gergin bir şekilde oturduk.

Aç değildim. Bu yüzden gelen garsona sadece kahve siparişi verip, diğerlerinin de kahve söylemesini izledim. Ardmdan ise okyanusa baktım.

Okyanus...

İlk kez gözüme itici görünmüştü. Derin bir karanlık... Sanki beni yok edecekmiş gibi...

İçime dolan ürpertiden beni John'un sesi kurtardı. Ellerini masaya koydu ve masadan gözlerini ayırmadan Pekâlâ... Neler oluyor? diye sordu ve ardmdan bize baktı. Neden bahsettiğini biliyorduk. Steve Bilmiyorum dostum. Yani... dedi, kulübü gösterir gibi elini kaldırdı. Oradaki hiçbir hatunun ilgimi çekmemesi normal mi? diye sordı şaşkın bir şekilde ve devam etti.

Tahrik olmadım! Kadınların elbiselerinden fırlayan göğüsleri dikkatimi çekmedi! Vücut hatları, makyajları... Tanrım her yerleri bana o kadar itici geldi ki! deyip, korkuyla yüzlerimize baktıktan sonra Gey değilim değil mi? diye sordu endişeyle.

Dirseklerimi masaya koydum ve yüzümü ovaladım.

Hayır değilsin. Eğer sen öyleysen benim ve John'un da gey olması gerek ki erkek olduğumuzdan en ufak bir şüphem yok ancak... Bu gece bir sürü sapın kadınlara yav-şaması, oluşan mide bulandırıcı görüntü, üstlerini çıkaran kadınlar... Tanrım! Berbattı! dedim ve arkama vaslanıp tekrar okyanusa baktım.

John Benini için de öyleydi. Steve şıı aldığın hapların yan etkilerinin neler olduğunu biliyor musun? diye sordu.

Bildiğim kadarıyla yan etkisi yok. Etkisi çoktan geçti, diye cevap verdi.

Ben ise okyanustan gözlerimi ayırmadan Bugün, orada olduğum için sebebini bilmediğim bir pişmanlık var içimde, diye mırıldandım.

401

Corleonis Canan A. Düzgan

-Urel-

Girdiğim üçüncü kafeydi. İş bulmalıyım. Aksi halde bir ev kiralayamazdım. Para denen şeyden bende yoktu. Olması için çalışmalıyım.

Axela dönene ve ölene kadar zamanım vardı. O yüzden hızlı olmalıyım. Onlara rahat bir yaşam sağlamalı ve iyi bir hikâyeyle, Kihan bana son isteğini söyleyene kadar başka insanları şüphelendirmeyecek bir ortam yaratmalıyım. Onları yerleştirdikten sonra yedi gün okyanusa dönmem gerekiyordu. Bedenim bu kadar fazla dünyada kalmama dayanmazdı. Üstelik belki o zaman Kihan bana son isteğini de söylerdi.

Merhaba. İş için gelmişim.

Karşımda duran fazla yağlı adam Ne işi? İşçi falan aramıyorum! Kapımda ilân görüyor musun? deyip, mutfığa söylenerek gitti.

Tüm geri zekâlılar beni buluyor! Rob bulaşıkları yıka lanet işçi!

Adamın bu kadar kaba olması ve çalışan işçisine kötü davranmasına üzülerken oradan çıktım. Çıkar çıkmaz bir diğer kafeye doğru yürüdüm. İş bulmalıyım başka çarem yoktu. Gerekirse kötü davranılmasma bile katlanmalıyım.

Önünde durduğum kafenin kapışma baktığımda bir kâğıt vardı ancak okuma yazma bilmediğimden okuyamı-yordum. Bu büyük bir sorundu! Sadece benim için değil, kızlar için de sorun olacaktı! Ancak nasıl çözeceğimi bilmiyordum!

Yanımdan geçip, kafeye girmek üzere olan genç bir adamı durdurdum ve Orada ne yazıyor? diye sordum. Genç bana tuhaf bir şekilde bakarak Karayipler'in en güzel kahvesinin burada olduğu yazıyor ve diğerinde de... deyip daha önce görmediğim başka bir kâğıdı gösterdi. Eleman arandığı... diyerek içeri girecekken onu tekrar durdurdum. Yani işçi mi aranıyor?

Bıkkın bir sesle dostum hangi dünyada yaşıyorsun?

Okuma yazman yok mu? diye sorsa da yüzüne bakmaya devam ettim.

Cevap bekliyordum.

Tanrım! Evet, manyak herif işçi arıyorlar! deyip ka-feye girdi. Ardından Teşekkür ederim, desem de beni duyup duymadığına emin olamadım.

Bu kez biraz daha cesaretleterek tebessüm ettim ve içeri girdim. İçeri girdiğimi gören az önceki genç Robert amca şu içeri giren adam iş arıyor sanırım, deyip tezgâhın arkasına geçerken bana baktı. Ben tezgâha yaklaşıırken, mutfaktan çıkan ve gördüğüm en büyük göbeğe sahip olan güler yüzlü adama baktım.

İş mi arıyorsun oğlum? diye sordu ellerini önündeki beze silerken.

Evet Robert amca, diye cevap verdim. Oğlum demesi tuhaf hissettirmişti.

Gülümseyerek Adın ne? Daha önce çalıştın mı peki? diye sordu bu kez de.

Adım... Gay. Hayır çalışmadım. Burada öğrenmeyi düşünüyorum Robert amca.

Büyük göbeği sarsılarak kahkaha attı. Açık sözlüsün evlat. Açık sözlüleri severim, deyip az önceki genç adama baktı.

Barny, sen gereken şeyleri öğretirsin Gay'e. Ben mutfak için alışveriş yapacağım, deyip tekrar gülümseyerek kafeden çıktı.

İyi insandılar. Düşüncelerini şimdilik okuyamayacaktım. Gücüm, yaptığım sihirle tükenmek üzereydi ve güç-lenene kadar hiçbir şey yapmamalıydım. Kendi imkânlarımla iş bulmuştum. En kısa zamanda da para alıp, evi tutacaktım.

-VJalter-

Steve eve girer girmez mutfağa yürüdü. Tekilaya ve sarhoş olmaya ihtiyacım var!

John ise Film izlemeye ne dersiniz? Aklımız dağılır, deyince başımla onayladım.

Ne izleyelim peki? diye sorup filmleri saymaya başladı. Uzaydan Gelen, Derin Darbe, Kötü Ruh, Amerikan Pastası...

Başka film yok mu? Bunları daha yeni izledik, dedim koltuğa otururken.

Saçmalama VValt. Uzaydan Gelen ve Amerikan Pastası'm evet izledik; ama Derin Darbe'yi izlemedik; üstelik Kötü Ruh'u da çocukluğumuzda izlemiştik, dedi gülerek.

Pekâlâ, hangisi açarsan fark etmez. Mal gibiyim, dedikten sonra tekila bardaklarını önümüze koyan Steve'e baktım.

İçin! Sarhoş olup unutulmalıyız bu günü! dedi ve tekilayı dikleyerek kendini koltuğa atıp devam etti. Bu akşam kız düşüremediği için perişan olmuştu!

Hâlâ o kulüpte her zaman sevdiğim at gibi dolgun kalçalı kadınların dikkatimi çekmemesini anlayamıyorum! Tanrım! deyip gözlerini açtı. Yaşlanıyor muyuz yoksa? Kuşumuz kalkmayacak ve artık kadınları etkileyemeyecek miyiz?

John kahkaha atarak Sakin ol dostum, dedikten sonra ben de onu biraz daha telaşlandırmak için Belki düşüp kalktığın kızların cezasıdır ha! dedim sırtarak.

Yarın hepsini arayıp özür dileyeceğim Tanrım söz veriyorum, dedikten sonra gayet sakın bir şekilde sorunu çözülmüş gibi Ne izliyoruz? diye sordu ve John'un elindeki iki filme baktı.

Kötü Ruh mu? Korkarım ben ondan, Derin Darbe'yi izleyelim, der demez aniden gözümün önüne Steve'i yanağından öptüğüm bir görüntü geldi ve kayboldu. O kadar hızlı olmuştu ki adeta beynime yıldırım düşmüş gibiydi!

Sen iyi misin? diye soran John'un endişeli yüzüne baktım.

Gördüğüm görüntüyü onlara anlatmayı düşünsem de

vazgeçtim ve Samrım uyusam iyi olacak. Yorgunum, deyip, onların tuhaf bakışları ardmdan odama girdim.

Duş almalıydım. Kendimi iyi hissetmiyordum. Sanki her şey, bu ev bile çok sıkıcı ve boş geliyordu. İçimde, nedenini bilmediğim bir sıkıntıyla duşa girdim. Soğuk su başımdan aşağıya süzölürken, canımı neyin bu kadar sıktığını bulmaya çalışıyordum. Ayrıca az önceki anlık görüntünün ne zaman yaşandığını da.

Ben ve Steve'i öpmek! Tanrım!

Mümkünatı sıfırın altmda hatta imkânsız bir şeydi! Hayal mi görüyordum? O kadar gerçekti ki, o an ne hissettiğimi bile hissetmiştim!

Panik! Korku! Koruma! Tuhaf bir his!

Duşun altından çıkıp, havluya sarındım ve yatağı uzandım. Uyumalı ve yarın daha ayık kafayla düşünmeliydim.

Saatler geçmişti... Uyuyamıyordum...

John ve Steve de yaklaşık bir saat önce yatmışlardı. Yatakta dönüp dolanıyor ve yatağı bana bu kadar büyük ve yalnız gelmesine sinirleniyordum. Sanki odam bomboştu... Dayanamayıp komodinin üzerindeki telefonumu aldım ve üzerine şortla tişört geçirip salona geçtim. Koltuğı uzanırken, burası bana çok daha rahat gelmişti. Ama yine de uykum gelmiyordu. Telefonu sehpaye koyacakken vazgeçtim. Oyalanmak ya da uykumun gelmesi için oyun oynayabilirdim.

Telefondaki oyunlarıma baktım. Hiçbiri beni cezp etmiyordu. Rehberime girdim. Gereksiz numaraları silerek biraz zaman geçirebilirdim değıl mi?

Yarım saat sonra rehberim de temizlenmişti ancak hâlâ uykum yoktu. Bu kez de galerime girdim. Tatil fotoğraflarımıza bakıp, Steve'in aptal fotoğraflarına gülebilirdim.

Her zaman piçin tekiydi lanet herif!

Fotoğraflarında bile...

495

Corleonis Canan A. Düzgan

Keyifli bir şekiide galeriyi açtım. Ve açtığım anda karşıma çıkan fotoğrafla donup kaldım!

Kocaman okyanus rengi gözleriyle, şaşkm bir şekilde ekrana bakan bir kız...

Fotoğrafa bakakalmıştım! Daha önce görmüş müydüm? Bu fotoğrafı nerede çekmişim? Ben çekmiş olamazdım. Fotoğraf o kadar yakındı ki bir kız, özellikle de böyle güzelini bu kadar yalandan çekmiş olsam kesinlikle ha farlardım!

Çok sarhoş olduğum ve hatırlamadığım bir gün müydü?

Hayır hayır hiç düne kadar kendimi unutacak kadar sarhoş olmamıştım. Hem böyle bir kız nasıl unutabilirdim?

Tanrım! Ne kadar güzeldi...

Uzandığım koltuktan hızla kalktım ve oturur pozisyona geçtikten sonra başka fotoğrafı olup olmadığına bakmak için telefonumdaki tüm fotoğrafları gözden geçirmeye başladım. Ancak bu kıza ait başka bir fotoğraf yoktu!

Kızım fotoğrafına tekrar geldim. Ekrana şaşkm bakışı beni gülümsetirken, fotoğrafı biraz daha yaklaştırdım. Yüzünde hiç makyaj yoktu. Doğaldı.

Doğal ve güzel... İlk kez böylesini görüyordum... Fotoğrafı uzaklaştırıp gülümsedim. Tanrım çok şirindi! Ancak bu durum gerçekten tuhafta. Eğer böyle bir kıyla tanışmışsam, o zaman neden hatırlamıyordum? Hatırlamamam mümkün değildi. Asla... Acaba bir kız ben okyanusta yüzerken şezlongda bıraktığım telefonumla çekmiş olabilir miydi? Ya da kafenin birinde tuvalete gidip telefonumu unutmuşken tanışmak için ya da varlığından gizemli bir şekilde haberdar etmek için böyle bir şey yapmış olabilir miydi?

Başımı iki yana salladım. Olamazdı. Sanırım. Neden seksi bir fotoğraf ya da telefon numarası yerine şaşkm bir fotoğraf eksindi ki?

Dirseklerimi dizlerime dayadım ve fotoğrafa bakmaya devam ettim. Tanıdık gelmiyordu ancak içimde garip bir

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

duygu oluştuyordu. Öyle ki hem mutlu eden hem de üzen bir yanı vardı... Uykum tamamen kaçmıştı. Telefonu elimden bırakmadan kahve yapmak için mutfağa yürüdüm. Yürürken bile fotoğrafa bakıp, gözlerimi bir an olsun alamıyordum kızıdan!

Ve o garip duygu gitmiyordu içimden...

Taa ki elimi lanet olasıca sıcak suyla yakana kadar!

O acıyla telefonu elimden düşürdüm! Telefona değil, fotoğrafa bir şey olacak kaygısıyla elimi dahi umursamadan panikle yere düşen telefonu aldım.

Telefon kapanmıştı! Tanrım! Açıl! Açıl! Açıl!

Açma düğmesine basıp, endişeyle bekledim. Sonunda telefon açılır açılmaz galeriye girmek için yine beklediğimde, telefonumun bu kadar ağır çalışması sinirlerimi bozmuştu!

Evet! Huh! İşte buradaydı!

Okyanus gözlü kız...

-Urel-

Yapmaya çalışıyordum ama kafede çalışmak çok zordu. Şimdiden birkaç bardak kırmıştım. Şişko Robert amca bana kızmamıştı ya da kötü bir şey söylememişti. İyi bir insandı sanırım.

Akşam olmuş ve kafeye gelen insanlar azalmıştı. Bugün sadece içecek isteyen insanlara bardaklarını götürmüştüm. Birçok bardağı taşımak iyi bir denge gerektiriyordu.

Son insan da kafeden çıktıktan sonra Bamy denen genç insanın yanma gittim.

Ne zaman evime gideceğim? Aklım Elka'daydı. Uyanmayacağını biliyordum ancak yine de endişeleniyordum.

Gidebilirsin. Bu saatten sonra kimse gelmez. Herkes kulüplere gidiyor, deyince, Ne zaman para alabilirim?" diye sordum.

497

Corleonis Canan A. Düzgan

Paraya mı ihtiyacın var evlat? diyen Robert amcanın sesiyle arkama baktım.

Ona dönerek Evet, diye cevap verdim.

Ne kadar istiyorsun?

Yaşayacak bir ev için istiyorum. Ne kadar gerekli?

Robert amca kaşlarını yukarı kaldırarak şaşkın bir şekilde sandalyelerden birine oturdu ve Eğer kiralamak istiyorsan o kadar parayı sana veremem. Bugün işe başladın. Seni tanımıyorum oğlum. Ama bugünün parasını verebilirim, dedi bana acıdığını düşündüğüm bakışlarla bakarak.

Bir süre düşündüm. Ne kadar daha çalışmam gerekecekti bir evde yaşamaları için?

Tamam, dedim sonunda.

Parayı tanımalıydım. Nasıl kullanıldığını öğrenmeliydim. Robert cebinden birkaç kâğıt parçası çıkarıp, kimliğimi istedi. Ben de cebimden kimlik denen şeyi çıkarıp ona uzattım.

Kimliğe baktıktan sonra Adın Guy'mış. Neden Gay diyorsun? diye sordu.

Ben Guy demiştim. Sanırım yanlış anlaşıldı, diye cevap verebildim. Walt'un akımı okurken hata yapmış olmalıydım.

Başımı umursamaz bir şekilde salladı ve Pekâlâ, al param. Kimliğin bende yarın burada resmî olarak çalışmaya başlayacaksın, deyip tekrar mutfağa yürüdü. Bense bugün bitirebildiğim için mutluydum. Hızlı adımlarla ka-feden çıkıp, mağaraya doğru yürümeye başladım. Yolum çok uzundu ama başka çarem yoktu.

Normal insanlar gibi bir işte çalışmak kötü değildi aslında. Korkmuştum.

Başaramayacağımı ve insanların şüpheleneceğini sanmıştım. Ama korktuğum gibi olmamıştı.

İnsan olmak şu ana dek bana hep kötü bir şey olarak geliyordu. Kihan bana hep öyle anlatmıştı. Zaten daha önce Elka için ya da diğer periler için dünyaya geldiğimde de birçok

vahşet görmüştüm. İnsanlar bana göre kötü varlıklardı. Sürekli tüketen, savaşı, öldüren varlıklar... Şimdi

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ise onların yaşamak için böyle olduklarını anlayabiliyordum. İnsan olmak zor olsa da keyifliydi. Özellikle kafede çalışmak ve birçok insanı gözlemleyebilmek harikaydı. Burada çok çabuk öğrenebilirdim insanlara dair ne varsa. Axela ve Elka'da dünyaya döndüklerinde, onların da kafede çalışmalarını sağlamalıydım. En hızlı burada öğrenebilirlerdi.

Dünyada yaşamak keyifli olabilirdi. Ancak ben ilk deniz erkeğiydim. Kihan öyle söylemişti. İstersem ben de insan olabilirdim ama sonradan deniz erkeği olmadığım için bizde daha farklı gerçekleşiyordu sanırım insan olmak. Bilmiyordum. Zaten insan olmayı hiçbir zaman düşünmediğim için bilmiyordum da o süreci. İnsanlar, dünyaya geldiğim zamanlarda gördüğüm gibi kötü yaratıklardı çünkü. Onları hep kötüken görmüştüm.

İssiz yola girdiğimde düşüncelerimden kurtulmaya çalıştım. Ama VValter ve diğerleri sürekli aklıma geliyordu. Hâlâ buradaydılar ve karşılaşma olasılığımız düşük de olsa vardı. Kızlar insan olana kadar gitmiş olacaktı. Aksi halde Elka ve Axela'yla karşılaştıklarında hatırlayıp hatırlamayacaklarını bilemiyordum... Hatırlamalarını istiyordum elbette ama karışamazdım. Üstelik hatırlamalarının beni ne kadar etkileyeceğini de bilmiyordum. Çünkü sihir Kihan'a ait olsa da, sihri ben yapmış, ben gücümü kullanmıştım. Zaten Kihan'm ne yapmaya çalıştığı konusunda çok az fikir yürütebiliyordum. Karmaşık bir kadındı. Çok konuşmuyordu.

John ise muhtemelen bu sabah Suzanne'la tanışacaktı yeniden... Her şeyin onun için iyi olmasını umuyordum.

-Walter-

Kahvemi içtikten sonra, yeniden koltuğa uzanmıştım. Ve hâlâ fotoğraftaki kıza bakıyordum. O şekilde uykuya daldığımı sabah uyandığımda fark ettim. Telefon göğsümün üzerinde ve fotoğraf açık bir şekilde...

499

Corleone's Canan A. Düzgan

Mutfaktan gelen seslerle, bir kez daha fotoğrafa bak gülümsedim ve mutfığa yürüdüm.

'P

Günaydın Walt. Neden odanda uyumadın?

Uyuyamadım, deyip geçiştirdim.

Kahvaltı için hiçbir şey yok. Markete gitmen gerekiyor, deyince odama girip üzerime bir şeyler geçirdim ve evden çıktım.

Acıkmıştım. Hızlı adımlarla markete girdim. Ne alacaktım ki! Gerçekten insan gibi yemek yemiyorlardı! İki aç ayı besliyordum sanki!

Peynir dolabının önüne geldiğimde ürünlerimiz günlüktür, yazısı gözüme takıldı. Market müdürleri gerçekten sahtekârın teki olmalıydı! Bu zamanda kim günlük ürün satabiliyordu ki! Kesin gizli bir depolan olmalıydı!

Önemsemeyerek peynirlerden biraz aldım ve süt reyonuna giderken karşıma çıkan takım elbiseli adamla göz göze geldim. Tanıyor muydum bu göt suratlı herifi? Tanırım! Bu ne çirkin bir suratı böyle!

Gülümsemesine karşılık vermeden yanımdan geçtim. Tipinden hiç hoşlanmamıştım!

Alacaklarımı aldıktan sonra eve yürümeye başladım. Evin bahçesine girer girmez moruk teyzenin sesini duyunca, istemeden de olsa durdum.

Walter! Tatlım nasılsın? diyerek, yanında uzun boylu bir sarışınla bana doğru geliyordu.

Günaydın Bayan Marien.

Günaydın yakışıklı oğlum. Bu torunum Suzanne. Beni ziyarete geldi ayrıca tatil de yapmak istiyor. Biliyorsun ben pek sık dışarı çıkamıyorum. Düşündüm de belki siz ona çevreyi biraz öğretebilirsiniz.

Lanet olsun!

Kız güzeldi ama burada gezi rehberliği için değil, tatil için bulunuyorduk! Düşündüklerimi yansıtmayan hafif bir tebessümle cevap verecekken kız elini uzatarak Memnun oldum VValter. Bana yardımcı olursanız gerçekten çok sevinirim, deyince tokalaştım ve Elbette elimizden geleni

500

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yaparız. Şimdi içeri girmem gerek. Sonra görüşürüz. İyi günler, diye vedalaşıp eve girdim.

Kız güzeldi ama hiç dikkatimi çekmemişti. Sanırım şu elektrik olayı doğrudu...

İçeri girer girmez Steve Nerede kaldın! Markette güzel kızlar var mıydı? Dostum bir gün markette taş gibi bir kıza rastlarsam onu depoya çekip... dedikten sonra başım kaşdı ve devam etti.

Depoya çekemem lanet! Oranın deposu yok ki! Yoksa '*' var mı?

Gözlerimi devirip, aldıklarımı masaya yerleştirirken Onu ancak sen yaparsın Steve! Zaten yaptm da! Senin yüzünden kaybetmişim! dedim. Kelimeler ağzımdan istem dışı çıkarken, neden bahsettiğimi bilmiyordum bile!

Steve ve John bana tek kaşlarını kaldınp, tuhaf bir şekilde bakıyorlardı. Steve Hayır yapmadım, der demez John araya girdi.

Neyi kaybetmişin? diye sordu.

Öylece kalakalmıştım... Evet, bir şeyi kaybetmişim.

Ama neydi?

O sırada dış kapının açılma sesiyle hepimiz hole baktık. Suzanne'la beraber inatçı teyze içeri girerken VValter oğlum düşündüm de torunumun diğer arkadaşlarıyla da tanışması iyi olur, dedi ve hepimizi süzdükten sonra biraz daha yakınıma geldi.

Steve yayıldığı sandalyede doğrulurken sadece baksırla olmanın çekingenliğiyle bacak bacak üzerine atıp, elleriyle önünü kapadı. Tanrıya şükür ki John ve ben giyiniktik!

John bir süre sarışın kıza bakakaldıktan sonra ayağa kalktı ve Buyurun ben kahve yaparken siz de salona geçin lütfen, deyip onları içeri gönderdi. O sırada ben de Steve'e odasına gidip giyinmesini işaret ediyordum.

-Johti-

Evimize sanki bir melek girmişti...

501

Corleonis Canan A. Düzgan

İlk görüşte âşık olamazdım ya! İçeri girdiği anda o tanıdık his tüm vücudumu kaplamıştı adeta... Heyecanlanmışım! Kahveleri yaparken ellerim bile titremişti... Bu normal olamazdı Tanrım... Kahvelerle içeri girip servis yaptıktan sonra, konuşmaya başladı.

Merhaba ben Suzanne. Yeni geldim ve inanın hiçbir yeri bilmiyorum, dedi gülümseyerek.

Konuşması, ses tonu, tavırları...

Daha önce karşılaşmış olabilir miyiz? diye sordum aniden.

Ağzımdan çıkıvermişti.

Tüm gözler bana bakınca Suzanne, Sanmıyorum ama tanıdık geliyorsun, dediğinde, hayatıma giren kızların yüzlerini hatırlamaya çalıştım. Karşıma böyle birisi çıksaydı unutmayacağıma emindim. Üzerimdeki etkisi çok farklıydı çünkü...

Steve Neyse... Bugün klübe gideceğiz. Gelmek istersen gelebilirsin, diye araya girdi gevşek bir şekilde.

Ah... Gerçekten minnettar kalırım, dedikten sonra birkaç muhabbet daha edip gittiler.

Gitmiş olsa da hâlâ onu düşünüyordum. Beni nasıl bu kadar etkileyebildiğini... VValt, ben nasıl bu kadar tanıdık gelebileceğini düşünürken yanıma koltuğa oturdu ve Hey iyi misin? diye sordu.

Onu tanıyorum... Ama nereden çıkartamıyorum bir türlü.

Steve tek koltuklardan birine zıplayıp John çok eski kafalısın dostum! diyerek beni taklit etmeye başladı.

Daha önce tanışmış mıydık? Adamım formdan düşüyorsun. Kıza baksana şaheser gibi. Sence bu numarayı yer mi?

Kes şu gereksiz sesini Steve, diye söylesem de her zamanki gibi çokbilmiş bir tavırla devam etti.

Kızla önce göz teması kurmalısın. Sonra onunla ilgilen-miyormuş gibi yapıp kızı biraz ateşlendirmelisin dostum. Havadan sudan konuşmalı sonra da direk seksten bahset-

502

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

melisin. VValter arkasında olan yastığı Steve'e fırlatırken Hayatımda bu kadar saçma bir şey duymadım! Kızları bu numaralarla nasıl yatağa atabildiğine şaşırıyorum! diye söylendi. Steve ise Bu genlerimde var. Kızları çekiyorum elimde değil. Yakışıklı bir adamım, komiğim, sevimliyim, çekici... deyince VValt ve ben bıkkın bir şekilde oturduğumuz yerden kalkıp odalarımıza yöneldik.

Odama girerken düşündüğüm tek şey ise Suzanne'dı. Kesinlikle onunla bir yerlerde karşılaşmıştım! Hatta karşılaşmanın da ötesinde bir şeyler vardı...

-Walter-

John bariz bir şekilde kızdan hoşlanmıştı. Evet, bana da tanıdık gelmişti. Belki de şu tamdık yüz olma durumuydu bu... Neyse.

Odama girip, sırtüstü yatağıma uzandım ve aklımdan hiç çıkaramadığım okyanus kızın fotoğrafına bakmak için telefonumu cebimden çıkardım. Fotoğrafı açar açmaz yüzümde oluşan hüznü gülümsememe engel olamıyordum. Üstüne kalbim bile hızlanıyordu...

Tanımadığım birine karşı böyle heyecanlanmam ne tuhaftı. Ya da ben kafayı yiyordum. Gördüğüm o anlık görüntü, ağızdan istemsiz çıkan saçmalamalarım...

Tanrım gerçekten çıldırıyor olmalıydım! Psikolog? Hayır hayır!

Beyaz tişörtünü giyeceğim. Benimki kirlenmiş, diyerek odama hayvan gibi dalan Steve'le telefonu elimden göğsüme düşürdüm ve panikle alıp galeriden çıktım. Bu güzelliği kimsenin görmesini istemiyordum! Özellikle de piç Steve'in!

Sanki bu şekilde sadece bana aitti...

Ancak Steve fark etmiş olacak ki yatağa yaklaştı ve Ne saklıyorsun? Porno mu? Seviştiğin kızlardan birini mi çektin yoksa? Tanrım! Hemen göster lanet herif! deyip üstüme atladı ve telefonumu almaya çalıştı. Telefonun bir

50.1

Corleone Canan A. Düzgan

ucundan o, diğer ucundan ben tutarak tüm gücümüzle çekiyorduk/ Pislik pes etmiyor ve vücudunu geri iterek daha da zorluyordu!

Ver şunu bana göt! diye bağırırsam da bırakmayıp Asla vermem! diye cevap verdi ıkınarak.

Ver dedim Steve!

Hayır! İzleyeceğim!

Vermezsen telefonu sana monte ederim yemin ediyorum!

Öldürsen vermem! Çok eğleniyorum! deyip kahkaha attı ve daha da abanarak tüm gücüyle çekti. Lanet olsun!

O sırada içeri giren John Çocuklar! diye bağırınca, kapının önünde yüzü bembeyaz olmuş John'a bakmak için durduk. Ama hâlâ telefonun bir ucunu ben diğer ucunu o tutuyordu. John'un yüzünü o şekilde görür görmez endişelenerek telefonun ucunu bıraktım. Ve Steve yuvarlanarak yataktan aşağıya düştü!

Yerde yatağın uç kısmından boğuk sesi geliyordu. Lanet olsun! Oğlum ezildi galiba!

Steve'i önemsemeyip, yataktan kalktım ve John'a doğru yürüdüm. Ben ona doğru yürürken sessizce Suzanne'ı tanıyormuşum! deyince anlamayan gözlerle John'a bakmaya devam ettim. Steve'in sesiyle arkama baktığımda, yerden kalkıp, aletini tutarak bize doğru yürüyerek Tamam anladık eski kızlardan biri değil mi? diye söyledi umursamazca.

Steve böyle düşünse de, John'un yüz ifadesi durumun hiç de böyle olduğunu göstermiyordu. John sakın bir adamdı. Endişeleniyorsa, ortada endişelenilecek bir durum var demekti.

avaş adımlarla yanımıza yaklaştı ve telefonunun ekranını gösterdi. Steve ve ben Suzanne ve John'un yanak yanağa çekilmiş fotoğrafına donmuş bir şekilde bakakalmıştık!

Steve Dostum eski kırıklarından biri olmalı bu yüzden tanıdık gelmiş işte, deyince John, fotoğrafın ayrıntılarını

504

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

açtı. Steve'le ayrıntıları okurken ikimiz de aklımız karışmış bir şekilde John'un yüzüne baktık.

Tarih, günümüzden 13 gün sonrasını gösteriyordu!

Steve'in şaşkınlığını fırsat bularak telefonumu ondan kurtardıktan sonra hızla galeriye girip, okyanus kızm fotoğrafım açtım ve ayrıntılarına girdim.

Tarih, dündü! Tanrım!

Hayretle başımı kaldırdığımda John ve Steve ne yaptığımı anlamak istercesine bana bakıyordu.

Konuşmamız gerek! dedim ve odadan çıkıp salondaki koltuklardan birine oturdum. Ardımdan John ve Steve de gelip oturduktan sonra sehpayı yanaştırıp telefonu, resmi görebilecekleri şekilde ortaya koydum.

Steve fotoğrafa ağzı açık bakarken, nihayet kendine gelip Aman Tanrım! Bu güzellik de kim? diye sorup daha yalandan bakmak için telefona uzandı. Steve'in telefona uzanan eline vururken Dokunma! diye çıkıştım.

John ise hâlâ okyanus kızm fotoğrafına bakıyordu. Sonunda Kim bu? diye sorunca anlatmaya başladım.

Dün gece uyuyamadım. Salona geldim ve telefonumu karıştırmaya başladım. Karşıma ise bu fotoğraf çıktı. Ben çekmedim. Yani çekmediğime eminim. Bu kıza fotoğraf çeksem asla unutmam.

Steve göt gibi lafa atladı.

Beynimi akıtsalar unutmam dostum.

Kes sesini Steve! Yani sen fotoğrafların tarihine balonca benim de bu fotoğrafım tarihine bakmak aklıma geldi ve... deyip fotoğrafım ayrıntılarına girdim.

İşte karşınızda dünün tarihi!

Steve Çözdüm! Belki de siz iki gerzek, telefonlarımızın tarih ayarlarıyla oynamış olabilirsiniz, diyerek arkasma yaslandı.

John ise Peki şu an neden telefonunun tarihi doğru Steve? Saçmalıyorsun! Hem öyle olsa bile bu kadım hayatımda ilk kez görüyorum! Ama telefonumda çektiğim bir sürü fotoğraf var lanet olsun! Üstelik sadece burada değil

Corleone's Canan A. Düzgan

New York'daki ofisimde bile! Ayrıca biz burada bir haftadır bulunduğumuza göre bu tarihlerde ve diğer fotoğrafların tarihlerinde burada olmamış olmamız gerekiyor. Bir hafta ya da on gün sonra buradan gidiyoruz zaten/' deyip dirseklerini dizlerine koyarak, başını ellerinin arasına aldı.

Evet haklıydı! Neler olduğunu bilmiyordum ama kesinlikle bizim dışımızda gelişen bir şeyler olduğu kesindi!

Steve'e dönüp Biliyorsun Steve. Sürekli beraberiz ve takıldığımız kızları biliyoruz. Hiç olmazsa görüyoruz, dedi. Telefonu kaldırıp Steve'in burnuna dayadım ve Sence bu kıızı unu tabiime ihtimalim ne? diye bağırıp telefonu tekrar sehpayı koydum.

O ise Öyle bir ihtimal yok, dedi sessizce ve devam etti. O zaman bu boktan karmaşık durum nedir ha? Ne yani gizli bir güç bizimle dalga mı geçiyor? Bir açıklaması olmalı tamam mı?

John başını kaldırıp Yarin Suzanne'a soracağım. Daha önce tanıştıysak belki o beni hatırlıyordur. Ya da ne bileyim başka bir şey! Hafızamı kaybetmedim ya! diyerek daha çok delirdi.

Bir süre düşündükten sonra Her ne olduysa, hatırlamadığımız günle alakalı olabilir mi? diye sordum ve onlara baktım.

Bilmiyorum beynim boka döndü! diye söylendi Steve.

Steve'in ardından Pekâlâ, şöyle yapacağız. Ben benim telefonumdaki okyanus gözlü kızı arayacağım. Ve sen de John, Suzanne'a bir şey söyleme ama hareketlerini incele. Şüphelendiğin bir şey mutlaka olacaktır. O zaman yeniden düşünür bir plan yaparız. Tamam mı? dedim her ikisine bakarak.

İkisi de başlarını olumlu anlamda salladıktan sonra John Mantıklı görünüyor, diye söyledi sıkıntılı bir sesle.

O sırada aklıma Steve'in de telefonunda bir şeyler olabileceği geldi.

Telefonun nerede Steve? diye sorar sormaz Steve'in

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

gözleri açıldı. Odasına doğru koşarken Tanrım bana da ver bana da ver şu gizemli hatunlardan... diye dua ederek adeta uçarak odasına girdi.

Telefonu elinde karıştırarak salona gelirken bir an durdu ve kaşlarını çatı. Onun kaşlarını çatmasıyla John'la birbirimize baktık. Tekrar Steve'e baktığımda, bana bakıyordu.

Ne? Ne var? Göstersene piç! diye bağırarak yanma gittim.

Ama telefonu arkasına saklayıp Göstermem karşılığında ne vereceksin? diye sordu ve pis pis sırttı. Sinirli bir şekilde bakarak Canını bağışlayacağım ibne! dedim ve arkasına, telefonu tutan eline uzandım. Hızlı bir hamleyle kaçıp koltuğa oturdu ve bu kez ciddi bir ifadeyle Gerçekten bir şeyler dönüyor, deyip telefonunu sehpanın üzerine koydu.

John'la birlikte hızla telefonun ekranında baktık.

Okyanus gözlü!

Ve lanet Steve!

İkisinin fotoğrafı beni hayal kırıklığına sokarken, John telefonu eline aldı ve Tarih yarım gösteriyor, dedi şaşkın bir şekilde. Steve ise piç piç sırtarak Dostum kızı eve ben atmışım baksana burada pencerenin önünde fotoğraf çekmişiz, deyince sinirlerime hâkim olamadan Onunla böyle bir fotoğraf çekirmiş olsan da bu sana ait olduğu anlamına gelmiyor göt ibnesi! Benim telefonumda da fotoğrafı var sonuçta? diye bağırdım ve ayağa kalkıp telefonumu da alarak dışarı çıktım.

Tüm bu olanlar mantığıma sığmıştı! Fotoğraflar, tarihler...

Lanet olsun! deyip arabama tekme attım. Avak parmağınım acısıyla kıvranmaya başlamadan önce acıt acağı aklıma bile gelmemişti.

Topallayarak parka doğru yürümeye başladım. Temiz havada kendimi daha iyi hissedip, daha iyi düşünebilecektim. Hem Steve piçini daha fazla görürsem boğazını parçalayacaktım!

Corleonis Canan A. Düzgan

Parkta her yeri görebileceğim bir banka oturdum. İnsanlar köpeklerini gezdiriyor ve onlarla oynuyorlardı. Birkaç sevgili ise ağaç altında yiyiyorlardı. Bense burada sap gibi oturmuş, ayak parmağımın ağrıma odaklanmadan, başımıza gelenleri düşünmeye çalışıyordum. Hâlbuki bu esrarengiz olaylara kadar tatilimiz gayet güzel gidiyordu.

Gözlerimi kapadım. Kapadığım anda yanımda birini hissetmemle anında gözlerimi açıp yanıma baktım ama kimse yoktu. Oysa rüzgârını hissettiğimden emindim! Arkama baktığımda da kimse yoktu.

Tanrım! Gerçekten deliriyor muydum?

Parkta daha fazla duramayacağımı anlayınca ayağa kalktım ve eve dönüş yoluna doğru yine topallayarak yürümeye başladım. O sırada karşımdan gelen kokoş köpekli kadma gözüm takılınca durdum ve kadını bekledim. Yüzünde sanki bir davete gidiyormuş gibi bir ton makyaj vardı. Yanımdan geçerken bana bakıp Ne bakıyorsun? diye ters bir şekilde sorunca, sanki daha önce bir yerlerde söylemişim gibi hatırlayarak, ağzımdan çıkan kelimelere mani olamadım.

Daha az makyaj yap. Köpek gezdiriyorsun sadece. Kulübe gitmiyorsun, deyip, o ardımdan şaşkm bir şekilde bakarken ben de söylediklerimin şaşkınlığıyla adımlarımı hızlandırdım. İyi değildim!

İşte o sırada gözümün önüne yine şimşek hızıyla gelen görüntü ve başıma giren acıyla olduğum yere çivilendim!

Bir kız... Yuvarlak beyaz popolu bir kızm köpekle çimlerde oynayışı!

Ve yine görüntü hızla kayboldu! Görüntünün ve acının gitmesiyle kesik ve sık nefesler alıp, alınıru ovaladım.

Tanrım cidden bir şeyler oluyordu! Ama ne? Neydi tüm bunlar!

Öt uz ^-Ad tuacı TSödüm

-Urel-

Guy şu kızlara baksana! Tanrım çok güzeller!

Barny insanının gözleriyle gösterdiği masaya baktım. Masada oturan genç kızlar bize bakarak gülümsüyorlardı. İyi insanlara benziyorlardı. Barny'ye dönerek Evet güzel insanlar, dedim ve yapmayı yeni öğrendiğim kahveyi yapmaya devam ettim.

Güzel mi? Afet bunlar! dedikten sonra koluma vurarak Sürekli sana bakıyorlar. Hadi masalarına git ve birini ayart. Sonra beni de tanıştır. Bu akşam takılırız ha? diye devam etti.

Ayart? Ne demek istiyordu?

Kızların masasma baktım ardmdan Barny'ye. Ne yapmamı istediğini anlamadığım için, Şey, önce sen yap. Ben de bu kahveyi beş numaraya götürüp geleceğim, dedim kurtulmayı umarak.

Saçmalama kızlar sana bakıyor! Bitir şu işi! deyip, kahveyi elimden aldı ve beni tezgâhın önüne itti.

Ben kızlara dönük ne yapacağımı bilemeden avakta öv-lece duruyorken, kızlar bana daha çok gülümsedi ve içlerinden biri, parmağıyla onlara yanaşmamı işaret ederken Siparişimizi almayacak mısın yakışıklı? diye sordu.

Burada onuncu günümdü ve gözlemlediğim kadarıyla dünyadaki bu zamanda kadınlar çok utanmazlardı. Bir masaya gidip, sipariş götürdükten sonra mutfağa dönerken kalçamda bir el hissedebiliyordum. Bazen de uzaktan bana bakan bir kadm gözünü kırpmıyor ve dudaklarını öper

509

Corleonis Canan A. Düzgan

gibi büzüyordu. Tüm bunları her gün düzenli olarak yaşıyordum. Barny ise neden onu ellemediklerini sorup duruyordu. Anladığım kadarıyla izinsiz dokunmaya ellemek diyorlardı.

Sipariş kâğıdını aldıktan sonra kızların masasına yaklaştım ve Barny'nin bana öğrettiği gibi Ne alırdınız? diye sordum.

Okumayı bilmiyordum; ama hamburgerin ve çoğu yemeğin yazılış şeklini ezberlemiş, istediklerinde listeden bulup, yanma işaret koyuyordum. Bir taneyse bir işaret, iki taneyse iki... Elka ve Axela'ya da böyle öğretecektim; ama zamanla okuma ve yazmayı öğrenmeliydiler.

Hmmm... diyen kabarık saçlı kıza baktım. Listeye baktıktan sonra Tatlı bir şeyler istiyorum. Mesela sen, deyip, etkileyici bakışlarla bana baktı.

O öyle baktığını sanıyordu...

İlk kez birisi bana böyle bir şey söylediğinden ne cevap vereceğimi bilemedim ve Cheesecake var, diye cevap verdim sadece. Kızlardan diğeri kakhaha atarak Çok tatlını...

deyip arkasma yaslandı ve saçırı bir omzundan diğer omzuna attı, gözlerini benden ayırmadan.

Ben dondurma istiyorum. Hava çok sıcak, diyen, üzerindeki küçük tişörtü ileri geri sallayan kıza bakışlarımı çevirdikten sonra hemen listeye bakıp, dondurma yazısının yanına işaret koydum. Nedenini bilmesem de kızm küçük tişörtünün içini görmem beni heyecanlandırmıştı. Ben insan değildim ve kadın insanlardan etkilenmezdim. Ya da herhangi başka bir duygu...

Diğer kızların da siparişlerini aldıktan sonra siparişleri Barny'ye verdim ve tuvalete girdim.

Lavaboda yüzümü yıkarken düşünüyordum. Kihan'm beni tehdit edişi... Okyanus aşkma! VValter'a ve diğerlerine yardım etmemiştim ki! İnsan oluyor olamazdım! Kihan sözünü tutardı. Belki de dünyaya çok sık geldiğim için biyolojik olarak etkileniyordum. Axela gelir gelmez okyanusa gitmeliydim. Yedi gün sonra ise geri dönmeli ve Kihan'm

510

Bir Deniz Klzi Hikayesi

bana verdiği bu görevi tamamlamalıydim. Kızların güvenliğinden emin olmalıydim...

Axela'yı uyur halde okyanusa bırakmışım. Zaten okyanus ülkemiz onu alacaktı. Ellerimden kayıp, derinlere sürüklenişini üzgün bir şekilde izlemiştim. Tüm bu yaşananlara, insan olmak için katlanıyordu bu iki masum peri...

Bu on günde kafeden biraz para almıştım. Her hafta yani altı günde bir para vereceğini söylemişti Robert amca. Üstelik altı günde bir de çalışmayacaktım. Söylediğine göre iki gün sonra ikinci paramı aldığımda, ev kiralayabilecek param olacaktı. Hatta kendisinin kafenin arkasında tek odalı bir kulübesi olduğunu ve orayı az parayla bana kiralayabileceğini söylemişti; ama kabul edemezdim. Elka vardı. Axela gelecekti. Onları hayata alıştıramıyordum için insanların çok olmadığı bir yerde ev kiralayamam gerekiyordu. O zamanları nasıl atlatabileceğimi bilmiyordum. Çok zor olacaktı...

-Walter-

Bir haftadır her gece klübe gidiyordum. Gündüzleri erken kalkıp, tüm plajı birkaç kez hırlayarak mal gibi kızların yüzlerine bakıyordum. Okyanusa girip, yüzen kızların da okyanus gözlü kız olmadığından emin olduktan sonra kafelere uğruyor ve hepsinde yarımşar birer saat geçirerek, okyanus kıyı arayıp duruyordum.

Ama boşaydı... Bulamıyordum... Burada tatilini geçirmiş ve çoktan gitmiş bir kız olabilir miydi?

Tanrım!

Bu düşünce bile kalbimin ezilmesine sebep oluyordu! Nedenini bilmediğim bir şekilde deli gibi onu bulma ihtiyacı hissediyordum. Ve hatta... Tanrım çok saçmaydı ama...

Onu özliyordum... Tanımadığım bir kıyı nasıl özleye-bildiğime anlam veremeden özliyordum!

Steve her gittiğim yere benimle gelirken. John ise Suzan-

511

Corleone's Canan A. Dürgan

ne'Ja birlikte takılıyordu. Ona bir şey söylememişti, ama Suzanne'm birkaç kez bazı yaptıkları şeylerde Sanki daha önce yaşamış gibi cümleler kullandığını söylemişti. Üstelik John da onun gibi hissediyordu. Çok garipti. Bense bu bir haftada hiçbir anlık görüntü görmemişim. Bir yandan sevüsem de diğer yandan daha çok görmek istiyor, o görüntülerin sebebini merak ediyordum.

Aklını başına topla dostum kaza yapacaksın! Henüz ölemem!

Steve'in sesiyle arabayı diğer yola kaydırıldığını fark ederek direksiyonu kendi gidiş yoluma çevirdim.

Bu hızda kaza yapsak da ölmeyiz merak etme, derken düşüncelere dalmadan önce yol kenarındaki kafelere göz gezdiriyordum.

Ya üzerimizden bir tır geçer ve yakışıklı yüzümü parçalarsa! Sen çirkin olduğun için rahatsın tabii! deyince, gözüme kestirdiğim yol kenarındaki kafenin önüne park etmek için park alanına girdim ve arabayı kapıya yanaştırdım.

Üzerimizden tır geçerse o zaman ölmüş oluruz ve yakışıklı piç suratının dağılmasının önemi kalmaz Steve, diye cevap verip arabadan indim.

O da arabadan inince Tabii ki de önemi var! Yakışıklı ölmeliyim! dedi ve kafenin kapısındaki yazıyı okudu. Karayipler'in en güzel kahvesi burada.

Göreceğiz, deyip ben de Steve'in arkasından içeri girerken, o sırada kapıdan geçmeye çalışan garson, taşıdığı tepsiyi zar zor tutuyordu. Beni görür görmez çarpışmak üzereyken durunca, tepsinin içindeki bardaklar sallanmaya başladı. Düşmemesi için bardakları tutmaya çalışarak sabitleyip, gülümsedim ve yüzüne baktım. Ucuz atlattık, dedikten sonra onun, yüzüme endişeli bir şekilde bakışma aldırmadan kafeye girdim. Acemi bir garson olmalıydı. Gözlerindeki korkudan, patronundan ne kadar tırstığı anlaşıyordu.

İçeri girer girmez etrafa göz gezdirdim ve maalesef

512

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

okyanus kız burada da yoktu. Steve çoktan bir masaya oturmuş, çaprazındaki kızlara çekici olduğunu sandığı gülüşünü gönderiyordu. Umudumu yitirmiş adımlarımla Steve'in oturduğu masaya gidip bir sandalye çektim ve dirseklerimi masaya koyup, yüzümü ovaladım.

Burada da yok, diye mırıldandım. Steve Dostum belki de çoktan ülkesine dönmüş ve sevgilisiyle şu an farklı pozisyonla... der demez Kes Steve! diye söylendim.

Okyanus kızla tanışmamış olsam da, başka birisiyle paylaşamamamın ve bu kıskançlığımın sebebini artlaya-nuyordum! Steve'in onunla ilgili sözleri o kadar sinirime dokunuyordu ki, onu susturmak için dilini bile koparabilirdim!

Dış kapının açılma sesiyle az önceki korkak garson içeri girdi ve kafenin içine göz gezdirip, beni görünce bakışlarım bir süre çekmeden bana baktı. Ardmdan tezgâhın arkasına doğru yürüdü. Hâlâ kızları kesmekte olan Steve'in kolunu dürterek Şu tezgâhın arkasına giren garsonu görüyor musun? diye sordum.

Hayır, şu an tek gördüğüm güzel göğüsler, ince beller ve mini etekten çıkan selüitsiz uzun bacaklar...

Garsonun, tezgâhın arkasında bir şeylerle uğraşıyor gibi görünse de bize gizli gizli kaçamak bakışlar attığını görünce Sürekli bize bakıyor. Bizi tanıyor olabilir mi? diye sessizce sordum bakışlarımı garsondan ayırmadan.

Steve ise bambaşka bir âlemdeydi. Bovlan çok mu uzun? Yoksa göğüsleri mi çok abartılı?

Sinirlenerek Steve'e baktım ve Dinlemiyor musun beni? Şu garsona bak ama çaktırma! Tanıyor musun? diye sordum elime menüyü alıp, inceliyormuş gibi yaparak. O ise eliyle direk garsonu gösterip Şu sap mı? diye sordu.

Tanrım! Nasıl bu kadar rahat olabiliyordu?

Bence yakışıklı bir erkek... Boyu da uzun... Ama biraz suratsız... Kısaca tanımıyorum. Ama evet... Bize bakıyor. Hem de çaktırmadan, deyip bana bakarak devam etti. Belki geydir ve senden hoşlanmışır. Bir deneyebilirsin.

Corleonis Canan A. Düzgan

Zaten okyanus gözlü kızı da bulamıyorsun ve başka kızlara da bakmıyorsun.

Steve saçmalarken, yine o tuhaf suratsız garsona baktım. Aynı anda o da aniden bana baktı. Taa ki yanımıza ne zaman geldiğini fark etmediğim kısa boylu genç bir garson Ne arzu ederdimiz baylar? diye soruncaya dek. Steve parmağıyla işaret ederek Şu garsonu, deyince ben şok olmuş bir şekilde Steve'e bakarken, kısa boylu garson ise tek kaşını havaya kaldırmış imalı bir şekilde bakıyordu.

Tanrım! Beni rezil etmekten hiç bıkmıyordu!

Steve gayet rahat bacak bacak üzerine atıp O bize hizmet etsin, diye devam etti utanç verici sözlerine. Sanki kafeyi satm alan zengin züppesi gibiydi piç!

Garson diğer tuhaf garsonun olduğu tarafa baktıktan sonra Genelde bunu kadınlar istiyor. Ama tercih sizin, deyip hafifçe sırtarak tezgâha doğru yürüdü.

Gözlerimi bir an bile birbirleriyle konuşan garsonlardan almıyordum. Konuşmaları bitince, tuhaf suratsız garsonun suratı daha da suratsız bir hâl alırken, gözlerime bakarak yavaş adımlarla masamıza doğru yaklaşmaya başladı.

İşte o an... O her adım atışında... Zihnimde beliren, her biri birbirinden ayrı saliselik görüntülerle gözlerimi kapadım ve başımı ellerimin araşma aldım. Görüntüler o kadar hızlı değişiyordu ki, beynim hiçbirim algılayamıyordu bile! Filmlerde söylenildiği ya da kitaplarda yazdığı gibi adeta film şeridi gibi gözümün önünden geçiyorlardı!

Nasü yardımcı olabilirim?

Duyduğum sesle, tüm görüntüler yerini karanlığa bı-raksa da gözlerimi açmadım. Bu sesi tanıyordum! Kesinlikle bu sesi daha önce duymuştum!

Aniden gözlerimi açıp ona baktım ve bakışlarımı onun gözlerinden ayırmadan Seni tanıyorum, dedim. O ise kaşlarını çatarak bir süre bana baktıktan sonra Sanmıyorum. Buraya yeni geldim. Şimdi siparişinizi alabilir miyim? diye sordu söylediğimi geçiştirmek istercesine. Cevap vermeden ona bakmaya devam ettim. Çok tanıdık!

M

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ve varlığı bende olumsuz bir etki bırakıyordu. Ondan hiç hoşlanmamıştım...

Bayım... Sipariş verecek misiniz?

Steve'e baktım. O da kaşları çatık, düşünceli bir şekilde garsona bakıyordu.

İki kahve lütfen... Kapıda yazan en iyi kahvenizden. Steve'in siparişi verirken ciddi oluşuyla, onun da bir şeylerden şüphelendiğini anlamıştım. Suratsız garson yanımdan gider gitmez Çok tamdık, dedi ve bana baktı. Bense Ama nereden? diye söylendim arkama yaslanırken.

Bir haftadır aynı rüyayı görüyorum VValt.

Söylediği ani cümleyle Steve'e baktım. O ise bakışları masaya kitlenmiş bir şekilde konuşmasma devam etti. Kısa boylu çelimsiz bir kız. Sadece silüetini görebiliyorum; ama o da karanlık. Ağaçlık bir yerdeyiz ve bir su sesi geliyor. Kız bana bir şeyler söylüyor; ama onu duyamıyorum. Ancak söyledikleri her neyse sinirleniyorum. Sinir oluyorum kıza. Birden kayboluyor ve orada yalnız kalıyorum. Sonra içimi tarif edemediğim bir üzüntü kaplıyor. Suratsız garson yüzümüze bile bakmadan kahvelerimizi getirdi ve yanımdan ayrıldı. Ancak Steve ve ben gözlerimizi ondan ayırmıyorduk. Tezgâhın arkasında mutfak olduğumu düşündüğüm yere girip gözden kaybolunca tekrar Steve'e döndüm.

Bunun bir anlamı olmalı. Gördüğün kıızı tanıyor musun ya da benzettiğin birileri var mı?

Dalga mı geçiyorsun dercesine bana bakıp Dostum tamsam ilk işim yanma gidip, beni bu kadar rahatsız etmesinin cezasını vermek olurdu! diye söyleyip kahvesinden bir yudum aldı.

Anladığım kadarıyla uçümüze birden bir şeyler olmuştu. Her ne oluyorsa sadece benim değil, John ve Steve'in de başma gelmişti. Demek ki ben, bir haftadır okyanus kıızı ararken, Steve de kısa boylu kıızı arıyordu aslında. Ama hiçbir yerde bulamıyorduk. Zaten bu şekilde bulabilme-

Corleonis Canan A. Düzgan

miz de çok zordu. Elimizde onlara dair hiçbir bilgi yoktu. Karanlık sıska bir silüet ve okyanus gözlü kızın fotoğrafı dışında...

Ümidim giderek daha da tükeniyordu...

Hadi eve gidelim/' dedim ve masaya hesabı bıraktıktan sonra ayağa kalktım.

Steve de ayağa kalktığında kafenin çıkış kapışma yürüyüp tezgâha baktım. Mutfak diye düşündüğüm ve gerçekten mutfak olan yerden o suratsız çıkmca İğrenç servis yapıyorsun iguana surat! diye söyledim ve kafeden çıktım.

Arabaya yürürken, neden böyle bir şey söylediğimi ben de bilmiyordum. Ağzımdan bir anda kaçırvermişti.

Steve arabaya kahkahalarla binerek Dostum çok orijinalsin! İguana surat! Bir suratsızla ancak bu isim yakışabi-lirdi! dedi. Kahkahası beni de güldürürken arabayı çalıştırdım. Hareket etmeden önce Vazgeçmeli miyiz? diye sordum Steve'e. Derin bir nefes aldı ve Bilmiyorum VValt. Bu şekilde onları bulmak çok zor... Elimizde hiçbir bilgi yok, diye cevap verdi. Bense Burada olup olmadıklarını bile bilmiyoruz, dedim ve geri vitesle takıp, ana yola çıktım.

-Urel-

Kapıda VValter'ı gördüğüm andan itibaren oldukça en-dişelenmişim. Önce beni hiç tanımadığını sanıp rahatla-sam da daha sonra konuştuklarını dinleyerek onlara tanıdık geldiğimi öğrenmişim. On gün sonra ilk kez düşünce okumuştum. Konuşmalarından anladığım kadarıyla beni nereden tanıdıklarım hatırlamıyorlardı. Bu şimdilik iyi bir şey olsa da daha sonra hatırlamaları mümkündü.

Ama nasıl tamdık geliyordum?

Az da olsa bir şeyler görüyor ya da ammsıyor olmalıydılar. Aksi halde onlara tanıdık gelmem mümkün değildi. Özellikle de iguana surat! Gerçekten iguanaya benzediğimi düşündüğünü sanmıyordum. Elka'ya âşık olduğu için benden nefret ettiğinden bana böyle sesleniyordu.

516

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Peki, okyanus kız ve her gece Steve'in rüyasına giren kısa boylu kız... Bunlar Elka ve Axela'ydı.

Kihan'm sihri mühür gibiydi ve asla hata olmazdı. Tabü ki istemediği sürece... Ne yapmaya çalışıyordu bu kadm çözemiordum! Anlayamasam da Kihan'ın emirlerine itaat edecektim. O benim tek ailemdi. Okyanusa ait bir tek o ve ben vardık. Ona sırt çeviremezdim.

Asla... Asla yapmak istediği şeye karışmayacaktım...

DOKUZ AY SONRA

Emily!

Vivien'in bağırsıyla, gözlerimi hızla açtım ve yanı başımda duran saate baktım.

Geç kaldık! Hadi hadi! diye hâlâ bağırlıyordu.

Yataktan kalkıp, dolabıma yönelirken Saatin ötmedi mi? diye sordum pantolonunun tek bacağı giymiş, aynı andan tişörtünü başından geçirmeye çalışan Vivien'e. Tişörtünü başından sokup, her zaman dağınık olan saçları daha da dağılırken, Ona ötmek denmiyor Emily. Hafızam kaybettiğinden beri hiçbir şeyi düzgün hatırlayamıyorsun. Hadi acele et, diye söylenip, dış kapıya koşturdu. Sanki kendisi hatırlıyordu.

Ben de dolabımdan siyah bir etek ve bir tişört çıkanp hızlıca giydikten sonra saçlarımı toplayarak Vivien'in ardından evden çıktım.

Evet... Bu evde ilk uyandığım günden beri hayatımda sanki birçok şeyi yeniden öğreniyormuşum gibiydi. Bilmediğim ve anlamadığım o kadar çok şey vardı ki... Bulaşık makinesi, çamaşır makinesi... Daha binlerce şey... Hatta okumayı ve yazmayı dahi unutmuşum.

Guy, Vivien'i ve beni rastlantı sonucu bir kumsalda bulduğunu söylemişti ve söylediğine göre bizi polise gö-

517

Corleonis Canan A. Düzgan

türmüş, oradan da hastanede muayene ettirmişti. Daha sonra ise evimizi bilmediğinden bizi kendi evine, yani buraya getirdiğini söylemişti. İşte biz de bu evde uyandık. Kendimize ve geçmişteki hayatımıza dair hiçbir şey hatırlamayarak...

Guy, New York denilen bir yerde yaşadığım ve gitmesi gerektiğini söyleyip, biz uyandıktan birkaç ay sonra gitmişti. Bize küçük araba... Immm ismi şey olan, bisiklet... Evet, o iki tekerlekli aracı kullanmayı, elbiselerimizi nasıl yıkayacağımızı, tanımadığımız insanlarla nasıl sohbet edeceğimizi ya da etmeyeceğimizi ve daha çok ama çok fazla şeyi öğretmişti.

Ne kadar aklımızda kaldıysa, o kadar yaşamaya çalışıyorduk. Gitmeden önce ise çalışıp, kirasını ödediğimiz takdirde bu kiraladığı evde kalabileceğimizi söyleyip, bize iş bulmuş ve ondan sonra gitmişti. Arada bir geliyor ve birkaç hafta kalıp yine gidiyordu. Çok iyi biriydi.

Ona minnettardık.

İlk uyandığımda her şey bana o kadar yabancıydı ki. Yatak, ev, Guy ve hatta Vivien... Guy, ikimizi yan yana bulduğu için bizim arkadaş olduğumuzu düşündüğünü söylemişti. Bizim kalbimiz de birbirimizi sevdiğinden, hiç ayrılmamıştık Vivien'le.

Hayatıma dair hiçbir şey hatırlamasam da mutluydum. Ancak içimde bir boşluk vardı ve bu boşluğu dolduramı-yordum. Sebebini bilmediğim bir eksiklik... Sanki kalbim yerinde yokmuş gibi...

Her sabah uyandığımda aklıma balıklar gibi doluşan düşüncelerden yine başımı iki yana sallayarak kurtuldum ve evden çıktım. Kapıdan çıkar çıkmaz önce temiz havayı içime çektim. Burada hava hiç soğuk olmuyordu, üstelik son zamanlarda sıcaklık iyice yükselmeye başlamıştı.

Vivien'in ardmdan ben de bisikletime atladım ve kafeye sürmeye başladım. Vivien çok çılgındı. Öyle hızlı kullanıyordu ki bir gün acımasız arabaların ona çarpacağından korkuyordum.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Belki de onun arabalara çarpacağından...

Kafe çok uzakta değildi. Saymayı daha iyi öğrenebilmek için kafeye gidene kadar içimden sayıyordum. Üç yiize kadar hatasız saydığımda kafeye varmış oluyordum.

Kafenin önüne bisikletimi yerleştirirken, Vivien'in yere atılmış bisikletine baktım ve gülümseyerek kafeye girdim. Vivien Robert amca söz veriyorum bu sondu, diye en şirin ses tonuyla Robert amcanın geç kalmamıza kızmaması için uğraşıyordu. Zaten kızmıyordu ki.. Tek yapmak istediği Vivien'i disiplin etmektir. Uslanmaz bir yaramazdı çünkü.

Günaydın güzellik, diyen Bamy'e gülümsedim.

Günaydın Barny. Dünkü kızla iyi vakit geçirdin mi? diye sordum.

O sırada lafa Vivien atladı. Kesin ekilmiştir, diyerek Robert amcadan uzaklaştı ve Bamy'e doğru yürüyerek, parmağını alınma koyup, başımı ittirdi. Bu saçlarla hiçbir kızı yatağa atamazsın!

Yatağa atmak...

Bu iki kelimeyi duyar duymaz yine o ani gelen sesler başlamıştı...

Yatağa atmak... Kibarca yatağa koyuyoruz... Saçmalıyor Elka...

Ve yine bitmişti...

Aylardır bu sesleri duyuyordum. Birbirinden farklı birkaç erkek sesi... Hafızamı kaybetmeden önceki yaşamımdan olmalıydı; ama yine de çok zaman geçmesine rağmen geçmişime dair hiçbir şey hatırlamıyordum. Bazen beni sevdiğini söyleyen bir erkek sesi duyuyordum. Bir sevgilim var mıydı? Varsa kimdi? Ve benim başıma ne gelmişti? Ortadan yok olduysam, bir sevgilim de varsa, neden beni bulmuyordu?

Çok fazla soru vardı ve altından kalkamıyordum. İlginç olan Vivien'in de buna benzer sesler duymasıydı. Genelde onu sinir eden şeyler duyuyordu. Cadı, oynak, bücür...

Emily... İyi misin? Vivien'in sesi beni kendime getirin-

Corleone's Canan A. Düzgan

ce gülümsedim. İyiyim/' deyip tezgâhm arkasına girdim. Önlüğümü giymeli, işe başlamalıydım. Zaten geç kalmıştık ve havalar gittikçe ısındığından işler daha da artmıştı.

Barney, insanların başka şehirlerden buraya tatil için gelmeye başladıklarını ve gün geçtikçe kafenin çok daha kalabalık olacağını söylüyordu. Seviniyordum; çünkü Vi-vien ve benim hayatım kafe ve kirasını ödediğimiz evdi. Her gün aynı şeyi yapıyorduk. İşimiz bitince eve gidiyor, sabahları ise yine kafeye geliyorduk. Guy, bu şekilde yaşadığımız sürece hiçbir şey hatırlamasak da güvende olacağımızı söylemişti. Sadece o değil, Robert amca da aynı şeyi söylüyordu. Arada Barney bizi kulüp denen bir yere eğlenmemiz için götüreceğini söylüyor ama Robert amca ona kızıp, izin vermiyordu.

Bizim içinse önemli değildi; çünkü korkuyorduk... Kafeye gelen birkaç kötü erkek yüzünden sorun yaşamıştık. Erkeklerden birisi beni kolumdan tutup, öpmeye çalışınca Vivien bardağı çocuğun kafasına vurmuştu. Robert amca arunda araya girip, polisi çağırmadan gitmelerini söyleyip, kötü erkekleri kafeden kovmuştu. O gün, bize, kafe ve ev dışında bir yere gidersek, başımıza gelebilecek olaylara dair bir ders olmuştu.

Geçmiş hayatımızı hatırlamak umuduyla bu şekilde yaşamaya çalışıyorduk işte...

-Walter-

Neden yine Karayipler'e gidiyorsunuz VValt?

Geçen yıl çok eğlendik anne. Okyanusu da güzel...

Kızları da güzel Bayan Tyler! diye bağıra bağıra kapıdan giren Steve'e orta parmağımı gösterdim.

Ah biliyorum. Geçen yaz da kızlar yüzünden fazladan birkaç gün daha kalmıştınız ve ben burada tüm işleri idare etmeye çalışmıştım, diye söylenen annemin yanaklarını sıktım ve Söz veriyorum sadece on beş gün, dedim gü-

520

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

lümseyerek. Üstelik sen de bir ay tatil yaptın unutma Bayan Tyler, diye de ekledim.

Yüzünü başka yöne çevirerek Pekâlâ, gider gitmez beni arayın, deyip, kapıda bekleyen Steve'in etrafına baktı.

John ve Suzanne gelmiyor mu sizinle?

Steve her zamanki edepsiz konuşmalarından birini başlattı.

Biliyorsunuz Bayan Tyler onlar nişanlılar ve Karayip-ler onlara göre bir yer değil. Onların Paris'e gidip, yataktan çıkmamaları gerekir. Karayipler'deki tanga bikinili üstsüz kadınlar Suzanne'ı rahatsız edebilir. Ha bir de çıplaklar kampı...

Steve'in konuşması üzerine annem Bana sakın üstsüz bir kız getirme Walter Tyler! Hele çıplak hiç getirme! diye bağırmaya başlarken, valizimi aldım ve yanağından hızlıca öpüp kaçarcasına, bir tonluk valizimin tekerleğinin Steve'in ayağının üzerinden geçtiğinden emin olduktan sonra kapıdan çıktım.

Ardımdaki Ağğğhhh piç! sesinden sonra, ben gülümseyerek taksiye binerken Sözüm size değil Bayan Tyler ama tamamen göt bir oğlunuz var! diye ekleyip, seke seke ve küfrede küfrede taksiye bindi.

Havalimanına vardığımızda geçitten geçip bekleme salonunda oturmaya başladık. Steve bir türlü sandalveve sığamaz ve insanüstü bir uğraş sergilerken Ne yapmava çalışıyorsun? diye sordum. O ise valizinin üstüne benim valizimi koyup, daha geniş bir oturma alanı yaparken Sığmaya çalışıyorum! diye cevap verdi sinirle.

Sadece yarım saat oturacaksın Steve!

Bana sanki çok tuhaf bir şey söylemişim gibi bakarak Götüm değerlidir. Kaç kız götüm için ölüyor biliyor musun sen? diye söyledi bu kez de.

Onu daha sinirlendirmek için Hem sandalyeler o kadar küçük değil. Belki senin götün büyümüştür, dedim dalga geçen bakışlarımla.

Sinirle valizimi tekrar bana itip Gayet fit ve seksiyim.

Corleonis Canan A. Düzgan

Bu sandalyeler o kadar küçük ki ancak o bücür cadının minik poposu sığar! deyince, ikimiz de olduğumuz gibi kalakaldık.

Yine olmuştu işte... Bu dokuz ayda olduğu gibi... Belki olmasa onları aramaya gelmezdik; ama hiç durmadan olmaya devam ediyordu! Steve ve ben ağzımızdan sebepsiz bir şekilde çıkan cümleler, rüyalar ve anlık görüntüler yüzünden çıldırma derecesine gelmiştik. Defalarca Kara-yipler'e gitmek istemiş, ancak işler yüzünden bir türlü gidememiştik.

Bize göre tüm bunların bir sebebi olmalıydı. Steve kimi aradığı bilmeseydi yani yüzünü görmese de kısa ve zayıf birisi olduğunu rüyalarından biliyordu. Benimki zaten belliydi. Bir ara kayıp ilam bile vermeyi düşünmüştüm ama sonra ya evliyse diye vazgeçmiştim.

Geçen yıl muhtemelen okyanus kızm tatilinin bittiğini düşünüp, kendimizi kandırarak ve bir de annemin işte bana ihtiyacı olduğunu söylemesi üzerine eve dönmüştük.

O zaman bu hayallerin geçeceğini düşünmüştüm.

Ama hiç eksilmemişti...

İşte şimdi yine gidiyorduk. Onu bu kez bulmalıydım. Anneme on beş gün desem de, tüm yaz orada kalıp, işimi sağlama alacaktım. Aynı şekilde Steve de...

Düşüncelerimden beni uzaklaştıran Bu kez bulabilecek miyiz? diye soran Steve'in sesiydi. Eğildim ve dirseklerimi dizlerime koyup Umarım, diye cevap verdim sıkıntılı bir şekilde.

Dostum sen hiç olmazsa yüzünü biliyorsun. Ben yüzünü görmediğim; ama beni sürekli rahatsız eden bir kıızı arıyorum... deyip başım iki yana salladı ve Bu çok rahatsız edici. Ya çirkinin tekiyse! Hayır hayır! Çirkinse onu kesin öldürürüm. Bana aylarca rüyalarımda işkence çektirmesinin cezası ancak bu olur! diye devam etti.

İçimden, kızm güzel olması için dua ettim... Zavallı kız... Kapı anonsuyla yerlerimizden kalktık ve uçağa binip

522

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

koltuklarımıza oturduk. Çaprazımızda oturan iki kıızı, Steve'in fark etmesi uzun sürmedi.

Şunlara baksana. Kızları ararken biraz eğlenebiliriz ha, ne dersin? deyip pis pis sırıttı.

Aylarca kızlarla takılmış, işlerinden arta kalan her boş gününü kulüplerde geçirmişti. Kulüpte tanıştığı kızlarla otelin birine gidiyor ve sürekli, gecesinin harika geçtiğinden söz ediyordu. Öyle olmadığını birkaç kez sabahın köründe telefonuma gelen aramalardan anlamıştım.

Tanımadığım kızm teki Bu iktidarsız sorunlu herifin arkadaşı olmalısın! Son aramalarda sen vardın. Gel ve bu uyuyan, gereksiz arkadaşını otelden al! Beş kuruş parası kalmamış! demişti telefonda. Bu ve buna benzer şeyler diyerek bana kaldıkları otelin adresini veriyorlardı.

Otele gidiyor parayı ödüyor ve Steve'e görünmeden geri dönüyordum. Ona kızmıyordum; çünkü ben de onun gibiydim. Hiçbir kız bana çekici gelmiyordu. Kimseyle takılmak istemiyordum. İşimden evime geliyor, birkaç kadeh bir şeyler içip, kitap okuyor ve uyuyordum. Sanki amaçsız ve sürekli bir şeylerin yasım tutar haldeydim. Hiçbir şeyden keyif almıyordum.

Hayatım eksikti...

Steve'in hayatı da...

Ve bu durumun telefonumdaki kızla ilgili olduğuna emindim. Bu yüzden, bu kez kesin onu bulacaktım!

Ben şu esmeri uçağın tuvaletine davet edeceğim.

Önce Steve'e sonra kıza baktım. O sırada kız arkasını dönüp, Steve'e gülümseyince Bence kıızı sinirlendirme. dedim umursamaz görünerek. Söylediğimi anlamadan Neden sinirlensin dostum, baksana beni tuvalete götür diye yalvarıyor adeta! diye cevap verip, kıza göz kırptı.

Benim endişem tuvalette bir bok beceremevip, kızın boşa flört ettiğini düşünerek sinirlenmesiydi. Ama biliyordum ki Steve kendini kendine kanıtlamaya ve bize çaktırmamaya çalışıyor, eskisi gibi olmadığını erkeklik gururuna yediremiyordu.

Corleone's Canan A. Düzgan

Otele attığın ve bir bok becerememene sinirlenip, beni senin otel paranı ödemem için arayan her kız gibi, onun da sinirlenmesini istemiyorum Steve.

İçimdekileri dökmüştüm. Artık uğraşmamalıydı; çünkü boşuna uğraşıyordu. Karayipler'de lanetlenmiştik! Tanımadığımız birileri tarafından kocaman bir boşluğa itilmiş ve bize verilen incecik bir iple o boşluktan yukarı çıkmaya çalışıyorduk!

Steve üzgün bir sesle O sen miydin? diye sorup, başını önüne eğdi ve ağlamaklı bir sesle Kuşum arızalandı dostum. Çalışmıyor... diye devam etti.

Derin bir nefes aldım ve Bunun bir önemi yok Steve. Benim de seninle aynı durumda olduğumu bilerek benden saklaman çok gereksizdi. Hiçbir kızm senin dikkatini çekmediğini biliyorum. Benim de çekmiyor. Tahrik bile olmuyorum! Kendinden şüphelenme; çünkü ben de şüphelendim, dedikten sonra şakaklarımı ovup, Tanrım! Restoranıma gelen müşteri bir adama uzaktan alıcı gözüyle baktım Steve! Gey olup olmadığını anlamak için! Ne durumda olduğumu sen düşün artık! diye devam ettim.

Dalga geçeceğini biliyordum; ama onun boşa çırpınışlarını bırakması çok daha önemliydi. Tabii ki tahminimde yanılmadım. Suratına yayılan piç bir sırıtışla Yakışıklı mıydı? diye sordu. Gözlerimi devirip Lanet olsun Steve! Sana burada yardımcı olmaya çalışıyorum! Gerçekten götsün! Hem de sumocu götü! dedikten sonra gülmeme-ye çalışarak uçağın camından baktım ve hâlâ bana bakan Steve'e tekrar dönerek Midem bulandı Tanrım. İğrençti, deyip kahkahamı bıraktım.

Benimle birlikte Steve de gülerken, arkamızdan Şşşş-hhh sesleri gelince ciddi durmaya çalışarak sessizce gülmeye devam ettik.

Karayipler'in kendine has meyve kokusu, burayı özle-

524

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

diğimi fark etmemi sağlamıştı. Burası, burada lanetlensek de yine de mükemmel bir yerdi.

Taksiye binip, şehir merkezine yakın, buraya gelmeden birkaç gün önce kiraladığımız daireye vardık. Etrafımız tamamen bahçeydi ve ağaçlardan diğer evlerin bizi görebilmesi mümkün değildi. Sanki bu ev saklanmak için yapılmıştı.

Steve anahtarla kapı kilidini açarken Güzelmiş. Kimse görmeden bahçede bir kızla işi pişirebiliriz, dedi ve sonunda kapıyı açtı.

Bücür kızı bulursan yaparsın, dedim evin içine girip göz gezdirirken. O da etrafa göz atarken Onunla iş pişirmeyeceğim. Onu pişirip yiyeceğim, deyip iğrenç bir espri yaptı.

İğrenç esprisiyle karnım, Steve'in bile duyabileceği bir sesle guruldamaya başlayınca Yemek yesek iyi olacak. Eve döndükten sonra yerleşiriz. Şimdiden aramaya da başlamış oluruz, dedim ve valizi bırakıp Steve'le beraber evden çıktım.

Anayola yürürken Steve Nereye gideceğiz? Geçen yaz gittiğimiz suratsız garsonun kafesine gidelim mi? Merkeze uzak ama olsun. Hâlâ oradaysa hem dalga geçer hem de onu biraz inceleriz ne dersin? diye sordu.

Steve'den çok nadiren mantıklı şeyler duymanın tadını çıkararak İyi fikir. Hem garip biriydi. Üstelik tamdık da gelmişti. Belki şu an orada değildir; ama neyse! Önemi yok, hiç olmazsa ararken kamımızı doyurmuş oluruz, dedim ve geçen taksiyi durdurdum.

Beni bekleyenlerden habersiz bir halde Steve'le saçma-laya saçmalaya kafeye vardık. Taksiden inerken Burası mıydı? diye sordu Steve.

Kapısında ne yazıyordu? Hatırlıyor musun? diye sordum ben de.

Kafeye biraz daha yaklaştık. O sırada nereden çıktığını anlamadığımız bir rüzgâr başladı. Övle çok esiyordu ki ağaçların yapraklarının sesi tüm sesleri bastırıyordu.

(orSronıs Canan A. Düzgan

-Elka-

Emily! Cam kenarındaki masaya bakar mısın? Üç numaraya.

Bamy birkaç masayla ilgilendiği için kendi masasına beni göndermişti. Şiddetli bir rüzgâr çıktığından, dışarıdaki masada oturan insanlar kafeye doluşmuştu.

Robert amca Yılın bu zamanında bu rüzgâr çok garip/' derken elimde sipariş kâğıdıyla cam kenarındaki masaya yürümeye başladım. İçimde, sebebini anlayamadığım tuhaf bir heyecanla...

Masaya geldiğimde Nasıl yardımcı olabilirim? diye sorup, dışarıdan gelen yüksek sesle aniden camm ardına baktım.

-Walter-

Kafenin dışında oturan insanlar rüzgârdan dolayı içeri doluşunca, yerden kalkan tozlardan korunmak için rüzgâra sırtımı dönerek Kafe çok kalabalık ve rüzgâr çok kötü. Başka bir yere mi gitsek? diye yüksek sesle bağırdım.

Steve ise Taksi gitti dostum. Rüzgâr durana kadar ka-fede bir yere sıkışırız. Belki birkaç güzel kadmm masasına, deyip sırtarak hızlı adımlarla kafeye yürümeye başladı.

Ardmdan ben de yürürken, tam kafenin bahçesine girdiğimde rüzgârdan dolayı üzerime büyük bir gürültüyle uçan bir sandalyeden son anda kurtuldum. Kafeye yüzümü döndüğümde...

O an...

O, aylardır aradığım okyanus gözler...

Endişeyle bana bakan o masum yüz...

-Elka-

Bu adam...

526

Blr Deniz Kızı

Gördüğüm anda tüm vücudumu titreten Kalbimin sebepsiz hızlanmasına seben ol Tanıyor muydum onu? F an-

-Walter-

Gelsene Walt!

Hareket edemiyordum...

-Elka-

Bayan iki kahve istiyoruz. Hey bayan! Duymuyordum...

-Walter-

Tüm dünya durmuş muydu şu an?

-Elka-

Sanki herkes susmuştu...

Hikâyesi

inci JSöâiim

-Walter-

Bulmuştum...

Oydu değil mi?

Okyanus gözlü kız...

Evet! Oydu! Tanırım! Ne yapacaktım şimdi?

Hiç düşünmemiştim ki onu bulduğumda ne diyeceğimi! Nasıl davranacağımı... Tek isteğim onu bulabilmektir... Tek amacım...

Steve Gelsene VValt! diye bağırp, kolumdan çekene kadar gözlerimi ondan alamadım.

Heyecanlanmıştım... Hiç heyecanlanacağımı düşünmemiştim... Hatta öyle heyecanlanmıştım ki, kalbimin sesinin kafedeki gürültüye rağmen diğer insanlar tarafından duyulmasından korkuyordum.

Ve Steve'in beni ekiştirmesiyle kafeye girdik.

-Elka-

Camın ardındaki adam, birisi tarafından kolundan ka-fenin girişine doğru çekilince, kendime geldim. Tüm sesleri yeniden duyabiliyordum...

Ancak kalbim hâlâ çok hızlıydı.

Masadaki kadın Siparişimizi almayacak mısınız? diye sinirli bir şekilde sorunca Ah... Çok özür dilerim. Kahve mi istemiştiniz? diye sordum utanç içinde.

Siparişimi alıp tezgâha doğru kalabalık masaların arasından geçerken, kapı açıldı. Durup, içeri girmesini bek-

528

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ledinı. Adam, içeri girer girmez cam kenarındaki masaya baktı ardından gözleriyle kafeyi tarayıp, beni gördüğünde yine tuhaf bir şekilde bana bakmaya başladı. Bense gözlerimi kaçırıp, hızlı adımlarla tezgâhın arkasına yürümeye başladım. İçimde bir şeyler hareket etmiş ve ellerim titremeye başlamıştı. Kalbimse tüm gücüyle göğsüme vuruyordu. Onu sakinleştirmeliydim...

Neydi ki bu olanlar? Daha önce yaşamadığım vücudumdaki bu yabancı his?

-Steve-

Böyle bir rüzgârda dışarıda duran ve camdan trans halde kafeye bakan VValter aptalım, beni duymadığı için kafenin içine sürükledim. Gerçekten bazen şapşal herifin teki oluyordu! Koca sandalye üzerine uçmuştu ve o hâlâ mal gibi orada duruyordu!

Kafenin kapısından girerken Buldum onu Steve, diye söyleyince, kafenin kapısını kapattıktan sonra durup ona baktım. O ise delirmiş gibi kafenin içine bakıyordu. Sonunda bakışları bir yerde takılmca ben de baktığı yöne çevirdim bakışlarımı.

Hızlı hızlı tezgâhm arkasına yürüyen bir kızıdan başka bir şey görememiştim.

Emin misin? O mu? diye sorunca sinir bozucu bir kız sesi duydum.

Hey! Siz ikiniz!

Sesin geldiğı yöne baktım. Kısa boylu, zayıf, kabank saçlarıyla bir kız elleri belinde bize sinirli bir şekilde bakıyordu. Seslenişi, minyon tipiyle biz iki koca adama adeta meydan okur gibiydi.

VValt'un kolunu bıraktım ve ben de ellerimi belime koyup, göğsümü kabartarak Ne olmuş bize? diye sordum. Pekâlâ, güç gösterisi yapıyordum bücüre...

Tek kaşını kaldırdı ve baştan aşağıya beni süzdükten sonra Oturun! derken, yan gözlerle bana bakıp, buruş-

Corleonis Canan A. Düzgan

turduğu küçük suratıyla arkasını döndü ve tezgâhın yanındaki bar taburelerinin yanına giderek taburelere oturmamızı işaret etti.

Kızda anlamlandıramadığım hoşuma giden bir şeyler vardı. Ama aynı zamanda ona şimdiden sinir olmuşum da! Hatta inat edip, söylediğı yere oturmamak için başka bir yer bulmak umuduyla kafenin içine göz gezdirdim. O sırada gördüğüm tek başına oturan kızın masasına ilerlerken, küçük sinir garsona en gıcık gülüşümü bahşederek, masaya doğru ilerledim.

Nereye gidiyorsun? diye soran şapşal VValt'a bakmadan Kes sesini ve gel benimle, deyip,yalnız oturan kızm masasının Önünde durdum.

Merhaba, oturabilir miyiz? Hiç yer kalmamış ve dışarıda çok rüzgâr var, diye söyledim en sevimli sesimle. Elbette evet diyecekti. Bu sevimliliğē hangi dişi yaratık hayır diyebilirdi ki...

Kız gülümseyerek Tabi buyurun, dedikten sonra VValt'u omzundan bastırarak sandalyeye oturtup, ben de diğē sandalyeye otururken, cadı saçlı sinir garsona bakıp, pis pis sııttım. O ise, onun gösterdiği yere oturmadığımız için sinirlense de belli etmeyerek, yapmacık sinir bir gülümsemeden sonra eline aldığı sipariş kâğıdıyla bizim masaya doğru yürümeye başladı.

VValt'a baktığımda hâlâ tezgâhın arkasında gözden kaybolan ve okyanus gözlü kız sandığı garsonu arıyordu gözleri. Tüm dikkati o yöneydi.

Bücür garson, sonunda masamıza gelip hemen yanı başımda dikilerek Nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu.

Ben de masada oturan kıza dönüp Ne istersin bebek? diye sorunca, kız En iyi kahvelerinden tabii ki, diye cevap vererek bana gülümsedi.

Tanrım, derdim neydi? Neden sinir garsonun inadına böyle şeyler yapıyordum ki? Gerçekten VValt'un dediği gibi bazen çok gereksizce piç oluyordum!

Ama eğlenceliydi...

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bücüre baktım.

Evet, iki en iyi kahvenizden getir, dedim ve arkama yaslandım.

Garson бүcür, bir kıza bir de bana baktıktan sonra hafifçe gözlerini devirerek elindeki kağıda bir şeyler işaretleyip, VValt'a döndü.

Siz ne alırdınız?

VValt Fark etmez, derken, hâlâ okyanus garson kızın ortaya çıkmasını bekliyordu.

Cadı garson arkasını dönmüş gidecekken VValt Şey... Bakar mısınız? dedi kibarlıktan ölen bir ses tonuyla.

Sinir garson, arkasını dönüp ona baktı. VValt ise söyleyip söylememekte tereddüt etti bir an ve ne söyleyeceğini merakla bakan gözlerime bakıp ardından tekrar garsona bakarak, Az önce... Garson bir bayan daha vardı. Okyanus gö... Yani şey... Mavi gözlü, deyince, kabarık saçlı sinir бүcür Ne olmuş ona? diye sordu kaşlarını çatarak.

VValt, yardım istercesine yine bana bakınca lafa atladım.

Kahvelerimizi o getirsin. Senin servisinden memnun kalmadık, dedim bir bacağımı diğer bacağımın üzerine atarken gayet rahat bir tavırla.

Ben sözlerimi söyleyince, bakışları bana dönmüştü. Gözlerini gözlerimden ayırmadan bir süre nefretle bana baktıktan sonra gülümsedi ve Nasıl isterseniz, diyerek tezgâhın arkasında gözden kayboldu.

Neden olduğunu bilmesem de onunla inatlaşmak hoşuma gitmişti. Tuhaftı yani...

-Elka-

Mutfakta siparişleri hazırlamanın ve onu görmemenin beni kendime getireceğini ya da kalbimi sakinleştireceğini düşünmüştüm. Ama hiçbir işe yaramamıştı. Hâlâ ellerim titriyordu. Hatta siparişleri hazırlarken bir tabak kırmıştım bile.

Hey! Ne yapıyorsun burada?

531

Corleonis Canan A. Düzgan

Vivien'in sesiyle yerimde sıçradım. Elimi, zaten hızlı atan kalbime götürüp Kalbimi çok korkuttun, dedim hafifçe kızarak. Yanıma yaklaştı ve Aptal uzun bacaklı adamın teki benim servisimden memnun kalmamış! Bir de yanında şapşal bir adam daha var. O da seni sordu, deyip, mutfak tezgâhının üzerine zıpladı ve devam etti.

Sence seni tanıyor mudur? Tuhaf görünüyordu.

Az önceki adamdan mı bahsediyordu?

Şey... Bi-Bilmiyorum.

O zaman git bir bak. Eğer tamyorsa belki geçmişinden bir şeyler öğrenebilirsin Emily.

Kendimi çok garip hissediyordum. Heyecanlı... Onun yanma gittiğimde sakarlaşıp, aptalca şeyler yapmaktan korkarak İııı gidemem... Benim burada işlerim var Vi-vien. Sekizinci masa yemek bekliyor, deyip gitmeyi reddettim. Vivien, oturduğu mutfak tezgâhından atladı ve Pekâlâ... Zaten o uzun bacaklı piçe ders vermek istiyordum, diyerek, yüzünde muzip bir ifadeyle kahve makinelerine doğru yürüdü.

Aslında onu tekrar görmek istiyordum. Ama yanlış bir şey yapıp ya da saçma bir şey söyleyip, karşımda komik duruma düşmek istemiyordum. Neden böyle düşündüğümü bile bilmiyordum. Sadece siparişlerini götürecek olsam da bana bir şeyler sorması ya da sohbet etmesi durumunda panikleyecektim. Hem Guy yabancılarla sohbet etmememizi, Robert amca ise sadece sipariş almamızı, kimseyle tanışmamamızı istediğini söylemişti.

Başımı iki yana salladım. Hayır hayır. Gitmeyecektim. Ancak, onu görme isteğime engel olamayıp, mutfağın kafeye bakan küçük penceresini aralayarak, gizlice bakmaya başladım. Dikkatli bakılmadığı sürece beni kimse fark etmezdi.

Ve işte oradaydı...

Elim istemsizce kalbime gitti. O ise gözlerini kafenin içinde gezdirip, sanki bir şey arıyordu. Uzaktı ama varlığını, sanki yanımdaymışçasına tüm bedenimde hissediyordum.

532

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Vivien'in, elinde kahve tepsisiyle onların masasına yürüyüşünü seyrettim. Yanlarına gitti ve o adam ona bir şey söyleyince Vivien mutfak kısmını gösterip, o da bir şeyler söyledi. Kadının ve o adamın kahvesini verdikten sonra, sinir olduğu adamın kahvesini verirken, bir anda adamın kucağına düşürünce, panikten başımı pencereye vurup, zar zor içeri kaçtım ve parmaklarımla oynamaya başladım.

Ah- Adamı yakmıştı! Vivien, gerçekten çok acımasızdı-
-Walter-

Garson kız Onun mutfakta işi var. Çok işi var. Gelemez, deyip bana mutfağı işaret ettikten sonra kahvemi masaya koydu.

Onu göremeyeceğimin sıkıntısıyla kahvemden bir yudum alıp, arkama yaslandım ve yine bakışlarımı, belki çıkar umuduyla kafenin içinde gezdirip, tezgâha kilitledim.

Steve'in küfreden sözlerini duyana kadar!

Lanet olsun! Ne yaptığım sanıyorsun sen? Tanrım! Ta-kımlanm gitti! Çok sıcak!

Garson kız Steve'in üzerine döktüğü sıcak kahve için yarım ağızla özür dilerken, Steve hâlâ söyleniyordu. İnadına yaptın değil mi? Pis cadı! Eğer... deyip parmağıyla alt bölgesini gösterirken Bu değerli organıma zarar gelirse, en ufak bir iz, en ufak bir performans düşüklüğü, en ufak bir itaatsizlik, en ufak bir deformasyon... diye sıralarken garson kız masadaki sürahiyi alıp, içindeki tüm suyu Steve'in alt bölgesine fırlattı. Merak etme ölmeyecek, dedikten sonra arkasını dönüp, gayet sakın bir şekilde mutfağa girdi.

Steve belinden aşağısı sırlıslıkla, ayakta şok olmuş bir şekilde kalakalmıştı! Ben de öyle! Ve benimle beraber ka-fedeki diğer insanlar da! Herkes susmuş, Steve'e ve garson kıza bakıyordu. Kafe adeta ölüm sessizliğine bürünmüştü. Garson kız, sessizliğe aldırmadan tezgâhın arkasına geçip

Corleonis Canan A. Düzgan

herkese gülümsedi ve Lütfen devam edin, deyip işine devam etti.

Kafe tekrar eski uğultusuna dönerken, yan masalardaki insanlar Steve'e bakıp gizli gizli gülüyorlardı. Ben de bu altna kaçırmış görüntüsüne, kahkahamı zor tutarken, Steve aniden hızla tezgâha doğru yürümeye başladı.

Siktir! diyerek peşinden hızla kalktım ve kolundan tutup Saçmalama Steve. Otur yerine, dedim sessizce. Kolunu silkelerken Ona önce yaktığı ardmndan da ıslattığı bu şeyin ne işe yaradığımı gösterdikten sonra oturacağım, dedi çenesini sıkarak.

O kadar sinirlenmişti ki, haklı olsa da yanlış bir şey yapmaması için onu durdurmam gerektiğine daha da emin olmuşum.

Yeniden yürümeye başlayınca, aniden durup gözlerini kapadı ve elini alnına götürdü. Dengesini bir an kaybedermiş gibi sendeleyince, yine o hayallerden birini gördüğünü anlamıştım.

O sırada yanımıza yaşlı göbekli bir adam gelip Baylar, gitmenizi rica edeceğim, deyince, yeniden tezgâha baktım. Okyanus gözlü mutfağın kapısından endişeli bir şekilde bana bakıyordu.

Tanrım! Fotoğraftakinden de güzeldi... Gözlerimi ondan alamıyordum! Büyü gibiydi sanki...

Lütfen sıkıntı çıkarmadan gidin gençler.

Yaşlı amca tekrar konuşunca, gözlerimi zorlukla ondan alıp, cebimden bir miktar para çıkararak adama verdim ve Özür dileriz, deyip Steve'i kolundan tutarak kafeden çıktım.

Rüzgâr durmuş, yerini yine sıcak bir öğleden sonrası almıştı. Steve'in şu an deli gibi baş ağrısı çektiğini biliyordum. Ben de her gördüğüm görüntüde aynı ağrıyı çekiyordum çünkü. Biraz ilerleyip, yol kenarında durdum. Taksi beklerken, Steve sendeleyerek Her defasında daha çok ağrıyor lanet olası! deyip, ağaçlardan birine doğru yürüdü ve yere oturup, sırtını ağaca yasladı.

534

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Haklıydı. Anlık görüntülerle gelen ağrılar gittikçe artıyordu. Steve'in yanına oturdum. Ne gördün?

Başını ağacın gövdesine dayadı ve gözlerini açmadan Kısa boylu kızm bu kez başımdan aşağıya bir şeyler döktüğünü. Sanırım sinema gibi bir yerdeydim. Karşımda kocaman bir ekran vardı ve ölesiye sinirlenmişim, deyip gözlerini açtı.

Tıpkı şimdi olduğu gibi, diye devam etti.

O an, ikimiz de birbirimize baktık. Steve'in gözleri dehşetle açılırken,

Hayır! Hayır! Tanrım! Onca yolu bu bücür cadı için geldiğimi söyleme VValt! deyip ayağa kalktı ve sağa sola başını iki yana sallayarak şuursuzca yürümeye başladı.

Ben de ayağa kalktım. Onu sakinleştirmek için Dostum o kadar da kötü değil sakın ol. Hem mutlaka bir sebebi vardır, desem de, hızla yürüyüp yanıma geldi ve Kötü değil mi? Lanet olsun VValt! Kız şeytanla anlaşma yapmış! Aylardır rüyalarımda bana çektiği yetmiyormuş gibi, kafeye girdiğimden beri uğursuzca etrafımda dolanıyor! deyip geri çekilerek pantolonunu gösterdi.

Halime baksana! Altma kaçırmış, çişini tutamayan bunaklar gibi görünüyorum!

Gülerek Neyse ki kokmuyorsun, deyince, ellerini beline koydu ve kafeye yönelerek Onu öldüreceğim! der demez önüne çıktım. Sakinleştirmek için Sakın ol. Tamam. Yine geleceğiz ama önce üzerini değiştir ve biraz kendine gel. Üstelik bu konuda düşünmemiz gereken çok şey var Steve, dedim ve sonunda voldan geçen taksiyi durdurdum.

Neyse ki kaybettiği mantığı geri gelmiş, benimle taksiye binmişti.

-Axela-

Kafede işimiz bittikten sonra Emily Te bisikletlerimize

Corleone's Canan A. Düzen

atlayıp, eve varmıştık. Robert amca gün içinde olanlardan dolayı bana çok kızmıştı.

İstmeden olduğunu söyleyip, ikna etmeye çalışmışım ama bu kez de neden suyu adamın pantolonuna döktüğümü sormuştu. Yanmaması için diye söylediysem de yine inanmamıştı.

Evet! İnadma yapmışım! Hak etmişti uzun ukala piç!

Emily, endişeli bir şekilde Keşke yapmasaydın. Sonuçta onlar müşteri Vivien. Üstelik biliyorsun erkekler kötü. Ya sana kötü bir şey yapmak isterse, diye söylemişti.

Koltuğa uzandım ve kol kısmından bacaklarımı sarkıtıp televizyonu açarken Ben de ona kötü bir şey yaparım, diye cevap verdim. Emily, yanıma oturup Biliyor musun, senin üzerine kahve döktüğün adamın arkadaşımı sanırım tanıyorum, der demez oturur pozisyona geçtim ve Nasıl yani? Hatırlıyor musun? diyerek dikkatle onu dinlemeye başladım.

Şey... Camın ardında onu görünce karnımda şeyler uçmaya başladı. Immm şey... Neydi? Barny ne demişti? diye sorunca ben de hatırlamaya çalıştım ama hâlâ aklımda o yamuk gülüşlü sinir bozucu adam olduğu için hatırlayamadım.

Neyse sonra kalbim çırpmaya başladı. O kadar hızlı çırpı ki. Ellerim titredi. Ben de korkup mutfığa kaçtım.

Emily'nin anlattıkları garipti. Onlardan uzak durmamız gerektiğini hatırlatmak istercesine O adamlara karşı dikkatli olmalıyız Emily. Seni soran adam iyi ve kibar biri gibi görünse de o uzun bacaklı adamın arkadaşı, dedim ve Emily'nin başını sallamasıyla gülümseyip, televizyon izlemeye devam ettim.

DikkatÜ olmalıydık!

-Walter-

Senin hatandı Steve.

Odasından çıkıp Ne! diye bağırarak, bacağına şortundan geçirirken O ufacık bedeniyle bana meydan okuyan

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

oydu! der demez bacağına şortundan geçiremeyip, yüz üstü parkeye yapıştı.

gen kahkahamı tutamayıp, o hâlâ siniri geçmemiş, üzerine bir de parkeyle öpüşürken daha da sinirlenmiş ve yeri yumruklamaya başlamıştı. Lanet olsun! Onunla karşılaştığımdan beri hiçbir işim düzgün gitmiyor! diyerek şortu giymekten vazgeçip kenara fırlattı ve sinirden nefes nefese baksırıyla yanıma oturup, kanalı değiştirdi.

slında haklıydı. Gerçekten kızla tanıştığından beri aksilikler peşini bırakmamıştı. Taksiden inerken ayağı çamur dolu küçük bir kuyuya girmişti. Ardından evin bahçesine girdikten sonra ise yan evin bahçesinden bir top, kafasına çakılmıştı! O kadar ağaca rağmen Steve'e isabet edebilmesinin gizemini ben de çözememişim! Tabii bu ölesiye kahkaha atmama engel değildi.

Ayağa kalkıp dalga geçercesine Kahve içer misin? diye sorduğumda Artık kahve içmeyeceğim, deyince gülümsedim ve dolaptan iki bira alıp, yanına oturdum.

Şimdi. Benim telefonumdaki ve hayallerimde yüzünü göremesem de o kız olduğunu düşündüğüm okyanus kız, bir garson. Aynı şekilde senin de rüyadaki kısa boylu seni sinir eden kız da aym kafede garson. Yani büyük ihtimalle onlar birbirlerini tanıyor ve biz de öyle. Üstelik...

Ne?

Şey...

Ney VValt?

Tanrım! Ondan etkilendiğimi söylesem kesinlikle dalga geçecekti biliyordum!

Belki aym evde kalıyorlardır, diye gerçekte söyleyeceğim şeyi yani kızdan etkilendiğimi söylemedim. Birasından bir yudum aldıktan sonra şişenin altıyla başım kaşadı ve O zaman o lanet kafeye tekrar gidip, nerede yaşadıklarını öğrenelim, dedi sırtarak.

Bugün yaptığın aptalca şeylerden sonra sence o kafeye bir daha girebilir miyiz? diye sordum kızgın bir şekilde.

Corleone's Canan A. Düzgan

O şişko adam asla bizi o kafeye sokmazdı. Belki de ikisinden birinin babasıydı. Ya da her ikisinin de...

Steve Çıkışlarını bekler takip ederiz. Sonra da intikamımı alırım, deyip pis bir sırıtışla ona yapacaklarının hayallerine daldı.

İyi fikir. Arada çalıştırıyorsun şu göt kafanı, deyince, kızdan intikam alacağı düşüncesinin keyfiyle koltuğa uzanarak Sensin göt kafa, dedi ve bacağına koltuğun arkasından uzattı.

Hayvan gibi yatıyorsun Steve! İndir şu uzun bacağına! desem de aldırmadan televizyonun sesini biraz daha açarak Her geçen gün anneme biraz daha benziyorsun VValt! diye bağırdı.

Başımı iki yana sallayarak, onu o hayvansı haliyle baş başa bırakıp odama girdim. Eve döner dönmez valizimi yerleştirmiştim. Yine deliksiz uyuyamayacağımı bile bile yatağa uzanıp gözlerimi kapadım. Gözlerimi kapar kapamaz gözümün önüne camın ardındaki görüntüsü gelince sırtüstü döndüm.

Tanrım! Onu gerçekten bulmuştum!

Onca aydan ve onca sıkmtü geçirdiğim zamanlardan sonra...

Dudaklarıma istemsiz bir gülümseme yerleşince, kalp atışlarım da hızlanmaya başladı. Ardından aklıma kafeden çıkarken bana bakışı geldi.

Endişeliydi. Ama neden? Beni tanıyor muydu? Fotoğrafi nasıl çekmişti?

Onunla konuşup, aklımdaki tüm soruları sormalıyım. Gördüğüm hayallerden ona bahsetmeyecektim. Aksi halde yalan söyleyen bir sapık olduğumu düşünebilirdi. Sonuçta kim böyle bir şeye inanırdı ki.

Uyumalıyım. Yarm dinç uyanmalı ve onunla tanışma-lıydım. Gözlerimi, yarm yine onu görebilecek olmamı heyecanıyla kapadım.

Tanrım çok güzeldi...

538

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Uyan.

Başım ağrıyordu.

Uyan çocuğum.

İğrenç bir koku alıyordum.

Uyan velet!

Koku gittikçe çoğalıyordu. Gözlerimi araladım. Gözlerimin önünde siyah bir şey vardı.

Uyan. Yoksa çorabımı burun deliklerine sokarım.

Duyduğumla gözlerim hızla açıldı. Ellerimle, gözümün önündeki siyah şeyi ittirirken, çorap olduğunu fark etmenin iğrenç endişesiyle yatakta doğruldum.

Steve elleri belinde sırtarak bana bakıyordu.

Tanrım! Ne yapıyorsun Steve? deyip, hâlâ yastığımın kenarında duran çoraba baktım ve yüzümü buruşturarak, tek parmağımla çorabı yataktan attım.

Seni uyandırıyorum, diye cevap verince Kokmuş çorabınla mı? diye sorup devam ettim.

Öperek mi uyandırmamı isterdin?

Böğğğğ! Steve'in çürümüş çorabı az önce yüzüme gözüme ağzıma değmişti! Kırk yıl dezenfekte olsam arına-mazdım!

Bu... Nasıl bu kadar kokabiliyor? Bütün gece uyuyamadım zaten Steve! İğrenç mikroplu çorabımla beraber defol odamdan! Hatta onunla uyu ve zehirlenip beni rahat bırak!

Saate baktım. Sekizdi.

Tanrım saat sekiz!

Başımı iki yana sallayıp Olmaz. Bir planım var, dedi ve kapıdan çıkacakken arkasını dönüp Yarım saatin var. Odadan çıkmazsan, tüm kokan çorap ordumla geri döneceğim, diye tehdit etti.

Yıkanma ihtiyacı duyarak ve Steve'e doyasıya küfrederek banyoya girdim. Aklıma yine okyanus kız gelmişti.

5.V)

Corleonis Canan A. Düzgan

İçimi saran heyecanla banyodan çıkıp, kendime en yakıştırdığım kıyafetleri dolaptan çıkardım. Giyinip, saçımı şekle soktuktan sonra odamdan çıktım. Uzun süredir ilk kez kendime bu kadar özen gösteriyordum.

Çok yakışıklı görünüyorsun. Steve mutfak masasından dolu ağzıyla konuşunca ona doğru yürüdüm.

Ağındakileri yuttuktan sonra Makyaj yapmamışsın. Okyanusa mı süsleniyorsun. deyip sırtıttı ve Sana kahvaltı hazırladım, diye saçma konuşmasına devam ederek, ben karşısına sandalyeye otururken, bir kaseyi önüme itti.

Kâsenin içindekine baktım. Tekrar Steve'e bakarken Bu mu hazırladığın kahvaltı? Comflakes? deyip içine sütü boşalttım. Ardmdan alayla Çok yorulmuş olmalısın, diye devam ettim.

Cevap vermeyip, başımı salladı. Bunun üzerine Eeee, neymiş sabahın sekizinde beni uyandırmana sebep olan planın? diye sordum. Mantıklı bir şey olması için dua ediyordum. Aksi hâlde bücür garsonla bir olup, Steve'i ar-kasmdan bir hain gibi bıçaklayabilirdim!

Öğlene doğru... der demez ağzının içinde gördüğüm sütle comflakes karışımının iğrençliğiyle kaşığımı bıraktım ve dirseklerimi masaya koyarak gözlerimi ovaladım. Kafeye gidip özür dileyeceğiz. Yani sen dileyeceksin. Hızla ona bakıp Neden ben diliyorum? diye sordum kızgım bir şekilde. O ise her zamanki rahat tavırla Çünkü ben dileyemiyorum. Biliyorsun. Hem o bücür şeytandan asla özür dilemem, deyip, biten kâsesini ileri itti.

O zaman plan yok Steve. Akşam kafenin etrafına pusu kurar ve çıktıklarında ise onları takip ederiz. Plan bu. aşım iki yana sallayıp Planımın devamım duymadın ama dostum. Laptopunu yanımıza alırsınız. İş adamları gibi davranıp, sanki bütün gün çalışıyormuş gibi yaparak çaktırmadan onları izleriz. Böylece tüm gün orada oturabiliriz. Belki senin okyanus kız bize servis yapar ve onunla tanışabilirsin, diyerek beni tam on ikiden vurmuştu piç.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Aslında kulağa mantıklı bir planmış gibi de geliyordu. gir süre düşündükten sonra Ya yine uslu durmazsan? diye sordum gözlerine bakarak. Onu tanıyordum. Gözlerinde muzip pırıltılar gördüğüm an vazgeçecektim.

Elini kalbine götürüp Söz veriyorum yaramazlık yapmayacağım anne/' diye söyleyince, bitmiş süt kutusunu suratına attım.

Bana anne demeyi kes ve hazırlan. Kafeye gidiyoruz. Tamam göt.

-Elka-

Her zamanki gibi hazırlanıp, bisikletlerimizle kafeye vardık. Bugün geç kalmamıştık. Ancak Vivien bugün çok aksiydi. Kafeye girmeden Neyin var bugün? Hasta mısın? diye sordum.

Başımı iki yana sallayıp Hiçbir şey, diye cevap verdi. İnanmamıştım. Üsteledim. Üzgün ve sinirli görünüyorsun, dedim kabarık saçlarım elimle düzeltmeye çalışırken.

Omuzlarımı düşürdü ve Sıkıldım Emily, devip kafeve baktı. Ardmdan tekrar bana bakarak Her gün aynı şeyi yapmaktan çok sıkıldım. Diğer insanlar sürekli farklı yerlere gidiyorlar. Başka ülkelere bile. Ama bizim tek bildiğimiz yer bu kafe ve evimiz. Evimize giderken bile sürekli aynı yolu kullanıyoruz. Hayatımız çok sıkıcı. Hep böyle mi olacak? deyip, üzgün bir şekilde başımı eğdi.

Evet haklıydı. Hayatımız hep aynıydı. Robert amca ve Bamy'den başka bir de Guy vardı. Diğer insanlarla tanışa-mıyorduk. Konuşamıyorduk. Hiçbir yere gidemiyorduk. Yaşadığımız şehri görmemiştik bile. Tek söyledikleri böv-le yaşarsak bize asla zarar gelmeyeceğiydi. Neden birileri bize zarar vermeye çalışsmdı ki? Yaşavan her insan kötü olamazdı? Eğer öyle olsaydı, başka şehirlerden gelen insanların da zarar görmesi gerekmez niivdi?

Corleonis Canan A. Düzgan

Vivien haklıydı.

Bu gece Bamy'nin bizi klübe götürmesini isteyelim mi? diye sordum.

Başımı kaldırıp şaşkınlıkla bana baktı ve Ciddi misin? Robert amcaya ne diyeceğiz? Ya anlarsa! diye endişelendi. Ama bir yandan da gülümseyip, heyecanlanmıştı da.

Önce Bamy'le konuşalım. Ona göre bir plan yaparız, deyip, ben de gülümseyerek kafeye yürümeye başladık. Şimdiden korkmaya ve kalbim hızlanmaya başlamıştı bile. Vivien'in ise keyfi yerine gelmişti.

Günaydın prenseslerim.

Evet, gün aydın Robert amca.

Mutfağa geçip, garson önlüğümü giyerken, Vivien çoktan Bamy'i bir kenara çekmiş, konuşuyordu. Robert amcanın onları görüp görmediğine emin olmak için kasaya baktım. Üzerinde bir sürü yazı olan ve her sabah kapmın önüne bırakılan kâğıtları okuyordu. Öyle dalmıştı ki onları görmesi mümkün değildi. Vivien'in zamanlaması harikaydı. Barny, gülümserken Vivien bana döndü ve başımı olumlu anlamda salladı. Sevinerek süpürgeyi elime aldım ve keyifle kafeyi süpürmeye başladım.

Bu gece, diğer insanlar gibi sonunda biz de eğlenecektik...

-Walter-

Yarım saattir kafeye girmeye çalışıyorduk. Daha doğrusu Steve bana gaz veriyordu ve ben bir türlü cesaret edemiyordum.

Tanrım! Sanki lise balosuna âşık olduğum kızı davet edecekmişim gibi bir heyecan kaplamıştı içimi. Yerimde duramıyordum. Steve'e çaktırmamaya çalışsam da, ellerimin titremesinden fark edeceğinin ve dalga geçeceğinin korkusunu da yaşıyordum aynı zamanda. Onu görebileceğim ya da konuşabileceğim ihtimali aklıma geldikçe daha

542

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

da heyecanlanıyor ve neredeyse içeri girmekten vazgeçecek hâle geliyordum.

O, hayallerimde yaşayan bir kızdı.

Ve ben aylarca onu beynimden bir an bile çıkaramamış, varlığı olmasa da hep onunla yaşamıştım.

İşte şimdi ulaşabileceğim, konuşabileceğim ve dokunabileceğim kadar uzağımdaydı...

Elimi saçlarımın arasından geçirdim. Kafenin içine bak-tun ve sonra arkamı dönüp, yola doğru ilerledim. Steve Nereye gidiyorsun VValt? Gel buraya, deyip kolumdan tuttu ve beni de çekerek kafeye doğru yöneldi.

Kolumu ondan kurtarıırken Pekâlâ, bir dakika, diyerek yine ayaklarımı yere sabitledim.

Zaten yarım saattir bir dakika diyorsun VValt! Ne var? Heyecanlı mısın? Ellerin bu yüzden mi yaşlı teyzeler gibi titriyor?

Steve'in sözleri üzerine önce kafenin içinde gülümseyerek dolaşan kıza baktım. Ardmdan Steve'e bakarak, pes ettim ve Tanrım Steve. Ben... Bilmiyorum, dedim daha fazla konuşamayarak.

Bilmeyecek bir şey yok dostum gidip özür dileyecek ve merhaba diyeceğiz. Bu kadar. Sakin ol on yedi yaşında değilsin. Kızların senin için deli divane olduğu zamanları düşün. Tamam, aylardır iş üstünde değildin; ama içindeki çapkın erkek hâlâ orada duruyor adamım.

Steve'in sözleriyle biraz rahatlamıştım. Derin bir nefes alarak, hayatımda yatağa attığım ve flört ettiğim kızları düşünerek yürümeye başladım. Yapabilirdim. O da bir kızdı sonuçta değil mi?

Kafenin kapısına geldiğimizde yine direncim kınılınca arkamı döndüm ve Steve'e baktım. O ise gözlerini devirerek Lanet olsun gir şuraya! deyip beni kafeye soktu.

İşte girmiştik!

Ellerimi nereye sokuşturacağımı bilemeden, şortumun cebini arıyordum. Aynı zamanda kafenin içine göz gezdirip, okyanus kıızı arıyordu gözlerim. Şimdilik ortada

543

Corleonis Canan A. Düzgan

görünmemesinin verdiği biraz rahatlamayla masalardan birine yürümeye başladım. Öğlen vakti olsa da kalabalık değildi. Tam masaya oturmuş, laptopu çıkarıp açma düğmesine basmışken, Steve'in tartıştığı bücür garson tezgâhın ardından çıktı ve bizi görür görmez tekrar içeri girdi.

Steve'e Seninki içeriden çıktı az önce ve tekrar girdi, derken, şişko adamın bize geldiğini görünce Sakin ol ve bana bırak, diye devam ettim sözlerime.

Adam masamıza gelip Merhaba gençler, dedi yan gülümseyerek. Steve ve ben adama bakıp, biz de gülümseyerek Merhaba, dedik ve ben adamın bir şey söylemesine izin vermeden konuşmaya başladım.

Bu kez okyanus kızı görmeden, onunla tanışmadan hiçbir yere gitmeyecektim. Ne kadar heyecanlı olursam olayım.

Şey... Immm biz dün için gerçekten çok özür dileriz. Zor bir yolculuk geçirmiştik ve rüzgâr da aniden çıkmca şey olduk, der demez amca Anlıyorum. Ben de garsonumun adına üzgünüm, deyip Steve'e döndü ve İyi misin genç adam. Aşağıda bir sorun yoktur umarım, diyerek gülümsedi.

İyi bir adama benziyordu. Steve ise Ah... Hayır, tabii ki... Benimki demir gibi sağlamdır. Kolay kolay bir şey olmaz, deyip abarttı ve o da gülümsedi. Ancak şişko amca ikimize de baktıktan sonra Tek bir şey söyleyeceğim ve sadece bir kez söyleyeceğim. Yaşlı görünsem de, benim de içeride demirden yapılma uzun bir aletim var. Benim kızlarımı rahatsız ettiğiniz an, sizi hadım etmekten keyif alacağım. İyi günler. Umarım hizmetimizden memnun kalırsınız, deyip, bize sağlam bir tehdit gönderdikten sonra masamızın yarandan ayrıldı.

O gider gitmez Steve'le birbirimize baktık. Belki de gerçekten babalarıydı...

-Axela-

Hadi Emily!

544

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hayır, yapamam Vivien lütfen!

Tamam, siparişleri sen al servisi ben yaparım.

Emi'yi kandıramıyordum. O adamlar yine gelmişti ve Emi'nin onu tanıyan adamlar görüşmesi gerekiyordu. Belki bu sayede geçmişimizden bir şeyler öğrenebilirdik. Ama bir türlü onu adamın yanına gitmeye ikna edemiyordum.

Sonunda Eğer gitmezsen bu gece eğlenceye gittiğimizde ortadan yok olurum. Önüme çıkan ilk adamla giderim, diye tehdit edince Hayır yapmazsın çünkü; sen de en az benim kadar korkuyorsun, diye cevap verdi.

O uzun bacağım üzerine yine kahve dökerim.

Hayır dökmezsin. Bu kez Robert amca seni öldürür.

Ellerimi başıma koydum. İkna edemiyordum. Son bir şansla, bu kez farklı bir yol denedim.

Emi lütfen. Düşünsene belki bizim de bir ailemiz vardır. Neden bu şansını kaçıralım. Ya adam ailemizi tanıyorsa...

Mutfağın küçük penceresinden bakmayı bırakıp, gözlerime baktı. Sanırım ikna olmuştu. Parmaklarını birbirine kenetleyip Şey... Ama bacaklarım titriyor. Ellerim de, dedikten sonra ellerini tuttum ve Sadece ne istediklerini soracaksm. Sonra onlar sana bir şey söylerse biraz sohbet edersin olur biter tamam mı? Robert amca da burada... Kimse bize bir şey yapamaz merak etme, deyip eline sipariş kâğıdını vererek onu mutfağın çıkışına sürükledim.

-Walter-

Tanrım mutfaktan çıktı!

Tezgâhtan çıkan okyanus kızı gördüğümde ne yapacağımı şaşırmıştım. Yerimde kıpırdanıp, önümdeki laptopa odaklanmaya çalışıyor ama bir türlü başaramıyordum. Göz ucuyla ona baktığımda bize doğru geldiğini fark ederek daha da heyecanlanmış, yerimde yeniden kıpırdanıp, üstüne bir de ayağımı sallamaya başlamıştım.

Geliyor Tanrım!

545

Corieonis Canan A. Düzgan

Steve sessizce Sakin ol dostum yalnızca bir kız, diyerek beni sakinleştirmeye çalışsa da işe yaramıyordu.

Kesinlikle yaramıyordu!

Laptopun ekranına baksam da hiçbir şey görmüyordum. Tuşlara rastgele basarak, bir şeylerle ilgileniyor havası vermek ölesiye zorluyordu beni. Ona bakmak istiyordum. Yavaşça salınışını izlemek... Hayallerimi dolduran kızın etten kemiğe bürünüşüne bakmak ve her hâlini incelemek...

Sonunda yanımıza geldiğinde başımı kaldırdım. Steve'e bakıyordu.

Ne alırdınız? diye sorunca sesini ilk kez duymamın verdiği heyecan katlanarak kalbimde çoğalmıştı.

Tanrım! Bu normal miydi?

Kahve rica ediyorum.

Steve siparişini verdikten sonra bana baktı. Bense zaten ona bakıyordum. Gözleri tıpkı fotoğraftaki gibiydi. Okyanus gibi... Masum, doğal ve şirin yüzü daha önce hiçbir kızda görmediğim kadar güzeldi.

Şey... Siz ne al-alırdınız? diye sorunca sesi titremişti. Sorusuna cevap vermek istiyor ama veremiyordum. Sesi kulaklarımdan kalbime doğru akan bir şelale gibi kalbime ulaşmış, daha da çağlamasına sebep olmuştu. Dakikada iki yüz mü atıyordu?

VValt. Siparişini ver artık.

Steve'in dişlerini sıkarak konuşmasıyla, kıza mal mal baktığımı anlayıp, kendime geldim ve Kahveniz var mı? diye sordum.

Steve öksürünce bakışlarım bir an Steve'e kaydığında, elindeki menüyü göğsünün üzerinde havaya kaldırarak yazıyı işaret etti.

Karayıpler'in en iyi kahvesi...

Lanet olsun! Aklım başımda mıydı?

Evet. Burası en güzel kahveyi içebileceğiniz yer efendim.

Onu sonsuza dek dinleyebilirdim... Steve masanın al-
546

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tından ayağıma bir tekme savurunca, yerimde kıpırdanıp, laptopun ekranını hızla kapadım ve beceriksiz hareketlerle elimi çeneme koyup, parmağımı şakağıma getirerek gayet ciddi bir adam profili çizmeye çalışarak Ben kahve, dedim sonunda.

Kız başını hızla birkaç kez sallayıp, yüzüme bakmadan yine hızlı adımlarla yanımdan ayrıldı. O ayrılır ayrılmaz Steve beni taklit edip, ellerini çenesine şakağına başına yüzüne getirerek Bu ne tanrı aşkına VValt? deyip durdu ve devam etti. Kaç yaşındasın? İlk kez mi bir kızla konuşuyorsun? Ben kahve ha! Memnun oldum ben de Steve! Kızgınlıkla karışık dalga geçerek arkasına yaslandı.

Berbattım. Kabul ediyordum.

Tamam haklısın. Sakin olacağım, dedim ve laptopun, şuursuzca neden kapattığımı bilmediğim ekranım yeniden açtım.

Bir daha geldiğinde insan gibi davran. Erkek gibi. Seksi, karizmatik bir erkek. Adını falan sor. Ne biliyim sohbet başlat. Bu gidişle yaz sonuna kadar ancak tanışabilirsin.

Tamam Steve. Abartma o kadar da değil. Halledeceğim tamam mı! deyip arkama yaslandım ve derin titrek bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştım.

Geldiğinde konuşacaktım. Kesin konuşacaktım.

-Elka-

Siparişlerini alır almaz hızla mutfağa kaçtım. Bacakla-nm tutmuyordu ve her an düşmekten korkmuştum. Yüzüne bakmak, gözlerinin gözlerimle buluşması... Elimi kalbime götürdüm.

Nasıl gitti?

Vivien, yüzündeki meraklı gülümsemeyle bana bakıyordu. Ben de gülümsedim ve Kalbim. Çok hızlıydı. O, gerçekten çok güzel bakıyor, dedim utanarak.

Vivien Güzel bir his miydi? Yoksa âşık mı olacaksın?

547

Corleone's Canan A. Düzgan

diye sorup, sevinçle birkaç kez yerinde zıpladı. Utandığı 11Tl için konuyu değiştirdim.

Hayır. Ne olduğunu bilmiyorum. Şey kahve istediler Sen götüreceksin unutma söz verdin. Ama lütfen kimseyi yakma olur mu?

Tamam, merak etme, diyerek, sevinçle kahveleri hazırlamaya gitti.

Mutfak tezgâhına yaslandım. Bu gerçekten aşk olabilir miydi? Onu tanıdığım hissi neden sürekli içimdeydi peki?

-Steve-

Kahveler geliyor, diyen VValt'a Bu kez daha sakın anlaştık mı? diye sordum.

Az önceki gibi rezil bir hâlde olmasını istemiyordum. Tanrı aşkına o benim arkadaşımı ve onu ilk kez böyle görüyordum. Belliydi ki o kızdan gerçekten etkilenmişti.

Bence sen sakın olmalısın. Seninki geliyor. Aletini sakla ve yanlış bir şey söyleme, deyince küfrettim.

Siktir!

VValt, az önceki saçma utangaç hâlden eser kalmamış bir şekilde kıza gülümseyip Merhaba, deyince bücür sinir de Merhaba hoş geldiniz. Açıkçası sizi buralarda beklemiyordum, deyip imalı bir şekilde bana baktı.

Gerçekten kaşınıyordu ama VValt için akıllı olacaktım. Söz vermiştim. Bücürün gülümsemesine karşılık vererek, tam gözlerinin içine baktım.

Sanırım bizi buralara sürükleyen bir şeyler var. Yanaklarının kızarmasını keyifle izlerken, kahvelerimizi masamıza koydu ve o da gözlerimin içine bakıp Yanmaktan hoşlanıyorsun ha? diyerek, yapmacık bir şekilde gülümseyip, yanımdan ayrıldı.

Pis cadı!

VValt'a sinirle bakarken, VValt'un bana izin vermesini ve bu bücüre lafı sokmayı deli gibi istiyordum. Hatta kucağıma alıp, küçük poposuna art arda şaplaklar atmayı! Lanet

548

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

olsun! Hayallerimdeki küçük popo ona aitti işte! Arkasından baktım. Gerçekten küçüktü ve yusuvarlak!

-Axela-

Servislerini yaptıktan sonra hızla tuvalete girmiştim. Bu hâlde Emi'nin bana bir şey sormasını istemiyordum. Ellerimle lavabodan destek alarak aynaya baktım. O şapşalın yanında neden yüzümün kızardığını anlayamamıştım. Gözlerine bakmak neden bu kadar zor olmuştu?

Suyu açtım ve birkaç kez yüzümü yıkadım. Tekrar aynaya baktığımda kendimi daha iyi hissediyordum.

Peki ya heyecanım?

Lavabodan çıktığım anda Emi beni kapının önünde bekliyordu. Çıkar çıkmaz Nasıl gitti? diye sorunca omuzlarımı silktilim.

Kötü bir şey olmadı. Kahvelerini servis ettim ve geldim. Bir dahakine sen git. Şu gelen yeni insanlara ben bakacağım/' diyerek bir daha o adamla göz göze gelmemeyi garantiledim.

Otuz Sekizinci 73ûüm

-Walt er-

Tanrım daha fazla bir şey yiyemeyeceğim VValt. Okyanus kızm başka bir masaya servisini izledikten sonra Steve'e bakarak Kahve söyle, dedim ve bakışlarımı tekrar kıza çevirdim. Steve yüzünü buruşturup, kızlardan birini çağırmak için elini kaldırırken Lanet olsun kahve kusacağım! dedi ve benim okyanus kız bize doğru gelmeye başladı.

Saatlerdir burada oturuyorduk. Tüm gün kaçamak bir şekilde onu izlemiş, doyasıya olmasa da ona bakmıştım. O ise her servis yaptığı masadan sonra gizlice bana bakıyor, ardmdan sanki kaçarcasma adımlarım hızlandırıyordu.

O kadar mı hoşlanmamıştı benden?

Beni beğenip beğenmediğini nasıl anlayacaktım?

Uzun süredir burada olduğumuz için ilk baştaki heyecanım gitmişti. Yanımıza geldiğinde Arkadaşım için bir kahve lütfen, diye söyledim en çapkın gülümsememi göstererek.

Benden etkilenmesini istiyordum ve bunun için her şeyi yapabilirdim!

Gözlerinin içine baktım. Yanakları pembeleşip, daha da güzel olunca bakışlarım kaçırarak elindeki kâğıda bir işaret koydu.

Hemen getiriyorum efendim.

Arkasını dönüp giderken, kızarmasını neye yoracağımı bilemeden öylece armdan baktım. Çok narin yürüyordu. Bir o kadar da ürkek. Böyle bir kız benim telefonumda nasıl fotoğraf çekebilirdi ki? Bu kadar utangaç bir kız...

550

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bu kafeden çıktıkları anda onlarla konuşmak için bir ortam yaratmalıydım. Steve ve ben aylardır aklımıza oyunlar oynayan bu kızlara tüm sorularımızı sorup, cevaplarımızı almadan onların peşini bırakmamalıydık.

Ben yine ona ve düşüncelere dalmışken, içeri genç bir erkek girdi ve okyanus gözlü kız ona bakıp, gülümsedi.

Güzellik! N'aber?

Sesi duyan Steve önce bana armdan kafeye giren piçe baktı. Yerinde biraz daha doğrulup, kaşlarını çatarak direk onları izlemeye başladı. Tıpkı benim gibi. Biz bu züppeyi incelerken, mutfaktan Steve'in bücürü çıktı ve Bamy! Nerelerdesin sen? diye bağırıp, götü olmayan doğal olarak düz götünden pantolonu düşmek üzere olan piçe sarıldı.

Ben her ne kadar okyanus kıza sarılmamasına sevinsem de, Steve'in sinirli bir şekilde yerinde kıpırdanışından ve çenesini sıkışından onun oldukça sinirlendiğini anlamış ve rahatsız olmuşum.

Nereden çıkmıştı şimdi bu saksı kafa?

Steve'i ilk kez böyle görüyordum. Her ne kadar kızdan nefret etse de ben onun hoşlandığı kızlara tıpkı bu bücüre davrandığı gibi kötü davrandığını ilkokuldan beri biliyordum. Ve asıl şimdi o bücür garsonun başma geleceklere üzölmeye başlamıştı; çünkü eğer kızdan gerçekten hoşlanıyorsa, onun canına okuyacaktı!

Umarım bu bücür garson yırtığın teki çıkar ve Steve'in hakkından gelebilirdi...

Belki biraz Steve'i kızıştırmak ve o saksı kafanın kıızı kapmasma engel olmasını sağlamalıydım. Bu düşünceyle masanın altından bacağma vurarak Sevgilisi olmalı, dedim ciddi bir şekilde.

Gözlerini birbiriyle gülererek konuşan kız ve züppeden almadan Bu kıızı çekebilecek bir erkek ancak böyle ibne kılıklı bir götsüz olur! dedi yüzünü buruşturarak ve devam etti. Hem baksana o da cüce! Tam birbirlerine güreler.

Bakışlarını cama çevirdi. Çenesindeki çıkık kemikten,

551

Corleonis Canan A. Düzgan

hâlâ sinirli olduğunu anlayabiliyordum. Bana mı yuttura. çaktı göt!

Vauv kıızı öpüyor, der demez tahmin ettiğim gfoj hızla, bücür garson ve ergen züppeye baktı sinirle. Ortada öpüşme olmadığımı görünce, hızla bana dönüp Ha ha ha! Ne kadar komiksin! Savaş mı istiyorsun? diye sordu tek kaşını kaldırırken.

Bense kakhahamı salıvererek Hayır eğleniyorum. Şu hallerin müthiş keyif veriyor. Sonuçta baktın değil mi? dedim ve arkama yaslanıp, tekrar tezgâha baktım.

Benim okyanus gözlüm de gülümsüyordu. Bir gün bana da gülümser miydi?

Bakışlarımı kaçırıp, kıza mal gibi bakan yüzümü topladım. Kafeye geldiğimden beri ona bakmaktan kendimi alamıyordum zaten. Tanrım ben ne zaman böyle bir adam olmuştum? Beni aptala çevirecek kadar hoşlanıyor muydum ondan?

Bu normal bir şey... Yani merak ve refleks... Bilirsin reflekslerim çok iyidir, diye umursamaz tavrına büründü salak. Sanki inanacaktım gibi. Sanki söyledikleri açıklayıcıymış gibi.

Tuvalete gitmem gerek, deyince Steve Kızı tenhada sıkıştırmak için mi? diye sordu pis sırtışıyla.

Steve çışım geldi sadece. Beynin sadece bunlara mı çalışıyor?

Tanrı beynimi yanlış yere koymuş. Yapabileceğim bir şey yok.

Maalesef, dedikten sonra tuvalete doğru yürümeye başladım.

Tüm gün burada yemek yemiş, kahve içmiştik ve artık sıkışmıştım. Tezgâha doğru yürürken, okyanus göz bana bakınca göz göze geldik. O sırada elinde kahve doldurduğu fincan taşıtı!

Ah... Okyanus aşkına! deyip, yanan elini sallamaya başladı.

Eli yanmıştı lanet! Çok acıyor muydu acaba? Hem ne-
Bir Deniz Kızı Hikâvesi

den Tanrı aşkına değil de okyanus aşkına demişti. Tuhaftı.

Cadı garson hızla okyanus gözün yanına giderken, ben de endişelendiğim için tezgâhın arkasına bakarak yürümeye devam ettim. Taa ki bacağıma masalardan birine geçirene kadar!

Okyanus kıza endişelendiğimden ne kadar hızlı yürüdüğümü, hatta önüme bile bakmadığımı ancak acıyla kıvranırken anlayabilmişim. Bacağım ve masanın çarpıştığı an, kafede hatırı sayılır bir ses çıkarmıştım. Acımı içime gömerek, gözlerimi kapatıp elimle çarptığım masadan destek aldım ve olduğum yerde durarak acıyı geçmesini bekledim. Erkekliğime yediremezdim. Sesimi dahi çıkarmadım.

Ama yine de Tanrım! Rezil olmuştum ve acıdan bayılmak üzereydim!

Geçiyor... Gececek VValt... Dayanmalısın VValt... Gülümse VValt...

Gözlerimi onun sesiyle açtım.

Bayım iyi misiniz?

Karşımda kocaman okyanus gözleriyle, endişeli bir şekilde bana bakıyordu. Hayır iyi değildim. O karşımdayken acıyı unutsam da değildim. Bana böyle bakmaya devam ettikçe ve ben ellerimi yüzünde gezdirmedikçe m olmayacaktım!

Eline bakarak Sen iyi misin? diye sordum endişeyle; çünkü iki parmağı kızarmıştı ve acıdığına emindim. Eline baktığımı fark edince, o da kendi eline bakıp armdan bana bakarak gülümsedi ve Evet. Şey... Sık sık olur. Önemli değil, diyerek başını sağa sola salladı.

Siz iyisiniz di mi? diye yeniden sorunca, vüzünü ve mimiklerini incelemekle meşgul olduğumdan cevap veremedim. Konuşması, çekingen masum hâlleri ve gülüşü...

Tanrım sanki bu dünyaya ait değildi...

Hey ahbap! Bacağını vurdun kafanı değil! Konuşsana iyi misin? Çok sert vurmuş olmalısın vurma sesinden kafe yıkılıyordu neredeyse.

Corleonis Canan A. Düzgan

Bakışlarımı, bu anı konuşmasıyla bozan saksı kafaya çevirdim. Baktım ve baktım... Sesini kesmesini söylemek istediğimi bakışlarımdan anlamış olacak ki yüzündeki ifade değişti.

Tırsak ibne!

Okyanus göze dönerek İyiyim teşekkür ederim. Şey ben tuvaletin nerede olduğunu soracaktım, dedim tebessüm ederek. O ise tek elini saçma götürürken, diğer eliyle tuvaletin olduğu yeri gösterip Şuradan sağa girin göreceksiniz, der demez yeniden gülümseyip, bakışlarını kaçırarak tezgâha doğru yürüdü.

Tuvalette doğru yürürken, Steve bana piç piç sırtıyordu! Tuvalette işimi bitirdikten sonra kafasını patlatacaktım!

Tuvalette girer girmez pantolonumu sıyırıp, bacağıma baktım. Şimdiden morarmaya başlamıştı ve elimle doku-namıyordum bile. Nasıl bir hızla çakıldıysam!

Tekrar masaya döndüğümde Steve Az önce konuşturlarken duydum. Akşam dokuzda kapanıyormuş kafe. Daha dört saat var dostum. Şüphe çekeceğiz ve açıkçası midemde de yer kalmadı, dedi pes edercesine.

Evet, sabah on birde buraya gelmiştik. Altı saattir oturuyor, yiyip içiyorduk. Saksı kafanm gözleri ise şu an bizim üzerimizdeydi. Şişko adam da arada bizi yokluyor ve gözden kayboluyordu.

Yol üzerinde bir park var. Parkı geçtikten sonra bir kafe daha olması gerek. Oraya gidip bir şey söyler ve içmeyiz. Saat dokuza yaklaştığında yol kenarındaki ağaçlık alanda saklanır çıkmalarını bekleriz. Ne dersin?

Steve sanki gizli bir görevde olan FBI ajanları gibi konuşuyordu. Ancak ben onları gözden kaçırmak istemiyordum. Ya erken çıkarlar ve onları kaybedersek! Bir gün daha tüm gün boyunca böyle oturamazdık ama evlerini öğrenirsek başka bir çare bulabilirdik.

Olmaz. Biz burada yokken erken çıkabilirler Steve. Bu fırsatı kaçıramam. Bir şeyler söyle. Dedğin gibi yemek ya da içmek zorunda değiliz. Sadece dört saat daha kaldı.

554

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Sonunda saatin dokuz olmasına on beş dakika kalmıştı. Steve'e işaret ettim ve masadan kalktık. Özellikle hesabı masaya istemeyerek, bize onlar hakkında bilgi verebilecek bir şeyler duymak umuduyla tezgâhın yanındaki kasaya gittik.

Robert dedikleri şişko adam Tebrikler on saat. Burada en uzun oturma rekorunu kırdınız gençler, diyerek anlamlı bakışlar attıktan sonra verdiğim paranın üstünü alıp, cevap vermeden kafeden çıktık.

Çıkarken okyanus göz Hadi Vivien ben hazırım, diye bağıırıyordu. Kafenin kapısını kapatır kapatmaz, Steve'in koluna vurarak Hey seninkinin adı Vivien'miş, dedim ve pis pis sırttım. Daha önce gittiğimiz yol kenarındaki ağacın arkasına yürürken O benimki değil göt! Asla da olamaz! Ben onun gibilerle takılmam, deyip kendinden emin bir şekilde bana döndü.

Seviş benimle diye yalvarsa da aletimi onun için yormam dostum!

Onu ağacın arkasına iterken Tamam kes sesini de saklan. Her an çıkabilirler, dedim panikle ve ikimiz de tek ağacın gövdesinin arkasına sıkışmaya çalıştık.

Emindim ki dikkatli baksalar iki ayn kıyafetle ağacın her iki tarafında da farklı omuz göreceklerdi. Benim omuzum daha dışarıdaydı. Geniş olduğundan elbette...

Sonunda gülme ve konuşma sesleri duyduğumuzda nefes dahi almadan görüş alanımıza girmelerini bekledik. Ancak atladığımız şey, onların yürüyerek mi yoksa arabayla mı gidecekleriydi lanet olsun!

Köşeden çıkan iki bisikleti gördüğümüzde ikimiz de küfrettik!

Siktir!

Steve'i iterek Tanrım! Koş Steve onları kaçıranlayız! dedim ve koşmaya başladım. Corleonis Canan A. Düzgan

Arabadan daha iyiydi değii mi?

Arkamdan Steve de koşarken dudaklarını kıpırdatıyordu. Şu an dünyadaki tüm bisikletlilere saydırdığını biliyordum.

Biz ağaçların arasından koşuyorduk, onlar ise anayoldan bisikletleriyle gidiyorlardı. Yıllarca Steve ben ve John spor salonlarından çıkmamıştık ancak koşmak çok daha farklıydı. Üstelik böyle bir durumda yakalanmadan sessizce koşmaya çalışmak! Ormanlık alanda!

Tanrım! Kendimi avını yakalamaya çalışan bir kurt gibi hissediyordum. Zorlukla nefes alabildiğime göre bana ancak yaşlı kurt denebilirdi.

Steve'in durumunu anlamak için arkama baktım. Dili dışarıda hâlâ koşmaya çalışıyordu. Tam görünüşüne gülmeye başlarken, ayağımın takılmasıyla yüzüstü yere düştüm!

Tanrım, yine mi!

VValt! İyi misin VValt! Ses ver piç kurusu!

Sessizce bağırmaya çalışan Steve'e sessizce cevap vermek istiyordum ama bisikletlerin fren yaptığını duyunca, olduğum yerde hızla sırtüstü dönerek Steve'e yere yatmasını işaret ettim. Anında yola baktıktan sonra kendisini yere attı.

Ne hâldeydik Tanrım!

Yakalanma pahasına Hey! İyi misin? diye sordum sessizce çünkü fena çakılmıştı. Uçtu bile diyebilirdim!

Eliyle konuşmayı kesmemi işaret ettikten sonra yola baktı. Kızlar sesimizi duymuştu.

Bir ses duydun mu Emily?

Dudaklarımı lanet olsun diye kıpırdatıp, elimle boynumu hayali bir şekilde keserek, yakalandığımızı ve bittiğimizi belirtince Steve parmağıyla yanıma geleceğini işaret etti ve sürünmeye başladı.

O sırada kızların fısıldaşmalarıyla birlikte bisikletler tekrar hareket etti. Steve yerde sürünme hızını arttırdıktan sonra yanıma gelip Üçüncü kaburga kemiğim kırılmış
556

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

olabilir. Kesinlikle bu çektiklerimi o küçük göte fazlasıyla yaşatacağım, dedi ve uzaklaştıklarından emin olduktan sonra ayağa kalktı.

Ben de ayağa kalkınca tekrar koşmaya başladık. Sonunda küçük bir evin önünde durduklarında, kan ter içinde ve nefes nefese ağaçların arkasına saklanarak eve girişlerini izledik.

Tanrım! Tükenmişim!

Steve yere otururken Lanet olsun götümünden nefes alıyorum dostum! deyince gülmeye başladım.

Kıyafetlerimiz perişandı ve terden sırlıslıklamdık. Bu halde kızların karşısına çıkamazdık. Bizi göremeyeceklerinden emin olduktan sonra Steve'in yanına gittim ve elimi uzattım.

Hadi kalk. Sonunda evlerini öğrendik. Eve gidip duş almalı ve üzerimizi değiştirmeliyiz.

Elimi tutup ayağa kalktı. Bana deli misin sen dercesine bakıp Beni takip et, diyerek eve doğru yürümeye başladı.

Kolunu tutmaya çalışırken, hızlı bir hamleyle elimden kurtulup, kızların evine doğru yürümeye devam edince Ne yapıyorsun sen? Steve! Lanet piç geri dön! diye bağırırsam da durmadı.

Etrafa bakındıktan sonra koşar adımlarla yanına vardığımda çoktan kapının önüne gelmişti. Zile basacakken elini tutup Onlara ne söyleyeceksin Steve? Sizi takip ettik, O sırada arkadaşım sümük gibi yere yapıştı ve ben de görünmemek için kendimi yere attım. Kusura bakmayın biz sapık değiliz mi? diye sorunca, Onlar yüzünden bu hale gelmemin sıkıntısını ben çekmeyeceğim. Buradan taksi geçiyor mu ondan bile emin değilim VValt. Hem belki iyi bir şeyler olur. Bana bırak, deyip zile bastı.

Lanet olsun!

Paniklemişim!

Göt herif ise elini kapının kenarına dayamış kapının açılmasını bekliyordu!

CorJeonis Canan A. Düzgan

Ve sonunda kapı açıldı.

Cadı garson tarafından!

Bir bana bir de Steve'e şaşkın ama sinirli bir şekilde baktıktan sonra Burada ne işiniz var? dedi ve kıyafetlerimizi inceledi.

Steve tam sözlerine başlarken, okyanus göz Vivien kim geldi? Barny mi? Bize saat on birde dememiş miydi? diye sorarak kapıya, cadının yanına gelince şaşkınlıkla bana baktı.

Hepimiz susmuştuk. Bir süre sonra ilk konuşan Steve oldu.

Biz... Bir kaza geçirdik.

Tanrım ne kazası! Arabamız yoktu ki!

Lafa atladım.

Şey... Yani hayvan saldırısı, deyip, herkes bana bakınca kıyafetlerimizi gösterdim.

Steve ciddi bir şekilde Ayı! der demez, kendimi oraya gömmek istedim!

Tanrım, ayı ırı?

Saçmalamasına büyük bir ciddiyetle devam etti. Okyanus göz endişeli bir şekilde elini dudaklarına götürürken, kıyafetlerimizin haline bakıyordu. Cadı ise düşünceli bir şekilde ikimizi de süzüyordu.

Ormanda yürüyüş yapmak istemiştik. Bilirsiniz buraya tatil için geldik. Ayı birden önümüze çıktı ve bize saldırmaya başladı. Biraz boğuştuk. Ben ona birkaç yumruk salladım ama çok inatçıydı ve kocaman elleriyle kaburgalarımı vurdu, deyip, hepimiz ona şok olmuş bir şekilde bakarken eliyle kaburgasının olduğu yeri tuttu ve acıdığını belirtircesine yüzünü buruşturdu.

Hayatımda böyle bir saçmalama, böyle bir sallama, böyle salakça bir yalan duymamıştım! Hâlâ devam ediyordu üstelik! Ben ayıdan kurtulunca arkadaşşıma saldırdı. Bu kez de onunla yerde yuvarlandılar. Sonunda arkadaşım ayıyı tutup yere fırlatınca korkup, kaçtı. Ama gördü-

558

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

günüz gibi kötü darbeler aldık ve yardımınıza ihtiyacımız var bayanlar.

Tanrım, öyle ciddi anlatıyordu ki neredeyse inanabilirdim!

Okyanus gözlüm panikle Ah olamaz iyi misiniz? diye sorunca, cadı Öldüremedi mi sizi? diyerek bize sinir olduğunu tekrar gösterdi.

Yapma Vivien! Adamların hallerini görmüyor musun? Yardım etmeliyiz! diyerek kapımın önünden çekilip, kendisiyle beraber bücür cadıyı da çekti ve bizi içeri davet etti.

Kızların böyle bir yalana inanmalarına mı şaşırmalıy-dım yoksa Steve'in bu saçma planının işe yaramasına mı bilemiyordum. Şu an okyanus kızın yarımdaydım ve açıkçası hiçbir şey umurumda değildi.

İçeri girer girmez küçük bir salon vardı. Bir tane ikili koltuk ve bir tane tek koltuk dışında yerler minderlerle doluydu. Duvarlarda resim, tablo ya da ona benzer hiçbir şey yoktu. Küçük bir daireydi. Yan yana iki oda ve salonda Amerikan mutfak vardı.

Banyo şu tarafta... Orada temizlenebilirsiniz. Yaralarınız için küçük bir ilaç dolabı da var, diyerek, oda olduğunu düşündüğüm kapıların yanındaki kapıyı gösterdi okyanus göz.

Gülümsedim.

Çok teşekkür ederim. Burada ikiniz mi yaşıyorsunuz sadece? diye sordum onunla konuşurken gelen heyecanımı saklamaya çalışarak.

Onlar hakkmda bir şeyler öğrenmeye çalışıyordum. Özellikle de yaşadığı başka birileri var mıydı? Ve aklımdan bile geçirmek istemesem de, bir erkek arkadaşşı... Böyle bir kızın erkek arkadaşşı olmaması mucize olurdu!

İşte tam bunları düşünürken, birden bire gözümün önünde hayaller belirdi... Nereden geldiğini bilmediğim bir hayal...

559

Corleonis Canan A. Düzgan

Sağdaki odadan iki metre boyunda, kel ve hayvan gibi bir adam çıkıyor! Okyanus gözlüm Hayır! Hayır! Yapma sakın ona vurma! diye yalvarıyor hayvana.

Kel hayvan ise Benim sevgilimin odasına gireni ezerim! diye kükrediğini sanarak böğürüyor çürük dişleriyle ve eceline sebebiyet veren bir hata yapıp, okyanus gözlüyü kolundan tutarak, kenara fırlatıyor!

İşte o an...

Gördüğü şeyle sinirlenip, başından adeta dumanlar çıkan bir adam!

mit!

Ben!

Zaten geniş olan kasları, sinirle daha da şişiyor ve elleriyle üzerindeki tişörtü parçalayarak, gerinip başını sağa sola yatırdıktan sonra, gerçek bir kükremeye kel hayvana atlıyor!

Shrek çakması kel adam, okyanus gözlü kızın kahramanını üzerinden atmaya çalışsa da başaramıyor ve kahraman, hayvanın kel kafasını ısırtıyor! Shrek, acı içinde bağırırken, kahraman VValt adamm üstünden iniyor ve bacağından tuttuğu gibi camdan dışarı fırlatıyor!

Okyanus gözlü kız, yavaş adımlarla hayran hayran kahramanına bakarken ayağa kalkıyor ve ona yanaşıp, pembe dolgun dudaklarını uzatıyor!

ŞLAP!

Dudaklarımda hissettiğim acıyla kendime geldim! Etrafıma ne olduğunu anlamaya çalışarak baktığımda Steve sessiz bir şekilde Senin kızm şurada dururken, dudaklarını neden bana uzatıyorsun? Tanrım! Gir şu banyoya! deyip, beni banyoya itti.

Lanet olsun! Şimdi de ayakta hayal mi görüyordum! Lavaboya eğilip, yüzümü yıkadıktan sonra acıyan dudaklarıma baktım. Piç Steve nasıl vurduysa kızarmışlardı!

Elimi yüzümü tekrar yıkayıp, kıyafetlerime yapacak bir şey olmadığından emin olunca banyodan çıktım.

560

il

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve salonda tek koltukta oturmuş, elindeki bardaktan bir şeyler içiyordu. Hâlâ içebiliyordu!

Cadı, minderlerin birine oturmuş, Steve'i temkinli bir şekilde süzüyordu. Okyanus gözlü ise ikili koltukta otururken, banyonun kapısını kapatmamla bana baktı ve Bir şeyler içer misin? Hemen hazırlayabilirim, dedi ayağa kalkarken.

Aaa şey, aslında ben bir kahve alabilirim, der demez hemen mutfaka doğru yürüdü.

Bu fırsatı kaçırmamalıydım. Ben de arkasından giderken Yardım edeyim, diye çekingen bir sesle söyledim ve yanma gittim.

Yan yanaydık!

O tuhaf heyecan yine gelmişti ve normal davranmamı engelliyordu. Bana bakıp, gülümsediği an ise, kalbimin teklediği andı. Bakışlarım kaçırarak, dolaplardan birini açtı. Rafa uzanırken, kolunu kaldırınca yukarı kalkan tişörtünün altındaki tenine bakmamak için kendimle delicesine bir savaşa girdim.

Kazanan gözlerim oldu!

Ah Tanrım!

Öyle pürüzsüz görünüyordu ki! Dokunmamak için ikinci savaşıma başlamıştı bile! Bu kez kaybedemezdim! Sapık değildim ki lanet olsun!

Fincanı alıp, kolunu indirince, ben, gözlerim ve ellerim rahat bir nefes aldık. Yüzümün nasıl görüldüğünü bilmiyordum ama Çok sıcak mı? diye sorduğunda, vücudumun normalin üstünde bir sıcaklıkta olduğunu fark ettim. Elimle alnımı silerken Ah evet... Ayıyla boğuşunca yorulmuşum, dedim gülümsemeye çalışarak.

Tanrım yüzüm kıpkırmızı olmalıydı! Üstüne bir de yalan söylemenin utancı eklenince...

Şey, kahveyi diyorum. Çok sıcak mı içersin. Kafede seksen derecede veriyoruz, dediğinde aslında nevi kastettiğini anlayarak, rezilliğimle kendime küfrettim.

CorJeonis Canan A. Düzgan

Immm fark etmez. Her türlü içebilirim. Bu arada tanışmadık. Adın VValt/' deyip elimi uzattım. Utangaç bir şekilde gülümseyerek Ben de Emily/' dedi ve o da elini uzattı. İnce, narin parmaklarına, yumuşacık eline dokunur dokunmaz, ani bir görüntü gelince mutfak tezgâhına tutundum.

Emily vardı... Çok yüksek bir yerdeydik ve gözleri kapalı bana korktuğunu söylüyordu. Ardmdan onu yanağından öpüyordum!

Görüntü gittiğinde derin bir nefes aldım. Başıma giren şiddetli ağrı da gitmişti. Emily ise endişeli bir şekilde bana bakıp Vücudun kötü mü hissediyor? Yaralanmış olabilir misin? diye sordu. Elimi olumsuz anlamda sallasam da aklım gördüğüm görüntüdeydi. Görüntülerde ilk kez yüzünü görüyordum. Hem de net bir şekilde. Yüksek yer ve diğer ayrıntılar lunaparkı anımsatıyordu.

Tanrım! Delirecek tim!

Salondan gelen sesle Emily ve ben oraya bakınca gördüğümüz manzarayla olduğumuz yerde kalakaldık!

Cadı, Steve'in üzerine çıkmış, minderle hiç durmadan kafasına vuruyor ve bağıırıyordu!

Lanet olsun Steve!

Yine ne yapmıştı göt?

Oynak ha! Bücür ha! Cüce ha! Sen de sopa bacasın! O kaim kafam kırırım da gör!

Cadı hem Steve'e vuruyor hem de saydırıyordu. Emily hızla yanlarına gidip Vivien dur! Dur lütfen onlar misafirlerimiz yapma! Ah okyanus aşkına Vivien! diye bağıırarak cadıyı durdurmaya çalıştı.

Ancak durmuyordu. Üstelik Steve de tek hamlesiyle onu durdurabilecekken hiçbir şey yapmıyordu!

-Steve-

Eeee... Ne zamandan beri cücesin?

Bücür cadıyı sinir etmeye başlamıştım bile. Ne vardı

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yani sadece eğleniyordum! VValt'un mutfakta okyanus kızla konuşmaya çalışırken ki ergen hallerini izlemekten daha keyifliydi!

Bana baktı.

Nefretle baktı.

Sen ne zamandan beri beynini kullanmıyorsun?

Sinirli bir gülümseme bahşettim. Bu kadar hazır cevap olması hoşuma gitse de sinirlerimi de aynı derecede bozuyordu. Sakin görünmeye çalışıp, en umursamaz çapkın gülüşlerimden birini göstererek Bu çalıştığınan beri beynimi sadece kızları tavlama için kullanıyorum bücür, deyip, belimden aşağıyı işaret ettim.

Ne demek istediğimi anlayınca tek kaşımı kaldırdı ve oturduğu yerin duvarına yaslandı. Yine meydan okuma gülüşlerinden biri yüzüne yerleştğinde hamlesini bekledim.

Haklım. Beyninin başka bir şeye çalışmadığı belli zaten! Yüzünde bulunan o aptal ifade hep orada.

Dudağımı ısırdım!

Sakin olacaktım! Çok sakın!

Sen de ne kadar namuslu sert kız ayakları yapsan da, içindeki oynaklık bir kilometre öteden anlaşılıyor, diye rek, ileri gittiğimi bilsem de sözlerimi söyledim.

O an gözünü kan bürümüşçesine, oturduğu minderi de kaparak hızla yerden kalktı ve üzerime zıplayıp, bana vurmaya başladı. Bir yandan da bağıırıyordu! Onun vuruşu tabii ki

canımı acıtmıyordu. Şu an tek sorunum kucağımda, bacakları iki yana açık bir şekilde oturmasıydı!

Ve de hareket etmesi!

Hatta dikkatimi dağıtması için bana daha çok vurabilirdi bile! Üstelik aylardır ilk kez tahrik olmama mı yoksa bu duruma bu cadının sebep olmasına nu şaşırmalıydım bilemiyordum!

Walt, onu üzerimden alınca derin bir nefes aldım. O ise elinde minderle hâlâ sinirli bir şekilde bana bakıyordu.

Onu inceledim.

Corleonis Canan A. Düzgan

Neden onca kızda değİ de bu kızda Tanrım?

Ne özelliği vardı ki? Küçük bir beden, küçük bir popo, küçük kalkık bir burun, küçük dudaklar... Aradığım ve beğendiğim hiçbir özelliğe sahip değildi!

Söyle şuna bana bakmasın!

Beni işaret ederek VValt'la konuşuyordu. Ardmdan okyanus kıza dönüp Kulüp için hazırlanmamız gerek Emily. Ve siz de lütfen gidin baylar! deyip sinirli bir şekilde odalardan birine girdi.

Okyanus gözlü kız VValt'a ve sonra bana bakıp Üzgünüm, der demez ayağa kalktım.

Hadi VValt. Planlarımız var biliyorsun. Kızlara söz verdik, deyip, VValt bana salak gibi bakarken, başımla hadi der gibi işaret ettim. Bu herif, bu kıızı gördüğünden beri gerçekten aptallaşmıştı! Her zamanki kız tavlama yöntemlerimizden birini anlayamayacak kadar!

Bu yöntem kızları merak ettirir ve tüm gün akıllarından çıkmamamızı sağlardı. Acaba ne yapıyor? Nerede? Sevgilisi mi? Bunun gibi sorular... Sorular.

Gitmemiz gerek Emily. Yardımlarınız için teşekkürler. Sonra görüşmek üzere...

Sonunda VValt'un aklı başma gelince kıza veda etti ve evden çıktık.

Biraz uzaklaştığımızda Yine ne yaptın kıza Steve? diye soran VValt'a baktım.

Sadece biraz kızdırıyordum dostum. Senin nasıl gitti? Başımı düşünceli bir şekilde sallayıp Bilmiyorum iyiydi. Onunla tokalaşmca bir görüntü gördüm. Bu kez netti ve oydu. Yüksek bir yerdeydik sanırım dönme dolap emin değilim. Bana korktuğunu söylüyor ve ben de yanağından öpüyordum, diye anlatınca, kaşlarımı kaldırıp ona baktım ve Yanağından? diye sordum dalga geçer bir şekilde. Tanrım! Yanaktan hâlâ öpülüyor muydu?

Emin misin dostum? Dudak olmasın o? Yani görüntüler şaşırmış ve sana yanak göstermiş olabilir mi?

Cevap gelmeyince emin olduğunu anlayarak Yani

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

şimdi sen ve okyanus göz daha önce buluştunuz ve sen onu yanağından öptün öyle mi?

Tanrım! Çok namuslusun ^Valt! deyip kakhaha attım.

Anayola çıkarken VValt bana gözlerini devirerek Kapa çeneni Steve! Neden bütürün seni öldürmesine izin vermedim ki! Hem biliyorsun ben öpüşmem, deyip devam etti. Buradan taksi geçer mi sence? Akşam klübe gideceklerini söylediler. Merkeze gidip araba kiralamak ve on birden önce tekrar buraya gelip onları takip etmeliyiz.

Kafeye doğru yürüyüp gördüğümüz ilk yerden telefon açarız, dedim ve aklıma gelen şeyle VValt'un kolunu tutup, durdurdum.

Dostum!

Ne var Steve? Bir plan daha istemiyorum. Söylediğim gibi olacak.

Planın canı cehenneme! Kuşum çalışıyor! der demez Ciddi misin? Nasıl anladın? diye sordu.

Yeniden yürümeye başlarken Şey... Şey oldu. O... diye konuşmaya çalışıyordum.

Kim?

Şey yani kucağıma çıktı işte ve sürekli hareket edip duruyordu! deyince VValt şaşkınlıkla karışık dalga geçen bir ifadeyle gülerek Yani şu nefret ettiğin, sinir olduğun ve öldürmek

istediğın b    r cadı! dedi ve gülmesi kakhahaya dönüşünce adımlarımı hızlandırıp, sinirle ondan uzaklaştım.

Pi  ! Hiçbir fırsatı kaçırmıyordu!

Arkamdan Hey bekle tamam g  lm  yorum, diye bağırsa da sesindeki muzip ton açıkça ortadaydı.

-Walter-

Eve gidip, hızlıca du   almış ve hazırlanmı  tık. Araba kiralama yerleri kapandığı için taksiye atlamış, on dakika-

Corleonis Canan A. Düzgan

dır kızların evine yakın anayolda bekliyorduk. Kulüplerin ne tarafta olduğunu bildiğimizden, yola çıktıkları an arkalarından takip edebilecek pozisyondaydık.

Steve bugün kendine daha fazla   zen göstermiş, dakikada bir sa  ının bozulup bozulmadığını soruyordu. Pekâlâ, ben de   zen göstermiştim ama kadınlar gibi sürekli bozulup bozulmadığını sormuyordum!

Eve yanaşan bir araba gördüğümüzde, Steve'e Cadının sevgilisi geldi, deyip, pis pis sırtıttıktan sonra yine yola baktım. Steve'in ayağını hızla sallaması, o çocuğı dı  leriyle parçalayabilecek kadar sinirlendiğini anlamama yetmişti.

İşte araba yola çıkıyordu!

Anayola girer girmez takibe başladık. Yaklaşık on beş dakika sonra bir klübün önünde durduklarında biz de durup, inmelerini bekledik.

Ve arabadan indiler...

Emily, yeşil kısa bir elbise giymiş saçlarını ise toplamıştı. Tanrım ulaşılmaz görünüyordu!

Biz de taksiciye parayı ödedikten sonra arabadan indik. Onlar klübe girdikten sonra biz de kulübün kapışma vardığımızda, korumalara uslu erkek profili çizerek içeri girdik. İçerisi çok kalabalıktı ve etrafa göz gezdirdiğimizde, kulübe girmek için uslu erkek profili   izmemize gerek olmadığı anlamıştık. Her yer züppe kaynıyordu! Ucuz parfüm kokuları ve kalitesiz kıyafetli sapıttık tipler kızlara yılı  ıyor, kızlar da onlara sırna  ıyordu!

Tanrım! İğrenç bir yerdi!

Evet, biz de kızları tavlıyorduk ama bu şekilde değıldi! Onlarla sohbet eder yan yana oturur ve bir şeyler i  erdik.

Steve'e dönerek Bu gece birkaç serseri d  vebiliriz. Hazır mısın? diye sordum.

Kesinlikle, deyip, yumruklarını sıktı ve gülümseyerek çok eğleneceğiz, dedikten sonra saksı kafayla kızların olduğ   masayı gösterdi.

Kalabalığı yaparak, onlara en yakm ve en rahat g  rebi-
566

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

leceğimiz yere oturup birer bira söyledik. İ  imden bir his iyi şeyler olmayacağını söylüyordu. Steve de benim gibi gergin ve kaşları çatılmış kızların olduğ   masadan gözlerini ayırmıyordu. Cadı bugün çok güzel olmuştu. Sebebi bu da olabilirdi tabi.

Etraflarındaki erkekler onlara yiyecekmiş gibi bakarken, kendimi zapt edebilmem gittikçe daha da zorlaşıyordu. Okyanus g  zl  n  n yanında olmak ve onu bu iğrenç yerden çıkarmak istiyordum! Steve ise hâlâ gözlerini ayırmadan oraya bakıyor ve çenesini sıkıyordu. Onları s  zen ve bizim önümüzden geçen saplara   ld  r  rcesine bakıp, k  frediyorduk.

Tek bir şey... Sadece tek bir yanlış şey, ayağ  a kalkıp onları buradan çıkarmamıza yeterdi...

Bir saat sonra beşinci biramı içiyordum. Steve çoktan votkaya başlamıştı. Birilerini benzetecesem ayık olmalıydım. Steve'in bu kadarla sarhoş olmayacağını bildiğimden sesimi   ıkarmıyordum. Yanımıza gelen belki on beşinci kızı da tiksintiyle reddettikten sonra saksı kafanın piste dans etmek için ilerlediğini gördüm.

Kızları yalnız bırakmıştı lanet züppe!

Bir an o piçin kızlardan ne kadar uzaklaştığını anlamak için ona baktığımızda, kendine bir sürtük bulduğunu görünce tekrar Steve'le kızların olduğu masaya baktık. Ancak orada değildiler!

Neredeler? panikle Steve'e sordum.

Hızla ayağa kalktık.

Bilmiyorum. Göremiyorum.

Endişeyle bulundukları masanın etrafını incelemeye başladım. Birkaç saniyede ortadan kaybolmamışlardı ya!

Emily'nin yeşil elbisesini kulübün ışıklan o taraftan geçince fark ederek Buldum! Hadi! deyip Steve'le beraber koşar adımlarla onların peşinden gitmeye başladık.

Kalabalığı yarararak ilerlediğimizde insanların bize bağırıp küfretmesi umurumuzda değildi; çünkü kızların ardmdan giden üç orospu çocuğu görmüştük!

Corleonis Canan A. Düzgan

Steve'e Kızlardan gözlerini ayırma, diye bağırdım. Ben de piçlerden gözlerimi ayırmıyordum.

Kızlar, onlara çarpan insanlara ürkek bir şekilde bakarak tuvaletlerin olduğu bölüme giderlerken, o üç orospu çocuğu da gülerек onların ardmdan gitmeye devam etti.

Onları mahvedecektim! Boğazlarımı sıkıp, canlarına okuyacaktım! Zamanında yetişememe korkusuyla, artık önümdeki insanları itmeye başladım!

Steve'le birlikte tuvaletlerin oraya vardığımızda umduğumuz manzaranın aksine kimse yoktu! Ne piçler ne de okyanus göz ve cadı!

Endişeli ve sinirli bir şekilde tuvaletlerin önünde volta atarken Steve Ben bayanlar tuvaletine gireceğim. Sen de erkekler tuvaletine bakıp, o ölmek isteyen piçlerin orada olduğundan emin ol! dedi ve başımı sallamamla o kadınlar tuvaletine ben de erkekler tuvaletine daldım. Onlan tuvalette bulamayınca, bu kez daha da endişelenerek dışarı çıktım. Benimle aym anda, arkasından kadm çığlıkları gelmesine rağmen aldırmayan Steve çıkıp Yoklar! dedi panikle.

Emin misin? Belki tuvaletlerin birindedirler! diye sorunca Tuvaletlere de baktım. Kapısı kilitli olanlarınkine alttan kafamı sokup baktım. Ve evet kesinlikle eminim! dedi ve o sırada çıkış yazısı gözüme takıldı. Baktığım yönü fark edince Steve'de o yöne baktı.

Tanrım hayır!

Koşarak kapıdan çıktık. Çıktığımız anda Bırakın bizi lütfen, diyen sesi duyar duymaz hiç düşünmeden sesin olduğu tarafa koştuk.

Ona zarar verirlerse, hepsini öldürecekdim!

Ve sol sokağa baktığımızda, piçlerden biri okyanus gözlümü duvara dayamış, diğer ikisi ise onlara karşı koyan cadıyı dizginlemeye çalışıyordu!

Okyanus gözü kurtar! Diğer ikisi benim! diyen Steve'e baktım ve aym anda koşmaya başladık.

568

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Emily'nin beni görür görmez gözlerindeki bakışı ömrüm boyunca unutamayacaktım...

O piçi yakasından tuttuğumda homurdanarak bana yumruk atmaya çalıştı. Tabii ki başarılı olamayınca yumruğumu burnuna geçirdim. Kemiğin kırılma sesiyle piçin çığlığı karışınca, son olarak hayalarına da sert, bayılacağı hatta işlevini yitireceği kadar sert bir tekme attım.

Emily'yi kolundan tutup, yanıma çektiğimde, ağlıyor ve titriyordu! Bu durumda olması canımı yakmıştı! Bunun üzerine kolunu bırakıp, yine piçe döndüm. Yeterli değildi! Yakasından tuttum ve suratı dağılana kadar yumruklarımı saydırdım! Yüzünün dağıldığından emin olup, Emily'nin yanma gittim. Yüzünü avuçlarımın arama alınca Sana zarar verdi mi? diye sordum endişeyle. Başını hızla iki yana sallayıp Ha-Hayır, dedi kekeleyerek.

Çok korkmuş olmalıydı...

O sırada Steve'in sesini de duydum, ikisini de fena benzetmiş bize doğru geliyordu! Cadı ise iki eliyle Steve'in tek koluna yapışmış, gayet uslu görünüyordu.

Yanımıza gelir gelmez, kızlara baktım ve Hadi buradan gidelim, deyip Emily'nin elini tutarak yürümeye başladım. Ardımızdan da Steve ve Vivien geliyordu. Tabii ki söylene söylene...

Cadı Ben dövüyordum zaten onları. Gerek yoktu, diye söyledi ama sesi o kadar mahcup geliyordu ki Steve'in kızacağını sanmıyordum. Üstelik iki piç dövmüştü. Sinirini atmış olmalıydı değil mi?

Ben bile rahatlamıştım. Ve Tanrım yanımda okyanus gözlü kızla el ele yürüyordum!

Steve'in sesini duydum. Kes sesini ve yürü bür. Teşekkür beklemiyordum zaten. Üstelik elbisen de hiç yakışmamış.

Gülümsedim ve yanımda bana bakan masum kıza çevirdim bakışlarımı. Öyle minnet dolu ve hayranlıkla bakıyordu ki... Ona bakmaktan kendimi alamıyordum... Elini daha da sıkı tuttum...

Ardından Teşekkür ederim, diye fısıldadı.

569

Otuz &okuzuncu TSöüm

-Axela-

Barney'nin bizi götürdüğü yer müzikli bir yerdi ve çok kalabalıktı. Emi'ye baktığımda korkmuş görünüyordu. Ben de korkmuştum tabii ki; çünkü tek tanıdığımız Bar-ny'di ve o da bizimle değil başkalarıyla ilgileniyordu. İlk geldiğimizde eğleneceğimizi düşünmüştüm. Aslında eğlenebilirdik. Eğer diğer erkeklerin bize bakışlarından kork-masaydık... Çünkü bizi koruyacak kimse yoktu.

Emily, karşımızda ona göz kırpan erkekten bakışlarını kaçırınca huzursuz bir şekilde Buradan hoşlanmadım Vivien. Erkekler kötü bir şekilde sürekli bize bakıyor/' dedi kolumu tutarak güç almak istercesine.

Barney çoktan bizi bırakıp, bir kızla dans etmeye başlamıştı bile. Oysa biz, yanımda kalıp, bizimle dans edip bizi koruyacağını düşünmüştük.

Barney yanımıza gelince gitmek istediğimizi söyleriz. Tuvalete gidelim mi? diye sorunca Emily buradan kaçmak istercesine hızla başıyla onayladı.

Küçük çantalarımızı alıp, kalabalığın arasından tuvaletlerin olduğu yere doğru yürümeye başladık. İnsanlar her yerdedi. Kendilerinden geçmişçesine dans ediyor, gülüyor, bağıryorlardı. Emily ve ben buraya ait değildik. Anlamıştık. Ya da böyle bir yer için hazır değildik.

Sonunda zar zor, itilerek ve insanlardan korunmaya çalışarak tuvaletlerin olduğu yere varmıştık. Tam tuvalete girecekken, kolumdan birisi tutarak, beni kendine çekti. Aynı şekilde Emi'yi de... Üç tane tanımadığımız erkeği gördüğümde, şaşkınlık ve korku içinde Ne yapıyorsu-

Ş 570

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

nuz? diye bağırdım. Emily ise Bırak kolumu! diye bağıırıyordu koluna yapışmış adama.

Tuvalete giren diğer insanlar bize bakıyor ama hiçbir şey söylemeden ya da bizi kurtarmadan öylece çekip gidiyorlardı!

Adamlar, engel olmaya çalışsak da bizi kolumuzdan sürükleyerek klübün arka kapısından dışarı çıkardılar. Aynı zamanda bize kötü şeyler de söylüyorlardı.

Karşı çıkma!

Çok eğleneceğiz!

Siz ne tatlı şeylersiniz böyle! Zorluk çıkarmayın!

Bize kötü şeyler yapacaklarını ikimiz de anlamıştık.

Kulübün ilerisindeki ara sokağa bizi sürüklediklerinde, onlara saldırmaya başladım. Bir tanesi elini kaldırıp, hızla yanağıma vurunca, acıdan daha da sinirlenmiş, koparana kadar elini ısırmıştım. Kötü adam diğer arkadaşını da yanına çağırdığında, artık biri bir kolumdan, diğeri diğer kolumdan tutuyordu. Onların kollarımı tutmaları işime yarıyordu aslında. Kollarından destek alarak, bacaklarımı her yerlerine vurabiliyordum!

Ancak Emily zor durumdaydı! Kötü adam onu duvara yaslamış, öpmeye çalışıyordu! Öyle narindi ki adamı elleriyle göğsünden itmeye çalışmak dışında bir şey yapamıyordu.

Emily'nin ağlamaya başlamasıyla Bırakın bizi lütfen, diye yalvardım. Ne kadar uğraşsam da, ellerinden kurtulamıyordum!

Alkol kokan ağızlarıyla gülmeye başladılar! İğrençti! Pes etmeyerek bacaklarımla onlara vurmaya devam ettim. Bir tanesi yüzünü bana yaklaştırdı, beni öpeceğini anlayarak, gözlerini kapayıp başımı geri çektim ve duvara yasladım.

O an kollarımdaki eller, beni tutmayı bıraktı! Gözlerimi hızla açtığımda uzun bacak, kötü adamların kafalarını birbirine vuruyordu! Onu gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim!

571

Corleone Canan A. Düzgan

Ne kadar güçlüydü?

Hiç zorlanmadan onlara yumruklarını saydırmaya başladı! Bir birine bir diğerine! Şaşkın bir şekilde, yüzünde o yamuk gülüşüyle adamları dövüşünü izliyordum...

Aklıma Emily geldiğinde endişeyle onun olduğu yere baktığımdaysa, o kibar adam da Emily'yi duvara dayayan kötü adamı yere yatırmış, hiç durmadan yüzüne yumruk atıyordu! Ve bu kaçtığımız, korktuğumuz adamlar bizi kurtarmışlardı...

-Elka-

Kötü adam, tüm bedeniyle beni duvara sıkıştırmış, yüzüme eğilip beni öpmeye çalışıyordu! Korkuyordum! Tüm gücümle onu itmeye çalışsam da gücüm tükenmek üzereydi! Bu midemi bulandıran adamın beni öpmesini ya da bana dokunmasını istemiyordum!

Bamy'e güvenip, buraya geldiğimize çok pişmandım... Vivien'in ise ne durumda olduğunu bilmiyordum bile. Hareket edemiyordum ki bu kötü adam yüzünden! Sadece sesini duymuştum. Bırakın bizi lütfen! diyordu.

İşte o an, onu görmüştüm! Bir kurtarıcı gibi, masallardaki bir kahraman gibi beni kurtarmaya gelmişti!

Bedenime yaslanan kötü adamı ensesinden tutup, kendine çekerken gözlerime bakıyordu. Bakışları öyle endişeliydi ki... Kısa bir an vücuduma bakıp, iyi olduğumu anlayınca, kötü adamın yüzüne ve karnına vurmaya başladı. Öyle güçlü ve sinirli görünüyordu ki... Bir iki adım geri çekilmiştim. O sırada Vivien'e baktım. Uzun adam da diğer iki adama vuruyordu.

Tekrar kurtarıcıma bakınca, kötü adamın yere düşmesiyle iki elini yanaklarıma koyarak Sana zarar verdi mi? diye sordu gözlerime bakıp. Bense dokunuşuyla kalbim göğsümü delmek üzere atarken Ha-Hayır, diyebildim sadece.

Sonrası ise, karnımda balıkların oynadığı, bacaklarımm

572

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

titrek bir şekilde adım atmaya çalıştığı anların başlangıcıydı. Elimi, sıcacık eliyle sardığındaysa, tek yapabildiğim ona hayran hayran bakıp, teşekkür etmektir.

-Walter-

Kulüpten uzaklaşıp, caddeye çıktığımızda onların eve gitmek isteyeceklerini düşünerek durdum. İstemiyordum-

Bu akşamı beraber geçiremez miydik? Bir yerlerde oturur bir şeyler içer sohbet ederdik mesela. Az önceki durumla, onların bizim hakkımızdaki önyargılarının değiştiğini umuyordum. Aksi hâlde bizimle gelmezlerdi. Üstelik elini tutmama izin vererek...

Evet, elini tutmak için bahane bulmuştum. Şimdi ise onunla daha çok vakit geçirmenin bahanesini bulmalıyım.

Steve ve Vivien de yanımıza geldiklerinde, Vivien elle rini Steve'in kolundan çekti ve bir adım uzaklaştı. Steve'e baktığımdaysa samırım yüzü asılmıştı.

Tanrım! Gerçekten ondan hoşlanıyor olmalıydı! Vivien'in ellerini bıraktığını gören Emily de elini elimden çekti. Ellerimize bakıp armdan bakışlarımı çekingen yüzünde gezdirdim. Yüzüme bakmadan Şey, biz eve gitmeliyiz, dedi ve Vivien'e baktı.

Vivien de, yüzünü buruşturarak Eğlenmeyi ummuştuk. Hepsi Barny yüzünden. Yarın ona gününü göstereceğim! deyip ellerini beline koydu.

Emily, tam bir şey söyleyecekken lafa atıldım.

Sizi eve kadar bırakalım. Biraz dinlenseniz iyi olacak. Zor bir gece oldu.

Bunun üzerine Steve Dostum baksana eğlenememiş-ler bile. Bence bir yerlere gidip, şu kötü olayı üzerimizden atmamız gerek, deyince, kızların onaylamaları için adeta tanrıya yalvarıp, diz çökecektim.

573

Corleonis Canan A. Düzgan

Emily Vivien'e baktı. Vivien de ona. Bir süre ne yapacaklarını tartarken sonunda Emily Peki şey... Kulübe gitmesek olur mu? diye sorup, adeta yavru kedi gibi bana baktı.

Tanrım bu kız bana her şeyi ama her şeyi yaptırabilirdi!

O sırada beynimde şimşek gibi çakan fikirle Aklımda güzel bir yer var. Hadi gidelim, deyip yolcu almak için bekleyen taksilerden birine doğru yürüdüm.

Ben önde, diğerleri arkada şoföre söylediğim yere doğru giderken, Vivien'in sesi taksinin içini doldurdu.

Bacaklarını kapatır mısın? Çok yer kaplıyorsun! Sıkıştım burada!

Arkaya baktığımda Steve ortada oturmuş, her zaman yaptığı gibi bacaklarım açarak yayılmıştı. Bu konuda onu suçlayamazdım. Sonuçta uzun bir adamdı ve erkekler maalesef bacaklarım kapatma konusunda biyolojik olarak engelli bir durumdaydılar. Ancak bunu kadınlara anlatabilmek hele de bu cadıya mümkün değildi!

Steve Ben uzun ve geniş bir adamım. Her şeyimle, dedi ve tek kaşım kaldırarak cadıya baktı. Tanrım!

Vivien onun sesini taklit ederek Geniş adammış! Aman ne geniş! dedikten sonra Steve'in iki bacağına tutup, birleştirdi ve Bak! Genişlerin bacakları da birleşebili-yormuş! diye devam ederek dalga geçti.

Steve bacaklarını hızla oynatıp, ellerinden kurtararak, bacaklarım tekrar açtı. Vivien'e bakarak, ona doğru daha da gidip, onu kapıyla kendi bedeni arama sıkıştırınca O küçük çeneni kapamazsan, küçük bedenini ezerim. Kapıya yapıştırır, kimsenin seni oradan kazımasına izin vermem, dedi ve tekrar önüne döndü.

O sırada Emily'nin dudaklarından küçük bir kıkırtı çıkınca, ben de gülümsedim. Çok tatlıydı Tanrım!

Vivien'den ise ses çıkmıyordu. Bu iyiye mi yoksa kötüye mi işaretli bilemiyordum.

Sonunda planladığım yere geldiğimizde sokak lamba-

574

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

lan haricinde tüm ışıkları sönmüktü! Kapalı olabileceği aklıma dahi gelmemişti lanet olsun!

Taksiden indim. Emily de taksiden inerken Ah... Televizyonda sürekli görüyordum. Hep gelmek istemişimdir. Burası lunapark değil mi? diye heyecanla sordu.

Onun heyecanı, lunapark kapalı da olsa, yine de burada eğlenebileceğimizi düşündürünce, taksiye parayı ödedim ve Steve Te Vivien'e Hadi inin. Biraz takılalım, deyip lunaparka doğru EmilyTe yürümeye başladım.

Arkamdan gelen Steve'in Ağğğhhh, lanet olsun, bacağı! diyen sesini duyana kadar!

Hızla arkama baktığımda Vivien pis pis sıtarak bize doğru yürüyordu. Steve'e baktığımda ise taksinin kapısını itip, dışarıda kalan bacağı tutarak acı dolu ifadeyle arabadan inmeye çalışıyordu.

Tanrım! Ne olmuştu yine?

Vivien yanımıza yaklaştığında Ne oldu? diye sordum. Gayet rahat bir şeyden bahsedencesine, omuzlarını silkip, diğer kapıdan ineceğini sanmışım, dedi ve lunaparka yürümeye devam etti.

Bu kız gerçekten... Tanrım! Evet! Sessizliği kötüye işaretti!

Steve adeta gözlerinden ateş saçarak ve topallayarak yanımıza gelirken bağırdı.

Nereye kadar kaçabileceksin cüce!

Emily, yanıma daha da sokulup, bir Steve'e bir Vivien'e bakıyordu şaşkıncı. Biliyordum ki onların tartışmalarından korkuyordu. O kadar masum ve narindi... O kadar korunmaya muhtaç...

Vivien, yürümeyi bırakıp, arkasını döndü ve Steve e Sen ne zaman benimle uğraşılmayacağımı anlayacaksın uzun bacaklı yamuk göt? diye bağırdı.

Pekâlâ... Tartışmalarını istedikleri kadar uzatabilirlerdi. Her bağırışlarında Emily'nin bana daha da sokulduğunu fark ettikçe, içimden saatlerce tartışmaları için dua etmeye başlamışım.

575

Corleonis Canan A. Dürgan

Kendini ne sanıyorsun? Elimle küçük kafandan bastır-sanı yere gömerim seni! Ve sen hâlâ bana meydan okuyorsun!

Emily, elimi tutup, kocaman olmuş gözleriyle bana bakarken Gerçekten yapar mı? diye sordu üzgün bir şekilde. Ona bakınca neden göğsüm sıkıştıyordu?

Asla, deyip bir süre daha gözlerine baktıktan sonra Ondan hoşlanıyor, diye devam ettim sessizce.

Belki de Emily'ye ondan hoşlandığımı söylememin dolaylı bir yoluydu bana göre. Ne o ne ben bakışlarımızı kaçırmamıştık. Sonunda yine yanakları pembeleşince, bakışlarını kaçırıp, Vivien'e baktı.

Hoşlanıyorsa neden ona kötü davranıyor?

Anlayamayan gözlerle yeniden bana baktığında Çünkü bazı insanlar hoşlandıklarını zor kabullenirler. Bu da onları sinirli yapar. Karşısındaki kişiyi mümkün olduğunca küçümseyerek ondan kendisini uzaklaştıracaklarını sanır. Steve'de öyle birisi, dedim ve gülümsedim. Ben gülümseyince o da gülümsedi. Benim kalbim ise yeniden hızlandı.

O zaman Vivien de ondan hoşlanıyor.

Steve ve Vivien'e baktık yine. Bu arada Steve oldukça yaklaşmıştı. Şu an, filmlerde ayağımdan yaralanan ancak avından vazgeçmeyen katillere benziyordu.

Ha ha! Gelip ezsene! Ah ama ayağın acıyor olmalı değil mi? Çok mu sert kapandı kapı?

Vivien dalga geçerek, onu daha da sinilendireceğini düşünemiyor muydu? Bu iş kötüye gidecekti; çünkü ikisi de geri adım atmıyordu!

Emily'ye dönüp Sen Vivien'i sakinleştir. Ben de Steve'le ilgileneceğim, der demez ben Steve'in o da Vivien'in yanına gitti.

Sakin ol Steve. O sadece inatçı bir kız. Bu gece yaşadıkları yüzünden bu ruh halinde olmuş olabilir.

Steve iyi misin sen dercesine yüzüme baktı.

Ayağımı görüyor musun VValt? Ayağımı arabadan çıkardığımı görerek sert bir şekilde kapıyı kapattı lanet cadı!

576

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O yürüyen cüce bir katil! Ve şimdi sen bana sakin olmamı söylüyorsun öyle mi?

Elimi omzuna koyarak onu durdurdum.

Tamam anlıyorum ama benim için bu gece katlanamaz mısın dostum? EmilyTe konuşabilirim. Belki bir şeyler öğrenebilirim. Onca ay Steve lütfen... Biraz sakinleşip aynı şeyi sen de yapmalı ve sorularını sormalısın. İçinde bulunduğumuz durumun normal olmadığını sen de biliyorsun, diye söyledim ikna olmasını umarak.

Şeytani bir şekilde Vivien'e baktıktan sonra Kabul, dedi nihayet.

Biliyordum ki ona bir şey yapmadan rahat etmeyecekti! Ama EmilyTe olabilmek için Vivien'i üzüterek de olsa feda etmeliydim!

Sonunda bir araya gelmiş, lunaparkın demir parmaklıklı kilitli kapısından içeri bakıp, nasıl gireceğimizi düşünüyorduk.

Çok yüksek değil. Ben tırmanıp, arka tarafa geçerim. Steve sen de kızların tırmanmasına yardım edersin ve ben de diğer taraftan tutarım.

Steve eliyle Vivien'i gösterip Ben sakat adamım. Beni o tutsun, der demez Vivien Bir tarafını öyle tutarım ki sonsuza kadar sakat kalırsın! diye bağırdı. Steve ise çocuk gibi ona dil çıkardı! Tanrım!

Emily Buraya gizli giriyoruz değil mi? Sessiz olmalıyız, deyince herkes sustu ve tırmanmaya başladım.

Karşı tarafa geçtiğimde Steve Vivien'e Hadi tırman cüce. Şimdi başlarsan sabaha ancak varırsın, dedi pis pis sırtarak.

Vivien ise Haklısın uzun. Sen de bacağına buradan uzatsan karşıda yere basarsın! diyerek benim olduğum yeri gösterdi ve eteğini toplayarak tırmanmaya başladı.

Steve kalçasından onu iterken, Vivien Çek ellerini popomdan sapık! diye bağırınca Hangi popondan? Elime gelen küçük çıkıntıdan mı bahsediyorsun? der demez

577
CorJeonis Canan A. Düzgan

yine Vivien Götüm hakkında böyle konuşamazsın! En azından senin götün gibi yamuk değil! diye söylendi. Steve Benim götüm... diye başlarken araya girdim. Göt yarışınızı buraya geçtikten sonra yapabilir misiniz?

Ve ikisi de susup, Vivien en tepeye çıkmca atlamasını söyleyerek onu tuttum. Sıra Emily'deydi. Ancak Steve'in onun poposuna tutmasını istemiyordum! Bakmasını da! Bunu daha önce hesaplamış olabilseydim keşke diye düşünerek Steve'e yaklaşmasını söyledim.

Demir parmaklıklı kapıya yanaşır yanaşmaz Poposuna dokunursan, bakarsan, bakmaya yeltenirsen, azıcık gözün kayarsa yemin ederim seni bağlar ve Vivien'e emanet eder, tüm işkence aletlerini de yanma koyarım! diye sessizce tehdit ettim.

Steve parmaklıklar ardından alnıma vurarak Kes sesini piç miyim ben? dedi ve Emily'ye tırmanmasını işaret etti. Bense içimden evet öylesin diyordum.

Emily de Vivien gibi eteğini toplayarak dikkatli adımlarla tırmanmaya başladı. Steve ise ona bakmıyordu bile. Emily'nin tam altında duruyor ama başını kaldırmıyordu. Neyse ki yardım almadan en üste tırmanmayı başarmıştı. Ve atlamasını söyledim. O sırada Steve çoktan yarıya kadar tırmanmıştı bile.

Emily atlar atlamaz onu belinden yakaladım ve yavaşça yere indirdim. Vücudu vücuduma yapışık öyle yalandık ki, bu yakınlık bana göre tehlike derecesindeydi!

Şey. Eteğim.

Ben atlamasıyla dağılmış saçlarına ve ellerimin altındaki vücuduma yapışık ince bedenine dalmışken Evet eteğin, diye söyledim.

Beynim çalışmıyordu lanet olsun!

Açıldı sanırım, der demez kendime gelerek, ondan biraz uzaklaştım ve ellerimle hızla eteğini düzeltmeye başladım. O da aynı şekilde eteğini düzeltirken, kafalarımız birbirine vurdu!

578

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ah!

Ah! Özür dilerim özür dilerim Emily! Çok acıdı mı? diyerek başını ovalarken, yüzüme bakıp, gülmeye başladı. Gülerek Hayır iyiyim, deyince Vivien araya girdi. «Hey- Biz de buradayız. Unutmuş olabilirsiniz belki.

Steve ise ondan daha acımasızdı.

Çok şapşalsınız! Cilveleşmeniz bittiyse biraz eğlenebilir miyiz?

Emily, Vivien'in yanma giderken, ben de Steve'e yetiştim-

Cilveleşme! Tanrım Steve bazen çok eski moda oluyorsun! diyerek Steve'e takıldım.

Evet, vıcık vıcık sırnaşma, böğğhh! deyince başımı gülerek iki yana salladım.

Göt herif!

Emily ve Vivien önümüzden yürürken Emily Cilveleşme ne demekti Vivien? diye sordu sessizce. Duymadığımı sanıyor olmalıydılar. Vivien ise Iuu şey olmalı... dese de o da ne olduğunu bilmiyor görünüyordu.

Ben bilmediklerine şaşırıken, Steve Ne yapacağız burada bay cilve? diye sordu bıkkın bir şekilde.

İkiye ayrılacağız. Ben Emily'le sen de Vivien'le.

Pis pis sırttı ve Bu sana elli dolara patlar, deyip, Vivien'in yanma doğru yavaş adımlarla yürümeye başladı.

Saçmalama Steve! diye bağırır bağırılmaz Yüz oldu, diye cevap verdi piç kuruşu!

Ne?

Yüz elliiii.

Karşı çıktıkça fiyatı arttırıyordu göt herif! Sesimi kestim ve Steve Vivien'le giderken, Emily'nin yanma yürüyerek göt kafaya baktım. Umarım Vivien onu sakatlayıp, öyle geri getirirdi!

Nereye gideceğiz şimdi?

Emily'nin sorusuyla gülümsedim. Baş başa olmamız beni ölesiye heyecanlandırırsa da sakın olmaya çalışarak Biraz dolaşalım. İleride çok güzel yapay bir göl var ve şu

579

Corleonis Canan A. Düzgan

an çalışmasa da lunapark aletlerine bir göz gezdirir, belki ileride... Yani... Tekrar görüşürsek binebiliriz belki... Yani eğer istersen, dedikten sonra durdum ve gözlerine bakıp Biner miyiz? diye sordum.

Sesimi tanıyamıyordum lanet olsun! Neden bu kadar çekingen çıkıyordu Tanrım?

Ellerini birbirine kenetleyip, gözlerini kaçırdı ve parmaklarıyla oynamaya devam ederken tekrar bana bakarak başını olumlu anlamda sallayıp, gülümsedi.

Bu evetti!

Evet!

Yüzümdeki sebepsiz tebessümle yürümeye başladık. Yan yana, temkinli ve gergin... Acaba elini tutsa mıydım?

Onu serserilerden kurtardığımda karşı çıkmamıştı ama o farklı bir durumdu. Elini tutmak için sebepim vardı ancak şimdi...

Bir ailen var mı? diye sorunca düşüncelerimden uzaklaştım.

Sadece annem ve ben, diye cevap verdim. Ardmdan Senin var mı? diye sorduğumda olduğu yerde durmuş, bir yere bakıyordu.

Baktığı yere çevirdim bakışlarımı. Parkın ortasındaki yapay gölün kenarına gelmiştik bile. Ay ışığında öyle güzel görünüyordu ki ben de gözlerimi alamamıştım.

Gölün kenarına, çimlerin üzerine oturdu. Ben de oturunca Ailem olup olmadığını bilmiyorum, diye cevap verdi üzgün masum sesiyle.

Hem şaşkm hem merakla Nasıl yani? diye sordum. Böyle hassas bir konuda nasıl konuşacağımı bilmeyen bir aptaldım!

Şey... Ben ve Vivien hatırlamıyoruz. Söylediklerine göre hafızamızı kaybetmişiz, deyip gölün yansıttığı ışıklarla adeta bir periye andıran gözlerle bana baktı ve devam etti.

Aslında Guy ve Robert amca kimseye anlatmamamızı

580

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Eylemişti ama... diyerek bakışlarım gölün üzerinde gezdirdi-

Siz, bizi kötü adamlardan kurtardınız. Yani kötü insan olsaydınız bunu yapmazdınız değil mi? O adamlar bize zarar vermeye çalışırken, diğer insanlar gibi yanımızdan öylece çekip gidebilirdiniz, deyip, eliyle yerdeki çimleri severken tekrar bana baktı.

Ama gitmediniz...

Çimlerin yerinde olmak istedim! Hatta küçükken yapağımız, çorabın içine kum doldurulmuş en ucuna da çim tohumu koyulmuş gözlüklü aptal çim adam!

Siz bizim kurtarıcılarımızsmız, diyerek gülümsedi.

Ona bu kadar hayran bakmamalıydım! Tanrım bir insanın teninin, dudaklarının, saçlarının ve gözlerinin rengi nasıl bu kadar ahenkle uyum içerisinde olabilirdi?

Kurtarıcı...

Ben, ondan şapşal bir şekilde hoşlanan adamdan başka bir şey değildim hâlbuki!

Kendime gelip, ona bakmayı bıraktım ve aklımı toparlayarak söylediklerini düşündüm. Hafızalarını kaybetmişlerdi. İki birden... Garipti. Buna ancak geçirdikleri bir kaza sebep olabilirdi ki böyle bir durumda bile yine ikisinin de hafızasını kaybetme ihtimali yok denecek kadar azdı.

Kaza mı geçirdiniz? diye sordum nedenini bulmak amacıyla.

Ortada tuhaf bir şeyler vardı...

Bilmiyoruz. Guy bizi kumsalda baygın bulmuş. Sonra hastane, polis her yere götürmüş. Evimizi bilmediğinden bizi kendi evine alarak, orada yaşayabileceğimizi söyledi ve sanırım New York dediği başka bir şehre, kendi evine gitti. Arada bir gelip, durumumuza bakıyor.

Guy...

Bir erkek!

O her kimse ona şimdiden sinir olsam da, bir yandan da kızlar için çok şey yaptığını düşünerek kendimi sakmleş-

581

Corleonis Canan A. Düzgan

tırdım. Asıl düşünmem gereken, ne kadar zamandır burada, bu hâlde olduğuydu.

Ne kadar süredir buradasınız?

Parmağını dudağına koyup, düşünmeye başladı. Ben de dudağının dikkatimi dağıtmaması için savaştım! ' Sanırım sekiz ya da sekizi biraz geçen ay günleri kadar.

Ne kadar süreden bahsettiğini anlamıştım. Sekiz buçuk aydır buradaysa, o zaman ben çoktan Karayipler'den ayrılmış ve eve dönmüş oluyordum. Yani karşılaşmamız mümkün değildi. Fotoğrafi çekmesi de... Ama diğer yandan sekiz ay öncesini hatırlamıyordu. Hatırlamadığı zamanda yapmış olabilir miydi?

Evet. Kesinlikle öyleydi.

Peki, benim gördüğüm görüntüler?

Hafızamı kaybetmiş olamazdım. Evimi, annemi, göt Steve'i, John'u, herkesi, her şeyi hatırlıyordum. Tanrım! Kafayı yiyecektim! Ve sormaya karar verdim.

Emily.

Hmm.

Ne güzel 'Hmm' diyordu.

Daha önce karşılaşmış olabilir miyiz sence? Gökyüzüne bakarken, sorduğum soruyla aniden bana baktı. Gülümseliyordu. Daha çok şaşkm ve... Garipti.

Beni daha önce gördün mü? diye merakla sorunca ne cevap vereceğimi bilemeden öylece ona baktım.

Aylar boyunca yaşadıklarımı, gördüklerimi ona anlatmak mıydım? Benim deli olduğumu düşünür müydü? Telefonumdaki fotoğraf kamt olur muydu anlatacaklarıma? Ne yapacağımı bilemiyordum!

Şimdi tam sırasıydı aslında. Ve kendime vazgeçmek için zaman tanımayarak elimi cebime sokup, telefonumu çıkardım. O ise merakla ne yaptığıma bakıyordu.

Sana bir şey göstereceğim Emily. Lütfen farklı düşünme; çünkü bu benim için de oldukça garip bir durum,

Bir Deniz Kızı Hikâyesi
deyip, telefonumun galerisine girerek fotoğrafını açtıktan sonra telefonu, görebilmesi için ona çevirdim.

Bu- Benim, deyip, parmağıyla önce telefonun ekranını ardmdan kendini gösterdi ve şaşkın bir hâlde yüzüme baktı.

Bu fotoğrafı dokuz ay önce sen çekmişsin Emily. Böyle bir şey hatırlıyor musun? diye sordum.

Hatırlamasını istiyordum. Bana neler olduğunu anlatmasını. Ama başımı iki yana salladı. Hâlâ şaşkımdı. Konuşmama devam ettim. Her şeyi anlatacaktım.

Geçen yıl burada tatildegdik. Bir gece uyku tutmayınca telefonumu karıştırdım ve sen öylece ekranda belirdin. Seni tanıımıyordum ama tuhaf bir şeyler hissediyordum. İki hafta her yerde seni aradım. Bulamayınca tatili bitirip eve döndüm. Ancak... Hayaller. Sen ve benim içinde olduğumuz hayaller görüyordum. Hiç olmadık zamanlarda kısa anlık görüntüler. Sürekli aklımda, beynimde, her yerdeydin. Şimdi buraya tekrar gelmemin sebebi yine seni bulabilmektir. Seni bulup, tüm bu yaşadıklarımın sebebinı soracaktım. Ama hatırlamıyorsun. Belki de hatırlamadığın zamanlarda karşılaşmış olabiliriz. Yani... Tanrım! Bilmiyorum.

Elimi saçlarımdan geçirip, alnımı ovaladım. Daha içimdeki her şeyi anlatamamıştım bile. Sanki bir duvar vardı ve o duvarın arkasmdaydı tüm gerçekler. Ve ne yaparsam yapıyım o duvarı kıramıyordum.

Sen... Beni bulmak için mi geldin? diye sorunca, başımı salladım.

Utanmanın sırası mıydı lanet?

Ben... Seni tanıyorum, der demez ona baktım yeniden.

Ama nereden tanıdığımı bilmiyorum. Sesmi tanıyorum; çünkü arada bir aniden sesler duvuvordum. Kızginken konuştuğunda ses tomurun nasıl olduğunu bile biliyorum... deyip göle baktı ve ardmdan yine bana bakarken üzgün bir şekilde devam etti.

583

Corleonis Canan A. Düzgan

Bilmiyorum VValt. Kalbim seni tanıyor olsa da hatırlayamıyorum. O fotoğrafı çekmiş bile olabilirim.

İkimiz de susmuştuk. Böyle aklımızın almadığı bir durumda ne söyleyebilirdik ki. Yine de benim yaşadıklarımın bir kısmını onun da yaşamış olması, ikimiz arasında bir bağ olduğunu anlamamı sağlamıştı.

Ve her neye mâl olursa olsun ne olduğunu öğrenecektim...

-Steve-

İki metre!

İki metre ne kadar oluyor? Söylersen uzaklaşacağım zaten! Yakınında olmaya bayılmıyorum.

Sen bir metre olduğun için yere düz bir şekilde yat. Başımı hareket ettirmeden yüz seksen derece tam ters istikamette sürün ve ayağa kalk!

Tanrım çok zekiymdim! Söylediğimi çözene kadar bir süre susacaktı. Ama susmadı.

Çok saçma! İki metrenin ne kadar olduğunu bilmiyorsun bence!

Ne! Söylediğim yöntemi anlayıp, uyguladığında ne kadar iyi bildiğimi göreceksin! dedim sinirlenerek.

Kesinlikle bilmiyorsun! Bilseydin düzgün bir şekilde anlatırdın ya da gösterirdin ve ben de anlardım.

Bana, benim gibi matematik dehasma iki metreyi bilmediğimi söylüyordu cadı! Pekâlâ, gösterecektim!

İzle! deyip yere yattım. Ardmdan başımı hareket ettirmeden sadece bacaklarımı oynatarak yüz seksen derece, yani ilk yattığım yönün tam ters istikametinde dönüp Anladın mı şimdi? Küçük kafanın içindekini biraz çalıştırsan anlayabilirdin zaten, dedikten sonra kollarını göğsünde bağlayarak Şimdi kalk ve bana o mesafeden daha fazla yaklaşma, deyip, burnunu havaya dikerek yürümeye başladı.

Ne? Nasıl yani?

584

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım! Lanet bücür! Oyununa kanıp, beni kandırmasına nasıl izin vermiştim?

Gel buraya! diye bağırarak ona doğru atladım ve ayaklarından tutup, çığlık atarak yüzüstü düşmesini sağladıktan sonra ayağa kalkarken, düşmanına hiçbir zaman sırtını dönme bebek! diyerek, üzerimi silkeleyip, kahkahalarımınla yürümeye başladım.

Keyfim yerine gelmişti.

Arkamdan acı içinde inlemesini duyana kadar!

Döndüm ve ona baktım. Yerden hâlâ kalkmamıştı. Ha-yjr! Bu kez kanmayacaktım!

Kalk hadi!

Cevap vermeyince Hemen kalkmazsan giderim ve burada, bu karanlık yerde hayaletlerle kahrsın! diye korkutmaya çalıştım.

Ah... diye inleyince yine inanmadım.

Seni yer ve parçalara ayırlar.

Kalkamıyorum acıyor, deyince tereddütle yanına gittim. Temkinli bir şekilde biraz uzağında durup, göz ucuyla bakarak Neresi? diye sorduktan sonra kolunu ve bacağını gösterdi.

Derisi yüzülmüştü! Lanet olsun! Ona zarar vermek istememiştim!

Yaruna eğildim ve yaralarına baktım. Bacağı sıvnlmıştı ancak kolu biraz derindi. Üstelik kanıyordu.

Yıkamalıyız. İleride bir göl olacaktı, der demez ayağa kalkıp, onu da benimle beraber kaldırdım. Topallayarak yürüyordu. Kendime sinirlenmişim. Gerçekten ona zarar vermek istemiyordum. Sadece biraz... Küçük biraz benimle uğraşılmayacağım anlaması için çalışıyordum.

Göle varmadan, bir tuvalet görünce oraya girdik. Hem tuvalet kâğıdı gibi bir şey varsa işimizi görürdü. Girer girmez musluğu açtım ve kolunu yıkamaya başladım.

Acıyor acıyor acıyor! diyerek üflerken, minik dudaklarının kıvrımlarına bakakaldım. Daha önce de bu kadar biçimli miydi?

Corleone's Canan A. Düzen

Hayır! Tabii ki değildi! Şimdi de değil!

Üfleme devam edince, elimi hızla dudaklarımın götürüp, iki parmağınım arastırma sıkıştırdım. Böyle daha iyiydi. Gözlerini açarak ne yapıyorsun dercesine bana baktığında Üfleme! Ben üflerim/" dedim ve üflemeye başladım.

Başımı sağa sola sallayarak, dudaklarımı parmaklarımdan kurtardı ve Dudaklarımı bozdun, diye söylenerek dudaklarımın şekilden şekle soktu.

İslattığım kâğıt havluyula bacağımı silmeye başladım. Daha fazla bakmayacaktım.

Bozukken daha düzgündüler, deyip kuru bir kâğıt havluyu koluna bastırarak, acıdan bana cevap vermesine izin vermeden Hadi burası kötü kokuyor, dedim ve tuvaletten çıktık.

İşte o an karşımızda saldırmaya hazır iki devasa köpeği görünce, olduğumuz yerde kalakaldık.

Siktir!

Küfretme çok ayıp.

Mümkün olduğunca hareket etmeden ve birbirimize bakmadan konuşuyorduk. Hareket ettiğimiz anda saldıracakları kesindi!

Şu an buna mı taktın gerçekten, diye hayretle sorarken, durumumuzun ciddiyetini kavradığını sanmıyordum.

Evet, ben terbiyeli bir kıyım.

Evet, ben de bir şövalyeyim.

Köpeklerden birisi bir adım atıp, hırlayınca Tekme atsan uzun bacağın oraya yetişir. Neden denemiyorsun? dedi korkarak. Ses tonu değışmişti.

Seni üzerlerine atarsam da kurtulurum. Neden bacağımı feda edeyim?

Yapmayacaksın değil mi?

Evet yapacağım, der demez, bücür cadıyı kucağıma aldığım gibi koşmaya başladım.

Gerçekten atacağımı düşünmüş olmalı ki, kollarıyla boynuma yapışmış, hiç durmadan çığlık atıyordu! Bense

\86

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kahkaha atıyordum! Tanrım gülerken koşmak ne kadar zordu! Üstelik cadının sesiyle de sağır olmuş olabilirdim. Ama yine de deli gibi keyifliydim!

Manyaktım ben!

Sonunda onu köpeklere yem etmediğimi anlayanca sustu ve önce yüzüme sonra da omzumdan arkama baktı. Köpeklerin havlamasından hâlâ arkamızda olduklarını anlayabiliyordum ve koşmaya tüm gücümle devam ettim.

Demir kapıya gitsem, ikimizi de kurtaramazdım. Biz tırmanana kadar götümüzden bir parça alırlardı.

Göl!

Evet göl!

Yüzme bilmeyen köpeklerden olmaları için dua ederek, hızlı bir manevrayla yön değıştirdim. O sırada köpekler daha da yaklaşmıştı ve yorulmaya da başlamıştım.

Geliyorlar! Geliyorlar! diye bağırınca İnan bu söylediğin hiç yardımcı olmuyor! diye söylendim nefes nefese.

Nihayet gölü görmüştüm ve son gücümle biraz daha hızlandım. Köpeklerin pes etmeyeceğini biliyordum!

Gölün kenarında VValt ve Emily'yi gördüğümde bağırdım. Kaçın! VValt köpekler!

Onlar da bizi ve ardımızdan gelen köpekleri görünce ayağa kalkıp, endişeli bir şekilde hızla göle yürümeye başladılar.

Göle girin! Canavar bunlar lanet olsun!

Onlar göle girerken, ben de son nefesimle göle girdim. Cadı kucağımdan inip, gölün ortalarına doğru yüzmeye başladı. Onun ardmdan yüzüp bir yandan da köpeklerin peşimden göle girip girmediğine bakıyordum. VValt ve Emily'nin yanma vardığımızda,

İyi misiniz? diye endişeyle soran VValt'a nefes nefese Evet, diye cevap verdim.

Emily Şimdi ne yapacağız? Çıkmanızı bekliyorlar, diye sorduğunda, VValt Bacakları kısa buldog oldukları için yüzememeleri iyi şans. Bir yolunu bulacağız endişelenmeyin, diyerek etrafımıza bakındı.

587

Corleonis Canan A. Duzgan

Ancak yuvarlak yapay bir göl olduğundan ne tarafa kadar burada hapi» kalacak:

,

Tanrım!

J^ıtkuıcı ISöâüm

-Walter-

Yarım saattir gölün ortasında, köpeklere yem olmadan buradan çıkabilmek için çareler düşünüyorduk. Kıyafetlerimiz ıslak olduğu için kızların kollarını sıvazlamalarıyla üşüdüklerini anlıyordum.

Steve Onlara doğru hızla koşup, dikkatlerini dağıtsak ve kızlar da o sırada kaçsalar? diyerek soru dolu gözlerle bana baktı.

Bir an söylediklerini aklımda canlandırırken başımı iki yana salladım.

Olmaz. Eğer biz çıkamazsak kızlar tek başma bu ıslak halleriyle eve dönemezler. Üstelik bu canavarlar kızları fark edebilir. Yolda sapıklarla karşılaşabilirler. Ayrıca böbrek mafyası da var! Kesinlikle hayır!

Vücudum soğuk oldu, diyen Emily'ye baktım. Vivien de Emily gibi kollarını vücuduna sarsa da sesini çıkarmıyordu.

Steve yine kendine has o piç salak sırtışıyla bir bana bir Emily'ye bakıp, bana doğru eğilerek Isıtsana kızı VValt, diye söyledi sessizce.

Tamam, piçlik yapıyordu; ama bu benim de istediğim bir şeydi. Ona dokunmak... Ona sarılabilmek... Ancak Emily'yi utandırmak istemiyordum. Ya da ben utanıyordum lanet olsun!

Sert bir şekilde Steve'e baksam da hiç istifini bozmadan sırtmaya devam etti. Üstüne bir de iki kaşını birden birkaç kez havaya kaldırıp indirdi. Göt bacaklı serseri!

589

Corleonis Canan A. Düzgan

Bakışlarımı Emily'ye çevirince kendini kasmış, endişeyle etrafına bakınarak, sanırım o da bir yol arıyordu. Evet... Sarılacaktım ona. Bir bahanem vardı sonuçta değil mi?

Ben şu taraflara bir göz atacağım, diyerek sanki gölde ne bulacaksam, yavaş yavaş yürümeye başladım. Amacım biraz bakıp, geri döndüğümde Emily'ye daha yakın durarak sarılma stratejimi gerçekleştirmekti.

Steve'le göz göze geldiğimizde Git git. Bir bak bakalım ne çıkacak bu koca yapay gölden. Belki bir kayık çıkar ha! diye sırtarak dalga geçti yine.

Kaşınıyordu piç! Bir kere de uslu duramaz mıydı?

Onu hiç takmadan ve çok uzaklaşmadan ki zaten büyük bir göl değildi, etrafımızda biraz dolaşıp, sonunda geri gelerek Emily'nin yanında durdum. Çok yakınında...

Üşüyor musun? diye sessizce sorduğumda Evet. Soğuşum. Bacaklarım buruştu sanırım, diye cevap verdi ve ardından Sen üşüdün mü? diye devam etti. Başımı iki yana sallarken Hayır hâlâ sıcağım, deyip gösterme bahanesiyle elimi, kolunun üzerinde duran elinin üstüne koydum.

Evet çok sıcaksın. Neden üşümüyorsun?

Elimi çekmedim.

Erkekler üşümez. Onlar kadınları ısıtmak için yaratılmışlardır, dememle saçmaladığımı fark etmem bir olmuştur!

Söylediğimle Steve öksürmeye başladı! Özellikle duymasın diye sessiz söylememe rağmen nasıl duyabilmişti göt? Pekâlâ, tamam çok saçma konuşmuştum. Belki Emily de saçma bulacaktı; ama konuya bir yerden girmeliydim değil mi?

Vivien Çok saçma! Sarılmak istiyorsan neden sarılmıyorsun? Böylece saçmalamanı duymaz, hepimiz rahat ederiz, deyince ne cevap vereceğimi şaşırıp bir Emily'ye bir Vivien'e bakarak Şey... Hayır, öyle bir niyetim yok yemin ederim, diye inkâr ettim.

Tanrım çarpılacaktım!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ve sarılına hakkımı da böylece kaybetmişim!

Sarılabilirsin VValt. Hatta Vivien de üşümüştür. Steve sen de Vivien'e sarılabilirsin, diyen Emily'nin sözleriyle hem şaşırmış hem de sevinmişim. Ayrıca Steve'e de bulaşması hoşuma gitmişti. Şimdi o da Vivien'e sarılmak zorunda kalacaktı. İstemese de.

Steve yan gözlerle Vivien'e baktı. Gerçekten üşüyüp üşümediğini anlamaya çalışıyordu sanırım. Onlara bakmayı bırakıp, Emily'ye odaklandım. Nasıl sarılacağımı kestiremiyordum çünkü ben ona doğru dursam da o, yan duruyordu. Elimi ıslak saçlarımdan geçirdim ve derin bir nefes aldım. Kıvranişımı anlamış olacak ki bana doğru döndü.

Nihayet karşı karşıyaydık. Tereddütle bir iki adım atarak, bana doğru yanaştı. Onun bana doğru gelişinden cesaret alıp ben de ona bir adım yaklaşarak, ellerimi kendi vücudunu saran kollarının üzerine koyup, yukarı aşağı doğru hareket ettirmeye başladım.

Pekâlâ, bu başlangıçtı!

Gözlerine bakıp İyi mi? Daha sıcak mısın? diye sordum çekinerek. O da bakışlarını çekmeden Evet biraz daha iyi, diye cevap verdi utanarak.

Tanrım yine pembe pembe olmuştu ve çok şirindi! Sabaha kadar bu halde durup, onu seyredebilirdim!

Steve yine bok gibi araya atlayıp Bu mu VValt? Sarılmak böyle mi oluyor? Ne zamandan beri sarılırken kollar değil de eller kullanılıyor? diyerek, Vivien'i kendine çekti ve Emily'ye yaptığım gibi ellerini Vivien'in kollarında gezdirdi.

Şaşırtıcı derecede Vivien ona karşı çıkmazken, üstüne bir de Sarılmak böyle oluyor şapşallar, diyerek kollarım Steve'in beline sardı.

Emily ve benim şaşırmamın yanı sıra Steve'de şaşırmış ama çabuk toparlamıştı. O da hızla kollarını Vivien'e sarıp İşte böyle dostum, diyerek havalara girdi.

Bu iki azılı düşman ne zaman muhteşem İkiliye dön-
591

Corleonis Canan A. Düzgan

müşlerdi Tanrım? Beyinlerini nasıl kullandıklarını hiçbir zaman anlayamayacaktım! Onlar bile bu hale girebildi ken, ben şu an bana masum ve kırgın bir şekilde bakan kıza sarılmaya çekiniyordum.

Aniden Emily'ye bakıp, omuzlarından tutarak, hızlıca vücuduma bastırdım ve tüm bedenini kollarımla sardım Şimdi olmuştu.

Ben de yapabiliyordum işte!

Ve harika bir duyguydu!

Sonuçta ısıtmak içindi değil mi?

Narin bedeninin titremesi dikkatimi dağıtmıyordu ki Mesela göğsüme değen göğüsleri de... Eşsiz kokusu da... Lanet olsun yanlış sarılmışım!

Bu gidişle durumum çok vahim bir hâl alacaktı ve o durum, şu an burada olmamalıydı! Ona yandan sarılmalıydım. Kollarımı geri çekerken, bu kez o bana izin vermedi ve kollarını belime sardı.

Böyle duramaz mıyız? diye sorunca, kulağına eğildim ve İstedğin kadar... diye cevap verdim.

Hoşuma gitmişti bana sarılması, sarılmak istemesi ve açık sözlülüğü. Ben bile onun kadar açık olamıyordum. Aptaldım.

Alnını omzuma yasladı. Ben de çenemi onun omzuna. Ona daha önce de sarılmışım gibi hissetmeye başladım. Ellerinin zarif dokunuşunu, ince bedenini, kokusunu anımsıyordum sanki... Ve gözlerimi kapadım. Neydi bu kadar tamdık olan? Ya da bu kadar çabuk nasıl etkilenebilmişim bu kızdan? Nasıl kabullenebilmişim hoşlandığımı?

Tanrım onu daha da sıkı sarmak istiyordum... Öyle ki hep yanımda kalmalıydı... Sanki onun bana, benim de ona sonsuz ihtiyacımız varmış gibi...

Isındın mı bücür?

Yine Steve'in sinir bozucu sesini duyduğumda gözlerimi açtım.

Hayır, kolların işe yaramıyor.

Başlıyorlardı!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve kollarını Vivien'in vücudundan ayırıp, kızı ittikten sonra Seni ısıtacak bir şeyler biliyorum; ama dudaklarıma yazık tipim değilsin! diyerek Vivien'den uzaklaştı.

Ben Steve'in neyi kastettiğini anlasam da, Vivien Dudakların nasıl ısıtabilir ki? Ne yapacaksın, hoh hoh mu yapacaksın üstüme? diyerek iki kere nefesini dışarı üfledi.

Emily de meraklanmış yüzünü Steve ve Vivien'e çevirmişti. Çevirdiği an, adeta bana işkence gibiydi. Ilık nefesi boynuma çarpmış ve güzel dudakları santimler uzaklığında geçmişti yüzümden...

Emily Dudaklarla öpmekten bahsediyor sarunm Vivien, diye söyledi.

Vücudunun oynamasmdan güldüğünü anlayarak yüzüne baktım. Lanet olsun bu kadar güzel ve şirin olmamalıydı! Öpmek mi demişti?

Dikkatimi kaybetmemek için, bakışlarımı Emily'den çekip Steve'e çevirdim. Dikkatimi dağıtacak en iyi şey Steve'in saçma konuşmalarıydı.

Steve Vivien'e bakarak, tek kaşım kaldırdı. Nefesimi bile harcamam senin için. Öğren diye söylüyorum adrenalin insan vücudunu ısıtır ve öpüşmek de adrenalin salgılar. Böylece ısınırsın cüce. Ama seni ısıtmayacağım; çünkü dudakların iki düz çizgi kadar ince ve çirkin.

Vivien, Steve'in söylediklerini duyar duymaz böğürmeye başladı.

Donarak ölsem de senin yamuk ağzım asla öpmem!

Steve Vivien'in sözleri üzerine ellerini beline koydu ve Bu dudakları var ya kaç kadm öpmek için çıldırıyor biliyor musun? deyip dudaklarını uzattı. Ardmdan elleriyle 90-60-90 işareti yaparak Hem de gerçek kadm! dedi ve son olarak parmağım Vivien'e uzatarak Senin gibi tahta, kıvrımsız, küçük bir kız gibi değil! diyerek kendini övüp, yine Vivien'i kızdırarak sözlerini bitirdi.

Vivien şaşkınlık ve biraz da kızgınlıkla kendini süzdü. Ardmdan Emily de vücuduma sardığı kollarım gev şetip

593

Corleonis Canan A. Düzgan

biraz uzaklaşarak, vücudunu inceledi. Steve tam bir göt ağızlıydı!

Onun yüzünden EmiJy bile vücudunu benden uzaklaştırmıştı! Çok değil ama uzaktı işte... Steve'e en kötü bakışlarımdan birini gönderirken aklıma buradan kaçmamız için bir fikir geldi.

Buldum! diye bağırınca, hepsi yerinde sıçradı. Köpekler ise yeniden havlamaya başlamıştı.

Şimdi... Ben kıyıya yaklaşıp, köpekleri oyalayacağım. Dikkatlerini üzerime çektiğim anda siz de suyun altına dalıp, tam ters istikamette gölden çıkacaksınız. Arka taraftan dolaşarak, demir parmaklıklı kapıdan atladığınızda bağırıp ya da ses çıkarıp köpekleri o yöne çekeceksiniz ve ben de suya dalarak köpeklere görünmeden çıkıp çıkışa gelebileceğim. Ama köpekler geldiğinde ortadan yok olmalısınız ki kapının önünde olmamalılar. Aksi halde çıkamam. Anlamış olmaları umarak teker teker hepsinin yüzüne baktım. En çok Emily'de takılmışım yine. Steve düşünceli bir şekilde bakışlarını köpeklere çevirirken Mantıklı görünüyor. Deneyelim, dedi ve yeniden bana baktı.

Emily kollarını yavaşça vücudumdan çekip Ya çıkamazsan? Ya köpekler seni yakalarsa? diye sordu gözlerini kocaman açarak.

Endişeli görünüyordu ve o an endişesinin sadece ve her zaman benim için olmasını diledim. Her zamanki gibi Steve göttiriği lafa daldı. Merak etme Emily, bir şey olmaz kuçu kuçuya. Aynı cinsler.

Kapa çeneni Steve! dedikten sonra göt herife Hadi! Mesafe kısa oraya kadar dalabilirsiniz değil mi? diye sordum kızlara bakarak.

Vivien kendinden emin bir halde Tabii ki. En iyi yaptığımız şeylerden biri, diye cevap verdi.

Emily eliyle kolumdan tutarak Bizi merak etme. Dikkatli ol olur mu? Köpeklerin götünü ısırmasına izin verme, deyip, Steve'in sözlerinden esinlenerek bana nasihat verdi.

594

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Götümü düşünmesi... Hayır, yani beni düşünmesi hoşuma gitmişti.

Onu rahatlatmak için gülümseyerek Endişelenme. Siz kapıdan çıkar çıkmaz ben de geleceğim, dedim ve elim kendime engel olmaya çalışsam da narin, pürüzsüz boynuna gidince, aniden ona biraz daha yaklaşp, şakağına küçük ve hızlı bir öpücük kondurdum. Yine hızla elimi çekip, onu neden öptüğümü bilmeden arkamı dönerek, onlardan uzaklaştım.

Tanrım! Nasıl bir cesaretti! Beni daha tanımıyordu bile ve...

Yanakları pembeleşmiş miydi yine? Doğru mu görmüştüm?

Sudaki hareketliliği hissettiğimde arkama baktım. Son olarak Emily kalmış hâlâ bana bakıyordu. Birkaç saniye ben de ona baktıktan sonra diğerlerine yetişebilsin diye elimle gitmesini işaret ettim. Tereddütle Steve'le Vivien'in suya daldığı yöne baktı ve ardmdan tekrar bana.

Hadi git. Kıyıya vardıklarında seni beklemek zorunda kalırlar. Sizi görürlerse ne yaparsam yapıyım dikkatlerini çekemem Emily. Hadi.

Sonunda suyun altına daldığında, rahat bir nefes alarak onların ters istikametine yürüyüp, kenara yaklaştım ve köpeklerle bağırmaya başladım. Hey! Buraya bakın canavarlar! Bir ısırık almak ister misin ha? diye bağınp kollanmı sallıyordum.

Tam o sırada suyun altmdan bir şey çıkınca, korkudan ruhum bedenimden ayrılacaktı!

Tanrım Emily!

Mahcup bir şekilde gülümsedi ve Şey... Birlikte yapabiliriz, deyip sözlerine devam etmeden başmı hızla köpeklerle çevirerek bağırmaya başladı.

Köpekleeer! Biz buradayız! Buraya bakın!

Ona mal gibi bakıyordum! Beni bırakmamıştı... Endi-şelensem de yanımda olmasının keyfiyle, gülerek ben de bağırmaya başladım.

595

Hey gelsenize pire torbaları?

Emily, söylediğimle bana bakıp kakhaha attı.

Çok komiksin, diye söyleyince, gülmesinin sebebinin ben olduğumu bilmenin, her şeye degeceğmi düşündüm. Köpeklerin beni ısırmasına, götümü bacağımı yemelerine bile değerdı.

Hayır hayır! Tanrım! Eğer yerlerse Emily'ye bir yararım olmazdı. Hiçbir şekilde hem de! Ne kendimi ne de Emily'yi onlara yedirmeyecek tim!

Bu hırsla daha da cesur bir şekilde biraz daha köpeklerle yanaşarak tamamen dikkatlerini kendi üzerime çektim. Emily'yi ise arkama saklamıştım. Islak tişörtümden tutmuş, sessizce arkamda bana yakın, çok yakm bir şekilde duruyor ve hareketlerime uyum sağlıyordu.

Dikkatimi dağıtıyor muydu?

Evet! Kesinlikle!

Özellikle de sırtıma değen minik çıkıntılar!

Üstelik Tanrım ben büyük göğüs severdim!

Başımı iki yana sallayarak düşüncelerimden uzaklaştım ve Steve ile Vivien'in gölden çıkıp çıkmadıklarını anlamak için onların taratma baktım. Steve'in, Vivien'in gölden çıkmasına yardım ettiğini görünce, hem rahatlamış hem de Steve'in bu nezaket dolu davranışı neredeyse gözlerimi yaşartmıştı.

Planım iyi gidiyordu. Başımı Emily'ye çevirmeden Steve ve Vivien gözden kaybolduğunda haber ver, dedim ve kollarımı sallayarak köpeklerin dikkatini çekmeye devam ettim.

Köpekler hem havlıyor hem de gölün kenarındaki çıkıntıya çıkıp, tekrar aşağıya iniyorlardı. Yüzmediklerine şükrederken, Emily'nin kulağına Gittiler, diye fısıldamasıyla, kulağına çarpan nefesi, yavaş yavaş tüm vücudumda dolaşmaya başladı. Özellikle yapmadığımı bilsem de etkilenmişim!

Kendime gelmeliydim lanet olsun!

Şimdi sıra Steve ve Vivien'in kapıyı aşıp, ses çıkararak

596

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

köpekleri o yöne çekmelerindeydi... Umarım başarabilirlerdi. Ancak ses çıkarmaları durumunda birilerine de yakalanabilirdik ve Tanrım rezillik olurdu! Ne zaman bir kız için bu kadar gözü kara bir adam olmuştum ben?

Şimdiye kadar kapıya ulaşmaları gerekiyordu! Köpekler hâlâ karşımızdaydı ama o iki yaramazdan ses seda yoktu! Yine didişmek için bir sebep bulmuş, birbirlerini yiyor olabilirlerdi tabi!

Ve nihayet ses gelmeye başladı! Duyduğumuz demir sesinden kapıya sert bir cisimle vurduklarını anlamıştım. Köpekler bir an sesin geldiği yöne bakıp, arımdan o tarafa doğru biraz ilerleyince, Emily'ye dönüp Hadi dikkatleri dağınıkken yürümeliyiz, deyip, bulduğum yeni sebebimle elinden tuttum.

Hızlıca başımı sallayıp, heyecandan büyük gözleri daha da büyümüş bir şekilde bana ayak uydurdu. Ancak köpekler yürüdüğümüz için sudan ses çıkınca yine gölün kenarına gelmişlerdi.

Durdum.

Ne yapmalıydım?

Aklıma gelen fikirle Emily'ye Suyun altma dalmalı ve bizi görmemelerini sağlamalıyız. Böylece onlar da sese yöneleceklerdir. Suyun altmda ne kadar kalabilirsin? diye sordum.

Düşünürken parmağımı alt dudağıma götürdüm ve bir şey hatırlamaya çalışır gibi etrafa bakarken, işaret parmağıyla dudağıma minik minik vurmaya başladı.

Tanrım!

Hayatımda, bir dudağım dikkatimi çekmeyi başarabileceğini asla ama asla düşünmemiştim! Ancak bu... Üstelik ben öpmezdim! Yani hoşlanmazdım ki! Öpüşmeyi sevmezdim bile! Ah lanet olsun öpüşmeyi nereden çıkarmıştım ki? Hayır! Onu öpmeyi...

Tabii ki hayır! Öyle bir şey istemek mi!

Beş tane altmış saniye tutabiliyorum, deyince bakışlarımı dudaklarımdan ayırdım.

597

Corleonis Canan A. Düzgan

Beş tane altmış saniye kaç yapıyordu?

Çalış beyin!

Ben, dudaklarma bakmamak için çaba harcarken Dal-malıyız, dedi ve omuzlarımdan aşağı, suyun altına itti.

Son anda yarım bir nefes alabilmişim. Yeterli gelmesini umarak, nefesimi çok ama çok yavaşça veriyordum. Emily ise oldukça rahattı. Hatta bana gülümsüyordu bile. Tam karşımda, karanlık olsa bile okyanus gözlerinin varlığı hâlâ duruyordu. Elimi tuttu ve ilerlemeye başladı. Köpeklerin gidip, gitmediğini bilmiyorduk ancak bizim yokluğumuzdan emin olduktan sonra gideceklerdi ondan emindik. Ve ciğerlerimde giderek azalan oksijeni daha ne kadar kısıtlı kullanabilirdim bilmiyordum! Şimdiden Emily'nin elini tutan elim gevşemeye başlamış ve oksijenimin tükenmesi paniğiyle daha çok oksijene ihtiyaç duymaya başlamıştım.

Emily, elim elini tutmayı bırakınca arkasını dönerek bana baktı. Nasıl görüldüğümü, ne hâlde olduğumu idrak edemiyordum. Tek anlayabildiğim; kendimden geçmek üzere olduğumdu...

İşte o an Emily beni kendime getirdi!

İlk kez hissettiğim dudaklarıyla...

Kendime gelmeye çalışırken, gözümün önüne gelen görüntüyle olduğum yerde hareket dahi etmeden kalakaldım.

Emily... Karşımdaydı. Saçları suyun altında dalgalanıyor ve hüzünlü bir şekilde bana bakıyordu. Solgundu. Hasta gibiydi. Hayalimde hissettiğim endişeyi kalbimde hissedebilmişim. Öyle korkuyordum ve öyle büyük bir acı vardı ki... Ve onu öpüp, kendi nefesimi onunla paylaşıyordum...

Ciğerlerime dolan havayla kendime geldiğimde, Emily endişeli bir şekilde bana bakıp, eliyle yüzüme dokunarak iyi olduğuma emin olduktan sonra beni kolumdan çekti ve gölün kenarına sürükledi. Karşıma çıkan gölün duvarıyla kenara geldiğimizi anlamış ve burnumuza kadar sessizce başımızı yukarı çıkarmıştık. Burnumuzdan soluduğu-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

nuz havayla daha iyi hissediyordum. Ona baktığımdaysa, o zaten bana bakıyordu.

Ama tuhaf bir şekilde...

Köpekler!

Hızla köpeklerin olduğu yere baktığımda onları göremeyince, sudan biraz daha başımı çıkartıp Gitmişler. Acele etmeliyiz, dedim ve gölden çıktıktan sonra Emily'nin çıkmasına yardım ettim.

Kendimi çok iyi hissetmesem de yürümeye başladık. Sessiz olmaya çalışarak, saklana saklana ağaçların arasından lunapark oyuncaklarının oraya vardık. Artık demir kapıyı görebiliyorduk. Steve ve Vivien, ellerinde demir parçalarıyla kapının ardından onlara saldırmaya çalışan köpekleri oyalıyorlardı. Bizse küçük bir pamuk şekercinin büfesinin arkasına saklanmıştık.

Bizim burada olduğumuzu bilmeleri ve kapıdan uzaklaşmaları gerekliydi ancak ses çıkardığım an köpeklerin bizi fark edeceğini biliyordum. Tam elimi sallayıp, Steve'e kendimi fark ettirmeyi düşünürken bir adam sesi duydum.

Sakin oğlum. Sakin olun çocuklar. Hey! Burada ne işiniz var? Köpeklerimle neden uğraşıyorsunuz?

Siz bu canavarların sahibi misiniz?

Steve'in sesini duydum. Adam Havır buranın bekçisi-yim. Bu köpekler de buranın bekçisi ve siz onları da beni de rahatsız ediyorsunuz.

Vivien, Steve kadar sakın ve kibar değildi. Bize saldırdılar! Ellerinden zor kurtulduk! diye bağırınca adam, İçeride miydiniz? Yasak olduğunu bilmiyor musunuz? diye sordu öfkeyle.

Steve başımıza bela almamak için sakın bir şekilde Hayır. Sadece buradan geçiyorduk ve bize havlamaya başladılar, diye yalan söyledi.

Adam Daha fazla rahatsız etmeden gidin. Hemen! diye söylenince rahatladım. Muhtemelen bekçi köpekleri alıp gidecekti ve biz de buradan rahatça çıkabilecektik.

Tanrım! Tüm bunlar benim vüzündendi! Üstelik tam

599

Corleone's Canan A. Düzgan

da Emily'nin kurtarıcısı olmuşken her şeyi berbat etmişim!

Bekçi, köpekleri de beraberinde götürürken, Steve ve Vivien de birbirleriyle konuşup, arkalarına bakarak kapıdan uzaklaşıyorlardı. Bizi merak etmiş olmalıydılar. Yolun kenarına gittiklerinde taksi bekliyormuş görüntüsü yaratarak, hâlâ arada bir arkalarına bakıp, gelip gelmediğimizi kontrol ediyorlardı.

Bekçi tamamen gözden kaybolduğunda, Emily'ye döndüm ve Sessizce kapıya koşacağız. Seni kaldırıp hızla tırmanmanı sağlayacağım. Zaten Steve gördüğünde hemen gelecek ve seni yakalayacaktır. Tamam mı? diye sordum.

Gülümseyip elini okey işareti yaptıktan sonra Tamam. .. Çok heyecanlı, diyerek birkaç kez yerinde zıpladı. Ah lanet olsun! Çok şirindi!

Elini tutup, hafifçe eğilerek koşmaya başladık. O sırada Steve ve Vivien'in arkalarına bakıp, bizi fark etmesini diliyordum.

Ve tanrı dualarımı kabul etti! Steve bizi fark eder etmez kapıya doğru koşmaya başladı. Ardmdan da Vivien... Kapıya vardığımızda Emily'nin hafif bedenini kucağıma aldım ve kapmın en yüksek yerine tutunup, tırmanmasını sağladım. Emily tırmanırken demir parmaklıklara yanaşan Steve'i, ses çıkarmadan dudaklarımı oynatarak Bakarsan ölürsün! diye tehdit etmeyi de ihmal etmemiştim.

Steve gözlerini devirdikten sonra bana orta parmağım çıkartıp, kollarını atlamak üzere olan Emily'ye açtı. Emily'yi sapasağlam ve namuslu bir şekilde yakaladıktan sonra sıra benim tırmanmaya gelmişti. Yeniden köpeklerin sesini duyduğumda ise çok geçti! Arkama baktığımda o iki kinci canavar hızla bana doğru koşuyordu! Peşlerinden de bekçi!

Lanet olsun!

Siktir! diyerek, olabildiğim kadar hızlı tırmanmaya başladım ancak köpeklerden biri pantolonumun paçasını

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yakalayınca sendeledim! Tanrım! Emily'nin gözünde kurtarıcı sıfatımdan eser kalmamış olmalıydı!

Paçamı köpekten kurtarıp sevinçle tam kapının diğer tarafına atlayacakken, havalı bir silahm sesiyle kıcımda hissettiğim acı, yere dengesiz düşmeme sebep olmuştu!

Ahhh lanet!

Steve beni yerden kaldırırken, kızlar endişeli bir şekilde Hadi! Gitmeliyiz! Hadi! Hadi! diye bağıyorlardı.

Benimse popom hâlâ acıyordu!

Hep birlikte kaçmaya başladık. Bekçi ise arkamızdan Sizi polise şikâyet edeceğim pis hırsızlar! diye bağıyordu.

Umurumuzda değildi! Kaçmayı başarmıştık Tanrım!

Nefes nefese yolun kenarma vardığımızda hızımızı azaltıp, yürümeye devam ettik. Steve tehlikenin geçtiğinden emin olduktan sonra gülmeye başladı ve Dostum adam seni götünden vurdu, diyerek durup, yol kenarındaki ağaçlardan birine yaslandı.

Piç!

Emily endişeyle yanıma gelerek İyi misin? Kanıyor mu? Ölecek misin? diye sorunca, beni düşünmesine mutlu olup İyiyim merak etme. Sadece havalı bir silah yani boncuk gibi mermi atıyor. Pantolonumun arka cebinden sekmiş olmalı, diye açıkladım.

Acıyor mu? Bakmamı ister misin?

Sorusuyla, Steve kahkahayla karışık öksürürken Vivien ise bıkkın bir şekilde başını iki yana salladı. Herkes benden bir cevap bekliyordu ancak ben böyle bir soru beklemiyordum!

Şey... Acımıyor, dedikten sonra elim istemsizce popoma gitti.

Tanrım! Gerçekten yanıyordu! Steve kahkahalarıyla karnını tutarken, nefessizlikten ölmesini umdum göt herifin!

Kızlara bakarak Özür dilerim. Bunların olabileceğini Corleone's Canan A. Düzen

düşünemedim. Çok üzgünüm hepsi benim hatam/' diyerek gerçekten tüm kalbimle özür diledim ikisinden de.

Emily başını ve ellerini olumsuz anlamda sallayıp Hayır harikaydı! Hayatımda daha önce hiç bu kadar eğlenme-miştim! diyerek gülümsedi.

Ciddi miydi?

Vivien ise Evet heyecanlı ve eğlenceliydi. Daha sık yapmalıyız/' diye söyledi o da gülümseyerek.

Yeniden Emily konuşunca, ıslak ,bozulmuş saçlarıyla ve akmış makyajıyla bile ne kadar güzel görüldüğünü düşünerek onu dinledim.

Vivien ve ben evden kafeye, kafeden de eve gideriz her gün. Robert amca, Barny ve Guy'dan başka kimseyi tanımıyoruz. Bu durumdan ben de Vivien de sıkıldık artık. Arkadaşlarımız yok. İnsanlar geziyorlar, başka şehirlere gidiyorlar, birçok şey yapıyorlar. Biz de istiyoruz ama hafızamızı kaybettiğimizden, birçok şeyi de hafızamızla beraber unuttuğumuzdan, korkuyoruz.

Başımı önüne eğdi ve parmaklarıyla oynamaya başladı. O sırada Steve şaşkın bir şekilde Siz hafızanızı mı kaybettiniz? diye sorunca Vivien Evet. Keşke yine kaybetsek. Böylece seni hiç tanımamış olurum, deyip, Steve'e sinir bozucu bir gülümseme bahsetti.

Steve Beni tanıdığına şükredeceksin bücür! deyince yine kavga edeceklerini anlayıp, araya girdim.

Eve gitmeliyiz. Kıyafetlerimiz sıırıslıklam. Kızlar hasta olabilir. Umarım buradan taksi geçer, deyip, kışımındaki yanmayla yolun ortasına yürüdüm. Ancak hiçbir şey yoktu. Ne araba sesi ne de başka bir ses. Sanırım yürümeliydik.

Aklıma telefonum geldiğinde içimden küftüm! Cebimden telefonu çıkardığımda ise tahmin ettiğim gibi ekranında sudan dolayı saçma sapan bozuk şekiller oluşmuştu ve çalışmıyordu! Steve de elimde telefonu görünce, cebinden kendi telefonunu çıkardı ve bana bakarak başını iki yana salladı.

Sırayla hepsine baktım.

602

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yürümemiz gerek. Gördüğümüz ilk yerden telefon açıp, taksi çağırırız, dedikten sonra Emily'ye yanaşıp Üşüyor musun? diye sordum.

Biraz ama önemli değil. Rüzgâr yavaş esiyor, dese de rüzgâr gittikçe şiddetleniyordu.

Ve belki bir araba, bir taksi geçer umuduyla yolun ortasından yürümeye başladık.

Yirmi dakika yürüdükten sonra karşımıza bir pansiyon cılanca hepimiz sevinmiştik. Kıyafetlerimizdeki sular sü-zülse de hâlâ ıslaktık. Üstelik rüzgâr, adeta fırtına gibi esmeye başlamıştı. Hem taksiyi arayabilir hem de kapalı bir yerde durup, biraz da olsa ısmabilirdik. Ancak, pansiyonun görünüşünden ve içeri girdikten sonra gördüğümüz pezevenk tipli bize bakan adamlardan hoşlanmamıştık.

Ben Emily'yi kolumun altına alıp, Steve'e de avTusını Vivien'e yapmasını işaret ettikten sonra resepsiyon gibi görünen küçük masaya yanaştık. Vivien durumu anlamış olacak ki Steve'e karşı çıkmamıştı.

Yardımcı olabilir misiniz? diye bağırdığımda dandik resepsiyonun arka tarafındaki kapıdan yaşlı bir kadın çıktı.

Taranmamış saçları, itici şeytanî bakışları ve adi makyajıyla!

Tanrım! Nasıl bir yere gelmiştik!

Evet? diye soran şeytanî kadma Evimize gitmek için taksi çağırmamız gerekiyor. Telefonunuzu kullanabilir miyiz? Ücreti neyse öderiz, der demez cebimdeki ıslak cüzdanım ve içindeki ıslak paralar aklıma geldi.

Ağzındaki sakızı gevşek gevşek çiğneyerek Fırtınadan dolayı telefonlar çalışmıyor. Oda verebilirim isterseniz, deyip cevabımızı bekledi.

Steve'e baktım. Kadın, bize oda kiralamamız için yalan söylüyor olabilirdi. Belki de bizim için kötü planları vardı. Bu pezevenk görünümlü adamlar da bu işin içinde olabilirdi.

Emily'yi de kendimle çekerek, benim gibi kaşları çatık etrafa bakan Steve'in yanına gittim.

603

Corleonis Canan A. Düzgan

Ne yapacağız? Güvenli bir yere benzemiyor,

Kalacağız. Başka çaremiz yok. Fırtına var ve bu hâlde kızları daha fazla yürütemeyiz.

Tekrar kadına dönüp İki oda istiyoruz, deyince Steve elini masaya koyarak Tek oda olsun dört kişilik, diye araya girip, ne yapıyorsun dercesine sinirli bir şekilde bana baktı. Haklıydı. Kızlar bizden ayrı bir odada güvende olmayabilirdiler.

Dört yataklı odam yok bayım! İstiyorsanız iki kişilik odalarım var! İstemiyorsanız gidin! Sabaha kadar sizi bek-leyemem!

Kadm sinirlenince hep bir ağızdan Evet, deyip, bu fırsatı kaçırmak istemediğimizi göstermiş olduk.

Ve anahtarı alıp, merdivenlere yönelirken iki tek kişilik yatakla, bir odanın içinde nasıl uyuyacağımızı şimdiden düşünmeye başlamıştım. Otel tekin bir yer olmasa da temiz sayılırdı. Odamıza gelene kadar etrafı incelemiştim.

Kapıya vardığımızda hiçbirimizden ses çıkmıyordu. Sanırım onlar da benimle aynı şeyi düşünüyordu. Bu gecenin nasıl geçeceğini!

Kapıyı açar açmaz önce Steve içeri girdi. Ardmdan Vivien ve Emily. Son olarak etrafıma baktıktan sonra ben de içeri girip, Steve'in Temiz, demesi üzerine kapıyı kilitledim. FBI havalan atmaya bayılıyordu göttirik!

Tuvalet ve banyonun olduğu kısa holü geçtikten sonra odaya, diğerlerinin yanına gidip odayı incelerken Küçük bir oda, diye söyledim durumumuzu konuşmak için bir sebep yaratmak istercesine.

Emily, pencerenin olduğu yöne gidip Çok güzeeeeel. Balkon da var. Fırtına dinerse belki oturabiliriz, dedi keyifle. Hâlbuki sinirli ya da keyifsiz olacağını düşünmüştüm. Ne kadar küçük şeylerden mutlu olabiliyordu...

Bayanlar banyoda bornoz olmalı. Kurulanıp, kıyafetlerinizi asm, dedikten sonra Steve'e baktım ve Biz de Steve. Ama dört tane bornoz yoktur. Biz havluları kullanırız, diye devam ettim.

604

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve koltuğa otururken Gerek var mı? diye sordu.

Bir yandan da hâlâ odayı inceliyordu.

Elbette Steve kıyafetlerimiz ıslak.

Ben havludan bahsediyordum, deyip ayağa kalktı ve pantolonunun düğmelerini açmaya başladı.

Hızla önüne geçip, kızların görüşünü kapatırken Ne yaptığını sanıyorsun? Burada iki tane bayan var! diye bağırdım.

Vivien ise Bırak bırak çıkarsın. Meraklı değiliz onun tıpsız götüne. Nasılsa bakacak bir şey yok, diyerek yüzünü buruşturdu.

Tanrım lütfen Steve şimdi çırlıçıplak kalana kadar soyunmazsa her istediğini yapacağım!

Steve beni önünden çekmeye çalışırken Burada iki tane bayan mı var dedin VValt? Bence bir tane var. Üç tane de erkek! dedikten sonra beni itmeyi bırakarak Çıkarmayacağım merak etme, dedi ve aniden Vivien'e yaklaşıp, Vivien geri çekildiğinde Benim bildiğim, kadınlarda meme olur, diyerek ellerini göğüslerinin altına götürüp salladı. Ardmdan Vivien'in omzunu parmağıyla itip İşte ondan sende yok bücür, cüce, cadı, düz göt, memersiz! diyerek, kızlardan önce banyoya girdi.

Vivien, ben ve Emily şaşkın bir şekilde arkasından ba-kakalmıştık! Bu kadar hakaretin sonu iyi değildi!

Vivien banyoya doğru yürürken, komodinlerden birinden kaptığı vazoyu eline aldı ve bir yandan da söylenmeye başladı.

Memersiz ha! Düz göt ha! Ben sana göstereceğim! Bu vazoyu o koca kafana yiyince, bu memersiz düz göt bücürden on tane birden göreceksin!

Emily peşinden koşup, onu durdurmaya çalışıyordu.

Yerimden kıpırdamadım. Hak etmişti göt ibnesi! Ağzını burnunu dağıtabilirdi Steve'in!

Lütfen yapma Vivien. O senden hoşlanıyor o yüzden böyle.

Vivien, Emily'nin sözleriyle olduğu yerde kalakaldı.

605

Corleonis Canan A. Düzgan

Tanrım!

Steve ise anında banyodan çıkıp, önce Emily'ye sonra da Vivien'e baktı kaşlarını çatarak.

Kim kimden hoşlanıyor? Asıl benden hoşlanan o! Hah tipim bile değil! diyerek dalga geçti ve koltuğa oturup televizyonu açtı.

Vivien yavaş ve sakın bir şekilde ona doğru yürüyüp televizyonla onun araşma girdi ve konuşmaya başladı.

Kafede bize sarkan erkeklerin hep kaba birer pislik olduğunu düşünmüşümdür.

Steve Vivien'in ne söyleyeceğini anlamak istercesine koltukta arkasına yaslandı ve bacak bacak üzerine attı.

Kimi zaman bize iğrenç sözler söyleyenler oluyordu. Kimi zamansa onların köleleriymişiz gibi bize sipariş veriyorlardı. Ama ne var biliyor musun? Sen onlardan daha iğrençsin.

Vivien sözlerini bitirdikten sonra elindeki vazoyu Steve'in ayağına denk gelecek şekilde havaya kaldırdı. İkisi de bir an olsun gözlerini birbirinden almıyorlardı. Steve ise birazdan üzerine vazo düşecek ayağını kıpırdatmıyordu bile. Steve'i tanırıyorsa, şu an ona söyledikleri için köpek gibi pişmandı ve bu da bir nevî kendini cezalandırma yöntemi idi. Ayağını çekmeyecekti...

Vivien vazoyu elinden bırakırken, ikisi de olduğu yerde durarak birbirlerine bakıyorlardı. Vazo, ağır çekimde, hepimiz nefesimizi tutmuşken, Steve'in ayağına tok bir sesle düştü. Steve'den ses çıkmasa da yüzüne gelen kırmızılıktan ne kadar acıdığını tahmin edebiliyordum.

Vivien, birkaç saniye daha ona bakıp, banyoya doğru yürürken Emily ve ben tuttuğumuz nefesimizi aynı anda bıraktık. Emily yataklardan birine oturup, bu kez de derin bir nefes aldı. Banyonun kapısı kapanır kapanmaz Steve ayağına eğilerek Lanet olsun! Ayak parmağım kırıldı! diyerek acı içinde ayakkabısını çıkardı.

Çıkan o sestten sonra çok bile dayanmıştı! Üstelik şu an Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ayağına üflerken, az önceki karizmasından eser yoktu... Hak etmişti piç.

-Steve-

Tamam, abartmış olabilirdim. Ona neden bu kadar kötü davrandığımı bilmiyordum ama kendimi de engelleyemi-yordum. Kelimeler ağızmdan öylece çıkıyordu ne yapabilirdim ki?

O cadı banyoya girer girmez ayağıma baktım. Tanrıya şükür güzel ayak parmağım, hissettiğim acıya rağmen kırılmamıştı!

Sağlam adamdım ben.

Banyonun kapısının açılma sesini duyar duymaz hızla ayakkabımı giydim ve sanki hiç acımamış güzel bir ayak parmağım varmış gibi, hiç etkilenmemişim gibi televizyona baktım. Banyonun kapanma sesini duyduğumda bu kez de hiç önemsemiyormuş gibi bücürün olduğu yöne baktım kısa bir an. Üzerinde sadece bornozla ayakta dururken, eline aldığı küçük bir havluyla da saçlarını kurutmaya çalışıyordu.

Seksi değildi.

Hem de hiç.

Değildi hayır...

Başımı tekrar televizyona çevirsem de aklım onun görüntüsünde kalmıştı. Tekrar onun olduğu yöne baktım. Saçlarını geriye savururken bir damlanın yanağından süzülüp, boynuna ve oradan da iki göğsünün arasında kayboluşunu izledim.

Tükürüğüm boğazımda kalmıştı! Acilen suya ihtiyacım vardı lanet olsun!

Hızla ayağa kalktım. Oldukça hızlı kalkmış olmalıyım ki tüm yüzler bana çevrildi. Odadaki mini dolabı açarken Ne? diye sordum VValt'a ve Emily'ye bakıp. Cadıya bakmayacaktım. Corleonis Canan A. Düzgan

Emily ve VValt bakışlarını kaçırırken aynı anda Hiç!, Hi-Hiç... deyip, bakışlarını başka yöne çevirdiler. ' Odadaki gerginliği hepimiz hissediyorduk sanırım. Emily Şey, ben de banyoya gireceğim, diyerek banyoya yöneldi. Emily bornozla çıktığında VValt'un ne hâlde olacağını düşünerek keyiflenip, dolaptan aldığım suyu dikledim. Zaten dokuz ay boyunca kimseyle birlikte olmamıştı.

Her an patlayabilirdi! Bu gece VValt'a takılmak eğlenceli olacaktı.

Cadı, kıyafetlerini alıp, balkona astıktan sonra içeri girdi. VValt Bu ıslaklığa daha fazla dayanamayacağım, diyerek, üzerindeki tişörtü çıkarıp, o da balkona asmca ben de tişörtümü çıkardım. Sonuçta biz çıplak olabilirdik. Memelerimiz yoktu değil mi?

Vivien'e göz ucuyla baktığımda, o da göz ucuyla bana bakıyordu. Zaten büyük olan kaslarımı sıkarak, daha da şişirdim. Neden ona kendimi beğendirmeye çalıştığımı bilmiyordum. Samrım sürekli beni küçümsediği içindi.

Onu utandırma isteğime engel olamadan,

Ne bakıyorsun? Senden daha çok memem var değil mi? diye sordum elimdeki tişörtü balkona götürürken.

Sana baktığımı nereden çıkardın?

Vücuduma bakıyorsun. Çok mu beğendin? Beğenmen normal tabi bu vücut herkeste bulunmaz, dedim kendimden emin bir şekilde sıratarak. Bücür oynak cadı ise her zamanki gibi yüzünü buruşturup Sen bana bakıyorsun. Hem de çaktırmamaya çalışarak... deyip göz bebeklerini yana getirdi ve Böyle böyle, diye devam etti beni taklit ederek.

O beni taklit ederek konuşurken, bornozunun hareket etmesi dikkatimi dağıtıyordu. Bunun üzerine O zaman bornozunun kemerini sıkı bağla. Çaktırmadan baktığımda görmemi istemeyeceğin yerlerini görebilirim, dedim sıratarak.

Ama bana vereceği cevap kadar edepsiz bir büyölüne tahmin etmemiştim lanet olsun!

1

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bakmayacağını biliyorum. Bende bakılacak ne var ki?

Erkek gibiyim nasılsa. Memem bile yok. Hatta götüm de değil mi?

Ne cevap vereceğimi bilemeden, bornozunun o şekilde gevşek duruşuna dayanamadan yanına gidip, o karşı çıkmaya çalışırken bornozunun önünü boğazını sıkacak derece kapadıktan sonra kemerini de nefes alamayacak derecede sıkıp İşte böyle büyölüne. Kadımlara ait bir şeylerin olmasa da sen bir kadınsın yine de, diyerek, onun şaşkın bakışları arasında koltuğa oturdum.

Dengesiz piçin tekisin Steve! diyen VValt'un mınıldan-masını duyduğumda ona baktım ve Birazdan seni de göreceğiz Bay Dengeli Göt! diye cevap verdim.

Ve VValt'a karşı elimdeki silah banyodan çıktı. Üstelik kısa bir havluyla!

VValt'u bitirecektim bu gece!

-Walter-

Tam Steve'e cevap verecekken banyonun kapısı açıldı.

Tanrım!

O kısa, minicik havlu!

Islak uzun saçlar ve vücudunda gezinen damlalar!

Artık çim olmak istemiyordum! Neden bir su damlası değildim ki lanet?

Yedin yedin! Vivien'in uyarısıyla bakışlarımı Emily'den çektim ve ne yapacağımı şaşırarak sağa sola baktıktan sonra kendimi televizyona kilitledim.

Başka bornoz yok. Birkaç havlu daha var. Onlan da siz kullanırsınız, deyince tekrar Emily'ye baktım. Sadece gözlerine. Başka bir yerine bakmamalıydım! Sakm!

O ise yanakları pembe bir şekilde vücuduma bakıyordu. Bu kez Vivien Ben VValt'a kızıyorum ama sen adamı yiyorsun Emi. Ne kadar sapıksınız. İsterseniz biz çıkalım di mi Steve? deyince Emily de ben de utancımızdan duvarlara bakmaya başladık.

609

Corleonis Canan A. Düzgan

Tanrım! Bu ikisi, konu biz olunca neden kırk yıllık dost oluyorlardı? Steve ayrı bir boktu zaten! Şimdi iki tane olmuşlardı!

Steve ise Hayır. Böyle işkence çekmeleri daha eğlenceli değil mi bücür? diye dalga geçince daha fazla dayanamayıp Bizimle uğraşmayı kesip, birbirinizle uğraşsanıza siz! Hatta birbirinizi öldürün biz de kurtulalım. Hem sadece iki tane tek kişilik yatak var, diye söylendim.

Vivien gülerken Hayır onu şimdi öldürmeyeceğim. Başka planlarım var, diyerek Steve'e baktı. Steve de tek kaşım kaldırıp Ne? Tecavüz mü edeceksin? Bana uyar bebek, deyip, yine piçliğini konuştu.

iğggy!

Araya girerek Pekâlâ, arkadaşlar konuşmamız gerekenler var ama önce biz de şu ıslak pantolonlardan kurtulmalıyız, deyip banyoya girdim.

Birkaç dakika sonra belimde havluyla çıktığımda ardımdan Steve de banyoya girdi. Emily, havlusuna sıkı sıkı sarınmış, televizyon izliyordu. Çıktığımı fark edince, başını benim tarafıma hafifçe çevirse de bana bakmadı. Bu pislikler yüzünden bana bakmaya utandığını anlamıştım,

Steve'in banyodan çıkmasını beklerken, odadaki kahve makinesinden hepimize birer kahve yaptım. Steve de banyodan beline sardı havluyla çıkar çıkmaz Hadi gelin, diyerek yataklardan birine oturdum. Steve kahvesini alıp yamma otururken, kızlar da diğer yatağın üzerine oturdular.

Ben Emily'nin karşısında, Steve de Vivien'in karşısındaydı ve hepsi merakla bana bakıyorlardı.

Aslında nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Biz Emdy'le biraz konuştuk. Emily'nin gördüğü hayaller ve duyduğu sesler bana da oluyor. Bunu zaten Steve biliyor Vivien ve tüm bunlar Steve'e de oluyor.

Vivien kaşlarını çatarak Bana da oluyor, diye söyledi hayretle. Emily onu doğrularcasına başını sallayıp Evet. İkimize de oluyor. Hatırlamadığımız geçmiş yaşamımız- Bir Deniz Kızı Hikâyesi

dan olduğunu düşünüyoruz. Ama bir türlü hatırlayamıyoruz, dedi üzgün bir şekilde.

Ben Emily'yi görüyordum biliyorsun Steve ve sen de sürekli sinir bozucu minyon bir kız gördüğünü söylüyor-dua rüyalarında. O da Vivien, deyip hepsine teker teker baktıktan sonra devam ettim. Bunların bir anlamı olmalı. Biz buraya sizi bulmak için geldik. Ve bizim gibi siz de yan yanasmız. Bu... Gerçekten garip öyle değil mi?

Steve Sizinle tanıştığımızdan beri görmüyorum. Bu da tuhaf, deyince Vivien Steve'e baktı ve Ben de öyle, dedi sessizce.

Emily ise Ben hâlâ görüyorum Hatta bugün... deyip sustu.

Ne?

Ne gördün hadi söyle Emi.

Vivien ve ben üsteleyince utana sıkıla bana baktı.

Şey yaptım ya VValt... Nefes... Hani suyun içindeyken...

Steve kolundan destek alarak hafifçe geriye yaslanarak Kapıya gelmenizin uzun sürme sebebi bu ha. Suyun içinde ne yaptınız VValt? Tanrım! Anneannem hep derdi ateşle barut yalnız kalmamalı, deyip yine o salak sınışını gösterdi ve Vivien'e göz kırptı.

Sıra Vivien'deydi lanet olsun! O da en az Steve kadar acımasızdı!

Hmm... Demek öpüştünüz? Nasıldı?

Emily ve ben, Vivien'in sözlerini duyunca hemen savunmaya geçtik.

Emily ellerini iki yana sallayarak Hatır hatır! Yani sadece nefes için yemin ederim! derken ben Dudaklarımız değmiş olabilir ama amaç tamamen farklıydı gerçekten, diye savundum bizi.

Dudak değme kısmını söylemese miydin?

Tekrar Emily hem bana hem diğerlerine bakıp Evet değdi ama öpmek için değildi. Şey... O nefes alamamıştı ve bayılmak üzereydi, diyerek yardım dilercesine bana baktı

611

Corleonis Canan A. Düzgan

yeniden. Ben de başımı onaylar bir şekilde sallayıp Evet kesinlikle öyleydi/' diye söyledim hızla.

Steve gayet rahat bir şekilde Tamam dostum sakın. Anladık değil mi bücür? Siz Emily'le şu yatakta yatarsınız. Ben de diğer yatakta. Bücür de şu tek koltuğa sığar, deyince Emily olduğu yerde daha da küçülürken, ben Kapa çeneni artık Steve! diye kızdım. Ardımdan Vivien Neden ben koltukta yatıyorum uzun bacak? Sen yat! Erkek değil misin bayanlara öncelik tanı! Üstelik o yamuk götünden gaz çıkarıyorsun! Hem de en kötü kokulusundan! diye kızdı Steve'e o da.

Ben mi? Ben asla osurmam! Götüme iftira atma!

Ayyy! Kabasm işte ayı!

Steve bir an durdu ve kaşlarını çatı.

Bir dakika! Sen bunu nereden biliyorsun?

Yine o esrarengiz şeylerden biri olmuştu işte. Hepimiz afallamış bir şekilde Vivien'e bakakalmıştık.

Bi-Bilmiyorum... Ama biliyorum da... diye saçmalayıp o da bize bakmıştı.

Steve ayağa kalkıp, ellerini beline koyarak düşünceli bir şekilde odanın içinde dolaşmaya başladı.

Bir şeyler var! Siz hatırlamıyorsunuz ve biz de o geceyi hatırlamıyoruz! Bize ne olduysa bununla ilgisi olmalı!

Steve doğru söylüyordu ancak bu durumu çözmek için gördüğümüz anlık görüntülerden başka elimizde hiçbir şey yoktu. Sadece... Belki sürekli yan yana olabilseydik bu, ağzımızdan çıkan bilmediğimiz şeyler daha sık yaşanabilirdi ve belki hatırlardık.

Aklıma gelen fikirle Bir şey önereceğim, deyip, kızlara tereddütle baktım. Merakla ne söyleyeceğimi beklerlerken Şey yapabilirsiniz belki... Yani demek istiyorum ki...

Tanrım! Söylemek ne kadar zordu!

Söyle artık! diyen Steve'e aldırmadan tekrar kızlara bakarak yerimde kıpırdandım ve Pekâlâ... Belli ki dördümüz yan yanayken, birbirimizle konuşurken ya da başka bir şey... Bu görüntüler ve isteğimiz dışında ağzımızdan

M2

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kaçan kelimeler biz yan yanayken de oluyorsa, neden aynı evde bir süre yaşayıp, hatırlayıp hatırlamayacağımızı denemiyoruz? diyerek gergin bir şekilde ne söyleyeceklerini bekledim.

Evet diyin lütfen lütfen!

Emily bakışlarını düşünceli bir şekilde Vivien'e çevirdi. Ardmdan bana bakıp Bizim evimizde mi? diye sordu güzel dudaklarıyla.

Kötü niyetimizin olmadığı anlayabilmeleri için rahat bir tavır sergilemeye çalışarak omuzlarımı silktim ve Fark etmez. Nasıl isterseniz, diye cevap verdim.

Vivien Tabii ki bizim evimizde. Eşyalarımızı size taşıyamayız. Çok istiyorsanız siz gelin, diye söyleyince, neredeyse mutluluktan dans edecektim.

Tanrım! Emily'le aynı evde olacaktım!

613

J'Cizk 13izine i T3öâiim

-Walter-

Steve fırtınanın azalmasıyla kızların balkona çıkmasını fırsat bilerek yanıma yanaştı. Ben mini dolapta içebileceğimiz bir şeyler ararken sessizce Dostum bu kız benim osurduğumu biliyorsa, bu demek oluyor ki biz onunla aynı yatakta uyumuşuz ya da aynı odada. Yoksa başka ne açıklaması olabilir ki? Uluorta hiç osurmam! Nereden bilebilir? Belki de onunla sevişmişizdir. Ama hayır hayır o benim tipim değil ki değil mi? diye sordu.

Evet haklıydı. Bu kedi köpek gibi tartıştığı minik cadıyla aym yatakta ya da odada uyumuş olabilirlerdi. Belki de beraber olmuş! Tanrım ne komedi olurdu ama!

Peki ya biz? Biz de aym yatakta uyumuş muyduk Emily'le?

Tanrım, düşünmesi bile heyecanlandırıyordu beni! Suyun altında farklı amaçla da olsa öpüşmüştük. Gördüğüm görüntüyle beraber iki kez. Üstelik öpüşmekten nefret eden birisi olarak ona karşı çıkmamıştım. Çıkmamam normaldi aslında sonuçta hayatımı kurtarmak içindi değil mi? Ve görüntüde de ben onun hayatını kurtarmak için öpmüştüm.

Onu öpmek istiyor muydum?

Hey! Uyan! Sana diyorum VValt! Dolabın kapağını açmış mal gibi bakıyorsun! Sudan başka içecek bir şey yok görmüyor musun? Vivien'le beraber gidip bir şeyler alacağım.

Steve'in sözleriyle ona bakarak Vivien'siz gidemiyor

614

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

musun? Ah haklısın başınıza kötü bir şey gelirse birisinin seni koruması gerek, deyip, tıpkı onun bana yaptığı gibi ona takıldım gülererek.

O mu beni koruyacak? Hah! Erkeğim ben erkek! O da narin bir kız! deyince lafımı soktum ve kızların yanına gitmek için balkona yöneldim.

Onun narin bir kız olduğunu bilmen ne güzel. Umarım yeniden unutmazsın yoksa yanında Vivien varken hatırlatmam gerekecek.

Narin derken minik olmasmdan bahsediyorum. Yani küçük! Kısa! Kız çocuğa gibi! Lanet olsun lafı sokup, arkanı dönüp gitme bay bilmiş göt!

Saçma savunmasına geçse de hiç ilgilenmeden keyifle gülümseyerek balkona çıktım.

Sandalyelere yumulmuş, sessizce konuşuyorlardı. Beni fark etmemişlerdi bile. Emily, Vivien'e bir şey anlatıyordu. Geri çekilip, dinlemeye başladım. Tanrım! Çok terbiyesizdim!

Ne hissettin? diye soran Vivien'e, Çok şey... O kadar çok ki ve vücudum uyuştı. Karmmda o şeyler uçu, deyince Vivien araya girdi.

Kelebek Emi kelebek onlar.

Evet bir sürü kelebek... Sonra yüzemeyeceğimi düşündüm. Kalbim öyle heyecanlandı ki! Bir de o görüntüyü görünce daha da garip hissettim.

Ne yapıyorsun?, diye kulağımın dibine girmiş sessizce soran Steve'in kafasına yakalanma korkusuyla şaplağı yapıştırdım ve Tanrım! Ödümü kopardm lanet herif! diye kızdım. O ise başım iki yana sallayıp, onaylamadığım belirten bir edayla Çok ayıp! Meraklı şişko kadınlar gibi kulak misafiri olmanın kötü bir şey olduğunu öğretmedi mi annen sana? diye söyleyince ona dönüp, balkondan biraz uzaklaşarak Benim annemin bıyıklan yok! Belki o yüzden sözünü dinlememişimdir ha?, diye cevap verdün.

Steve yine pis pis sırtıp Annemin bıyıklarıyla dalga geçsen de, yine de sana iyilik yapacağım göt surat, diye-

615

Corleonis Canan A. Düzgan

rek hızla balkona çıktı ve ben de arkasından balkona çıktığımda Kalk cüce! Bir yere gideceğiz! diye söyledi Vivien'e.

Vivien ise tek kaşını kaldırıp Nereye? Beni ormanda öldürüp, cesedimi de orada mı bırakacaksın? diye söylendi.

Çok fazla saçma film izlemişsin. Bundan daha iyi yöntemler biliyorum ama seni öldürmeyeceğim merak etme. Sadece içecek bir şeyler alacağız.

Vivien hâlâ temkinli olsa da ayağa kalktı ve astığı kıyafetleri de alarak banyoya gitti. Bu, kabul ettiği anlamına geliyordu sanırım.

Steve beni kolumdan çekerek Emily'den uzaklaştırıp Maalesef bu civarda market olmadığı için resepsiyondan alacağım. O zamana kadar kap kızı dostum, dedi ve Vivien banyodan çıkar çıkmaz o da kıyafetlerini alıp üzerini değiştirmeye gitti.

Bense balkona, Emily'nin yanına oturdum. Bana bakıp gülümsedi ve tekrar manzaraya baktı. Karşımızda anayol, diğer tarafında orman vardı. Karanlık ve ürkütücü görünse de Emily hâlâ oraya bakıyordu. Odanın kapısının kapanma sesini duyduğumda Steve ve Vivien'in çıktığı anlamış, tam sohbet başlatmak için bir şeyler söyleyecekken Çok karanlık. Hayvanlar korkmuyorlar mıdır? diye mırıldandı bana melodi gibi gelen sesiyle.

Her canlı yaratıldığı yerde mutlu Emily.

Derin bir nefes aldı.

Ben... Sanki Emily değilim. Bu... Değilim. Hayatımda kocaman bir boşluk var. Ne yaparsam yapıyım dolduramıyorum. Hatırlamak istiyorum ama olmuyor. Üstelik geçmişimde, gördüğüm hayallerde sürekli sen varsın ve seni tarumasam da sana sebepsiz bir şekilde güveniyorum, deyip, bakışlarını bana çevirdi.

Öyle masum ve çaresiz bakıyordu ki... Başım omzuma alıp, saçlarını okşama isteğimi zor bastırıyordum. Söylediği içten sözlere hem üzülmüş hem de sevinmişim. Bana

616

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

güveniyordu... Ve geçmişinden sadece beni görüyordu... peki ya ailesi?

Arkasından kolumu yavaşça uzatıp, elimi omzuna koyarak, onu kendime biraz daha yaklaştırdım. Kızmasından ya da reddetmesinden korksam da yine de durmadım. Hiçbir şey söylemeden tereddütle başını omzuma koydu yavaşça. Yüzümü ona çevirip, dudaklarıma değen saçlarının yumuşaklığı ve kokusunun beni kendimden almasına izin vermeden Beraber bulacağız Emily. Merak etme. Geçmişini ve birbirimizle bağlantımızın ne olduğunu öğreneceğiz söz veriyorum, diye fısıldadım.

Seni gördüm... Suyun altındayken... Nefesimi seninle paylaşıırken... Sen de bana aynısını yapıyordun. İkimizin kalbi de üzgündü. Neden üzgündük bilmiyorum. Ya geçmişimizde kötü şeyler varsa...

Aynı anda aynı görüntüleri gördüğümüzü anlamıştım. Ve bu, olayları daha da karmaşık bir hale getirmişti beynimde. Geçmişimizde kötü bir şeyler olma ihtimalini düşünmek bile istemiyordum! Eğer öyle bir şey varsa, hiç hatırlamamamızı diledim... Böyle de mutlu olabilirdik değil mi?

Ben de aynı hayali gördüm, der demez başını omzumdan kaldırıp, saçlarını kocaman gözlerle bana baktı.

Benden uzaklaşması, söylediğime pişman ettirmişti!

Gerçekten mi? Aynı anda mı? diye sorunca Sanırım. Yani öyle görünüyor, diye cevap verdim.

Ağaçlarla dolu ormana baktı yeniden. Bir şey düşünüyordu. Ve yine bana balonca, yanaklarının kızarmasından ne söyleyeceğini merakla beklemeye başladım.

Şey.

Evet?

Tekrar şey yapabilir miyiz? diye sorduğunda kalp atışlarının aniden hızlanmasına aldırnamaya çalışarak, anladığım şeyden emin olmak istedim.

Neyi yapmak istiyorsun?

Heyecanımı gizlemeye çalışmak ne zordu!

617

Corleoneis Canan A. Düzgan

Başını önüne eğdi. Ellerini birbirine kenetleyip, parmaklarıyla oynamaya başladı.

Hadi söyle Emily... Ve sadece seninle istediğim, hayatımda daha önce hiç yapmadığım şeyi yapmama izin ver. İlk kez birinin dudaklarımı öpme isteğine, dudaklarının tadına bakmama izin ver...

Tekrar bana baktığında, nefesimi tuttum.

Ve sessizce...

Beni... Öper misin? diye sordu bakışlarını kaçırarak.

Tuttuğum nefesimi bırakıp, kararını değiştirmesinden korkarak, hızla boynundan tutup, onu kendime çektim ve dudaklarımı dudaklarma bastırdım.

Tanrım!

Hissettiklerimin ve heyecanımın tarifi yoktu!

Öpüşü o kadar ürkekti ki, sadece dudaklarımı bastırmam bile yetmişti vücudunun titremesine...

Birkaç saniye sonra istemesem de geri çekildim. Aramızda santimler kala durduğumda bakışlarını kaldırıp gözlerime baktı. Okyanus gözlerinde kaybolabilirdim... Yok edip, içine hapsedebilirdi beni gözleri... Dudaklarımın çarpan her hızlı nefesinde onu yeniden, defalarca, hiç durmadan öpmek istedim.

Durmam gerekiyor muydu?

Her hücrelerini böyle delicesine isterken, durmayı nasıl başarabilirdim!

Diğer elimi de yavaşça boynuna getirip, ellerimin arasındaki kusursuz yüzünü seyrettim... Keşfedercesine baktım her zerresine...

Nasıl bu kadar masum olabiliyordu? Nasıl bu kadar dayanılmaz? Beni bu kadar heyecanlandırabilmesi normal miydi Tanrım?

Gözlerimi kapatıp, alnımı alnına yaslarken Çok güzelsin, diye fisüdadım dudaklarına.

Öyle güzelsin ki... konuşurken dudağımın dudağına dokunması dayanma gücümü daha da zorlayınca, sustum-

Bir kere daha dokunmamalıydı...

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ve kapının açılma sesini duyduğumuzda, Emily telaşlanarak geri çekilirken, ben de ellerimi boynundan alıp, nereye koyacağımı bilemedim.

Lanet olsun!

Sadece biraları varmış. Neyse ki hiçbir şey olmamasından iyidir, diyerek, Steve ve Vivien içeri girdi.

Emily'nin kaçamak bakışlarına tebessüm ederek karşılık verdim. İki suçlu gibi birbirimize gülümsüyorduk. Steve ve Vivien keyifle ellerinde şişelerle balkona geldiklerinde Vivien Bu akşam içiyoruuuz! diyerek elindeki şişeleri sağa sola salladı.

Steve ise Sarhoş olacağımız kadar içemeyeceğiz bücür. Sadece on bir tane vardı, deyip bir Emily'ye bir de bana baktı.

Bir şeyleri anlamamasını umarak, hâlâ düzene girmeyen nefesimle normal davranmaya çalıştım. Elimi uzatıp, Steve'den bir bira alırken, Vivien de elindeki biranın birini Emily'ye verdi.

Senin ellerin neden titriyor Emi? diye endişeyle soran Vivien'e baktım.

Emily yerinde kıpırdanarak bakışlarım kaçırdı ve hızla bana baktıktan sonra tekrar Vivien'e baktı.

Şey... Ben...

Hızla araya girdim.

Üşümüş olmalı. Hadi içeri girelim hem burada veteri kadar sandalye yok, diyerek ayağa kalktım.

İyi yırtınıştık!

Bir an için öyle sanmıştım!

Yanakların da kırmızı. Hasta mısın yoksa?

Vivien sorularına devam edince, korktuğum başıma gelerek Steve de olaya karıştı! Dudağının bir kenarı vukarı kalkarken, derin bir nefes alarak kendimi en kötüsüne hazırladım.

Burada bir şeyler olmuş.

İmalı bir şekilde konuşarak bir bana bir Emily'ye baktı

Corleonis Canan A. Düzgan

pislik! Sinirden dudağımı ısırarak, bana baktığımda başımı yapma dercesine iki yana salladım.

Tabii ki yaptı lanet herif!

Yalnız kaldınız dayanamadınız di mi sizi gidiler, dedikten sonra gözlerini kapatıp, dudaklarını büzerek öpücük taklidi yaptı.

Ancak aniden dudaklarına gelen şaplakla hızla gözlerini açarken Vivien Utandırmasana onları şapşal! Öpüşmüşler işte! Dudaktan yapmışlar. İkisinin dudakları birleşmiş.

Dayanamamış âşıklar ne yap-sınlar, deyince ben elimi alnıma vurdum. Emily ise olduğu yerde daha da kayboldu.

Steve Senin de utandırmadığın iyi oldu cüce. Biraz daha devam etsen seviştirecektin, dedi Vivien'e bakarak.

Hayır, henüz sevişmediler; ama onu da yaparlar yani. Sonuçta âşık bunlar. Hem sanane?

Ne demek banane! O taş gibi adam benim kardeşim sayılır!

O taşın, içine düştüğü güzel kız da benim kardeşim sayılır!

Sanki biz orada değilmişiz gibi bizim hakkımızda konuşurlarken, utanç içinde yere bakan Emily'nin elini tuttum ve aralarından sıyrılarak Emily'yi de alıp odaya geçtim. Tartışmaktan odaya geçtiğimizi fark etmemişlerdi bile. Şimdi bu iki düşman, bizi utandırmadan birbirlerini yiyebilirlerdi.

Emily'nin elini bırakmadan Yatmak ister misin? diye sordum.

Sorduğum anda Emily'nin büyük mavi gözlerini daha da açarak bana bakmasıyla, söylediğim cümlelerin farkına varınca, toparlamaya çalıştım!

Hayır! Yani şey... Uyumak demek istiyorum. Hani gözlerimizi kapatıp yatmak... Sadece yatmak değil tabii ki uyumak! Vivien'le. Ya da istersen yalnız da yatabilirsin. Vivien diğer yatakta yatar. Yerde de yatarım. Steve koltukta ve... Belki beraber de... deyip sustum.

620

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tanrım! Ne diyordum ben? Resmen ona benimle yatmasını teklif etmişim!

Bu kıza! Bu masum kıza, lanet olsun!

Hayır uykum yok/' diyerek gülümseyip, daha önce gözlerinde hiç görmediğim bir ifadeyle bana baktı.

Bu ne anlama geliyordu kestirememiştim. Hayır mı demekti? Hayır, seninle o kadar yatmak istemiyorum ki uykum yok. Gelse de yok. Ya da hayır şimdi uykum yok ama geldiğinde beraber uyuruz mu demek istiyordu?

Fısıldaşmalar ile balkon tarafına baktım. Benimle beraber Emily de.

Elli dolar.

Steve Vivien'e para teklif ediyordu! Ne için?

Vivien Artırıyorum yüz dolar, diye söyledi sessizce.

Kaybedeceksin bücür. Kardeşimi tanıyorsam bu gece bu işi bitirecek.

Hah! Emi'yi tanımıyorsun ama.

İki yüz ve son. Kabul mü ufaklık?

Onları net olarak duyamasam da, son sözleri Steve söylemiş ve elini Vivien'e uzatıp, tokalaşmayı beklemişti. Vivien kendinden emin bir tavırla elini sıkıp Kabul piç! dedi ve bize baktı. Ardmdan Steve de bakınca Siz iki şeytan ne yapıyorsunuz? diyerek ikisine de gözlerimi kıstım.

Hiç.

Hiç.

Koca ve minik kafa, başlarını hızla sağa sola sallayıp, ne olduğunu söylemeseler de ben ve Emily üe ilgili olduğu kesindi! Hatta anladığım kadarıyla bizim beraber yatıp yatmayacağımız üzerine bahse giriyorlardı.

Onlar da içeri girdikten sonra televizyondan bir müzik kanalı açıp, bulduğumuz boş yerlere oturduk. Oturmadan önce Vivien ve Steve yeniden üzerlerini değişmiş, havlu ve bornozlarını giymişlerdi. Steve'in kıymetli götü koltukta yer alırken, Vivien elmde birayla yatağa uzanmıştı. Emily de koltukta oturuyordu. Ben ise, tam olmam gereken yerde, Steve ve Emily'nin ortasmdavdım!

621

Corleonis Canan A. Düzgan

Sıkış tıkiş!

Steve homurdanıp, küfreder gibi bir şeyler geveleyince Kalksana koltuktan. Git yatakta otur, diye Emily'nin duymaması için sessiz konuşmaya çalıştım.

Ancak hiç istifini bozmadan beni duymamış gibi yaparak birasını yudumladı. Yapmak istediğini anlamıştım götün! Beni tüm gece Emily'den mahrum bırakıp, gecenin sonunda ona olan hasretimden onunla uyumak için her şeyi yapacağımı düşünüyordu! Ben onu, onun beni tanıdığından daha iyi tanıyordum. Koca kafası basmıyordu bir türlü!

Sonra aniden kalktı ve yatağa, Vivien'i yanına gidip yastığı yatak başlığına dayayarak arkasına yaslandı. Hepimiz onun bu rahat davranışlarını izliyorduk. Benimse az önceki tezim, bu yaptığıyla çoktan çürümüştü!

Emily, sıkıştığı yerde hafifçe kıpırdanınca, birazcık koltuğun diğer tarafına kaydım. Ondan uzaklaşmak istemiyordum. Ben kayınca o da biraz daha bana doğru gelerek, havlusunu düzeltip bacaklarını koltuğun üzerine topladı. Hem de bana doğru!

Sonunda Vivien konuşarak Biraz başım dönüyor. Uyumak istiyorum, deyip Steve'e baktıktan ve onun kalkmaya niyeti olmadığı anlayıp yavaşça yataktan kalktı. Daha doğrusu Steve izin verseydi kalkacaktı!

Burada yatacağm.

Kolundan tutmuş ve onu yatağa geri çekmişti. Dengesini kaybederek Steve'in uzattığı bacaklarının üzerine sırtüstü düşerken Ne yapıyorsun? diye söylendi ve toparlamp Steve'in bacaklarının üzerinden kalkarak O zaman kalk da yatıyım! diye kızdı.

O sırada Emily hiç beklemediğim şekilde araya girdi. Sanırım seninle uyumak istiyor Vivien.

Vivien kocaman olmuş küçük gözleriyle önce Emily'ye ardmdan Steve'e bakarak Tabii ki onunla uyumayacağım! diye bağırdı.

Steve ise yaslandığı yerden doğrularak Uyuyacaksın

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

bücür! diye söyleyip, tekrar Vivien'in kolunu tutup, yatağa çekti.

Birbirleriyle boğuşurlarken bir yandan da söyleniyorlardı. Bıraksana beni!

Merak etme sana saldırmayacağım.

Saldırırsan mızrağına tekme yi yersin!

Mızrak?

Benim kendimi senden korumam gerek asıl! Benimle uyumak için kaç kız yalvarıyor biliyor musun? Şanslı olduğuna şükret ve tadını çıkar.

Emily, onların atışmalarını izleyip kıkırdayınca, tüm dikkatim Emily'ye kaydı. Her gülüşünde sağ yanağındaki belli belirsiz gamzeye parmağımla dokunmak istedim. Her kıkırdayışında ses dalgalarının süzülerek çıktığı dudaklarını öpmek...

Ben... Öpüşmekten nefret eden ben! Hayatımda ilk kez bir kadmı öpmek istiyordum!

Peki, her kıkırdayışında vücudunun narın sallanışı! Havluyu sıktığı yerdeki göğüslerinin çıkıntısı!

Belime sarılı olan havlunun altında hissettiğim hareketlilikle bakışlarımı hızla Emily'den çektim. Bu kadarcık şeyle mi Tanrım! Sadece dudaklarına bakmıştım! Tamam, belki vücuduna da ama bunlar tahrik olmam için çok az değil miydi? En olmadık zamanlarda neden bunu bana yapıyorsun?

Tanrıya isyanımı bitirdikten sonra içimden benimkiyle anlaşılmaya çalıştım!

Hayır! Lanet olsun şimdi değil ufaklık! Başka zaman söz veriyorum! Uslu dur!

Üstüne bir de aklıma az önce onu öptüğüm gelince... Dolgun, yumuşacık pembe dudakları...

Hızla ayağa kalktım!

Emily de dâhil herkesin bakışları bana döndü.

Çok sıcak! Hava almam gerek! deyip kendimi balkona attım. Fırtınanın yeniden çıkması için dua ediyordum. Yanan vücudumu ancak bir fırtına söndürebilirdi!

623

Corleonis Canan A. Düzgan

-Elka-

Sadece tek bir havluyla yanımda olması, nedenini bilmediğim bir şekilde heyecanlandırmıştı beni. Vücudu kocaman ve girintili çıkıntılıydı. Barny bizi bir kere kumsala götürmüştü. O zaman da Vivien'le kocaman adamlar görmüştük. Ancak hiçbirisi ilgimi çekmemiş ve böyle hissettirmemişti.

VValt tuhaftı. Onunla her şey çok garip, heyecanlı ve... Utangaçtı...

Evet, ona bakmaktan bile utanıyordum. Hemen yüzüm sıcacık oluyor ve soğumuyordu. Bir de ona sarılma isteğim vardı bitmek bilmeyen. Sarılma ve dokunma isteği...

Az önce balkonda dudaklarımdan öpmüştü. Çok güzeldi... Üstelik bana güzel olduğumu da söylemişti. İçimde yine balıklar... Offf... Kelebekler oynamıştı. Hem de en kocamanlarından... Öyle harikaydı ki... Dokunuşu, bakışı, gülümseyişi...

Balkona baktım. Ayakta durmuş ormana bakıyordu. Ona bakınca neden midem kasılıyordu? Tüm organlarım sanki acı içinde eriyor gibi hissediyordum.

Ona sarılısam kızarmıydı?

Arkasmdan yaklaşıp, kollarımla belini sarsam... Ah neler düşünüyordum?

Başımı iki yana sallayıp, aklımdaki yapamayacağım şeyleri kovdum. Yapamazdım ki. Kafede gördüğüm kadm ve erkekler gibi değildik biz. Onlar sevgiliydiler.

Yine de dayanamayıp yerimden kalktım ve balkona yürüyerek, tam arkasına gelince, kalbimin hızlanmasıyla durdum. Koluna dokunabilirdim ki. Arkadaşlar birbirinin koluna dokunabilirdi.

Tereddütle koluna dokunup, o arkasına baktığımda Canan'ın mı sıkıldı? diye sorarak, ben de onun gibi ağaçların ve yolun olduğu karanlık manzaraya baktım. Az önceki öpüşmemizden sonra yüzüne bakmaya çekiniyordum. Şimdiden bile yüzüm sıcak olmaya başlamıştı. Çünkü beni

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

öpmesini ben istemiştim. Hem tekrar o geçmiş görüntülerden görüp göremeyeceğimizi anlamak, hem de...

Onu öpmek için yalan mı söylemiştim?

Hayır. Sadece sıcak oldu. İçeri gir rüzgâr esiyor, deyince ona çevirdim bakışlarımı.

Üşümüyorum.

Elini uzatıp, koluma dokundu.

Üşümüşsün.

Şey... Ben de manzarayı seyretmek istiyorum, deyip,-serin havayla üşüsem de balkonun demirlerine yaslandım. Bir süre bana bakıp, ardında arkama geçti ve beni vücuduyla balkon demirlerinin araşıma aldı. Vücudu bana değmese de iki tarafımdaki kolları ve kocaman bedeninin ısıısı bile yetiyordu ısınmama. Kalbimse yine çırpınıyordu.

Sarılabilir miyim? diyen nefesi kulağıma çarptığında, tüm vücudum ürperdi.

Hiçbir şey söylemeden, balkonun demirlerini tutan güçlü ellerinin üzerine ellerimi koymama izin verdi. Ne kadar güzel bir histi ona dokunmak... Ve ardmdan kocaman elleriyle ellerimi sarıp, demirlerden alarak, beni kendine yaslayıp kollarını vücuduma sardı.

Öyle huzurlu ve öyle mutluydum ki... Hiç ayrılmamasın kolları, hiç bitmesin bu an istedim...

-Walter-

Kollarımın arasmda, göğsüme yaslanan ince bedeniyle ses çıkarmadan duruşu, bana onun ne hissettiğini açıkça anlatıyordu aslmda. Onu görüyordum artık. Beni öpmek isteyişi, bana dokunmak isteyişi ve bana sokuluşuyla o da hoşlanıyordu benden.

Belki de evren, bizi bu ipuçlarıyla bir araya getirmişti... Dokuz ay boyunca gördüğümüz görüntülerin gizemini çö-zemememe rağmen sanki hep ona saklamıştım kendimi. Kimseyle beraber olmamış ve kimse dikkatimi çekememiş-

625

Corleonis Canan A. Düzgan

ti. Ve şimdi anlıyordum... Sanki bu hep tanıdığım masum kızı bulmam için bir oyun oynamıştı hayat bana.

Onu daha da sarmalamak adeta içime sokup, saklamak istiyordum. Benden başka kimse güzelliğini görmemeli, dünyanın en güzel melodisini andıran sesini duymamalı, okyanus gözlerine bakmamalıydı.

Dokunmak! Onu saymıyordum bile.

Dokunan, öldü!

İçeriden gelen fısır fısır seslerle Emily'den kollarımı bir milim bile ayırmadan arkama, odaya baktım. Perdeden net olarak göremesem de, ikisi de ortalıkta görünmüyordu. Yine ne işler peşinde olduklarını düşünmek istemiyordum. Sadece Emily'ye odaklanmak ve tüm zamanımı hatta hayatımı ona adamak istiyordum.

Tanrım... Nasıl bu kadar çabuk hoşlanabiliştim ondan? Ya da âşık mıydım? Duyguların bu kadar güçlü olması aşk mıydı?

Emily'nin hapsirmasıyla dikkatim düşüncelerimden, ona kaydı. Hapsirırken bile nasıl sevimli olabiliyordu bu kadar?

İçeri girelim. Hasta olacaksın. Üstelik geç oldu uyumamız gerek, deyip, istemesem de kollarımı bedeninden çektim.

Bana doğru döndü. Yüzüme bakamasa da yanaklarının kızarıklığını görebiliyordum.

Hı hı, diyebildi sadece. Ardmdan burnunu çekince gülümsedim.

Odaya geçerken Neden gülümsüyorsun? diye sordu o da gülerek. Gülümsemeye devam ederek Sümüklü oldun, diye cevap verdim. Hızla bana baktı ve O sümük değil! Su! diyerek yalancı bir sinirle tekrar önünü dönüp odaya girdi.

İkimiz de odaya girdiğimizde gördüğümüz görüntüyle olduğumuz yerde durduk. Yataklardan birisi boş ve diğeri ise nevresimin altında tek bir bedenle doluydu.

Steve sınır tanımıyordu!

626

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Emily şaşkın bir şekilde bana bakıp Vivien? diye sordu.

Parmağımı dudaklarıma getirip, susmasını işaret ede-relc Sanırım Steve tarafından yatağa hapsedilmiş durumda, diye fısıldadım.

Emily, anında gülüp, ses çıkarmamak için iki eliyle ağzını kapatarak, kıkırdadı.

Steve ve Vivien'in yatağından boğuşma sesleri geliyordu. Steve Emily'le beni yatırmak için buna katlandıysa, ortada büyük bir iddia olmalıydı. Tadım çıkaracaktım...

Emily'nin elinden tuttum ve diğer yatağın yanına getirip Sadece burası var. Ben koltukta uyurum, diyerek, onun beni çağırmasını bekledim.

Tanrım lütfen çağırsın!

Yatağa baktı. Ardmdan tekrar bana bakıp, bir şeyler söyleyecekken vazgeçti ve nevrresimi açarak yavaşça yatağa girdi. Lanet olsun! Steve'in pları işe yaramamıştı!

Önce ışığı söndürüp sonra koltuğa doğru yavaş adımlarla, hâlâ umudumu kaybetmeyerek yürüdüm. Emily'den yine ses çıkmayınca, iki kişilik koltuğa uzandım. Daha doğrusu vücudumun yansı uzandı. Kalanı ise koltuğun kenarından sarkıyordu.

Steve ve Vivien'den ara ara boğuşma sesleri ve fısıltılar gelse de önemsemeyerek gözlerimi kapadım. Steve bile Vivien'le, onu zorla alıkoysa da aynı yatakta yatmıştı. Biz ise, Emily yatakta ve ben bedenimin sığmadığı göt kadar koltukta!

Lanet olsun!

-Steve-

Kıpırdama cadı!

Bu cadıya sessiz kızmak ne zordu!

Bırak beni sapık!

Sesi çok çıkınca elimle ağzımı kapadım.

Mmmm... Mmnını... seslerine aldırmadan ağzımı ka-

627

Corleone Canan A. Düzgan

pamaya devam ettim. VValt ve Emily aynı yatağa girdikleri ve iddiayı kazandığım anda serbest bırakacaktım bu bücürü.

Deli gücü vardı bu kızda! Resmen zorluyordu beni! Kollarımla sarmak yetmeyince, bacaklarımla küçük bedenini sardım. Artık buradan kaçması, onun bu yaşından sonra bir doksan boylu bir kız olması kadar imkânsızdı!

Tırnaklarını elime geçirince acı içinde elimi ağzından çektim! Onun bağırmasma izin vermeden, anında Eğer bağırırsan asla kurtulamazsın cüce! diye tehdit edince, sessiz bir şekilde Bırakırsan ses çıkarmadan yatarım burada söz veriyorum. Çek şu uzunlarını! deyip, bacaklarını kıpırdatarak yine kurtulmaya çalıştı.

Tabii ki başaramadı!

Ben yan duruyordum. O da sırtüstü. Kollarımla vücudunu sıkı sıkı tutmuş, bacaklarımla ise bacaklarını sarıp, hareket edemez hale getirmiştim. Nasıl kaçabilirdi ki?

Kulağına Sana inanacağımı mı samyorsun? İçine şeytan kaçmış senin! Ama ne yaparsan yap, iddiayı ben kazanacağım! diye fısıldadım. Söylediklerimi duyar duymaz daha da hiddetlendi. Yüzünü yüzüme çevirip Hiç uyumayacak mısın sanki? İnan horlamaya başladığın anda, şu an bacağıma değen fazlalığım kökünden koparacağım! diyerek, çatık kaşlarıyla bana baktı.

Aramızdaki birkaç santim hoşuma gidince keyiflenerek onu daha da kızdırdım.

Koparman için dokunman gerek biliyorsun değil mi? Hem ben horlamam.

Ben sırtıırken, dişlerini sıkarak yine kurtulmak için hareket edip, nevrresimi başımızm üstüne çekmiş olduğum için, son bahanesini söyledi.

Nefes alamıyorum!

Susarsan buradaki hava sana yeter. Ama sesini kesmezsen sustururum bücür. Onlar aynı yatağa girene kadar bekleyeceksin. Aksi halde nefes alabilmen için Emily'nin yöntemini kullanmam gerekecek.

628

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Gözleri kocaman açılmış bir şekilde bana baktıktan sonra dudaklarını birbirine bastırarak, başını diğer yöne çevirdi-

Tanrım şu anki keyfimin haddi hesabı yoktu! Çok eğleniyordum!

Sustu. Hareket etmeden kollarımın arasında öylece durmaya devam etti. Deli gibi uykusu olmasına rağmen direniyordu. Gözleri yavaşça kapamıyor ama tam kapanınca hemen açıyordu. Başımı yastıktan kaldırıp, yüzünü incelemeye başladım. Bu kadar çabalaması ve vazgeçmemesi hoşuma gitmişti. Zor bir kızdı. Cadıydı, büyürdü, sinir ve uyuzun tekiydi ama gerçekten sevimliydi. Minik kalkık burnu ve biçimli minik dudaklarıyla oldukça şirindi.

Bir anda hızla yüzünü bana çevirip Ne bakıyorsun? diye sordu sessiz olmaya çalışarak.

Ona bakarken yakalanmamın verdiği utançla, gözlerimi kapatıp başımı yastığa nasıl gömdüğümü bilmiyordum!

Lanet olsun!

Tüm gece uyuyup uyumadığımı mı kontrol edeceksin aptal?

Yanlış anlamamıştı! Ama zaten ortada bir yanlış yok muydu? Var mıydı yoksa? Hem ben neden onu izliyordum ki?

Uyu zıbar! diye cevap verip, alnımla kafasını iterek uzaklaştırdım.

Çeker misin koca kafam! Zaten kıpırdayamıyorum başım yamuk nasıl uyumamı bekliyorsun?

Olmayacaktı böyle! Kollarımın arasındaki büyücü cadı bile olsa etkilenmeye başlamıştım! Dokuz ay boyunca, onca uğraşıma rağmen beni sadece bu çelimsiz kızın etkilemeyi başarabilmesi, hem de hiçbir şev yapmadan, ne kadar tuhaftı...

Gözlerimi araladım. Başı aksi yönünde olsa da karşıma çıkan ince narin boynuyla, yine hızla gözlerimi kapadım. Lanet olsun! Ondan hoşlanıyor olamazdım değil mi?

629

Corleonis Canan A. Düzgan

-Walter-

Rahat etmeyi bir türlü başaramadığım koltukta, sürekli sağa sola dönerek, en rahat pozisyonu arıyordum uyumak için. Emily uyumuş muydu? Steve'le Vivien'in de sesi çıkmıyordu artık. Tanrım onlar bile yan yana uyuyabilmiş-lerdi! Yanma gitmeli miydim? Sonuçta ona sarılmama izin vermişti. Öpmeme de. Evet yapabiliirdim. Steve gibi utanmaz bir piç olsaydım, her şey çok daha kolay olurdu.

Koltuğun sert kolundan başımı kaldırıp, Emily'ye baktım. Hareketsiz yatıyordu. Uyumuş olmalıydı. Uyumasını fırsat bilerek sessizce yanına kıvrılabilirdim. Eğer uyanır ve yatakta ne işim olduğunu sorarsa, yatağa nasıl geldiğimi hatırlamadığımı söyler yırtardım.

Yavaşça koltukta doğruldum. Herkes uykuya yeni daldığından, en ufak ses bile onları uyandırabilirdi. Hiçbir yere dokunmadan, iki elimi de havada tutarak kıcımlı koltuktan yavaş ve sessizce kaldırdım. Kaldırır kaldırmaz, lanet olasıca eskimiş koltuğun yaylarmdan birinin Doiyng diye ses çıkarmasıyla, dizlerim kırık, ellerim havada öylece kalakaldım.

Sadece oynattığım göz bebeklerimle Steve'in yattığı, ardmdan Emily'nin yattığı yatağa baktığımda hâlâ hareketsiz oluşlarına sevinerek, doğruldum.

Emily'nin yattığı yatağa yürümeden önce arkamı dönerek, planlanma kasti olan yaşlı koltuğa orta parmağımı çıkarıp, yatağa sessiz, çok sessiz adımlarla yürümeye başladım.

Sonunda, kan ter içinde yatağm yanma vardığımda yavaşça nevresimi açarak, adeta bir yılan gibi yatağa süzıldüm. Yılan derken iyi yılan tabii ki.

Yatışımla yatağm bir tarafı aşağı çökünce, Emily benim tarafıma dönerek dudaklarını oynattı. Tanrıya şükür hâlâ uyuyordu!

Ne güzel uyuyordu...

Bir süre kıpırdamadan kalıp, uykusunun derinleşmesi-

630

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ni bekledim. Artık bir tarafım uyuşmaya başlayınca yavaşça sırtüstü döndüm. Zaten daha fazla böyle uzaktan ona bakmaya dayanamayacaktım!

Gözlerimi kapadım ve kendimi uyumaya zorladım. Şu an annemin ninnilerine öyle ihtiyacım vardı ki!

Göğsümde hissettiğim elle gözlerimi yeniden açınca, Emily'nin yüzüstü dönüp, kolunu da üzerime attığını gördüm. Tanrım üzerindeki havlu ne haldeydi kim bilir? Hata yapmıştım! Kesinlikle tek çekişte çıkarılabilen bir havluyla yatan Emily'nin yatağma süzülme, ölümüm demekti!

Sakin olmalıydım. Sakin olup, onunla aynı yatakta uyumanın güzelliğini, huzurunu yaşamalıydım. Havluyu düşünmemeliydim. Çıplak vücudunu asla!

Elini göğsümden çekip, yüzüstü döndü o da. Hafifçe açılan nevresimden, havlunun üzerinde olmadığını anlamıştım! Bir şey yapmalıydım yoksa durumum çok ama çok vahim bir hâl alacaktı!

Hafifçe ona yanaştım. Eğer sırtını bana çevirirsem, hiçbir yerini görmeden yataktaki havluyu üzerine örtüp, nevresimle de sabitleyebilirdim.

Tanrım! Ya Steve biz uyurken uyanır ve o sırada Emily uyku arasında hem nevresimi hem de havluyu üzerinden atarsa?

Bu, olabilirliği mümkün düşünce, beni öyle paniklet-mişti ki, Emily'nin uyanması umurumda olmadan omuzlarından tutup, bana arkasını çevirerek göğsüme yapıştırdım. Kollarımı ise onun kollarının üzerinden sardım.

Emily, her ne kadar uyanacağını bilsem ama uyanmaması için dua etsem de uyanarak, şaşkın gözlerle başını çevirip bana baktı.

Gelmeyeceğini sanmıştım, diye söyleyip, yeniden yüzünü çevirince, gülümsedim.

Beni mi bekliyordu yani? Yanma gelmemi mi istiyordu?

Hızla çarpan kalbimle arkasından ona daha da sıkı sarıldım. Evet, üzerinde havlu yoktu ama ellerimi ve kolla-

631

Corleone Canan A. Düzgan

rımı dokunmamam gereken yerlerine değdirmeyerek de sarılabılırdim ona.

Ölesiye zor olsa da!

Zaten olmadı da!

Çünkü benim söz dinlemeyen zamansız ufaklık, kollarımın altında neler olduğunu bildiği için gittikçe yaramazlaşıyordu! Emily masum bir kızdı. Ve onu korkutmak istemiyordum. Kolumu Emily'den çekerek, üzerine yatmış olduğumuz havluyu aldım ve bir kısmını Emily ile benim arama yerleştirdikten sonra kalan kısmını da üzerine attım.

Uyumadığını, sık nefes alışıyla anlıyordum. Yaptığım hiçbir şeye karşı gelmemesi ve sesini çıkarmaması hoşuma gitmiş, yaptığım şeyi daha rahat yapmamı sağlamıştı. Ve yeniden sarıldım. Şimdi daha iyiydi. Hem onu hissedebiliyor hem de yaramaz düşünceler aklıma gelmiyordu.

Başını yavaşça bana çevirip Sarılman hoşuma gidiyor, diye fısıldadı. Ardından kollarımı arasmda bana dönüp, yüzüme bakmadan Sen de öyle, diye devam etti sözlerine.

Benden hoşlandığını söylemişti değil mi?

Tanrım!

Kalbim yerinden çıkarken, ona sardığım kolumu çekip, çenesinden tuttum ve yüzünü kaldırarak bana bakmasını sağladım.

Yüzü santimler uzağımdayken Ben de senden hoşlanıyorum, diye fısıldadım.

Utangaç bir şekilde tereddütte gülümsedi. Elini, ikimizin araşma göğsüme koyup Şimdi... Biz... Sevgili mi oluyoruz peki? diye sordu masumca.

Yüzümü, yüzüne biraz daha yaklaştırıp, dudaklarından gözlerimi alamayarak Evet, dedim.

Evet artık sevgiliyiz.

Gözlerini kapadı. Ve dudaklarım dudaklarına değer değmez, dünyanın en göt herifi Steve'in sesiyle yerimde sıçrayıp, panikle Emily'nin üzerini sıkıca örttüm.

632

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ben kazandım! Ben! Ben!

Emily de ne olduğunu anlamamış, bana sığmarak şaşkın gözlerle Steve'e bakıyordu.

Steve yatağın üzerinde sevinçle zıplarken, Vivien sıcaktan kızarmış yüzü ve terden yüzüne yapışmış saçlarıyla nevremin altından çıkıp Hile yaptın!

Steve zıplamayı kesmiş Vivien'e bakarak Hayır yapmadım. Kollarımın arasından çıkmak isteseydin çoktan çıkardın büy. Hem şu manzaraya bak... deyip bizi gösterdi ve Aynı yatakta sarmaş dolaşlar... diye devam etti.

Vivien sinirle burnunu düzelterek, Steve gibi yatağın üzerinde ayağa kalktı.

Dev ahtapot balığı gibi her yanıma sarmışken nasıl kaçabilirdim sekiz bacak! Hem beni öpmekle tehdit ettin! Beni öpmendense iddiayı kaybetmeye razıydım!

Steve bozulsa da çıkartmadı. Elini uzatıp Paramı ver cüce! dedi ve yataktan atladı.

Vivien de yataktan inip, Emily'nin yanına gelerek kolundan tuttu ve Param almak isteseydin, oyunu adil oynardın! Hadi Emi yatalım, deyip, Emily üzerini düzeltirken onu bekledi.

Emily ve bahtsız ben, birbirimize üzgün üzgün bakarken, tanrının cezası Steve çoktan yatağın üzerine atlamış, pis sırtışıyla ılık çalıp, yerleşmeye çalışıyordu. Vivien, acımasız Vivien, benim masum Emily'mi diğer yatağa götürüyordu. Bense arkasından bakıp, bana bıraktığı kokusuyla uyuyacaktım.

Ya da Steve'in horlamasıyla karışık, gaz kokusuyla!

Başımı yastığa bıraktım ve sinirli bir şekilde, diğer yanımda uzanan göt suratlı Steve'e baktım.

Bizi iddianda kullanmanız çok dostane bir davranıştı Steve! Kazandığın için gurur duyuyor olmalısın!

Evet. Açıkçası o cadıyı, büy bedenine rağmen zapt etmek çok zor oldu, deyince kafasına şaplağı yaptırdıktan sonra kızlara baktım. Çoktan yatmışlardı. Ama uyumadıklarına emindim. Özellikle Emily'nin.

633

Corleone Canan A. Düzgan

Neden vuruyorsun? Sayemde Emily'le yattım! diyerek sessizce söylenince, ben de sessiz olmaya çalışarak Evet! Şimdi de seninle yatıyorum lanet olsun! Üstelik tam zamanında... deyip sustum ve tüm nevremini üzerime çekerek, tek bir parçasını bile ona bırakmayarak, Steve'e arkamı dönüp yattım.

Uyumadan önce kızların yatağına son bir kez baktığımda Emily başını kaldırarak gülümsedi ve konuşmadan dudaklarını kıpırdattı.

İyi geceler.

Bir daha sokakta yatmam gerekse bile asla ama asla Steve'le uyumayacaktım! Hiç bir güç buna engel olamayacaktı! Uzun uğraşlar sonucu uykuya dalmışken, karın boşluğuma aldığım darbeyle sabaha kadar tekmelerinden ve yumruklarından kendimi korumaya çalışmış, sonunda pes etmiş ve yine ikili yaşı koltuğa geri dönmüştüm! Rahat edemeyip, gecenin geri kalanını koltukla savaş ederek geçirmiş, arada bir sessizce kalkarak, koltuğun doiy-ng seslerine aldırmandan Emily'nin başucunda durup, onu seyretmişim. Herhangi birisi kıpırdandığında ise uçarak koltuğa geri dönmüş ve hatırı sayılır bam güm sesleriyle uyuma numarası yapmışım.

Kısaca boktan bir geceyle sabahı etmişim!

Saate baktım. Sabahın yedisiydi ve Steve piçini uyandırmanın tam vaktiydi. Kalktım ve mini dolaptan su alıp, Steve'e yanaştım. Ağzından akan bir miktar salyayla bebek gibi uyuyordu göt!

Ve buz gibi suyu başından aşağıya dökmeye başlamamla, yerinden fırlayıp, küfrederek ellerini yüzüne siper etmeye çalıştı. Katilin, kurbanını öldürdüğündeki haz gibi keyif alıyordum! Dün gece beni EmilyTe kavuşturup, ardmdan pis bir oyunla ayırmasının hafifletilmiş intikamıydı bu!

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Suyu dökmeyi bıraktığımda, yüzündeki suyu silip saçlarım düzelterek Tanm VValt! Ne yapıyorsun lanet olsun! diye kızdı.

Elimdeki şişeyi masanın üzerine koyup, ona dönerek Salyaların belli olmasın diye Steve. Seni düşündüğümden, dedim ve kızlara seslendim.

Hadi kızlar uyanın. Yola çıkmalıyız. Daha evden eşyalarımızı alıp, size taşınacağız.

Emily uyku sersemi yatakta doğruldu. Gözlerini ovuştururken Günaydın, dedi o güzel sesiyle. Vivien de uyanmıştı. O da yataktan ayaklarını sarkıtıp, önce bana sonra Steve'e bakarak Ne olmuş bu sahtekâra? İntikam için başımı klozete mi soktun? diye sordu son olarak yine bana bakıp.

Ellerimi belime koyarak İyi fikirmiş. Keşke öyle yapsaydım, dedim ve balkona çıkıp kıyafetlerimi aldıktan sonra banyoya girdim.

Nihayet hepimiz hazırlanıp, resepsiyona indik. Şeytan bakışlı bu kez resepsiyondaydı.

Taksi çağırır mısınız? diye sorduğumda başımı aşağı yukarı sallayıp, ahizeyi kaldırdı. Taksiyi çağırın konuşması bittiğinde Birazdan burada olur, delince Emily'nin elini tutarak pansiyondan çıktım. Arkamızdan Steve ve Vivien geliyordu.

Steve'in sessizliğinden, dün gece yaptıklar için pişman olduğunu anlıyordum. Ama daha süründürecektim o piçi!

Önce Emily ve Vivien'in evine varmıştık. Onları sapasağlam evlerine bırakırken, işten çıktıklarında onları da alıp, evlerine geçmek için sözleşmiştik.

Tanrım! Gerçekten beraber yaşayacaktık! Emily le aynı evde olma düşüncesi bile harikaydı! Belki de hayatımın kadınıydı o... Yaşlınsam da sevmekten vazgeçmeyeceğim kadın...

635

Corleonis Canan A. Düzgan

-Urel-

On gündür gizli gizli onları izliyordum. Karşılaştıklarım rüzgârın gelişiyi hissetmişim. Kihan'a sorduğumda ise o da onaylamıştı. Ya hatırlarlarsa diye sormuştum Kihan'a.

Kihan ise Sen istemediğin sürece asla, demişti.

Ama bu senin sihrin, diye cevap vermişim.

Bu sadece, sana verdiğim bir güç, diye yanıtlamıştı beni.

Sitem dolu bir sesle Neden onların geleceğini benim ellerime veriyorsun? Onlara yardım edersem, bana ne olacağını sen söyledin! diye bağırıyordum.

İlk kez bağırıyordum Kihan'a... O ise ilk kez gördüğüm ve üzgün olduğunu düşündüğüm gözlerle bana bakıp, başka bir şey söylemeden gitmişti.

Şimdi ise yeniden dünyadaydım...

Onlar ise öyle mutlu görünüyorlardı ki. Aynı evde yaşıyorlar, sürekli geziyor ve gülüyorlardı. Elka ve VValt el ele tutuşup, âşık insanlar gibi öpüşüyorlardı. Steve ve Axela ise yine didişiyor, Steve onu yanağından öperek kızdırıyordu.

Mutluydular... Hem de çok...

Yüz doksan günleri kaldığını bilseler, bu kadar mutlu olabilirler miydi?

Kihan!

Bazen ona öyle kızırıyordum ki. Ama yine de nedenini bilmesem de ondan vazgeçemiyordum. Sanki ona bağılıymışım gibi kendimi bildiğim günden itibaren o vardı. Hep vardı...

Kihan'm mutluluk ve iyilik duygusuna sahip olmadığını düşünüyordum; çünkü hiçbir zaman yüzü sevinçli bir hâl almamıştı. Okyanusta hiçbirimiz mutluluk harici duyguyu bilmiyorduk zaten. Bir de kızgınlık vardı. Onu da bu son zamanlarda Kihan'a karşı hissetmiştim. Sanırım dünyada uzun süre kaldığım içindi. Elka ve Axela saf ve

636

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

masumdu. Geçmiş yaşantılarındaki karakterleri mutlaka su anı etkiliyordu tabii. Dünyada yaşadıkları olaylara tepkilerinin, geçmişte henüz ölmemiş bir insankenki tepkileriyle aynı olduğunu sanıyordum. Ama her ne olursa olsun, yine de masum ve savunmasızdılar.

VValt ve Steve... Onları koruyorlardı. VValt, Elka'ya ömrünü feda edebilecek âşık bir adamdı. Steve ise her ne kadar inkâr etse de o da Axela'ya âşıktı. Düşünceleri Axela'y-la doluydu. Onlar, Elka ve Axela'ya asla zarar vermeyecek ve zarar verilmesine izin vermeyecek iki güçlü adamdılar. Belki de yeniden karşılaşmalarına ve aynı evde kalmalarına müdahale etmemem bu yüzdendi.

Aslında belki de asıl neden, kabul etmekte zorlansam da, hatırlamalarını istiyor olmamdı. Haksızlıktı çünkü onlara yapılan... Geçmişlerini bilmeseler de mutlulardı ama bilmeye hakları vardı. Ancak, karşılaştıkları andan itibaren iki yüz gün sonunda hatırlamazlarsa, Kihan bu kez gerçekten öleceklerini söylemişti... Son darbesini vurmuş ve bana son görevimi vermişti!

Hâlbuki karşılaşmasaydılar, bu görev bana verilmeyecekti...

Ölmelerini istemiyordum!

Çok uğraşmışlardı. Üstelik onları koruyacak bilileri de vardı artık. Ama Kihan'a göre onlara yeterince şans verilmişti. Ancak ben, bu planları, bu oyunu anlayamıyordum; çünkü bir nedeni yoktu. Tek söylediği, okyanusun tann-larıyla anlaşmasının böyle olduğuydu... Kuralların böyle olduğu...

İlk kez karşı çıkmak istiyordum okyanusun kurallarına!

Bir deniz perisinin insan olmasının kolay olacağını mı sanıyorsun Urel?Okyanus tanrılarına soyumuz için ıvrmiş olduğum bir söz var. Tanrılar bize iki yii: deniz perisi verdi. Tanrılar sayesinde, deniz perileri insan olana kadar varlığımız tükenmedi. Ve şimdi onlara karşı çıkamam. Onların bize belirli şartlar

Corleone Canan A. Düzgan

karşılığında vermiş olduklarını, şartları yerine getirmeyerek, soyumuzun yok olması pahasına olsa bile bozamam. Gerekenleri yerine getirdikleri takdirde her deniz perisi insan oldu. Onlara ölmüş olmalarına rağmen şans verildi. İnsan olmayı ne kadar istiyorlarsa, her engeli o kadar kolay aşacaklardır. Ben sadece onları dünyaya gönderirim. Orada yaşadıkları, onların kaderi...

Yine bana açıklamasını yapmış ve sorgulayacağım bir şey bırakmamıştı. Birkaç kez bana da sormuştu.

İnsan olmak ister miydin Urel?

Kesin ve net cevabımı vermiştim.

Hayır! Asla! İnsanlar kötü varlıklar.

Şimdiyse öyle düşünmüyordum. Evet, insanların bir kısmı kötüydü; ama aslında hepsinin içinde bir yerlerde iyi bir insan vardı. Bir insana nasıl davranıyorsam, o şekilde karşılığını veriyordu insanlar. Yani insan olmak kötü bir şey değildi... Hatta güzel yanları bile vardı. Her şeyi daha iyi hissediyordum mesela. Kızgın olmak, üzgün olmak, mutlu ve endişeli olmak, heyecanlı olmak... Bunlar gerçekten var olduğunu hissettiriyordu. Okyanustayken amaçsız bir şekilde sadece deniz perilerine, insan olmaları yolunda yardımcı olmakla görevliydim. Tek amacım buydu. Varlığımın tek sebebi... Dünyada ise kendime birçok amaç

edinebilirdim. Yemek yiyecek, kalacak yer bulabilmek için çalışmak zorunda olmam mesela. Ya da bazı insanların yaptığı gibi dünyanın farklı yerlerini dolaşabilmek. Belki âşık olmak ve küçük insanlar yapmak...

Peki, aşk nasıl bir şeydi?

VValt ve Elka'ya baktığımda, onlar mutluydular. Aşk, mutlu olmak demekti. Elka ölürken, VValt üzgündü. Aşk, üzgün olmak demekti. Elka ve VValt yan yana geldiklerinde kalpleri hızlanıyordu. Aşk, heyecan demekti.

İlk kez aşkı merak ediyordum... Ancak insan olduğumda aşkı öğrenebilirdim. Ya da Elka gibi insan olmak istediğimde...

İstiyor muydum artık?

1 ^ 638

i A >

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kihan tuhaftı. Söylediği şeyler tutarsızdı ve bu kadın, aklımda bir sürü soru oluştuyordu. Yine de ona karşı çıkmıyordum. O, Elka ve Axela da insan olursa, tek ailem olacaktı... Aramızdaki bağ, her şeyden güçlüydü.

Hatırlamayacaklar... Sana bağlı...

Ya hatırlamalarına izin verip, insan olarak hızla ölecektim ya da Elka ve Axela'nın ölümünü, onların ölümüyle beraber hayatı mahvolacak Walt ve Steve'i izleyecektim.

Neden ben? Neden bunu bana bırakıyordu Kihan?

Ama eğer onun elinde olsaydı, kendi hayatı için ölmelerine, bu kadar acıya izin verir miydi? Bu kadar kötü müydü Kihan? Yüzyıllarca iyi bir kadın olarak düşündüğüm Kihan kötü müydü gerçekten? Ya da tam tersi hatırlamalarına izin verip, kendini ölüme terk eder miydi?

Şimdiyse, benim hayatımı ortaya koyuyordu! Ona bu kadar sadıkken nasıl yapabiliyordu bunu bana? Üstelik tam da insan olmaya sıcak bakarken...

Bu yeşil, park dedikleri yerde bank adını verdikleri tahtadan oturağa oturup, bunları düşünüyordum. Bir yandan da uzaktan gizlice Elka ve Axela'yla, VValt ve Steve'i gözetliyordum...

Karar vermem gerekiyordu... Kızlar hasta olmaya başlamadan...

JCıtk Dkinci TSölüm

-Walter-

Şimdi. Bu topu şu gördüğün yuvarlak fileli yere sokmaya çalışacaksın Emi.

Ama çok yüksek. Yapamam ki, diye mızızlandı üzgün bir şekilde.

Bu üzgün haline gülümserken, sarkıttığı dudağını, dayanamayarak iki parmağımın arasma aldım ve tekrar bırakıp, Yapabilirsin. Tek yapman gereken topu hizalayıp, atışını yapmak, deyip, basketbol topunu potaya attım.

Emily, benim güzel Emily'm, top fileden aşağı düşerken, ellerini çırparak bana, sanki dünyanın en zor işini yapmışım gibi hayranlıkla baktı.

Yine de kendimle gurur duyuyordum...

Steve de Vivien'e öğretmeye çalışıyordu. Tabii ki bağıra çağıra.

Daha kaç kere anlatacağım? Bak küçük göt. Topu böyle tutacaksın ve bileğinden ittirip, yukarı doğru fırlatacaksın. Tamam mı?

Senin ellerin benim ellerimin iki katı. Topu oraya atabilmem için, senin harcadığın gücün iki katını harcamam gerek! Ve ben küçük göt değilim uzun bacak!

Steve Vivien'in arkasını çevirip, baktıktan sonra, Küçük. Hatta orada göt bile yok, diye cevap verince, Vivien iki ayağıyla birlikte Steve'in ayağına zıpladı. Zıplamakla kalmayıp, bir de sağ sol yaparak daha da bastırmca Steve'in yüzü kıpkırmızı oldu.

Zavallı Steve. Bazen acıyordum ona.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hadi ma yapalım/' diye seslenerek, tartışmalarına gon noktayı koymak istedim.

Vivien anmda değişip, Steve'in ayağından inerken, Ben bu pile olmam! diye cevap verdi parmağıyla Steve'i gösterip.

Steve'den ise acı dolu bir Pi sensin! Hiç olmazsa benim annem var! Ben de bu cceyle olmak istemiyorum!-cümleleri gelince, Vivien ile ben birlikte, Steve ve Emily birlikte maa başladık.

Bu ma fikri önce hoşuma gitse de sonradan ne kadar tehlikeli olacağım anlamıştım! Tanrım! Kızların vurmadığı yerimiz kalmamıştı! Özellikle de Steve eğer bu matan sağlam çıkarsa, ona gerçekten bir dl verecektim!

En son gördüğümde Vivien, topu almak için Steve'in üstüne uçmuştu! İkiisi beraber yere düştükleri bir zamanda ise Vivien, yine Steve'den topu almak için kamına hiç durmadan tekme atıyordu! Bir diğer top alma macerasında ise Steve'in sırtına zıplamış, ona kene gibi yapışarak, basket atmasını engellemişti!

Tanrım! Sanki basketbol değil, Amerikan futbolu oynuyorduk!

Top Emily'de olunca, narin hareketlerle topu zıplatan gzelliğimi izliyordum. Yanında onunla beraber koşsam da, topu ondan almak için tek mdahalem yalandan bir iki elimi sallayışım oluyordu.

Kıyamıyordum ki...

Ancak birkaç kez topu potaya atarken zıpladığında, dirseği çeneme çarpmıştı!

Olsun... Yine de kıyamıyordum işte...

Top Vivien'e geçtiğinde Steve onu yanağından öperek sinirlendirip şaşırtarak topu elinden alıyor ve basket atıyordu. Tabii ki ben Emily'yi izlemeye daldığım zamanlarda...

Vivien ise bir eliyle Steve'in öptüğü yanağını silerken, sinirlenip yanımdan geçerek, Aptal şık! Oyuna bak! Se-

Corleonis Canan A. Düzgan

nin şaşşallığın yüzünden yenileceğiz! diye laf atıyordu bana.

Sonunda terden sıırıslıklam ve yorgun düştüğümüzde, Hadi eve gidelim artık. zerimizi değiştirip bir şeyler yeriz, dedim ve Emily'nin elini tuttum.

Eve yakın bir parktaydık. Bir haftadır beraber yaşıyorduk. Emily ve Vivien'in evi sessiz bir mahalledeydi. Evlerinde rahattık. Sabah onlarla beraber işe gidiyor, birer kahve içip Barny ve Robert amcayla sohbet ettikten sonra yapacak işlerimizi hallediyorduk. İş çıkışlarında yine kafeye gidip onları alarak, ya yemeğe ya da eğlenmeye gidiyorduk. Ama çoğunlukla evde oluyorduk.

Barny, kulüpte yaptığı hata için defalarca özür dilemişti. Biz onu her ne kadar öldürmek istesek de, Robert amca ona iyi bir ceza vererek hakkından gelmişti. Robert amcayla o günden sonra aramız harikaydı. Kızların kimsesizliği için çok endişelendiğini, onların çok güzel kızlar olduğunu ve kimseye güvenmediğini anlatmıştı. Guy denen, Emily'nin de daha önce bahsettiği adamdan bahsedip; ona, kızları korumak için söz verdiğini söylemişti. Artık bize güveniyor ve aynı evde kaldığımızı biliyordu.

Eve girer girmez Vivien odasına girdi. Emily de banyoya koşarken İlk ben duş alacağım! diye bağırdı gülerek.

Steve yine salak sıırışıyla, VValt da gelsin beraber yapın şu işi, diye bağırdı o da Emily'nin arkasmdan.

Steve'in yanımda oluşuna sevinerek, başının arkasına şaplağı yapıştırdım ve Kapa eneni Steve bizi düşüneceğine kendine bak! diye kızdım.

Kafasını ovalayarak, Ne varmış bende? diye sordu hayretle.

Sıra bendeydi! Pis pis sıırıtarak salona yürürken, Hâlâ koltukta yatırırsun rahibe, diye dalga geçtim.

Peşimden gelip, Koltuk çok rahat, diyerek koltuğa

oturdu ve birkaç kez zıpladı.

Televizyonun kumandasını alıp, yanma oturdum ve
Neden itiraf etmiyorsun? diye sordum ciddi bir şekilde.
642

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Anlamamış gibi yapıp, bakışlarını televizyona çevirdi.
Neyi itiraf etmem gerekiyor?
Gözlerimi devirdim ve Vivien'den hoşlanıyorsun. O da senden hoşlanıyor. Neden itiraf edip,
sevgili olarak bizi de bu saçma tartışmalarınızdan kurtarmıyorsunuz? diye
söyledim açıkça.

Sanki ona küfredmişim gibi kaşlarını çatarak hızla bana baktı. Ondan hoşlanmıyorum. Hem
hoşlansam da o benden hoşlanmıyor. Birbirimizden nefret ediyoruz VValt. Ve sen bize sevgili
olun diyorsun!

Ses tonu sıkın geliyordu. Onun daha saçma ya da dalga geçen bir şeyler söylemesini
beklemiştim. Ancak böyle konuşarak, fark etmese de Vivien'den ne kadar çok hoşlandığını
açıklamıştı aslında bana.

Onlar için bir şeyler yapmalıydım...
Tanrım! Steve aşk acısı çekiyordu!
Kahkahamı bastırarak yine zorladım. Tek çarem onu şaşırtıp, ağzından laf almaktı.
Belki de tam tersidir. Yani sen ondan hoşlandığın için sürekli sataşıyorsun ya, o da senin
gibidir belki ha?

Sanmıyorum. Şeytanın teki ve benden nefret ediyor, dedi televizyondan gözlerini almadan.
Ve ben pis pis sırtıtmaya başlarken, ne söylediğini fark edip bana dönerek oturduğu yerde
toparlanarak, Ağzımdan laf almaya mı çalışıyorsun âşık göt? diye sordu sinirle.

Hayır, sen kabul ettin dostum, deyip ellerimi teslim olur bir şekilde havaya kaldırdım.
O ise kumandayı elimden alıp, Yok öyle bir şey! Kelime oyunu yaptın! Bu sayılmaz!
diyerek tekrar televizyona bakınca ellerimi indirdim ve sakın bir sesle, Steve. Sen benim
dostumsun. Neden bir kere olsun götünü indirip, hoşlandığın kıza açılmıyorsun? Ya başka
birisi onu senden önce kaparsa! O zaman ne yapacaksın? Görmüyor musun erkeklerin ona
nasıl baktığını? Artık Emily'ye ba-

643
Corleonis Canan A. Düzgan

kamıyorlar çünkü o bana ait. Ben de ona... Benim sevgilin-! o... Neden sen de bu güzel
duyguyu yaşamıyorsun? Sana ait olma hissini? Senin ona ait olma hissini? diye söyledim tüm
samimiyetimle.

Hâlâ televizyona bakarken, söylediklerimle yine kaşları çatıldı ve hiçbir şey söylemeden
kumandayı sehpaye sertçe koyup, ayağa kalkarak dış kapıya yöneldi.

Bu, beni çok iyi anladığının bir göstergesiydi!
-Steve-
Evin kapışım çarpıp, dışarı çıktığımda derin bir nefes aldım. VValt piçi beni fena
sıkıştırmıştı!

Vivien...
Cadı...

Onunla ne yapacağımı bilmiyordum. Evet hoşuma gidiyordu ama bu şekilde de
eğleniyordum. Onunla aynı evdeydim. Her gün onu görüyordum. Onun yanındaydım. Onu
koruyordum.

Pekâlâ... Bazen... Çoğu zaman, ona dokunmak istemem normaldi. Onu öpme isteğim
normal değildi. Ya da o da normaldi. Sonuçta o bir kızdı.

İnatçı bir kız!
Dik başlı!
Sinir bozucu!

Minik!

Bazen öyle sinir bozucu ki, sarılarak onu boğmak istiyordum! Sarılarak boğmak istemem de normaldi ki, aksi halde elimi ısırırdı değil mi?

Saçlarımı karıştırdım. Aklım karmakarışık. Parka doğru yürümeye başladım.

Parka vardığımda, az önceki gibi kimse yoktu. Bulduğum bankın oturacak kısmına bastım ve yaslanılan yere oturdum. Dirseklerimi dizlerime dayayınca, istemesem de yine aklıma o bücür geldi.

Tanrım!

644

Bir Deniz (Cızı Hikâyesi

Gerçekten çoğu zaman hakkımdan geliyordu!

Gülümsedim ve Lanet olasıca cadı/' diye söylendim kendi kendime.

Bana ait olması hoşuma gider miydi? Onunla sevgili olmak... Değişir miydik acaba? Bu sürekli didişen halimizi seviyordum ve bu halimizin değişmesini istemiyordum; ama eksik bir şeyler vardı. Belki sevgili olduğumuzda durulacaktık. Ya da hiçbir şey değişmeyecek ve o eksikliğin yeri dolacaktı.

Bilemiyordum.

Ona dileğim gibi dokunamamam nuydu yoksa öpeme-mem mi? Ya da tam olarak sahiplenemem mi? VValt'un söylediği gibi, ona ait olma ve onun bana ait olma hissi nasıl bir şeydi?

En önemli soru ise; benden hoşlanıyor muydu?

Banktan indim ve eve doğru yürümeye başladım. Kararımı verecektim. Çok düşünmek bana göre bir iş değildi.

-VJalter-

Emily, havluyla banyodan çıktığında bakışlarım, benliğim, bedenim televizyondan ona akı adeta.

Her seferinde bunu yapıyordu!

Islak saçları ve teniyle karşımdan öylece geçip, odasma giriyor ve beni ardmdan bakan perişan bir erkek olarak bırakıyordu!

Tanrım! Bana yardım et!

Bir haftadır beraber uyusak da, öpüşüp sarılarak uyumaktan ileri gidememiştik. Öyle zorlanıyordum ki, neredeyse her gecem uykusuz geçiyordu!

Benim ufaklığın türlü hallerini ondan saklamaya çalışmam ise en büyük sorumlumdur!

Daha önce hiçbir erkekle birlikte olmadığını, birçok kadınla birlikte olan bir erkek olarak çoktan anlamıştım. O kadar masum ve narindi ki... Ve de utangaç... Onu deli gibi istesem de ona nasıl davranacağımı bilemiyordum. Hiçbir

645

Corleone's Canan A. Düzgan

şey bilmemesi beni hem şaşırtıp, zorlarken hem de hoşuma gidiyordu.

Ve gittikçe ona daha da bağlanıyordum... Her şeyine... Her haline...

Odaya girdiğinde ben de ayağa kalkıp duşa girdim. Soğuk suyla tabii ki!

Sonunda herkes duşunu alıp, salonda kolumun altına kıvrılmış Emily'le ve bacaklarını koltuktan sarkıtmış Vivien'le otururken kapmın sesiyle Steve'in geldiğini anlamıştım.

Nerelerdeydin kaçak?

Kötü bir cevap vermemesini umdum. Ancak her zamanki gibi beni yanıltmamıştı ibne!

Julia'yla bir şeyler içtik.

Julia diye birisi olmadığma kalıbımı basardım! İnadına, O kim? diye sordum.

Yeni tanıştık. İyi birine benziyor. Güzel de... Tam bana göre, diye cevap vermesiyle Vivien'e baktım.

Gözlerini televizyondan almadan birkaç kez kırıp, bacağım sallamaya başladı.

Steve Duşa gireceğim, diyerek Vivien'in odasına girdi. Vivien'in odasında dolabın küçük bir kısmı onun kıyafetlerine ayrılmıştı. Başka yer olmadığından, Vivien'i ikna etmek öyle zor olmuştu ki.

Havlusunu alıp, banyoya girdiği anda Vivien hızla kalkıp, mutfığa yöneldi. Mutfaktan, Acıkan var mı? diye seslenince, Emily de kollarının arasından çıkarak Vivien'e yardıma gitti.

Bense sap gibi salonda yalnız kalmıştım. Steve sorununu nasıl halledeceğimi düşünerek. O göte bir ders vermeliydim ama nasıl?

Ve aklıma gelen fikirle, yüzümü pis bir sırtı ş kapladı! Steve götü banyodan çıkmış, yemek yerken meymenetsiz yüzüyle bize katılmıştı. Tanrım bu çocuğu gebertecek-tim! Hazır herkes masadayken, Bu gece içmeye ne dersiniz? Biraz dağıtırız, diye sordum.

M6

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Harika bir fikir!

Emily ellerini çırparken, Vivien ve Steve ayrı anda, Olabilir, diye cevap verince, birbirlerine bakıp anında yemeklerine döndüler.

O zaman bu gece biraz eğlenelim, Hem size taşınmamızı da kutlamış oluruz, diyerek ayağa kalkıp, masayı toparlamaya başladım.

Tekila, konyak, votka, bira... Ne varsa alıp eve gelmiştim. Sarhoş edecektim Steve'i. Onun ancak kanştınca sarhoş olduğunu biliyordum. Ve sonra ötmeye başlayacaktı zaten. Emily'yi ise planım konusunda önceden ayarlamıştım. Seve seve kabul etmişti. Çünkü o da Vivien'in Steve'den hoşlandığını düşünüyordu.

Oha VValt! Hepsini bu gece içirmeyeceksin di mi bize?

Bu soruyu Steve'in sorması, temkinli içeceğine işaretli lanet! Ama halledecektim! Elimden kurtulamayacaktı piç!

Emily'le birbirimize sataşarak sehpayı hazırlamış, çerezleri de koyup, yere oturmuştuk. Vivien ve Steve sehpanın iki ucunda karşı karşıyaydılar. Biz ise yüzümüz televizyona dönük yan yanaydık güzel sevgilimle.

Buraya geldiğimizden beri hiç hayal gören oldu mu? diye sordum.

Steve Ben görmedim, derken Vivien, Bir kere ses duydum sadece, diye cevap verdi.

Emily ise, Ben de görmedim, dedi Vivien'den soma.

Bir saat sonra hâlâ içiyorduk. Steve'i ve Vivien'i hiç yerlerinden kaldırmıyor, içkilerini ben dolduruyordum. Steve'e tüm içkileri karıştırıp, Vivien'e ise hafif sarhoş olacağı şekilde ayarlıyordum. İkisinin de gözleri baygın bakmaya başladığında, Emily'nin kulağına, Şimdi, diye fısıldadım.

Emily, Vivien'e bakarak, Ah Vivien bugün sen kafe-

647

Corleone's Canan A. Düzgan

de mutfaktayken, bir erkek, sana iletmem için bana bir not verdi ve kafeden çıkıp gitti. Çantamda olmalı, deyip odasına yöneldi.

Vivien merakla, Kim acaba? Ne olabilir ki? diye bana bakarak sorunca omuzlarımı bilmiyorum anlamında silktilim.

Steve ise hiç konuya dâhil olmuyordu. Ama bakışlarının değiştiğini görebiliyordum. Bir de bardağı daha sert tutuşunu...

Emily elinde daha önce yazarak ona verdiğim kâğıtla gelip, Vivien'e uzattı. Kâğıt Steve'in önünden geçerken, delici bakışlara maruz kalıp sonunda Vivien'e ulaştı.

Vivien, Ne yazıyor burada? diye sorup, bana bakınca kâğıdı elinden alarak okumaya başladım.

Emily bana okuma yazma bilmediklerini daha önce anlatmıştı. Öğrenmek istiyordu ve ona öğretecektim. İkisine de.

Merhaba. Ben Brandon. Gördüğüm anda beni nasıl etkilemeyi başarabildiğini bilmiyorum. Numaram xxxxxxxx... Lütfen ara. Bekleyeceğim.

Kâğıtta yazılanları okuduğumda Vivien'e, Vay. Kibar birine benziyor. Ne düşünüyorsun? diye sordum göt herife inat.

Tam Vivien konuşacakken, Steve elimden kâğıdı kaptı ve sinirle okumaya başladı. Hızla okuduktan sonra, Siktiğimin kibar ibnesi! diye küfredip, kâğıdı parçalamaya başladı!

Evet!

Tanrım teşekkür ederim!

Ne yaptığını sanıyorsun sen?

Tabi Vivien'in sinirini hesaba katmamıştım ama belki Steve itiraf ederse, sonu kanlı bitmeyebilirdi değil mi?

Lanet olsun!

Görmüyor musun yırtıyorum!

O bana ait! Ne kadar kabasın!

Kibar erkeklerden mi hoşlanıyorsun? Senin gibi bir ca-
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

jıya kibar bir erkek dayanabilir mi sanıyorsun? Brandon denen ibneyi düşünüyorum ben!
Yazık olacak ibneye!

Sanane! Olacaksa olacak! Hem ben sadece senin gibi niçlere böyle davranıyorum!

Bana piç deme cüce!

Steve smirle ayağa kalktı!

Araya girerek, Hey! Pekâlâ, durun çocuklar! diye söylesem de beni takan yoktu!

Tartışma tüm hızıyla devam etti!

Steve'in ayağa kalkmasıyla Vivien de ayağa kalkıp, üstüne bir de sehpaye çıkarak,

Ben senin Julia'larına karışıyor muyum? diye bağırdı sinirle.

Evet, kıvama geliyorlardı!

Ancak masaya çıkarsan Julia kadar edersin zaten!

Lanet olsun sana Steve! Abartmış, bokunu çıkarmıştı!

Yaaaa öyle mi! deyip, Steve'in üstüne atlayan Vivien'e engel olmamıştım!

Ağzımı yüzünü dağıtabilirdi! Hatta dişini kınıp, yüzünü tırnaklarıyla çizebilir, o çok değerli aletine tekme basabilirdi! Göt Steve! Ona boşuna göt demiyordum! Götü gibi ağzımı da tutamıyordu çünkü!

Emily, koluma dokunarak, Bence onlan ayırmalıyız, dedi gözlerini onlardan almadan.

Vivien, Emily'nin söylediğini duyunca, bir an arkasını dönüp, Bu insan ziyanını kimse elimden alamaz! diye bağırdı ve Steve'e yumruklarını vurmaya devam etti.

Aslında Steve tek hamlesiyle onu etkisiz hale getirebilirdi ama sadece kendini koruyordu. Vivien'in hiçbir darbesi Steve'e zarar veremiyordu.

Sonunda Steve Pekâlâ, yeter! deyip, Vivien'i kavradığı gibi altma aldı ve üstüne çıkarak hareket etmesini engelledikten sonra yüzüne eğilip sertçe gözlerine baktı.

Yarına kadar zamanın var cadı! Yarın sen ve ben sevgili olacağız!

Hepimiz donup kalmıştık!

Corleone's Canan A. Düzgan

N-Ne?

Vivien'in ağzından tek çıkan buydu. Steve üzerinden kalkarak, Duydun! Ruh halini ona göre hazırla! Bir daha da söylemeyeceğim! dedi ve masadaki votka, tekila karışımını dikleyip, tuvalete yürüdü.

Vivien ise yerinde şaşkın bir şekilde doğrularak, o da masadaki şişesini dikleyip, hızlı adımlarla odasına girdi.

Emily ile birbirimize bakıp gülümsedik.

İşe yaradı mı yani? Şimdi onlar da sevgili mi? deyip yanağımdan öptü.

Umarım, derken, yarm neler olacağını düşünüyordum.

Hatırlamıyoruz diyerek, her şeyi unutabilirlerdi de... Ya da unutma numarası! Emily beni öpmüş müydü?

Emily'le odamıza geçerken, bir haftadır olduğu gibi yine zor bir gece beni bekliyordu. Onun prenses gibi kollarımın arasmda uyuyuşu ve benim zombi gibi ona saldır-mamaya çalışarak geçirdiğim geceler!

Buna bir çare bulmalıydım!

Emily Su alacağım, diyerek odadan çıkınca yatağa girdim.

Birazdan gelecek ve bana sarılarak ecel terleri döktürecekti.

Tanrım!

Kendine gel VValt! Sevgiline sarıl ve uyu! Sadece uyu!

Odaya girip, su dolu bardağı komodine koydu. Nevresimi açıp, narin hareketlerle yatağa girerek üzerini örttü. Uzanmamıştı. Yastığı başlığa dayayıp, arkasma yaslandı.

Bir sorun mu var?

Sorduğum soruyla bana bakıp tereddütle gülümsedi ve her tedirgin olduğunda yaptığı gibi parmaklarıyla oynamaya başladı.

Doğrulup, ben de yastığı kaldırıp, arkama yaslanarak, merakla ona baktım.

Şey...

Evet?

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Bakışlarını çekingen bir tavırla bana çevirip, hızla parmaklarına indirdi.

Benimle uyurken rahat edemiyor musun?

Sesi öyle masum geliyordu ki... Ve de üzgün...

Tabii ki rahatım Emi, Neden böyle düşünüyorsun? diye cevap verdim. Geceleri uyuyamadığımı fark etmiş olmalıydı.

Hiç uyumuyorsun. Seni rahatsız mı ediyorum?

Arada vücudunun yarısı üzerime çıkarsa da rahatsız etmiyordu; ama en çok zorlandığım uyuma pozisyonlarından biriydi. Tüm vücudunu hissederken!

Hayır rahatsız etmiyorsun. Aksine çok rahatım. Yatağımız da rahat, deyip, yatakta birkaç kez zıpladım.

Kıkırdadı. Yine o kedi gibi sevimli sesleri çıkarırken, bu sevimli periyle ne yapacağımı düşünüyordum. Kıkırdamasını durdurarak yine ciddiyetle bana baktı.

Neden uyumuyorsun o zaman?

Neden uyumuyordum? Ah bir bilseydi...

Geceleri çok uyumam. Genlerimde var. Bir hafta ulumadan durabilirim.

Abartmıştım!

Nasıl anlatabilirdim ki Tanrım? Uygun kelimeleri bulabilir miydim? Sana her dokunduğumda hayvan gibi tahrik oluyorum diyemezdim ki böyle masum bir kıza! Belki de sapık olduğumu düşünüp, benimle uyumaktan vazgeçebilirdi bile!

Tanrım! Onsuz hiç uyuyamazdım! Onunla da uyuyamıyordum!

Bir yolunu bulmalıydım! Onu sevip, vumuşak dokunuşlarla havaya soksam? Hayır hayır! O zaman onu kandırmış gibi hissedecektim! Bu yanlış! Kendiliğinden oluşmasını beklesem, hiçbir şey bilmiyordu ki! Romantik bir ortam hazırlasam mumlar, çiçekler ve seksi iç çamaşırı? Tanrım! Bu da benimle birlikte olması için ona rüşvet vermiş gibi oluyordu!

651

Corleonis Canan A. Düzgan

Yardım almalıydım!

Steve?

Tabii ki hayır! Ona sorarsam direk girişmemi söylerdi! Ama John'a sorabilirdim. Evet! Emi uyur uyumaz John'u arayacaktım.

Masum meleğim, verdiğim cevapla ikna olmuş ve yastığını düzelterek, belimden sarılıp uzanmıştı. Elinin aşağılara...

Kes şunu VValt!

Uykuya daldığını anladığım anda yavaşça elini karnımın üzerinden çektim. Her hareket ettiğimde bir süre duruyor ve uyanıp uyanmadığını kontrol ediyordum. Neyse ki onu uyandırmadan yataktan kalkabildiğimde, parmak uçlarımla adım atarak, herhangi bir sakarlık yapmadan odadan çıktım.

Salona geldiğimde Steve öküzü de uyuyordu. Hem de horlayarak. Telefonumu aldım ve dışarı çıktım.

Birkaç çalıştan sonra John telefonu açtı.

Nihayet aklınıza gelebildim!

Sevgilisine trip atan kızlar gibi trip mi atacaksın bana John?

Evet, atacağım lanet herif! Neden beni aramıyorsunuz?

Gerçekten sinirliydi. Sonuçta o da bizi aramamıştı ama şimdi onunla bunu tartışacak değildim. Daha önemli bir problemim vardı.

Sen de arayabilirdin John. Sürekli Suzanne'la berabersiniz. Rahatsız etmek istemedik. Neyse sana sormak istediğim özel bir şey var.

Pekâlâ, şimdilik konuyu kapatıyorum. Öt bakalım nedir konu?

Aramızda kalacak ama Steve'e söylersen yıllarca benimle dalga geçecektir!

Tamam hadi söyle! Ne oldu?

Kısaca kızları bulduğumuzu ve onlarla aynı eve yerleş-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

tiğimizi anlattım. Sevinerek ve gördüğümüz görüntülerle ilgili sorular sorarak beni dinledi.

' Ve şimdi... Şey... Onunla sevgiliyiz. Tanrım! O... Çok güzel John. Hayallerimdekinden çok daha fazla. Yani... Bu Kadar kısa bir sürede ona deli gibi bağlanmış olamam değil rni? Ç°k masum... Ona bakınca bile içim gidiyor ve biz... Aynı yatakta uyuyoruz!

Dostum bu harika bir haber. Bunda sorun olan ne?

Sesimi alçalttım.

Sorun; benim onu deli gibi istemem ancak onun hiçbir şey bilmemesi. Aynı yatakta sarılarak uyuyoruz John düşünsene!

John, gayet rahat bir sesle, Saçmalama VValt. Buna mı sorun diyorsun? Herkesin bir ilki vardır ve belli ki onunki de sen olacaksın. Bu güzel bir şey, diye cevap verdi.

Hayır öyle değil. Yani... Evet çok güzel fakat... O, gerçekten masum ve ben onu incitmek istemiyorum. Hiçbir şey bilmiyor derken çok ciddiym John. İlk öpüştüğü erkek benim ve o, sevişmekten haberi olmayan bir kız gibi.

Ve bu seni daha da ateşliyor.

John söylemek istediğimi söyledi.

Evet... Lanet olsun! deyip elimi saçlarımdan geçirdim.

John'la konuşurken, evin önünde volta atıyordum. Bir sağa bir sola...

John yeniden konuştu.

Anladığım kadarıyla ona âşkınsın VValt ve ona zarar vermeyeceğini biliyorum. Sen iyi bir erkeksin. Eğer ona layık olmaya çalışıyorsan, bence yapman gereken tek şey var.

Durdum.

Ne?

Evlen onunla ve o da sana ait olduğunu anlasın.

Hiçbir şey söyleyemeden öylece kaldım. Evlenmek... EmilyTe evlenmek...

Onunla karşılıklı on gün oldu! diye cevap verdim şaşkın bir sesle.

Bak VValt. Daha çok erken olduğunu biliyorum. Ama Suzanne'la bana bak. Altı ayda nişanlandık. Yoğun iş hayatımız olmasaydı şu an evli olurduk. Eğer doğru kadım olduğunu düşünüyorsan, hayatın boyunca senin yanında olmasını istiyorsan, beklemene ne gerek var? Bu, zamanla ilgili değil. Ne istediğinle ilgili.

John'un sözleriyle kalbim, göğsümü delecek gibi atmaya başladı. Böyle bir şey söyleyeceğini düşünmemiştim bile! Her zamanki erkek muhabbetimizi yapıp, beni biraz cesaretlendireceğini ummuştum. Ama bu...

Teşekkür ederim dostum, deyip, onun başka bir şey söylemesine izin vermeden telefonu kapattım.

Tanrım! Bu çok çılgıncaydı!

Emily'le evlenmek!

Yapabilir miydim? Benimle evlenmek ister miydi? Peki ben evlenmeye hazır mıyım?

Lanet olasıca John'un aklıma soktuğu evlenme düşüncesi aklımdan çıkmayacak ve yine uyuyamayacaktım. Emily'le tabii ki sevişmek için evlenmeyecektim!

Tanrım ne diyordum?

Aklım daha da karışmıştı şimdi!

Aslında John'un beynime sokmak istediği zaten bu değildi ki. Mutluluğu bulduysam eğer, onu kaybetmememi istiyordu. Emily'mi kaybetmeyi düşünmüyordum bile!

O benimdi! Hep öyle kalacaktı! Kalmalıydı!

Kararlılıkla eve girdim. Yine odaya sessiz adımlarla süzülüp, masum perimi izledim.

Dudaklarını büzmüş, ellerini yanağının altına sıkıştırmış, bacaklarını karnına çekmiş, bir melek gibi uyuyordu. Ona âşık olmamam mümkün müydü? Hayatımın bundan sonraki günlerini Emily olmadan düşünebilir miydim?

Beni en çok şaşırtan ise; bu kadar kısa bir zamanda ona nasıl âşık olduğumdu...

Usulca eğilip, yanağından öptüm. Yetmemişti. Hiçbir zaman yetmiyordu. Yetmeyecekti...
654

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yatağa, yanına yavaşça, onu uyandırmadan girerek yüzüm ona dönük yan yattım. Arada bir bebek gibi dudaklarım oynatışı, beni gülümsetip dokunma isteğimi daha da arttırıyordu. Bu güzelliğin, tamamiyle bana ait olmasını istiyordum... Her şeyiyle...

Onu uyandırmaktan korkarak, biraz daha yanaştım. Birazcık öpsem uyanır mıydı? Yaklaştım... Biraz daha... Ve nefesini dudaklarımda hissedene kadar... Dudaklarım, dudaklarma değer değmez gözlerini aralayınca, göz göze geldik.

Uyandırmak istememişim, diye geveledim.

Tebessüm ederek, Uyuyamadın mı yine? diye sordu.

Seni izliyordum, diye cevap verdim.

Yüzünü elleriyle kapatıp, arkasını dönmeye çalışırken kollarımla onu sararak, dönmesini engelledim ve Kaçma, dedim gülerek.

Ellerini yüzünden çekmeden, Çok çirkin oluyorum uyurken değil mi? diye sordu.

Eline uzanıp, yüzünden çektim. Kocaman gözleriyle üzgün bir şekilde bana bakarken Evet. Dudakların şişiyor, deyip, gülümseyerek dudaklarma dokundum parmaklarımla.

Anında dudaklarımı bastırıp, daha üzgün bakmaya başladı.

Uyandığında gözlerin daha mavi oluyor, dediğimde gözlerini birkaç kez kırptı.

Yanakların ise pembe... Eliyle yanağına dokundu utanarak.

Saçların darmadağınık cadılara benziyor, dediğimde ise eli anında saçlarma gitti.

Tişörtünün bir yakası hep omzundan düşüyor. Sense yukarı çekiyorsun ama o yine düşüyor. Tişörtünün yakasından tuttu. Ve ben seni her halinle seviyorum.

Yine gözlerini birkaç kez kırıp, bu kez gülümsedi ve Ben de seni seviyorum, diye fısıldadı.

Dudaklarını dudaklarıma bastırduğunda, birkaç saniye

Corleonis Canan A. Düzgan

tepki vermedim. Biliyordum ki onu gerçekten öpersem, durduramayacaktım kendimi. Bu yüzden öpüşmelerimiz, sadece dudaklarımızı dokundurmamızdan ibaretti; ama bu bile heyecanlanmama yetiyordu!

Dudaklarını çektikten sonra kollarımı vücuduna daha sıkı sardım ve gözlerimi kapayıp, uyumaya çalıştım.

Daha fena şeyler olmasına izin vermeden...

Uyarım millet!

Salondan gelen müzik sesine bir de Steve'in sesi eklenince, uyumak mümkün değildi ki zaten!

Gözlerimi açtığımda yammda Emily yoktu. O da uyanmış olmalıydı. Merakla yataktan kalkıp salona gittim. Steve ve Emily, televizyonun karşısına geçmiş, müzik eşliğinde dans ediyorlardı. Zıplayıp, saçma sapan hareket ediyorlar demek daha doğru olurdu.

Emi bir yandan zıplarken bana baktı ve Günaydın benim sevgilim, diye bağırıp, gülümsedi.

Onun haline ben de gülümserken, yanına yaklaşıp, o zıplarken yanağına bir öpücük kondurmaya çalıştım ve lavaboya girdim.

Çıktığımda Emi ve Steve ortalarma Vivien'i almış, bir kolundan biri, diğer kolundan diğeri tutup, onu da dans ettirmeye çalışıyorlardı. Ancak Vivien, saçları darmadağınık, yarı uyur gözlerle hiç hareket etmeden olduğu yerde ayakta uyuyor gibiydi.

Kumandaya uzamp, müziği kapatmca durdular. Vivien, onların, kollarını bırakmasıyla, uyurgezer gibi lavaboya yönelince Hadi kahvaltı yapalım, dedim çoktan hazırlanmış masaya bakarak.

Yerlerimize oturup, Vivien de gelince kahvaltıya başladık. Aklıma gelen şeyle Steve'e dönüp Siz bugünden itibaren sevgili misiniz şimdi? diye sordum elimdeki çatalı ikisine doğru sallarken.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve Evet, Vivien ise Hayır, diye cevap verdi.

Steve sertçe Vivien'e bakıp, Buna ben karar veririm. Sevgiliyiz diyorsam sevgiliyiz bücür, diye söyleyip, haşlanmış yumurtayı komple ağzına attı hayvan.

Vivien ise, Buna sen karar verdiğin için zaten sevgili değiliz yamuk, diye cevap verince, haklı olduğunu düşünerek başımı aşağı yukarı salladım.

Emrivaki yapacağıma daha kibar sorabilirdi pezevenk!

Ne istiyorsun? Çiçekle odanın kapışma dayamp, diz çökerek sevgili olmamızı teklif etmemi mi? Hah! Çok beklersin cüce! Ben o tarz bir erkek değilim! Hem şendeki bu boyla diz çöksem de aynı boyda oluruz. Yere de yatamam ya.

Sanırım olmayacaktı! Steve bu kadar hayvanken, mümkün değildi bu iş!

Emily, söze girerek, Bugün ikiniz beraber bir şeyler yapmaya ne dersiniz? Şey... Tabi kavga etmemeye çalışarak, diye bir fikir sundu benim güzel meleğim.

Ben de ona katılıp, Her şeyi biz ayarlarız. Kabul mü? diye sordum ikisine de bakarak.

Birbirlerine baktılar. İkisinden de ses çıkmayınca, Sadece bir akşam deneyeceksiniz. Hadi ama, diye üsteledim.

Vivien, yeniden tabağına bakarken, Peki, devince, Steve de Tamam, diyerek kabul ettiler.

Sevinerek kahvaltımızı yaptık. Masadan kalkarken, Beraber bir şeyler yapın. Mesela masayı toparlamak gibi, deyip, Emily'yi de alarak salona geçtim.

Yakınlaşmaları gerekiyordu. Belki mutfak savaş alanına dönerdi ama olsun... Sonuçta biz, masayı toparlamaktan kurtulmuştuk.

Salona gider gitmez, Emily'ye onlar için hazırlayacağımız şeyin planını yaptık. Ben, bir erkek gözüyle Vivien'e ilgilenecektim, o ise bir bayan gözüyle Steve'e yardımcı olacaktı. Corleone's Canan A. Düzgan

-Steve-

Emi burada bana göre bir şey yok. Hadi çıkalım.

Emi, saatlerdir beni mağazalara sokuyordu. Beynim şaşmış, bacaklarım otomatik olarak arımdan yürüyordu sadece. Kadınların içgüdüsel olarak, alışveriş manyağı olduklarına bu kez kesinlikle karar vermiştim!

Kolumdan tutarak bir mağazaya soktu beni. Benim için bir şeyler beğenip, kabine doğru itmeye çalıştı ama başaramadı. Bir iki adım atıp, ona yardımcı olarak kabine girdim.

Gömlek ve pantolon...

Bu kadar şeye ne gerek olduğunu düşünerek, kıyafetleri giydim ve kabinden çıktım.

Ah çok güzel oldun Steve! deyip ellerini çırpıp Emi'ye, Erkekler yakışıklı olur koca göz. Güzel olan kadınlardır, diyerek, engin bilgimi aktardım ve ellerimi pantolonun cebine koyarak, aynaya baktım.

Lacivert bir pantolon ve açık mavi gömlekle gerçekten çok yakışıklı olmuşum! Brad Pitt'in kayıp ikiz kardeşi var mıydı acaba? Neyse, sonuçta ondan daha yakışıklıydım.

Alalım bunları Steve lütfen.

Emi'nin saçlarını karıştırarak, Tamam kız kardeş alalım, diye cevap vererek, kıyafetleri çıkarmak için yeniden kabine girdim.

Akşam için her şeyi almış, karnımızın acıkmasıyla bir şeyler yemek için bir restoranda oturmuştuk. Emily, Ondan gerçekten hoşlanıyorsun değil mi? diye sorunca, gerçekleri söyleyip, Bilmiyorum. Sanırım, diye cevap verdim.

Kanunda balıklar oynuyor mu? Ben VValt'u görünce hemen oynamaya başlıyorlar.

Yaptığı benzetmeye kakhaha attım. Ben de ona uyararak, Benim karnımda öküzler zıplıyor Emi, dedim hâlâ sırtırken.

Gülümsedi ve O zaman fazla hoşlanıyorsun Vi-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

vien'den. O da senden hoşlanıyor. Bence sevgili olmanız iyi oldu. O iyi biri Steve. Benim gibi yalnız o da. VValt benim her şeyim oldu. Sen de Vivien'in her şeyi ol, dedi samimiyetle.

Vivien'in her şeyi olmak...

Cümle hoşuma gitmişti.

-Walter-

Bir saattir kuaförde bekliyordum. Umarım Vivien çıktığında, bir saat beklememe değmiş olur diye düşünerek, elimdeki saçma kadın dergisini sehpa'ya bıraktım.

Nasıl bu kadar uzun sürebiliyordu?

Neyse ki Vivien'e, Steve'in salyalarını akıtacak bomba bir elbise almıştık. Dibi düşecekti göt herifin! Makyaj ve saç işinden sonra da onu akşam yemeği rezervasyonu yaptığım restorana götürecektim.

Sonunda Vivien çıkınca, gözlerimi ondan almadan uzun bir ıslık çaldım.

Tanrım! Müthiş görünüyorsun Viv! Steve'in koca kafasında kalan azıcık aklını da alacaksın!

Teşekkür ederim VValt, deyip gülümsedikten sonra yüzünü buruşturdu ve Onun kafatasının altında bir beyin olduğunu sanmıyorum! diye söylenerek, kuaförden çıktık.

Böyle söylese de Steve'den deli gibi hoşlandığını heyecanından anlayabiliyordum.

Çoktan akşam olmuştu. Hemen bir taksi çağırıp, restorana doğru yol aldık. On dakika sonra restoranın önüne geldiğimizde, Emi'yi kapıda bizi beklerken bulmuştuk. Taksiden iner inmez bizi görüp yanımıza geldi.

Steve içeride. Vivien lütfen biraz kibar ve sakın ol olur mu? Ve çok güzel görünüyorsun, dedikten sonra bana sarıldı.

İyi eğlenceler uslu durun!

Corleonis Canan A. Düzgan

Ben de nasihatimi yaptıktan sonra, meleşimle beraber eve dönmek için yeniden taksiye bindik.

-Steve-

Saatime baktım. Nerede kalmıştı bu cadı? Yoksa beni ekecek miydi? İşte o zaman canına okurdum o cücenin! VValt kesin onu buraya getirirdi değil mi? Bunları düşünürken, kapıdan giren Vivien'i gördüm.

Derin v yakalı siyah mini bir elbise, düz ipeksi saçlar, vişne rengi bir ruj, kıvrımlı hatlar...

Kıvrımlı! Kıvrım?

İnce beliyle uyumlu kalçası ve göğüslerini nasıl fark edememiştim? Peki ya bacakları bu kadar güzel miydi?

Bana doğru gelen bu kız...

Sandalyeye otururken, Merhaba, dedi ciddiyetle.

Sanki karşımda o bücür oynak cadı değil de, taş gibi bir kadm vardı!

M-Merhaba.

Kendime gelmeli ve bakışlarımı ondan almalıyım! Lanet olsun bu kadar güzel miydi bu?

Menüyü elime aldım. Okumaya çalışsam da aklımı veremiyor, göz ucuyla onun ne yaptığını kontrol ediyordum. Etrafına bakınıyordu. Diğer masalara bakıp, sırtını dikleştiriyor ve hanımefendi gibi görünmeye çalışıyordu. İçinde böyle vahşi bir kız varken, başarabileceğini sanmıyordum.

Bu akşam olaysız geçer miydi acaba?

Sanki hiç onu izlememişim gibi menüden başımı kaldırarak, Ne yemek istiyorsun? diye sordum.

Etrafına öyle dalmıştı ki şaşkm bir şekilde bana bakıp, Hı? diye sordu.

Bir beyefendi edasına bürünerek bacak bacak üzerine attım ve Böyle nezih bir yerde daha kibar olmalısın. Hı değil efendim demelisin, diye söyleyerek, o kaşlarını çatarken, yine bakışlarımı menüye çevirdim.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

O zaman nezih bir yere gitseydik. Hem ikimize de lıygUn olurdu nezihli bey!

Söylediğiyle ona baktım ve işaret parmağımı sağa sola sallayarak/ Yooooyooooben... parmağımı kendime doğrUlttum. Yeri geldiğinde kibar, yeri geldiğinde hayvan olabilen biriyim, derken sözümü kesti.

Evet, çoğu zaman piçin teki, çoğu zaman da bir hayvan olabiliyorsun! Herkes bunu yapamaz!

Kibar bir beyefendi haline bürünmüştüm. Sanırım bende çoklu kişilik bozukluğu vardı!

Lütfen leydi böyle kaba bir şekilde konuşmak size hiç yakışmıyor. Bakın bana. Ne kadar da kibar ve yakışıklıyım.

Ve sanırım onda da vardı! Aniden o da bana uymuş, kibar davranmaya başlamıştı.

Ah... Bayım üzgünüm. Piç oluştunuz, küçük ağzımdan kaçırıldı.

Pekâlâ! Oynuyorduk!

Açlıktan gebermeden yemeğimize geçelim mi leydim? diye sordum.

Okumayı bilmediğinden, ne yapacağını merak ediyordum.

Tabii ki, diye cevap verip, eline menüyü alarak, okuyormuş gibi incelemeye başladı.

Sonunda garson yanımıza geldiğinde gayet normal bir şekilde menüdeki bir yeri göstererek, Bundan istiyorum, deyip bana baktı.

Bu kısmı atlatmıştı cadı; ama her an tetikte olmalı, onun bana oyun oynamasına izin vermemeliydim!

Ben de siparişimi verip, bir şişe de şarap istedim ve bücüre baktım. Normal konuşabilirdik, normal olabilirdik sanırım. Mesela ona kendisiyle ilgili bir şeyler sorsam düzgün cevap verir miydi?

Soyadın ne? diye sordum şansımı deneyerek.

Neden soruyorsun?

661

Corleonis Canan A. Düzgan

Soyadını sormakla ne gibi bir amacım olabilir cüce? Bilmem. Bir amaç bulabilirsin.

Gözlerimi devirip, Evet bir amacım var. Düzgün bir şekilde sohbet edebilmek! diye cevap verdim. Sinirlenmişim!

Scott.

Scott diye soy isim mi olur? deyip, hafifçe gülmeye başladığımda, Tamam uzun bacak. Sıkıldım. Ben gidiyorum, diyerek ayağa kalktı.

Yerimden kalkıp kolundan tuttum ve Tamam pekâlâ, bir daha yapmayacağım. Yemeklerimiz geliyor. Yemek yiyip, çıkarız olur mu? diye sorup, oturmasını sağladım.

Kırgın bir kız gibi sandalyesine oturdu. Ve uzun bir sessizliğin ardından yemeklerimiz gelince, biraz daha rahattık. Yemeğini yerken, yerinde kıpırdanışından konuşmak istediğini anlamıştım. Sonunda Ailen var mı? diye sorunca ona baktım ve Evet annem var, diye cevap verdim. Burada mı?

Hayır. Biz buraya sizi bulmak için geldik. Annem evimizde uzak bir yerde.

Belki benim de bir ailem vardır.

Sözleri beni üzmüştü. Hiçbir şeyi takmıyor havasına bürünsem de, tam tersi düşünceler her zaman beynime yapıştırdı. Bu da yapışmıştı...

Kimliklerinizle ailenizi bulabilirsiniz biliyorsunuz değil mi? diye sordum.

Başını iki yana salladı.

Bulamamış polisler. Guy, bizi bulan adam söyledi ve biz de bir gün hatırlayacağız diye bekliyoruz Emi'yle. Guy?

Aslında polisler kimlik bilgilerinden her şeye ulaşabilirlerdi. Varsa, ailelerine, evlerine, işlerine... Adam neden yalan söylemişti? Bu işte bir tuhafılık vardı!

Guy nasıl biri? diye sordum.

662

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hımmm iyi biri. Bize çok şey öğretti ve iş buldu. Evinde kalmamıza izin verdi.

Ne kadar sıklıkla evinize geliyor?

Çok sık değil. Hatta çok çok az zamanlar. Neden soruyorsun?

Bu işi onlara söylemeden, John ve VValt'la halledebilirdim. Eğer kimliklerini sorgulattığımda kötü bir şey çıkarsa hiç hatırlamamaları daha iyiydi. İyi bir şey çıkarsa, onlara sürpriz yapabilirdik. Umarım iyi bir şeyler çıkardı...

Bu Guy denen adamdan nedense hiç hoşlanmamıştım. Aslında kızlara iyilik yapmış olsa da, sonuçta her bok çıkabilirdi değil mi?

Eğer biz evdeyken gelirse, sorun olabilir diye sordum, diyerek yalan söyledim.

Yemeğimiz sorunsuz ve olaysız devam ederken, hâlâ sevgili olayma girememiştik. Ama iyi gidiyorduk. Henüz birbirimizi öldürmemiştik mesela...

Tatlılarımızı da sessizlik içinde yedikten sonra, Hadi kurtulalım bu kasıntı yerden! deyip, hesabı ödedim ve kalktık.

Restorandan çıkar çıkmaz, Ah... Artık kendim olabilirim, deyip, saçlarım karıştırmamı izledim. İşte şimdi yine hoşlandığım o cadı olmuştu.

Gülümseyerek, gömleğimin kollarım katladım ben de ve elinden tutarak kendime yanaştırıp, yürümeye başladım. Elini tutmama önce karşı çıkacak olduysa da daha sıkı tutunca teslim olarak benimle yürümeye başladı.

Nereye gidiyoruz?

Nereye gidiyorduk? Bilmiyordum ki. İkimizin rahat olabileceği, onun yeniden cadılaştığı ve benim yeniden piç olduğum takdirde başkalarına rezil olmayacağımız bir yere gidebilirdik.

Kumsal?

Sanırım en doğru karardı. Tüm anormal çılgınlar orada olurdu çünkü.

663

Corleone's Canan A- Düzgan

Biraz yürüyeceğiz, deyip, tam cüce diyecekken ona baktım ve Ayakkabılarla uzamışsın biraz. Cüce de diyemiyorum, diyerek yüzümü buruşturdum.

Hemen kendine geldi. Daha doğrusu cadı hallerine. Ayakkabılar olmasa da cüce değilim ben! diye kızdı ve elini elimden kurtararak yürümeyi bıraktı.

Durup, ona baktım.

Tamam cüce değilsin, dedikten sonra yeniden elini tutup, daha da sıkarak söyleyeceğim şeyle kaçmasını engellemeye çalıştım.

Ama büyürsün. Popon da küçük, göğüslerin de ve ayakların, ellerin de. Hatta ayak parmakların da ve gözlerinle burnun, dudakların da büyür. Her şeyinle miniksin büyür, kabul et!

Sinirle bir iki denese de küçük parmaklı elini koca parmaklı elimden kurtaramadı. Zorla da olsa elinden çekerek benimle yürütüyordum onu.

Bırak! Eve gideceğim!

Hayır. Gitmeyeceksin.

Bırak beni dedim! Yoksa sapık diye bağırırım!

Sesini kimseye duyuramadan ağzını kapatır, تنها bir yere çeker ve öperim seni. Karar senin.

Gayet sakın konuşuyordum. Ben sakın bir adamdım. Haha kolay değil o kadar! Ben istemediğim sürece hiçbir şey yapamazsın koca kafa!

Koca kafa! Sapık!

Yürüdüğümüz yolda etrafıma baktım. Bulduğum ilk ıssız sokağa sokacaktım onu! Biraz korkutup, sonra da eve götürecektim!

Asi cadı! Uslanmıyordu bir türlü!

Ve istediğim gibi bir çıkmaz sokak görünce, hızla sokağa yöneldim.

Ne? Nereye götürüyorsun beni? diyerek, paniklemiş bir halde aksi yöne beni çekmeye çalıştı.

Beni öpmene izin vermeyeceğim yamuk dudak!

664

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Yoldan gelip geçen insanlar bize bakarak gülüyorlardı. Ben de, bir yandan cadıyı çıkmaz sokağa doğru çekerken, diğer yandan da insanlara bakıp gülümseyerek omuz silkiyordum. İki sevgilinin birbirlerine nazlandığını sanıyorlardı muhtemelen.

Sonunda onu hızla çekince, dengesini kaybedip bana doğru düşerek, onu belinden yakaladığım an, hızla toparlanarak, elleriyle kollarıma vurdu ve benden uzaklaşıp, yere bakarak üzerini düzeltti.

Hayatını kurtardım. Teşekkür etmeyecek misin? diye sorunca, Düşmemi sağlayan şenken neden teşekkür edecekmişim? Bari bıraksaydın düşseydim! deyip ellerini beline koydu.

Ciddileştim. Burada bu iş bitecekti!

Düşmene izin vermem, dedim.

Ama sen düşürürsün, dedi yine sinirle.

Düşmene sebep olsam da her zaman tutanm.

Sen mi? Hahaha! gerçek olmayan bir gülüşten sonra Arkamdan itersin beni! diye cevap verdi.

Gerçekten benim böyle biri olduğumu mu düşünüyordu? Kötü adam gibi mi? Şaşkınlık ve kırgınlıkla Böyle mi düşünüyorsun? diye sordum.

Hayretle gözlerime baktı.

Ne sanıyordun? Bana yaptığın onca şeyden sonra benden gerçekten hoşlanacağım düşündüğümü mü? Komik olma! Hiçbir şey bilmesem de o kadar aptal değilim! Bu yemek saçmalığı da Emi ve VValt'u yalnız bırakmak için zaten!

Hayal kırıklığıyla ellerimi ceplerime soktum. Ne diyeceğimi bilemiyordum ama canım sıkılmıştı. Bir şey söylemek için ağzımı açtım. Sonra vazgeçerek kapadım ve sokağın çıkışına yönelirken Hadi eve gidelim, deyip, yola yürümeye başladım.

Topuk seslerinden peşimden geldiğini anlıyordum. Bu yüzden arkama bakmama gerek yoktu. Ve haklıydı. Ona

665

Corleonis Canan A. Düzgan

ne söyleyebilirdim? Daha dün, öyle biri olmamasına rağmen Julia adında bir kızdan bahsetmiştim. Sürekli ona hakaret ediyordum. Kızdırıyordum. Ne düşünebilirdi ki?

Durdum.

Topuk sesi de durdu.

Ama ben, ondan böyle hoşlamıyordum ki zaten!

Benim sevişim buydu!

Benim hoşlamışım!

Ben buydum!

Ve o da tıpkı bendi!

Arkamı dönüp, ona baktım ve ona doğru yürümeye başlarken,

Ne ben normal bir adamım, ne de sen uslu bir kız, dediğimde, üzerine doğru yürümemle geri geri gitmeye başladı.

Kollarımı iki yana açarak, Evet. İşte tam bu sebepten senden hoşlanıyorum, dedim ve tekrar ellerimi ceplerime soktum.

Geri geri yürümeye devam ederken, sokağın bitişiyle sırtı duvara vurdu. Üzerine gitmeye devam ettim.

Bana karşı çıkan, meydan okuyan aksi hallerin,bücür bir minik cadı oluşun... deyip, yanma varlığında karşısında durdum.

Yüzündeki şaşkınlık ve endişeli ifadeyle, sağa doğru kaçmak için hamle yaptı. Anmda elimi duvara dayadım. Sola doğru da aynı hamleyi yapınca, diğer elimi de duvara dayayıp, o yüzüme bakmamaya çalışırken bir iki adım daha yaklaştım.

Senden hoşlanıyorum ve sevgilim olacaksın. Küçük poponu tokatlamak zorunda kalsam da olacaktım.

Biraz daha yaklaştım. Sonunda bakışlarımız birleştiğinde,

Ve seni her istediğim zaman öpeceğim, deyip hareket etmeye dahi korkan dudaklarma dudaklarımı dokundurdum.

666

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Heyecanlıydı Tanrım!

Küçük de olsa dudaklarını kıpırdatıp, bana karşılık vermeye çalışınca, elim istemsiz olarak yanağına gitti ve öpüşümü daha da derinleştirdim.

Lanet olsun kalbimin nesi vardı böyle?

667

JAj-zk lAçiuicü 73ûâüm

-Urel-

Steve ve Axela'nırt da sevgili oluşlarına gizliden şahit olunca, kumsaldaki kulübeye geri döndüm.

Artık sevgililerdi...

VValter ve Elka... Steve ve Axela...

Yine âşık olmuşlardı. Birbirlerini tanımasalar, geçmişlerini hatırlamasalar bile... Bir ihtimal karşılaştılar da eskisi gibi olamayacaklarını sanmıştım oysaki. Ama tüm düşüncelerimi, tahminlerimi yerle bir etmişlerdi. Üzüleceğimi ve endişeleneceğimi düşünmüştüm. Onlar için iyi olmayacağını. Ancak içimde tuhaf bir mutluluk vardı. Sonunda Elka ve Axela, yüzyıllar boyunca uğraştıkları ve istedikleri insan yaşamını yaşıyorlardı.

Onlar adma mutluydum... Tıpkı diğer deniz perilerinde olduğum gibi. Onlarmki Elka ve Axela kadar zor olmamıştı. Varlığım ve görevim gereği hepsine yardım etmiştim. Ama Kihan bu son görevimde onların tüm kaderini ellerime vermişti adeta.

Elka ve Axela... Son deniz perileri... Eğer her şeyi hatırlamalarını sağlayıp, kendimi feda edersem, tamamıyla insan olacaktı. Ölmeyeceklerdi. Okyanusun tanrılarına sözümüzü de tutmuş olacaktı.

Ve ben... Sanki onlara kendi ruhumu verir gibi insan olarak hızla ölecektim...

-John-

Hadi hayatım taksi bekliyor.

668

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Geliyorum geliyorum.

Karayipler'i özlemiştim. Sonuçta hayatımın kadınıyla burada tanışmıştım. VValt'un acil davetiyle gelsek de bizim için de hoş bir tatil olacaktı.

Suzanne aceleyle taksiye bindiğinde, ben de taksiye atladım. Suzanne, Bu kadar acil olmuş olabilir sence tatlım? diye sorunca pis pis sırıtıp sorusuna cevap vermedim.

Hey! deyip, koluma vurarak, Neden söylemiyorsun? Biliyorsun değil mi? Ah siz üçünüzü hiçbir zaman çözemeyeceğim, deyip, başımı omzuma koydu.

Bilmiyordum...

Ama tahmin ediyordum... Sanırım VValt pislği kararını vermişti.

Yaklaşık yirmi dakika sonra taksi küçük bir evin önünde durdu. Parayı ödeyip, Suzanne'ın inmesine yardımcı olduktan sonra, şoförün valizlerimizi indirmesini bekledim.

Burada mı kalıyorlar?

Valizleri alırken, Küçük değil mi? diye söyledim gülümseyerek.

Evet ama sevimli.

Kapıya doğru yürüyüp, zile bastım. İçeriden bir kızm bağırma sesi geliyordu. Vivien dedikleri cadı olmalıydı.

Kapıyı mavi kocaman gözleriyle, VValt'un telefonunda fotoğrafı olan kız açtı. Şaşkın bir şekilde bize bakarken, Merhaba? diye soru sorar gibi konuştu.

Merhaba ben John ve bu da nişanlım Suzanne. VValt ve Steve'in arkadaşlarıyız, diyebildim sadece.

Kız, gözlerini birkaç kez hızla kırıp, İçeri gelmek ister misiniz? diye sorarak kapının önünden çekildi.

Teredditle içeri girdik. VValt, geleceğimizi kimseye söylememişti sanırım. Ne planlıyordu hiçbir fikrim yoktu Tanrım!

İçeri girdiğimizde, saçları dağınık minyon kız Steve'in karşısına geçmiş, elindeki diş macunuyla, Böyle sıkacaksın! Bak! En altmdan! Göbeğine basıp, diş macununa iş-

669

Corleonis Canan A. Düzgan

kence etmeyeceksin! diyerek macunu nasıl sıkması gerektiğini gösteriyordu.

Steve ise koltukta oturmuş, her zamanki rahat tavrıyla, Her şekilde macun çıkıyor neden asimetrik ayar yapmam gerekiyor ki?, diye sordu ve kızı belinden tuttuğu gibi kucağına alıp, kızmasına aldırmadan kolundan ısırdı.

Beni görmeyen bu çiftin haline gülümserken, soldaki kapıdan VValt çıktı ve John! Suzanne! Hoş geldiniz, deyip bize doğru yürüdü yüzündeki kocaman gülümsemeyle. Steve ise VValt'un sözlerini duyar duymaz, oturduğu koltukta arkasını dönerek bize baktı.

Ardından kızı kucağından atarak, yere düşmesine aldırmadan yerinden fırlayıp, VValt tam bana sarılacakken, onu iterek bana sarıldı ve Dostum burada ne işiniz var! dedi şaşkın bir şekilde.

Bana sarılıp, sorusunu sorarken birden çığlık attı! Ağğğh Tanrım! diyerek benden ayrıldığında kalçasını tutuyordu. Arkasında da sinirli bir şekilde Steve'e bakan Vivien vardı.

Steve eli kalçasında acı içinde Vivien'e bakarak, Götümü mü ısırдын? diye sordu.

Vivien ise çenesini havaya kaldırıp, Hak ettiğini aldın, diyerek anında hiçbir şey olmamış gibi bize döndü ve Hoş geldiniz ben Vivien, dedi gülümseyerek.

Bu kız kesinlikle Steve için yaratılmıştı!

Tanışma merasimimiz bittiğinde, Suzanne ve ben ikisine de şimdiden ısınmıştık. Emily, VValt'un anlattığı gibi onu delirtecek kadar güzel ve masum, Vivien ise tıpkı Steve'in kız versiyonuydu.

VValt'un konuşmasıyla Walt'a baktım.

Bu akşam kumsalda ateş yakmaya ne dersiniz? İçecek bir şeyler de alır, sohbet ederiz, diye sorunca hemen onayladım. Steve ise Üzgünüm ama ben gelmeyeceğim. Akşama Amerikan güreşi var televizyonda. Onu kaçıra-mam, diyerek bizi ekti.

670

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Tabi araya Vivien girmeseydi, ekecekti. Tanrım çok şirindi! Ufacık cüssesiyle, Steve'e meydan okudu.

Geliyoruz!

Gelmiyoruz!

Geliyoruz geliyoruz.

Hayır gitmiyoruz!

Gelme o zaman sen koca kafa!

Ben gitmiyorsam sen de gidemezsin.

Kapıdan çıkarken arkamdan nasıl gittiğimi izleyebilirsin!

Steve özlediğim piç sırtışını yaparken, İyi fikir. Ne zamandır poponu dikizlemiyordum, der demez Vivien bacağıma tekme atarak, Ne kadar utanmazsın sen! Hem dikizlemene ne gerek var! Zaten yatakta uyur numarası yaparken elin sürekli popoma gidiyor nedense! diye cevap verdiğinde hepimiz gülmeye başladık.

İki arkadaşımın da mutlu olması beni de mutlu etmişti. Ben Suzanne'a sahiptim ve artık onlar da bu sevimli kadınlara sahiptiler.

-Walter-

Akşam olduğunda, hepimiz birlikte manzarası en güzel koylardan birine gelmiş ve ateş yakmıştık. Hâlâ akşamları serin oluyordu çünkü. Yanımıza bolca alkol alıp, çerezleri de unutmamıştık.

John'un gelmesiyle, onu ne kadar özlediğimi fark etmiştim. Suzanne'ı da öyle tabii ki. Emily'yi onun da tanınmasını istiyordum; çünkü bu akşam yapacağım şey için desteğine ihtiyacım vardı.

Evet Tanrım!

Günlerce düşünmüştüm. Evlenmek... Emily ve ben. Gecelerim hep onu izlemekle geçmişti. Onunla tüm ömrümü hayal etmekle. Onun evimizin içinde narin ayaklarıyla dolaştığını, hayatımın sonuna dek kollarının arasında

671

Corleonis Canan A. Düzgan

masumca uyuduğunu hayal etmişim defalarca. Dün gece ise uykusunda beni sevdiğini söyleyişi, zaten vermiş olduğum karardan daha da emin olmamı sağlamıştı.

Onsuz olamazdım...

Bir zamanlar bir insanın bu kadar kısa sürede âşık olabileceğini söylemeler dalga geçerdim. Üstelik, bir de evlenme teklifi! Tanrım!

Ama şimdi bu masum kız, tüm hayatımın anatomisini değiştirmişti. Onu ölesiye seviyordum...

Tüm gün heyecandan ölecektim. Akşam, sanki hiç gelmiyor, saatler geçmiyordu. Ama sonunda her şey planladığım gibi gidiyordu. John ve Suzanne gelmişti ve okyanus kenarma gitmek için herkesi ikna edebilmişim.

İşte buradaydık.

Okyanus kıyısında... Muhteşem ay ışığının ve milyonlarca yıldızın altında...

John ve Suzanne el ele tutuşmuş, Steve Vivien'i bacaklarının araşıma önüne almış, sırtım göğsüne yaslayarak sohbet ediyorlardı. Emily de ben onunla ilgilenmeyince üzgün bir şekilde onların sohbetini dinliyordu.

Ah benim meleşim... Şu an ona sarılmadığım, ilgilenmediğim için kim bilir ne kadar üzülmüyordu. Sonunda dayanamayarak sessizce kulağıma eğildi.

Bir hata mı yaptım? Neden böylesin? Üzdüm mü seni?

Tanrım! Ona yalan söylemeyi hiç beceremiyordum! Yine de kendimi zorlayarak yüzüne bakmadan, Hayır. Yorgunum sadece, diyebildim.

Biliyordum ki kocaman gözlerine bakarsam, yelkenleri suya indirecektim.

Üzgün sesiyle Tamam, deyip, dizlerini göğsüne çekti ve kollarıyla bacaklarını sarıp, diğerlerini dinler görüntüsüne büründü yine.

Onu böyle görmeye dayanamayacaktım! Şimdi yapmalı mıydım?

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Steve bir şeylerden şüphelenirmişçesine bana bakıp, başımı neler oluyor der gibi salladı. Bense çaktırmadan işaret parmağımı dudaklarıma getirip, çenesini kapamasını söylemeye çalıştım.

Suzanne, Ah burası harika bir yer. Hatırlıyor musun John ilk tanışmamızda sanki seni hep tanıyor gibiydim ve sen de beni.

Evet bebeğim. Yeni tanıştığımızda fotoğraflarımızı sana gösterdiğimde yüzünün şeklini hiç unutmuyorum, deyip gülümsedi John.

Emily'm şaşkınlıkla Ne fotoğrafı? Sizin de mi birbirinizi tanımadan fotoğraflarınız var? diye sorunca Suzanne, Evet. Hem de ne fotoğraflar! Tanrım! Aynı yatakta bile fotoğrafımız vardı. Utanç vericiydi! deyip utanarak yüzünü kapadı.

John, Hâlâ ne olduğunu bulamadık. Suzanne, bu konuyla ilgili birçok araştırma yaptı ama maalesef durumumuza uygun herhangi bir şey yok. Aynı şekilde sizlerin de, deyip bize baktı.

Emily, Ben, bunun dünyanın bizi birleştirmek için yaptığı bir oyun olduğunu düşünüyorum. Ya da başka bir güç bilmiyorum, diye söyleyip bana baktı ve ardmdan başını eğerek kumla oynamaya başladı.

Suzanne da başımı iki yana sallayıp Çok gizemli, diye mırıldandı.

Steve ise elindeki birasını havaya kaldırarak O güç her ne ise bu cadıyla beni bile birleştirdiğine göre çok sağlam olmalı, deyip, O zaman buna içilir millet! diye devam ederek hepimize biraları kaldırmamızı işaret etti. Şişeleri tokuşturduk ve biralarımızdan birer yudum aldık.

İşte o sırada yavaşça ayağa kalktım. Emily, neden ayağa kalktığımı sorarcasma bakarken Steve Nereve dostum? Çişin mi geldi? diye sordu sırtarak.

Göt herifin yanlış zamanlama konusunda her zamanki gibi fena bir potansiyeli vardı!

Steve'e ters bir bakış attıktan sonra Emily'ye elimi uzattım ve Kalkar mısın Emi? diye sordum.

Elimi tutup, merakla bana bakarken ayağa kalktı. Bu işleri hiç bilmiyordum lanet olsun! Nasıl söylenir, nasıl davranılır hiç bir fikrim yoktu!

Emily de dâhil herkes bana merakla bakarken, kendimi cesaretlendirmeye çalıştım.

Hadi Walt! Hadi oğlum yapabilirsin! Sakin ol ve bitir şu işi!

Diğer elini de tutup, beni benden alan okyanus gözlerine baktığımda, hâlâ merakla bana bakıyordu. Gülümsedim...

Tereddütle gülümsedi...

Derin bir nefes alıp, Emily, diyebildim sessizce. Efendim VValt. Bir şey mi oldu? Gerçekten söyleyebilirsin. Kötü bir şey mi?

Öyle masumdu ki...

Başımı iki yana sallayıp,

Hayır. Hayır öyle değil. Tanrım... diyerek yere baktım.

Çıkmıyordu lanet kelimeler!

Şey... Emily.

Kalbim çıkacaktı!

Yeniden gözlerine bakıp, kalbimdekileri söylemeye başladım.

Sen...

Tanrım hadiiii!

Sen... Hayatımdaki en gizemli şeysin. Hayatımdaki en güzel ve en masum şey... Her zaman, sonsuza dek benimle olmanı istiyorum. Bana ait, benim yanımda. Birbirimize ait olalım istiyorum Emi. Bundan sonra sensiz bir hayatı hayal edemiyorum. Geleceğe dair planladığım güzel her ne varsa, hepsinde sen varsm. Senin, içinde olmadığın hiç bir hayalim yok. Geleceğim sensin... Lütfen geleceğimde hep benimle ol...

Gözlerimi bir saniye bile gözlerinden ayırmadan, tek dizimin üzerine çöktüm.

674

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Evlen benimle.

Kimseden ses çıkmıyordu. Emi hâlâ yüzüme şaşkın ama mutlu bakıyordu.

Ş-Şey... Aile gibi mi?

Gülümseyerek başımı salladım.

Evet aile gibi.

O zaman hiç bırakmayacaksın beni di mi? Hep yanımda olacaksın?

Sen beni bırakmak istesen de bırakmayacağım. Asla.

Ah... Seni seviyorum, deyip, yerinde birkaç kez zıpladıktan sonra eğildi ve elleriyle yanaklarımdan tutarak beni öptü.

Bu evet miydi?

Tanrım evet miydi bu?

Dudaklarımızı ayırmadan ayağa kalktım. İlk kez öpüşüme karşılık vermiş, bana sıkıca sarılmıştı. Dudaklarımı dudaklarımdan zorlukla ayırıp, bizi gülümseyerek izleyen diğerlerine bakarak, Bu evetti değil mi? Evetti bu? diye sordum şaşkın bir şekilde ben de gülümserken.

Vivien, Tabii ki evetti şapşal! diye söyleyip kakhaha attı.

Yeniden kollarımın arasındaki meleğime baktım.

Seni seviyorum.

Son anda aklıma gelen şeyle, elimi ahuma vurduktan sonra elimi cebime atarak, Tanrım nasıl unuttum? diye kızdım kendime.

Cebimden kutuyu çıkardığım anda beceriksiz hareketlerle tekrar dizimin üzerine çöküp, kutuyu açtım ve Benimle evlenir misin? diye sordum yemden.

İki elini çenesinin altına götürerek yüzüğe, ardmdan bana baktı.

Evet, dedi güzel gülümsemesini bana bahşederken.

Tanrım! Tek bir kelimeyle, bu kadar mutlu olabileceğimi asla düşünemezdim!

Ayağa kalktım ve narin parmağma yüzüğü takıp, yeniden ve yeniden öptüm onu...

675

Corleonis Gınan A. Düzgan

-Urel-

Aile...

Bu... Olmamalıydı!

Şimdi ne yapabiliirdim? Ne yapacaktım? Evlilik, aile demekti. Küçük insanlar demekti. Üreme. Yuva. Diinyarun ve tüm evrenin döngüsü.

Sonunda Elka, hep hayal ettiği insan hayatına kavuşacaktı. Belki Axela da... Onlara nasıl kıyabiliirdim? Onlar benim en iyi dostlarımdı. Onlara her zaman çok emek vermişim. İsteyerek ve severek yapmışım her şeyi. Benim, okyanustaki tek arkadaşlarımda Öyle mutlulardı ki... Kusursuzdu yaşadıkları insan hayatı... Onların bu mutluluğu yarımında benim hayatım neydi ki... En son deniz perilerini de insan yapınca, okyanusta amaçsız ne yapacaktım zaten?

Üstelik onların bu mutluluğuna özenmişim de. Mutluydular ve ben de mutlu olmak istiyordum. Aile olacak ve her duyguyu tadacaklardı. Ben de aşkı tadabilir miydim insan olduktan sonra öleceğim zamana dek? Bir günümün, on yıla bedel olacağını söylemişti Kihan. Sanırım çok kısa bir zamanım oluyordu.

Peki ben sihri bozarsam, insan olmayı seçer ve ölürsem, Kihan okyanusta tek başına ne yapacaktı?

Onları gözetlediğim ağaçlık alanda düşüncelerini okumayı bıraktım ve başımı ellerimin araşıma aldım.

Kihan'ı yalnız bırakmak da istemiyordum... Ama o, tüm bunların olacağını bile bile yapmıştı her şeyi... Ah okyanus... Bizim kaderimiz zaten kötüydü. Amaçsız, duygusuz, heyecansız, aşksız...

Ve şu akşam günü itibariyle kararımı vermişim... İnsan olacaktım!

Onlar için olmalıydım... Sanırım, en doğrusu buydu. Ve kararımı değiştirmeme izin vermeden ayağa kalktım. Hangi sihri yapacağımı bilmiyordum. Aklıma sadece Kihan'm bana, onların unutmaları için öğrettiği sihrin tersini yapmak

676

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

geline, ellerimi iki yana açıp, gözlerimi kapadım. Sihri doğru yapıyor olduğumu, küçük bir sarsıntı ve rüzgârla anlamışım. Okyanus ise biraz yükselmişti. Son gücüme kadar direndikten sonra sihir biter bitmez yere çöktüm.

İşte bitmişti... Bugün, son deniz erkeği günümdü...

Yarın insan olarak uyanacaktım yeni güne...

Ve yavaş yavaş ölecektim...

-Elka-

Gözlerimdeki, mutluluk damlalarını silen Vivien ve Suzanne'a gülümsedim. O kadar çok mutluydum ki, Steve'in söylediği gibi benim de kamımda öküzler zıpyyordu.

Erkekler bir araya gelirken, Vivien ve Suzanne da yanıma gelmişlerdi.

Suzanne heyecanlı bir şekilde Ah Tanrım! Düğünü planlamalıyız! Gelinlik, çiçekler, yemek, nedime kıyafetleri... ! deyip ellerini çırttı.

Vivien de heyecanla Saçın, makyajm! Düğün nerede olacak? Çok heyecanlı! diyerek bana sarıldı. Ben de çok heyecanlıydım. Ama bir yandan da çok şaşkm. VValt'un böyle bir şey isteyeceğini hiç düşünmemişim ki.

Aile olmak... VValt'la çok güzel olmalıydı. Hep yanımda olacaktı. Hep sevecekti beni. Ve ben de onu... Başka ne isteyebilirdim?

Ah... Bir de küçük insanlar! Onlardan da yapacakük! Biz de televizyonda gördüğüm insanlar gibi çırlıçıplak soyunup, şey mi...?

Vivien de daha önce hiçbir erkekle çırlıçıplak yatmadığından, sormak için tek şansım Suzanne'dı. Acaba o vap-mış mıydı? Uygun bir zamanda utansam da sormalıydım! VValt için kusursuz biri olmak istiyordum...

Ve beyaz elbise... Prensesler gibi... Onlardan giyip, VValt'la evlenerek sonsuza dek mutlu yaşayacaktım.

677

Corleonis Canan A. Düzgan

-Steve-

Sen ne kadar göt kafalı bir adamsın?

VValt'a, bu evlilik konusuyla ilgili neden bana daha önce haber vermediği için kızıyordum.

John Kızma Steve, zaten bu kararı alması kolay olmadı, deyince, John'un da haberi olduğunu anlayıp daha da sinirlendim.

Pekâlâ! En son ben duyayım di mi? Hatta bana neden söyleyesiniz ki? Ve hatta sen teklifi yaparken uzaklaşsay-dım ha!

Sinirli sözlerim üzerine VValt Dostum... Öyle değil. Hepinize sürpriz olsun istemiştim. Hem cesaret edemezsem, sen beni zorlayabilirdin, deyip, mahcup bir şekilde gülümsedi.

Söyledikleriyle sinirim biraz da olsa geçmişti! Ah, şu yufka yüreğim! Hemen de affediyordu pezevengi!

Offf tamam, deyip başımı önüme eğince, ensemden tutarak beni de aralarına çekip, sarıldılar. Ancak işin bir de kötü yanı vardı! Şimdi Viv cadısı da benden böyle bir şey bekleyecekti lanet! Sonuçta hazır olduğumuzda olmalıydı değil mi? Hem onunla birbirimize çok benzememiz, onun da evliliği sevmediği demekti yani! Öyleydi! Mi?

Çocukların kollarını omzumdan iterken Lanet olsun VValt! diye söylendim sessizce. Bir yandan da kızların duyup duymadığını kontrol ediyordum.

Ne var piç? Ne var? Yine ne var?

İkisine doğru yanaşıp sessizce Şimdi benim bücür de evlenmek isteyecek! Hepsi senin yüzünden aptal Romeo! dedim ve VValt'un omzuna parmağımı soktum.

Parmağımı iterken o da sessizce Çek şu parmağını göt! Ne alakası var! Hem o da isterse evlenirsiniz olur biter! diye cevap verdi pis pis sırıtıp.

Hayır! Tanrım ben daha küçüğüm!

John, araya girerek Steve eşek kadar adam oldun. Hat-

678

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ta uzun ve heybetli bir öküzsün. Bence sen de şu işi aradan çıkar, deyip, o da gülmeye başladı.

Onların yanından sinirle ayrılırken Asla! Asla! deyip, ateşin başına oturdum yeniden.

Sözlerimi duyan minik cadım Neymiş o asla? diye sorarak kızların yanından ayrılıp yanıma geldi ve oturdu.

Tabii ki ona söylemeyecektim! Uyuyan cadıyı uyandırmaya ne gerek vardı değil mi? John ve VValt okyanusa girmek istediler ama ben asla benim bücürü bırakıp, gecenin bir yarısı okyanusa girmem dedim, diye böbürlenerek durumdan pay çıkarmaya çalıştım.

Evet iyi söylemişsin. Ya gecenin bir yarısı okyanusta köpekbalığı olur da senin uzun bacaklarını yerse.

Söylediği şeyle istem dışı bacaklarımı kendime doğru çektim. Tanrım! Ne vahşi bir sevgilim vardı!

John ve VValt da yanımıza geldiğinde, Suzanne ve Emily de gelip oturdular. Gecenin geri kalanı VValt ve Emily'nin düğün organizasyonları gibi planlarla, keyifle sohbet ederek geçti. Tek bir şey dışında... Tam geceyi sonlandırıp, eve dönmeye karar vermişken, ani ama kısa

olan sarsıntı ve rüzgârla bir an panikle miştik. Sarsıntı geçtiğinde ise anayola çıkıp, taksi çağırarak eve döndük.

John ve Suzanne evde yer olmadığından otele gitmekte ısrar etseler de, geç olduğu için bugünlük bizimle kalmaları konusunda bizim ısrarlarımız daha ağır basmıştı.

Ancak kimse sevgilisinden ayrı yatmak istemiyordu. Ve de rahatını bozamıyordu. Bu yüzden koltukta hangi çiftin yatacağını belirlemek için aramızda kibrit kurası çektik.

Suzanne'm elinde üç kibrit çöpü vardı. Kısa olanı bulan erkeklerden biri, sevgiliyle koltukta yatacaktı.

Çok adil olsa da yine de koltuğa sığmayacağımdan, bunca yıl, yüzlerce kız arasından en sonunda sevgilim olarak cadı kızın olmasıyla, bende bu şans varken büviik ihtimalle o kısa kibrit çöpünü ben çekecektim!

İlk John çekti.

W

Corleone's Canan A. Düzen

Evet! deyip, Suzanne'ın dudaklarına bir öpücük kondurdu ve İyi ki otele gitmemişiz, diyerek bizi sinir etmeye çalışıp, başarılı da oldu!

Lanet olsun!

VValt'la birbirimize gözlerimizi kısıarak baktıktan sonra, gözüme kestirdiğim kibrit çöpünü, VValt'tan önce hızla çektim.

Siktir!

Hadi Emi odamıza geçelim.

Suzanne hadi hayatım biz de Steve'lerin odasına geçelim.

Herkes odalara gidince, tırsarak benim bücüre baktım. Ellerini beline koymuş, sinirle Yerde yatacağın, deyip koltuğa atladı ve gözlerini kapadı.

Anında yanma giderek, koltuğun yanmda diz çöktüm. Kandırmalıydım bu şeytanı!

Minik cadım, minik burunlu bücür sevgilim, küçük götlüm... Hadi şu taş gibi sevgiline de yer ver ha?

Olmaz! O kibriti sen seçtin! deyip arkasım döndü ve koltukta iyice yayıldı!

Bak üzerimde yatabilirsin, der demez bana dönüp, gözlerini açarak Yatacağım! Hem de üzerinde! Asla olmaz! Ellerin hiç rahat durmuyor! Şimdi kes sesini uyumak istiyorum, dedi ve yine arkasını döndü.

Lanet olsun! Yarm ilk işim John ve Suzanne'a otelde yer ayırtmak olacaktı!

-Walter-

Gözlerimi araladım. Başım çatlıyordu ve öyle bitkin hissediyordum ki, göz kapaklarım bile açılmakta zorlanıyordu. İçimde hissettiğim acı bir hisle beraber, beynim sanki bomboştu... Sersem gibiydim... Gözlerimi daha da açıp etrafıma baktım. Emily'le odamızda, yatağımızdaydım.

Ve işte o an... Aklıma gelen şeyle hızla yerimde doğruldum! Elka! Elkam! Kaybettiğim Elkam! Tanrım!

680

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elka! diye bağırınca, yanımdan gelen sesle yanımda yatan Emily'ye çevirdim bakışlarımı endişeyle.

Kötü hayal mi gördün?

Elka yani Emily, ben neler olduğunu anlamaya çalışıp, ona şaşkınlıkla bakarken yatakta gerindi. Ve sonra durup, birkaç saniye tavana baktıktan sonra elleriyle vücudunu yoklayarak bana baktı. Hızla yatakta doğrulup, tişörtünü sıyırdı ve hiçbir solungaç izi kalmadığını görünce yeniden bana bakarak VValt... diye inledi şaşkınlıkla karışık sevinçle!

Rüya değildi değil mi bu?

Yine o gördüğüm görüntülerden de değildi, değil mi? Yaşıyordu! Tanrım, yaşıyordu!

Ama biz zaten beraberdik! Üstelik on günden fazladır sevgiliydik! Hiçbir şeyi hatırlayamamıştık! Aylarca! Bu... Bu nasıl oluyordu?

Beynimi istila eden düşüncelerle, gözlerimi bir dakika bile ayırmadan Elka'ya bakıyordum. Yaşıyordu... Ve benimleydi...

İnanamıyordum! Gerçek olmayışı iliklerime kadar korkutuyordu beni... Elimi uzatsam yok olur muydu karşımdaki peri?

Hatırlıyorum... Her şeyi! diyerek bana sarıldı ve yine hızla geri çekildi.

Okyanus aşkma! Yaşıyorum VValt! İnsan mı oldum?

Hiçbir şey söyleyemiyordum! Şu an tek düşündüğüm şey, onun yaşıyor oluşuydu! Ancak tuhaf olan, zaten onun-laydım. Hem de yaklaşık on beş gündür sevgilimdi! Emily olarak! Benim ona ayarladığım kimlikteki ismiyle!

Tanrım! Neler olmuştu?

Walt! VValt! Bana bak!

Elleriyle yüzümü, kendisine çeviren Elka'ya baktım. Tek eliyle, yanağımdaki ıslaklığı sildiğinde, başımı vana eğip, elini omzumla yanağıma sıkıştırdım. Elim benden bağımsız onun yanağına gidince, pürüzsüz tenine yeniden dokunmanın güzel hissiyle doldum.

681

Corleone Canan A. Düzgan

Elka...

Donup kalışımla tedirgin olan, yüzündeki endişeli görüntü, gülümsemeye bıraktı kendini. Ona karşılık vermediğim, veremediğim için olmalıydı. Ve yanaklarından iki tane damla süzüldü...

Aylarca onu hatırlayamadığım uyku halinden çıkışımın şokunu atlatmaya çalışıyordum. En son, kumsalda onu kaybettiğimden sonrası Elka'yı hatırlamayan bir yaşayan ölüymüşüm gibi geçmişti!

Tanrım!

Neden? Nasıl?

Diğer elimi de yüzüne getirip, kendime gelmeye çalışarak onu kendime çektim ve sıkıca sarılırken Buradasın... diye inledim.

O da kollarıyla beni sıkıca kavrayıp Sen de buradasın. Benimlesin, diye fısıldadı.

Bırakmak istemiyordum. Kollarımın arasından bir saniye dahi uzak kalsın istemiyordum!

Seni nasıl untabildim Tanrım?

İpek saçlarını okşadım. Yanımda olmana rağmen nasıl hatırlamam seni!

Hafifçe kollarımdan sıyrılıp gözlerime baktı ve Şimdi hatırlıyoruz ya ve hatırlamasak da beraberdik ya, sen beni yine buldun, deyip gülümseyerek yine bana sımsıkı sarıldı.

Neler olduğunu bilmiyordum! Ama şu an Elka'nın yanımda olması, ona sarılıyor olabilmek, her şeyden daha önemliydi benim için! Acısı hâlâ kalbimde olan gittiği o son günü, aklıma dahi getirmek istemiyordum...

Odanın kapısını hızla açılmasıyla VValt! Hatırlıyorum! diye bağırarak Steve'in odaya girmesi bir oldu.

Steve John, Axela, Suzanne... Tanrım! Onlar da hatırlıyor olmalıydılar!

Evet biz de, diyebildim sadece.

Durumun şaşkınlığı hepimizde vardı. Aptal gibiydik! Steve yatağa yanaşıp, Elka'ya baktı ve Tanrım kız kar-

682

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

deş, yaşıyorsun. Ve bunu biz zaten biliyormuşuz! diye hayretle konuşup, kafası karışık bir şekilde başını kaşıdı ve ardından Elka'nın saçını okşadı.

Özlemişim. Aslında yanımdaymışsın da. Lanet olsun her neyse! deyip, Hadi içeri gelin hepimiz salondayız, diye devam etti.

Şimdi ve geçmiş...

Hepimizin akli karmakarışıklı! Konuşmamız gerekiyordu!

Elkam'ın elini, sanki tekrar gidecekmişçesine sıkı sıkı tuttum ve yataktan indim. Benimle beraber o da iner inmez salona geçtik. Salona girdiğimizde Axela yerinden fırladı ve Elka'ya sarıldı.

Okyanus aşkma! Buradasın!

Ardından John ve Suzanne da Elka'ya sarılıp Seni görmek çok güzel Elka... diyerek başka bir şey söyleyemeden koltuklarda yerlerini aldılar.

John, söze başladı: Pekâlâ... Hepimiz geçici bir hafıza kaybı yaşamış olmalıyız. Ancak hepimizin aynı anda unutup, aym anda hatırlaması mümkün değil. Bizim dışımızda bir şeyler dönüyor ve ne olduğunu bulmalıyız. Bir daha başımıza böyle bir şeyin gelmeyeceğini bilmiyoruz. Herkes en son ne hatırladığını söylesin. Böylece belki bir şeyler çıkarabiliriz.

Steve En son siz ve Elka, Axela bir de o piçle kumsalda olduğumuzu hatırlıyorum. Elka şey olduktan sonra... Ondan sonrası yok. Bir de evde uyandığımız o bilinmez gece var, diye söze başladı.

Bense hatırlamak ölesiye zor olsa da hatta dilim, o günü söylemeye varmasa da Evet... Ben de en son o iguana suratın Elka'yı okyanustayken kucağımdan alışım hatırlıyorum. Sonrası yok. Sabah uyandığımda eve nasıl geldiğimi bilmiyordum, diye sesim titreyerek konuşabildim.

John ve Suzanne da hemen hemen aynı şeyleri söylemişlerdi. Tek fark Suzanne Karayipler'e geleceği günün sabahında kendi evde uyanmıştı.

683

Corleonis Canan A. Düzgan

Axela için durum biraz daha farklıydı. Anlattıkları gerçekten tuhaftı.

Ben... Elka'nın öldüğü günü hatırlıyorum. Sonra gözlerimi okyanusta açtım; ama hiçbir şey hatırlamıyordum. Elka'nın insan olmak için dünyada olduğunu biliyordum ama ne sizi ne de Steve'i hatırlamıyordum. Sonra Kihan, iki yüzyılıma doldurduğumu söyleyip, insan olmam için beni dünyaya gönderdi. Kuma ayak bastığım anı hatırlıyorum; ama sonrasını yine hatırlamıyorum. Çünkü Vivien olarak uyandım. Uyandığımda bu evdeydim. Odamda yatıyordum. Ve Guy... deyip şaşkma Elka'ya baktı.

Söylemek istediği şeyi Elka söyledi. Ah! Okyanus aşkına! Guy... Urel'di!

İkisi de şaşkma ve kaşları çatık bir şekilde birbirlerine bakıyorlardı. Sanırım hepimiz, Urel'in oyunuyla karşı kar-şıyaydık!

Biz de Steve'le göz göze geldik ve aym anda Kafedeki göt surat!

O balık götlü iguana suratlı ibneyi bulduğum yerde öldürecektim! Parçalara ayıracaktım! Bizi kandırmasının, El-kam'ı benden almasının bedelini kat kat ödetecektim ona!

Elka... Elkam sessizce konuşmaya başladı. Sıra ondaydı ve ne söyleyeceğini deli gibi merak etsem de diğer yarım ölürken yaşadıklarını duymak bile istemiyordu.

En son... VValt'un bana dokunuşunu hissettim, deyip, buruk bir gülümsemeyle bana baktı. Önce ölüyor olduğumu anlamamıştım. Ama sonra sesler giderek uzaklaştı. Görüntüler kayboldu. Dokunuşunu hissedemez oldum. Konuştum ama; beni duyabildiğini bile bilmiyordum...

Gözlerini benden almadan tüm gerçekliğiyle ölümünü anlatıyordu! Acısı sanki dün yaşamışçasına içimdeydi! Elka şu an yammda olsa da, elini tutsam, gözlerine baksam da yine de onu bir kere kaybetmemin acısı kolay geçmeyecekti biliyordum.

Bu yüzden zordu onun ölümünü dinlemek... Hem de

684

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

onun ağzından... Boğazıma dayanan yumruyu, yutkunarak yok etmek istedim. Durumumu anlamış olacak ki, bakışlarını benden aldı ve Gözlerimi açtığımda bu evde odamdaydım.

Emily olarak... Daha doğrusu Urel'i bile tanımadığımız için onun bize söylediği yalanlara uyandık. Kendi ismimiz olmayan isimlere... Hatırlayamadığımız aşklarımıza... Yüzyıllarca yaşadığımız okyanusa bile... deyip, başını eğdi.

Axela Urel'in bize bunu yaptığına inanamıyorum... O bunu yapabilecek birisi değil. Bir sebebi olmalı, diyerek bizden cevap beklercesine bize baktı.

John arkasına yaslanarak Önce onu bulmalıyız, dedi ve Elka'ya, Nerede olabilir bir fikriniz var mı? diye sorup, Suzanne'a bakarak devam etti.

Tanrım! O piç yüzünden ya seninle tanışamıyordum? İnanamıyorum!

Suzanne gülümsedi ve Sen de VValt gibi fotoğraflan-mm peşine düşerdin, deyip John'un elini tuttu.

Eğer o fotoğraf olmasaydı, sonsuza dek Elka'yı kaybetmiş olabilirdim! Ve de görüntüler! Onları hatırlayamam da, yine aynı kadımlara âşık olmamız da tuhaftı... Ben sanki Emily'yi hep tanyor gibiydim. Ve Steve de Vivien'i... John ise Suzanne'ı...

Her ne olursa, bir yerlerde açıklar bırakmıştı. Ya isteyerek ya da istemeyerek...

Elka'nın sözleriyle düşüncelerimden uzaklaştım.

Bilmiyorum. En son birkaç ay önce gelmişti. Okyanusta olmalı.

Bence de. O insan olmayı sevmiyor o yüzden mümkün olduğunca az insan halinde kalıyor, diyen Axelaya baktım sonra.

Dirseklerimi dizlerime dayadım ve yüzümü ovaladım. Gerçekten Urel böyle bir şey yapmış olabilir miydi? Bu kadar canı ve duygusuz olabilir miydi Tanrım? Hepimizi kandırmıştı!

Yaklaşık on ay... Hayatımızdan yüzlerce

685

CorJeonis Canan A. Düzgan

günü çalmıştı! Elka'sız yüzlerce gün... Bizi kandırdığı yüzlerce lanet olası gün!

Sinirlerime hâkim olmaya çalıştım; ama olmuyordu. Şu an karşıma çıksa onu döverek öldürebilirdim! Ya Elka'yı bulamıyordum? Ya önemsemeseydim görüntüleri! Tanrım düşünmek bile istemiyordum!

Gözlerim sehpa kilitlenmişken, elim Elka'm yanımda, sağlıklı olmasını doğrulamak istercesine bacağıma gitti.

Buradaydı... Yanımda...

Elini elimin üstünde hissettiğimde ise ona baktım. Gülümsüyordu... Her şeye rağmen gülümsüyordu benim masum Elka'm.

Tebessüm ettim. Konuşmamıza gerek yoktu... Birlikteydik... Her şeye rağmen...

John, ayağa kalkarken Bir şeyler alacağım. Kahvaltı yapmamız gerek. Sağlıklı düşünemiyorum, dedi ve dış kapıya yöneldi. Suzanne ise Ben de laptopumu çıkarıyım. Biraz araştırma yaparak belki bu durumla ilgili bir şeyler bulabilirim, diyerek valizinin yanına gitti.

Steve ve Axela'dan ise ses çıkmıyordu. Steve tek eline kumandayı almış, gözlerini kumandanın ayırmadan evirip, çeviriyordu. Axela ise tırnaklarıyla oynuyordu. İkisinin de yüz ifadesi tuhaftı ve birbirlerine bakmamaya özen gösteriyorlardı. Sanırım sorunlarının ne olduğunu anlamıştım. Birbirlerini hatırlamadan önce sevgili olmuşlardı ve şimdi nasıl davranacaklarını bilmiyorlardı şapşallar!

Her zaman Steve götünün bana yaptığı gibi ben de onu zorladım. Hem sadece Steve değil Axela da alttan alttan sürekli bize sataşıyordu. Ondan da intikam almış olacaktım!

Tanrım bazen kötülük ne güzel bir şey oluyordu! Neyiniz var? diye sorunca ikisi de bana bakıp başlarını hızla iki yöne sallayarak, Hiç. Hiçbir şey, diye cevap verdiler.

Sırttım. Bu kez piç piç sırtıma sırası bendeydi. Neden

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

birbirinize bakmıyorsunuz? Siz sevgili değil misiniz kaynaşmanız gerekmiyor mu? Üstelik birbirinizi hatırlamışken... Hadi sarılın öpüşün! deyip, ellerimle birbirlerine yaklaşmalarını işaret ettim.

İkisi de göz ucuyla birbirlerine bakar bakmaz yine farklı yönlerle çevirdiler bakışlarını. Sanki günlerdir aynı yatakta yatan onlar değildi.

Axela hızla yerinden kalkıp Şey... Ben John gelene kadar masaya tabakları koyacağım, diyerek kaçarcasına mutfığa yürüdü. Steve ise Şey... Ben de duşa girsem iyi olacak, deyip o da kaçtı.

Gülmemi bastıramamıştım. Evet, keyfim yerindeydi. Ne olursa olsun, şu an Elkam yanımda sağlıklı bir şekilde duruyordu. Ne yaşarsak yaşayalım yine de birbirimize kavuşmuştuk. Bulmuştuk birbirimizi.

Ona baktım ve o da bana. Birbirimize gülümserken Seni seviyorum, diye fısıldadım.

Anında o güzel yanakları pembeleşti ve bakışlarını gözlerimden kaçırmamaya kendini zorlayarak Ben de seni seviyorum, diye fısıldadı.

-Steve-

Lanet olsun! Lanet olsun! Lanet olsun!

Yaşadıklarımıza inanamıyordum! Her şeyi, o balık göt-lü iguana surat yüzünden unuttuğumuza inanmak istemiyordum!

Onu bir bulsam ah kemiklerini kırıp, kuyruğunu koparacaktım! Tamam, belki kuyruğu yoktu ama bacaklarını koparabilirdim şekilsiz suratın!

Axela! Bücür minik surat! Onunla sevgili olmuştuk!

Tanrım! Hafızamız gelince, diğer yaşadıklarımızı neden unutmamıştık ki? Ama hayır unutmak da istemiyordum! Ne dengesiz herifim ben? Şimdi nasıl davranacaktım ona? Sevgili olmaya ben zorlamıştım üstelik. O da istiyordu tabii ki. Cazibeme nasıl dayanabilirdi ki?

687

Corleonis Canan A. Düzgan

On beş dakikadır banyoda mal mal bir sağa bir sola yürüyordum. Klozetin üzerine oturdum. Böyle davranmama gerek yoktu ki. Axela ölmeyecekti. İnsan olmuştu. Artık onunla bir şeyler yaşayabilirdim. Ölüm korkusu yoktu... Bağlanma korkusu yoktu... İstedğim gibi... Hatırlamadan önceki gibi... Dilediğimce yaşayabilirdim onunla yaşamak istediklerimi...

Klozetten hızla kalktım. Evet. Kararımı vermiştim. Bu bücür cadıyla sevgili olmaya, istemediği takdirde zorlamaya devam edecektim. Ve banyodan çıkıp, mutfığa yöneldim.

Kahvaltı tabaklarım masaya dizerken bir süre o fark etmeden onu izledim.

Bücür şey.

Bücür sevimli şey...

Baharat dolabımı açtı. Parmak ucunda yükselerek, dolabın arka kısmında olan bir baharata ulaşmaya çalışıyordu sanırım. Ulaşamayınca sinirlendi ve derin bir nefes alıp, sandalyelerden birini çekti. Üzerine çıkıp, poposunu geri iterek, neredeyse dolabın içine girdi. Sonunda elinde bir baharat şişesiyle Gel buraya kaçak karabiber. İstemesen de döküleceksin, deyip tam sandalyeden inerken, tek bacağıyla sandalyeye değil, boşluğa bastı ve dengesini kaybetti! O çılgılık eşliğinde düşerken koştum!

Ama yetişemeyeceğimi anlayıp, kendimi sırtüstü yere attım ve kayarak düşeceği yerin altında onu yakaladım.

Gözlerini kapamış, yere çarpmayı kabullenmiş yüz ifadesiyle karşımdaydı. Minik surat, bir yeri acımayınca, nereye düştüğünü anlamak için, önce tek gözünü açtı. Beni görünce, hemen diğer gözünü de.

Se-Sen nasıl? Şaşkın bir şekilde sordu. Düştüğünde yakalayacağımı söylemiştim, dedim ciddi bir tonda.

Gözlerini gözlerimden bir an olsun ayırmadan bana bakmaya devam etti. Kollarımla minik bedenini sardım ve Hâlâ sevgiliyiz. Kaçamazsın. İnkâr edemezsin. İtiraz, asla

688

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

yok! Anladın mı? Anlamasan da anla çünkü kaçışın da yok cadı! dedim kararlı bir şekilde.

Üzerimde yatarken, aklımı toparlamak zor olsa da mantıklı konuşmuştum. Zeki adamdım ne de olsa. Zehir gibi çalışan bir beynim vardı.

Gözlerini kaçırarak Tamam, dedi ve armdan başını iki yana sallayıp Yani olabilir, diyerek üzerimden kalkmaya çalıştı. Düşünmeliyim, diye sözlerine son verdi ve ayağa kalktı.

Pekâlâ... Dengesiz olduğunu unutmuştum!

Ben de ayağa kalktıktan sonra, düşmesine rağmen elinden bırakmadığı karabiberi masaya koydu. Yanma yanaştım.

Düşünmene izin vermiyorum.

Öyle mi? Hadi izin verme bakalım! Nasıl yapacaksın? Beynimi mi alacaksın? diye itiraz edince, Evet, dedim ve belinden kavradığım gibi kendime çekip, dudaklarına yapıştım!

Önce karşı çıkarak, omuzlarıma vurmaya başladı. Oysa şu an hissettiğim heyecanla, yumrukları bir hiç gibi geliyordu. Ve diğer elim ensesine kayıp, kendime daha çok bastırınca pes etti. Elleri boynuma ve oradan omuzlanma yavaşça süzüldü. Ben, onu tüm isteğimle öperken, o da bana acemi bir şekilde karşılık vermeye başladı.

Oda!

Odalar neredeydi? Hangi yönde?

Tanrım! Ona şu an her şeyi yapabilirdim? Onu bu kadar çok istediğimi bilmiyordum bile!

Öhöööğ öhöööğğ!

Boğulurcasına gelen öksürük sesiyle, beyin hücrelerim, kasıklarımın beyneime doğru hızla yol alınca, dudaklan-mı dudaklarından çektim ve sesin geldiği yöne baktım.

VValt! Piç kurusu!

Ne yapıyorsunuz? Rahatsız ettiği yetmemiş gibi bir de ne yapıyorsunuz diye soruyordu.

Axela kollarımdan

689

Corleone Canan A. Düzgan

kaçmaya çalışırken izin vermedim ve Öpüşüyorsunuz görmüyor musun? diye cevap verdim sinirle. Onun gibi utanacağımı mı sanmıştı göt kafa?

VValt ise beklediği tepkiyi alamadığı için sinirlenmiş bir şekilde yanımdan geçerek beni itip Gidin odanızda iş pişirin! diyerek kahve makinesini açtı.

Pişiririz. Onu da yaparız sizin aksinize, deyip keyifle minik cadıma baktım ve Di mi büyür? diye sordum gülümseyerek.

Kollarımdan sıyrılarak Ben bir şey pişirmeyeceğim. Sen pişir! dedi yine havalı burnuyla benden uzaklaşırken. Bense peşinde dolaşıp İş, kendi kendine pişirilmez cadı. Sen de olmalısın, diyerek bana yüz vermeden masayı hazırlamaya devam ettiğini izledim.

Lanet olsun! VValt yüzünden!

VValt, pis pis sırtırken ben de ona sahte bir gülümsemeyle bakıp armdan yine büyür cadıma baktım. Hiç umurunda değilmişim, sanki az önce benimle öpüşmemiş gibi gayet normal davranıyordu!

Tanrım! Ben hâlâ kendime tam olarak gelememişken hem de!

Sonunda ikisine de sinirli bir şekilde bakıp, ayaklarımı yere vurarak salona geçtim!

Gösterecektim VValt götüne!

-Urel-

Vücudumu, neredeyse kırırdatamaz bir halde uyandım. Kulübede, sol tarafıma yattığım yer yatağında, sağa dönmek istiyordum. Bacaklarımı zor hareket ettirdiğim için bacaklarımı ellerimle yan çevirdim.

Sanırım insan olmuştum. Başka bir açıklaması yoktu bu hissizliğin. Tişörtümü sıyrıp karnıma baktım. Altı tane solungaç izi vardı. Tıpkı Elka ve Axela gibi... Büyük ihtimalle benim izlerim, onlardan daha çabuk yok olacaktı...

Biraz korkuyordum; çünkü ölümün nasıl bir şey oldu-

690

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

ğunu bilmiyordum. Ne kadar acı çekeceğimi de... Ya da çekecek miydim?

Çok susamıştım; ama kalkıp, masadaki şişeden su alamayacak durumdaydım. Su içebilsem, daha çabuk toparlanabileceğimi biliyordum; çünkü, denizde vücudumuza işleyen suyun hepsi, insan vücuduna geçtiğimizde vücudumuzu terk ediyordu. Suyu olan ihtiyacımız, bu yüzden fazla oluyordu.

Gözlerimi kapatarak, Kihan'm söylediklerini düşündüm. Bir günüm, on yıl gibi geçecekse ne zaman ölecektim? İnsanlar genelde kaç yıl yaşıyordu? Birazcık da olsa iyileşmeden, burada mı ölecektim?

Bilmiyordum... Kamımdan gelen sesle, kamıma baktım. Bu, açlığın sesi olmalıydı... Gülümsedim. Ama sonra aklıma gelen şeyle kendimi daha da kötü hissettim.

Elka ve Axela... Benim iki dostum... Her şeyi hatırladıklarında, tüm bunlara benim sebep olduğumu düşünüp, benden nefret edeceklerdi. Onları, sevdikleri adamlardan ayırdığımı düşünüp, beni kötü biri sanacaklardı!

Hâlbuki hiçbir şeyi isteyerek yapmamıştım... En başından yeni bir hayata başlamaları için Kihan'm verdiği bir emirdi... Ya da başka bir plam vardı. Bilmiyordum... Artık umurumda da değildi aslında. Sonuçta ben kararımı vermiştim.

Elka ve Axela... Kazanmışlardı. Yüzyıllarca verdikleri savaşı kazanmışlardı!

-Walter-

Urel'i bulmalıyız. Böyle bir şeyi neden yaptığını bilmemiz gerek.

Kahvaltıyı John ve Suzanne ile hazırlarken, bir yandan da yaşadığımız durumla ilgili sessizce beyni fırtınası yapıyorduk. Steve'den umut yoktu. Axela'mn etkisine kapılmış, kışından ayrılmıyordu. Sonunda ona karşı his-

691

Corleonis Canan A. Düzgan

settiklerini kabul edişi beni mutlu ettiğinden, şimdilik ona dokunmuyordum.

Suzanne John haklı VValt. Nedenini bilmeliyiz çünkü kızlar yeniden tehlike altında olabilirler. Bir de şu durum var. Neden hepimiz aynı anda ve şimdi hatırladık? deyip, peyniri masaya koydu.

Sözleri endişelenmeme neden olmuştu! Tanrım! Bir kez daha Elka'ya bir şey olmasına dayanamazdım!

Pekâlâ,. Kahvaltıyı yapar yapmaz onu aramaya çıkacağım. Lanet herifi bir bulursam! dedim ve diğerlerini kahvaltıya çağırarak için seslendim.

O haini bulmalıydım! Yeniden bizi ayırmadan bulup, kötü bir şey yapmasını engellemeliydim!

Tanrım! Elkam'a zarar vermesine izin vermeyecektim! Bu kez olmazdı! Çaresiz kalmayacak ve hatta onu öldürmeye kadar ilerleyecektim!

Kahvaltımız sessiz geçmişti. Ama bir o kadar da mutluyduk. Herkes birbirine bakıyor ve gülümsüyordu. Farkında olmadan yan yana olsak da çok özlemiştik birbirimizi. Öyle ki Steve ve Axela bile uslu duruyorlardı. Yanılmıştım!

Ayağım neden bana sürüyorsun? Rahat dursana! İlk atış Axela'dan gelmişti.

Steve parmağıyla kendini gösterirken, şaşkın bir şekilde Ben mi? diye sordu Axela'ya bakarak.

Tabii ki sen! Yanımda kim oturuyor? Neredeyse bacağım popoma çıkaracaksın! Yapma gıdıklanıyorum. Steve'in baştan çıkarma oyunları Axela'ya işlememişti. Gülümseyerek onları seyretmeye devam ettik.

Otururken ayağımı minik popona nasıl dokundura-bilirim ki? Uğraşsam da olmuyor zaten... deyip, kırdığı potu fark edince bakışlarım hızlıca üzerimizde gezdirip, tabağına yumulurken Denediğimden değil tabii ki... Şey... diye mırıldandı.

Kahkahalara boğulmuştuk.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elkam'la hasret gidermek istesem de kahvaltıdan sonra bir işim var diyerek çıkıp, Urel denen zibidiyi aramaya başlayacaktım; çünkü Elka ve Axela ile ilgili kötü bir şeyler varsa, zaman kaybetmeden öğrenmeliydim! Bizi aptal büyülerıyla ayırdığı gibi başka planları da olabilirdi iguana suratın!

Nerede olduğunu az çok tahmin edebüyordum. Ve ilk oraya bakacaktım...

Kahvaltıyı bitirir bitirmez Ben akşam için markete gidiyorum, diyerek dış kapıya yöneldim. Ardımdan güzel Elkam, kahvaltı masasını toplamayı bırakıp Ben de gelebilir miyim? diye sordu yanıma koştururken.

Yanaklarını avucumun içine aldıktan sonra dudaklarına minik bir öpücük kondurarak, Hemen döneceğim gelmene gerek yok meleğim, dedim ve evden çıktım.

İlk işim, taksi çevirip daha önce yaşadığı kulübeye gitmekti... Yola çıkıp, ilk geçen taksiyi durdurdum. Gideceğim koyu tarif ederken, taksi çoktan hareket etmişti.

Yaklaşık yirmi dakika sonra koya varmışım. Heyecanla yoldan aşağıya doğru yürümeye başladım. Ağaçların arasından hızla ilerliyordum. Kumsala indiğimde, kumların sıcaklığı daha da zorlanmama sebep oluyordu. Aldırmadım ve diğer kulübelere geçip, sonunda hatırladığım o kulübenin kapısına geldim.

Kapıyı ittiğimde açılmadı. Sanırım kilitliydi. Bu demek oluyordu ki içeride birileri vardı ve büyük ihtimalle şekilsizin ta kendisiydi!

Kapıya vurarak Kimse yok mu? diye bağırdım.

Ses gelmemişti. Yeniden İçeride birileri var mı? diye sordum daha yüksek sesle. Yine ses gelmeyince, etrafta tahta kapıyı kırabileceğim bir şey olup olmadığına baktım. Hiçbir şey yoktu ama belki diğer kulübelerde bir şeyler bulabilirdim. Arkamı dönüp, yan kulübeye yönelmişken, ka-

Corleonis Canan A. Düzgan

pmın açılma sesiyle bakışlarımı hızla kulübeye çevirdim. Kapı aralanmıştı...

Koşar adımlarla kapınm yanma gidip, ayağımla ittim ve görüşüm karanlığa alışana kadar karanlık kulübenin içine baktım.

Walte-r...

İsmimi duyar duymaz içeri girdiğimde kapımı arkasında yerde yatan Urel'i görür görmez hızla yanma eğildim! Hasta görünüyordu! Gözleri yarı kapalı ve neredeyse baygın gibiydi!

İçimden şeytani bir ses, onu burada, bu şekilde bırakmamı söylese de, yine anneme yenilmişim! Lanet olsun!

Kolunu omzuma atarak, onu evin köşesindeki yer yatağına yatırdım.

Su... diye inleyince, etrafıma bakınıp, masadaki su dolu şişeyi alarak, içmesine yardım ettim.

Tanrım! Hâlbuki onu paramparça etmeye gelmişim buraya! Neden bu haldeydi? Ona ne olmuştu? Tıpkı El-ka'yı ilk bulduğum anki halini anımsatmıştı bana.

Suyu içirdikten sonra Neyin var Urel? İyi misin? diye sordum sinirle. Sesimin kızgın çıkmasına engel olamıyor-dum. Suyu içince daha iyi görünüyordu ve kolundan destek alarak oturur pozisyona geçip, tüm şişeyi elimden aldı. Şişede kalan suyu da içerek Bir şeyler yemem gerek, diye zorlukla çıkarabildiği sesiyle konuştu.

Evet! Tıpkı Elka gibiydi Tanrım!

Hiçbir şey söylemeden kolunu omzuma attım ve onu da alarak kulübeden çıktım. Onu eve götürmeliydim. İyileşip, bize her şeyi anlatmalıydı.

Yola çıktığımda, onu yere bırakarak ben de yere çöktüm. Ölesiye yorulmuşum. Kulübelerin olduğu koy, yolun aşağısındaydı ve bu düşmanımızı yokuşta taşımak zo-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

runda kalmıştım. Şimdiyse taksi geçmesini bekliyordum. Ama Urel daha iyi görünüyordu. Sanırım bir erkek olarak Elka'dan daha dirençliydi.

Teşekkür ederim/' diye fısıldayınca ona baktım. Hiçbir şey söylemedim. Eğer söylersem, her şeyi konuşurdum ve sonucunda o, burada benim tarafımdan ölüme terk edilirdi!

Sinirimi, ona olan düşmanlığımı ve ağzımı yüzünü paramparça etme isteğimi zorlukla bastırarak, araba sesi duyduğumda ayağa kalktım ve taksiyi görüp durdurdum. Urel'le beraber taksiye bindiğimde, emindim ki eve gidince bu piçi gördükleri zaman hiç memnun kalmayacaklardı.

Yine yaklaşık yirmi dakika sonra taksi evin önünde durdu. Taksiden inip, Urel'in de inmesine yardım ederek, onunla beraber kapıya yürüdüm. Kapıya vurduğumda, Ben açarım! diyen Elka'nın sesini duyduğumda ne tepki vereceğine endişe ederek, kapıyı açmasını bekledim.

Tepkisini kestiremesem de, bu suratsız ibneye çok kırgın olduğunu tahmin edebiliyordum.

Ve kapı açıldı. U-Urel!

Odamızın kapısını açmalısın Elka, diyerek içeri girdim. Elka ise koşarak odamızın önüne gidip kapıyı açtı ve odaya girmemizi bekledi. Hâlâ şaşkındı.

İçeri girer girmez John şaşırarak Onu nasıl buldun?, diye sordu. Bu kadar erken bulmamı beklemiyordu biliyordum. Steve ise görür görmez bize doğru atılarak Ver o ibneyi bana! dedi ama John'un engellemesiyle olduğu yerde kaldı.

Sakin ol Steve.

Axela hiçbir şey söylemiyor, hem üzgün hem de kızgın gözlerle sadece Urel'e bakıyordu. Odaya girip, yatağa yatırdım. Ardmdan peşimden gelenlere Yemek vemesi gerekiyor. Bir şeyler hazırlayabilir misiniz? diye sordum aceleyle. Bizimle konuşabilmesi için iyi olması gerekiyordu. Öğrenmek istediklerimizi öğrenince ona ne istersek yapardık! Ama şimdi değil!

695
Corleoneis Canan A. Düzgan

Suzanne, anında mutfığa yönelirken, Elka yanıma yanaşıp, yatağın kenarında yere oturarak Urel'e baktı endişeli gözlerle. Hâlâ onun için endişeleniyor muydu yani? Bize bunca şeyi yapmışken!

Elini uzatıp, Urel'in tişörtünü sıyrınca, solungaçları gördüm! Hızla Elka'a bakıp İ-İnsan mı oluyor? diye sordum şaşkın bir şekilde.

Urel de mi insan oluyordu yani? Ama insan olsa bile asla rakibim olamayacaktı! Planı buysa, boşa insan olmaya çalışıyordu göt!

İnanamıyorum... Onun, insan olmak istemediğini sanıyordum. Yüzyıllarca ısrar etmeme rağmen asla ama asla insan olmak istemedi. Neden şimdi insan olmak istesin ki?

Güzel, iyi niyetli perimi dinledikten sonra Kendine gelince her şeyi öğreneceğiz. Bu yüzden onu aramaya gittim. Üzgünüm meleğim sana yalan söylemek zorunda kaldığım için, deyip af diledim sevgilimden.

Başımı iki yana sallayıp, hafifçe tebessüm ederek Önemi yok ki. Urel'i kurtardın sen. Hem tüm olanları da öğrenmemiz için yaptın. Sen hep kurtarıcısın. Kalbim bu yüzden de seviyor seni, dedi ve uzanıp beni öpecekken içeri, elinde bir tepsiyle Suzanne girdi.

Kesin bir uğursuzluk vardı bende Tanrım! Ne zaman yaklaşırsak birini göndermek zorunda miydin?

Urel'in sırtını yaslamasına yardım ederek, tepsiyi kucağına koydum. Üstüne bir de ben yedirmeyecektim değil mi?

Yemeğini yedi ve biraz daha kendine gelerek, bana bakıp İyi hissediyorum. Çok teşekkür ederim, diyerek Elka'a baktı. Yüzüne gelen tebessümle Her şeyi anlatacağım Elka. Ama biraz uyumalıyım, deyip, Elka'nın kucağındaki tepsiyi almasıyla yeniden yatağa uzandı

yavaşça. Sabırla bekleyecektim anlatacağı zamanı... Çok sabırla... Odadan çıkıp, kapısını kapadık ve salona yürüdük. Herkes salonda oturmuş, sessizlik içerisindeydi. Biz salo-

696
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

na girer girmez Ne yapıyor ibne? diyen Steve'e baktım. Öyle sinirliydi ki, kendini zor tuttuğunu biliyordum. Ben de farklı değildim ama her şeyi öğrenebilmem için dayanmaya çalışıyordum.

Koltuğa oturdum ve Kulübede buldum onu. Daha önce Elka'yı götürdüğü yerde. Tek gidebileceği yer orasıydı çünkü. Oraya gittiğimde şu anki halinden çok daha kötüydü. Bakın, gerçekleri öğrenebilmemiz için ona ihtiyacımız var. Biraz uyuyup, dinlendikten sonra her şeyi anlatacağını söyledi, diye açıkladım.

Steve yumruğunu avucuna vurup, çenesini sıkarak Bu kez doğruları söylerse yaşamasına izin vereceğim şekilsiz ibnenin! dedi ve sinirli bir şekilde arkasına yaslandı. O sırada Elka, Axela'ya doğru yürüyüp yanında diz çöktü ve İyi misin Axela? diye sordu gözlerine bakarak.

Axela ise Evet. Tabii ki iyiyim. Sadece... Bunu bize yapabildiğine hâlâ inanamıyorum, deyip bakışlarını yere indirdi.

Her şeyi anlatacak Axela. Belki bir nedeni vardır. Önce onu dinlemeliyiz.

Ah, benim masum Elkam...

Hiçbirimizin keyfi yoktu. Sabırla Urel'in uyanmasını bekliyorduk. Steve arada kahve yapıp, uykumuz gelmemesine uğraşıyordu. Kahveye rağmen uykusu gelince de Axela'ya yanaşıyor ve başını bacaklarına kovup, uzanmaya çalışıyordu.

Tabii ki Axela başma şaplağı koyduğundan, başaramı-yordu. Bunun üzerine Steve hızla kalkıp Sen benim sev-gilimsin! Sevgililer böyle yapar! Böyle uyur! diye söylenerek yeniden uzanıyor, şansını deniyordu.

O zaman yatakta da böyle yatacaksın! Ellerin gitmemesi gereken yerlere gitmeden!

Steve utanmaz bir şekilde İstedğim yerlerine dokunurum bücür! Sana dokunmadan ne yapacağım? Başka kadınlara mı dokunacağım ha? Erkeğim ben! Ve sen de be-

697
Corleonis Canan A. Düzgan

nimsin! Şimdi tam olarak olmasa da olacaksın cadı! diye içini döküp, Axela'yı geri itti ve bacaklarına yattı.

Axela ise kaşlarını çatıp, dudaklarını büzerek kendi kendine sinirle mırıldandı: Başka kadım! Dokun bakalım mızrağını kökünden kesersem...

Ve odanın kapısının açılmasıyla hepimiz o yöne baktık. Urel, çok daha iyi görünüyordu. Yavaşça koltuklara doğru yürüyüp, yer bulamayınca yerdeki minderlerden birine oturdu. Hepimiz, yine sabırla onun konuşmasını bekliyorduk. Derin bir nefes alarak konuşmaya başladı.

Merhaba.

Steve Urel içeri girdiği anda başını Axela'nın bacağından kaldırıp, sinirle oturur pozisyona geçmişti. Geç bunları! diyerek dirseklerini dizlerine dayayıp, kaşlarını çatarak ona bakmaya devam etti.

Sabırlı olması gerekiyordu. Nasılsa mantıklı ve geçerli bir açıklama yapamazsa, onu benzetmek için çok zamanımız olacaktı!

Urel, ona bakıp, hiçbir tepki vermedikten sonra hepimizde gözlerini gezdirerek, konuşmasına devam etti: Ben... Nereden başlayacağımı bilmiyorum. O kadar şey oldu ki.

Benim de sabrım tükenmek üzereydi. Steve gibi öne eğildim. Gözlerinin içine, tam içine bakarken Bir yerden başlasan iyi olur iguana surat! Aksi halde ne kadar sabredebiliriz bilmiyorum! dedim ve Elka'nın omzundan çekmesiyle, istemeyerek de olsa arkasına yaslandım.

Sabrım tükeniyordu!

İfadesiz suratıyla Elka öldüğünde iki seçeneğim vardı. Ya Elka'yı okyanusa götürecektim ya da her şeyi unutup, yeni bir hayata başlamasını sağlayarak ona yardım edebilecektim. Okyanusa dönüş hakkını kaybetmişti zaten. Ama yine de eğer okyanusa dönseydi işte o zaman... Bana baktı. ...VValt sen ve Elka... Steve'e bakarak devam etti, ...Steve sen ve Axela, yaşadığınız hiçbir şeyi unutmayacak ve siz belki elli yıl; ama Elka ve Axela en az iki yüz yıl

698
Bir Deniz Kızı Hikâyesi

boyunca, ayrılığınızın acısıyla yaşayacaktınız. Okyanusa gitmedikleri takdirde ise insan olabilmek, ölmek için diğer deniz perilerine olduğu gibi sıfırdan hayata başlamaları gerekiyordu. Bu, insan olabilmeleri için okyanus tanrılarının kurallarından biridir.

Başımı önüne eğip Ve kararımı verdim. Yine aynı durumda olsam, bu kararı verirdim, deyip cesaretle başımı kaldırdı.

Elkam'ın bensiz ve benim de onsuz acı çekeceğimi, hayatımızın sonuna dek birlikte olamayacağımızı bilerek yaşamak...

Tanrım!

Eğer söyledikleri doğruysa, ona asla kızamazdım; çünkü bana göre de en doğru kararı vermişti...

John'un konuşmasıyla ona döndüm. Başka bir yol yok muydu? Unutmak zorunda mıydık?

Her deniz perisinin hafızası insan olduğu an silinir. Ölüp, yeni bir hayata başlamaları ve normal bir insan olabilmeleri için kendilerinin deniz perisi olduklarını unutmaları gerekiyor.

Çok mantıklıydı. John ve diğerleri de öyle düşünüyor olmalıydı ki kimse cevap vermemişti ve Urel devam etti: Sizler, o rüzgârla karşılaştığınızda, Kihan bana son görevimi verdi, deyip sustu ve bakışlarını yere kilitledi.

Derin bir nefes alıp, yeniden başını kaldırdı ve Ben o sırada okyanustaydım. Yeni görevimle dünyaya geldiğimde sizi izledim. Öyle mutluydunuz ki... Üstelik yeniden birbirinize âşık olmuştunuz. Sonra... Sen VValter... deyip bana baktı şefkatle.

Sen... Elka'ya aile olmayı teklif ettin. Normal bir insan gibi... Elka'nım, bu iki masum deniz perisinin hak ettiği hayatı teklif ettin VValter. İşte ben de... O zaman karannu verdim, deyip sustu yeniden.

Elka, masumca Ne kararı Urel? diye sordu. Alacağı cevaplardan korktuğu, ürkek sesinden belli oluyordu.

Elka... Sizlerin karşılaşmamanız gerekiyordu. Ama
699

Corleone's Canan A. Düzgan

VValt ve Steve ile karşılaştınız. Onlar sizi buldu. Bunun üzerine Kihan bana iki seçenek verdi. Siz karşılaştığınızdan itibaren iki yüz gün sonra eğer birbirinizi hatırlamanızı sağlamazsam, siz ölecektiniz.

Hayır Tanrım! deyip, elimle yüzümü ovdum endişeli bir şekilde.

Ama sağlarsam...

Steve sabırsız bir şekilde Hatırlamamızı sağladığın belli. Bunun bize neye mal olacağını söyle piç! diye kızıp ona doğru eğildiğinde, Axela onu kolundan tutarak geri çekti.

Ben insan olacak ve hızla ölecektim.

Elka iki eliyle ağzını kapadı... Ben, şok olmuş bir şekilde Urel'e bakmaya devam ettim... Konuşabilen Axela oldu.

Na-Nasıl yani Urel?, diyerek yanma gitti ve tekrar sordu.

Bizim hayatımıza karşı, kendi hayatım mı feda ettin? Urel, ona, ardmdan bize tebessümle bakarak Lütfen üzölmeyin ya da kızmaym. Kihan'm ne yaptığım anlamıyorum. Sizin, birbirinizi hatırlamamanızı mı istiyor? İnsan olmanızı mı istiyor ya da ölmenizi mi bilmiyorum. Elimde kurallardan bağımsız tek bir güç vardı ve ben de sizin en mutlu olacağınız şekilde kullandım onu. Benim hayatımın bir amacı yok. Yüzyıllardır deniz

perilerine yardım ettim. Ve sizler son deniz perileriydiniz. Görevim sona erdi artık. Sizler bu adamlarla mutlusunuz. Ben, onlarm sizi çok mutlu edeceğim biliyorum. Sizlerin de onları. Sizden tek isteğim hep mutlu kalmanız sadece. Sizlerin önünüzde güzel bir yaşam var, dedi ve gülümsemeye devam etti.

Bizse, hiçbir şey söyleyemiyorduk. Urel'in, iguana suratlı dediğimiz, şekilsiz, ibne dediğimiz bu adamın, bizim için yaptığı fedakârlık karşısında, ağzımızdan tek kelime dahi çıkmıyordu...

Çıkamıyordu...

Kötü biri sandığımı bu deniz adamı...

Tanrım!

700

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Utancı, üzüntüyü, mutluluğu, mahcubiyeti... Hepsini bir arada yaşıyordum şuan. Ondan nasıl özür dileyebilirdim? Minnettarlığımı nasıl gösterebilirdim? Onun yaptığı şey karşısında nasıl bir söz anlatabilirdi hem üzgün hem minnettar olduğumu?

Elka'nın titrek sesini duyduğumda beni mahveden düşüncelerimden uzaklaştım. Ölmeni istemiyorum... Lü-Lütfen ölme...

Ağlıyordu meleğim.

Axela da... Ölme Urel... Gitme... Çaresi yok mu? Ne olur ölme?

Yanıma gel Elka, diyerek Elka'yı çağırdı Urel.

Elka yavaş adımlarla yanma otururken Sizi ne kadar seydiğimi biliyorsunuz değil mi? dediğinde ikisi de başlarını salladılar.

Farz edin ki beni yeniden hatırlamıyorsunuz. Eğer hatırlamanızı sağlamasaydım yine ayrı olacaktık. Bir de böyle düşünün.

Ama hatırlıyoruz. Konuşan Steve'di.

Çatık kaşlarıyla, üzgün bir şekilde yere bakarak sözlerine devam etti. Teşekkür ederim. Her şey için...

Steve'den güç alarak, ben de konuşmaya başladım. Teşekkür etmek yetersiz... Kelimeler, minnettarlığımızı anlatmaya yetmez belki ama yine de bize onlarla mutlu olma şansım verdiğin için teşekkür ederiz Urel. Ve.. Bu zamana dek seni kırdığımız, üzdüğümüz, kıskançlığımızdan saçma sapan sözler söylediğimiz için... deyip Urel'e baktım.

Gerçekten çok üzgünüm...

Gülümsedi.

Bana o sözleri neden söylediğinizi biliyordum. Her zaman. Sorun değil sadece bir şansımız varken, mutlu olmanızı istiyorum. Aslında sen beni bulana kadar karşınıza çıkmayı istemiyordum. Ama belli ki aklınızın içinde endişeleriniz varmış. Sorularınız...

Elka, Urel'den gözlerini bir an olsun ayırmadan Ne kadar sürecek? Ne kadar gün yaşayacaksın? diye sordu.

701

Corleone's Canan A. Düzgan

Urel, söyleyip söylememekte tereddüt ederek Az zamanım var. Sanırım on gün ya da yedi gün. İnsanların ortalama ölüm yılına göre hesapladım ama emin değilim, deyip, yine gülümsemeye çalıştı.

Bizi üzmemek için gülümsediğini biliyordum. Düşündüklerimin tam tersi birisi olduğunu anlayamadığım ve hayatını bizim mutlu olabilmemiz, kızların yaşayabilmesi adına feda ettiği için... Nasıl üzülmezdim? Nasıl üzülmezdik?

Diğer yandan, Elka ve Axela'run artık gerçekten insan olması ve onu kaybetmeyeceğimi, hayatımızın sonuna kadar mutlu, beraber olacağımı bilmek, ayaklarımı yerden kesiyordu!

Sonunda... Tanrım sonunda beraber yaşlanabilecek, doyasıya aşkımızı yaşayabilecektik!

üncü TSöâüm

-Steve-

Hadi! deyip ayağa kalktım.

O zaman vakit kaybetmemeliyiz.

Hepimiz, hem sevinçli hem de üzgündük. Evet ama bu şekil değiştiren iguana surat, artık gözümüzde şekilli bir kurtarıcı pozisyonunda olduğundan, son günlerini ona iyi yaşatmalıydık.

Nasıl yani? diye soran John'a baktım.

Herkesin bakışları üzerimdeydi. Kollarımı iki yana açarak Zamanımız az. Urel'e insan olmanın güzelliklerini yaşatmalıyız, dedim ve sııttım. Bir an söylediğim şeyleri düşünüp, mal mal suratıma baksalar da ilk kafası basan VValt oldu. O da ayağa kalkarak O zaman hep birlikte plaja gidelim, dedi heyecanla.

Axela Evet! Urel'le yüzmeyi özledim! derken Elka yerinden zıpladı ve Sonra da lunaparka! Dönme dolaba binmesini istiyorum! diyerek ellerini çııptı.

Suzanne Ben de bol bol fotoğraf çekerim hepimize, deyince, John O zaman her şey benden! Hadi biraz eğlenelim! deyip o da ayağa kalktı.

İguana surat... Pardon yani şekilli surat Urel, hepimize şaşkm bir şekilde bakarken, kolundan tutup ayağa kaldırdım ve Ama bu kıyafetlerle olmaz dostum! Gel sana uygun bir şeyler bulalım, deyip onunla beraber odaya, kıyafetlerimin yanına yürüdüm.

O ise odaya girmeden durup, hepimize dönerek Teşekkür ederim, dedi minnetle.

703

Corleonis Canan A. Düzgan

Asıl bizim ona binlerce kez teşekkür etmemiz gerekirken...

-Elka-

VValt'la beraber dışarı çıkmak için odamızda hazırlanırken ikimiz de düşünceliydik. VValt, benim sevgilim, yanıma yanaşıp kollarıyla beni kendine çekti ve Artık önümüzde hiçbir engel yok Elkam. Korkular yok... Sırlar yok... Oyunlar yok... Hayatımın bittiği ana dek seninle olacağım. Urel ise... deyip bana daha da sıkı sarıldı.

Ben de ona çok sıkı sarılıp Onu hiçbir zaman unutmayacağım. Bir gün birlikte küçük bir insan yaparsak, adını Urel koyalım mı? diye sordum çekinerek.

Kurtarıcı erkeğim bana aşkla baktı ve dudaklarına güzel bir öpücük kondurup İlk küçük insanımızın adı Urel olacak, diyerek gülümsedi. Odamızdan el ele çıktık.

Salonda oturup, Urel'i ve Steve'i beklerken hâlâ düşüncelerime engel olamıyordum. Urel'in bizim için böyle bir şey yaptığına ve öleceğine inanmak istemiyordum çünkü... Kalbim, çok fazla üzgündü şu an. Kendisi karar vermiş ve kendi hayatmdan vazgeçmişti. Bize söyleseydi, böyle bir şey yapmasına izin verebilir miydik? Bilmiyordum... Veremezdik...

Öyle zor bir karardı ki... Urel, canım dostum bunu bildiği için, hatırlayamasak da bize anlatıp, karar verme zorluğunu yaşatmamıştı bile. Belki geçmişimizi hatırlamadığımız için inanmazdık; ama zaten hatırlamadığımız zamanda bile bizim hayatımızda da tuhaf şeyler yok muydu?

Ah Urel... Onu bir daha göremeyecek miydim? Aklım karıştığında kimseye sormadıklarımı ona soramayacak mıydım? Sessiz sedasız yok mu olacaktı?

Urel, Steve'le üzerinde yeni kıyafetlerle odadan çıkmca Hadi millet. Eğlenmeye gidiyoruz, demişti Steve.

704

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Ve hepimiz kalkıp, evden çıktık.

Melanet şeyi unutturmak için Urel'i eğlendirmeye çalışıyordum. Aslında kalbim ağlıyordu...

Geçtim seni! diye bağırıp, Urel'e su sııırttım. O ise gülümseyerek Kazanmana izin vermeseydim geçemezdin, dedi ve beni suyun altına itti.

İyiydi... Şu an... Hızla iyileşip, hızla ölecekti sanırım. Şimdilik eskisi gibi çok sağlıklı görünüyordu.

Hey! Beni de bekleyin! diye bağırarak okyanusa girdi Elka.

Üçümüz beraber kimsenin olmadığı kumsalda, eski günlerdeki gibi doyasıya yüzdük. Urel sayesinde artık insan olduğumuz için, Urel kadar suyun altında kalamıyorduk ama hâlâ iyi yüzüyorduk.

Kumsalda ise diğerleri bizim eğlenmemizi izlerken, bir yandan da ateş yakıp, yiyecek bir şeyler hazırlıyorlardı.

Benim kumsala baktığımı gören yamuk götlü sevgilim Seni boğmaya geliyorum bekle! diye bağırarak hızla okyanusa girdi. Okyanus aşkına! Bu adamla ne yapacaktım ben?

Suyun altından nereden geleceğini kestirmeye çalışsam da çok iyi saklanmıştı piç Steve'im. Bacaklarımın arasından bir şey beni yukarıya iterken, küçük bir çılgılık attım ve suyun içine düştüm. Yukarı çıkar çıkmaz Çok göt bir sevgilisın! diye kızınca, hızla yanıma yanaşıp, ahtapot gibi beni sararak Ama bana ve götüme âşkınsın, dedi ve dudağımı ısırdı.

Dudaklarımı ondan kurtarır kurtarmaz Ben mi sana âşığım? Hem sana hem yamuk götüne! Hah! Zorla sevgilin

705

Corleonis Canan A. Düzgan

yaptın beni! diye bağırıp, kollarından ve bacaklarından kurtulmaya çalıştım.

-Urel-

Okyanustan çıkmış, VValter ve John'un bizim için hazırladıkları yemeği yiyorduk hep birlikte. Yemeğimi yerken, teker teker hepsinde gezdirdim bakışlarımı. Beni mutlu edebilmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Bu bile, ne kadar doğru bir karar verdiğimi ispatlıyordu bana.

Onları çok seviyordum. Bana borçlu olduklarını düşünmelerini istemesem de buna nasıl engel olacağımı da bilemiyordum.

Vücudum bitkindi... Çabuk yorulmuştum; ama belli etmemeye çalışıp, onlarla vakit geçirmek istiyordum. Öyle mutlulardı ki... Ölmeme değerci mutlulukları...

Yemeğimizi yedikten sonra, lunapark denen yere gitmek için üzerimizi giyindik ve yeniden yola çıktık. Elka'nın daha önce bahsettiği bu yerin, nasıl bir yer olduğunu merak ediyordum.

Gülerek, eğlenerek lunaparka gidiyorduk ve biliyordum ki bedenleri gülse de ruhları üzgündü...

-Walter-

John, evden çıkmadan aradığı bir araba kiralama şirketinden iki araba kiralamıştı. Ona atlayıp, kumsala gelmiş ve eğlenmişdik. Daha doğrusu eğlenmeye, gülmeye çalışmıştık.

Elkam, Axela ve Urel... Onların beraber eğlenmelerine izin vererek, biraz daha birlikte olmalarını istemiştik. Biraz daha...

Şimdiyse lunaparktaydık. Elkam, iyilik perim, Urel'e, tıpkı bir zamanlar benim ona göstermek istediğim gibi, o güzel manzarayı göstermek istiyordu. Okyanusun altını değil, gökyüzünü...

706

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Elka, Urel'in elinden tutup, kalabalığı yararak Hadi koş Urel, yer kalmayacak dönme dolapta, deyip, hızla dönme dolaba doğru yürüyordu Urel'le. Dönme dolabın yanına vardığımızda, sıramızı bekledik. Bu arada Steve de Axela'ya, onunla beraber binmesi için bin bir dil döküyordu.

Tanrım! Steve'in bir gün aptal bir âşık gibi davranacağını, rüyamda görsem inanmazdım! Tam bir Romeo olmuştu göt!

Sıra bize geldiğinde Urel ve Elka'yı kabine bindirip, ben de karşılıklarına oturdum. Steve ise, hızla Axela'yı kucağına alarak, bağırıp karşı çıkmasma aldırmadan, onu kabine sokup, kendisi de bindi.

Axela, inmeye yeltenirken inmek istiyorum! diye söylendi ağlamaklı bir sesle. Steve bacağından tutup Kaçamazsın bücür! Daha aşağıya atlayacağız, diyerek, onu daha da korkuttu.

Aynı kabinde beş kişi dönme dolapta kahkaha atıyorduk. Axela gülmüyordu tabii ki. Elkam Korkma ben de korktum; ama yukarı çıktığında çok beğeneceksin gerçekten, dedi ve gülümsedi benim sevimli meleğim.

Ve dönme dolap hareket etti. Axela anında Steve'e yapıştığında, Elkam ise bana baktı. Biraz heyecanlandığını anlamıştım bakışlarından. Karşılık olarak rahatlaması için gülümsedim. Urel, hiç korkmamış görünüyordu. Dönme dolap yükselirken, etrafma hayran hayran bakıp, sanki her şeyi zihnine kazıyor gibiydi. Sonunda en üste çıktığımızda Ne kadar güzel yaratılmış, diye mırıldandı gördüğü manzarayla büyülenmişçesine.

Okyanusa baksana Urel. Kocaman görünüyor değil mi? diyen, gözleri ışıldayan Elkam'dı.

Steve ise Axela'nın gözlerini açması içim uğraşıyordu. Onu gıdıklamış, öpmüş, ısırılmış ama hiçbirisi işe yaramamıştı. İnatçı bücür cadı... Ve strateji değiştirip, güzel bir şekilde konuşmaya başladı Steve. Şaşırmıştım! Beklemiyordum göttirikten böyle bir kibarlık!

707

Corleone's Canan A. Düzgan

Hadi şu küçük gözlerini aç bücürüm. Bak öyle güzel ki... Okyanusu yukarıdan görmek istemiyor musun küçük götlüm? Beraber bu manzaranın keyfini çıkaralım hadi.

Axela, Steve'in sözleriyle, titreyen göz kapaklarını aralayıp, manzaraya baktı. Ardından gözlerini kocaman açarak Harika... diye fısıldadı Steve'e. Ve dönme dolap aşağıya inmeye başladı. Dönme dolaptan iner inmez Elka'nın pamuk şekeri göstermesiyle gülümsedim. Ardından Suzanne, Dondurma yiyelim! deyip, John'u da elinden sürükleyerek, heyecanla dondurmacıya yürümeye başladı.

Arkasından Elkam, bir zamanlar benim ona yanlış öğretilimle Suzanne'a seslendi. Hayır yeme! Onlar ölümcül hastalık yapıyorlar Suzanne!

Suzanne, arkasını dönüp, şaşkınca Elka'ya bakarak Kim söyledi? Böyle bir şey yok Elka, merak etme istediğin kadar yiyebilirsin. Gel hadi, dedikten sonra Elka VValt söyledi, deyip beni gösterdi.

Onları duymuyormuş gibi yapsam da Suzanne, John ve Steve'in VValt! dediklerini duyunca, pes ederek Elka'nın elini tuttum ve dondurmacıya yürüdüm. Yanlarından geçerken, Parmağım ağzına sokup sokup duruyordu! Ne yapabilirdim Tanrım! diye durumumu özetlercesine söylendim.

Arkamdan kahkaha atıyorlardı pislikler!

Günü sonlandırıp, eve dönmüştük. Urel, çok yorgun görünüyordu. Bir süredir koltuğa oturmuş, bizim saçma muhabbetlerimizi dinlemişti. Elka ona, Nasıl hissediyorsun? Yorulmuş olmalısın? deyince gülümsedi ve Evet yorgun hissediyorum ama harika bir insan günüydü. Yüzyıllardır böyle mutlu olmamıştım. Daha önce eğlenmemiştim. Birçok duyguyu hissedebildim. Teşekkür ederim sizlere...

708

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

İnsanların hep kötü varlıklar olduğunu düşünmüştüm; ancak sizler ve dünyaya geldiğim bu zaman dilimi bana yanıltıldığını gösterdi, deyip, ayağa kalkarak Nerede yatacağım? Yine beni yerde mi yatıracaksınız kıskanç insanlar, diyerek hepimizin gülmesini sağladı.

Bu haliyle bile bizi güldürmeye çalışıyordu. Ölecek olmasaydı... Belki de iyi birer dost olabilirdik...

Ve Urel'in bizim odamızda yatmasıyla, Elka ve ben de salondaki koltuğa kalmıştık. John ve Suzanne ise eve en yakın otele gitmişlerdi.

Koltukta, o dar alanda Elkam'm masum cazibesine nasıl dayanabileceğimi düşünerek, vücudu vücuduma yapışık bir şekilde, bu kez daha da zor, çok zor uyuyabilme işkencemi yaşadım...

'rf

Bir haftadır sürekli geziyor, eğlenmeye ve Urel'i eğlendirmeye çalışıyorduk. Urel, yorulduğunda ise eve dönüp, film falan izliyor, yine bir şekilde gününü güzel geçirmesini sağlamaya çalışıyorduk.

Elimizden geldiğince...

Son zamanlarda akşam olmadan yorulmaya başlamıştı. Birkaç gündür erkenden eve dönüyorduk. Birkaç saat uyuyor ve uyandığında yine onu eğlendirecek bir şeyler buluyorduk.

Kötü olan ise, sadece bir solungacı kalmış olmasıydı...

Bugün, yataktan hiç çıkmamıştı. Bitkin olduğunu söyleyip, endişelenmememizi ve biraz uyuyunca kendine geleceğini söylemişti. Ama hepimiz biliyorduk ki, bugün onun son günü olabilirdi...

Bu yüzden hepimizin morali bozuktu. Hiçbirimiz gerekmedikçe konuşmuyorduk. Elkam, sürekli sessizce odasına girip, çıkıyor ve gözlerinden akan yaşlarla bana sokulup,

Gidiyor VValt... Gerçekten gidiyor. Bizim yerimize o yok oluyor... diyerek hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

709

Corleonis Canan A. Düzgan

Onu nasıl avutacağımı bilmiyordum...

Salona derin bir sessizlik hâkimdi... Suzanne eğlendiğimiz zaman boyunca çektiği fotoğraflarımızı bilgisayarına yüklüyor ve arada bize gösteriyordu. Buruk bir şekilde, içimizdeki hüznle, bu hafta ne kadar eğlendiğimize bakıyorduk ekrandan. Aslında hiç eğlenmediğimiz fotoğraflarımıza...

Ölümü beklemek nasıl kötü bir şeydi...

Yavaşça ayağa kalkan Axela'ya baktım. Urel'i kontrol etmek için odaya girdi. Ve girdiğinden bir dakika sonra Urel! Urel gitme n'olur! diye bağırisıyla hepimiz telaşla yerlerimizden kalkıp, odaya koştuk.

Axela bizi görünce Ölüyor... diye fısıldadı gözyaşla-nyla.

Tanrım!

Tıpkı, Elkam'm öldüğü gün gibi yavaştı nefesi... Gözlerini aralayıp, bize bakışı... Ve bunu defalarca yapışı bile aynıydı. Sayıklaması da... O günkü acı, sanki yeniden yaşanıyormuşçasma kalbime saplandı. Hiçbir şey yapamadan öylece dikildim. Sevdığım kadında yapamadığım gibi. Çaresiz...

Elka yatağın diğer tarafına geçip solungacına baktı. Kaybolduğunu gördüğünde ise Urel'in elini tutarak kulağına eğildi ve titrek sesiyle konuşmaya başladı.

Buradayız Urel. Seni bırakmayacağız, deyip Urel'in ölmek üzere olan bedeninde gezdirdi bakışlarını ve devam etti.

Ah okyanus aşkına... Seni çok seviyoruz. Hep mutlu olacağız merak etme. Hep iyi olacağız. VValt'la küçük insanımıza senin adını verip, yeniden yaşatacağız seni. Hep bizimle olacaksın Urel...

Ve Urel gülümsediğinde, anladım ki duyuyordu bizi. Yanma yaklaşıp, kulağıma eğildim. Kimsenin duyamayacağı bir sesle Onları koruyacağım. İkisi de bir an incinmeyecek. Söz veriyorum dostum, deyip, geri çekildim.

Başımı belli belirsiz salladıktan sonra, nefesi durdu.

710

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Urel... Gitmişti...

Ah Tanrım! diye inleyerek, başını John'un göğsüne saklayıp ağlayan Suzanne'da ve Elka'yla Axela'da gezdirdim boş bakışlarımı.

Gerçekten üzgündüm... Hem de çok... Umuyordum ki, bu bir haftada onu biraz olsun mutlu edebilmiştik. Ne yaparsak yapalım, ona borcumuzu asla ödeyemezdik...

-John-

Ölüm sessizliği...

Tanrım! Bunca yaşadıklarımızdan sonra, Suzanne'ı kaybettiğimi düşünemiyordum bile. Yaşananlar, insana her şeyin değerini bir kez daha gösteriyordu. Hayatımızın, aşkımızın, yanımızda olan sevdiğimiz dostlarımızın...

Bir gün olmuştu Urel'i kaybedeli ve hâlâ kimse konu-şamıyordu. Bizler için yaptıkları ve bizim yüzümüzden öldüğü gerçeği, sanki somut bir hâl almış, evin içinde dolaşıyordu.

Diğerleri kadar ben de üzülmuştüm elbette; ama artık Urel'in ruhunu rahat bırakmamız ve bedenini okyanusa, ait olduğu yere götürmemiz gerekiyordu.

Kahve hazırlayan yalnız Walt'u görünce yanına gittim. VValt, hepimiz üzgünüz. Biliyorsun Urel gitti ve artık ruhunu rahat... derken Axela, Onu okyanusa götürmeliyiz. Orada evinde gibi hissedebilir. Belki biraz mutlu olur ruhu, dedi ve kahvesini alıp, salona geçti.

Söylemek istediklerimi Axela söyleyince rahatlamıştım. En çok da kızların buna karşı çıkacaklarını düşünmüştüm çünkü.

Kahvelerle beraber salona geçtiğimizde, VValt konuşmaya başladı. Bugün Urel'i okyanusa bırakacağız. Ait olduğu yere...

Elka, üzgün bir şekilde Ruhu orada mutlu olacaktır, diye fısıldadı. Ve bir saat içinde Urel'in bedenini de ala-

Corleone's Canan A. Düzgan

rak yabancı binlerinin uğramayacağına emin olduğumuz o koya gittik.

Elka'yı bulduğum, hayatımızı değiştiren koya...

İşte her şeyin başladığı yerdeydik. Issız koyda, Urel'in ruhu olmayan bedenini önce bir nevresimin üzerine, nevresimle de sıcak kumların üzerine yatırmıştık. Bedeni o kadar soğuktu ki, ısınmayacağını bilsem de, yine de sıcaklığın ona iyi geleceğini ummak istiyordum.

Ruhundan sonra bedeni de terk ediyordu bizi...

Başucunda oturuyordum. Axela da diğer tarafında.

Seni hiç unutmayacağız.. Sen bizim tek dostumuz-sun, diyen Axela'nın sözlerine devam ettim.

Ve hep öyle kalacaksın... deyip, yanağından öptüm ve ayağa kalkarak, VValt ve diğerlerine baktım. Artık onu okyanusa bırakma zamanıydı. Zaten bir gündür sürekli yanma gidip bizi duyamayacağım bilsek de onunla konuşuyorduk.

Artık özgür olmalıydı...

Özgür olacaktı...

VValt, Steve ve John özenle nevresimin kenarlarından tuttular. Daha fazla bakabileceğimi sanmıyordum ve arkamı dönerek, gözyaşlarımın akmasına izin verdim. Axela ve Suzanne yanıma geldi.

Gittiği yerde çok mutlu olacak Elka... diyen Suzan-ne'm ardından Axela bana sarıldı.

Mutlu olacak Elka. Onun için biz de mutlu olacağız.

Gidiyordu ve bir daha hiç dönmeyecekti. Bunu bilmek bile...

Yerin sarsılmasıyla sendeledim. Neredeyse dengemi

-Elka-

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

kaybedip, Axela'yla beraber düşecektim. Sarsıntı durduğunda ise şiddetli bir rüzgârın başlamasıyla hızla arkama baktım. VValt ve diğerleri Urel'i okyanusun kıyısına kadar

taşımışlardı. Ancak rüzgârdan dolayı dalgalar o kadar yüksek geliyordu ki, geri adım atarak yeniden kumların üzerine bıraktılar Urel'i.

Onlara doğru yürümeye başladık. Rüzgârdan dolayı kumlar havalanıyor ve ağzıma, gözüme giriyordu! Yanlarına gider gitmez, VValt, sevgilim, vücudunu bana siper ederek, beni korumak için rüzgâra arkasını döndü.

-Walter-

Bir şeyler oluyordu yeniden! Anlamış ve Elkam'ı himayeme almıştım. Hem bir nevi rüzgârın havalandığı kumlardan da koruyordum onu.

Sarsıntı!

Rüzgâr!

Büyük dalga!

Tüm bunlar, ne zaman olduysa, işte o zaman mutlaka tuhaf bir şeyler oluyordu. Rüzgârın dinmesini bekledim. John, rüzgârdan sesini yükselterek Gitsek iyi olacak! diye bağırdı. Başımı iki yana sallayarak ona cevabımı verdim ve beklemeye devam ettim. Birkaç dakika sonra rüzgâr hâlâ dinmeyince, diğerlerine de işaret ederek, ağaçların olduğu kısma koşuşturdum ElkamTa. Orada daha az zorlardı bizi rüzgâr.

Elkam kollarımın arasmda yüzünü bana dönerek Hep böyle kalalım, diye fısıldadı santimler uzağımdan.

Ne demek istediğini anlamıştım. Hep yanımda ol demek istiyordu. Burnunun ucuna minik bir öpücük kondurup Yakamı bırakmayacağım, diye fısıldadım buruk bir tebessümle.

O ise kaşlarını çatı. Tanrım! Tabii ki kastettiğim şeyi anlamamıştı!

Yakamı neden bırakmayacaksın ki? diye sordu me-

713

Corleonis Canan A. Düzgan

rakia. Bu kez dudaklarından öptüm ve Hep yanında olacağım demenin farklı bir çeşidi meleşim/' diye açıkladım.

Anında o da tebessüm ederek, daha sıkı sarıldı bana. Başını göğsüme dayarken Ben de yakamı bırakmayacağım. Hiçbir zaman, diye cevap verdiğinde saçlarından öptüm perimin.

O benim her şeyimdi...

Hey şuraya bakın! Steve bağırdığında ona ve ardmdan parmağıyla işaret ettiği yere baktım. Okyanusun içinden, uzun siyah saçlı, üzerinde hiçbir şey olmayan bir kadın, yürüyerek karaya, bize doğru geliyordu! Rüzgâr ise, o her yaklaştığında biraz daha azalıyordu.

Tanrım! Yeni bir deniz perisi miydi yoksa? Ama Urel, başka deniz perisi olmadığını söylemişti.

Sorumun cevabını Elka verdi... Elka'nın vücudumdaki kolları gevşerken fısıldadı...

Kihan...

Şok olmuş bir şekilde okyanusa baktım yeniden! Kihan! Ardmdan Okyanus aşkına! Kihan bu! diye bağırarak Axela'ya baktım.

Okyanus tanrıçası Kihan! Hep adını duyduğumuz, o gizemli kadın!

Elka ve Axela hızla okyanusa doğru yürümeye başladılar! Ardmdan biz de onlarla beraber gitmeye başladık. Neler oluyordu bilmiyordum ama eğer Elkam'ı benden almaya gelmişse, onu geldiği yere bir ceset halinde gönderirdim!

Endişe içinde, karaya kadar çıkan çıplak kadına doğru yürüdük! Elka'ya yetişerek, sıkıca elinden tuttum ve Yanımdan ayrılma! dedim sertçe. Bir an bana dönüp, tedirgin yüz haliyle başımı olumlu anlamda sallayarak yavaşladı. Steve de Axela'ya yanaşmış, elini tutmuştu. Benimle aym ihtimali düşünüyor olmalıydı!

Onları, sevdiğimiz kadınları kaybedebilme ihtimali... Sonsuz korkusu...

714

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Çıplak kadınla karşı karşıya geldiğimizde, Urel'in bedeni aramızda, yerdeydi. Yüzünde hiçbir mimik olmadan bize bakıyordu teker teker. En sonunda bakışlarım Urel'in cansız bedenine indirdi. Gözlerinde yakaladığım şey...

Aşk mıydı?

Yeniden bize bakarken, bakışları Suzanne'da durdu ve ilk kez konuştu. Şalını ödünç alabilir miyim Suzanne?

Sesi etkileyiciydi. İsmi bilmesi ise şaşırtıcı! Gerçekten bilge bir tanrıça gibi konuşuyordu!

Suzanne, ne yapacağını şaşırmış, omuzlarındaki şalı çekip, ona uzatacakken, John elinden alarak, bakışlarım bir an bile ayırmadan, temkinli bir şekilde Kihan denen kadına uzattı. Şalı alır almaz, tıpkı bir havlu gibi vücuduna sardı. Teşekkür ederim.

Urel'in yanma eğildi. Ellerini, tıpkı bir âşık gibi yavaşça yüzünde gezdirirken, daha da eğilip Urel'in kulağına bizim duyamadığımız bir şeyler fısıldadı.

O sırada Elkam tereddüt etse de Kihan... Sen nasıl gelebildin? Neden? diye sordu korkarak.

Kihan eğildiği yerden Elka'ya baktı. Yavaşça ayağa kalkıp, bize doğru yürüdü ve elini Elka'ya, Elkam'a uzattı. Anında Elka'yı arkama çekerek ikisinin arasına girdim, Dokunma ona!

Asla Elka'ya dokunamazdım! İzin vermeyecektim! Gözlerimin içine baktı bir süre. Ve ilk kez tebessüm etti. VValter... Ne kadar güzel âşık oldun... deyip, ardından Steve'e baktı.

Steve... İlk gördüğün andan itibaren âşıktın... Elka ve Axela... Onlara çok iyi baktınız. Teşekkürlerimi sunuyorum. Bundan sonra da iyi bakacağınızı biliyorum, diye konuşmasını bitirdiğinde, doğru anladığımdan emin olmak istercesine, Onları almayacaksın değil mi Kihan? Buna izin vermeyeceğimizi de biliyorsun değil mi? diye sordum tehditkâr bir tonda.

Kahkaha attı ve Elbette hayır VValter. Sizler gereken her şeyi yaptınız. Elka ve Axela da öyle. Neden onları ye-

715

Corleonis Canan A. Düzgan

niden alıyım ki, deyip, hepimize baktıktan sonra yine Urel'e baktı.

Steve sabrı taşmış, kızgın bir sesle O zaman neden geldin? diye sordu Kihan'a.

Kihan, bakışlarını Urel'in bedeninden almadan yeniden eğildi ve Urel için... diye cevapladı sessizce.

Axela Onu tekrar okyanusa mı götüreceksin Kihan? Yaşamaya izin veremez misin? diye sorunca, Sorularınıza cevap vereceğim. Ama önce bizi buradan götürmelisiniz. Artık okyanus görmek istemiyorum! dedi ve Urel'in altındaki nevesimi Urel'in vücuduna sardı.

Elka şaşkınlıkla Se-Sen de mi geliyorsun? diye sordu. Kihan ise gülümseyerek Artık gitmeyeceğim, diye cevap verdi ve bizden önce yürümeye başladı.

O yürürken, hepimiz neler olduğunu anlamaya çalışarak birbirimize baktık. Bizi bu aptal olmuş halimizden John kurtardı. Hadi Urel'i alalım ve eve gidip, bu sürtüğün derdi neymiş öğrenelim.

Arabalarımızın yanma gittiğimizde Kihan'ın şaşıracağını sanmıştım; ama hiçbir tepki göstermeden, bizim nasıl bindiğimize bakarak o da arabaya bindi. Onda kesinlikle tanrıça havası vardı. Otoriter konuşması ve tavırları o şekildeydi. Hâlâ neden geldiğini merak ederek sessizce eve sürdüm.

Eve girer girmez, etrafına bakındı. Elkam Kihan... Şey... Üzerine birkaç kıyafet vermemi ister misin? İnsanlar çıplak dolaşmıyor ya da şalla, deyip, çekingen bir tavırla cevap vermesini bekledi.

Elkam'm bu kadından korkmasmdan ya da çekinmesinden hoşlanmamıştım. Burası bizim dünyamızdı. Ancak bir şey de söyleyemiyordum; çünkü sinirlendiğinde, hâlâ güçleri yerindeyse, Elkam'ı benden ayırabilirdi! Bu yüzden, emin olmadan müdahale etmeyecektim tanrıça bozuntusuna!

Birkaç dakika sonra, Elka'yla beraber odaya girip, üzerini giyinmiş olarak odadan çıktı. Çıkar çıkmaz Urel nere-
716

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

de? diye sorunca Steve Axela'yla kendi odasını göstererek Orada. Yatakta yatıyor, dedi. Oturduğu koltukta kaşları çatık bir şekilde arkasına yaslanıp, Buraya neden geldiğini ne zaman anlatacaksın? Ve Urel'i neden buraya getirdik. Farkındaysan o öldü! Sizin saçma kurallarınız yüzünden hem de! diye oldukça sinirli bir şekilde konuştu Kihan'a.

Kihan, tıpkı Urel'e benziyordu. Mimik yoktu. Tepki yoktu. Aynı sakinlik vardı Kihan'da da. Yavaşça yürüdü ve boş olan koltuklardan birine oturarak anlatmaya başladı.

1511 yıllarında sadece annemle yaşayan genç bir kızdım. Ve benim annem bir cadıydı. Çok iyi büyü yapabilen bir cadı. Annemin cadı olduğunu yirmi bir yaşında, nişanlandığımda öğrenmiştim. Bir de çok sevdiğim bir erkek vardı.

Bakışları değişirken, hepimiz onu dikkatle dinlemeye başladık.

Hüzünlenmiş ti...

Elka ise kocaman gözlerini açarak Sen... Gerçek deniz kızı değil misin? diye sordu şaşkın bir şekilde.

Anlatacağım Elka, deyip devam etti: O da beni çok seviyordu. Birbirimize öyle âşıktık ki, gözümüz hiçbir şeyi, hiç kimseyi görmüyordu bile. Sürekli evimize akşam yemeklerine geliyor, benimle ve annemle sohbet ediyordu. Çok kibar ve yakışıklıydı. Bazen dans da ederdik. Çok mutluydum.

Gözleri boşluğa dalarken, gülümsedi...

Ama bir gün... Nişanlandıktan bir ay sonra nişanlımdan bir not aldım. Evimizin yakınındaki, nişanlanmadan önce sürekli gizlice buluştuğumuz yere çağıyordu beni. İlk başta tuhaf gelse de elbette gidecektim. Koşa koşa gidecektim hem de. Anneme söyleyip, hazırlandım ve havanın kararmasına aldırmadan evden çıktım. Arkamdan gelen bir ses duyup, korksam bile yine de okyanus kıyısındaki uçuruma varmışım.

Gözleri kararırken, derin bir nefes aldı.

717

Corleonis Canan A. Düzgan

Omuzlarımdaki şalı yere serip oturarak bekledim... Ne kadar beklediğimi bilmesem de bekledim. Sonunda bir işi çıktığını düşünerek eve dönmek için ayağa kalktığımda, bir el beni arkamdan uçuruma doğru itti.

Hiiiil Elkam, iki elini birden ağzına getirip, çığlık atmasını engellerken, Kihan'm anlattıkları karşısında hepimiz donup kalmıştık!

Ve o devam etti:

Son anda bir kayaya tutundum... Yukarı baktığımdaysa, evimizin hizmetkârı, benim tüm sırlarımı paylaştığım kız, arkadaşım gibi benimsediğim... Onu gördüm. Çıldırılmış gibi bana bakıyordu. Bense o kayaya tüm gücümle tutunuyordum. Ve bana bağırırmaya başladı. 'Senden nefret ediyorum! Aşkıncıdan nefret ediyorum! Geber! Onu senden daha çok hak ettim! Onun için yemekler yaptım! Onun için her şeyi yaparım! Onu benden daha fazla sevmedin! Sevemezsin! O benim olmalı! Urel benim olmalı!'

Ne? Benimle beraber, Kihan'm nişanlısının ismini duyan diğerleri de şok olmuş bir halde Kihan'a bakıyorduk!

Axela, şaşkınlıkla gözlerini açmış Urel senin nişanlın mıydı? diye sorup, emin olmak istercesine Kihan'a bakmayı sürdürdü. Axela'yla beraber, hepimiz emin olmak istiyorduk!

Tanrım! Bu nasıl bir şeydi?

Evet. Urel... Benim tek aşkımdı. Sonsuza dek... diye cevap verdi.

Suzanne, isyan edercesine Peki o zaman neden ölmesine izin verdin? diye kızdı Kihan'a.

Kihan, Suzanne'a cevap vermeden, gülümseyerek anlatmaya devam etti.

Uçurumdan düşerken, okyanusa her yaklaştığımda Urel'i düşündüm. Onun ne kadar üzüleceğini, bensiz ne yapacağını... Sonra gözlerimi açtığımda, kapalı bir yerde,
718

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

suyun içindeydim. Bir kabuktu. İstiridye kabuğu. Kabuğu iterek kapağı açtığımda ise gördüğüm manzarayla nefesimi tuttum. Okyanusun içindeydim. Suyun içinde nasıl nefes alabildiğime şaşırımadan kuyruğumu görmüştüm. Ne yapacağımı bilemiyordum. Ölen tüm insanların deniz kızı olduklarını düşündüm sonra. Ve zaman geçtikçe, okyanus hayatıma alıştım. Günler geçti... Geçti ve ben Urel'i, annemi özledim. Öyle çok özlemiştim ki, beni neyin beklediğini bilmeden, bir gün yukarı doğru yüzmeye başladım. Suyun üstüne çıkardım. Çok fazla yüzdüm...

Başımı iki yana sallayıp, gözlerini yumdu. Tekrar açtığında Sonunda gökyüzünü gördüm. Ve kıyıyı da... Düştüğüm yerdeydim... Öldüğüm uçurumu görebiliyordum... Yaklaştım. Daha fazla ve daha fazla... Su giderek azalsa da yüzdüm. Çünkü, uçurumun en altında, düştüğüm yerde kayalara bağlanmış suyun üzerinde yüzen çiçekler, hediyeler, notlar vardı. Benim için, benim anıma yapıldığını anlamıştım. Zorlukla hepsine ulaşmaya çalıştım. Benim için en önemli olan kalp şeklinde, annemin mücevher kutusunu aldım. İçini açıp içindeki mektubu okumaya başladım.

Kızım... Benim tek kızım... Annen seni çok seviyor. Yaşadığın bu kötü olay için ne kadar üzgün olduğumu söylememe gerek var mı prensesim? Sen, ölmeyi hak eden birisi değilsin! Ölmene asla izin vermeyeceğim benim güzel kızım! Asla! Urel çok üzgün. Sensiz nefes dahi alamıyor. Benim gibi, o da seni çok özlüyor bebeğim.

Seni öldüren kız konusunda endişelenme sakın! Ona hak ettiği ceza çoktan verildi!

Seni geri getireceğim prensesim... Ve lwk etmediğin ölüm, seni terk edecek! Urel... O genç adam... En az senin kadir sevdiğim o genç adam, uzun aramalarını sonucu bulduğum büyüde bana yardım etti. Rıhtı büyük adanı... Kendi kanını, kendi hayatını bu büyü için feda etti bebeğim! Senin yeniden hayata dön-

Corleonis Canan A. Düzgan

men için! Sadece senin değil, ikinizin de! Kavuşabilmeniz için! Yarım kalan aşkınızı yaşayabilmeniz için! Şimdi iyi oku kızım! Tüm dikkatinle oku! Sana anlatacaklarımı yerine getirmen gerekiyor. Biliyorsun ki büyü, sonu güzel olsa bile, her zaman zarar verici bir değişim yaratır. Eğer bunu okuyorsan, büyü işe yaramış, yakında Urel, deniz erkeği olarak; ama hiçbir şey hatırlamayarak yanına gelecek demektir. Ve her masum insan okyanusa atılarak öldüğünde tıpkı sizin gibi deniz perisi olarak, yanınıza gelecek. Ta ki iki yüz tane oluncaya dek. Ve sonra onların, kendi istekleriyle insan olmalarına yardım edeceksin! Her bir deniz perisi ancak iki yüz yılda bir insan olma hakkına kavuşabilecek. İki yüz deniz perisi insan olduğunda, en son Urel kendi isteğiyle insan olmalı ve o da insan olduğunda sen, yeniden hayata dönebileceksin... Biliyorum bebeğim... Çok uzun bir zaman ve çok zor... Lütfen sabret ve senden alınan hayatını yeniden yaşa, âşık olduğun adamla...

Kihan, sözlerini bitirince yine düşüncelere daldı.

Ve biz, duyduklarımızla yerimizden kıpırdamıyoruz-duk bile... Sindirmemiz gerekiyordu! Her şeyi! Nasıl sindirebileceksek...

Ve yapmam gerekenlerle ilgili daha birçok şey yazmıştı. Annem beni ve Urel'i kavuşturabilmek için, yaptığı büyüyle sizin de insan olabilmenizi sağladı yeniden. Sizler de okyanusa suçsuz yere atılmış masum insanlarsınız. Ve iki yüz deniz perisi yeniden insan oldu. Başardık... Yüzyıllar boyunca, Urel'e bile anlatmadığım, anlatamadığım gerçek bu. Urel uyandığında her şeyi hatırlayacak. Siz ve biz, diğer deniz perileri hak ettiğimiz mutluluğu yeniden yaşayabileceğiz.

Elka, kekeleyerek Bi-Biz... İnsan mıydık yani? Ve tüm bu büyü... diye hayretle sorup Axela'ya baktı.

Evet. Önceki yaşamınızda insan olduğunuzu Urel biliyordu; ama size söylemesi yasaktı, dedi Kihan.

Ve odanın kapısı açıldı...

720

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Urel! Canlı, capcanlı bir şekilde kapının önünde duruyordu!

Tanrım! Kafayı yiyecektim! Bu kadar olağanüstü olay fazlaydı bünyemize!

Kihan, gözleri ışıldayarak Urel'e baktı. Urel ise ne olduğunu anlamaya çalışıp önce Kihan'a ardından bize bakıp, yine bakışlarını Kihan'a çevirdi.

Kihan... diye fısıldadı aşkla.

Kihan'a baktığımdaysa, gözlerinden iki damla süzüldü ve ayağa kalkıp, Urel'e doğru bir iki adım attı tereddütle. Az önceki otoriter kadınla alakası bile yoktu şu anki âşık halinin.

Urel, gözlerini Kihan'dan ayırmadan yavaşça ona yanaştı. Kihan da ona doğru yürüyünce, sonunda karşı karşıya geldiler. Yüzyıllardır kavuşamayan âşıklardı onlar...

Elkam, elimi tutarak ve gülümseyerek bana baktıktan sonra yeniden bakışlarımızı bu, yüzyıllardır kavuşmayı bekleyen âşıklara çevirdik. Onlara kızamıyordum! Benim beklediğimden, bizim yaşadıklarımızdan çok daha fazla beklemiş, onlar da kaybetmişlerdi aşklarını. Ölümü onlar da tatmıştı...

Urel, yavaşça elini uzatıp, Kihan'm yanağında gezdirdi. Gözlerini gözlerinden almıyordu. Birbirlerini ne kadar özlediklerini tahmin edebiliyordum.

Bitti mi aşkım? diye sordu Urel.

Kihan ise buruk bir sevinçle başını salladı ve Bitti sevgilim, Artık birlikteyiz. Hiçbir engel yok... Ölüm yok, deyip, o da elini Urel'in yanağına koydu şefkatle.

Biz... John, Suzanne, Steve, Axela, Elka ve ben... Birbirimize sarılarak onları izliyorduk. Şaşkınlık... Olağanüstü, aklımızın almadığı olaylar olsa da, sonuç olarak hepimiz mutluyduk artık. Engel yoktu. Oyun yoktu. Planlar ve gizli kalmış şeyler yoktu...

Aşk...

Öyle güçlüydü ki... Ölüm bile yenemiyordu...

Corleone Canan A. Düzgan

-Urel-

Kihan...

Benim tek aşkım. Hayatımı, yeniden ona kavuşabilmek için seve seve feda ettiğim kadım. Ben onun hayatını, o ise benim hayatımı kurtarmıştı.

Artık her şeyi hatırlıyordum. Büyüyü tam olarak yerine getirmişti benim Kihan'ım. Ben hiçbir şey hatırlamazken, o hep beni hatırlamış ve gözünün önündeki bana tek bir kelime dahi söyleyememişti. Yaşadığı acıyı tahmin edemezdim... Yüzyıllar boyunca...

Şimdi neden Elka ve VValt'un, Steve ve Axela'nın kaderini benim ellerime verdiğini anlıyordum. Benim, kendi isteğimle insan olabilmem içindi her şey. Hem dünyada onlar sayesinde daha fazla gün geçirip, insan olmaya sıcak bakmışım, hem de onların ölmemesi için insan olmayı ve ölmeyi kendi isteğimle kabul etmişim. Yaptığı sihirdeki açıklan da şimdi anlıyordum. VValt'un ve diğerlerinin hayaller görmesi, sesler duymaları... Birbirlerini bulmalarını istemişti Kihan. Ancak onlar birbirlerini bulursa, bana bu son görevi verebilirdi.

Ya hatırlamalarına izin verip, ölecektim ya da onlar ölecekti...

Kihan'a Eğer hatırlamalarım sağlamasaydım ve ölmeyi seçmeseydim, gerçekten ölmelerine izin mi verecektin? diye sorduğumda, öyle kırgın bir şekilde yüzüme bakmıştı ki.

Tabii ki hayır sevgilim. Ben, âşık olduğu erkeği yüzyıllardır bekleyen âşık bir kadını. Onlar birbirlerine bu kadar âşıkken, onları nasıl ayırabilirdim? Hepsi senin insan olmayı seçmen içindi.

Bunun üzerine Seni sonsuza dek seveceğim. Artık aile

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

olalım- Hiç ayrılmadan. Her saniyemizi birlikte geçirelim, demiştim ona.

Gülümseyerek boynuma sarıldı ve Seni sonsuzluğun ötesinde sevdim. Ölümlü hayatımın her saniyesi seninle olacağım, diye cevap verdi.

Kihan... Benim bitişim... Benim başlangıcım... Benim geleceğim...

-Walter-

Şaşkınlığımızı ve daha birçok ayrıntıyı öğrenip, tekrar şaşırp, o şaşkınlığı da üzerimizden attığımızda normale dönmüştük. Bir ay geçmişti!

Tanrım! Yine saçmalıyordum değil mi?

Neyse...

Hayatım! Yine kelebeğini unuttun! Elkam, prenses Elkam, masum Elkam, elinde papyonumu sallayarak bana doğru koşuyordu.

Birkaç saat sonra düğünümüz vardı! Elkam'la evleniyordum! Tanrım!

Bana doğru koşan perimi belinden yakalayıp, havaya kaldırdım.

İndir beni benim sevgilim!

Kocam diyeceksin! Artık sevgilim yok! diye kızdığımda utanarak Şey... Tamam, deyince, yine o şirin yanaklarının pembeleşmesini izledim.

Düğün için hazırlanmaya gidiyorduk. Kızları kuaföre bırakıp, biz de kuaförümüze gidecektik. Her şeyi aldığımızdan emin olarak evden çıktık.

Ben zaten Elkam'a evlenme teklifimi yapmıştım. John da Suzanne'a... Kihan ve Urel'in de evleneceği kesindi zaten. Tabi John, bu kez de Kihan için kimlik hazırlamıştı.

Steve!

Göt Steve!

Corleone's Canan A. Düzgan

Her zaman beni şaşırtıyordu piç!

Kihan ve Urel'in karşılaştığı ana dönelim...

Kihan ve Urel, birbirleriyle yüzyılların acısını çıkarır gibi öpüşürlerken, Steve'in sesiyle hepimiz Steve'in tarafına bakmıştık.

Steve sehpaye çıkmış, Axela'ya bakarak Benimle evleniyorsun bücür! Başka çare yok! Yüzyıllar boyunca beklemek istemiyorum! diye bağırıyordu.

Şapşal! Emrivaki bir evlenme teklifi yapsa da, eğilmesi gerekiyordu, sehpaye çıkması değil!

Axela ise... Tanrım! O daha da tuhaftı!

O da sehpaye, Steve'in yanına çıkıp, Steve'in yanağına sert, en sert, çok sert bir tokat atıp Aptal göt! Şimdi mi edilir bu teklif? deyip hepimizi şaşkına çevirdi.

Steve ise, onu kucaklayıp, koltuğa oturdu ve poposuna vurarak Seni döveceğimi söylemişim değil mi? Küçük popona kıyacağım demiştim! Evleniyoruz! İstesene de istemesene de! demiş ve noktayı koymuştu.

İşte şimdi... Hazırlandık ve dünyanın en anormal dört çifti olarak, nikah memurunun karşısında yerimizi aldık. Düğünümüz nerede mi oldu?

Tabii ki her şeyin başladığı yerde... O güzel koyda... Nikâh memurunun sorduğu soruya topluca bir EVET deyip, mutlu bir şekilde öpüştükten sonra sıra kızların çiçeklerini atmasına geldi. Arkaya baktıklarında dört çiçeği birden yakalayan kişi kimdi dersiniz?

Tek misafirimiz olan Mantar teyze!

724

(Dzeû TSötüm

-Walter-

Sana inanamıyorum! Annen değilim artık! Ah kalbim!

Pekala, annem abartıyordu ama onu sakinleştirmeliyim-dim. Beklediğim bir tepkiydi sonuçta.

Anne lütfen abartma. İnan aniden olan bir şeydi.

Uzandığı koltukta doğrulup, annelerin sinirli parmağı olan işaret parmağını bana yöneltirken Bir buçuk ay! Tam olarak bir buçuk ay gelmedin! Telefonlarımda sürekli beni oyalaman yetmemiş gibi, bir buçuk ay sonra gelmiş, anne ben evlendim diyorsun! deyip parmağını indirdi.

Daha bitmemişti tabii ki!

Ve ben abartıyorum öyle mi?

Steve, araya girerek Bayan Tyler lütfen kızmayın biraz da benim yüzümden oldu, deyip, beni kurtarmaya çalışırken, annem ona döndü ve Sen! Çıplak kadın hastası! Senin annen de birazdan burada olacak. Kim bilir oğlum senin yüzünden nasıl bir kızla evlendi? Ah Tanım düşünmek bile istemiyorum! dedikten sonra John'a baktı.

Steve ise hiç istifini bozmadan omuz silkti. Rahat piç!

Seni en akıllıları sanırdım John! Bu serseriler seni de mi kandırdı!

Hiç birimizden ses çıkmıyordu. Tanrıya şükür ki Suzan-ne'nin uyarısıyla Elka ve Axela'yı şimdilik eve getirmemiştik. Önce annelerimizi yumuşatacaktık. Tek çocuklarının düğünlerinde olmadıkları için çok sinirli olabileceklerini tahmin etmemiz zor değildi tabii ki.

725
Corleonis Canan A. Düzgan

Annem konuşurken, Elka'nın uçaktaki hali aklıma gelince sııttım. Uçağı gördüğünde rengi atmıştı prensesimin.

Bununla nasıl gideceğiz? diye sormuş ve sıkıca koluma yapışmıştı.

İçinde oturacağız ve kısa sürede farklı bir şehirde olacağız, diye cevap vermiştim.

Gözlerini uçaktan ayırmadan Peki onu ne tutacak? Çok mu yukarıda olacağız? Ya düşersek, diye sormuştu bu kez de.

Tanrım! Öyle şirindi ki!

Hayır düşmez. Üstelik kocan yanında olacak ve sana bir şey olmasına asla izin vermeyecek.

Kandırmaya çalışıyordum. Yarım saat sonra nihayet ikna edebilmiş, uçağı oturmıştık.

Axela'ya baktığımda güçlü görünmeye ve sesini çıkarmamaya çalışsa da yüzündeki tedirgin ifadeden Steve de ben de korktuğunu anlamıştık.

Karşılıklı oturmıştık. Ben ve karım -Tanrım ne güzel bir kelimeydi-, Steve ve cadısı Axela. Uçağın motoru çalışır çalışmaz, Elkam elime yapıştı ve Çok gürültülü, diye söyledi endişeli bir şekilde.

Axela ise küçük gözlerini kocaman açıp, yerinde hafifçe kıpırdanırken, Steve piçliğine başladı.

Korkmayın kızlar düşsek de kolay ölürüz. Belki ben bir evin çatışma yapışırım ya da okyanusa düşerim. Siz de öyle tabi.

Kızlar dehşetle Steve ibnesine bakıyorlardı. Göt ise çok normal bir şeyden bahsedermişçesine konuşurken, sesini kesmesi için öldürücü keskin bakışlarımla ona bakıp, aynı zamanda da seri bir şekilde ayağına tekme atıyordum.

Sahte bir kahkaha attıktan sonra Steve'i uyanır ses tonumla Şaka yapıyorsun di mi Steve? diye sordum.

Vereceği cevaba göre ona ne yapacağım şekillenecekti. Mesela, onu az önce saydığı olasılıklar gibi, uçaktan atarak bir çatıya yapıştırabilirdim!

726

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Kızları rahatlatıyorum dostum. Acısız öleceğiz. Şıp diye.

Yerimden kalkıp, ağzına şaplağı yapıştırıracaktım ki, uçağın hareket etmesiyle Elkam kolumu tuttu ve Sarılır mısın bana? Lütfen, diye mırıldandı.

Onun bu kedi halleri beni öldürüyordu. Üstelik Steve'i de şaplaktan kurtarmıştı! Ama bu, uçak istikametine girer girmez vurmayacağım anlamına gelmiyordu.

Nihayet kemer çözme ışığının yanmasıyla, Steve'e baktım. Her zamanki gibi yayılarak oturduğu koltukta kendi halinde takılıyordu.

Elimin tersiyle ağzına yapıştırdım!

Ağğğh ne yapıyorsun göt? Güzel dudaklarımı dümdüz yaptın! Şimdi Axelam beni öperken nasıl keyif alacak ha?

Tanrım! Ne düşünüyordu?

Ne sırtıyorsun VValter Tyler? Arkadaşına neden vuruyorsun? Yoksa dalga mı geçiyorsunuz bir de annenle?

Annemin sözleriyle başımı iki yana salladım. Uçak hatıramızı aklımdan çıkarıp, dirseklerimi dizlerime dayayarak, öne eğildim.

Anne. Sana sormadan evlenmiş olabilirim. Evet ama inan söylediğim gibi her şey ani oldu. Hem istersen burada da düğün yapabiliriz ha? Üstelik onu seveceğini biliyorum. Hayatında göreceğin en masum kız Elka.

Annem bir an durup Nasıl bir isim bu? Bu kız nereli? diye sorunca İngiltere, diye salladım. Ailesi nerede?

Ailesi yok anne. Steve'in eşinin de ailesi yok. İkiisi birlikte yaşamaya çalışmışlar yıllarca.

Tanrım iki yüz yaşından fazla olduğunu bilseydi...

Annemin bakışları değişti.

Ah gerçekten mi? Zavallı kızcağızlar kim bilir neler yaşamışlardır aileleri olmadan.

Tanrım sonunda bir nebze de olsa yumuşamıştı. Bilseydim, kimsesiz olduklarını daha önce söylerdim.

727

Corleonis Canan A. Düzgan

Getirin onları buraya. İkisini de görmek istiyorum.

Ve evet! Zafer bizimdi!

Hemen Suzanne'ı aradık. Kızları beklerken, Steve'in bıyıklı annesi de gelmişti. Steve'e bir iki bağnştan sonra Steve'in takmadığını görüp o da durulmuştu. John'un annesi şehir dışındaydı ve evlenmelerine çok sevinip, bizim annelerimizin aksine tebrik bile etmişti John'u.

Yarım saat sonra kapının zili çaldı.

Ben, Steve ve John üçümüz birden ayağa kalkıp, kapıya koşturduk. Suzanne, Elkam ve Axela ellerinde paketlerle kapıda duruyorlardı.

Bunlar nedir?

Soruma Suzanne cevap verdi. Elkam'm ise yüzünde melekleri kışkırtan bir gülüş vardı. Biliyordum ki annem onu görür görmez sevecekti.

Boş verin bunları. Durum nedir?

John, Suzanne'm elini tutup, onu içeri sokarken Fena değil ama düzelecek, dedi gülümseyerek.

Ben prensesimin elini tutup, içeri alırken, Axela çoktan içeri girmişti bile.

Steve Cadılık durumun nasıl? diye sorarak Axela'ya baktı.

Axela salona, annelerimizin yanına geçerken Tamamen sana bağlı, diye cevap verdi cadı.

Annemin yanma gidip, çekingen tavırlarla elini anneme uzatışını izledim Elka'run.

Merhaba ben Elka.

Annem Elka'yı süzdükten sonra kollarını açtı ve gülümseyerek Ah bebeğim sen ne kadar tatlısın böyle, deyip, şaşkın bakışlarımız arasmda ona sarıldı.

Sevinmiştim... Öyle çok sevinmiştim ki, yüzümde sadece otuz iki diş görebilirdiniz. Artık mutluydum Tanrım... Sevdığım kadmla ömrümün sonuna dek... Korkmadan, koşulsuzca severek...

Ah efendim siz bunu nasıl doğurdunuz!? Televizyon-

. 728

•4.

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

da gördüm kadımlar küçük insanlar yaparken çok bağıyorlar. Bir de sizin oğlunuzun bacaklar upuzun...

Axela başlamıştı. Artık Steve'e karşı yalnız değildi. Yalnız da hakkından geliyordu piçin ama şimdi bıyıklı annesiyle beraber bir orduya değerdiler.

-Birkaç Yıl Sonra-

-Steve-

Ver şunu!

Nedenmiş?

Siz bayanlar mutfak elemanısınız! Servis değil!

Vermeyeceğim! Adamlar siz yokken benim servisimi sevmişler!

Tabakların bir yanından ben, diğer yanından minik cadım tutuyordu. Tekrar kendime çekerek Ya verirsin ya da gidip hepsini döverim! diye tehdit ettim.

VValt, Elka, ben ve bücür; kış annelerimizle geçirip, onları kandırarak Karayipler'e taşınmıştık. Zor olmuştu ama kızlara kıyamadıklarından sonunda ikna olmuşlardı.

Tanrım! Hatta artık bizi hiç takmıyor Canım kızım, güzel kızım, diyerek onlarm üstüne titriyorlardı.

Pabucumuz dama atılmıştı!

VValt ve Elka, kendi restoranlarından Karayipler'e bir şube daha açmışlardı. Yoğun ısrarlarından dolayı cadım ve ben de onlara ortak olmuştuk. Zaten yıllar önce babamdan kalan parayı ne yapacağımı bilememiş, har vurup harman savurarak, eğlencenin dibine vurmuşum. Şimdi ise durum farklıydı. Artık, bücür şeytan cadının tekiyle evli olan bir adamdım.

Tanrım! Ben evliydim! Bir yıl geçse de hâlâ her söylediğimde garip geliyordu. Sonuçta bu cadı, dünyanın en yakışıklı playboyunu kapmıştı.

Al o zaman, al off! deyip, çekiştirdiğim tabakları tut-

729

CorJeonis Canan A. Düzgan

mayı bırakınca, sırtüstü yere düştüm! Hamburger, patates, kola üçlüsüJe!

Bücür karım dalga geçen bakışlar eşliğinde, burnu havada hızlıca mutfığa sıvışırken, ayağa kalkıp Gece aynı yatağa girdiğimizde acısını fena çıkaracağım cüce! O zaman yalvaracaksın bana! diye bağırdım.

O sırada restorana VValt ve Elka girdi el ele. Plaja gitmiş, ardmdan da evleri için alışveriş yapmışlardı. Yanıma gelir gelmez Buraya en kısa sürede eleman al yoksa müşterilerini öldürüp, bu restoranın adını Kanlı Deniz Perisi yapacağım! diye söylendim.

Evet... Restoranın adını Deniz Perisi koymuştuk...

-Walter-

Deniz perimin ısrarlarıyla plaja gittik. Tabii ki istemiyordum! Onun pürüzsüz bedenini sadece ben görmeliydim!

Öyle ısrar etmişti ki dayanamamış ve plaj kıyafetlerimizi çantaya atıp, soluğu burada almıştık. Son anda vücuduna sarması için, gizli gizli giysi dolabından bir şal kapmayı ihmal etmemiştim.

Artık hayatımız düzene girmişti. İki aydır Karayip-ler'deydik. Bize yetecek kadar sevimli bir ev tutmuş, Steve'le ortak küçük de bir restoran&kafe açmıştık.

Mutluyduk... Hiç kimsenin olamayacağı kadar belki de. Ayaklarımız yere dahi basmıyordu. Elkam eşsizdi... Benim eşsiz karımdı...

Tanrım! Karım olduğunu söylemek ne güzel bir histi! Her sabah onu gıdıkladığımda güzel kıkırtılarıyla güne başlamak ne güzeldi...

Kihan ve Urel ise John'un para yardımıyla dünya turuna çıkmışlardı. Yenidünya hayatlarma bu şekilde alışmayı düşünüyorlardı. Zamanımızla ilgili her şeyi yaşayarak öğreneceklerdi. Yüzyıllar sonra bile aşklarının bu kadar güçlü olmasına şaşırmandan edemiyordum.

<£30

Bir Deniz Kızı Hikâyesi

Hayır!

Tanrım Elka!

Neden bikininin üstünü çıkarmaya çalışıyorsun? Beni öldürmeyi mi düşünüyorsun?

Kızma benim kocam, bak başka kadınlar da çıkarmışlar.

Etrafımda gördüğüm üstsüz güneşlenen kadınlardan bakışlarımı alarak, meleğime döndüm ve çıkarmaya çalıştığı bikinisinin üstünü çabucak düzelttim.

Onlar şey... Ölürler...

Tanrım yine saçmalıyordum! Ama böyle öğrenmesi daha iyiydi!

Prencesim, narin parmaklarıyla şaşkm bir şekilde dudaklarına dokunup, Neden ölürler ki? diye sordu.

Neden? Neden ölürler? Evet neden ölürler? Sebep hemen gelmeliydi!

Şeyden... Şey UV ışınları!

Sonuçta mantıklı yerden yakalamıştım! Ah şu zeki ben!

Hı? O nedir?

Şu masum soruşları... Kimseye aldırmandan ve durmadan yüz bin kez öpebilirdim onu.

Uzaydan yani yukarıdan dünyamıza gelen zararlı ışınlar. Bu ışınlar insanları hasta eder ve ölmelerine sebep olur bebeğim.

Üzgün bir şekilde etrafında güneşlenen üstsüz kadınlara baktı. Ardmdan, Hepsi ölecek mi yani? diye sorup tekrar bana dönerek, Söyleyelim kocam. Giyinsinler! Ah okyanus aşkına! deyip, en yakınımızdaki üstsüz kadmm yanma koşturmaya başladı!

Lanet olsun!

Peşinden koşarken, Hayır! Hayır Elka! Tanrım, buraya gel nereye gidiyorsun? diye bağırısam da dinlemedi.

Yetişip, kolundan tuttum ve Gerek yok meleğim. Onlar zaten bunu biliyorlar. Gel biz okyanusa girip, yüzelim ha, ne dersin? diyerek kandırmaya çalıştım.

Söylediklerimle daha da şaşırp Ama ölecekler... dedi ve gözleri dolarak yine kadınlara baktı

Tanrım, ne göt bir herifim ben!

Lanet olsun izin veremezdim ki! Ya ben yokken -ki öyle

bir ihtimal olamazdı ama neyse- plaja gelip soyunursa!

Düşünmek hatta hayal dahi etmek istemiyordum!

Ama beynim etti!

Tanrım, yine mi!

Benim masum Elkam... Uzun ipek saçları sırtında havalanırken, okyanusa doğru koşan Elkam... Başını çevirip, arkasına baktığında, onu hayran hayran izleyen yakışıklı, on baklava kaslara sahip kocasını görür ve gülümser. Yakışıklı, kaslı, heybetli kocası ise karısının peri gibi ışıltılı gülümsemesiyle kendinden geçer bir halde salınışını izler.

Pamuk popo... Pamuk ten...

Ah öyle güzeldir ki Elka'sı, tüm herkesin bakışları ona yönelir.

Ona yönelir! Herkesin bakışları! Bir sürü sapık, aç, tipsiz erkeğin bakışları!

Koca Walt, durumun farkına vararak, hızla etrafına bakar! Tahmin ettiği gibi bir sürü piç, pamuk karısına, salyalarını akıtarak bakmaktadır!

Ve Elka tüm bedeniyle VJalt'a dönüp, geri geri yürümeye başlayınca, Walt'un kafasına bir ünlem işaretini düşer!

Masum perisi, üstsüzdür!

Üstsüz!

Havluyu kaptığı gibi Hayıııııııııııı! diye bağırarak, pamuk karısının üstünü kapatmak için koşar! Dört yüz kilometre hızla koşan ve Ferrari'ye halt ettiren Walt, Elka'sının yanına varıp, havluyu üzerine sarar!

Ve zafer, onundur! Ama daha bitmemiştir! Pamuk Elka'sına bakan sapıkların götlerine tekme basacaktır!

Güçlü Walt! İçindeki canavarı ortaya çıkararak kükrer! Yer sarsılır!

Hepiniz öleceksiiiiiz!

Giyinmezseniz öleceksiniz! Lütfen sütyenlerinizi giyin!

Elka'mn sesini duyar duymaz, beynim beni rahat bıraktı. Beynimin, tam da adamları dövecekken beni bırakmasına sinirlenerek, gözümün önünden kaybolan karımı aramaya başladım! Sesi geliyordu ama neredeydi?

Deli misin nesen?

Başka bir kadının sesini duydum.

Tanrım! Kesin üstsüz kadınları uyarıyordu lanet olsun!

Elka!

Hızla sağma soluma baktığımda, güneşlenen bir kadının yarımaya gitmiş, tedirgin bir şekilde bir şeyler anlatıyordu.

Koştum!

Yanlarına varmca, kadma mahcup bir gülümseme bahşedip, Elka'mn elini tuttuğum gibi şezlonglarımızın yanına yürümeye başladım.

İnanmıyorlar ki! Üstelik kızıyorlar bir de!

Söylenişi öyle masumdu ki... Durup ona döndüm ve yüzünü avuçlarımla arama alarak, Sen elinden geleni yaptın meleşim. Hem hemen ölmeyecekler merak etme, deyip, üzülmesini biraz hafifletmeye çalıştım.

Doğruyu söylemeyecektim! Asla ve asla! Diğer insanların öleceğini düşünmesi, üstsüz güneşlenmesinden binlerce kat daha iyiydi. Atlattırdı ne de olsa değil mi?

Ah benim deniz perim... Güzel, masum, ipek kanm...

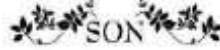
Kim bilir ona, daha ne kadar yanlış şey öğretecektim...

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.

Ne Mutlu Ki, Bir Görme

Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.**

**Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç
Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.**

**Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.**

**Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi
Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.**

**Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme
Amacım**

Yoktur.

**Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha
Sonrası**

Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahafılara Uğramanızı**
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi**
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur**
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız**
- Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz**
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz**

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

**www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com**

**Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.
Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .
Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı
Gerçek**

Adreslerinden Takip Ediniz.

**Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki
Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.
Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin**

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

